

Uradni list Republike Slovenije

Internet: www.uradni-list.si

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. **32** Ljubljana, torek **10. 4. 2007**

Cena **5,51 €** · 1.320 SIT ISSN **1318-0576** Leto **XVII**

DRŽAVNI ZBOR

1700. Zakon o kazenskem postopku (uradno prečiščeno besedilo) (ZKP-UPB4)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 29. marca 2007 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o kazenskem postopku, ki obsega:

- Zakon o kazenskem postopku – ZKP (Uradni list RS, št. 63/94 z dne 13. 10. 1994),
- popravek Zakona o kazenskem postopku – ZKP (Uradni list RS, št. 70/94 z dne 11. 11. 1994),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku – ZKP-A (Uradni list RS, št. 72/98 z dne 23. 10. 1998),
- Zakon o spremembi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku – ZKP-B (Uradni list RS, št. 6/99 z dne 29. 1. 1999),
- Zakon o spremembi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku – ZKP-C (Uradni list RS, št. 66/2000 z dne 26. 7. 2000),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku – ZKP-D (Uradni list RS, št. 111/01 z dne 29. 12. 2001),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o državnem tožilstvu – ZDT-B (Uradni list RS, št. 110/02 z dne 18. 12. 2002),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku – ZKP-E (Uradni list RS, št. 56/03 z dne 13. 6. 2003),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku – ZKP-F (Uradni list RS, št. 43/04 z dne 26. 4. 2004),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku – ZKP-G (Uradni list RS, št. 101/05 z dne 11. 11. 2005) in
- Zakon o spremembi in dopolnitvi Zakona o kazenskem postopku – ZKP-H (Uradni list RS, št. 14/07 z dne 16. 2. 2007).

Št. 713-01/93-10/117

Ljubljana, dne 29. marca 2007
EPA 1296-IV

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med., l.r.

ZAKON O KAZENSKEM POSTOPKU uradno prečiščeno besedilo (ZKP-UPB4)

PRVI DEL SPLOŠNE DOLOČBE

I. poglavje TEMELJNA NAČELA

1. člen

(1) Ta zakon določa pravila, ki naj zagotovijo, da se nihče, ki je nedolžen, ne obsodi, storilcu kaznivega dejanja pa izreče kazenska sankcija ob pogojih, ki jih določa kazenski zakon in na podlagi zakonitega postopka.

(2) Preden se izda pravnomočna sodba, sme biti obdolženec omejen v svoji prostosti in v svojih pravicah samo ob pogojih, ki jih določa ta zakon.

2. člen

Kazensko sankcijo sme izreči storilcu kaznivega dejanja samo z zakonom ustanovljeno pristojno sodišče v postopku, ki se uvede in izvede po tem zakonu.

3. člen

Kdor je obdolžen kaznivega dejanja, velja za nedolžnega, dokler njegova krivda ni ugotovljena s pravnomočno sodbo.

4. člen

(1) Oseba, ki ji je vzeta prostost, mora biti v materinem jeziku ali jeziku, ki ga razume, takoj obveščena o razlogih za odvzem prostosti. Takoj mora biti poučena, da ni dolžna ničesar izjaviti, da ima pravico do takojšnje pravne pomoči zagovornika, ki si ga svobodno izbere, in o tem, da je pristojni organ na njeno zahtevo dolžan o odvzemu prostosti obvestiti njene najbližje.

(2) Osumljenec ima pravico do zagovornika od odvzema prostosti dalje.

(3) Za odvzem prostosti osumljencu se šteje vsaka omejitev prostosti, ki pomeni prisilno zadržanje.

(4) Če si osumljenec, kateremu je odvzeta prostost, glede na svoje gnotne razmere ne more zagotoviti zagovornika sam, mu ga na njegovo zahtevo in stroške države postavi policija, če je to v interesu pravičnosti.

5. člen

(1) Obdolžencu se mora že pri prvem zaslišanju povedati, katerega dejanja je obdolžen in kaj je podlaga za obdolžitve.

(2) Obdolžencu se mora omogočiti, da se izjavi o vseh dejstvih in dokazih, ki ga obremenjujejo, in da navede vsa dejstva in dokaze, ki so mu v korist.

(3) Obdolženec se ni dolžan zagovarjati in odgovarjati na vprašanja, če pa se zagovarja, ni dolžan izpovedati zoper sebe ali svoje bližnje ali priznati krivde.

6. člen

(1) Kazenski postopek teče v slovenskem jeziku.

(2) Če je pri sodišču v skladu z ustavo v uradni rabi tudi jezik italijanske ali madžarske narodne skupnosti, lahko na način, določen z zakonom, kazenski postopek teče tudi v jeziku te narodne skupnosti.

7. člen

(1) Tožbe, pritožbe in druge vloge se podajajo sodišču v slovenskem jeziku.

(2) Na območjih, kjer živijo pripadniki italijanske ali madžarske narodne skupnosti, lahko pripadniki teh narodnih skupnosti podajajo vloge v italijanskem oziroma madžarskem jeziku, če je pri sodišču jezik te narodne skupnosti v uradni rabi.

(3) Tujec, ki mu je vzeta prostost, ima pravico podajati sodišču vloge v svojem jeziku, v drugih primerih pa tuji državljani lahko podajajo vloge v svojem jeziku samo ob pogoju vzajemnosti.

8. člen

(1) Stranke, priče in drugi udeleženci v postopku imajo pravico uporabljati pri preiskovalnih in drugih sodnih dejanjih ali na glavni obravnavi svoj jezik. Če sodno dejanje oziroma glavna obravnava ne teče v jeziku teh oseb, je treba zagotoviti ustno prevajanje tistega, kar oni oziroma drugi govorijo, ter listin in drugega pisnega dokaznega gradiva.

(2) O pravici do prevajanja je treba osebe iz prejšnjega odstavka poučiti; te se lahko odpovedo prevajanju, če znajo jezik, v katerem teče postopek. V zapisnik je treba zapisati, da so bile poučene in kaj so izjavile.

(3) Prevaja sodni tolmač.

9. člen

(1) Vabila, odločbe in druga pisanja pošilja sodišče v slovenskem jeziku.

(2) Sodišče, pri katerem je v uradni rabi tudi italijanski oziroma madžarski jezik, vroča vabila tudi v tem jeziku, odločbe in druga pisanja pa v tem jeziku le, kadar sodišče vodi postopek v obeh uradnih jezikih. Udeleženci v postopku se lahko odpovejo pravici do vročanja odločb in drugih pisanj v madžarskem in italijanskem jeziku. Odpoved je treba zapisati v zapisnik.

(3) Osebi, ki ji je vzeta prostost, se vroči tudi prevod pisanj iz prvega odstavka tega člena v jeziku, ki ga uporablja v postopku, če se po drugem odstavku prejšnjega člena tega zakona ni odpovedala pravici do prevajanja.

10. člen

(1) Nihče ne sme biti preganjan in kaznovan zaradi kaznivega dejanja, za katero je bil s pravnomočno sodno odločbo oproščen ali obsojen ali je bil kazenski postopek zoper njega pravnomočno ustavljen ali je bila obtožba zoper njega pravnomočno zavrnjena.

(2) Pravnomočna sodna odločba se sme spremeniti v postopku z izrednimi pravnimi sredstvi samo v obsojenčevo korist.

11. člen

Prepovedano je izsiljevati od obdolženca ali kakšnega drugega udeleženca v postopku priznanje oziroma kakšno drugo izjavo.

12. člen

(1) Obdolženec ima pravico, da se brani sam ali s strokovno pomočjo zagovornika, ki si ga izbere sam izmed odvetnikov.

(2) Če si obdolženec ne vzame zagovornika sam, mu ga postavi sodišče, kadar je to določeno s tem zakonom, da se zagotovi njegova obramba.

(3) Če si obdolženec, glede na svoje gmotne razmere, ne more zagotoviti zagovornika sam, mu ga mora na njegovo zahtevo in stroške države zagotoviti država ob pogojih, ki jih določa ta zakon.

(4) Obdolžencu se mora zagotoviti primeren čas in možnosti za pripravo obrambe.

13. člen

Kdor je bil neupravičeno obsojen za kaznivo dejanje ali mu je bila neutemeljeno vzeta prostost, ima pravico biti rehabilitiran, pravico do povrnitve škode in druge pravice, ki jih določa zakon.

14. člen

Obdolženca ali drugega udeleženca v postopku, ki bi iz nevednosti lahko opustil kakšno dejanje v postopku ali zaradi tega ne bi izkoristil svojih pravic, pouči sodišče o pravicah, ki mu gredo po tem zakonu in o posledicah, če bi dejanje opustil.

15. člen

Sodišče si mora prizadevati, da se postopek izvede brez zavlačevanja in da onemogoči kakršnokoli zlorabo pravic, ki jih imajo udeleženci v postopku.

16. člen

(1) V kazenskem postopku imata obdolženec in tožilec položaj enakopravnih strank, kolikor ta zakon ne določa drugače.

(2) Tožilec mora navesti dejstva, na katera opira svoj zahtevek in predlagati dokaze, s katerimi ta dejstva dokazuje.

(3) Obdolženec ima pravico navajati dejstva in predlagati dokaze, ki so mu v korist.

17. člen

(1) Sodišče in državni organi, ki sodelujejo v kazenskem postopku, morajo po resnici in popolnoma ugotoviti dejstva, pomembna za izdajo zakonite odločbe.

(2) Enako pazljivo morajo preizkusiti in ugotoviti tako dejstva, ki obdolženca obremenjujejo, kakor tudi dejstva, ki so mu v korist.

18. člen

(1) Pravica sodišča in državnih organov, ki sodelujejo v kazenskem postopku, da presojujejo, ali je podano kakšno dejstvo ali ne, ni vezana na nobena posebna formalna dokazna pravila in ne z njimi omejena.

(2) Sodišče ne sme opreti sodne odločbe na dokaze, ki so bili pridobljeni s kršitvijo ustavno določenih človekovih pravic in temeljnih svoboščin, kot tudi ne na dokaze, ki so bili pridobljeni s kršitvijo določb kazenskega postopka in je zanje v tem zakonu določeno, da se sodna odločba nanje ne more opreti, ali ki so bili pridobljeni na podlagi takega nedovoljenega dokaza.

19. člen

(1) Kazenski postopek se uvede na zahtevo upravičenega tožilca.

(2) Za dejanja, za katera se storilec preganja po uradni dolžnosti, je upravičeni tožilec državni tožilec, za dejanja, za katera se preganja na zasebno tožbo, pa je upravičeni tožilec zasebni tožilec.

(3) Če državni tožilec spozna, da ni razlogov za uvedbo ali za nadaljevanje kazenskega postopka, lahko stopi na njegovo mesto oškodovanec kot tožilec ob pogojih, ki so določeni s tem zakonom.

20. člen

Državni tožilec je dolžan začeti kazenski pregon, če je podan utemeljen sum, da je storjeno kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti, kolikor ta zakon ne določa drugače.

21. člen

- (1) V kazenskem postopku sodijo sodišča zborna.
- (2) Pri okrajnem sodišču sodi sodnik posameznik.

22. člen

Če je predpisano, da ima uvedba kazenskega postopka za posledico omejitev posameznih pravic in zakon ne določa česa drugega, nastanejo te posledice s pravnomočnostjo obtožnice; pri kaznivih dejanjih, za katera je kot glavna kazen predpisana denarna kazen ali zapor do treh let, pa z dnem, ko je izdana obsodilna sodba, ne glede na to ali je postala pravnomočna ali ne.

23. člen

(1) Če je uporaba kazenskega zakona odvisna od predhodne odločitve o kakšnem pravnem vprašanju, za katero je pristojno sodišče v kakšnem drugem postopku ali kakšen drug državni organ, lahko sodišče, ki sodi v kazenski zadevi, samo odloči tudi o tem vprašanju po določbah, ki veljajo za dokazovanje v kazenskem postopku. Odločitev kazenskega sodišča o takem pravnem vprašanju pa ima učinek samo za kazensko zadevo, ki jo to sodišče obravnava.

(2) Če je o takem predhodnem vprašanju že odločilo sodišče v kakšnem drugem postopku ali je o njem odločil kakšen drug državni organ, taka odločba ne veže kazenskega sodišča glede presoje vprašanja, ali je bilo določeno kaznivo dejanje storjeno ali ne.

II. poglavje PRISTOJNOST SODIŠČ

1. Stvarna pristojnost in sestava sodišč

24. člen

Sodišča sodijo v kazenskih zadevah v mejah svoje stvarne pristojnosti, ki jo določa zakon.

25. člen

(1) Na prvi stopnji:

1) sodijo okrožna sodišča o kaznivih dejanjih, za katera je v zakonu predpisana kazen zopora petnajstih ali več let, v senatih, ki jih sestavljajo dva sodnika in trije sodniki porotniki, o kaznivih dejanjih, za katera je predpisana milejša kazen in o kaznivih dejanjih zoper čast in dobro ime, storjenih s tiskom, po radiu, televiziji ali z drugim sredstvom javnega obveščanja, pa v senatih, ki jih sestavljajo en sodnik in dva sodnika porotnika;

2) sodi sodnik posameznik pri okrajnem sodišču o kaznivih dejanjih, za katera je kot glavna kazen predpisana denarna kazen ali kazen zopora do treh let;

3) je sodnik posameznik pri okrajnem sodišču v postopku o izrednih pravnih sredstvih ter v posebnih postopkih pristojen tudi za naslednja procesna dejanja, za katera je sicer po določbah tega zakona pristojen predsednik senata ali senat iz šestega odstavka tega člena:

a) da odloči o zahtevi za obnovo kazenskega postopka (prvi odstavek 412. člena);

b) da zavrže zahtevo za izredno omilitev oziroma poda predlog vrhovnemu sodišču (tretji in četrti odstavek 419. člena);

c) da zavrže zahtevo za varstvo zakonitosti (drugi odstavek 422. člena);

č) da odloči o spremembi varnostnih ukrepov (drugi odstavek 496. člena);

d) da odloči o preklicu pogojne obsodbe (tretji in četrti odstavek 506. člena);

e) da odloči o izbrisu obsodbe (peti odstavek 511. člena);

f) da odloči o prenehanju varnostnih ukrepov (četrti odstavek 513. člena).

(2) Na drugi stopnji sodijo višja sodišča v senatih, ki jih sestavljajo trije sodniki.

(3) Na tretji stopnji sodi vrhovno sodišče v senatu, ki ga sestavlja pet sodnikov.

(4) Dejanja v preiskavi opravlja preiskovalni sodnik okrožnega sodišča, preiskovalna dejanja v postopku pred okrajnim sodiščem pa opravlja sodnik posameznik tega sodišča.

(5) Predsednik sodišča in predsednik senata odločata v primerih, ki so določeni v tem zakonu.

(6) V senatu, ki ga sestavljajo trije sodniki, odločajo okrožna sodišča o pritožbah zoper sklepe preiskovalnega sodnika okrožnega in sodnika posameznika okrajnega sodišča, kadar opravlja preiskovalna dejanja in zoper druge sklepe, če je tako določeno v tem zakonu, odločajo na prvi stopnji zunaj glavne obravnave, izvajajo postopek in izdajajo sodbe po določbah 517. člena tega zakona ter dajejo predloge v primerih, ki so določeni v tem ali v kakšnem drugem zakonu.

(7) O zahtevi za izredno omilitev kazni odloča vrhovno sodišče v senatu, ki ga sestavljajo trije sodniki.

(8) O zahtevi za varstvo zakonitosti odloča vrhovno sodišče v senatu, ki ga sestavlja pet sodnikov, če pa je zahteva vložena zoper odločbo iz tretjega odstavka tega člena, pa odloča o tem senat, ki ga sestavlja sedem sodnikov.

2. Krajevna pristojnost

26. člen

(1) Krajevno pristojno je praviloma sodišče, na katerega območju je bilo kaznivo dejanje storjeno ali poskušeno.

(2) Zasebna tožba se lahko vloži tudi pri sodišču, na katerega območju ima obdolženec stalno ali začasno prebivališče.

(3) Če je bilo kaznivo dejanje storjeno ali poskušeno na območjih raznih sodišč ali na meji teh območij ali če je negotovo, na katerem območju je bilo storjeno ali poskušeno, je pristojno tisto sodišče, ki je na zahtevo upravičenega tožilca prvo začelo postopek; če se postopek še ni začel, pa sodišče, pri katerem je bila najprej zahtevana uvedba postopka.

27. člen

Če je bilo kaznivo dejanje storjeno na domači ladji ali na domačem letalu medtem, ko je bila ladja v domačem pristanišču oziroma ko je bilo letalo na domačem letališču, je pristojno sodišče, na katerega območju je pristanišče oziroma letališče. V drugih primerih, ko je bilo kaznivo dejanje storjeno na domači ladji ali na domačem letalu, pa je pristojno sodišče, na katerega območju je domovno pristanišče ladje oziroma domovno letališče letala, ali sodišče, na katerega območju je domače pristanišče oziroma letališče, kjer se ladja oziroma letalo prvič ustavi.

28. člen

(1) Če je bilo kaznivo dejanje storjeno s tiskom, je pristojno sodišče, na katerega območju je bil spis natisnjen. Če ta kraj ni znan ali če je bil spis natisnjen v tujini, je pristojno sodišče, na katerega območju se tiskani spis razširja.

(2) Če je po zakonu odgovoren pisec spisa, je pristojno tudi sodišče kraja, v katerem ima pisec stalno prebivališče, ali sodišče kraja, v katerem se je pripetil dogodek, na katerega se spis nanaša.

(3) Določbe prejšnjih dveh odstavkov se smiselno uporabljajo tudi v primeru, če sta bila spis ali izjava objavljena po radiu ali televiziji.

29. člen

(1) Če kraj storitve kaznivega dejanja ni znan ali če je ta kraj zunaj ozemlja Republike Slovenije, je pristojno sodišče, na katerega območju ima obdolženec stalno ali začasno prebivališče.

(2) Če je sodišče, na katerega območju ima obdolženec stalno ali začasno prebivališče, že začelo postopek, ostane pristojno, čeprav se je zvedelo za kraj storitve kaznivega dejanja.

(3) Če ni znan kraj storitve kaznivega dejanja in tudi ne stalno ali začasno prebivališče obdolženca ali če sta oba zunaj ozemlja Republike Slovenije, je pristojno sodišče, na katerega območju je bil obdolženec prijat ali se je sam naznanil.

30. člen

Če je kdo storil kazniva dejanja v Republiki Sloveniji in v tujini, je pristojno sodišče, ki je pristojno za kaznivo dejanje, storjeno v Republiki Sloveniji.

31. člen

Če se po določbah tega zakona ne da dognati, katero sodišče je krajevno pristojno, določi vrhovno sodišče eno od stvarno pristojnih sodišč, pred katerim naj se izvede postopek.

3. Združitev in izločitev postopka

32. člen

(1) Če je ista oseba obdolžena več kaznivih dejanj in je za nekatera od njih pristojno okrajno sodišče, za druga pa okrajno sodišče, je pristojno okrajno sodišče; če so pristojna sodišča iste vrste, je pristojno tisto sodišče, ki je na zahtevo upravičenega tožilca prvo začelo postopek, če se postopek še ni začel, pa sodišče, pri katerem je bila najprej zahtevana uvedba postopka.

(2) Po prejšnjem odstavku se določi pristojnost tudi v primeru, če je obenem tudi oškodovanec storil kaznivo dejanje proti obdolžencu.

(3) Za sotorilce je praviloma pristojno sodišče, ki je kot pristojno za enega od njih prvo začelo postopek.

(4) Sodišče, ki je pristojno za storilce kaznivega dejanja, je praviloma pristojno tudi za udeležence, prikrivalce, tiste, ki so pomagali storilcu po kaznivem dejanju in za tiste, ki niso naznanili, da se pripravljata kaznivo dejanje, oziroma niso naznanili kaznivega dejanja ali storilca.

(5) V vseh primerih iz prejšnjih odstavkov se izvede praviloma enoten postopek in se izda ena sama sodba.

(6) Sodišče lahko odloči, naj se izvede enoten postopek in izda ena sama sodba tudi v primeru, če je več oseb obdolženih za več kaznivih dejanj, vendar samo tedaj, če je med storjenimi kaznivimi dejanji medsebojna zveza in če so podani isti dokazi. Če je za nekatera od teh kaznivih dejanj pristojno okrajno sodišče, za druga pa okrajno sodišče, se sme izvesti enoten postopek samo pred okrajnim sodiščem.

(7) Sodišče lahko odloči, naj se izvede enoten postopek in izda ena sama sodba, če pred istim sodiščem tečejo ločeno postopki zoper isto osebo za več kaznivih dejanj ali zoper več oseb za isto kaznivo dejanje.

(8) O združitvi postopka odloča sodišče, ki je pristojno za enoten postopek. Zoper sklep, s katerim je sodišče odredilo združitev postopka, ali zavrnilo predlog za združitev postopka, ni pritožbe.

33. člen

(1) Sodišče, ki je pristojno po prejšnjem členu, lahko do konca glavne obravnave iz tehtnih razlogov ali zaradi smotnosti odloči, da se postopek o posameznih kaznivih dejanjih ali zoper posamezne obdolžence izloči in dokonča posebej, ali pa odstopi drugemu pristojnemu sodišču.

(2) Zoper sklep, s katerim je sodišče odredilo izločitev postopka ali zavrnilo predlog za izločitev postopka, ni pritožbe.

4. Prenos krajevne pristojnosti

34. člen

(1) Če pristojno sodišče iz pravnih ali stvarnih razlogov ne more postopati, mora to sporočiti neposredno višjemu sodišču, ki določi drugo pristojno sodišče na svojem območju.

(2) Zoper sklep iz prejšnjega odstavka ni pritožbe.

35. člen

(1) Skupno neposredno višje sodišče, lahko določi za postopek drugo stvarno pristojno sodišče na svojem območju, če je očitno, da se bo tako lažje izvedel postopek, ali če so za to drugi tehtni razlogi.

(2) Sklep po prejšnjem odstavku lahko izda sodišče na predlog preiskovalnega sodnika, sodnika posameznika ali predsednika senata ali pa na predlog obdolženca, oškodovanca, zasebnega tožilca ali državnega tožilca, ki je pristojen za postopek pred sodiščem, ki odloča o prenosu krajevne pristojnosti, če teče kazenski postopek na zahtevo državnega tožilca.

(3) Zoper sklep iz prvega odstavka tega člena ni pritožbe.

5. Posledice nepristojnosti in spor o pristojnosti

36. člen

(1) Sodišče mora paziti na svojo stvarno in krajevno pristojnost. Brž ko zapazi, da ni pristojno, se izreče za nepristojno in pošlje po pravnomočnosti sklepa zadevo pristojnemu sodišču.

(2) Če okrajno sodišče ugotovi med glavno obravnavo, da je za sojenje pristojno okrajno sodišče, ne pošlje zadeve temu sodišču, temveč izvede postopek samo in izda odločbo.

(3) Ko postane obtožnica pravnomočna, se sodišče ne more več izreči za krajevno nepristojno in tudi stranke ne morejo več uveljavljati ugovora krajevne nepristojnosti.

(4) Nepristojno sodišče mora opraviti tista procesna dejanja, ki bi jih bilo nevarno odlašati.

37. člen

(1) Če sodišče, kateremu je bila zadeva odstopljena kot pristojnemu sodišču, misli, da je pristojno sodišče, ki mu je zadevo odstopilo, ali kakšno drugo sodišče, sproži postopek, da se odloči o sporu o pristojnosti.

(2) Če je na pritožbo zoper odločbo sodišča prve stopnje, s katero se je to izreklo za nepristojno, odločilo sodišče druge stopnje, je glede pristojnosti vezano na to odločbo tudi sodišče, ki mu je bila zadeva odstopljena, če je sodišče druge stopnje pristojno za odločanje o sporu o pristojnosti med temi sodišči.

38. člen

(1) O sporu o pristojnosti med sodišči odloča skupno neposredno višje sodišče.

(2) Pri odločanju o sporu o pristojnosti lahko sodišče hkrati po uradni dolžnosti odloči o prenosu krajevne pristojnosti, če so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka 35. člena tega zakona.

(3) Zoper sklep, s katerim sodišče odloči o sporu o pristojnosti ali o prenosu krajevne pristojnosti, ni pritožbe.

(4) Dokler se ne odloči o sporu o pristojnosti med sodišči, mora vsako od njih opravljati tista procesna dejanja, ki bi jih bilo nevarno odlašati.

III. poglavje IZLOČITEV

39. člen

Sodnik oziroma sodnik porotnik ne sme opravljati sodniške dolžnosti:

1) če je s kaznivim dejanjem oškodovan;

2) če je z obdolžencem, njegovim zagovornikom, tožilcem, oškodovancem, njihovim zakonskim zastopnikom ali pooblaščenecem v zakonski zvezi ali zunajzakonski skupnosti ali krvnem sorodstvu v ravni vrsti do kateregakoli kolena, v stranski vrsti do četrtega kolena ali v svaštvu do drugega kolena;

3) če je z obdolžencem, njegovim zagovornikom, tožilcem ali oškodovancem v razmerju skrbnika, oskrbovanca, posvojitelja, posvojenca, rejnika ali rejenca;

4) če je v isti kazenski zadevi opravljal preiskovalna dejanja, ali je sodeloval pri odločanju o ugovoru zoper obtožnico oziroma o zahtevi predsednika senata po 271. ali 284. členu

tega zakona, ali če je kot sodnik za mladoletnike vodil pripravljani postopek in je bil podan predlog za kaznovanje, ali če je sodeloval v postopku kot tožilec, zagovornik, zakoniti zastopnik ali pooblaščenec oškodovanca oziroma tožilca, ali če je bil zaslišan kot priča ali kot izvedenec;

4.a) če se je v postopku pri odločanju o katerem koli vprašanju seznanil z dokazom, ki se mora po določbah tega zakona izločiti iz spisov (83. člen), ne more v isti zadevi odločati o obtožbi oziroma o pritožbi ali izrednem pravnem sredstvu zoper odločbo, s katero je bilo odločeno o obtožbi, razen če vsebina dokaza očitno ni takšna, da bi lahko vplivala na njegovo odločitev;

5) če je v isti zadevi sodeloval pri izdaji odločbe nižjega sodišča ali je pri istem sodišču sodeloval pri izdaji odločbe, ki se izpodbija s pritožbo ali z zahtevo za varstvo zakonitosti;

6) če so podane okoliščine, ki vzbujajo dvom o njegovi nepristranskosti.

40. člen

(1) Brž ko sodnik ali sodnik porotnik ugotovi kakšen razlog za svojo izločitev iz 1. do 4. ali 5. točke prejšnjega člena, ali če misli, da je podan razlog za njegovo izločitev iz 4.a ali 6. točke prejšnjega člena, mora prenehati z vsakim delom v tej zadevi in to sporočiti predsedniku sodišča, ki odloči o izločitvi in, če sodnika izloči, odredi, da se zadeva po pravilih sodnega reda dodeli drugemu sodniku. Če gre za izločitev predsednika sodišča, v tej zadevi kot predsednik odloča podpredsednik sodišča, če pa mora biti izločen tudi ta, si predsednik sodišča določi namestnika izmed sodnikov tega sodišča, če to ni mogoče, pa zahteva od predsednika neposredno višjega sodišča, naj mu določi namestnika.

(2) Zoper sklep iz prejšnjega odstavka, s katerim se ugotovi zahteva za izločitev, ni pritožbe. Zoper sklep, s katerim se zavrne zahteva za izločitev, se sme sodnik ali sodnik porotnik pritožiti. O pritožbi zoper sklep predsednika okrajnega in okrožnega sodišča odloči senat (šesti odstavek 25. člena), o pritožbi zoper sklep predsednika višjega in vrhovnega sodišča pa senat treh sodnikov višjega oziroma vrhovnega sodišča.

(3) Če je treba v zadevi opraviti dejanja, ki bi jih bilo nevarno odlašati, predsednik sodišča odredi, da jih do odločitve o zahtevi za izločitev sodnika opravi po pravilih sodnega reda o dodeljevanju zadev drugi sodnik.

41. člen

(1) Izločitev lahko zahtevajo tudi stranke.

(2) Stranka mora zahtevati izločitev sodnika ali sodnika porotnika takoj, ko izve za razlog izločitve, vendar najpozneje do konca glavne obravnave. Med glavno obravnavo sme zahtevati izločitev sodnika ali sodnika porotnika zaradi razloga iz 4.a ali iz 6. točke 39. člena tega zakona samo, če je razlog izločitve nastal po začetku glavne obravnave; če je bil podan že prej, pa le, če stranki ni bil in tudi ni mogel biti znan.

(3) Izločitev sodnika višjega sodišča lahko zahteva stranka le do začetka seje senata. Če se pred sodiščem druge stopnje opravi obravnava (380. člen), se glede zahteve stranke za izločitev sodnika smiselno uporabljajo določbe prejšnjega odstavka.

(4) Stranka more zahtevati izločitev le poimensko določenega sodnika ali sodnika porotnika, ki postopa v zadevi, oziroma sodnika višjega sodišča.

(5) Stranka mora v zahtevi navesti okoliščine, zaradi katerih misli, da je podana kakšna zakonska podlaga za izločitev. V zahtevi za izločitev ne more znova navajati razlogov, ki jih je uveljavljala že v prejšnji zahtevi, ki pa je bila zavrnjena, ali uveljavljati razlogov, ki jih je v isti zadevi že uveljavljal sodnik, sodnik porotnik ali druga stranka, in je bila zahteva iz teh razlogov zavrnjena.

42. člen

(1) O zahtevi za izločitev iz prejšnjega člena odloči predsednik sodišča.

(2) Če je zahtevana izločitev predsednika sodišča ali predsednika sodišča in sodnika ali sodnika porotnika, odloči o izločitvi predsednik neposredno višjega sodišča; če pa je zahtevana izločitev predsednika vrhovnega sodišča, odloči o izločitvi občna seja tega sodišča.

(3) Preden se izda sklep o izločitvi, je treba dobiti izjavo sodnika, sodnika porotnika oziroma predsednika sodišča, po potrebi pa se opravijo tudi druge poizvedbe.

(4) Zoper sklep, s katerim se ugotovi zahteva za izločitev, ni pritožbe. Sklep, s katerim se zahteva za izločitev zavrne, se lahko izpodbija s posebno pritožbo; če je bil tak sklep izdan po vložitvi obtožbe, pa samo v pritožbi zoper sodbo.

(5) Če je stranka ravnala v nasprotju z določbami drugega do petega odstavka prejšnjega člena, ali če je iz vsebine zahtevne razvidno, da gre za očitno neutemeljeno zahtevo, podano z namenom zavlačevanja postopka ali spodkopavanja avtoritete sodišča, se zahteva v celoti ali deloma zavrne. Sklep, s katerim se zahteva zavrne, izda preiskovalni sodnik oziroma sodnik ali senat, ki postopa v zadevi. Pri odločanju lahko sodeluje sodnik ali predsednik sodišča, katerega izločitev se zahteva. Zoper sklep, s katerim se zahteva zavrne, ni pritožbe.

43. člen

(1) Ko sodnik ali sodnik porotnik zve, da je zahtevana njegova izločitev, mora takoj prenehati z vsakim nadaljnjim delom v tisti zadevi, razen če gre za nedovoljeno ali očitno neutemeljeno zahtevo za izločitev, ki se jo zavrne (peti odstavek 42. člena). Če je treba opraviti kakšno dejanje, ki bi ga bilo nevarno odlašati, se uporabijo določbe tretjega odstavka 40. člena tega zakona.

(2) Če se zahtevi za izločitev sodnika ali sodnika porotnika ugotovi, dejanja, ki jih je opravil odkar je zvedel, da je podan izločitveni razlog, niso procesno veljavna.

44. člen

(1) Določbe o izločitvi sodnikov in sodnikov porotnikov se uporabljajo smiselno tudi za državne tožilce in osebe ki so po zakonu o državnem tožilstvu upravičene zastopati državnega tožilca v postopku, zapisnikarje, tolmače in strokovnjake in pa izvedence, če ni zanje določeno kaj drugega (251. člen). Izločitve državnega tožilca ni mogoče zahtevati iz razloga po 4.a ali 6. točki 39. člena tega zakona.

(2) O izločitvi državnega tožilca in pomočnika državnega tožilca odloči vodja državnega tožilstva. O izločitvi vodje državnega tožilstva odloči vodja neposredno višjega državnega tožilstva. O izločitvi generalnega državnega tožilca Republike Slovenije odloči minister, pristojne za pravosodje.

(3) O izločitvi zapisnikarjev, tolmačev, strokovnjakov in izvedencev odloča senat, predsednik senata ali sodnik.

(4) Kadar opravljajo policisti preiskovalna dejanja na podlagi tega zakona, odloča o njihovi izločitvi preiskovalni sodnik. Če sodeluje pri njih zapisnikar, pa odloča o njegovi izločitvi uradna oseba, ki opravlja dejanja.

IV. poglavje DRŽAVNI TOŽILEC

45. člen

(1) Glavna pravica in glavna dolžnost državnega tožilca je preganjanje storilcev kaznivih dejanj.

(2) Glede kaznivih dejanj, za katera se storilec preganja po uradni dolžnosti, je državni tožilec pristojen:

1) da ukrene, kar je potrebno v zvezi z odkrivanjem kaznivih dejanj in izsleditvijo storilcev ter za usmerjanje predkazenškega postopka;

2) da zahteva preiskavo;

3) da vloži in zastopa obtožnico oziroma obtožni predlog pred pristojnim sodiščem;

4) da vlaga pritožbe zoper nepravnomočne sodne odločbe in izredna pravna sredstva zoper pravnomočne sodne odločbe.

(3) Državni tožilec opravlja tudi druga dejanja, ki so določena v tem zakonu.

(4) Državni tožilec ima v kazenskem postopku kot stranka enake pravice kot obdolženec, razen tistih, ki jih ima kot državni organ.

46. člen

Državni tožilec je pristojen za postopek pred ustreznim sodiščem v skladu z zakonom o državnem tožilstvu.

47. člen

Krajevna pristojnost državnega tožilca se določa po določbah, ki veljajo za pristojnost sodišča tistega območja, za katero je tožilec postavljen.

48. člen

Če bi bilo nevarno odlašati, opravi procesna dejanja tudi nepristojen državni tožilec, mora pa to takoj sporočiti pristojnemu državnemu tožilcu.

49. člen

Državni tožilec opravlja vsa procesna dejanja, za katera je po zakonu upravičen, sam ali po osebah, ki so po zakonu o državnem tožilstvu upravičene, da ga zastopajo v kazenskem postopku.

50. člen

O sporih o pristojnosti med državnimi tožilci odloča skupni neposredno višji državni tožilec.

51. člen

Državni tožilec lahko odstopi od pregona do konca glavne obravnave pred sodiščem prve stopnje, pred višjim sodiščem pa v primerih, ki so določeni v tem zakonu.

V. poglavje OŠKODOVANEC IN ZASEBNI TOŽILEC

52. člen

(1) Za kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja na predlog ali na zasebno tožbo, je treba predlog podati oziroma zasebno tožbo vložiti v treh mesecih od dneva, ko je upravičenec zvedel za kaznivo dejanje in storilca.

(2) Če je tožilec vložil zasebno tožbo zaradi kaznivega dejanja razžalitve, sme obdolženec do konca glavne obravnave tudi po preteku roka iz prejšnjega odstavka vložiti tožbo zoper tožilca, ki je razžalitev vrnil (nasprotno tožbo). V takem primeru izda sodišče eno samo sodbo.

53. člen

(1) Predlog se poda pri državnem organu, ki je upravičen sprejeti kazensko ovadbo (147. člen), zasebna tožba pa se vložijo pri pristojnem sodišču.

(2) Če je oškodovanec sam podal kazensko ovadbo, ali predlog za uveljavitev premoženjskopravnega zahtevka v kazenskem postopku, se šteje, da je s tem podal tudi predlog za pregon.

(3) Če je oškodovanec podal kazensko ovadbo ali predlog za pregon, med postopkom pa se ugotovi, da gre za kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja na zasebno tožbo, se šteje ovadba oziroma predlog za pravočasno zasebno tožbo, če je podana v roku, ki je predpisan za zasebno tožbo. Pravočasno vložena zasebna tožba pa se šteje za pravočasen predlog oškodovanca, če se med postopkom ugotovi, da gre za kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja na predlog.

54. člen

(1) Za mladoletnike in osebe, ki jim je popolnoma vzeta poslovna sposobnost, poda predlog oziroma vložijo zasebno tožbo njihov zakoniti zastopnik.

(2) Mladoletnik, ki je dopolnil šestnajst let, lahko sam poda predlog ali vložijo zasebno tožbo.

55. člen

Če oškodovanec ali zasebni tožilec umre medtem, ko teče rok za predlog ali zasebno tožbo, ali umre med postopkom, lahko njegov zakonec, ali oseba, s katero je živel v zunajzakonski skupnosti, otroci, starši, posvojenci, posvojitelji, bratje in sestre, v treh mesecih po njegovi smrti podajo predlog, vložijo zasebno tožbo oziroma izjavijo, da nadaljujejo postopek.

56. člen

Če je s kaznivim dejanjem oškodovanih več oseb, se pregon začne oziroma nadaljuje na predlog oziroma zasebno tožbo katerekoli od njih.

57. člen

Oškodovanec in zasebni tožilec lahko z izjavo, ki jo podata sodišču, pred katerim teče postopek, umakneta predlog oziroma zasebno tožbo do konca glavne obravnave. V takem primeru izgubita pravico, da vnovič podata predlog oziroma vložita tožbo.

58. člen

(1) Če zasebni tožilec ne pride na glavno obravnavo, čeprav je bil v redu povabljen, ali mu vabila ni bilo mogoče vročiti, ker sodišču ni prijavil spremembe naslova ali prebivališča, se šteje, da je tožbo umaknil.

(2) Predsednik senata dovoli vrnitev v prejšnje stanje zasebnemu tožilcu, ki iz opravičenega vzroka ni mogel priti na glavno obravnavo ali pravočasno obvestiti sodišča o spremembi naslova ali prebivališča, če v osmih dneh po prenehanju ovire poda prošnjo za vrnitev v prejšnje stanje.

(3) Po preteku treh mesecev od dneva zamude se ne more več zahtevati vrnitev v prejšnje stanje.

(4) Zoper sklep, s katerim se dovoli vrnitev v prejšnje stanje, ni pritožbe.

(5) Sklep o ustavitvi kazenskega postopka, izdan na podlagi prvega odstavka tega člena, postane pravnomočen po preteku rokov iz drugega in tretjega odstavka tega člena.

59. člen

(1) Oškodovanec in zasebni tožilec imata pravico opozoriti med preiskavo na vsa dejstva in predlagati dokaze, ki so pomembni za to, da se ugotovi kaznivo dejanje, izsledi storilec kaznivega dejanja in ugotovijo njuni premoženjskopravni zahtevki.

(2) Na glavni obravnavi imata pravico predlagati dokaze, postavljati obdolžencu, pričam in izvedencem vprašanja, dajati pripombe in pojasnila glede njihovih izpovedb ter dajati druge izjave in postavljati druge predloge.

(3) Oškodovanec, oškodovanec kot tožilec in zasebni tožilec imajo pravico pregledovati spise in si ogledati dokazne predmete. Oškodovancu pa se sme odreči pregled spisov, dokler ni zaslišan kot priča.

(4) Preiskovalni sodnik in predsednik senata morata seznaniti oškodovanca in zasebnega tožilca s pravicami, ki jih imata po prvem, drugem in tretjem odstavku tega člena.

60. člen

(1) Če državni tožilec spozna, da ni podlage za pregon za kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti, ali če spozna, da ni podlage za pregon katerega izmed ovadenih udeležencev, mora to v osmih dneh sporočiti oškodovancu in ga poučiti, da lahko začne pregon sam. Tako ravna tudi sodišče, če je državni tožilec odstopil od pregona.

(2) Oškodovanec ima pravico začeti oziroma nadaljevati pregon v osmih dneh, odkar je prejel sporočilo iz prejšnjega odstavka.

(3) Če državni tožilec umakne obtožnico, sme oškodovanec, ki prevzame pregon, vztrajati pri vloženi obtožnici ali pa vložiti novo.

(4) Oškodovanec, ki ni bil obveščten, da državni tožilec ni začel pregona, sme dati svojo izjavo za nadaljevanje postopka pred pristojnim sodiščem v treh mesecih od dneva, ko je državni tožilec zavrnil ovadbo.

(5) Ko državni tožilec oziroma sodišče sporoči oškodovancu, da lahko začne pregon, ga v sporočilu pouči tudi, kaj lahko ukrene za uresničenje te pravice.

(6) Če oškodovanec kot tožilec umre medtem, ko teče rok za začetek pregona, ali umre med postopkom, lahko njegov zakonec oziroma oseba s katero je živel v zunajzakonski skupnosti, otroci, starši, posvojenci, posvojitelji, bratje in sestre, v treh mesecih po njegovi smrti začnejo pregon oziroma izjavijo, da nadaljujejo postopek.

61. člen

(1) Če državni tožilec umakne obtožnico na glavni obravnavi, mora oškodovanec takoj izjaviti, ali namerava nadaljevati pregon ali ne. Če oškodovanec ni navzoč na glavni obravnavi, čeprav je bil v redu povabljen, ali mu vabila ni bilo mogoče vročiti, ker sodišču ni prijavil spremembe naslova ali prebivališča, se šteje, da ne namerava nadaljevati pregona.

(2) Predsednik senata sodišča prve stopnje dovoli vrnitev v prejšnje stanje oškodovancu, ki ni bil v redu povabljen ali je bil v redu povabljen, vendar iz opravičenih razlogov ni mogel priti na glavno obravnavo, na kateri je bila zaradi umika obtožnice državnega tožilca izdana sodba, s katero je bila obtožba zavrnjena, če oškodovanec v osmih dneh po prejemu sodbe prosi za vrnitev v prejšnje stanje in če v tej prošnji izjavi da nadaljuje pregon. V tem primeru se razpiše nova glavna obravnavna in s sodbo, izdano na podlagi nove glavne obravnave, razveljavi prejšnja sodba. Če v redu povabljeni oškodovanec ne pride na novo glavno obravnavo, ostane prejšnja sodba v veljavi.

(3) V primerih iz prejšnjega odstavka se uporabijo določbe tretjega in četrtega odstavka 58. člena tega zakona.

(4) Sodba, s katero je bila obtožba v primeru iz prvega odstavka tega člena zavrnjena, postane pravnomočna po preteku rokov za vložitev prošnje za vrnitev v prejšnje stanje.

62. člen

(1) Če oškodovanec v zakonskem roku ne začne ali ne nadaljuje pregona ali če oškodovanec kot tožilec ne pride na glavno obravnavo, čeprav je bil v redu povabljen, ali mu vabila ni bilo mogoče vročiti, ker sodišču ni prijavil spremembe naslova ali prebivališča, se šteje, da je odstopil od pregona.

(2) Če oškodovanec kot tožilec ne pride na glavno obravnavo, čeprav je bil v redu povabljen, se uporabijo določbe drugega do četrtega odstavka 58. člena tega zakona.

63. člen

(1) Oškodovanec kot tožilec ima iste pravice kot državni tožilec, razen tistih, ki jih ima državni tožilec kot državni organ.

(2) V postopku, ki teče na zahtevo oškodovanca kot tožilca, ima državni tožilec pravico, da do konca glavne obravnave sam prevzame pregon in zastopanje obtožbe.

64. člen

(1) Če je oškodovanec mladoletnik ali oseba, ki ji je popolnoma odvzeta poslovna sposobnost, je njegov zakoniti zastopnik upravičen podajati vse izjave in opravljati vsa dejanja, ki jih je po tem zakonu upravičen podajati oziroma opravljati oškodovanec.

(2) Oškodovanec, ki je dopolnil šestnajst let, je upravičen sam podajati izjave in opravljati procesna dejanja.

65. člen

(1) Zasebni tožilec, oškodovanec in oškodovanec kot tožilec ter njihovi zakoniti zastopniki smejo izvrševati svoje pravice v postopku tudi po pooblaščenca.

(2) Če teče postopek za kaznivo dejanje, za katero je v zakonu predpisana kazen zapora nad tri leta, lahko postavi

sodišče oškodovancu kot tožilcu na njegovo zahtevo pooblaščenca, če je to koristno za postopek in če oškodovanec kot tožilec po svojih gmotnih razmerah ne more plačati stroškov zastopanja. O zahtevi odloči preiskovalni sodnik oziroma predsednik senata, pooblaščenca pa postavi predsednik sodišča izmed odvetnikov.

(3) V kazenskem postopku, ki teče zaradi kaznivih dejanj zoper spolno nedotakljivost iz XIX. poglavja kazenskega zakonika, kaznivega dejanja zanemarjanja mladoletne osebe in surovega ravnanja po 201. členu in kaznivega dejanja trgovine z ljudmi po 387.a členu kazenskega zakonika, mora imeti mladoletni oškodovanec ves čas od uvedbe kazenskega postopka dalje pooblaščenca, ki skrbi za njegove pravice, še posebej v zvezi z zaščito njegove integritete med zaslišanjem pred sodiščem in uveljavljanjem premoženjskopravnega zahtevka. Mladoletnemu oškodovancu, ki pooblaščenca še nima, postavi pooblaščenca sodišče po uradni dolžnosti izmed odvetnikov.

66. člen

Zasebni tožilec, oškodovanec kot tožilec in oškodovanec ter njihovi zakoniti zastopniki in pooblaščenca morajo sporočiti sodišču vsako spremembo naslova ali prebivališča.

VI. poglavje ZAGOVORNIK

67. člen

(1) Obdolženec sme imeti zagovornika ves čas, ko teče kazenski postopek.

(2) Obdolženca je treba pred prvim zaslišanjem poučiti, da ima pravico vzeti si zagovornika in da je zagovornik lahko navzoč pri njegovem zaslišanju.

(3) Zagovornika smejo najeti obdolžencu tudi njegov zakoniti zastopnik, zakonec oziroma oseba, s katero živi v zunajzakonski skupnosti, krvni sorodnik v ravni vrsti, posvojitelj, posvojenec, brat, sestra in rejnik.

(4) Za zagovornika se sme vzeti samo odvetnik, njega pa lahko nadomešča odvetniški kandidat. Pred vrhovnim sodiščem sme biti zagovornik samo odvetnik.

(5) Zagovornik mora predložiti organu, pred katerim teče postopek, pooblastilo. Obdolženec lahko da zagovorniku pooblastilo tudi ustno na zapisnik pri organu, pred katerim teče postopek.

68. člen

(1) V isti kazenski zadevi zagovornik ne more zagovarjati dveh ali več obdolžencev.

(2) Posamezen obdolženec ima lahko več zagovornikov, šteje pa se, da je obramba zagotovljena, če v postopku sodeluje eden izmed zagovornikov.

69. člen

(1) Zagovornik ne sme biti oškodovanec, zakonec oškodovanca ali tožilca oziroma oseba, s katero oškodovanec ali tožilec živi v zunajzakonski skupnosti, in ne njihov krvni sorodnik v ravni vrsti do kateregakoli kolena, v stranski vrsti do četrtega kolena ali sorodnik po svaštvu do drugega kolena.

(2) Zagovornik tudi ne sme biti, kdor je povabljen kot priča, razen če je po tem zakonu oproščen dolžnosti pričevanja in če izjavi, da ne bo pričal, ali če se zagovornik zaslišuje kot priča v primeru iz 2. točke 235. člena tega zakona.

(3) Zagovornik tudi ne sme biti, kdor je bil v isti zadevi sodnik ali državni tožilec.

70. člen

(1) Če je obdolženec nem, gluhi ali sicer nezmožen, da se sam uspešno brani, ali če teče zoper njega kazenski postopek zaradi kaznivega dejanja, za katero je v zakonu predpisana kazen tridesetih let zapora ali če je po 157. členu tega zakona priveden k preiskovalnemu sodniku, mora imeti zagovornika že pri prvem zaslišanju.

(2) Obdolženec mora imeti zagovornika pri postopku po 204.a členu tega zakona in ves čas, dokler traja zoper njega odrejeni pripor.

(3) Obdolženec mora imeti zagovornika ob vročitvi obtožnice, če gre za kaznivo dejanje, za katerega je v zakonu predpisana kazen osmih let zopora ali hujša kazen.

(4) Če si obdolženec v primerih obvezne obrambe iz prejšnjih odstavkov ne vzame zagovornika sam, mu ga predsednik sodišča postavi po uradni dolžnosti za nadaljnji potek kazenskega postopka do pravnomočnosti sodbe; če pa mu je bila izrečena kazen zopora tridesetih let ali če je nem, gluh ali sicer nezmožen, da se sam uspešno brani – tudi za postopek z izrednimi pravnimi sredstvi. Če se obdolžencu po uradni dolžnosti postavi zagovornik po vložitvi obtožnice, se mu to sporoči takrat, ko se mu vroči obtožnica. Če ostane obdolženec v primeru obvezne obrambe v postopku brez zagovornika, sam pa si ne vzame drugega zagovornika, mu ga predsednik sodišča, pred katerim teče postopek, postavi po uradni dolžnosti.

(5) Za zagovornika se lahko postavi samo odvetnik.

71. člen

(1) Če ni pogojev za obvezno obrambo, se obdolžencu, ki si po svojih gmotnih razmerah ne more sam plačati zagovornika, na njegovo zahtevo lahko postavi zagovornik po uradni dolžnosti, če je to v interesu pravičnosti.

(2) Zahtevo iz prejšnjega odstavka lahko poda obdolženec po vročitvi obtožnice. O zahtevi odloči predsednik senata, zagovornika pa postavi predsednik sodišča. Glede določitve zagovornika se uporabi določba petega odstavka prejšnjega člena.

(3) Odvetnik, ki ga policija postavi osumljencu za zagovornika po uradni dolžnosti (četrti odstavek 4. člena), opravlja to dolžnost tudi v postopku po 204.a členu tega zakona in v kazenskem postopku zoper obdolženca, pod enakimi pogoji kot zagovornik, ki ga postavi sodišče.

72. člen

(1) V primerih, ko prenehajo razlogi obvezne obrambe iz 70. člena tega zakona, kot tudi če si obdolženec namesto postavljenega zagovornika vzame drugega zagovornika, se postavljeni zagovornik razreši.

(2) Postavljeni zagovornik sme samo iz opravičenih razlogov zahtevati razrešitev.

(3) O razrešitvi zagovornika v primerih iz prvega in drugega odstavka tega člena odloča pred glavno obravnavo preiskovalni sodnik oziroma predsednik senata, na glavni obravnavi senat, v pritožbenem postopku pa predsednik senata sodišča prve stopnje oziroma senat, pristojen za odločanje v postopku o pritožbi. Zoper ta sklep ni pritožbe.

(4) Predsednik sodišča sme na zahtevo obdolženca ali z njegovo privolitvijo razrešiti postavljenega zagovornika, ki ne opravlja v redu svoje dolžnosti. Namesto razrešenega zagovornika mu postavi drugega. O razrešitvi zagovornika se obvesti odvetniška zbornica.

73. člen

Ko je podana zahteva upravičenega tožilca za kazenski pregon oziroma ko preiskovalni sodnik pred izdajo sklepa o preiskavi opravi posamezna preiskovalna dejanja, ima zagovornik pravico pregledati in prepisati spise in si ogledati zbrane dokazne predmete.

74. člen

Če je obdolženec v priporu, si zagovornik lahko z njim prosto in brez nadzorstva dopisuje in govori.

75. člen

(1) Zagovornik je upravičen storiti v korist obdolženca vse, kar sme storiti obdolženec sam.

(2) Pravice in dolžnosti zagovornika prenehajo, če obdolženec prekliče pooblastilo.

VII. poglavje VLOGE IN ZAPISNIKI

76. člen

(1) Zasebne tožbe, obtožnice in obtožni predlogi oškodovanca kot tožilca, predlogi, pravna sredstva ter druge izjave ter sporočila se vlagajo pisno ali dajejo ustno na zapisnik.

(2) Vloge iz prejšnjega odstavka morajo biti razumljive in obsegati vse, kar je treba da se dajo obravnavati, ter podpisane.

(3) Če ni v tem zakonu drugače določeno, zahteva sodišče od vložnika vloge, ki je nerazumljiva ali ne obsega vsega, kar je treba, da bi se dala obravnavati, naj jo popravi oziroma dopolni; če tega v danem roku ne stori, sodišče vlogo zavrže.

(4) V zahtevi za popravek oziroma dopolnitev vloge opozori sodišče vložnika na posledice, če tega ne bi storil.

77. člen

(1) Vloge, ki se po tem zakonu vročajo nasprotni stranki, se morajo izročiti sodišču v toliko izvodih, kolikor jih je treba za sodišče in drugo stranko.

(2) Če take vloge niso izročene sodišču v zadostnem številu izvodov, zahteva sodišče od vložnika, naj v določenem roku izroči zadosti izvodov. Če vložnik ne ravna po naročilu sodišča, preskrbi sodišče potrebno število izvodov na vložnikove stroške.

78. člen

(1) Sodišče kaznuje z denarno kaznijo zagovornika, pooblaščenca, zakonitega zastopnika, oškodovanca, zasebnega tožilca ali oškodovanca kot tožilca, če v vlogi ali govoru žali sodišče ali koga, ki sodeluje v postopku. Denarna kazen znaša najmanj eno petino zadnje uradno objavljene povprečne mesečne neto plače v Republiki Sloveniji na zaposleno osebo, in največ trikratni znesek te plače. Sklep o kaznovanju izda preiskovalni sodnik oziroma senat, pred katerim je bila dana žaljiva izjava, če je žalitev zapisana v vlogi, pa sodišče, ki naj o njej odloči. Zoper ta sklep je dovoljena pritožba. Če državni tožilec ali tisti, ki ga zastopa, koga žali, se o tem obvesti pristojni državni tožilec. O kaznovanju odvetnika oziroma odvetniškega kandidata se obvesti odvetniška zbornica.

(2) Kaznovanje po prejšnjem odstavku ne vpliva na pregon in izrek kazni za kaznivo dejanje, ki je bilo storjeno z žalitvijo.

79. člen

(1) O vsakem dejanju, ki se opravi v kazenskem postopku, se sestavi zapisnik sproti, ko se dejanje opravlja; če to ni mogoče, pa neposredno po tem.

(2) Zapisnik piše zapisnikar. Le tedaj, če se opravlja hišna ali osebna preiskava ali če se opravlja dejanje zunaj uradnih prostorov organa in ni mogoče dobiti zapisnikarja, lahko piše zapisnik tudi tisti, ki opravlja dejanje.

(3) Zapisnik, ki ga piše zapisnikar, se napravi tako, da tisti, ki dejanje opravlja, glasno narekuje zapisnikarju, kaj naj zapiše v zapisnik.

(4) Zaslišancu se dovoli, da narekuje odgovore v zapisnik sam. Ta pravica se mu lahko odreče, če jo zlorablja.

80. člen

(1) V zapisnik se vpiše: naslov državnega organa, pred katerim se opravlja dejanje, kraj, kjer se opravlja dejanje, dan in ura, ko se je dejanje začelo in končalo, imena in priimki navzočih z navedbo, v kakšni lastnosti so navzoči in kazenska zadeva, v kateri se opravlja dejanje.

(2) Zapisnik mora obsegati bistvene podatke o poteku in vsebini opravljenega dejanja. Vanj se vpisuje v obliki pripovedovanja le bistvena vsebina danih izpovedb in izjav. Vprašanja se vpišejo v zapisnik samo, če je potrebno, da bi se razumel odgovor, ali če to zahteva tisti, ki je postavil vprašanje. Iz zapisnika mora biti razvidno, kdo je postavil vprašanje. Če je treba, se v

zapisnik dobesedno zapišeta vprašanje, ki je bilo postavljeno in odgovor nanj. Če so bili pri dejanju zaseženi predmeti ali spisi, je treba to pripomniti v zapisniku, zasežene stvari pa priključiti zapisniku ali navesti kdo jih hrani.

(3) Pri dejanjih, kot je ogled, hišna ali osebna preiskava ali pa prepoznavna osebe ali predmetov (242. člen), je treba vpisati v zapisnik tudi podatke, ki so pomembni glede na naravo takega dejanja ali so pomembni za ugotovitev istovetnosti posameznih predmetov (opis, mere in velikost predmetov ali sledov, označbe na predmetih in drugo); če so bile napravljene skice, risbe, načrti, zvočni ali slikovni posnetki in podobno, je treba to navesti v zapisniku in jih priložiti zapisniku.

81. člen

(1) Zapisnik se mora pisati v redu; v njem se ne sme nič izbrisati, dodati ali spreminjati. Prečrtana mesta morajo ostati čitljiva.

(2) Vse spremembe, popravki in dodatki se vpišejo na koncu zapisnika in jih morajo potrditi tisti, ki zapisnik podpisajo.

82. člen

(1) Zaslišanec in tisti, ki morajo biti navzoči pri procesnih dejanjih, ter stranke, zagovornik in oškodovanec, če so navzoči, imajo pravico prebrati zapisnik ali zahtevati, da se jim prebere. Na to jih mora opozoriti tisti, ki opravlja dejanje, v zapisniku pa se pripomni, ali so bili opozorjeni in ali je bil zapisnik prebran. Zapisnik se prebere vselej, če ni bilo zapisnikarja; to se pripomni v zapisniku.

(2) Zapisnik podpiše zaslišanec. Če obsega zapisnik več strani, podpiše zaslišanec vsako stran.

(3) Na koncu zapisnika se podpišejo morebitni tolmač in priče, katerih navzočnost je obvezna pri preiskovalnih dejanjih, pri osebni ali hišni preiskavi pa tudi tisti, ki je bil preiskan oziroma čigar stanovanje je bilo preiskano. Če zapisnika ne piše zapisnikar (drugi odstavek 79. člena), podpiše zapisnik tisti, ki so bili pri dejanju navzoči. Če takih ni ali če ne morejo razumeti vsebine zapisnika, pa ga podpišeta dve priči, razen če ni mogoče zagotoviti, da bi bili navzoči.

(4) Nepismeni odtisne na mestu podpisa kazalec desne roke, zapisnikar pa zapiše pod odtisom njegovo ime in priimek. Če se zaradi tega, ker ni mogoče odtisniti desnega kazalca, odtisne kakšen drug prst ali prst z leve roke, se v zapisniku pripomni, s katerega prsta in s katere roke je bil vzet odtis.

(5) Če je zaslišanec brez obeh rok, prebere zapisnik, če je nepismen, pa se mu prebere zapisnik in se to vanj vpiše. Če zaslišanec noče podpisati zapisnika ali dati prstnega odtisa, se to zapiše v zapisnik in navede razlog odklonitve.

(6) Če se dejanje ni moglo opraviti zdržema, se v zapisnik zapišeta dan in ura, kdaj je bilo prekinjeno, ter dan in ura, kdaj se je nadaljevalo.

(7) Če kdo ugovarja vsebini zapisnika, se zapišejo v zapisnik tudi ti ugovori.

(8) Zapisnik podpišeta na koncu tisti, ki je opravil dejanje in zapisnikar.

83. člen

(1) Preden državni tožilec poda preiskovalnemu sodniku zahtevo za preiskavo (prvi odstavek 168. člena), predlog za soglasje naj se ne opravi preiskava (prvi odstavek 170. člena), ali vložijo obtožnico brez preiskave (šesti odstavek 170. člena) oziroma obtožni predlog na podlagi kazenske ovadbe (drugi odstavek 430. člena), ali poda sodniku posamezniku predlog za opravo posameznih preiskovalnih dejanj (prvi odstavek 431. člena) ali predlog za izdajo kaznovalnega naloga (prvi odstavek 445.a člena), izloči iz spisov, ki jih pošlje sodišču, obvestila, ki jih je policija zbrala od osumljenca, preden je bil poučen po četrtem odstavku 148. člena tega zakona. O opravljeni izločitvi sestavi uradni zaznamek in ga priloži spisom, ki jih pošlje sodišču, izločena obvestila pa shrani v svojem spisu. Če je h kazenski ovadbi priložen zapisnik o zaslišanju osum-

ljenca (drugi odstavek 148.a člena), zapisniki o opravljenih preiskovalnih dejanjih (164. do 166. člen) ali drugi dokazi, za katere državni tožilec misli, da se na njih ne sme opirati odločba sodišča, pošlje spise, v katerih so taki dokazi preiskovalnemu sodniku oziroma sodniku posamezniku, ta pa ravna po določbah drugega in tretjega odstavka tega člena.

(2) Če je v tem zakonu določeno, da se sodna odločba ne sme opirati na izpovedbo osumljenca oziroma obdolženca, priče ali izvedenca, ali na zapisnike, predmete, posnetke, sporočila ali dokazila, izda preiskovalni sodnik oziroma sodnik, ki opravlja posamezna preiskovalna dejanja, po uradni dolžnosti ali na predlog stranke sklep, s katerim izloči navedene dokaze iz spisov takoj, ko ugotovi, da gre za take izpovedbe oziroma dokaze. Tako ravna tudi glede obvestil iz prejšnjega odstavka, če jih ni že prej izločil državni tožilec, kot tudi glede obvestil, ki so jih dale policiji osebe, ki ne smejo biti zaslišane kot priče (235. člen), ali ki so se v skladu s tem zakonom odrekle pričevanju (236. člen), ali ki po tem zakonu ne bi smele biti postavljene za izvedenca (251. člen). Stranke smejo zahtevati izločitev zapisnikov in drugih dokazov samo do začetka glavne obravnave, na glavni obravnavi pa samo, če tega niso mogle zahtevati že prej.

(3) Zoper sklep iz prejšnjega odstavka o izločitvi ali zavrnitvi predloga stranke za izločitev je dovoljena posebna pritožba. Po pravnomočnosti sklepa se izločeni zapisniki in drugi izločeni dokazi zaprejo v poseben ovitek in shranijo ločeno od drugih spisov in jih ni mogoče pregledovati in ne uporabiti v kazenskem postopku, razen v primerih iz četrtega odstavka tega člena.

(4) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka sme predsednik sodišča, ki odloča o zahtevi za izločitev sodnika iz razloga po 4.a točki 39. člena tega zakona, ter senat, ki odloča o pravnem sredstvu zoper odločbo o glavni stvari, pregledati in uporabiti zapisnike in druge dokaze, ki so bili s pravnomočnim sklepom izločeni iz spisov, če je to nujno zaradi ugotovitve ali je podan razlog za izločitev sodnika. Po pregledu in uporabi se mora izločene zapisnike in druge dokaze spet zapreti v poseben ovitek in na njem naznačiti, kdo in kdaj jih je pregledal.

(5) Določbe prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo tudi, ko sodišče druge stopnje odloča o pritožbi zoper sodbo, s katero se izpodbija tudi sklep o izločitvi dokazov (četrti odstavek 340. člena).

84. člen

(1) Preiskovalni sodnik lahko odredi, da se preiskovalno dejanje posname z napravo za zvočno ali slikovno snemanje. O tem mora poprej obvestiti zaslišanca.

(2) Posnetek mora vsebovati podatke iz prvega odstavka 80. člena tega zakona, podatke, potrebne za identifikacijo tistega, čigar izjava se snema, in podatek, v kakšni lastnosti daje ta izjavo. Če se snemajo izjave več oseb, mora biti poskrbljeno, da se da iz posnetka jasno razpoznati, kdo je dal izjavo.

(3) Na zahtevo zaslišanca se posnetek takoj reproducira, njegovi popravki ali pojasnila pa se prav tako posnamejo.

(4) V zapisniku o preiskovalnem dejanju je treba zapisati, da je bilo dejanje posneto z napravo za zvočno ali slikovno snemanje in kdo je to napravil, da je bil zaslišanec vnaprej obveščen o snemanju, da je bil posnetek reproduciran in kje je shranjen posnetek, če ni priložen spisom.

(5) Preiskovalni sodnik lahko odredi, naj se zvočni posnetek v celoti ali deloma prepíše. Prepis mora preiskovalni sodnik pregledati, potrditi in priključiti zapisniku o opravljenem dejanju.

(6) Zvočne in slikovne posnetke hrani sodišče, dokler se hrani kazenski spis.

(7) Preiskovalni sodnik sme dovoliti tistim, ki imajo opravičen interes, da z napravo za zvočno ali slikovno snemanje snemajo preiskovalno dejanje.

(8) Določbe prvega do sedmega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo tudi, če je kakšno drugo preiskovalno dejanje, razen zaslišanja, snemano z napravo za zvočno ali slikovno snemanje, ali če preiskovalno dejanje opravlja policija.

85. člen

Za zapisnik o glavni obravnavi veljajo tudi določbe členov 314 do 317 tega zakona.

86. člen

(1) O posvetovanju in glasovanju se sestavi poseben zapisnik.

(2) Zapisnik o posvetovanju in glasovanju obsega potek glasovanja in sprejeto odločbo.

(3) Ta zapisnik podpišejo vsi člani senata in zapisnikar. Posebna mnenja se priložijo zapisniku o posvetovanju in glasovanju, če niso vpisana v sam zapisnik.

(4) Zapisnik o posvetovanju in glasovanju se zapre v poseben ovitek. Ta zapisnik sme pregledati samo višje sodišče, ko odloča o pravnem sredstvu. V tem primeru mora višje sodišče zapisnik spet zapreti v poseben ovitek in na ovitku naznačiti, da je zapisnik pregledalo.

VIII. poglavje
ROKI

87. člen

(1) Roki, ki so določeni v tem zakonu, se ne smejo podaljšati, razen če to zakon izrecno dovoljuje. Če gre za rok, ki je s tem zakonom določen zaradi varstva pravic obrambe in drugih obdolženčevih procesnih pravic, se ta lahko skrajša, če obdolženec to zahteva pisno ali pred sodiščem ustno na zapisnik.

(2) Če je izjava vezana na rok, velja za pravočasno, če se tistemu, ki jo je upravičen sprejeti, izroči še pred pretekom roka.

(3) Če se izjava pošlje po pošti priporočeno ali brzojavno, velja dan oddaje na pošto za dan izročitve tistemu, kateremu je poslana.

(4) Obdolženec, ki je v priporu, lahko poda izjavo, vezano na rok, tudi na zapisnik pri sodišču, ki vodi postopek, ali jo izroči upravi zaporov; tisti ki prestaja kazen ali je v kakšnem zavodu, ker mu je bil izrečen varnostni ali vzgojni ukrep, pa lahko izroči tako izjavo upravi zavoda, v katerem je. Dan, ko se sestavi tak zapisnik oziroma ko se izjava izroči upravi zavoda, velja za dan izročitve organu, ki je pristojen da jo sprejme.

(5) Če je vloga, ki je vezana na rok, zaradi nevednosti ali očitne pomote vložnika izročena ali poslana nepristojnemu sodišču pred pretekom roka, k pristojnemu sodišču pa prispe po preteku roka, se šteje, da je pravočasna.

88. člen

(1) Roki se računajo na ure, dneve, mesece in leta.

(2) Ura ali dan, ko je bila opravljena vročitev ali naznatev oziroma ko se je pripetil dogodek, od katerega je treba računati rok, se ne šteje v rok, temveč se za začetek roka vzame prva naslednja ura oziroma prvi naslednji dan. Za en dan se šteje štiriindvajset ur, mesec in leto pa se računata po koledarju.

(3) Roki, ki so določeni po mesecih oziroma letih, se iztečejo s pretekom tistega dne v zadnjem mesecu oziroma letu, ki se po svoji številki ujema z dnem, ko je rok začel teči po drugem odstavku tega člena. Če tega dneva v zadnjem mesecu ni, se izteče rok zadnji dan v tem mesecu.

(4) Če je zadnji dan roka državni praznik, sobota ali nedelja ali kakšen drug dan, ko se pri državnem organu ne dela, se izteče rok s pretekom prvega prihodnjega delavnika.

89. člen

(1) Obdolžencu, ki iz opravičenih razlogov zamudi rok za napoved pritožbe ali rok za pritožbo zoper sodbo ali zoper sklep o varnostnem ali vzgojnem ukrepu ali o odvzemu premoženjske koristi, dovoli sodišče vrnitev v prejšnje stanje, da napove pritožbo oziroma da vloži pritožbo, če v osmih dneh po prenehanju vzroka, zaradi katerega je zamudil rok, vloži prošnjo za vrnitev v prejšnje stanje in obenem z njo tudi napove pritožbo oziroma odda tudi pritožbo.

(2) Po treh mesecih od dneva zamude se ne more več zahtevati vrnitev v prejšnje stanje.

90. člen

(1) O vrnitvi v prejšnje stanje odloči predsednik senata, ki je razglasil sodbo, zoper katero se napoveduje pritožba oziroma izdal sodbo ali sklep, ki se s pritožbo izpodbija.

(2) Zoper sklep, s katerim se dovoli vrnitev v prejšnje stanje, ni pritožbe.

(3) Če se obdolženec pritoži zoper sklep, s katerim mu ni bila dovoljena vrnitev v prejšnje stanje, mora sodišče to pritožbo skupaj z napovedjo pritožbe zoper sodbo oziroma s pritožbo zoper sodbo ali zoper sklep o varnostnem ali vzgojnem ukrepu ali o odvzemu premoženjske koristi ter z odgovorom na pritožbo in vsemi spisi poslati v odločitev višjemu sodišču.

91. člen

Prošnja za vrnitev v prejšnje stanje praviloma ne zadrži izvršitve sodbe oziroma sklepa o varnostnem ali vzgojnem ukrepu ali o odvzemu premoženjske koristi, vendar pa sme sodišče, ki je pristojno za rešitev prošnje, odločiti da se počaka z izvršitvijo, dokler se ne odloči o prošnji.

IX. poglavje
STROŠKI KAZENSKEGA POSTOPKA

92. člen

(1) Stroški kazenskega postopka so izdatki, ki nastanejo v kazenskem postopku ali zaradi njega.

(2) Stroški kazenskega postopka so:

1) stroški za priče in za ogled ter nagrada in stroški za izvedence, tolmače in strokovnjake;

2) vozni stroški za obdolženca;

3) izdatki za privedbo obdolženca oziroma tistega, ki mu je bila vzeta prostost;

4) vozni in potni stroški uradnih oseb;

5) stroški za zdravljenje obdolženca, dokler je v priporu in stroški poroda;

6) povprečnina;

7) nagrada in potrebni izdatki zagovornika, potrebni izdatki zasebnega tožilca in oškodovanca kot tožilca ter njihovih zastopnikov in pa nagrada in potrebni izdatki njihovih pooblaščenecv;

8) potrebni izdatki oškodovanca in njegovega zakonskega zastopnika ter nagrada in potrebni izdatki njegovega pooblaščenca.

(3) Povprečnina se določi v znesku, ki znaša najmanj eno tretjino zadnje uradno objavljene povprečne mesečne neto plače v Republiki Sloveniji na zaposleno osebo in največ desetkratni znesek te plače. Pri odmeri povprečnine sodišče upošteva trajanje in zamotanost postopka ter premoženjske razmere tistega, ki jo je dolžan plačati.

(4) Stroški iz 1. do 5. točke drugega odstavka tega člena ter potrebni izdatki in nagrada postavljenega zagovornika in postavljenega pooblaščenca oškodovanca ter oškodovanca kot tožilca, se v postopku zaradi kaznivih dejanj, za katera se storilec preganja po uradni dolžnosti, izplačajo naprej iz sredstev organa, ki vodi kazenski postopek, pozneje pa izterjajo od tistih, ki so jih po določbah tega zakona dolžni poravnati. Organ ki vodi kazenski postopek, mora vse stroške, ki so bili naprej izplačani, vpisati v seznam in seznam priložiti spisom.

(5) Stroški za prevajanje v slovenski, italijanski ali madžarski jezik, ki nastanejo z uporabo določb ustave in tega zakona o pravici pripadnikov italijanske in madžarske narodne skupnosti do uporabe svojega jezika, se ne zaračunajo tistim, ki so po določbah tega zakona dolžni povrniti stroške kazenskega postopka.

(6) Stroški za prevajanje se ne zaračunajo obdolžencu, če ne razume ali ne govori jezika, v katerem teče kazenski postopek.

93. člen

(1) V vsaki sodbi in v vsakem sklepu, s katerim se ustavi kazenski postopek, ali zavrže obtožnica, je treba odločiti, kdo plača stroške postopka in kolikšni so.

(2) Če o višini stroškov ni podatkov, izda preiskovalni sodnik, sodnik posameznik ali predsednik senata poseben sklep o višini stroškov takrat, ko se ti podatki zberejo. Zahtevek s podatki o višini stroškov se lahko poda najpozneje v treh mesecih od dneva, ko je bila pravnomočna sodba ali sklep vročen tistemu, ki ima pravico podati takšen zahtevek.

(3) Kadar se o stroških kazenskega postopka odloči s posebnim sklepom, odloča o pritožbi zoper tak sklep senat (šesti odstavek 25. člena).

94. člen

(1) Obdolženec, oškodovanec, oškodovanec kot tožilec, zasebni tožilec, zagovornik, zakoniti zastopnik, pooblaščenec, priča, izvedenec, tolmač in strokovnjak (178. člen) plačajo ne glede na izid kazenskega postopka stroške, nastale s svojo privedbo, preložitvijo preiskovalnega dejanja ali glavne obravnave ali nevložitvijo napovedane pritožbe in druge stroške postopka, ki so jih povzročili po svoji krivdi, kot tudi ustrezen del povprečnine.

(2) O stroških iz prejšnjega odstavka izda sodišče poseben sklep, razen če odloči o stroških, ki jih morata povrniti zasebni tožilec in obdolženec, v odločbi o glavni stvari.

95. člen

(1) Če sodišče spozna obdolženca za krivega, izreče v sodbi, da je dolžan povrniti stroške kazenskega postopka.

(2) Kdor je obdolžen več kaznivih dejanj, se ne obsodi na povrnitev stroškov za dejanja, glede katerih je oproščen obtožbe, če se dajo ti stroški izločiti iz skupnih stroškov.

(3) Če je z isto sodbo spoznanih za krive več obdolžencev, določi sodišče, kolikšen del stroškov plača vsak posamezen izmed njih; če tega ni mogoče določiti, obsodi vse obdolžence na nerazdelno plačilo stroškov. Plačilo povprečnine določi za vsakega obdolženca posebej.

(4) Sodišče sme v odločbi, s katero odloči o stroških, oprostiti obdolženca povrnitve vseh stroškov ali dela stroškov kazenskega postopka iz 1. do 6. točke drugega odstavka 92. člena tega zakona, če bi bilo zaradi njihovega plačila ogroženo vzdrževanje obdolženca ali oseb, ki jih je obdolženec dolžan vzdrževati. Če se te okoliščine ugotovijo po izdaji odločbe o stroških, sme predsednik senata s posebnim sklepom oprostiti obdolženca povrnitve stroškov kazenskega postopka, ali pa mu dovoliti, da jih povrne v obrokih.

96. člen

(1) Če se kazenski postopek ustavi ali če se izda sodba, s katero se obdolženec oprosti obtožbe ali se z njo obtožba zavrne, ali če se izda sklep s katerim se obtožnica zavrže, izreče sodišče v sklepu oziroma sodbi, da obremenjujejo stroški kazenskega postopka iz 1. do 5. točke drugega odstavka 92. člena tega zakona ter potrebni izdatki obdolženca in potrebni izdatki in nagrada zagovornika proračun, razen v primerih, ki so navedeni v naslednjih odstavkih.

(2) Kdor vedoma poda krivo kazensko ovadbo, plača stroške kazenskega postopka.

(3) Zasebni tožilec in oškodovanec kot tožilec morata povrniti stroške kazenskega postopka iz 1. do 6. točke drugega odstavka 92. člena tega zakona, potrebne izdatke obdolženca ter potrebne izdatke in nagrado za njegovega zagovornika, če se postopek konča s sodbo, s katero se obdolženec oprosti obtožbe ali s sodbo, s katero se obtožba zavrne, ali s sklepom, s katerim se postopek ustavi, ali obtožnica zavrže, razen če se postopek ustavi oziroma če se obtožba s sodbo zavrne zaradi obdolženčeve smrti, ali pa zaradi tega, ker je kazenski pregon zastaral zaradi zavlačevanja postopka, ki ga ni mogoče pripisati v krivdo zasebnemu tožilcu ali oškodovancu kot tožilcu, kot tudi v primeru iz drugega odstavka

63. člena tega zakona. V slednjem primeru obremenjujejo stroški zasebnega tožilca, oškodovanca kot tožilca in njunih pooblaščenec proračun. Če se postopek ustavi zaradi umika obtožbe, se obdolženec in zasebni tožilec ali oškodovanec kot tožilec lahko poravnata o svojih medsebojnih stroških. Če je več zasebnih tožilcev oziroma oškodovancev kot tožilcev, plačajo stroške vsi nerazdelno.

(4) Če sodišče zavrže obtožnico zaradi nepristojnosti, izda odločbo o stroških pristojno sodišče.

97. člen

(1) Nagrado in potrebne izdatke zagovornika in pooblaščenca zasebnega tožilca ali oškodovanca mora plačati zastopani, ne glede na to, kdo je po odločbi sodišča dolžan plačati stroške kazenskega postopka, razen v primerih, ko obremenjujejo po določbah tega zakona nagrada in potrebni izdatki zagovornika proračun. Če je bil obdolžencu zagovornik postavljen, pa bi bilo ogroženo njegovo vzdrževanje ali vzdrževanje oseb, ki jih je obdolženec dolžan vzdrževati, če bi moral plačati zagovorniku nagrado in potrebne izdatke, se ti izplačajo iz proračunskih sredstev. Tako se ravna tudi, če je bil oškodovancu kot tožilcu postavljen pooblaščenec.

(2) Pooblaščenec zasebnega tožilca in oškodovanca, ki ni odvetnik, oziroma odvetniški kandidat, nima pravice do nagrade, temveč samo pravico do povrnitve potrebnih izdatkov.

(3) Če plačilo stroškov kazenskega postopka ni naloženo obdolžencu, bremenijo stroški postavljenega pooblaščenca oškodovanca iz tretjega odstavka 65. člena tega zakona proračun.

98. člen

(1) O dolžnosti plačila stroškov, ki nastanejo pri višjem sodišču, odloča dokončno to sodišče v skladu z določbami členov 92 do 97 tega zakona.

(2) Povprečnina se ne določi, če je bilo z odločbo višjega sodišča odločeno v celoti ali deloma v obdolženčevo korist.

98.a člen

Glede plačila stroškov, ki nastanejo v postopku z izrednimi pravnimi sredstvi, se smiselno uporabljajo določbe členov 92 do 98 tega zakona.

99. člen

Povrnitev stroškov kazenskega postopka podrobneje predpiše minister, pristojen za pravosodje.

X. poglavje

PREMOŽENJSKOPRAVNI ZAHTEVKI

100. člen

(1) Premoženskopravni zahtevek, ki je nastal zaradi kaznivega dejanja, se na predlog upravičencev obravnava v kazenskem postopku, če se s tem ne bi preveč zavlekel ta postopek.

(2) Premoženskopravni zahtevek se lahko tiče povrnitve škode, vrnitve stvari ali razveljavitve določenega pravnega posla.

101. člen

Predlog za uveljavitev premoženskopravnega zahtevka v kazenskem postopku lahko poda tisti, ki je upravičen uveljavljati tak zahtevek v pravdi.

102. člen

(1) Predlog za uveljavitev premoženskopravnega zahtevka v kazenskem postopku se poda pri organu, pri katerem se vloži kazenska ovadba, ali pri sodišču, pred katerim teče postopek.

(2) Predlog se lahko poda najdalj do konca glavne obravnave pred sodiščem prve stopnje.

(3) Tisti, ki je upravičen podati predlog, mora določno označiti svoj zahtevek in predložiti dokaze.

(4) Če upravičenec ne poda predloga za uveljavitev premoženjskoprnega zahtevka v kazenskem postopku do vložitve obtožbe, se obvesti, da ga lahko poda do konca glavne obravnave.

103. člen

(1) Upravičenci (101. člen) smejo do konca glavne obravnave umakniti predlog za uveljavitev premoženjskoprnega zahtevka v kazenskem postopku in ga uveljavljati v pravdi. Če umaknejo predlog, ga ne morejo več ponoviti, razen če ta zakon določa drugače.

(2) Če preide premoženjskoprnvi zahtevek potem, ko je podan predlog, toda pred koncem glavne obravnave, po pravilih premoženjskega prava na koga drugega, se ta povabi, da izjavi, ali vztraja pri predlogu ali ne. Če se ne odzove vabilu, čeprav je bil v redu povabljen, se šteje, da je umaknil podani predlog.

104. člen

(1) Sodišče, pred katerim teče postopek, zasliši obdolženca o dejstvih, navedenih v predlogu in razišče okoliščine, ki so pomembne za ugotovitev premoženjskoprnega zahtevka.

(2) Če bi se s poizvedovanjem o premoženjskoprnem zahtevku preveč zavlekel kazenski postopek, se omeji sodišče na zbiranje tistih podatkov, ki bi jih bilo pozneje nemogoče ali zelo težko ugotoviti.

105. člen

(1) O premoženjskoprnih zahtevkih odloča sodišče.

(2) Sodišče lahko prisodi v sodbi, s katero spozna obdolženca za krivega, oškodovancu premoženjskoprnvi zahtevek v celoti; lahko mu ga prisodi deloma in ga s presežkom napoti na pravdo. Če pa podatki kazenskega postopka ne dajejo zanesljive podlage niti za popolno niti za delno razsojo, napoti sodišče oškodovanca na pravdo s celotnim premoženjskoprnim zahtevkom.

(3) Če izda sodišče sodbo, s katero se obdolženec oprosti obtožbe ali se z njo obtožba zavrne, ali če s sklepom ustavi kazenski postopek ali zavrne obtožnico, napoti oškodovanca, da lahko svoj premoženjskoprnvi zahtevek uveljavlja v pravdi. Če se sodišče izreče za nepristojno za kazenski postopek, napoti oškodovanca, da lahko priglasí svoj premoženjskoprnvi zahtevek v kazenskem postopku, ki ga bo začelo ali nadaljevalo pristojno sodišče.

106. člen

Če gre pri premoženjskoprnem zahtevku za vrnitev stvari, pa sodišče ugotovi, da pripada stvar oškodovancu in da je pri obdolžencu ali pri katerem od udeležencev kaznivega dejanja ali pri nekom, kateremu so jo ti dali v hrambo, odloči v sodbi, da se stvar izroči oškodovancu.

107. člen

Če se premoženjskoprnvi zahtevek tiče razveljavitve določenega pravnega posla in sodišče spozna, da je utemeljen, izreče v sodbi, da se ta pravni posel popolno ali deloma razveljavi s posledicami, ki iz tega izvirajo, ne da bi s tem posegalo v pravice drugih.

108. člen

(1) Pravnomočno sodbo, s katero je odločeno o premoženjskoprnem zahtevku, sme sodišče spremeniti v kazenskem postopku le tedaj, če se kazenski postopek obnovi ali če se vloži zahteva za varstvo zakonitosti.

(2) Razen v primerih iz prejšnjega odstavka smejo obsojenec oziroma njegovi dediči zahtevati samo v pravdi, da se spremeni pravnomočna sodba kazenskega sodišča, s katero je bilo odločeno o premoženjskoprnem zahtevku; to pa le

tedaj, če so podani pogoji za obnovo po določbah, ki veljajo za pravdni postopek.

109. člen

(1) Če se v predkazenskem ali kazenskem postopku uveljavlja premoženjskoprnvi zahtevek, sme sodišče na predlog upravičenca (101. člen) odrediti začasno zavarovanje tega zahtevka.

(2) Glede pogojev ter postopka odreditve, trajanja in prenehanja začasnega zavarovanja premoženjskoprnega zahtevka se smiselno uporabljajo določbe tega zakona, ki veljajo za začasno zavarovanje zahtevka za odvzem premoženjske koristi, nastale s kaznivim dejanjem ali zaradi njega (502. do 502.d člen).

110. člen

(1) Če gre za stvari, ki nedvomno pripadajo oškodovancu in niso potrebne kot dokaz v kazenskem postopku, se izročijo oškodovancu še pred koncem postopka.

(2) Če se več oškodovancev prepira o lastnini stvari, se napotijo na pravdo, sodišče pa odredi v kazenskem postopku le hrambo stvari kot začasno zavarovanje.

(3) Stvari, ki so potrebne kot dokaz, se zasežejo in po končanem postopku vrnejo lastniku. Če je taka stvar lastniku neogibno potrebna, se mu sme vrniti tudi pred koncem postopka proti zavezi, da jo na zahtevo prinese.

111. člen

(1) Če ima oškodovanec zahtevek proti kakšni drugi osebi zaradi tega, ker so pri njej stvari, ki so bile pridobljene s kaznivim dejanjem, ali zaradi tega, ker je ta zaradi kaznivega dejanja prišla do premoženjske koristi, sme sodišče na predlog upravičenca (101. člen) odrediti v kazenskem postopku po določbah, ki veljajo za izvršilni postopek, začasno zavarovanje tudi zoper to osebo. Določbe drugega in tretjega odstavka 109. člena tega zakona veljajo tudi v tem primeru.

(2) Sodišče odpravi v sodbi, s katero spozna obdolženca za krivega, zavarovanje iz prejšnjega odstavka, če ni bilo odpravljeno že prej, ali pa napoti oškodovanca na pravdo z opozorilom, da bo zavarovanje odpravljeno, če pravda ne bo uvedena v roku, ki mu ga za to določi.

XI. poglavje
IZDAJA IN NAZNANITEV ODLOČB

112. člen

(1) V kazenskem postopku se izdajajo odločbe v obliki sodb, sklepov in odredb.

(2) Sodbe izdaja le sodišče, sklepe in odredbe pa izdajajo tudi drugi organi, ki sodelujejo v kazenskem postopku.

113. člen

(1) Senat izdaja odločbe po ustnem posvetovanju in glasovanju. Odločba je sprejeta, če je zanjo glasovala večina članov senata.

(2) Predsednik senata vodi posvetovanje in glasovanje in glasuje zadnji. Njegova dolžnost je poskrbeti, da se vsa vprašanja vsestransko in popolnoma pretresejo.

(3) Če so glasovi glede posameznih vprašanj, o katerih se glasuje, porazdeljeni na več različnih mnenj, tako da nobeno od njih nima večine, se vprašanja ločijo in glasovanje ponavlja, dokler se ne doseže večina. Če se na ta način ne dobi večina, se odločitev doseže tako, da se glasovi, ki so za obdolženca najneugodnejši, prištejejo glasovom, ki so od teh manj neugodni, dokler se ne doseže potrebna večina.

(4) Člani senata ne smejo odkloniti glasovanja o vprašanjih, ki jih postavi predsednik senata: vendar pa član senata, ki je glasoval za oprostitev obdolženca ali za razveljavitve sodbe in ostal v manjšini, ni dolžan glasovati o sankciji. Če ne glasuje, se šteje, da se strinja z glasom, ki je za obdolženca najugodnejši.

114. člen

(1) Pri odločanju se najprej glasuje, ali je sodišče pristojno, ali je treba postopek dopolniti ter o drugih predhodnih vprašanih. Ko se odloči o predhodnih vprašanih, se preide na odločanje o glavni stvari.

(2) Pri odločanju o glavni stvari se najprej glasuje ali je obdolženec storil kaznivo dejanje in ali je kazensko odgovoren; nato pa se glasuje o kazni, drugih kazenskih sankcijah, stroških kazenskega postopka, premoženjskopравnih zahtevkih in o drugih vprašanih, o katerih je treba odločiti.

(3) Če je ista oseba obtožena več kaznivih dejanj, se glasuje o kazenski odgovornosti in o kazni za vsako od teh dejanj posebej, nato pa o enotni kazni za vsa dejanja.

115. člen

(1) Posvetovanje in glasovanje je tajno.

(2) V prostoru, v katerem je posvetovanje in glasovanje, smejo biti le člani senata in zapisnikar.

116. člen

(1) Če ni v tem zakonu drugače določeno, se naznanjajo odločbe navzočim prizadetim osebam ustno, nenavzočim pa se vročajo v overjenem prepisu.

(2) Če je bila odločba naznanjena ustno, se to zaznamuje v zapisniku ali na spisu; tisti, ki mu je bila naznanjena, pa to potrdi s svojim podpisom. Če prizadeta oseba izjavi, da se ne bo pritožila, se ji ne vroči overjenega prepisa ustno naznanjene odločbe, razen če ni v tem zakonu drugače določeno.

(3) Prepisi odločb, zoper katere je dovoljena pritožba, se vročajo s poukom o pravici do pritožbe.

XII. poglavje

VROČANJE PISANJ IN PREGLEDOVANJE SPISOV

117. člen

(1) Pisanja se vročajo praviloma po pošti ali po pravni ali fizični osebi, ki opravlja vročanje kot registrirano dejavnost in ima posebno dovoljenje ministra, pristojnega za pravosodje, izdano po določbah, ki veljajo za pravdni postopek. Vročajo se lahko tudi po uradni osebi organa, ki je odredil vročanje ali neposredno pri tem organu.

(2) Minister, pristojen za pravosodje, določi pravila za delovanje pravnih in fizičnih oseb, ki opravljajo vročanje na podlagi posebnega dovoljenja iz prejšnjega odstavka, ter vsebino sporočil pri vročanju in vročilnic v kazenskem postopku.

(3) Vabilo na glavno obravnavo in druga vabila lahko sodišče tudi ustno naznani osebi, ki je pred njim, in jo pri tem pouči o posledicah, če ne bi prišla. Na ta način opravljeno vabilo se zaznamuje v zapisniku, ki ga povabljeni podpiše, razen če je to že zapisano v zapisniku o glavni obravnavi. Šteje se, da je s tem vabilo veljavno vročeno.

118. člen

Pisanje, za katero je v tem zakonu določeno, da ga je treba osebno vročiti, se izroči neposredno naslovníku. Če tistega, kateremu mora biti pisanje osebno vročeno, ni tam, kjer naj se vročitev opravi, poišče vročevalec, kdaj in kje bi ga mogel najti, ter mu pusti pri katerih od oseb, omenjenih v 119. členu tega zakona ali v hišnem predalčniku, pismeno sporočilo, naj bo določenega dne ob določeni uri v svojem stanovanju ali na svojem delovnem mestu, da sprejme pisanje. Če vročevalec tudi potem ne najde tistega, ki bi mu moral vročiti pisanje, ravna po prvem odstavku 119. člena tega zakona; s tem se šteje, da je vročitev opravljena.

119. člen

(1) Pisanja, za katera v tem zakonu ni določeno, da morajo biti osebno vročena, se prav tako vročajo osebno. Vendar pa se v primeru, če naslovníka ni v stanovanju ali na delovnem mestu, lahko izročijo kateremu od njegovih odraslih družinskih

članov, ki je pisanje dolžan sprejeti. Če niti teh ni v stanovanju, se pisanje izroči hišniku ali sosedu, če v to privolita. Če pa se vroča pisanje na delovnem mestu tistega, kateremu naj bo vročeno, in tega ni tam, se lahko izroči osebi, pooblaščen za sprejemanje pošte, ki je pisanje dolžna sprejeti, ali komu, ki dela na istem mestu, če v to privoli.

(2) Če vročitev pisanja po prejšnjem odstavku ni možna, vročevalec pisanje izroči sodišču, ki je vročitev odredilo, če gre za vročitev po pošti, pa pošti naslovníkovega prebivališča. Naslovníku se pusti sporočilo o prispeli pošiljki z obvestilom na katerem sodišču oziroma pošti in v kakšnem roku lahko prevzame pisanje. Pisanje, ki v določenem roku na pošti ni prevzeto, se vrne.

(3) Če se ugotovi, da je tisti, kateremu bi bilo treba vročiti pisanje, odsoten in da mu zaradi tega osebe iz prvega odstavka tega člena pisanja ne bi mogle pravočasno izročiti, se pisanje vrne z navedbo, kje je odsotni.

120. člen

(1) Obdolžencu je treba osebno vročiti vabilo na prvo zaslišanje v predhodnem postopku in vabilo na glavno obravnavo.

(2) Obdolžencu, ki nima zagovornika, je treba osebno vročiti obtožni akt, sodbo in vse odločbe, pri katerih teče od vročitve rok za pritožbo, kot tudi pritožbo nasprotne stranke, ki se vroča na odgovor. Na zahtevo obdolženca vroči sodišče sodbo in druge odločbe osebi, ki jo on določi.

(3) Če je treba obdolžencu, ki nima zagovornika, vročiti sodbo, s katero mu je izrečena kazen zapora, pa mu sodbe ni mogoče vročiti na njegov dotedanji naslov, mu sodišče postavi po uradni dolžnosti zagovornika, ki opravlja to dolžnost, dokler se ne zve za njegov novi naslov. Postavljenemu zagovorniku določi sodišče potreben rok, da se seznanji s spisi, nato pa mu vroči sodbo in postopek nadaljuje. Če gre za drugo odločbo, pri kateri teče od vročitve rok za pritožbo, ali za pritožbo nasprotne stranke, ki se vroča na odgovor, pritrudi sodišče odločbo oziroma pritožbo na sodno desko in se po preteku osmih dni šteje, da je bila opravljena veljavna vročitev.

(4) Če ima obdolženec zagovornika, vroči sodišče pisanja iz drugega odstavka tega člena zagovorniku in obdolžencu po določbah prejšnjega člena. V takem primeru teče rok za vložitev pravnega sredstva oziroma odgovora na pritožbo od zadnje vročitve. Če obdolžencu ni mogoče vročiti odločbe oziroma pritožbe, ker ni sporočil spremembe naslova ali prebivališča, se odločba oziroma pritožba pritrudi na sodno desko in se po preteku osmih dni šteje, da je bila opravljena veljavna vročitev.

(5) Če je treba vročiti pisanje zagovorniku obdolženca, ta pa ima več zagovornikov, zadošča, da se vroči enemu od njih.

121. člen

(1) Vabilo za vložitev zasebne tožbe ali obtožnice ter vabilo na glavno obravnavo vroči sodišče zasebnemu tožilcu in oškodovancu kot tožilcu oziroma njunemu zakonitemu zastopniku osebno (118. člen), njihovim pooblaščenecem pa po 119. členu tega zakona. Enako jim vroča tudi odločbe, pri katerih teče od dneva vročitve rok za pritožbo, in pritožbo nasprotne stranke, ki jo vroča na odgovor.

(2) Če osebam iz prejšnjega odstavka ali oškodovancu ni mogoče vročiti vabila oziroma odločbe ali pritožbe na dotedanji naslov, pritrudi sodišče vabilo, odločbo oziroma pritožbo na sodno desko in se po preteku osmih dni šteje, da je bila opravljena veljavna vročitev.

(3) Če ima oškodovanec, oškodovanec kot tožilec ali zasebni tožilec zakonitega zastopnika ali pooblaščenca, vroči sodišče pisanje temu, če jih ima več, pa le enemu od njih.

122. člen

(1) Potrdilo o vročitvi (vročilnico) podpišeta prejemnik in vročevalec. Prejemnik zapiše sam z besedo na vročilnici datum prejema.

(2) Če je prejemnik nepismen ali če se ne more podpisati, ga podpiše vročevalec in navede datum prejema s pripombo, zakaj je podpisal prejemnika.

(3) Če prejemnik noče podpisati vročilnice, zapiše vročevalec to na vročilnici in navede datum vročitve; s tem je vročitev opravljena.

123. člen

Če naslovnik ali njegov odrasli družinski član pisanja noče sprejeti, zapiše vročevalec na vročilnici datum, uro in razlog odklonitve sprejema, pisanje pa pusti v naslovnikovem stanovanju ali v prostoru, kjer ta dela; s tem je vročitev opravljena.

124. člen

(1) Vojaškim osebam, osebam v policiji, pripadnikom straže v zavodih, v katerih so osebe, ki jim je vzeta prostost in osebam, zaposlenim v kopenskem, morskem in zračnem prometu, se vročajo vabila prek njihovega poveljstva oziroma neposrednega predstojnika; po potrebi pa se jim lahko vročajo na ta način tudi druga pisanja.

(2) Osebam, ki jim je vzeta prostost, se opravi vročitev na sodišču ali po upravi zavoda, v katerem so.

(3) Osebam, ki uživajo v Republiki Sloveniji imunitetno pravico po mednarodnem pravu, se vročitev opravi po ministristvu za zunanje zadeve, če mednarodne pogodbe ne določajo kaj drugega.

(4) Državljanom Republike Slovenije v tujini se opravi vročitev, če ne gre za postopek iz 515. in 516. člena tega zakona, s posredovanjem diplomatskega ali konzularnega predstavništva Republike Slovenije v tuji državi; pogoj pa je, da tuja država ne nasprotuje takemu načinu vročitve in da tisti, ki naj se mu pisanje vroči, prostovoljno privoli, da ga sprejme. Pooblaščen oseba diplomatskega ali konzularnega predstavništva podpiše vročilnico kot vročevalec, če je pisanje vročeno v samem predstavništvu; če pa je poslano po pošti, potrdi to na vročilnici.

125. člen

(1) Državnemu tožilcu se vročajo odločbe in druga pisanja tako, da se izročijo pisarni državnega tožilstva.

(2) Kadar se vročajo odločbe in druga pisanja, pri katerih teče od dneva vročitve rok, se šteje za dan vročitve dan, ko se izročijo pisarni državnega tožilstva.

(3) Sodišče pošlje državnemu tožilcu na njegovo zahtevo kazenski spis v pregled. Če teče rok za redno pravno sredstvo ali če je to sicer v korist postopka, sme sodišče določiti rok, v katerem mora državni tožilec spis vrniti.

126. člen

V primerih, ki jih ni v tem zakonu, se vročitev opravi po določbah, ki veljajo za pravdni postopek.

127. člen

(1) Vabila in odločbe, ki se izdajajo do konca glavne obravnave za osebe, ki sodelujejo v postopku, razen za obdolženca, se smejo izročiti udeležencu v postopku, ki je pripravljen vročiti jih tistemu, kateremu so namenjene, če organ meni, da jih bo na ta način zanesljivo dobil.

(2) Vabilo na glavno obravnavo ali kakšno drugo vabilo ter odločba o preložitvi glavne obravnave ali drugih napovedanih dejanj se lahko sporoči osebam iz prejšnjega odstavka tudi s telekomunikacijskimi sredstvi, če se da po okoliščinah sklepati, da bo na ta način opravljeno sporočilo dobil tisti, kateremu je namenjeno.

(3) O tem, da je bilo vabilo sporočeno oziroma odločba izročena na način iz prejšnjih odstavkov, se napravi na spisu uradni zaznamek.

(4) Proti tistemu, ki je bil obveščen oziroma ki mu je bila odločba poslana po prvem ali drugem odstavku tega člena, nastopijo škodljive posledice, ki so predpisane za zamudo, samo, če se ugotovi, da je pravočasno dobil vabilo oziroma odločbo in da je bil poučen o posledicah zamude.

128. člen

(1) Vsakemu, ki ima opravičen interes, se sme dovoliti pregled in prepis posameznih kazenskih spisov.

(2) Dokler postopek teče, dovoljuje pregled in prepis spisov organ, pred katerim teče postopek; ko pa je postopek končan, dovoli to predsednik sodišča ali uradna oseba, ki jo on določi. Če so spisi pri državnem tožilcu, dovoljuje pregled in prepis državni tožilec.

(3) Pregled in prepis posameznih kazenskih spisov se sme odreči, če to narekujejo posebni razlogi obrambe ali varnosti države ali če je bila javnost izključena z glavne obravnave. Zoper tak sklep je dovoljena pritožba, ki ne zadrži njegove izvršitve.

(4) Za pregled in prepis spisov, ki naj bo dovoljen zasebnemu tožilcu, oškodovancu kot tožilcu, oškodovancu in zagovorniku, veljajo določbe 59. oziroma 73. člena tega zakona.

(5) Obdolženec ima pravico pregledati in prepisati spise in si ogledati dokazne predmete.

(6) Obdolženec in zagovornik imata pri državnem tožilcu pravico pregledati uradne zaznamke o obvestilih, ki jih je državni tožilec izločil iz spisov (prvi odstavek 83. člena).

XIII. poglavje IZVRŠITEV ODLOČB

129. člen

(1) Sodba postane pravnomočna, če se ne more več izpodbijati s pritožbo ali če zoper njo ni pritožbe.

(2) Pravnomočna sodba se izvrši, ko je vročena in ko za njeno izvršitev ni zakonskih ovir. Če ni vložena pritožba ali so se stranke pritožbi odpovedale ali jo umaknile, je sodba izvršljiva, ko poteče rok za pritožbo, oziroma od dneva, ko so se stranke odpovedale pritožbi ali vloženo pritožbo umaknile.

(3) Če sodišče, ki je izdalo sodbo na prvi stopnji, ni pristojno za njeno izvršitev, pošlje overjen prepis sodbe s potrdilom o izvršljivosti organu, ki je pristojen za izvršitev.

(4) Če je vojaška oseba ali vojaški obveznik obsojen na kazen zapora, pa še ni odslužil vojaškega roka, pošlje sodišče overjen predpis pravnomočne sodbe upravnemu organu, pristojnemu za obrambne zadeve.

130. člen

Če se denarna kazen, ki je predpisana v tem zakonu, ne da niti prisilno izterjati, jo sodišče izvrši tako, da se za vsakih začetih 10.000 tolarjev določi en dan zapora.

131. člen

(1) Glede stroškov kazenskega postopka, odvzema premoženjske koristi in glede premoženjskopравниh zahtevkov izvrši sodbo pristojno sodišče po določbah, ki veljajo za izvršilni postopek.

(2) Prisilna izterjava stroškov kazenskega postopka v dobro proračuna se opravi po uradni dolžnosti. Stroški prisilne izterjave se začasno izplačajo iz proračunskih sredstev.

(3) Če je izrečen v sodbi odvzem predmetov, odloči sodišče, ki je izreklo sodbo na prvi stopnji, ali naj se predmeti prodajo po določbah, ki veljajo za izvršilni postopek, ali naj se izročijo kriminalističnemu muzeju ali kakšnemu drugemu zavodu ali pa naj se uničijo. Denar, ki se dobi s prodajo predmetov, gre v proračun.

(4) Prejšnji odstavek se smiselno uporabi tudi tedaj, če se izda odločba o odvzemu predmetov po 498. členu tega zakona.

(5) Pravnomočna odločba o odvzemu predmetov se sme, izven primerov obnove kazenskega postopka in zahteve za varstvo zakonitosti, spremeniti v pravdi, če nastane spor o lastnini odvzetih predmetov.

132. člen

(1) Če ni v tem zakonu drugače določeno, se sklepi izvršijo, ko postanejo pravnomočni. Odredbe se izvršijo takoj, razen če organ, ki je odredbo izdal, ne odredi drugače.

(2) Sklep postane pravnomočen, če se ne more več izpodbijati s pritožbo ali če zoper njega ni pritožbe.

(3) Sklepe in odredbe izvršujejo organi, ki so jih izdali, razen če je določeno drugače. Če je sodišče s sklepom odločilo o stroških kazenskega postopka, veljajo za izterjavo teh stroškov določbe prvega in drugega odstavka prejšnjega člena.

133. člen

(1) Če nastane dvom o dovoljenosti izvršitve sodne odločbe ali o računanju kazni ali če v pravnomočni sodbi ni odločeno o vštetju pripora ali prej prestane kazni ali če jih sodišče ni vštelo pravilno, odloči o tem predsednik senata sodišča, ki je sodilo na prvi stopnji, s posebnim sklepom. Pritožba ne zadrži izvršitve sklepa, razen če sodišče določi drugače.

(2) Če nastane dvom o razlagi sodne odločbe, odloči o tem sodišče, ki je izdalo pravnomočno odločbo.

134. člen

Ko postane odločba, s katero je odločeno o premoženjskopravnem zahtevku, pravnomočna, sme oškodovanec zahtevati od sodišča, ki je odločilo na prvi stopnji, naj mu izda overjen prepis odločbe z oznako, da je odločba izvršljiva.

135. člen

(1) Kazensko evidenco in evidenco izrečenih vzgojnih ukrepov vodi ministrstvo, pristojno za pravosodje.

(2) Minister, pristojen za pravosodje, predpiše način vođenja evidenc iz prejšnjega odstavka.

XIV. poglavje

POMEN IZRAZOV V ZAKONU IN DRUGE DOLOČBE

136. člen

Če je v zakonu določeno, da je za pregon posameznih kaznivih dejanj potreben predlog oškodovanca oziroma da je potrebno poprejšnje dovoljenje pristojnega državnega organa, ne more državni tožilec zahtevati preiskave in ne neposredno vložiti obtožnice oziroma obtožnega predloga, če ne predloži dokaza, da je tak predlog podan oziroma, da je dovoljenje dano.

137. člen

(1) Če teče postopek zaradi kaznivega dejanja zoper varnost javnega prometa, sme preiskovalni sodnik ali senat obdolžencu vzeti vozniško dovoljenje za čas, dokler traja postopek. Pred uvedbo kazenskega postopka zaradi kaznivega dejanja zoper varnost javnega prometa, sme pristojni organ, ki opravlja ogled, vzeti vozniško dovoljenje tistemu, za katerega je podan utemeljen sum, da je storil to kaznivo dejanje in ga obdržati največ tri dni.

(2) Vozniško dovoljenje se sme obdolžencu vrniti še pred koncem kazenskega postopka, če se da opravičeno sklepati, da ni več razlogov za odvzem.

(3) Zoper sklep, izdan po prejšnjih odstavkih, je dovoljena pritožba, ki ne zadrži njegove izvršitve.

(4) Čas, za katerega je bilo vzeto vozniško dovoljenje, se obdolžencu, ki je na prostosti, všteje v izrečeno kazen prepovedi vožnje motornega vozila oziroma izrečeni varnostni ukrep odvzema vozniškega dovoljenja.

138. člen

Če zakon ne določa drugače, obvesti sodišče o priporu ter o pravnomočni obsodilni sodbi na kazen zapora v treh dneh obdolženčevega delodajalca.

139. člen

Če se med kazenskim postopkom ugotovi, da je obdolženec umrl, se kazenski postopek s sklepom ustavi.

140. člen

(1) Sodišče sme med postopkom kaznovati z denarno kaznijo določeno v prvem odstavku 78. člena tega zakona,

zagovornika, pooblaščenca ali zakonitega zastopnika, oškodovanca, oškodovanca kot tožilca ali zasebnega tožilca, če njegovo ravnanje očitno meri na zavlačevanje kazenskega postopka.

(2) O kaznovanju odvetnika oziroma odvetniškega kandidata obvesti sodišče odvetniško zbornico.

(3) Če državni tožilec ne daje sodišču pravočasno predlogov ali opravlja druga procesna dejanja z veliko zamudo in s tem povzroči zavlačevanje postopka, obvesti sodišče o tem višjega državnega tožilca.

141. člen

(1) Glede izključitve kazenskega pregona za osebe, ki uživajo v Republiki Sloveniji imunitetno pravico po mednarodnem pravu, veljajo določbe ratificiranih in objavljenih mednarodnih pogodb.

(2) Če nastane dvom, ali gre za tako osebo, se sodišče obrne za pojasnilo na ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve.

141.a člen

(1) Obdolžencem, ki se jim sme v določenih primerih kazen omiliti (3. točka 42. člena in tretji odstavek 297. člena Kazenskega zakonika) ter pričam iz 240.a člena tega zakona, glede katerih obstaja resna nevarnost za njihovo življenje ali telo, se mora v največji možni meri zagotoviti osebna varnost v predkazenskem postopku, med in po končanem kazenskem postopku.

(2) Po določbah zakona iz tretjega odstavka tega člena se osebna varnost na predlog obdolžencev oziroma prič iz prejšnjega odstavka zagotavlja tudi njihovim bližnjim sorodnikom (1. do 3. točka prvega odstavka 236. člena) in drugim ogroženim osebam.

(3) Zakon določa postopek in pogoje za vključitev v program zaščite ter za prenehanje programa zaščite, organe, pristojne za predlaganje in odrejanje zaščite, nujne zaščitne ukrepe, ukrepe v programu zaščite, evidence in zaščito podatkov ter financiranje in nadzor nad izvajanjem programov zaščite.

142. člen

Vsi državni organi morajo sodiščem in drugim organom, ki sodelujejo v kazenskem postopku, dajati potrebno pomoč, zlasti če gre za odkrivanje kaznivih dejanj ali za izsleditev storilcev.

143. člen

(1) Upravljevec osebnih podatkov mora sodišču na zahtevo brezplačno posredovati podatke iz zbirke osebnih podatkov tudi brez osebne privolitve posameznika, na katerega se podatki nanašajo, če sodišče navede, da podatke potrebuje za izvedbo kazenskega postopka.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka mora sodišče varovati kot tajne, če je tako določeno v zakonu.

(3) Sodišče obdeluje podatke iz prvega odstavka tega člena za namene izvajanja določb tega zakona. Podatki so javnosti dostopni v skladu z določbami tega zakona.

144. člen

Posamezni izrazi, ki so uporabljeni v tem zakonu, imajo tale pomen:

– osumljenec, ki označuje osumljenko in osumljenca, je oseba, zoper katero je pred uvedbo kazenskega postopka pristojni državni organ opravil določeno dejanje ali ukrep zaradi obstoja razlogov za sum, da je storila ali sodelovala pri storitvi kaznivega dejanja;

– obdolženec je tisti, zoper katerega teče preiskava ali zoper katerega je vložena obtožnica, obtožni predlog ali zasebna tožba;

– obtoženec je tisti, zoper katerega je obtožnica postala pravnomočna;

– obsojenec je tisti, za katerega je s pravnomočno sodbo ugotovljeno, da je kazensko odgovoren za določeno kaznivo dejanje;

– izraz obdolženec, kot enotno poimenovanje za obdolženko in obdolženca, se uporablja v tem zakonu tudi kot splošen izraz za obdolženca, obtoženca in obsojenca;

– oškodovanec, ki označuje oškodovanko in oškodovanca, je tisti, kateremu je kakršnakoli njegova osebna ali premoženjska pravica s kaznivim dejanjem prekršena ali ogrožena;

– tožilec, ki označuje tožilca in tožilko, je državni tožilec, zasebni tožilec in oškodovanec kot tožilec;

– stranka je tožilec in obdolženec;

– zunajzakonska skupnost je dalj časa trajajoča življenjska skupnost moškega in ženske, ki nista sklenila zakonske zveze;

– policija lahko smiselno pomeni policijsko postajo, drugo enoto policije ali drugega državnega organa, katerega uslužbenci imajo pooblastila policije v predkazenskem postopku v skladu s tem zakonom.

DRUGI DEL POTEK POSTOPKA

A. PREDHODNI POSTOPEK

XV. poglavje PREDKAZENSKI POSTOPEK

145. člen

(1) Vsi državni organi in organizacije z javnimi pooblastili so dolžni naznaniti kazniva dejanja, za katera se storilec preganja po uradni dolžnosti, če so o njih obveščeni, ali če kako drugače zvedo zanje.

(2) Obenem z ovadbo morajo organi in organizacije iz prejšnjega odstavka navesti dokaze, za katere vedo, in poskrbeti, da se ohranijo sledovi kaznivega dejanja in predmeti, na katerih ali s katerimi je bilo kaznivo dejanje storjeno, ter druga dokazila.

146. člen

(1) Vsakdo lahko naznani kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti.

(2) Zakon določa, kdaj pomeni opustitev ovadbe kaznivega dejanja sama kaznivo dejanje.

147. člen

(1) Ovadba se poda pristojnemu državnemu tožilcu pisno ali ustno.

(2) Če je ovadba ustna, je treba ovaditelja opozoriti na posledice krive ovadbe. O ustni ovadbi se napravi zapisnik, če je bila sporočena po telefonu pa uradni zaznamek.

(3) Če je ovadba podana sodišču, policiji ali nepristojnemu državnemu tožilcu, jo ta sprejme in takoj pošlje pristojnemu državnemu tožilcu.

148. člen

(1) Če so podani razlogi za sum, da je bilo storjeno kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti, mora policija ukreniti potrebno, da se izsledi storilec kaznivega dejanja, da se storilec ali udeleženec ne skrrije ali ne pobezne, da se odkrijejo in zavarujejo sledovi kaznivega dejanja in predmeti, ki utegnejo biti dokaz in da se zberejo vsa obvestila, ki bi utegnila biti koristna za uspešno izvedbo kazenskega postopka.

(2) Da bi izvršila naloge iz prejšnjega odstavka, sme policija zahtevati potrebna obvestila od oseb; opraviti potreben pregled prevoznih sredstev, potnikov in prtljage; za nujno potreben čas omejiti gibanje na določenem prostoru; ukreniti, kar je potrebno v zvezi z ugotavljanjem istovetnosti oseb in pred-

metov; razpisati iskanje osebe in stvari, ki se iščejo; v navzočnosti odgovorne osebe opraviti pregled določenih objektov in prostorov podjetij in drugih pravnih oseb in pregledati določeno njihovo dokumentacijo ter ukreniti in storiti drugo, kar je potrebno. O dejstvih in okoliščinah, ki se ugotovijo pri posameznih dejanjih in utegnejo biti pomembne za kazenski postopek, in o predmetih, ki so bili najdeni ali zaseženi, se napravi zapisnik ali uradni zaznamek.

(3) Policija lahko vabi osebe tudi k sebi. V vabilu mora biti navedeno, zakaj so vabljene. Prisilno smejo privedi nekoga, ki na vabilo ni prišel, le, če je bil v vabilu na to opozorjen. Ko ravna po določbah tega člena, ne sme policija oseb zasliševati kot obdolženec, prič ali izvedenec, razen osumljenca v primeru iz 148.a člena tega zakona.

(4) Kadar policija pri zbiranju obvestil ugotovi, da za določeno osebo obstajajo razlogi za sum, da je storila ali sodelovala pri storitvi kaznivega dejanja (osumljenec), ji mora, preden začne od nje zbirati obvestila, povedati, katerega kaznivega dejanja je osumljena in kaj je podlaga za sum zoper njo ter jo poučiti, da ni dolžna ničesar izjaviti in odgovarjati na vprašanja, če se bo zagovarjala, pa ni dolžna izpovedati zoper sebe ali svoje bližnje ali priznati krivdo in da ima pravico do zagovornika, ki si ga svobodno izbere in ki je lahko navzoč pri njenem zaslišanju, ter da se bo lahko vse, kar bo izpovedala, na sojenju uporabilo zoper njo.

(5) Če osumljenec izjavi, da si bo vzel zagovornika, se zaslišanje odloži do prihoda zagovornika, oziroma do roka, ki ga določi policija, vendar ne manj kot za dve uri. Do prihoda zagovornika se odloži tudi oprava drugih preiskovalnih dejanj, razen tistih, ki bi jih bilo nevarno odlašati. Zaslišanje osumljenca se opravi po določbah 148.a člena tega zakona.

(6) Če osumljenec izjavi, da si ne bo vzel zagovornika ali če izbrani zagovornik ne pride v roku, ki ga je določila policija, se o izjavi osumljenca sestavi uradni zaznamek. Vanj se vnese dani pravni pouk ter izjava osumljenca; če se želi izjaviti o kaznivem dejanju, pa tudi bistvena vsebina njegove izjave ter pripombe na zapisano vsebino. Vsebina uradnega zaznamka se osumljencu prebere in se mu vroči prepis uradnega zaznamka, kar osumljenec potrdi s svojim podpisom. Izjava osumljenca se lahko po predhodnem obvestilu posname z napravo za zvočno in slikovno snemanje.

(7) Tisti, zoper katerega je bilo uporabljeno kakšno dejanje ali kakšen ukrep iz drugega ali tretjega odstavka tega člena, ima pravico pritožiti se v treh dneh pri pristojnem državnemu tožilcu.

(8) Na pisni predlog in z dovoljenjem preiskovalnega sodnika oziroma predsednika senata sme policija zbirati obvestila tudi od oseb, ki so v priporu, če je to potrebno, da se odkrijejo druga kazniva dejanja iste osebe, njihovi udeleženci ali kazniva dejanja drugih storilcev. Ta obvestila zbira v času in v navzočnosti osebe, ki jo določi preiskovalni sodnik oziroma predsednik senata.

(9) Na podlagi zbranih obvestil sestavi policija kazensko ovadbo, v kateri navede dokaze, za katere je zvedela pri njihovem zbiranju. V kazensko ovadbo ne vpiše vsebine izjav, ki so jih posamezne osebe dale pri zbiranju obvestil. Kazenski ovadbi priloži tudi predmete, skice, fotografije, priskrbljena poročila, zapise o tem, kaj je ukrenila in storila, uradne zaznamke, izjave in drugo gradivo, ki utegne biti koristno za uspešno izvedbo postopka. Če policija po vložitvi kazenske ovadbe izve za nova dejstva, dokaze ali sledove kaznivega dejanja, mora zbrati potrebna obvestila in poslati o tem državnemu tožilcu poročilo v dopolnitev kazenske ovadbe.

(10) Policija pošlje poročilo državnemu tožilcu tudi v primeru, če na podlagi zbranih obvestil ni podlage za kazensko ovadbo.

148.a člen

(1) Zaslišanje osumljenca se sme opraviti samo v navzočnosti zagovornika. Pri zaslišanju je lahko navzoč tudi državni tožilec, o čemer ga mora na primeren način obvestiti policija.

(2) Zaslišanje osumljenca opravi policija po določbah tega zakona, ki veljajo za zaslišanje obdolženca (227. do 233. člen). O zaslišanju se sestavi zapisnik po določbah 79. do 82. člena tega zakona. Ta zapisnik se lahko uporabi kot dokaz v kazenskem postopku. Zaslisanje osumljenca se lahko po predhodnem obvestilu posname z napravo za zvočno in slikovno snemanje.

(3) Če osumljenec ni bil poučen o svojih pravicah iz četrtega odstavka prejšnjega člena ali če dani pouk in izjava osumljenca glede pravice do zagovornika nista zapisana v zapisnik ali če je bil zaslišan brez navzočnosti zagovornika ali če je bilo ravnano v nasprotju z določbami osmega odstavka 227. člena tega zakona, sodišče ne sme opreti svoje odločbe na njegovo izpovedbo.

149. člen

(1) Policisti imajo pravico napotiti osebe, ki jih najdejo na kraju storitve kaznivega dejanja ali osebe, ki imajo bivališče v tujini, k preiskovalnemu sodniku ali jih zadržati do njegovega prihoda, če bi mogle dati za kazenski postopek važne podatke in če je verjetno, da jih pozneje ne bi bilo mogoče zaslišati ali da bi bilo to zvezano s precejšnjim zavlačevanjem ali z drugimi težavami. Zadržanje takih oseb na kraju storitve kaznivega dejanja ne sme trajati več kot šest ur.

(2) Policija sme fotografirati tistega, za katerega so razlogi za sum, da je storil kaznivo dejanje, vzeti tudi njegove prstne odtise in bris ustne sluznice. Če je to nujno, da se ugotovi njegova istovetnost, ali v drugih primerih, ko je to pomembno za uspešno izvedbo postopka, sme njegovo fotografijo tudi objaviti.

(3) Če je treba ugotoviti, čigavi so prstni odtisi ali biološke sledi na posameznih predmetih, sme policija jemati prstne odtise in brise ustne sluznice oseb, za katere je verjetno, da so utegnile priti v dotik z njimi.

149.a člen

(1) Če obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da je določena oseba izvršila, izvršuje ali pripravlja oziroma organizira izvršitev katerega izmed kaznivih dejanj, navedenih v četrtem odstavku tega člena, pri tem pa je mogoče utemeljeno sklepati, da policisti z drugimi ukrepi tega dejanja ne morejo odkriti, preprečiti ali dokazati oziroma bi bilo to povezano z nesorazmernimi težavami, se lahko zoper to osebo odredi tajno opazovanje.

(2) Izjemoma se lahko tajno opazovanje odredi tudi zoper osebo, ki ni osumljenec, če je mogoče utemeljeno sklepati, da bi opazovanje te osebe privedlo do identifikacije osumljenca iz prejšnjega odstavka, katerega osebni podatki niso znani, do prebivališča ali lokacije, kjer se nahaja osumljenec iz prejšnjega odstavka, oziroma do prebivališča ali lokacije, kjer se nahaja oseba, zoper katero je bil odrejen pripor, hišni pripor, tiralica ali odredba za privedbo, pa je pobegnila ali se skriva, in policisti z drugimi ukrepi teh podatkov ne morejo pridobiti oziroma bi bilo to povezano z nesorazmernimi težavami.

(3) Tajno opazovanje se izvaja z neprekinjenim ali ponavljajočim opazovanjem ali sledenjem z uporabo tehničnih naprav za ugotavljanje položaja in gibanja ter tehničnih naprav za prenos in snemanje glasu, fotografiranjem ter video-snemanjem, in je osredotočeno na spremljanje položaja, gibanja ter aktivnosti osebe iz prejšnjih odstavkov. Tajno opazovanje se sme izvajati na javnih ter javno dostopnih odprtih in zaprtih prostorih ter krajih in prostorih, ki so vidni z javno dostopnega kraja oziroma prostora. Pod pogoji iz tega člena se sme tajno opazovanje izvajati tudi v zasebnih prostorih, če v to privoli imetnik prostora.

(4) Kazniva dejanja, v zvezi s katerimi se lahko odredi ukrep tajnega opazovanja, so:

1) kazniva dejanja, za katera je v zakonu predpisana kazen zapora petih ali več let;

2) kazniva dejanja iz 2. točke drugega odstavka 150. člena tega zakona in kazniva dejanja protipravnega odvzema prostosti po 143. členu, ogrožanja varnosti po 145. členu, goljufije po

217. členu, prikrivanja po 221. členu, izdaje in neupravičene pridobitve poslovne tajnosti po 241. členu, zlorabe notranje informacije po 243. členu, ponarejanja in uporabe ponarejenih vrednotnic ali vrednostnih papirjev po 250. členu, ponarejanja listin po 256. členu, posebnih primerov ponarejanja listin po 257. členu, zlorabe uradnega položaja ali uradnih pravic po 261. členu, izdaje uradne tajnosti po 266. členu, pomoči storilcu po storitvi kaznivega dejanja po 287. členu, povzročitve splošne nevarnosti po 317. členu, obremenjevanja in uničenja okolja in prostora po 333. členu, vnašanja nevarnih snovi v državo po 335. členu, onesnaženja pitne vode po 337. členu, ter onesnaženja živil ali krme po 338. členu Kazenskega zakonika.

(5) Ukrep tajnega opazovanja s pisno odredbo dovoli državni tožilec na pisni predlog policije, razen v primerih iz šestega odstavka tega člena, ko je potrebna odredba preiskovalnega sodnika.

(6) Ukrep tajnega opazovanja s pisno odredbo odredi preiskovalni sodnik na pisni predlog državnega tožilca v naslednjih primerih:

1) če se pri izvajanju ukrepa predvideva uporaba tehničnih naprav za prenos in snemanje glasu, pri čemer je ta ukrep dopustno odrediti zgolj za kazniva dejanja iz drugega odstavka 150. člena tega zakona;

2) če izvedba ukrepa zahteva namestitvev tehničnih naprav za ugotavljanje položaja in gibanja osumljenca s tajnim vstopom v vozilo ali drug zavarovan oziroma zaprt prostor ali predmet;

3) za uporabo ukrepa v zasebnih prostorih, če v to privoli imetnik prostora;

4) za izvajanje ukrepa zoper osebo, ki ni osumljenec (drugi odstavek tega člena).

(7) Predlog in odredba, ki postaneta sestavni del kazenskega spisa, morata vsebovati:

1) podatke, ki omogočajo določljivost osebe, zoper katero se predlaga oziroma odreja ukrep;

2) utemeljitev oziroma ugotovitev utemeljenih razlogov za sum;

3) v primeru iz drugega odstavka tega člena podatke, ki omogočajo določljivost osumljenca iz prvega odstavka tega člena, ter utemeljitev verjetnosti, da bi izvajanje ukrepa privedlo do identifikacije osumljenca, lokacije, kjer se nahaja, oziroma njegovega prebivališča;

4) v primeru izvajanja ukrepa v zasebnih prostorih, če v to privoli imetnik prostora, pisno soglasje imetnika prostora;

5) način izvajanja ukrepa, njegov obseg in trajanje ter ostale pomembne okoliščine, ki narekujejo uporabo ukrepa;

6) utemeljitev oziroma ugotovitev neogibne potrebnosti uporabe ukrepa v razmerju do zbiranja dokazov na drug način.

(8) Izjemoma, če pisne odredbe ni mogoče pravočasno pridobiti in če obstaja nevarnost odlašanja, lahko v primeru iz petega odstavka tega člena na ustni predlog policije državni tožilec, v primeru iz šestega odstavka tega člena pa na ustni predlog državnega tožilca preiskovalni sodnik, dovoli začetek izvajanja ukrepa z ustno odredbo. O ustnem predlogu napravi organ, ki je izdal ustno odredbo, uradni zaznamek. Pisna odredba, ki mora vsebovati utemeljitev razloga za predčasno izvrševanje, mora biti izdana najkasneje v dvanajstih urah po izdaji ustne odredbe. Za predčasno izvrševanje mora obstajati utemeljen razlog, v nasprotnem primeru sodišče ne glede na siceršnje upravičenost uporabe ukrepov vselej postopa po četrtem odstavku 154. člena tega zakona.

(9) Če pride oseba, zoper katero se ukrep izvaja, v stik z drugo neidentificirano osebo, za katero obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da je vpletena v kriminalno dejavnost v zvezi s kaznivimi dejanji, zaradi katerih se izvaja ukrep, lahko policija to osebo tajno opazuje tudi brez odredbe iz petega ali šestega odstavka tega člena, če je to nujno potrebno za ugotovitev identitete te osebe ali pridobitev drugih podatkov, pomembnih za kazenski postopek. Policija mora za tako opazovanje pridobiti predhodno ustno dovoljenje državnega tožilca, razen,

če tega ni mogoče pravočasno pridobiti in če obstaja nevarnost odlašanja. V tem primeru policija takoj, ko je mogoče in najpozneje v šestih urah od začetka izvajanja ukrepa, obvesti državnega tožilca, ki lahko prepove nadaljnje izvajanje ukrepa, če meni, da zanj ni utemeljenih razlogov. Ta ukrep sme trajati največ dvanajst ur od stika z osebo, zoper katero se ukrep izvaja. Policija pri izvajanju ukrepa iz tega odstavka ne sme uporabljati tehničnih naprav in sredstev iz 1. in 2. točke šestega odstavka tega člena, niti izvajati ukrepa v zasebnih prostorih. Policija takoj po prenehanju takšnega opazovanja napravi uradni zaznamek, ki ga brez odlašanja pošlje državnemu tožilcu, ki je izdal dovoljenje iz tega odstavka, in organu, ki je izdal prvotno odredbo za tajno opazovanje. Uradni zaznamek postane del kazenskega spisa.

(10) Izvajanje ukrepa lahko traja največ dva meseca, iz tehtnih razlogov pa se lahko njegovo trajanje s pisno odredbo podaljša vsakič za dva meseca. Skupno lahko ukrep traja:

1) v primeru iz šestega odstavka tega člena največ šest mesecev;

2) v primerih iz petega odstavka tega člena največ štiriindvajset mesecev, če gre za kazniva dejanja iz četrtega odstavka tega člena; in največ šestintrideset mesecev, če gre za kazniva dejanja iz drugega odstavka 151. člena tega zakona.

(11) Policija preneha z izvajanjem ukrepa takoj, ko prenehajo razlogi, zaradi katerih je bil odrejen. O prenehanju brez odlašanja pisno obvesti organ, ki je ukrep odredil. Policija pošilja organu, ki je ukrep odredil, mesečna poročila o poteku izvajanja ukrepa in pridobljenih podatkih. Organ, ki je ukrep odredil, lahko v vsakem trenutku na podlagi tega poročila ali po uradni dolžnosti, če oceni, da ni več razlogov za uporabo ukrepa, ali da se ta izvaja v nasprotju z njegovo odredbo, s pisno odredbo odredi, da se izvajanje ukrepa ustavi.

(12) Če se ukrep zoper isto osebo izvaja več kot šest mesecev, zakonitost in utemeljenost izvajanja ukrepa ob prvem podaljšanju nad šest mesecev, in nato vsakih nadaljnjih šest mesecev, preveri senat (šesti odstavek 25. člena). Organ, ki je izdal odredbo za podaljšanje, senatu pošlje celotno gradivo, ta pa odloči v roku treh dni. Če senat oceni, da ni razlogov za izvajanje ukrepa ali da niso izpolnjeni vsi zakonski pogoji, izda sklep, s katerim odredi prenehanje uporabe ukrepa. Zoper ta sklep ni pritožbe.

(13) Tajno opazovanje mora policija izvrševati na način, na katerega se v najmanjši možni meri posega v pravice oseb, ki niso osumljenci.

149.b člen

(1) Če so podani razlogi za sum, da je bilo storjeno, da se izvršuje ali da se pripravlja oziroma organizira kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti in je za odkritje tega kaznivega dejanja ali storilca potrebno pridobiti podatke o prometu v elektronskem komunikacijskem omrežju, lahko preiskovalni sodnik na obrazložen predlog državnega tožilca odredi operaterju elektronskega komunikacijskega omrežja, da mu sporoči podatke o udeležencih, okoliščinah in dejstvih elektronskega komunikacijskega prometa, kot so: številka ali druga oblika identifikacije uporabnikov elektronskih komunikacijskih storitev, vrsta, datum, čas in trajanje klica oziroma druge elektronske komunikacijske storitve, količina prenešenih podatkov in kraj, iz katerega je bila elektronska komunikacijska storitev opravljena.

(2) Predlog in odredba morata biti pisna in morata vsebovati podatke, ki omogočajo identifikacijo komunikacijskega sredstva za elektronski komunikacijski promet, utemeljitev razlogov, časovno obdobje, za katerega se podatki zahtevajo, ter ostale pomembne okoliščine, ki narekujejo uporabo ukrepa.

(3) Če so podani razlogi za sum, da je bilo storjeno, oziroma da se pripravlja kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti in je za odkritje tega kaznivega dejanja ali storilca potrebno pridobiti podatke o lastniku ali uporabniku določenega komunikacijskega sredstva za elektronski komunikacijski promet, ki niso objavljeni v naročniških imenikih

in o času, v katerem je tako sredstvo bilo oziroma je v uporabi, lahko policija od operaterja elektronskega komunikacijskega omrežja zahteva, da ji na njeno pisno zahtevo, tudi brez privolitve posameznika, na katerega se ti podatki nanašajo, sporoči te podatke.

(4) Operater elektronskih komunikacijskih omrežij svoji stranki ali tretji osebi ne sme razkriti, da je ali da bo določene podatke posredoval preiskovalnemu sodniku (prvi odstavek tega člena) ali policiji (prejšnji odstavek).

150. člen

(1) Če obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da je določena oseba izvršila, izvršuje ali pripravlja oziroma organizira izvršitev katerega izmed kaznivih dejanj, navedenih v drugem odstavku tega člena in če obstaja utemeljen sum, da se za komunikacijo v zvezi s tem kaznivim dejanjem uporablja določeno komunikacijsko sredstvo oziroma računalniški sistem ali bo to sredstvo oziroma sistem uporabljeno, pri tem pa je mogoče utemeljeno sklepati, da se z drugimi ukrepi ne bi dalo zbrati dokazov oziroma bi njihovo zbiranje lahko ogrozilo življenje ali zdravje ljudi, se lahko zoper to osebo odredi:

1) nadzor elektronskih komunikacij s prisluškovanjem in snemanjem ter kontrola in zavarovanje dokazov o vseh oblikah komuniciranja, ki se prenašajo v elektronskem komunikacijskem omrežju;

2) kontrola pisem in drugih pošilk;

3) kontrola računalniškega sistema banke ali druge pravne osebe, ki opravlja finančno ali drugo gospodarsko dejavnost;

4) prisluškovanje in snemanje pogovorov s privolitvijo vsaj ene osebe, udeležene v pogovoru.

(2) Kazniva dejanja, v zvezi s katerimi se lahko odredijo ukrepi iz prejšnjega odstavka, so:

1) kazniva dejanja zoper varnost Republike Slovenije in njeno ustavno ureditev in kazniva dejanja zoper človečnost in mednarodno pravo, za katera je v zakonu predpisana kazen zapora petih ali več let;

2) kaznivo dejanje ugrabitve po 144. členu, prikazovanja, posesti, izdelave in posredovanja pornografskega gradiva po 187. členu, nepravilne proizvodnje in prometa z mamili po 196. členu, omogočanja uživanja mamil po 197. členu, izsiljevanja po 218. členu, zlorabe notranje informacije po 243. členu, nedovoljenega sprejemanja daril po 247. členu, nepravilnega dajanja daril po 248. členu, pranja denarja po 252. členu, tihotapstva po 255. členu, jemanja podkupnine po 267. členu, dajanja podkupnine po 268. členu, sprejemanja daril za nezakonito posredovanje po 269. členu, dajanja daril za nezakonito posredovanje po 269.a členu, hudodelskega združevanja po 297. členu, nedovoljene proizvodnje in prometa orožja ali razstrelilnih snovi po 310. členu ter povzročitve nevarnosti z jedrskimi snovmi po tretjem odstavku 319. člena kazenskega zakonika;

3) druga kazniva dejanja, za katera je v zakonu predpisana kazen zapora osmih ali več let.

151. člen

(1) Če obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da je določena oseba izvršila, izvršuje ali pripravlja oziroma organizira izvršitev katerega izmed kaznivih dejanj, navedenih v drugem odstavku tega člena, pri tem pa je mogoče utemeljeno sklepati, da se bo lahko v točno določenem prostoru pridobilo dokaze, katerih se z milejšimi ukrepi, vključno z ukrepi iz 149.a, 149.b in 150. člena tega zakona ne bi dalo zbrati oziroma bi njihovo zbiranje lahko ogrozilo življenje ljudi, se lahko zoper to osebo izjemoma odredi prisluškovanje in opazovanje v tujem stanovanju ali drugih tujih prostorih, z uporabo tehničnih sredstev za dokumentiranje in po potrebi s tajnim vstopom v navedene prostore.

(2) Ukrep iz prejšnjega odstavka se lahko odredi v zvezi z vsemi kaznivimi dejanji iz 1. točke drugega odstavka prejšnjega člena, kaznivimi dejanji iz 2. točke istega odstavka, razen za kazniva dejanja ugrabitve po 144. členu, omogočanja uživanja mamil po 197. členu, izsiljevanja po 218. členu, pranja denarja

po prvem, drugem, tretjem in petem odstavku 252. člena in tihotapstva po 255. členu kazenskega zakonika, v zvezi z drugimi kaznivimi dejanji iz 3. točke istega odstavka, za katera je v zakonu predpisana kazen zapora osmih ali več let pa le, če obenem obstaja resna nevarnost za življenje ljudi.

152. člen

(1) Ukrepe iz 150. in 151. člena tega zakona s pisno odredbo odredi preiskovalni sodnik na pisni predlog državnega tožilca. Predlog in odredba morata vsebovati:

1) podatke, ki omogočajo določljivost osebe, zoper katero se predlaga oziroma odreja ukrep;

2) utemeljitev oziroma ugotovitev razlogov za sum, da gre za izvrševanje, pripravo, ali organizacijo v 150. oziroma 151. členu tega zakona določenih kaznivih dejanj;

3) kateri ukrep se predlaga oziroma odreja, način izvajanja ukrepa, njegov obseg in trajanje, točno določitev prostora ali kraja, v katerem se ukrep izvaja, elektronsko-komunikacijsko sredstvo in ostale pomembne okoliščine, ki narekujejo uporabo posameznega ukrepa;

4) utemeljitev oziroma ugotovitev neogibne potrebnosti uporabe posameznega ukrepa v razmerju do zbiranja dokazov na drug način in uporabe ostalih milejših ukrepov;

5) utemeljitev razloga za predčasno izvrševanje odredbe v primeru iz drugega odstavka tega člena.

(2) Izjemoma, če pisne odredbe ni mogoče pravočasno pridobiti in če obstaja nevarnost odlašanja, lahko na ustni predlog državnega tožilca preiskovalni sodnik odredi izvrševanje ukrepov iz 150. člena tega zakona z ustno odredbo. O ustnem predlogu državnega tožilca preiskovalni sodnik napravi uradni zaznamek. Pisna odredba mora biti izdana najkasneje v dvanajstih urah po izdaji ustne odredbe. Za predčasno izvrševanje mora obstajati utemeljen razlog; v nasprotnem primeru sodišče ne glede na siceršnjo upravičenost uporabe ukrepov vselej postopa po četrtem odstavku 154. člena tega zakona.

(3) Če pri izvrševanju ukrepa iz 2. točke prvega odstavka 150. člena tega zakona policija oceni, da je vsebina pisma ali druge pošiljke takšna, da bi utegnila biti dokaz v kazenskem postopku, mora s tem nemudoma seznaniti preiskovalnega sodnika, ki odloči, kako se bo s pošiljko ravnalo. O tem preiskovalni sodnik sestavi poseben zapisnik.

(4) Izvajanje ukrepov iz 150. in 151. člena tega zakona lahko traja največ en mesec, iz tehtnih razlogov pa se lahko njihovo trajanje podaljša vsakič za en mesec, vendar za ukrepe iz 150. člena tega zakona skupno največ šest mesecev, za ukrep iz 151. člena tega zakona pa skupno največ tri mesece.

(5) Odredbo iz prvega odstavka tega člena izvrši policija. Operaterji elektronskih komunikacijskih omrežij so policiji dolžni omogočiti izvršitev odredbe.

(6) Policija preneha z izvajanjem ukrepov iz 150. in 151. člena tega zakona takoj, ko prenehajo razlogi, zaradi katerih so bili odrejeni. O prenehanju brez odlašanja pisno obvesti preiskovalnega sodnika. Preiskovalni sodnik lahko v vsakem trenutku po uradni dolžnosti, če oceni, da ni več razlogov za izvajanje ukrepov, ali da se ti izvajajo v nasprotju z njegovo odredbo, s pisno odredbo odredi, da se izvajanje ukrepov ustavi.

(7) Ukrepe iz 150. in 151. člena tega zakona mora policija izvrševati na način, na katerega se v najmanjši možni meri posega v pravice oseb, ki niso osumljenci.

153. člen

(1) Po prenehanju uporabe ukrepov iz 149.a, 150., 151., 155. in 155.a člena tega zakona mora policija vse posnetke, sporočila in predmete, pridobljene z uporabo teh ukrepov, skupaj s poročilom, ki obsega povzetek zbranih dokazov, predati državnemu tožilcu.

(2) Državni tožilec celotno gradivo, zbrano z ukrepi, ki jih je odredil preiskovalni sodnik, preda preiskovalnemu sodniku; ta pa preizkusi, ali so se ukrepi izvajali na način, kot so bili odobreni.

(3) Organ, ki je odredil ukrep, lahko odredi, da se posnetki telefonskih pogovorov in drugih oblik komuniciranja v celoti ali deloma prepisejo. Glede prepisa teh posnetkov se uporabljajo določbe petega odstavka 84. člena tega zakona.

(4) Če državni tožilec izjavi, da ne bo začel kazenskega pregona zoper osumljenca ali če v roku dveh let po koncu izvajanja ukrepov, ki jih odreja državni tožilec, ne poda takšne izjave, preiskovalnemu sodniku preda tudi celotno gradivo zbrano s temi ukrepi. Preiskovalni sodnik nato ravna po drugem odstavku 154. člena tega zakona.

154. člen

(1) Podatke, sporočila, posnetke ali dokazila, pridobljena z uporabo ukrepov iz 149.a, prvega odstavka 149.b, 150., 151., 155., 155.a in 156. člena tega zakona, hrani sodišče, dokler se hrani kazenski spis, oziroma do uničenja po drugem odstavku tega člena.

(2) Če državni tožilec izjavi, da ne bo začel kazenskega pregona zoper osumljenca ali če v roku dveh let po koncu izvajanja ukrepov iz 149.a, prvega odstavka 149.b, 150., 151., 155., 155.a in 156. člena tega zakona ne poda takšne izjave, se gradivo iz prejšnjega odstavka pod nadzorstvom preiskovalnega sodnika uniči. O tem uničenju napravi preiskovalni sodnik uradni zaznamek. Pred uničenjem obvesti preiskovalni sodnik o uporabi teh ukrepov osumljenca, oziroma v primerih iz drugega ali devetega odstavka 149.a člena tega zakona, osebo, zoper katero se je ukrep izvajal, ki ima pravico seznaniti se s pridobljenim gradivom, v primerih večjega obsega tega gradiva pa s poročilom iz prvega odstavka 153. člena tega zakona. V primeru, ko so bili uporabljeni ukrepi iz drugega ali devetega odstavka 149.a člena tega zakona, in državni tožilec proti osumljencu začne kazenski pregon, preiskovalni sodnik najpozneje do vložitve obtožnice oziroma takoj po tem, ko je bila oseba, zaradi katere se je ukrep izvajal, prijeta, obvesti o uporabi teh ukrepov osebo, zoper katero so se ukrepi izvajali, ki ima pravico seznaniti se s pridobljenim gradivom. Če je mogoče utemeljeno sklepati, da bo zaradi seznanitve z gradivom nastala nevarnost za življenje in zdravje ljudi ali iz drugih tehtnih razlogov, lahko preiskovalni sodnik na predlog državnega tožilca ali po uradni dolžnosti odloči, da osumljenca, oziroma v primerih iz drugega ali devetega odstavka 149.a člena tega zakona, osebo, zoper katero se je ukrep izvajal, z delom vsebine ali s celotno vsebino pridobljenega gradiva ne bo seznanil.

(3) Ne smejo se uporabiti kot dokaz podatki, sporočila, posnetki ali druga dokazila, če so bili pridobljeni z izvajanjem katerega od ukrepov po 149.a, 150., 151., 155., 155.a in 156. členu tega zakona, in se ne nanašajo na katero izmed kaznivih dejanj, za katere je posamičen ukrep mogoče odrediti.

(4) Če so bili ukrepi iz 149.a, 149.b, 150., 151., 155., 155.a in 156. člena tega zakona izvršeni brez odredbe državnega tožilca (peti in deveti odstavek 149.a člena, prvi odstavek 155. člena, tretji odstavek 155.a člena) oziroma brez odredbe preiskovalnega sodnika (šesti odstavek 149.a člena, prvi odstavek 149.b člena, 153. člen, četrti odstavek 155.a člena, prvi in tretji odstavek 156. člena) ali v nasprotju z njo, ali če daljšega izvajanja ukrepov ni preveril senat (dvanajsti odstavek 149.a člena), sodišče ne sme opreti svoje odločbe na tako dobljene podatke, sporočila, posnetke ali dokazila.

(5) Določbe 237. člena tega zakona se smiselno uporabljajo tudi za podatke, posnetke, sporočila in dokazila, pridobljena z uporabo ukrepov iz 150., 151. in 155.a člena tega zakona.

(6) Če so ukrepi iz 149.a, 150., 151., 155. in 155.a člena tega zakona uporabljeni v zadevi, ki je predmet preiskave, kazenskega pregona ali sodnega postopka v eni ali več državah, morajo biti izvedeni v skladu z obstoječimi dvostranskimi ali večstranskimi sporazumi ali pogodbami oziroma s sporazumom iz 160.b člena tega zakona, če teh ni, pa se dogovori sklenejo za vsak posamezen primer posebej ob popolnem spoštovanju suverenosti in notranje zakonodaje pogodbenice, na katere ozemlju bo potekala takšna preiskava.

155. člen

(1) Če je mogoče utemeljeno sklepati, da je določena oseba vpletena v kriminalno dejavnost v zvezi s kaznivimi dejanji iz drugega odstavka 150. člena tega zakona, lahko državni tožilec na podlagi obrazloženega predloga policije s pisno odredbo dovoli ukrep navideznega odkupa, navideznega sprejemanja oziroma dajanja daril ali navideznega jemanja oziroma dajanja podkupnine. Predlog in odredba postaneta sestavni del kazenskega spisa.

(2) Odredba državnega tožilca se lahko nanaša le na enkratni ukrep. Predlog za vsak nadaljnji ukrep zoper isto osebo mora vsebovati razloge, ki utemeljujejo njegovo uporabo.

(3) Pri izvrševanju ukrepov iz prvega odstavka tega člena policija in njeni sodelavci ne smejo izzivati kriminalne dejavnosti. Pri ugotavljanju ali je bila izzvana kriminalna dejavnost, je potrebno presojeti predvsem ali bi ukrep na način, kot je bil izveden, napeljal k storitvi kaznivega dejanja osebo, ki tovrstnega kaznivega dejanja sicer ne bi bila pripravljena storiti.

(4) Če je bila izzvana kriminalna dejavnost, je to okoliščina, ki izključuje kazenski pregon za kaznivo dejanje, storjeno v zvezi z ukrepom iz prvega odstavka tega člena.

(5) Glede predmetov, pridobljenih z ukrepi iz prvega odstavka tega člena se uporabljajo določbe 110., 131., 498. in 498.a člena tega zakona.

155.a člen

(1) Če obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da je določena oseba izvršila katerega izmed kaznivih dejanj iz četrtega odstavka 149.a člena tega zakona, oziroma če je mogoče utemeljeno sklepati, da je določena oseba vpletena v kriminalno dejavnost v zvezi s kaznivimi dejanji iz četrtega odstavka 149.a člena tega zakona, pri tem pa je mogoče utemeljeno sklepati, da se z drugimi ukrepi ne bi dalo zbrati dokazov oziroma bi bilo to povezano z nesorazmernimi težavami, se lahko zoper to osebo uporabi tajno delovanje.

(2) Tajno delovanje se izvaja z vključitvijo tajnih delavcev in neprekinjenim ali ponavljajočim zbiranjem podatkov o osebi ter njeni kriminalni aktivnosti. Tajno delovanje pod vodstvom in nadzorom policije, s pomočjo prirejenih podatkov o osebi, prirejenih podatkov v zbirkah podatkov ter uporabo prirejenih dokumentov z namenom preprečitve, da bi bilo takšno zbiranje podatkov ali vključitev razkrita, izvaja eden ali več tajnih delavcev. Tajni delavec je lahko policist, policijski delavec tuje države ali izjemoma, če izvedba tajnega delovanja drugače ni mogoča, druga oseba. Tajni delavec sme biti pod pogoji iz tega člena s prirejenimi dokumenti udeležen v pravnem prometu, pri zbiranju podatkov pa sme pod pogoji iz tega člena uporabiti tudi tehnične naprave za prenos in snemanje glasu, fotografiranje in video-snemanje.

(3) Ukrep tajnega delovanja s pisno odredbo dovoli državni tožilec na pisni predlog policije, razen v primerih iz četrtega odstavka tega člena, ko je potrebna odredba preiskovalnega sodnika. Odredba lahko obsega tudi dovoljenje za izdelavo, pridobitev in uporabo prirejenih podatkov in dokumentov.

(4) Ukrep tajnega delovanja, pri katerem bo tajni policijski delavec uporabil tehnične naprave za prenos in snemanje glasu, fotografiranje in video snemanje, se lahko odredi samo v zvezi s kaznivimi dejanji iz drugega odstavka 150. člena tega zakona. Ukrep s pisno odredbo odredi preiskovalni sodnik na pisni predlog državnega tožilca.

(5) Predlog in odredba, ki postaneta sestavni del kazenskega spisa, morata vsebovati:

1) podatke, ki omogočajo določljivost osebe, zoper katero se predlaga oziroma odreja ukrep;

2) utemeljitev oziroma ugotovitev utemeljenih razlogov za sum;

3) način izvajanja ukrepa, njegov obseg in trajanje in ostale pomembne okoliščine, ki narekujejo uporabo ukrepa;

4) vrsto, namen in obseg uporabe posameznih prirejenih podatkov in dokumentov;

5) v primeru, da bo tajni delavec udeležen tudi v pravnem prometu, dovoljen obseg tovrstne udeležbe;

6) v primeru, da tajni delavec ni policist ali delavec policije tuje države, ampak druga oseba, utemeljitev, zakaj je potrebno uporabiti tako osebo;

7) v primeru iz prejšnjega odstavka opredelitev vrste in načina uporabe tehničnih naprav za prenos in snemanje glasu, fotografiranje in video snemanje;

8) utemeljitev oziroma ugotovitev neogibne potrebnosti uporabe posameznega ukrepa v razmerju do zbiranja dokazov na drug način.

(6) Izvajanje ukrepa lahko traja največ dva meseca, iz tehničnih razlogov pa se lahko njegovo trajanje s pisno odredbo podaljša vsakič za dva meseca, vendar skupno največ štiriindvajset mesecev, v primeru uporabe ukrepa za kazniva dejanja iz drugega odstavka 151. člena tega zakona pa skupno največ šestintrideset mesecev.

(7) Glede prenehanja izvajanja tajnega delovanja, mesečnega poročanja policije in preverjanja daljšega trajanja s strani senata (šesti odstavek 25. člena) se smiselno uporabljajo določbe enajstega in dvanajstega odstavka 149.a člena tega zakona.

(8) Ukrepi iz tega člena se morajo izvrševati na način, na katerega se v najmanjši možni meri posega v pravice oseb, ki niso osumljenci.

(9) Pri izvrševanju ukrepa tajni policijski delavec ne sme izzivati kriminalne dejavnosti. Glede izzivanja kriminalne dejavnosti se smiselno uporabljajo določbe tretjega in četrtega odstavka 155. člena tega zakona.

156. člen

(1) Preiskovalni sodnik lahko na obrazložen predlog državnega tožilca odredi banki, hranilnici ali hranilno kreditni službi, da mu sporoči zaupne podatke in pošlje dokumentacijo o vlogah, depozitih, stanju in prometu na računih ali drugih poslih osumljenca, obdolženca in drugih oseb, za katere je mogoče utemeljeno sklepati, da so udeležene v finančnih transakcijah ali poslih osumljenca ali obdolženca, če bi ti podatki utegnili biti dokaz v kazenskem postopku ali če so potrebni zaradi zaseda predmetov ali zavarovanja zahtevka za odvzem premoženjske koristi oziroma premoženja v vrednosti premoženjske koristi.

(2) Banka, hranilnica ali hranilno kreditna služba mora zahtevane podatke in dokumentacijo iz prejšnjega odstavka posredovati preiskovalnemu sodniku brez odlašanja.

(3) Pod pogoji iz prvega odstavka tega člena lahko preiskovalni sodnik na obrazložen predlog državnega tožilca odredi banki, hranilnici ali hranilno kreditni službi, da tekoče spremlja finančno poslovanje osumljenca, obdolženca in drugih oseb, za katere je mogoče utemeljeno sklepati, da so udeležene v finančnih transakcijah ali poslih osumljenca ali obdolženca in da mu sproti sporoča zaupne podatke o transakcijah ali poslih, ki jih pri njih opravijo ali nameravajo opraviti navedene osebe. V odredbi preiskovalni sodnik določi rok, v katerem mu mora banka, hranilnica ali hranilno kreditna služba sporočiti podatke.

(4) Izvajanje ukrepa iz prejšnjega odstavka lahko traja največ tri mesece, iz tehničnih razlogov pa se lahko na predlog državnega tožilca njegovo trajanje podaljša do največ šest mesecev.

(5) Banka, hranilnica ali hranilno kreditna služba svoji stranki ali tretji osebi ne sme razkriti, da je ali da bo podatke in dokumentacijo poslala preiskovalnemu sodniku.

156.a člen

Organ, ki je pristojen za izdajo pisne odredbe, s katero se odredi ali dovoli izvajanje ukrepov iz 149.a, 149.b, 150., 151., 155., 155.a in 156. člena tega zakona, mora odločiti najpozneje v osemindvajsetih urah od prejetja pisnega predloga in svojo odločitev brez odlašanja sporočiti organu, ki je podal predlog.

157. člen

(1) Policisti smejo nekomu vzeti prostost, če je podan katerikoli od razlogov za pripor iz prvega odstavka 201. člena ali prvega odstavka 432. člena tega zakona, vendar ga morajo brez odlašanja privedi pristojnemu preiskovalnemu sodniku. Ob privedbi sporoči policist preiskovalnemu sodniku, zakaj in kdaj je bila privedenemu odvzeta prostost. Preiskovalnemu sodniku se ob privedbi izroči tudi kopija kazenske ovadbe z zapisnikom o zaslišanju osumljenca in drugimi prilogami, razen uradnih zaznamkov o obvestilih, ki jih je policija zbrala od osumljenca, preden mu je bil dan pouk po četrtem odstavku 148. člena tega zakona. Te uradne zaznamke pošlje policija skupaj z ovadbo državnemu tožilcu.

(2) Policisti smejo izjemoma nekomu vzeti prostost in ga pridržati, če so podani utemeljeni razlogi za sum, da je storil kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti, če je pridržanje potrebno zaradi ugotovitve istovetnosti, preverjanja alibija, zbiranja obvestil in dokaznih predmetov o tem kaznivem dejanju in so za pripor podani razlogi iz 1. in 3. točke prvega odstavka 201. člena tega zakona in 1. in 2. točke prvega odstavka 432. člena tega zakona, v primeru iz 2. točke prvega odstavka 201. člena tega zakona pa le, če je opravičena bojazen, da bo ta oseba uničila sledove kaznivega dejanja.

(3) Oseba, ki ji je bila vzeta prostost brez odločbe sodišča, mora biti kot osumljenec takoj poučena po določbah prvega odstavka 4. člena ter četrtega odstavka 148. člena tega zakona. Če je oseba, ki ji je bila odvzeta prostost, tuj državljan, se jo obvesti, da je pristojni organ na njeno zahtevo dolžan o odvzemu prostosti obvestiti tudi konzulat njene države.

(4) Če osumljenec izjavi, da si bo vzel zagovornika, policija odloži njegovo zaslišanje kot tudi opravo drugih preiskovalnih dejanj, razen tistih, ki bi jih bilo nevarno odlašati, do prihoda zagovornika, vendar najdlje za dve uri od tedaj, ko je bila osumljencu dana možnost, da obvesti zagovornika. Na zahtevo osumljenca mu mora policija pomagati, da si lahko vzame zagovornika. Zaslišanje osumljenca se opravi v navzočnosti zagovornika po določbah 148.a člena tega zakona. Če osumljenec izjavi, da si zagovornika ne bo vzel, ali če izbrani zagovornik ne pride v roku dveh ur, ravna policija po šestem odstavku 148. člena tega zakona.

(5) Pridržanje po drugem odstavku tega člena lahko traja največ osemindvajset ur. Po preteku tega roka mora policist pridržano osebo izpustiti na prostost, ali pa ravnati po prvem odstavku tega člena.

(6) Če pridržanje po drugem odstavku tega člena traja več kot šest ur, mora policist takoj v pisni obliki z odločbo obvestiti osebo, ki ji je odvzeta prostost, o razlogih za odvzem prostosti.

(7) Oseba, ki ji je vzeta prostost ima, dokler traja pridržanje, pravico do pritožbe zoper odločbo iz predhodnega odstavka tega člena. Pritožba ne zadrži ukrepa odvzema prostosti. O pritožbi mora odločiti senat pristojnega sodišča (šesti odstavek 25. člena) v osemindvajsetih urah.

(8) O vsakem odvzemu prostosti policija takoj obvesti državnega tožilca, ki ji lahko da navodila glede nadaljnjih ukrepov (160.a člen). Policija je dolžna ravnati po teh navodilih.

158. člen

(1) Kadar so podani razlogi za sum, da je kaznivo dejanje v Slovenski vojski ali v ministrstvu, pristojnem za obrambo, storila vojaška ali civilna oseba, zaposlena v Slovenski vojski oziroma drug delavec, zaposlen na obrambnem področju oziroma oseba, napotena na misijo v tujini, ima z zakonom določen pristojni organ v ministrstvu, pristojnem za obrambo, pooblastila policije v predkazenskem postopku, ki jih določa ta zakon.

(2) Z zakonom določen pristojni organ v ministrstvu, pristojnem za obrambo, sme vzeti prostost osebi, če jo zasači v vojaškem objektu pri kaznivem dejanju, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti. Osebo, ki ji je vzeta prostost, je treba takoj izročiti preiskovalnemu sodniku ali policiji, če to ni mogoče, pa je treba takoj obvestiti nekoga od teh organov.

(3) Z zakonom določen pristojni organ v ministrstvu, pristojnem za obrambo, sme vzeti prostost vojaški osebi zaradi privedbe ali izročitve preiskovalnemu sodniku oziroma policiji, če so podani razlogi za sum, da je storila kaznivo dejanje iz sedemindvajsetega poglavja kazenskega zakonika.

(4) Policija v primerih iz drugega in tretjega odstavka tega člena ravna po določbi prejšnjega člena.

158.a člen

(1) Če so podani razlogi za sum, da je kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti, storila uradna oseba, zaposlena v policiji oziroma druga uradna oseba, zaposlena na področju notranjih zadev, v z zakonom določenem pristojnem organu v ministrstvu, pristojnem za obrambo, ki ima pooblastila policije v predkazenskem postopku, ali uradna oseba, napotena na misijo v tujini, imajo policisti v specializiranem oddelku Skupine državnih tožilcev za pregon organiziranega kriminala (v nadaljnjem besedilu: policisti specializiranega oddelka) pooblastila policije v predkazenskem postopku, ki jih določa ta zakon.

(2) Policisti specializiranega oddelka so o razlogih za sum, da je bilo storjeno kaznivo dejanje iz prejšnjega odstavka, dolžni takoj obvestiti pristojnega državnega tožilca iz specializiranega oddelka Skupine državnih tožilcev za pregon organiziranega kriminala in mu redno poročati o načrtovanju in poteku predkazenskega postopka.

(3) Državni tožilec iz prejšnjega odstavka usmerja in nadzoruje predkazenski postopek iz prejšnjih odstavkov ter odloča o njegovem poteku in končanju. Pravico ima vpogledati spise, sodelovati pri zbiranju dokazov in neposredno opravljati posamezna dejanja v postopku. Dodeljeni policisti so dolžni delovati po usmeritvah državnega tožilca.

(4) Pod pogoji, ki jih določa ta zakon, smejo policisti specializiranega oddelka vzeti prostost osebi iz prvega odstavka tega člena, ki jo zasačijo pri kaznivem dejanju, storjenem v policiji, Slovenski vojski ali na misiji v tujini.

(5) O odvzemu prostosti iz prejšnjega odstavka morajo policisti specializiranega oddelka takoj obvestiti pristojnega državnega tožilca iz drugega odstavka tega člena, osebo, ki ji je odvzeta prostost, pa brez odlašanja privedi k preiskovalnemu sodniku.

159. člen

Zaradi razkritja obsežne kriminalne dejavnosti se lahko začasno odloži odvzem prostosti osumljene osebe ali izvršitev drugih ukrepov iz tega zakona, vendar le, če oziroma dokler ni podana nevarnost za življenje in zdravje tretjih oseb. Dovoljenje za odložitev teh ukrepov da na obrazložen predlog policije pristojni državni tožilec.

160. člen

Tistemu, ki je zasačen pri kaznivem dejanju, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti, sme vsakdo vzeti prostost. Nato ga mora takoj izročiti preiskovalnemu sodniku ali policiji, če tega ne more storiti, pa takoj obvestiti nekoga od teh organov. Policija ravna po določbah 157. člena tega zakona.

160.a člen

(1) Državni tožilec pri izvrševanju svojih pooblastil po tem zakonu lahko usmerja delo policije z obveznimi navodili, strokovnimi mnenji in predlogi za zbiranje obvestil in izvedbo drugih ukrepov, za katere je pristojna policija, z namenom, da se odkrijejo kaznivo dejanje in storilec, oziroma, da se zberejo podatki, potrebni za njegovo odločitev.

(2) Postopek, primere, roke in način usmerjanja in obveščanja iz prejšnjega odstavka predpiše Vlada Republike Slovenije.

160.b člen

(1) V zadevi, ki je predmet predkazenskega postopka, preiskave ali sodnega postopka v eni ali več državah, lahko policija pri izvajanju nalog in ukrepov v predkazenskem postopku

in postopku preiskave, za katerih izvedbo je pristojna v skladu z določbami tega zakona, sodeluje s policijskimi delavci druge države na ozemlju ali izven ozemlja Republike Slovenije.

(2) Pri izvajanju nalog in ukrepov iz prejšnjega odstavka usmerja policijo državni tožilec v skladu s 160.a členom tega zakona in lahko pri tem ter pri izvrševanju drugih pooblastil v skladu z določbami tega zakona sodeluje z državnimi tožilci druge države na ozemlju ali izven ozemlja Republike Slovenije (skupna preiskovalna skupina).

(3) Naloge, ukrepi, usmerjanje in druga pooblastila iz prejšnjih odstavkov tega člena morajo biti izvedeni v skladu s sporazumom o ustanovitvi in delovanju skupne preiskovalne skupine na ozemlju Republike Slovenije ali druge države, ki ga na podlagi Okvirnega sklepa Sveta, z dne 13. 6. 2002, o skupnih preiskovalnih skupinah (Uradni list EU, št. L 162/1 z dne 20. 6. 2002) ali obstoječe mednarodne pogodbe z državo, ki ni članica Evropske unije, po pridobitvi mnenja generalnega direktorja policije za vsak primer posebej sklene generalni državni tožilec ali po njegovem pooblastilu njegov namestnik z državnim tožilstvom, sodiščem, policijo ali drugim pristojnim organom druge države. Sporazum se sklone na pobudo generalnega državnega tožilca, vodje okrožnega državnega tožilstva ali vodje skupine državnih tožilcev za posebne zadeve ali na pobudo pristojnega organa druge države.

(4) V sporazumu iz prejšnjega odstavka se določi, kateri organi sklepajo sporazum, v kateri zadevi bo delovala skupna preiskovalna skupina, namen delovanja skupine, državni tožilec iz Republike Slovenije, ki je njen vodja na ozemlju Republike Slovenije, ostali člani skupine ter trajanje delovanja skupine. O sklenjenem sporazumu mora generalni državni tožilec pisno obvestiti ministrstvo, pristojno za pravosodje.

(5) Policijski delavci, državni tožilci ali drugi pristojni organi druge države izvršujejo naloge, ukrepe, usmerjanje oziroma druga pooblastila iz prvega in drugega odstavka tega člena na ozemlju Republike Slovenije samo v okviru skupne preiskovalne skupine v skladu z določbami sporazuma o ustanovitvi in delovanju skupne preiskovalne skupine iz tretjega odstavka tega člena.

(6) Če tako določa sporazum o ustanovitvi in delovanju skupne preiskovalne skupine iz tretjega odstavka tega člena, v skupni preiskovalni skupini lahko sodelujejo tudi predstavniki pristojnih organov Evropske unije, kot na primer EUROPOL, EUROJUST in OLAF. Predstavniki pristojnih organov Evropske unije izvršujejo svoja pooblastila na ozemlju Republike Slovenije samo v okviru skupne preiskovalne skupine v skladu z določbami sporazuma iz tretjega odstavka tega člena.

(7) Organizacijske enote policije in državna tožilstva v Republiki Sloveniji so dolžni nuditi skupni preiskovalni skupini vso potrebno pomoč.

(8) Ob zaključku dela skupne preiskovalne skupine njen vodja pisno poroča vsem njenim članom in generalnemu državnemu tožilcu.

161. člen

(1) Državni tožilec zavrže ovadbo, če iz same ovadbe izhaja, da naznanjeno dejanje ni kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti, če je pregon zastaran ali je dejanje obseženo z amnestijo ali pomilostitvijo ali če so podane druge okoliščine, ki izključujejo pregon, ali če ni podan utemeljen sum, da je osumljenec storil naznanjeno kaznivo dejanje. O tem, da je zavrzel ovadbo, in o razlogih za to obvesti državni tožilec v osmih dneh oškodovanca (60. člen), če je ovadbo podal državni organ, pa tudi njega.

(2) Če državni tožilec iz same ovadbe ne more presoditi, ali so navedbe v njej verjetne, ali če podatki v ovadbi ne dajejo dovolj podlage, da bi lahko odločil, ali naj zahteva preiskavo, ali če je do njega prišel le glas o kaznivem dejanju, zlasti pa, če je storilec neznan, lahko zahteva od policije, če tega ne more storiti sam ali po drugih organih, naj v roku, ki ga on določi, zbere potrebna obvestila in stori druge ukrepe, da se odkrijeta kaznivo dejanje in storilec (148. in 149. člen). Državni tožilec

sme ob vsakem času zahtevati od policije, da ga obvesti, kaj je ukrenila; ta mu je dolžna brez odlašanja odgovoriti.

(3) Državni tožilec sme zahtevati potrebne podatke od državnih organov, podjetij in drugih pravnih oseb, lahko pa v ta namen povabi tudi tistega, ki je vložil kazensko ovadbo.

(4) Državni tožilec zavrže ovadbo, če so tudi po opravljenih dejanjih iz drugega in tretjega odstavka tega člena podane kakšne okoliščine iz prvega odstavka tega člena.

(5) Državni tožilec in drugi državni organi, podjetja in druge pravne osebe, morajo pri zbiranju obvestil oziroma dajanju podatkov ravnati obzirno in paziti, da ne škodujejo časti in dobremu imenu tistega, na katerega se podatki nanašajo.

161.a člen

(1) Državni tožilec sme ovadbo ali obtožni predlog za kaznivo dejanje, za katero je predpisana denarna kazen ali zapor do treh let in za kazniva dejanja iz drugega odstavka tega člena, odstopiti v postopek poravnavanja. Pri tem upošteva vrsto in naravo dejanja, okoliščine, v katerih je bilo storjeno, osebnost storilca, njegovo predkaznovanost za istovrstna ali druga kazniva dejanja, kot tudi stopnjo njegove kazenske odgovornosti.

(2) Zaradi posebnih okoliščin je dopustno poravnavanje tudi za kazniva dejanja hude telesne poškodbe po prvem odstavku 134. člena, posebno hude telesne poškodbe po četrtem odstavku 135. člena, velike tatvine po 1. točki prvega odstavka 212. člena, zatajitve po četrtem odstavku 215. člena in poškodovanja tuje stvari po drugem odstavku 224. člena Kazenskega zakonika; če je ovadba podana zoper mladoletnika, pa tudi za druga kazniva dejanja, za katera je v Kazenskem zakoniku predpisana kazen zapora do petih let.

(3) Poravnavanje vodi poravnalec, ki je zadevo dolžan prevzeti v postopek. Poravnavanje se sme izvajati le s pristankom osumljenca in oškodovanca. Poravnalec je pri svojem delu neodvisen. Poravnalec si mora prizadevati, da je vsebina sporazuma v sorazmerju s težo in posledicami dejanj.

(4) Če se vsebina sporazuma nanaša na opravljanje splošno koristnega dela, izvajanje sporazuma pripravijo in vodijo centri za socialno delo ob sodelovanju poravnalca, ki je vodil poravnavanje, in državnega tožilca.

(5) Ko prejme obvestilo o izpolnitvi sporazuma, državni tožilec ovadbo zavrže. Poravnalec je državnega tožilca dolžan obvestiti tudi o neuspelem poravnavanju ter razlogih za to. Rok za izpolnitev sporazuma ne sme biti daljši od treh mesecev.

(6) V primeru zavrženja ovadbe iz prejšnjega odstavka oškodovancu ne gredo pravice iz drugega in četrtega odstavka 60. člena tega zakona, o čemer ga mora poravnalec poučiti pred podpisom sporazuma.

(7) S splošnimi navodili, ki jih izda generalni državni tožilec, se podrobneje opredelijo pogoji in okoliščine iz prvega odstavka tega člena ter posebne okoliščine iz drugega odstavka tega člena, ki vplivajo na odstop ovadbe v postopek poravnavanja.

162. člen

(1) Državni tožilec sme s soglasjem oškodovanca odložiti kazenski pregon za kaznivo dejanje, za katero je predpisana denarna kazen ali zapor do treh let in za kazniva dejanja iz drugega odstavka tega člena, če je osumljenec pripravljen ravnati po navodilih državnega tožilca in izpolniti določene naloge, s katerimi se zmanjšajo ali odpravijo škodljive posledice kaznivega dejanja. Te naloge so lahko:

1) odprava ali poravnava škode;

2) plačilo določenega prispevka v korist javne ustanove ali v dobrodelne namene ali v sklad za povračilo škode žrtvam kaznivih dejanj;

3) oprava kakšnega splošno koristnega dela;

4) poravnava preživninske obveznosti.

(2) Zaradi posebnih okoliščin je dopustno odložiti kazenski pregon tudi za kazniva dejanja omogočanja uživanja mamil po prvem odstavku 197. člena, velike tatvine po 1. točki prvega odstavka 212. člena, zatajitve po četrtem odstavku 215. člena,

izsiljevanja po prvem in drugem odstavku 218. člena, poslovne goljufije po prvem odstavku 234.a člena, poškodovanja tuje stvari po drugem odstavku 224. člena, poneverbe po prvem odstavku 245. člena in izdaje nekritega čeka in zlorabe bančne ali kreditne kartice po prvem in drugem odstavku 253. člena Kazenskega zakonika; če je ovadba podana zoper mladoletnika pa tudi za druga kazniva dejanja, za katera je v Kazenskem zakoniku predpisana kazen zapora do petih let.

(3) Če državni tožilec določi nalogo odprave škode iz 1. točke ali nalogo iz 3. točke prvega odstavka tega člena, izvajanje dela pripravijo in vodijo centri za socialno delo ob sodelovanju državnega tožilca.

(4) Če osumljenec v roku, ki ne sme biti daljši od šest mesecev, za nalogo iz 4. točke pa ne daljši od enega leta, izpolni nalogo, se ovadba zavrže.

(5) V primeru zavrženja ovadbe iz prejšnjega odstavka, oškodovancu ne gredo pravice iz drugega in četrtega odstavka 60. člena tega zakona. O izgubi teh pravic mora državni tožilec poučiti oškodovanca, preden da ta soglasje po prvem odstavku tega člena.

(6) S splošnimi navodili, ki jih izda generalni državni tožilec, se podrobneje opredelijo posebne okoliščine, ki vplivajo na odločitev državnega tožilca o odložitvi kazenskega pregona.

163. člen

Državni tožilec ni dolžan začeti kazenskega pregona oziroma sme odstopiti od pregona:

1) če je v kazenskem zakonu določeno, da sme oziroma mora sodišče storilcu kaznivega dejanja odpustiti kazen, državni tožilec pa glede na konkretne okoliščine primera oceni, da sama obsodba, brez kazenske sankcije, ni potrebna;

2) če je v kazenskem zakonu za kaznivo dejanje predpisana denarna kazen ali kazen zapora do enega leta, osumljenec oziroma obdolženec pa je zaradi dejanskega kesanja preprečil škodljive posledice ali poravnal vso škodo in državni tožilec, glede na konkretne okoliščine primera, oceni, da kazenska sankcija ne bi bila upravičena.

163.a člen

(1) Pri postopku po 162. členu tega zakona povabi državni tožilec osumljenca in oškodovanca na državno tožilstvo. V vabilu se navede razlog vabljenja. Če se vabilu odzoveta, seznanjeni državni tožilec osumljenca s kazensko ovadbo in o tem, da bo ovadbo zavrgel, če se bo ravnal po njegovih navodilih in pravočasno izpolnil določene naloge.

(2) Če je potrebno, da si državni tožilec pridobi neposredno od osumljenca ali oškodovanca kakšne podatke, da bi se lahko odločil ali naj odstopi zadevo v poravnavanje (161.a člen) ali ne začne kazenskega pregona (163. člen) ali vložiti predlog za izdajo kaznovalnega naloga (445.a člen), sme osumljenca in oškodovanca, ali samo enega izmed njiju, povabiti na državno tožilstvo. Povabljenega osumljenca seznanjeni s kazensko ovadbo ter o odločitvah, ki jih lahko sprejme v postopku z ovadbo, oškodovanca pa o njegovih pravicah.

(3) V primerih iz prejšnjih odstavkov sestavi državni tožilec uradni zaznamek, v katerega vpiše izjavo osumljenca ter oškodovanca. Uradnega zaznamka ne pošlje sodišču, če začne kazenski pregon zoper osumljenca.

(4) Če se osumljenec ali oškodovanec brez upravičenega razloga ne odzoveta vabilu, ju ni dopustno ponovno vabiti.

164. člen

(1) Policija sme še pred začetkom preiskave zaseči predmete po 220. členu tega zakona, če bi bilo nevarno odlašati, in ob pogojih iz 218. člena tega zakona opraviti hišno in osebno preiskavo.

(2) Če preiskovalni sodnik ne pride takoj na sam kraj, sme policija tudi sama opraviti ogled ter odrediti potrebno izvedensko delo, razen obdukcije in izkopa trupla. Če prispe preiskovalni sodnik na sam kraj med opravo teh dejanj, lahko prevzame in sam opravi ta dejanja.

(3) O dejanjih iz prejšnjih odstavkov mora policija oziroma preiskovalni sodnik brez odlašanja obvestiti državnega tožilca.

165. člen

(1) Če je storilec kaznivega dejanja neznan, lahko upravičeni tožilec predlaga preiskovalnemu sodniku, da opravi posamezna preiskovalna dejanja, za katera je glede na okoliščine primera smotno, da jih opravi, še preden se uvede preiskava. Če se preiskovalni sodnik ne strinja s predlogom, zahteva naj odloči o tem senat (šesti odstavek 25. člena).

(2) Zapisniki o opravljenih preiskovalnih dejanjih se pošljejo državnemu tožilcu.

165.a člen

(1) Pred vložitvijo zahteve za preiskavo ali obtožnice brez preiskave sme državni tožilec predlagati preiskovalnemu sodniku, da opravi določeno preiskovalno dejanje, če je oprava takega dejanja potrebna za njegovo odločitev ali naj kazensko ovadbo zavrže ali začne kazenski pregon.

(2) Pri opravi preiskovalnega dejanja so lahko navzoči državni tožilec, oškodovanec, osumljenec in zagovornik, o čemer jih mora preiskovalni sodnik na primeren način obvestiti. Če se kot določeno preiskovalno dejanje predlaga zaslišanje osumljenca, se uporabljajo določbe tega zakona o vabljenju in zasliševanju obdolženca.

(3) Če se preiskovalni sodnik ne strinja s predlogom državnega tožilca za opravo preiskovalnega dejanja, obvesti o razlogih za svojo odločitev državnega tožilca, ki lahko predlaga opravo takšnega dejanja v zahtevi za preiskavo ali obtožnici.

166. člen

(1) Preiskovalni sodnik pristojnega sodišča lahko opravi pred izdajo sklepa o preiskavi posamezna preiskovalna dejanja, ki bi jih bilo nevarno odlašati, vendar mora o vsem, kar je storil, obvestiti pristojnega državnega tožilca.

(2) Glede vabljenja in zasliševanja osumljenca se uporabljajo določbe o vabljenju in zasliševanju obdolženca.

XVI. poglavje PREISKAVA

167. člen

(1) Preiskava se začne zoper določeno osebo, če je utemeljen sum, da je storila kaznivo dejanje.

(2) V preiskavi se zberejo dokazi in podatki, ki so potrebni za odločitev, ali naj se vložijo obtožnica ali ustavi postopek, dokazi, za katere je nevarnost, da jih na glavni obravnavi ne bo mogoče ponoviti ali da bila njihova izvedba zvezana s težavami, kot tudi drugi dokazi, ki utegnejo biti koristni za postopek in je glede na okoliščine primera smotno, da se izvedejo.

168. člen

(1) Preiskava se opravi na zahtevo državnega tožilca.

(2) Zahtevo za preiskavo poda državni tožilec preiskovalnemu sodniku pristojnega sodišča.

(3) V zahtevi za preiskavo je treba navesti: osebo, zoper katero se zahteva preiskava, opis dejanja, iz katerega izhajajo zakonski znaki kaznivega dejanja, zakonsko označbo kaznivega dejanja, okoliščine, iz katerih izhaja utemeljenost suma, in že zbrane dokaze. V zahtevi državni tožilec predlaga, katere posamezne okoliščine naj se v preiskavi raziščejo in katera posamezna preiskovalna dejanja naj se opravijo, lahko pa predlaga tudi pripor tistega, zoper katerega je zahtevana preiskava.

(4) Državni tožilec pošlje preiskovalnemu sodniku kazensko ovadbo in vse spise ter zapisnike o opravljenih dejanjih. Hkrati mu pošlje predmete, ki utegnejo biti dokaz, ali navede, kje so.

(5) Če državni tožilec umakne zahtevo za preiskavo, preden je izdan sklep o preiskavi, preiskovalni sodnik s sklepom

zavrže zahtevo in sporoči oškodovancu, da lahko začne pregon sam (60. in 62. člen).

169. člen

(1) Ko preiskovalni sodnik prejme zahtevo za preiskavo, pregleda spise; če se z zahtevo strinja, izda sklep o preiskavi, v katerem morajo biti podatki iz tretjega odstavka prejšnjega člena. Sklep pošlje državnemu tožilcu in obdolžencu.

(2) Preden izda sklep, zasliši preiskovalni sodnik tistega, zoper katerega je zahtevana preiskava, razen če bi bilo nevarno odlašati ali, če preiskovalni sodnik glede na že opravljeno zaslišanje po 148.a členu tega zakona in podano zahtevo za preiskavo oceni, da ponovno zaslišanje ni potrebno.

(3) Preden odloči o zahtevi državnega tožilca, lahko preiskovalni sodnik povabi državnega tožilca in tistega, zoper katerega je tožilec zahteval preiskavo, naj določenega dne prideta k sodišču, če je treba, da se izjavita o okoliščinah, ki utegnejo biti pomembne za odločitev o zahtevi, ali če misli, da bi bila iz drugih razlogov smotrna njuna ustna izjava. Ob tej priložnosti lahko dajeta stranki ustno svoje predloge, državni tožilec pa lahko spremeni ali dopolni svojo zahtevo za preiskavo, lahko pa predlaga tudi, naj se postopek izvede neposredno po obtožnici (170. člen).

(4) Glede vabljenja in zasliševanja tistega, zoper katerega je zahtevana preiskava, se uporabljajo določbe tega zakona o vabljenju in zasliševanju obdolženca. Vabilu se priloži drugopis zahteve za preiskavo. Osebo, ki jo povabi po prejšnjem odstavku, pouči preiskovalni sodnik v smislu 5. člena tega zakona.

(5) Zoper sklep preiskovalnega sodnika o preiskavi se obdolženec lahko pritoži. Če mu je sklep ustno sporočen, lahko poda pritožbo pri tej priložnosti na zapisnik.

(6) Preiskovalni sodnik mora pritožbo takoj predložiti senatu (šesti odstavek 25. člena). Pritožba ne zadrži izvršitve sklepa.

(7) Če se preiskovalni sodnik ne strinja z zahtevo državnega tožilca za preiskavo, zahteva, naj o tem odloči senat (šesti odstavek 25. člena). Zoper sklep senata imajo obdolženec, državni tožilec in oškodovanec pravico do pritožbe, ki ne zadrži njegove izvršitve.

(8) Če se je zoper sklep senata pritožil samo oškodovanec in se pritožbi ugodi, se šteje da je oškodovanec s pritožbo prevzel pregon.

(9) V primerih iz šestega in sedmega odstavka tega člena mora senat odločiti v osemindesetih urah.

(10) Pri odločanju o zahtevi za preiskavo senat ni vezan na pravno presojo dejanja, ki jo je navedel državni tožilec.

170. člen

(1) Preiskovalni sodnik lahko da soglasje k predlogu državnega tožilca, naj se ne opravi preiskava, če dajejo zbrani podatki, ki se nanašajo na kaznivo dejanje in storilca, dovolj podlage za vložitev obtožnice.

(2) Soglasje iz prejšnjega odstavka sme preiskovalni sodnik dati samo, če je pred tem zaslišal tistega, zoper katerega naj bo vložena obtožnica. Glede vabljenja in zaslišanja te osebe se uporabljajo določbe o vabljenju in zaslišanju obdolženca. Sporočilo o tem, da se strinja s predlogom, pošlje preiskovalni sodnik državnemu tožilcu in tistemu, zoper katerega naj bo vložena obtožnica.

(3) Rok za vložitev obtožnice je osem dni, vendar pa ga lahko senat (šesti odstavek 25. člena) na zahtevo državnega tožilca podaljša.

(4) Predlog iz prvega odstavka tega člena lahko poda državni tožilec tudi po vložitvi zahteve za preiskavo, dokler sklep o njej ni izdan.

(5) Če je preiskovalni sodnik mnenja, da ni pogojev za vložitev obtožnice brez preiskave, ravna, kot da bi bila zahtevana preiskava.

(6) Če je za kaznivo dejanje v zakonu predpisana kazen zapora do osem let, sme državni tožilec mimo pogojev, ki so določeni v prejšnjih odstavkih, vložiti obtožnico tudi brez

preiskave, če dajejo zbrani podatki, ki se nanašajo na kaznivo dejanje in storilca, dovolj podlage za obtožbo.

(7) Določbe prejšnjih odstavkov se uporabljajo tudi, kadar gre za kazenski pregon na zahtevo oškodovanca kot tožilca ali zasebnega tožilca; vendar pa v tem primeru roka iz tretjega odstavka tega člena ni mogoče podaljšati. Določbe prejšnjega odstavka pa se uporabljajo tudi za vložitev zasebne tožbe za kaznivo dejanje zoper čast in dobro ime, storjeno s tiskom, po radiu, televiziji ali z drugim sredstvom javnega obveščanja.

(8) Predlogu iz prvega odstavka tega člena in obtožnici, ki jo vloži po šestem odstavku tega člena, priloži državni tožilec kazensko ovadbo ter vse spise in zapisnike o opravljenih dejanjih kot tudi predmete, ki utegnejo biti dokaz, ali pa v predlogu navede, kje so.

171. člen

(1) Preiskavo opravlja preiskovalni sodnik pristojnega sodišča.

(2) Preiskovalni sodnik opravlja praviloma preiskovalna dejanja samo na območju svojega sodišča. Če je to v korist preiskavi, sme opraviti posamezna preiskovalna dejanja tudi zunaj območja svojega sodišča, vendar pa mora o tem obvestiti sodišče, na katerega območju jih opravi.

172. člen

(1) Med preiskavo lahko prepusti preiskovalni sodnik posamezna preiskovalna dejanja preiskovalnemu sodniku sodišča, na katerega območju jih je treba opraviti.

(2) Državni tožilec, ki je pristojen za postopek pred sodiščem, kateremu je bilo prepuščeno preiskovalno dejanje, je lahko pri tem navzoč, če pristojni državni tožilec ne izjavi, da bo navzoč sam.

(3) Preiskovalni sodnik lahko prepusti policiji izvršitev odredbe o hišni ali osebni preiskavi ali o zasegu predmetov na način, kot je to določeno v tem zakonu.

(4) Po zahtevi ali dovoljenju preiskovalnega sodnika sme policija obdolženca fotografirati ali vzeti njegove prstne odtise, če je to potrebno za kazenski postopek.

173. člen

Pri preiskovalnih dejanjih ravna policija po ustreznih določbah tega zakona o preiskovalnih dejanjih.

174. člen

(1) Preiskovalni sodnik oziroma policija, ki so ji bila prepuščena posamezna preiskovalna dejanja, opravi po potrebi tudi druga preiskovalna dejanja, ki so s temi v zvezi ali iz njih izvirajo.

(2) Če preiskovalni sodnik, ki so mu bila prepuščena posamezna preiskovalna dejanja, za to ni pristojen, pošlje zadevo pristojnemu preiskovalnemu sodniku in o tem obvesti preiskovalnega sodnika, ki mu je zadevo poslal.

175. člen

(1) Preiskava se opravi samo glede tistega kaznivega dejanja in zoper tistega obdolženca, na katerega se nanaša sklep o preiskavi.

(2) Če se med preiskavo pokaže, da je treba postopek razširiti tudi na kakšno drugo kaznivo dejanje ali zoper kakšno drugo osebo, obvesti preiskovalni sodnik o tem državnega tožilca. V takem primeru se smejo opraviti tista preiskovalna dejanja, ki jih ni mogoče odlašati; o vsem, kar je bilo storjeno, pa je treba obvestiti državnega tožilca.

(3) Glede razširitve preiskave veljajo določbe 168. in 169. člena tega zakona.

176. člen

Ko je izdan sklep o preiskavi, opravlja preiskovalni sodnik preiskovalna dejanja po predlogih strank ter tista dejanja, ki se mu zdijo potrebna za uspešno izvedbo postopka.

177. člen

(1) Stranke in oškodovanec smejo med preiskavo predlagati preiskovalnemu sodniku, naj se opravi posamezna preiskovalna dejanja. Če se preiskovalni sodnik ne strinja s predlogom strank, naj se opravi posamezno preiskovalno dejanje, zahteva, naj o tem odloči senat (šesti odstavek 25. člena).

(2) Stranke in oškodovanec smejo dajati predloge iz prejšnjega odstavka tudi preiskovalnemu sodniku ali policiji, ki so ji prepuščena posamezna preiskovalna dejanja. Če se preiskovalni sodnik oziroma policija ne strinja s predlogom, obvesti o tem predlagatelja, ki lahko nato predlog ponovi pri preiskovalnem sodniku pristojnega sodišča.

178. člen

(1) Pri zaslišanju obdolženca sta lahko navzoča državni tožilec in zagovornik. Če preiskovalni sodnik oceni, da je njuna navzočnost v posameznem primeru potrebna, lahko odredi, da se zaslišanje opravi v njuni obvezni navzočnosti. Navzočnost državnega tožilca in zagovornika je obvezna vselej, ko gre za prvo zaslišanje po privedbi obdolženca na podlagi 157. člena tega zakona.

(2) Državni tožilec, oškodovanec, obdolženec in zagovornik so lahko navzoči pri ogledu in zaslišanju izvedencev.

(3) Državni tožilec in zagovornik sta lahko navzoča pri hišni preiskavi.

(4) Državni tožilec, obdolženec in zagovornik so lahko navzoči pri zaslišanju priče. Preiskovalni sodnik lahko odredi, da se obdolženec odstrani z zaslišanja, če priča v njegovi navzočnosti ne želi izpovedati ali če okoliščine kažejo, da v njegovi navzočnosti ne bo govorila resnice ali v primeru, če bo po zaslišanju priče potrebno opraviti sodno prepoznavo. Obdolženec ne sme biti navzoč pri zaslišanju priče, mlajše od 15 let, ki je žrtev katerega izmed kaznivih dejanj iz tretjega odstavka 65. člena tega zakona. Oškodovanec sme biti navzoč pri zaslišanju priče samo, če je verjetno, da priča ne bo prišla na glavno obravnavo.

(5) Preiskovalni sodnik mora na primeren način obvestiti državnega tožilca in zagovornika, kdaj in kje bo zasliševanje obdolženca. Prav tako mora na primeren način obvestiti državnega tožilca, obdolženca, zagovornika in oškodovanca, kdaj in kje bodo opravljena druga preiskovalna dejanja, pri katerih so lahko navzoči, razen če bi bilo nevarno odlašati. Če ima obdolženec zagovornika, obvesti preiskovalni sodnik praviloma samo njega. Če je obdolženec v priporu, preiskovalno dejanje pa naj bo opravljeno zunaj sedeža sodišča, odloči preiskovalni sodnik, ali je obdolženčeva navzočnost potrebna.

(6) Če tisti, ki mu je bilo poslano obvestilo o preiskovalnem dejanju, ne pride, se dejanje lahko opravi tudi v njegovi nenavzočnosti. Če preiskovalni sodnik odredi obvezno navzočnost, pa na zaslišanje obdolženca ne prideta državni tožilec ali zagovornik, se zaslišanje praviloma preloži, razen če bi potekel rok iz drugega odstavka 203. člena tega zakona oziroma če preiskovalni sodnik glede na spremenjene okoliščine oceni, da obvezna navzočnost ni več potrebna. O preložitvi oziroma izostanku z zaslišanja preiskovalni sodnik obvesti višjega državnega tožilca oziroma odvetniško zbornico.

(7) Stranke in zagovornik, ki so navzoči pri preiskovanih dejanjih lahko za razjasnitev stvari postavljajo obdolžencu, priči ali izvedencu posamezna vprašanja. Preiskovalni sodnik prepove vprašanje ali odgovor na postavljeno vprašanje, če ni dovoljeno ali če ni v zvezi z zadevo (228. člen in prvi odstavek 241. člena). Oškodovanec lahko postavlja vprašanja le z dovoljenjem preiskovalnega sodnika. Tisti, ki so navzoči pri preiskovalnih dejanjih, imajo pravico zahtevati, naj se v zapisnik vpišejo njihove pripombe glede izvršitve posameznih dejanj, lahko pa predlagajo tudi izvedbo posameznih dokazov.

(8) Za razjasnitev posameznih tehničnih ali drugih strokovnih vprašanj, ki nastanejo v zvezi s pridobljenimi dokazi, pri zaslišanju obdolženca ali pri drugih preiskovalnih dejanjih, lahko pokliče preiskovalni sodnik osebo ustrezne stroke, da

mu da o takih vprašanjih potrebna pojasnila. Če so stranke pri tem navzoče, lahko zahtevajo, naj da ta oseba natančnejša pojasnila. Če je potrebno, lahko zahteva preiskovalni sodnik pojasnila tudi od ustreznega strokovnega zavoda.

(9) Določbe prejšnjih odstavkov se uporabljajo tudi, če se opravi preiskovalno dejanje pred sklepom o preiskavi.

179. člen

(1) Preiskovalni sodnik s sklepom prekine preiskavo, če obdolženec po storjenem kaznivem dejanju duševno zbolí ali če nastane pri njem duševna motnja ali če zbolí za kakšno drugo hudo boleznijo, zaradi katere se dalj časa ne more udeleževati postopka ali če je na begu. Enako ravna preiskovalni sodnik, če so podane druge okoliščine, ki začasno preprečujejo pregon obdolženca (če ni potrebnega predloga ali dovoljenja za pregon ali če ni zahteve upravičenega tožilca).

(2) Preden se preiskava prekine, je treba zbrati vse dokaze o kaznivem dejanju in kazenski odgovornosti obdolženca, do katerih je mogoče priti.

(3) Ko prenehajo ovire, ki so povzročile prekinitev, nadaljuje preiskovalni sodnik preiskavo.

180. člen

(1) Če državni tožilec med preiskavo ali po končani preiskavi izjavi, da odstopa od pregona, preiskovalni sodnik obvesti o tem oškodovanca in ga posebej pouči o njegovi pravici, da sme nadaljevati pregon (60. in 62. člen). Če oškodovancu obvestila ni bilo mogoče vročiti, ker sodišču ni prijavil spremembe naslova ali prebivališča, se šteje, da ne namerava nadaljevati pregona.

(2) Če oškodovanec ne nadaljuje pregona, preiskovalni sodnik s sklepom ustavi preiskavo. Sklep se pošlje obdolžencu, državnemu tožilcu in oškodovancu.

181. člen

(1) Preiskavo ustavi s sklepom senat (šesti odstavek 25. člena), kadar med preiskavo odloča o kateremkoli vprašanju, in sicer v naslednjih primerih:

1) če spozna, da dejanje, ki ga je obdolženec obdolžen, ni kaznivo dejanje;

2) če so okoliščine, ki izključujejo kazensko odgovornost obdolženca, pa ni pogojev za varnostne ukrepe;

3) če je kazenski pregon zastaran ali je dejanje obseženo z amnestijo ali pomilostitvijo ali če so podane druge okoliščine, ki izključujejo pregon;

4) če ni dokazov, da bi bil obdolženec storil kaznivo dejanje.

(2) Če preiskovalni sodnik spozna, da so razlogi za ustavitve preiskave iz prejšnjega odstavka, obvesti o tem državnega tožilca. Če državni tožilec v osmih dneh ne obvesti preiskovalnega sodnika, da odstopa od pregona, zahteva preiskovalni sodnik, naj senat odloči o ustavitvi preiskave.

(3) Sklep o ustavitvi preiskave se pošlje državnemu tožilcu, oškodovancu in obdolžencu; če je ta v priporu, ga je treba takoj izpustiti. Zoper ta sklep imata državni tožilec in oškodovanec pravico pritožbe.

(4) Če se je zoper sklep o ustavitvi preiskave pritožil samo oškodovanec in je pritožbi ugodeno, se šteje, da je oškodovanec s pritožbo prevzel pregon.

(5) Če so podane okoliščine, ki samo začasno preprečujejo pregon obdolženca (prvi odstavek 179. člena), senat s sklepom prekine preiskavo.

(6) Ko prenehajo ovire, ki so povzročile prekinitev, nadaljuje preiskovalni sodnik preiskavo.

182. člen

(1) Preden konča preiskavo, si preiskovalni sodnik preiskrbi podatke o obdolžencu, ki so navedeni v prvem odstavku 227. člena tega zakona, če manjkajo ali če se je treba o njih prepričati, kot tudi podatke o njegovih prejšnjih neizbrisanih obsodbah; če obdolženec še prestaja kazen ali kakšno drugo

sankcijo, ki je zvezana z odvzemom prostosti, pa podatke o njegovem vedenju med prestajanjem kazni oziroma druge sankcije. Po potrebi si priskrbi podatke o prejšnjem življenju obdolženca in o razmerah, v katerih živi, o njegovem osebnem dohodku v zadnjih treh mesecih, kot tudi o drugih okoliščinah, ki se tičejo njegove osebnosti. Preiskovalni sodnik lahko odredi medicinske preglede ali psihološke preiskave obdolženca, če je treba dopolniti podatke o njegovi osebnosti.

(2) Če prihaja v poštev izrek enotne kazni, s katero naj bodo zajete tudi kazni iz prejšnjih obsodb, zahteva preiskovalni sodnik zadevne spise.

183. člen

Če stranke in zagovornik niso bili navzoči pri posameznih preiskovalnih dejanjih, preiskovalni sodnik pa oceni, da bi bilo koristno za nadaljnji potek preiskave, da se seznanijo s pomembnimi dokazi, jih obvesti, da se lahko v določenem roku seznanijo s temi dokazi in da podajo svoje predloge za izvedbo novih dokazov.

184. člen

(1) Preiskovalni sodnik konča preiskavo, ko spozna, da je stanje stvari v preiskavi zadosti razjasnjeno.

(2) Po končani preiskavi pošlje preiskovalni sodnik spise državnemu tožilcu; ta mora v petnajstih dneh predlagati dopolnitev preiskave ali vložiti obtožnico ali pa izjaviti, da odstopa od pregona. Ta rok sme senat (šesti odstavek 25. člena) na predlog državnega tožilca podaljšati.

(3) Če se preiskovalni sodnik ne strinja s predlogom državnega tožilca za dopolnitev preiskave, zahteva, naj o tem odloči senat (šesti odstavek 25. člena). Če senat zavrne predlog državnega tožilca, začne teči rok iz prejšnjega odstavka od dneva, ko je državnemu tožilcu sporočena njegova odločba.

(4) Če se državni tožilec ne drži roka, ki je določen v drugem in tretjem odstavku tega člena, mora o razlogih za to obvestiti višjega državnega tožilca.

185. člen

(1) Če preiskava ni končana v šestih mesecih, mora preiskovalni sodnik obvestiti predsednika sodišča, zakaj preiskava še ni končana.

(2) Predsednik sodišča ukrene, kar je potrebno, da se preiskava konča.

186. člen

(1) Oškodovanec kot tožilec in zasebni tožilec lahko zahteva od preiskovalnega sodnika pristojnega sodišča, naj opravi preiskavo oziroma predlagata njeno dopolnitev. Med preiskavo lahko dajeta preiskovalnemu sodniku tudi druge predloge.

(2) Glede uvedbe, izvedbe, prekinitve in ustavitve preiskave se smiselno uporabljajo tiste določbe tega zakona, ki se nanašajo na uvedbo in potek preiskave na zahtevo državnega tožilca. Če oškodovanec kot tožilec in zasebni tožilec ne prideta na zaslišanje obdolženca, čeprav sta bila v redu obveščena in tudi ne njun pooblaščenec, se šteje, da sta umaknila zahtevo za preiskavo oziroma odstopila od kazenskega pregona. Glede vrnitve v prejšnje stanje se smiselno uporabljajo določbe 58. člena tega zakona.

(3) Ko preiskovalni sodnik spozna, da je preiskava končana, obvesti o tem oškodovanca kot tožilca ali zasebnega tožilca in ga opozori, da mora v petnajstih dneh vložiti obtožnico oziroma zasebno tožbo in da se bo štel, da je odstopil od pregona, če tega ne bi storil, in bo postopek s sklepom ustavljen. Tako opozorilo mora dati preiskovalni sodnik tudi, če senat (šesti odstavek 25. člena) zavrne predlog oškodovanca kot tožilca ali predlog zasebnega tožilca za dopolnitev preiskave zato, ker misli, da je stanje stvari dovolj razjasnjeno.

187. člen

Če je preiskovalnemu sodniku potrebna pomoč (kriminalistično – tehnična in druga) policije ali drugih državnih organov

v zvezi s preiskavo, so ti dolžni, da mu na njegovo zahtevo pomagajo. Preiskovalni sodnik lahko zahteva pomoč tudi od podjetij in drugih pravnih oseb, če je to potrebno za preiskovalno dejanje, ki ga ni mogoče odlašati.

188. člen

Če to terjajo koristi kazenskega postopka, ohranitev tajnosti, koristi javnega reda ali razlogi morale, varstva osebnega ali družinskega življenja obdolženca ali oškodovanca, naloži uradna oseba, ki opravlja preiskovalno dejanje, tistim, ki jih zaslišuje ali so navzoči pri preiskovalnih dejanjih ali pa pregledujejo preiskovalne spise, da morajo ohraniti v tajnosti posamezna dejstva ali podatke, ki jih pri tem zvedo, in jih opozori, da pomeni izdaja tajnosti kaznivo dejanje. Taka odredba se zapiše v zapisnik o preiskovalnem dejanju oziroma zaznamuje na pregledanih spisih, opozorjena oseba pa jo podpiše.

189. člen

Kadar odloča senat med preiskavo, sme zahtevati od preiskovalnega sodnika in od strank potrebna pojasnila, lahko pa tudi pokliče obe stranki, naj na njegovi seji ustno razložita svoja stališča.

190. člen

(1) Preiskovalni sodnik sme kaznovati z denarno kaznijo določeno v prvem odstavku 78. člena tega zakona vsakogar, kdor med preiskovalnim dejanjem še po opominu moti red. Če njegova udeležba ni potrebna, ga sme odstraniti s kraja, kjer se dejanje opravlja.

(2) Obdolženec ne more biti kaznovan z denarno kaznijo.

(3) Če državni tožilec moti red, ravna preiskovalni sodnik v skladu s petim odstavkom 302. člena tega zakona.

191. člen

(1) Stranki in oškodovanec se lahko vselej obrnejo na predsednika sodišča, pred katerim teče postopek, in se pri njem pritožijo zaradi zavlačevanja postopka in drugih nepravilnosti med preiskavo.

(2) Predsednik sodišča preizkusi navedbe v pritožbi in obvesti pritožnika, ki je to zahteval, kaj je ukrenil.

XVII. poglavje UKREPI ZA ZAGOTOVITEV OBDOLEŽENČEVE NAVZOČNOSTI, ZA ODPRAVO PONOVI TVENE NEVARNOSTI IN ZA USPEŠNO IZVEDBO KAZENSKEGA POSTOPKA

1. Skupna določba

192. člen

(1) Ukrepi, ki se lahko uporabijo za zagotovitev obdolženčeve navzočnosti, za odpravo ponovitvene nevarnosti in za uspešno izvedbo kazenskega postopka, so: vabilo, privedba, objuba obdolženca, da ne bo zapustil prebivališča, prepoved približanja določenemu kraju ali osebi, javljanje na policijski postaji, varščina, hišni pripor in pripor.

(2) Pri odločanju o tem, kateri od ukrepov iz prejšnjega odstavka naj se uporabi, mora sodišče upoštevati pogoje, ki so določeni za posamezne ukrepe. Pri izbiri ukrepa mora tudi upoštevati, da ne uporabi strožjega ukrepa, če se da isti namen doseči z milejšim.

(3) Ti ukrepi se odpravijo tudi po uradni dolžnosti, če prenehajo razlogi, ki so jih narekovali oziroma se nadomestijo z drugim, milejšim ukrepom, če se za to pokažejo pogoji.

2. Vabilo

193. člen

(1) Navzočnost obdolženca pri dejanjih v kazenskem postopku se zagotovi z vabilom. Vabilo pošlje obdolžencu sodišče.

(2) Obdolženec se povabi z zaprtim pisnim vabilom, ki obsega: naslov sodišča, ki vabi, ime in priimek obdolženca; označbo kaznivega dejanja, ki ga je obdolžen, kraj, kamor naj pride, dan in uro, kdaj naj pride; navedbo, da se vabi kot obdolženec; opozorilo, da bo prisilno priveden, če ne pride; uradni pečat in ime in priimek sodnika, ki vabi.

(3) Ko je obdolženec prvič vabljen, ga je treba v vabilu poučiti, da ima pravico vzeti si zagovornika in da je zagovornik lahko navzoč pri njegovem zaslišanju.

(4) Obdolženec mora takoj sporočiti sodišču spremembo naslova, kot tudi namen, da spremeni prebivališče. O tem je treba obdolženca poučiti pri prvem zaslišanju oziroma pri vročitvi obtožnice brez preiskave (šesti odstavek 170. člena), obtožnega predloga ali zasebne tožbe; pri tem ga je treba opozoriti na posledice, določene s tem zakonom.

(5) Če obdolženec zaradi bolezni ali kakšne druge nepremagljive ovire na vabilo ne more priti, se zasliši tam, kjer je, ali se mu preskrbi prevoz do sodnega poslopja ali drugega kraja, kjer se opravlja dejanje.

3. Privedba

194. člen

(1) Privedbo obdolženca lahko odredi sodišče, če je izdan sklep o priporu ali če v redu povabljeni obdolženec ne pride, pa svojega izostanka ne opraviči, ali če mu ni bilo mogoče v redu vročiti vabila, iz okoliščin pa je očitno, da se mu obdolženec izmika.

(2) Odredbo za privedbo izvrši policija.

(3) Privedba se odredi pisno. Odredba mora obsegati: ime in priimek obdolženca, ki naj se privede, označbo kaznivega dejanja, katerega je obdolžen, z navedbo določbe kazenskega zakona ter razlog, zakaj se odreja privedba, uradni pečat in podpis sodnika, ki odreja privedbo.

(4) Tisti, ki mu je naložena izvršitev odredbe, izroči odredbo obdolžencu in ga povabi, naj gre z njim. Če obdolženec to odkloni, ga privede s silo.

(5) Zoper vojaške osebe, pripadnike policije ali straže zavoda, v katerem so osebe, ki jim je vzeta prostost, se odredi privedba prek njihovega poveljstva oziroma predstojnika.

4. Obljuba obdolženca, da ne bo zapustil prebivališča

195. člen

(1) Če se je bati, da se bo obdolženec med postopkom skrnil ali odšel neznan kam ali v tujino, sme sodišče zahtevati od njega zavezo, da se ne bo skrival oziroma da ne bo brez dovoljenja sodišča zapustil svojega prebivališča oziroma bivališča. Če je obdolženec v postopku zaradi kaznivega dejanja, storjenega v tujini, in obstaja nevarnost, da bo v tujini ponovil kaznivo dejanje, pa se sme od njega zahtevati zaveza, da brez dovoljenja sodišča ne bo odšel v tujino. Dana obljava se vpiše v zapisnik.

(2) Obdolžencu se sme, ob dani obljubi iz prejšnjega odstavka, začasno vzeti potna listina oziroma prepovedati uporaba druge listine za prehod meje. Pritožba zoper sklep o odvzemu potne listine oziroma o prepovedi uporabe druge listine za prehod meje ne zadrži njegove izvršitve.

(3) Ko se obdolženec tako zaveže, ga je treba opozoriti, da se zoper njega lahko odredi pripor, če bi prekršil to zavezo.

4.a Prepoved približanja določenemu kraju ali osebi

195.a člen

(1) Če so podane okoliščine iz 2. ali 3. točke prvega odstavka 201. člena tega zakona, vendar je nevarnost, da bo obdolženec uničil sledove kaznivega dejanja, vplival na priče, udeležence ali prikrivalce ali ponovil kaznivo dejanje, dokončal poskušeno kaznivo dejanje ali storil kaznivo dejanje, s katerim grozi, moč odvrniti s prepovedjo približanja obdolženca določenemu kraju ali osebi, uporabi sodišče ta ukrep.

(2) Sodišče določi primerno razdaljo – oddaljenost od določenega kraja ali osebe, ki jo mora obdolženec spoštovati in je namerno ne sme prekoračiti; v nasprotnem primeru lahko sodišče zoper njega odredi pripor. O tej posledici je obdolženca predhodno vselej treba obvestiti.

(3) Če razdaljo – oddaljenost, ki jo mora spoštovati obdolženec, namerno krši z ukrepom varovana oseba, jo lahko sodišče vsakokrat kaznuje z denarno kaznijo iz 78. člena tega zakona.

(4) O ukrepu iz tega člena odloči sodišče z obrazloženim sklepom; obrazložitev mora vsebovati utemeljitev suma, da je obdolženec storil kaznivo dejanje, okoliščin iz prvega odstavka tega člena in uporabe tega ukrepa.

4.b Javljanje na policijski postaji

195.b člen

(1) Če obstaja bojazen, da se bo obdolženec med postopkom skrnil ali odšel neznan kam ali v tujino, lahko sodišče odloči, da se mora vsakodnevno ali občasno, ob določenih urah javljati na policijski postaji, na območju katere stalno ali začasno prebiva ali se nahaja v trenutku odločanja o uporabi ukrepov za zagotovitev njegove navzočnosti. Sklep se vroči obdolžencu in pošlje pristojni policijski postaji.

(2) Če se obdolženec ne javlja na policijski postaji, tako kot je določeno v sklepu, mora policija to nemudoma sporočiti sodišču; sodišče lahko zoper obdolženca v primeru namerne prekršitve obveznosti odredi pripor. O tej posledici je obdolženca predhodno vselej potrebno opozoriti.

(3) O ukrepu iz tega člena odloči sodišče z obrazloženim sklepom; obrazložitev mora vsebovati utemeljitev suma, da je obdolženec storil kaznivo dejanje, okoliščin iz prvega odstavka tega člena in uporabe tega ukrepa.

(4) Če v tem členu ni drugače določeno, se glede odreditve, časa trajanja, podaljšanja in odprave ukrepov iz prejšnjega in tega člena smiselno uporabljajo določbe tega zakona o priporu.

(5) O podaljšanju ukrepov iz prejšnjega in tega člena pred vložitvijo obtožnice odloča po uradni dolžnosti ali na predlog državnega tožilca vselej preiskovalni sodnik.

5. Varščina

196. člen

(1) Če bi bilo treba obdolženca pripreti ali če je že v priporu samo zaradi tega, ker se je bati, da bo pobegnil, se lahko pusti na prostosti oziroma izpusti, če da on osebno ali kdo drug zanj varščino, da do konca kazenskega postopka ne bo pobegnil, sam obdolženec pa obljubi, da se ne bo skrival in da brez dovoljenja ne bo zapustil svojega prebivališča.

(2) Ob izpolnjenih pogojih za odreditev pripora samo iz razloga ponovitvene nevarnosti (3. točka prvega odstavka 201. člena) se, razen v primeru, ko gre za kazniva dejanja iz XV., XIX., XX., XXI., XXVII., XXVIII., XXIX., XXX., XXXIII., XXXIV. in XXXV. poglavja kazenskega zakonika, za katera je predpisana kazen pet ali več let zapora, obdolženca ob dani varščini in obljubi, da kaznivih dejanj ne bo ponavljal, da poskušane kaznivega dejanja ne bo dokončal oziroma da ne bo storil kaznivega dejanja, s katerim je grozil, lahko pusti na prostosti oziroma izpusti, če je že v priporu.

197. člen

(1) Varščina se vselej glasi na denarni znesek, ki se določi glede na težo kaznivega dejanja, osebne in družinske razmere obdolženca ter glede na gmotne razmere tistega, ki jo daje.

(2) Varščina se lahko da v gotovini, v vrednostnih papirjih, v dragocenostih ali v drugih premičnih stvarih večje vrednosti, ki jih je lahko vnovčiti in hraniti, v hipoteki za znesek varščine na nepremičnini tistega, ki varščino daje, ali pa v osebni zavezi ene ali več oseb, da bodo plačale določeni znesek, če obdolženec pobegne.

(3) Če obdolženec pobegne, se s sklepom določi, da vrednost, ki je bila dana kot varščina, pripade proračunu.

(4) Če obdolženec ponovi kaznivo dejanje, dokonča poskušeno kaznivo dejanje ali stori kaznivo dejanje, s katerim je grozil, se lahko pripre. Z dana varščino se ravna po prejšnjem odstavku.

198. člen

(1) Kljub dani varščini se obdolženec lahko pripre, če v redu povabljen ne pride in svojega izostanka ne opraviči, če se pripravlja na beg ali če se pokaže potem, ko je bil puščen v prostoti, zoper njega kakšen drug zakonski razlog za pripor.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka varščina preneha. Položeni denarni znesek, dragocenosti, vrednostni papirji ali druge premične stvari se vrnejo, hipoteka pa izbriše. Enako se ravna tudi, če se kazenski postopek pravnomočno konča s sklepom o ustavitvi ali zavrženjem obtožnice ali s sodbo.

(3) V primeru, ko je bila varščina dana na podlagi drugega odstavka 196. člena tega zakona, preneha, ko je kazenski postopek pravnomočno končan. Z varščino se ravna enako kot v prejšnjem odstavku.

(4) Če se s sodbo izreče kazen zapora, preneha varščina šele, ko obsojenec nastopi kazen.

199. člen

(1) Sklep o varščini izda med preiskavo preiskovalni sodnik, po vložitvi obtožnice pa senat.

(2) Sklep, s katerim se določa varščina, in sklep, s katerim varščina preneha, se izda po zaslišanju tožilca.

5.a Hišni pripor

199.a člen

(1) Če obstajajo razlogi iz 1. do 3. točke prvega odstavka 201. člena tega zakona, vendar odreditev pripora ni neogibno potrebna za varnost ljudi ali potek kazenskega postopka, lahko sodišče zoper obdolženca odredi hišni pripor. Sklep o odreditvi, podaljšanju ali odpravi hišnega pripora se vselej pošlje tudi policijski postaji, na območju katere se izvaja ukrep.

(2) S sklepom o odreditvi hišnega pripora sodišče določi, da se obdolženec ne sme oddaljiti iz poslopja, v katerem stalno ali začasno prebiva, oziroma javne ustanove za zdravljenje ali oskrbo. Obdolžencu, zoper katerega je odrejen hišni pripor, lahko sodišče omeji ali prepove stike z osebami, ki z njim ne prebivajo oziroma ga ne oskrbujejo.

(3) Obdolžencu, zoper katerega je odrejen hišni pripor, sme sodišče izjemoma dovoliti, da se za določen čas oddalji iz prostorov, kjer se izvaja hišni pripor, kadar je to neizogibno potrebno, da si zagotovi najnujnejše življenjske potrebščine, ali za opravljanje dela. O tem sodišče obvesti policijsko postajo, na območju, katere se izvaja ukrep.

(4) V primeru, da se obdolženec brez dovoljenja sodišča oddalji iz poslopja, v katerem stalno ali začasno prebiva, oziroma javne ustanove za zdravljenje ali oskrbo ali pa to stori izven dovoljenega časa, lahko sodišče zoper njega odredi pripor. O tej posledici je potrebno obdolženca vselej predhodno opozoriti.

(5) Sodišče nadzoruje izvajanje ukrepa hišnega pripora samo ali preko policije. Policija sme vsak čas, tudi brez zahteve sodišča preverjati izvajanje ukrepa hišnega pripora, o morebitnih kršitvah ukrepa pa brez odlašanja obvestiti sodišče.

(6) Če v tem členu ni drugače določeno, se glede odreditev, časa trajanja, podaljšanja in odprave hišnega pripora, kot tudi glede vštevanja hišnega pripora v izrečeno kazen, smiselno uporabljajo določbe tega zakona o priporu.

(7) O podaljšanju hišnega pripora pred vložitvijo obtožnice odloča na obrazložen predlog preiskovalnega sodnika ali državnega tožilca vselej senat (šesti odstavek 25. člena). S predlogom mora biti seznanjen obdolženec, če ima zagovornika, pa tudi ta, v roku iz drugega odstavka 205. člena tega zakona.

6. Pripor

200. člen

(1) Pripor se sme odrediti samo ob pogojih, ki so določeni v tem zakonu.

(2) Pripor sme trajati najkrajši potrebni čas. Dolžnost vseh organov, ki sodelujejo v kazenskem postopku, in organov, ki jim dajejo pravno pomoč je, da postopajo posebno hitro, če je obdolženec v priporu.

(3) Pripor se v kateremkoli času med postopkom odpravi, brž ko prenehajo razlogi, zaradi katerih je bil odrejen.

201. člen

(1) Če je podan utemeljen sum, da je določena oseba storila kaznivo dejanje, se sme pripor zoper njo odrediti:

1) če se skriva, če ni mogoče ugotoviti njene istovetnosti ali če so druge okoliščine, ki kažejo na nevarnost, da bi pobegnila;

2) če je upravičena bojazen, da bo uničila sledove kaznivega dejanja, ali če posebne okoliščine kažejo, da bo ovirala potek kazenskega postopka s tem, da bo vplivala na priče, udeležence ali prikrivalce;

3) če teža, način storitve ali okoliščine, v katerih je bilo kaznivo dejanje storjeno in njene osebne lastnosti, prejšnje življenje, okolje in razmere v katerih živi ali kakšne druge posebne okoliščine kažejo na nevarnost, da bo ponovila kaznivo dejanje, dokončala poskušeno kaznivo dejanje ali storila kaznivo dejanje, s katerim grozi.

(2) V primeru iz 1. točke prejšnjega odstavka traja pripor, ki je bil odrejen samo zato, ker ni bilo mogoče ugotoviti istovetnosti osebe, toliko časa, dokler istovetnost ni ugotovljena. V primeru iz 2. točke prejšnjega odstavka se pripor odpravi, brž ko so zagotovljeni dokazi, zaradi katerih je bil odrejen.

(3) Kot posebne okoliščine iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena se štejejo zlasti obdolženčeve kršitve ukrepov iz 195., 195.a, 195.b, 196. in 199.a člena tega zakona.

202. člen

(1) Pripor odredi preiskovalni sodnik pristojnega sodišča na predlog državnega tožilca.

(2) Pripor se odredi s pisnim sklepom, ki obsega: ime in priimek tistega, ki mu je odvzeta prostost; kaznivo dejanje, ki ga je obdolžen; zakonski razlog za pripor; pouk o pravici do pritožbe; obrazložitev vseh odločilnih dejstev, ki so narekovala odreditev pripora, pri čemer mora preiskovalni sodnik določno navesti razloge, iz katerih izhaja utemeljen sum, da je oseba storila kaznivo dejanje, obrazložiti odločilna dejstva iz 1. do 3. točke prvega odstavka prejšnjega člena in povedati, zakaj je odreditev pripora v konkretnem primeru neogibno potrebna za varnost ljudi oziroma potek postopka.

(3) Sklep o priporu se izroči tistemu, na katerega se nanaša takrat, ko mu je vzeta prostost, najpozneje pa v osemindesetih urah, odkar mu je bila vzeta prostost, oziroma ko je bil priveden k preiskovalnemu sodniku (prvi in peti odstavek 157. člena). V spisih morata biti navedeni ura, ko mu je bila vzeta prostost, in ura, ko mu je bil izročen sklep.

(4) Zoper sklep o priporu se sme priprti pritožiti na senat (šesti odstavek 25. člena) v štiriindvajsetih urah od ure, ko mu je bil sklep izročen. Če je priprti prvič zaslišan po preteku tega roka, se lahko pritoži ob tem zaslišanju. Pritožbo s prepisom zapisnika o zaslišanju, če je bil priprti zaslišan, in sklep o priporu je treba takoj poslati senatu. Pritožba ne zadrži izvršitve sklepa.

(5) Če se preiskovalni sodnik ne strinja s predlogom državnega tožilca za odreditev pripora, zahteva, naj o tem odloči senat (šesti odstavek 25. člena). Zoper sklep, s katerim senat odredi pripor, se sme priprti pritožiti, vendar pritožba ne zadrži njegove izvršitve. Glede izročitve sklepa in vložitve pritožbe se uporabljajo določbe tretjega in četrtega odstavka tega člena.

(6) V primerih iz četrtega in petega odstavka tega člena mora senat, ki odloča o pritožbi, odločiti v osemindesetih urah.

(7) V primerih iz petega odstavka tega člena lahko preiskovalni sodnik ob zahtevi, naj o predlogu državnega tožilca za odreditev pripora odloči senat, vselej odredi katerega izmed nadomestnih ukrepov iz tega poglavja.

203. člen

(1) Preiskovalni sodnik mora tistega, ki mu je bila vzeta prostost in mu je bil pripeljan, takoj poučiti po 4. členu tega zakona. Če gre za tujega državljana, ga mora tudi obvestiti, da je pristojni organ na njegovo zahtevo dolžan o odvzemu prostosti obvestiti konzulat njegove države. Pouk preiskovalnega sodnika in izjava tistega, ki mu je bila vzeta prostost, morata biti zapisana v zapisnik. Če je potrebno, mu preiskovalni sodnik pomaga, da si najde zagovornika.

(2) Preiskovalni sodnik mora tistega, ki mu je bila vzeta prostost, brez odlašanja, najkasneje pa v osemindvajsetih urah, odkar mu je bila oseba pripeljana, zaslišati.

(3) Če si tisti, ki mu je vzeta prostost, ne vzame zagovornika v štiriindvajsetih urah od ure, ko je bil poučen o tej pravici, ali izjavi, da si zagovornika ne bo vzel, mu ga postavi sodišče po uradni dolžnosti.

(4) Preiskovalni sodnik v primerih iz prejšnjih odstavkov s sklepom odredi pridržanje za potreben čas, vendar najdalj za osemindvajsetih ur od ure, ko mu je bila pripeljana oseba, ki ji je bila vzeta prostost. Za pritožbo zoper ta sklep se smiselno uporablja določba sedmega odstavka 157. člena tega zakona.

(5) Pridržanje po prejšnjem odstavku se izvršuje v prostorih za pripor.

204. člen

Če preiskovalni sodnik tistemu, ki mu je bila vzeta prostost, ni dal pouka po 4. členu tega zakona, ali ta pouk ni zapisan, sodišče ne sme svoje odločbe opreti na izpovedbo tistega, ki mu je bila vzeta prostost.

204.a člen

(1) Takoj po zaslišanju mora državni tožilec izjaviti, ali bo zahteval uvedbo kazenskega postopka ter predlagal pripor ali katerega od nadomestnih ukrepov iz tega poglavja.

(2) Če državni tožilec napove postopanje v smislu prejšnjega odstavka, mora obrazložiti okoliščine, ki lahko vplivajo na odločitev o posameznih ukrepih. Obdolženec in njegov zagovornik lahko pri odgovoru na izvajanje državnega tožilca podajata svoje predloge in stališča.

(3) Ko se stranke izjavijo o vseh vprašanih, ki lahko vplivajo na odločitev o uporabi ukrepov iz tega poglavja, preiskovalni sodnik odloči o predlogih strank.

(4) Če je bil zoper obdolženca odrejen pripor in če državni tožilec v osemindvajsetih urah od ure, ko je bil obveščen o priporu, ne vloži pisne zahteve za uvedbo kazenskega postopka, preiskovalni sodnik pripor odpravi in priprtega izpusti.

205. člen

(1) Po sklepu preiskovalnega sodnika sme biti obdolženec pridržan v priporu največ mesec dni od dneva, ko mu je bila vzeta prostost. Po tem času sme biti pridržan v priporu samo na podlagi sklepa o podaljšanju pripora.

(2) Pripor se sme po odločbi senata (šesti odstavek 25. člena) podaljšati največ za dva meseca. Zoper sklep senata je dovoljena pritožba, ki pa ne zadrži njegove izvršitve. Če teče postopek za kaznivo dejanje, za katero je v zakonu predpisana kazen zapora nad pet let, sme senat vrhovnega sodišča podaljšati pripor največ še za tri mesece. Sklep o podaljšanju pripora izda sodišče na obrazložen predlog preiskovalnega sodnika ali državnega tožilca. S predlogom morata biti najmanj tri dni pred iztekom roka iz tega odstavka seznanjena obdolženec in njegov zagovornik, ki se lahko pred odločitvijo sodišča izjavita o navedbah v predlogu ali pa preiskovalni sodnik opravi poseben narok.

(3) Če do izteka rokov iz prejšnjega odstavka ni vložena obtožnica, se pripor odpravi in se obdolženec izpusti.

206. člen

Med preiskavo sme preiskovalni sodnik odpraviti pripor v soglasju z državnim tožilcem, če teče postopek na njegovo zahtevo, razen če ga odpravlja zaradi poteka roka, kolikor sme trajati, ali če je državni tožilec odstopil od pregona. Če se preiskovalni sodnik in državni tožilec ne strinjata, zahteva preiskovalni sodnik, naj o tem odloči senat; ta mora odločiti o stvari v osemindvajsetih urah.

207. člen

(1) Po izročitvi obtožnice sodišču do konca glavne obravnave sme določiti ali odpraviti pripor samo senat s sklepom po zaslišanju državnega tožilca, če teče postopek na njegovo zahtevo. Zoper sklep o odreditvi pripora se sme priprti pritožiti v štiriindvajsetih urah od ure, ko mu je bil sklep vročen. O pritožbi mora višje sodišče odločiti v osemindvajsetih urah.

(2) Senat mora po preteku dveh mesecev od zadnjega sklepa o priporu tudi brez predloga strank preizkusiti, ali so še dani razlogi za pripor, in izdati sklep, s katerim pripor podaljša ali odpravi.

(3) Pritožba zoper sklep iz prejšnjih odstavkov ne zadrži njegove izvršitve.

(4) Zoper sklep, s katerim senat zavrne predlog za odreditev ali odpravo pripora, ni pritožbe.

(5) Po vložitvi obtožnice lahko pripor traja največ dve leti. Če v tem roku obtožencu ni izrečena obsodilna sodba, se pripor odpravi in se obtoženec izpusti.

208. člen

Policija oziroma sodišče mora o odvzemu prostosti v štiriindvajsetih urah obvestiti družino tistega, ki mu je bila vzeta prostost, če ta to zahteva. O odvzemu prostosti se obvesti pristojni organ socialnega varstva, če je treba kaj ukreniti za preskrbo otrok in drugih družinskih članov, za katere skrbi tisti, ki mu je bila vzeta prostost.

7. Izvrševanje pripora

209. člen

(1) Med prestajanjem pripora se ne smeta žaliti osebnost in dostojanstvo pripornika. S pripornikom je treba ravnati humano ter varovati njegovo telesno in duševno zdravje.

(2) Zoper pripornika se smejo uporabiti samo tiste omejitve, ki so potrebne, da se prepreči beg ali dogovarjanje, ki bi lahko škodovalo uspešni izvedbi postopka.

210. člen

(1) Pripornik se sprejme v zavod, v katerem se prestaja pripor (v nadaljnjem besedilu: zavod), na podlagi pisnega sklepa o priporu.

(2) Zavod lahko sprejme pripornika tudi brez pisnega sklepa, vendar mora pristojno sodišče najpozneje v štiriindvajsetih urah, odkar je pripornik v zavodu, poslati zavodu pisni sklep o priporu.

(3) V primeru iz prejšnjega odstavka mora odgovorni delavec zavoda napraviti uradni zaznamek, v katerem navede pristojno sodišče, ki je zahtevalo sprejem, ter datum in uro sprejema pripornika v zavod.

(4) Če zavod v roku iz prejšnjega odstavka ne prejme pisnega sklepa o priporu, izpusti pripornika in o tem obvesti pristojno sodišče.

211. člen

(1) Zaradi zakonitega in pravnega izvrševanja pripora zavod zbira, obdeluje, shranjuje in vodi zbirko podatkov o pripornikih.

(2) Zbirka podatkov iz prejšnjega odstavka obsega:

1) podatke o identiteti pripornika in o njegovem osebnem stanju,

2) podatke o sklepu o priporu,

3) podatke o delu, ki ga opravlja med priporom,
4) podatke o sprejemu v pripor, trajanju, podaljšanju oziroma odpravi pripora,

5) podatke o obnašanju pripornika in o disciplinskih ukrepih.

(3) Podatki iz zbirke podatkov se shranjujejo in uporabljajo, dokler traja pripor; po odpravi pripora se podatki arhivirajo in se hranijo trajno.

(4) Podatke iz drugega odstavka tega člena zavod posreduje centralni evidenci pripornikov, drugim uporabnikom pa samo, če so za njihovo uporabo pooblašteni z zakonom oziroma na podlagi pisne privolitve ali zahteve posameznika, na katerega se podatki nanašajo.

(5) Minister, pristojen za pravosodje, izda predpis, s katerim podrobneje opredeli podatke iz drugega odstavka tega člena.

212. člen

(1) Pripornik prestaja pripor v posebnih prostorih za pripor oziroma v ločenem zaprtim delu zavoda za prestajanje kazni zapora ali njegovega oddelka.

(2) V istem prostoru ne smejo biti zaprte osebe, ki niso istega spola. Praviloma tudi ne smejo biti v istem prostoru osebe, ki so sodelovale pri istem kaznivem dejanju, in ne osebe, ki prestajajo kazen, s tistimi, ki so v priporu. Če je mogoče, ne smejo biti osebe, ki so obdolžene za kaznivo dejanje v povratku, priprte v istem prostoru z drugimi priporniki, na katere bi lahko škodljivo vplivale.

(3) Zaradi varnosti, reda in discipline ali uspešne in racionalne izvedbe kazenskega postopka, lahko pristojno sodišče premesti pripornika iz enega v drug zavod na predlog upravnika zavoda, v katerem je pripornik.

213. člen

Pripornik sme med prestajanjem pripora imeti pri sebi in uporabljati stvari za osebno rabo, za vzdrževanje higiene, sredstva za spremljanje javnih medijev, tiskovine, strokovno in drugo literaturo, denar in druge predmete, ki glede na velikost in količino omogočajo funkcionalno bivanje v bivalnem prostoru in ne motijo sopripornikov. Ostali predmeti se ob osebni pregledu pripornika ali med prestajanjem pripora odvzamejo in shranijo.

213.a člen

(1) Pripornik ima pravico do osemurnega nepretrganega počitka v štiriindvajsetih urah. Poleg tega mu je treba zagotoviti vsak dan najmanj dve uri gibanja na prostem.

(2) Pripornik se sme uporabiti za dela, ki so potrebna za vzdrževanje reda in čistoče v njegovem prostoru. Priporniku je treba v skladu z možnostmi zavoda in pod pogojem, da to ni škodljivo za kazenski postopek, omogočiti delo, ki ustreza njegovim duševnim in telesnim sposobnostim. O tem odloči preiskovalni sodnik oziroma predsednik senata v sporazumu z upravo zavoda.

(3) Pripornik ima pravico do plačila za opravljeno delo. Minister, pristojen za pravosodje, podrobneje predpiše način in višino plačila.

213.b člen

(1) Z dovoljenjem preiskovalnega sodnika, ki opravlja preiskavo, in pod njegovim nadzorstvom ali pod nadzorstvom nekoga, ki ga on določi, lahko obiskujejo pripornika v mejah hišnega reda zavoda bližnji sorodniki, na njegovo zahtevo pa tudi zdravnik in drugi. Posamezni obiski se smejo prepovedati, če bi zaradi tega lahko nastala škoda za postopek.

(2) Diplomatski in konzularni predstavniki tuje države imajo pravico, da z vednostjo preiskovalnega sodnika, ki opravlja preiskavo, obiskujejo in brez nadzora govorijo s pripornikom, ki je državljan njihove države.

(3) Varuh človekovih pravic oziroma njegov namestnik lahko pripornika obiskuje in si z njim dopisuje brez predho-

dnega obveščanja in nadzorstva preiskovalnega sodnika ali nadzorstva nekoga, ki ga ta določi. Pisanj, ki jih pripornik pošilja Uradu varuha človekovih pravic, ni dopustno pregledovati.

(4) Pripornik si lahko dopisuje ali ima druge stike z osebami zunaj zavoda. Če tako zahtevajo razlogi, zaradi katerih je bil odrejen pripor, lahko preiskovalni sodnik na predlog državnega tožilca s pisnim sklepom odredi nadzor pisemskih in drugih pošilk ter drugih stikov pripornika z osebami zunaj zavoda. Preiskovalni sodnik lahko priporniku prepove pošiljanje ali sprejemanje pisem in drugih pošilk ali vzpostavljanje stikov, ki so škodljivi za postopek, ne sme pa mu prepovedati, da bi poslal prošnjo ali pritožbo. Pritožba zoper ta sklep ne zadrži njegove izvršitve.

(5) Po vložitvi obtožnice do pravnomočnosti sodbe ima pravice iz prvega do četrtega odstavka tega člena predsednik senata.

213.c člen

(1) Pripornik se lahko disciplinsko kaznuje za disciplinski prestopok. Disciplinsko kazen sme izreči preiskovalni sodnik oziroma predsednik senata.

(2) Disciplinski prestopki so:

- fizični napad na sopripornika, delavca zavoda ali drugo uradno osebo,
- izdelovanje, sprejemanje ali vnašanje predmetov za napad ali pobeg,
- vnašanje in izdelovanje alkoholnih pijač in narkotikov ter njihovo razpečevanje,
- kršitev predpisov o varstvu pri delu, varstvu pred požarom, eksploziji in drugimi naravnimi nesrečami,
- ponavljajoče se kršitve hišnega reda zavoda,
- povzročitev večje materialne škode namenoma ali iz hude malomarnosti,
- žaljivo in nedostojno obnašanje.

(3) Za disciplinske prestopke se lahko izrečejo disciplinske kazni prepovedi ali omejevanja obiskov in dopisovanja. Omejitev ali prepoved obiskov ne velja za obiske zagovornika, zdravnika, varuha človekovih pravic ter za diplomatske in konzularne predstavnike države, katere državljan je pripornik.

(4) Zoper sklep o kazni, izrečeni po prvem odstavku tega člena, je v štiriindvajsetih urah od njegovega prejema dovoljena pritožba na senat (šesti odstavek 25. člena). Pritožba ne zadrži izvršitve sklepa.

213.č člen

(1) Če s tem zakonom in s predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ni drugače določeno, se glede spremljanja, zasledovanja, nadziranja, vzdrževanja reda in discipline, uporabe prisilnih sredstev, osebne preiskave in preiskave bivalnih prostorov za pripornike smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja izvrševanje kazenskih sankcij, in na njegovi podlagi izdanih predpisov.

(2) Pri opravljanju uradne naloge sme pooblaščen uradna oseba zavoda zoper pripornika uporabiti strelno orožje samo, če ne more drugače zavarovati življenja ljudi, odvrniti od sebe neposrednega napada, s katerim je ogroženo njeno življenje ali odvrniti napada na osebo ali objekt, ki ga varuje.

213.d člen

(1) Nadzorstvo nad ravnanjem s priporniki izvršuje predsednik okrožnega sodišča.

(2) Predsednik sodišča ali sodnik, ki ga on določi, mora vsaj enkrat na teden obiskati pripornike in jih, če misli, da je to potrebno, tudi brez navzočnosti paznikov vprašati, kako se z njimi ravna. Dolžan je ukreniti, kar je potrebno, da se odpravijo nepravilnosti, ki jih je zaznal pri obisku zavoda. Določeni sodnik ne sme biti preiskovalni sodnik.

(3) Predsednik sodišča in preiskovalni sodnik smeta ob vsakem času obiskati pripornika, z njim govoriti in sprejemati pritožbe.

XVIII. poglavje
PREISKOVALNA DEJANJA

1. Hišna in osebna preiskava

214. člen

(1) Preiskava stanovanja in drugih prostorov obdolženca ali drugih oseb se sme opraviti, če so podani utemeljeni razlogi za sum, da je določena oseba storila kaznivo dejanje, in je verjetno, da bo mogoče pri preiskavi obdolženca prijeti ali da se bodo odkrili sledovi kaznivega dejanja ali predmeti, ki so pomembni za kazenski postopek.

(2) Osebna preiskava se sme opraviti, če so podani utemeljeni razlogi za sum, da je določena oseba storila kaznivo dejanje, in je verjetno, da se bodo pri preiskavi našli sledovi in predmeti, ki so pomembni za kazenski postopek.

215. člen

(1) Preiskavo odredi sodišče z obrazloženo pisno odredbo.

(2) Odredba o preiskavi se izroči pred začetkom preiskave tistemu, pri katerem naj se preiskava opravi ali ki naj se preišče. Pri tem se ga pouči, da ima pravico obvestiti odvetnika, ki je lahko navzoč pri preiskavi. Če tisti, na katerega se nanaša odredba o preiskavi zahteva, da je pri preiskavi navzoč odvetnik, se začetek preiskave odloži do prihoda odvetnika, vendar najdalj za dve uri.

(3) Pred začetkom preiskave se zahteva od tistega, na katerega se nanaša odredba o preiskavi, naj prostovoljno izroči osebo oziroma predmete, ki se iščejo.

(4) S preiskavo se lahko začne tudi brez poprejšnje izročitve odredbe in brez poprejšnje zahteve za izročitev osebe ali stvari, če se pričakuje oborožen odpor ali če je potrebno, da se preiskava opravi takoj in nepričakovano, ali če se opravi preiskava v javnih prostorih.

(5) Preiskava se praviloma opravlja med 6. in 22. uro. Opravlja se lahko tudi izven tako določenega časa, če se je v njem začela, pa se do 22. ure še ni končala ali če so podani razlogi iz 218. člena tega zakona ali če preiskovalni sodnik oceni, da bi bili lahko zaradi odlašanja uničeni sledovi kaznivega dejanja oziroma predmeti, pomembni za kazenski postopek, in to posebej dovoli.

(6) Določbe tega in ostalih členov, ki se nanašajo na hišno in osebno preiskavo, se smiselno uporabljajo tudi za preiskavo skritih prostorov prevoznih sredstev.

216. člen

(1) Pri hišni preiskavi ima pravico biti navzoč tisti, čigar stanovanje ali prostor se preiskujejo ali njegov zastopnik.

(2) Zaklenjeni prostori, pohištvo ali druge stvari se odprejo s silo samo, če njihov imetnik ni navzoč ali če jih noče prostovoljno odpreti. Pri odpiranju se je treba ogibati nepotrebnih poškodb.

(3) Pri hišni ali osebni preiskavi morata biti navzoči dve polnoletni osebi kot prič. Preiskavo ženske sme opraviti samo ženska; tudi za priče se vzamejo samo ženske. Priče je treba pred začetkom preiskave opozoriti, da pazijo, kako se preiskava opravlja, in da imajo pravico podati pred podpisom zapisnika o preiskavi svoje ugovore, če mislijo, da vsebina zapisnika ni pravilna.

(4) Če se opravi preiskava v prostorih državnih organov, podjetij ali drugih pravnih oseb, se povabi njihov predstojnik, naj bo pri preiskavi navzoč.

(5) Če se opravi preiskava v vojaškem objektu, se povabi pristojni vojaški starešina, naj bo pri preiskavi navzoč.

(6) Hišno in osebno preiskavo je treba opraviti obzirno, da se ne moti hišni mir.

(7) O vsaki hišni ali osebni preiskavi se napravi zapisnik, ki ga podpišejo tisti, pri katerem se opravi preiskava ali ki se preišče, njegov odvetnik, če je bil navzoč pri preiskavi in tisti, katerih navzočnost je obvezna. Pri preiskavi se zasežejo samo

tisti predmeti in listine, ki so v zvezi z namenom preiskave v posameznem primeru. V zapisnik se vpišejo in v njem natančno opišejo predmeti in listine, ki se zasežejo; isto se navede tudi v potrdilu, ki se takoj nato izda tistemu, ki so mu bili predmeti oziroma listine zasežene.

217. člen

Če se pri hišni ali osebni preiskavi najdejo predmeti, ki niso v zvezi s kaznivim dejanjem, zaradi katerega je bila preiskava odrejena, pač pa kažejo na drugo kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti, se tudi ti opišejo v zapisniku in zasežejo, o zasegu pa takoj izda potrdilo. To se takoj sporoči državnemu tožilcu, da začne kazenski pregon. Ti predmeti se takoj vrnejo, če državni tožilec spozna, da ni razloga za kazenski pregon, pa tudi ne kakšnega drugega zakonskega razloga, da bi se morali predmeti vzeti (498. člen).

218. člen

(1) Policisti smejo tudi brez odredbe sodišča stopiti v tuje stanovanje in druge prostore in po potrebi opraviti preiskavo, če imetnik stanovanja to želi, če kdo kliče na pomoč, če je treba, da se prime storilec kaznivega dejanja, ki je bil zasačen pri samem dejanju, ali če je to potrebno za varnost ljudi in premoženja, če je v stanovanju ali kakšnem drugem prostoru kdo, ki ga je treba po odredbi pristojnega državnega organa pripreti ali prisilno privedi ali se je zaradi pregona tja zatekel.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka se ne napravi zapisnik, temveč se imetniku stanovanja takoj izda potrdilo, v katerem se navede vzrok vstopa v stanovanje oziroma v druge prostore. Če je bila v tujih prostorih opravljena tudi preiskava, se je treba ravnati po tretjem in šestem odstavku 216. člena tega zakona.

(3) Preiskava se sme opraviti tudi brez navzočnosti prič, če ni mogoče takoj zagotoviti njihove navzočnosti, nevarno pa bi bilo odlašati. Razlogi za preiskavo brez navzočnosti prič morajo biti navedeni v zapisniku.

(4) Policisti smejo brez odredbe o preiskavi in brez navzočnosti prič opraviti osebno preiskavo, ko izvršujejo sklep o privedbi ali ko komu vzamejo prostost, če je podan sum, da ima ta orožje za napad, ali sum, da bo odvrigel, skril ali uničil predmete, ki mu jih je treba vzeti kot dokazilo v kazenskem postopku.

(5) Kadar opravijo policisti preiskavo brez odredbe, morajo o tem takoj podati poročilo preiskovalnemu sodniku, če postopek še ne teče, pa pristojnemu državnemu tožilcu.

219. člen

Če je bila preiskava opravljena brez pisne odredbe sodišča (prvi odstavek 215. člena), ali brez oseb, ki morajo biti navzoče pri preiskavi (prvi in tretji odstavek 216. člena), ali če je bila preiskava opravljena v nasprotju z določbami prvega, tretjega in četrtega odstavka prejšnjega člena, ne sme sodišče opreti svoje odločbe na tako pridobljene dokaze.

2. Zaseg predmetov

220. člen

(1) Predmeti, ki se morajo po kazenskem zakonu vzeti ali ki utegnejo biti dokazilo v kazenskem postopku, se zasežejo in izročijo v hrambo sodišču ali pa se kako drugače zavaruje njihova hramba.

(2) Kdor ima take predmete, jih mora na zahtevo sodišča izročiti. Če noče izročiti predmetov, se sme kaznovati z denarno kaznijo določeno v prvem odstavku 78. člena tega zakona, če tega še vedno noče storiti, pa se sme zapreti. Zapor traja do izročitve predmetov ali do konca kazenskega postopka, vendar največ mesec dni.

(3) O pritožbi zoper sklep, s katerim je bila izrečena denarna kazen ali odrejen zapor, odloča senat (šesti odstavek 25. člena). Pritožba zoper sklep o zaporu ne zadrži njegove izvršitve.

(4) Policisti smejo zaseči predmete, omenjene v prvem odstavku tega člena, kadar postopajo po 148. in 164. členu tega zakona ali kadar izvršujejo nalog sodišča.

(5) Pri zasegu predmetov se navede, kje so bili najdeni, in predmeti opišejo, po potrebi pa se tudi na drug način zavaruje ugotovitev njihove istovetnosti. Za zasežene predmete se izda potrdilo.

221. člen

(1) Državni organi smejo odkloniti pregled ali izročitev svojih spisov in drugih listin, če mislijo, da bi bila objava njihove vsebine škodljiva za splošne koristi. Če odklonijo pregled ali izročitev spisov in drugih listin, odloči o tem dokončno senat (šesti odstavek 25. člena).

(2) Podjetja in druge pravne osebe smejo zahtevati, da se ne objavijo podatki, ki se tičejo njihovega poslovanja.

222. člen

(1) Če se zasežejo spisi, ki se utegnejo uporabiti kot dokaz, se popišejo. Če to ni mogoče, se dajo v ovitek in zapečatijo. Lastnik spisa lahko pritisne na ovitek tudi svoj pečat.

(2) Tisti, ki so mu bili spisi zaseženi, se povabi, naj bo navzoč pri odpiranju ovitka. Če se ne odzove vabilu ali če je odsoten, se ovitek odpre in spisi pregledajo in popišejo v njegovi nenavzočnosti.

(3) Pri pregledovanju spisov je treba paziti, da za njihovo vsebino ne zvedo nepoklicane osebe.

223. člen

(1) Preiskovalni sodnik sme odrediti, da poštne, brzojavne in druge prometne organizacije pridržijo in proti potrditvi prejema njemu izročijo pisma, brzojavne in druge pošiljke, ki so naslovljene na obdolženca ali ki jih on pošilja, če so podane okoliščine, zaradi katerih se lahko upravičeno pričakuje, da bodo te pošiljke dokaz v postopku.

(2) Izročene pošiljke odpre preiskovalni sodnik v navzočnosti dveh prič. Pri odpiranju je treba paziti, da se ne poškodujejo pečati; ovitki z naslovi pa se shranijo. O odpiranju se napravi zapisnik.

(3) Če koristi postopka dopuščajo, se sme vsebina pošiljke v celoti ali delno sporočiti obdolžencu oziroma tistemu, na katerega je naslovljena, sme pa se mu pošiljka tudi izročiti. Če je obdolženec odsoten, se pošiljka sporoči ali izroči kakšnemu njegovemu sorodniku, če teh ni, pa se vrne pošiljatelj, če ni to v nasprotju s koristmi postopka.

224. člen

Predmeti, ki se med kazenskim postopkom zasežejo, se vrnejo lastniku oziroma imetniku, če se postopek ustavi in ni razlogov, da se vzamejo (498. člen).

3. Ravnanje s sumljivimi stvarmi

225. člen

(1) Če se najde pri obdolžencu tuja stvar, pa se ne ve, čigava je, jo organ, ki vodi postopek, opiše in opis razglasi na deski sodišča prve stopnje, na katerega območju obdolženec živi in na katerega območju je bilo kaznivo dejanje storjeno. V razglasu se pozove lastnik, naj se v enem letu od objave razglasa zglaši, ker bo sicer stvar prodana. Denar, ki se dobi s prodajo, gre v proračun.

(2) Če gre za stvari večje vrednosti, se tak razglas lahko da tudi v dnevne liste.

(3) Če je stvar pokvarljiva ali če je njena hramba zvezana z večjimi stroški, se proda po določbah, ki veljajo za izvršilni postopek, denar pa izroči v hrambo denarnemu zavodu.

(4) Po prejšnjem odstavku je treba ravnati tudi, če pripada stvar pobeblemu ali neznanemu storilcu kaznivega dejanja.

226. člen

(1) Če se v enem letu nihče ne oglasi za stvar ali za izkupiček za prodano stvar, se izda sklep, da postane stvar last Republike Slovenije oziroma da gre denar v proračun.

(2) Lastnik ima pravico, da zahteva v pravdi vrnitev stvari ali izkupička za prodano stvar. Zastaranje te pravice začne teči z dnem objave razglasa.

4. Zaslišanje obdolženca

227. člen

(1) Ko se obdolženec zaslišuje prvič, ga je treba vprašati za ime in priimek in morebitni vzdevek, ime in priimek staršev, dekliški priimek matere, kje je rojen, kje stanuje, dan, mesec in leto rojstva, enotno matično številko (EMŠO), narodnost, državljanstvo, poklic, kakšne so njegove družinske razmere, ali je pismen, katere šole ima, ali je bil vojak, kje in kdaj, oziroma ali je podčastnik, častnik ali vojaški uslužbenec, ali je vpisan v vojaško evidenco in pri katerem organu za obrambo, ali je bil odlikovan, kakšni so njegov osebni dohodek in njegove premoženjske razmere, ali je bil že obsojen pa obsodba še ni bila izbrisana, kdaj in zakaj, in ali je in kdaj izrečeno kazen prestal, ali teče zoper njega postopek za kakšno drugo kaznivo dejanje, če je mladoleten pa tudi, kdo je njegov zakoniti zastopnik. Obdolženca je treba poučiti, da mora na vabilo priti in takoj sporočiti vsako spremembo naslova ali nameravano spremembo prebivališča, ter ga opozoriti na posledice, če ne bi tako ravnal.

(2) Obdolžencu se nato pove, katerega dejanja je obdolžen in kaj je podlaga za obdolžitev. Pouči se ga, da se ni dolžan zagovarjati in odgovarjati na vprašanja, če se zagovarja, pa ni dolžan izpovedati zoper sebe ali svoje bližnje ali priznati krivdo ter da ima pravico vzeti si zagovornika po lastni izbiri, oziroma da se mu lahko ob pogojih, ki jih določa ta zakon, postavi zagovornik po uradni dolžnosti, ki je lahko navzoč pri zaslišanju.

(3) Če gre za kazniva dejanja, za katere je v Kazenskem zakoniku predvideno, da se sme obdolžencu v določenih primerih kazni omiliti (3. točka 42. člena, tretji odstavek 297. člena Kazenskega zakonika), mu je tudi to treba povedati.

(4) Obdolženec se zaslišuje ustno. Pri zaslišanju se mu lahko dovoli, da uporablja svoje zapiske.

(5) Pri zaslišanju je treba obdolžencu omogočiti, da se v neoviranem pripovedovanju izjavi o vseh okoliščinah, ki ga obremenjujejo, in da navede vsa dejstva, ki so v korist njegovi obrambi.

(6) Ko obdolženec konča svojo izpovedbo, se mu postavi vprašanja, če je treba, da se izpolnijo vrzeli ali odpravijo nasprotja in nejasnosti v njegovem pripovedovanju.

(7) Zasliševanje se mora opraviti tako, da se v polni meri spoštuje obdolženčeva osebnost.

(8) Proti obdolžencu se ne smejo uporabiti sila, grožnja ali druga podobna sredstva (tretji odstavek 266. člena), da bi se dosegla kakšna njegova izjava ali priznanje.

(9) Obdolženec sme biti zaslišan brez zagovornika, če se je izrecno odpovedal tej pravici, obramba pa ni obvezna ali če zagovornik ni navzoč, čeprav je bil obveščten o zaslišanju (178. člen).

(10) Če obdolženec ni bil poučen o svojih pravicah iz drugega odstavka tega člena ali če dani pouk in izjava obdolženca glede pravice do zagovornika nista zapisana v zapisnik ali če je bilo ravnano v nasprotju z določbami osmega ali devetega odstavka tega člena, sodišče ne sme opreti svoje odločbe na obdolženčevo izpovedbo.

228. člen

(1) Obdolžencu je treba postavljati vprašanja jasno, razločno in določno, tako da jih lahko popolnoma razume. Vprašanja zlasti ne smejo izhajati s stališča, kot da je obdolženec nekaj priznal, česar ni priznal. Prav tako se mu tudi ne smejo postavljati vprašanja, v katerih je že obsežno navodilo, kako je treba nanje odgovoriti. Obdolženec se ne sme preslepiti, da bi se dosegla kakšna njegova izjava ali priznanje.

(2) Če se poznejše obdolženčeve izpovedbe razlikujejo od prejšnjih, zlasti če obdolženec preklicuje svoje priznanje, se zahteva od njega, naj pove razloge, zakaj različno izpoveduje oziroma zakaj preklicuje priznanje.

(3) Če je bilo ravnano v nasprotju z določbami prvega odstavka tega člena, na obdolženčevo izpovedbo ni mogoče opreti sodne odločbe.

229. člen

(1) Obdolženec se sme soočiti s pričo ali z drugim obdolžencem, če se njune izpovedbe ne ujemajo v pomembnih dejstvih.

(2) Soočenci se vsak zase zaslišijo o vsaki okoliščini, v kateri se njihove izpovedbe ne ujemajo, in njihov odgovor vpiše v zapisnik.

230. člen

Predmete, ki so v zvezi s kaznivim dejanjem ali ki se uporabijo za dokaz, obdolženec najprej opiše; nato pa se mu pokažejo, da se vidi, ali jih bo prepoznal. Če se taki predmeti ne morejo prinesiti, se obdolženec odpelje na kraj, kjer so.

231. člen

(1) Obdolženčeva izpovedba se vpiše v zapisnik v obliki pripovedovanja; vprašanja in odgovori nanje se vpišejo v zapisnik, če to zahtevajo stranke ali zagovornik ali če preiskovalni sodnik meni, da je to potrebno. Iz zapisnika mora biti razvidno, na čigavo vprašanje je dan odgovor.

(2) Obdolžencu se lahko dovoli, da svojo izpovedbo sam narekuje v zapisnik.

232. člen

Kljub priznanju obdolženca mora sodišče, ki vodi postopek, zbirati še druge dokaze. Če je priznanje jasno in popolno in če je podprto tudi z drugimi dokazi, se nadaljnji dokazi zbirajo samo na predlog strank.

233. člen

(1) Obdolženec se zasliši po tolmaču v primerih, ki so določeni v tem zakonu.

(2) Če je obdolženec gluha, se mu postavljajo vprašanja pisno, če pa je nem, se zahteva od njega, da odgovori pisno. Če se zaslišanje ne more opraviti na ta način, se pokliče za tolmača nekdo, ki se zna sporazumeti z obdolžencem.

(3) Če tolmač ni že zaprisežen, mora priseči, da bo vprašanja, ki se postavljajo obdolžencu, in njegove izjave natančno prevedel.

(4) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na izvedence, se smiselno uporabljajo za tolmače.

5. Zasliševanje prič

234. člen

(1) Za priče se vabijo osebe, za katere je verjetno, da bi mogle kaj povedati o kaznivem dejanju in storilcu in o drugih pomembnih okoliščinah.

(2) Oškodovanec, oškodovanec kot tožilec in zasebni tožilec se smejo zaslišati kot priče.

(3) Vsakdo, kdor je povabljen za pričo, se je dolžan odzvati vabilu in, če ni v tem zakonu določeno drugače, tudi pričati.

235. člen

Kot priča ne sme biti zaslišan:

1) kdor bi s svojo izpovedbo prekršil dolžnost varovanja uradne ali vojaške tajnosti, dokler ga pristojni organ ne odveže te dolžnosti;

2) obdolženčev zagovornik o tem, kar mu je obdolženec zaupal kot svojemu zagovorniku, razen če obdolženec to sam zahteva.

236. člen

(1) Dolžnosti pričevanja so oproščeni:

1) obdolženčev zakonec oziroma oseba, s katero živi v zunajzakonski skupnosti;

2) obdolženčevi krvni sorodniki v ravni vrsti, sorodniki v stranski vrsti do vštetega tretjega kolena in sorodniki po svaštvu do vštetega drugega kolena;

3) obdolženčev posvojenec in posvojitelj;

4) verski spovednik o tistem, o čemer se mu je spovedal obdolženec ali druga oseba;

5) odvetnik, zdravnik, socialni delavec, psiholog ali kakšna druga oseba o dejstvih, za katera je zvedel pri opravljanju poklica, če velja dolžnost, da mora ohraniti kot tajnost tisto, kar je zvedel pri opravljanju svojega poklica, razen v primerih iz tretjega odstavka 65. člena tega zakona ali če so izpolnjeni pogoji, določeni v zakonu, pod katerimi so te osebe odvezane dolžnosti varovanja tajnosti oziroma so dolžne posredovati zaupne podatke pristojnim organom.

(2) Sodišče, ki vodi postopek, je dolžno poučiti osebe, omenjene v prejšnjem odstavku, da jim ni treba pričati, vsakokrat preden jih zasliši, brž ko zve, da gre za okoliščine, zaradi katerih so oproščene dolžnosti pričevanja. Če priča izjavi, da se odpoveduje tej pravici in da želi pričati, se jo mora opozoriti, da se bo na njeno izpovedbo lahko oprla sodna odločba, četudi se bo na glavni obravnavi odpovedala pričevanju. Pouk in odgovor se vpišeta v zapisnik.

(3) Mladolletne osebe, ki glede na svojo starost in duševno razvitost ne more razumeti pomena pravice, da ni dolžna pričati, ni dovoljeno zaslišati kot priče, razen če to zahteva sam obdolženec.

(4) Kdor ima razlog, da odreče pričevanje proti enemu od obdolžencev, je oproščen dolžnosti pričevanja tudi proti drugim obdolžencem, če se njegova izpovedba po naravi stvari ne da omejiti samo nanje.

237. člen

Če je bil kot priča zaslišan kdo, ki ne bi smel biti zaslišan kot priča (235. člen), ali kdo, ki ni bil dolžan pričati (236. člen), pa o tem ni bil poučen ali se ni izrecno odpovedal tej pravici, ali pa pouk in odpoved pričevanju nista zapisana v zapisnik, ali če je bil zaslišan mladoletnik, ki ni mogel razumeti pomena pravice, da ni dolžan pričati, ali če je bila izpovedba priče izsiljena s silo, grožnjo ali kakšnim drugim podobnim prepovedanim sredstvom (tretji odstavek 266. člena), ne sme sodišče na tako izpovedbo opreti svoje odločbe.

238. člen

Priča ni dolžna odgovarjati na posamezna vprašanja, če je verjetno, da bi s tem spravila sebe ali svojega bližnjega sorodnika (1. do 3. točka prvega odstavka 236. člena) v hudo sramoto, znatno materialno škodo ali v kazenski pregon.

239. člen

(1) Priče se vabijo s pisnim vabilom, v katerem se navede: ime, priimek in poklic vabljenega, kdaj in kam naj pride, kazenska zadeva, zaradi katere je vabljen, navedba, da se vabi kot priča, in opozorilo na posledice neopravičenega izostanka (244. člen).

(2) Mladolletna oseba, ki še ni dopolnila šestnajst let, se vabi za pričo po njenih starših oziroma po zakonskem zastopniku, razen če to ni mogoče zaradi tega, ker je treba hitro ravnati, ali zaradi drugih okoliščin.

(3) Priče, ki se zaradi starosti, bolezni ali hudih telesnih hib ne morejo odzvati vabilu, se smejo zaslišati v njihovem stanovanju.

240. člen

(1) Priče se zaslišujejo vsaka zase in brez navzočnosti drugih prič. Priča mora dajati odgovore ustno.

(2) Pričo je treba najprej opomniti, da je dolžna govoriti resnico in da ne sme ničesar zamolčati, nato pa jo opozoriti, da pomeni kriva izpovedba kaznivo dejanje. Pričo je treba opozoriti tudi, da ni dolžna odgovarjati na vprašanja iz 238. člena tega zakona in to opozorilo vpisati v zapisnik.

(3) Pričo je treba nato vprašati za ime in priimek, poklic, prebivališče, rojstni kraj, starost in njeno razmerje do obdolženca in oškodovanca. Opozoriti jo je treba, da mora sporočiti sodišču spremembo naslova in prebivališča. Policista, ki nastopa kot priča, se namesto za prebivališče praviloma vpraša za naslov in naziv enote, ki ji pripada. Od neposrednega izvajalca ukrepov po 149.a, 150., 151., 155. in 155.a členu tega zakona se praviloma ne zahteva osebnih podatkov, ampak zadostuje, če se identificira s službenim delovnim imenom in uradnim dokumentom, ki potrjuje njegovo svojstvo.

(4) Pri zaslišanju mladoletne osebe, zlasti če je bila s kaznivim dejanjem oškodovana, je treba ravnati obzirno, da zaslišanje ne bi škodljivo vplivalo na njeno duševno stanje. Če je potrebno, se zaslišanje mladoletne osebe opravi s pomočjo pedagoga ali kakšnega drugega strokovnjaka.

240.a člen

(1) Če bi zaradi razkritja posameznih osebnih podatkov ali celotne identitete določene priče nastala resna nevarnost za njeno življenje ali telo, življenje ali telo njenega bližnjega sorodnika (1. do 3. točka prvega odstavka 236. člena) ali oseb, ki jih v skladu z določbami zakona iz tretjega odstavka 141.a člena tega zakona predlaga priča, lahko sodišče za zaščito določene priče ali njenega bližnjega odredi enega ali več zaščitnih ukrepov kot so:

1) izbris vseh ali posameznih podatkov iz tretjega odstavka 240. člena tega zakona iz kazenskega spisa;

2) označitev vseh ali nekaterih podatkov iz prejšnje točke za uradno tajnost;

3) odredba obdolžencu, zagovorniku, oškodovancu, ali njihovim zakonitim zastopnikom in pooblaščenecem, da morajo ohraniti v tajnosti posamezna dejstva ali podatke;

4) določitev psevdonima priči;

5) zaslišanje s pomočjo tehničnih sredstev (zaščitna stena, naprava za popačenje glasu, prenos zvoka iz posebnega prostora in podobna tehnična zaščitna sredstva).

(2) Zaščitne ukrepe iz prejšnjega odstavka s pisnim sklepom odredi preiskovalni sodnik na predlog državnega tožilca, priče, oškodovanca, obdolženca, njihovih zakonitih zastopnikov in pooblaščenec ali po uradni dolžnosti. Sklep ne sme vsebovati podatkov, ki bi lahko privedli do razkritja podatkov, ki so predmet zaščitnega ukrepa.

(3) Pred izdajo sklepa o uporabi zaščitnih ukrepov preiskovalni sodnik od priče pridobi podatke iz tretjega odstavka 240. člena tega zakona. V primeru odreditve zaščitnih ukrepov se ustrezni podatki iz tretjega odstavka 240. člena tega zakona takoj po identifikaciji in pred zaslišanjem priče izločijo iz spisa in hranijo kot uradna tajnost. Njihov pregled in uporaba sta dopustna samo v postopku odločanja o pritožbi zoper sklep iz prejšnjega odstavka in v primeru preverjanja identitete po devetem odstavku tega člena.

(4) Sklep o uporabi zaščitnih ukrepov, s katerimi se identiteta priče obdolžencu in njegovemu zagovorniku v celoti prikriva (anonimna priča), lahko preiskovalni sodnik izda samo po opravljenem posebnem naroku, če oceni:

1) da obstaja resna nevarnost za življenje ali telo priče, življenje ali telo njenega bližnjega sorodnika ali oseb, ki jih v skladu z določbami zakona iz tretjega odstavka 141.a člena tega zakona predlaga priča,

2) da je izpovedba priče pomembna za kazenski postopek,

3) da priča izkazuje zadostno stopnjo verodostojnosti in

4) da interes pravičnosti in uspešne izvedbe kazenskega postopka pretehtata nad interesom obrambe, da se seznanj z identiteto priče.

(5) Na naroku iz prejšnjega odstavka je poleg državnega tožilca in priče, za katero se predlaga zaščitni ukrep, lahko prisotno samo še nujno sodno osebje in osebje za zagotavljanje varnosti. Preiskovalni sodnik na naroku vpogleda v predloženo dokumentacijo in zasliši priče ter druge osebe, ki bi lahko nudile podatke, pomembne za njegovo odločitev. Izjave, ki jih na tem

naroku dajo priča ali druge osebe, se takoj po naroku izločijo iz spisa in hranijo kot uradna tajnost. Njihov pregled in uporaba sta dopustna samo v postopku odločanja o pritožbi zoper sklep iz drugega odstavka in v primeru preverjanja identitete po devetem odstavku tega člena. Če preiskovalni sodnik na naroku ugotovi, da zaščitni ukrepi iz prvega odstavka tega člena ne zadoščajo za zagotovitev osebne varnosti, lahko državnemu tožilcu predlaga, da poda pobudo v skladu z določbami zakona iz tretjega odstavka 141.a člena tega zakona.

(6) Če so glede določene priče že pred zaslišanjem pri preiskovalnem sodniku odrejeni nujni zaščitni ukrepi ali ukrepi in programu zaščite po zakonu iz tretjega odstavka 141.a člena tega zakona, preiskovalni sodnik na naroku iz četrtega odstavka tega člena od priče pridobi podatke iz tretjega odstavka 240. člena tega zakona in preveri, ali gre dejansko za isto pričo, glede katere so bili odrejeni ukrepi. Ugotovitev se vpiše v zapisnik. Pridobljeni podatki se takoj po identifikaciji in pred zaslišanjem priče izločijo iz spisa in hranijo kot uradna tajnost. Glede take priče preiskovalni sodnik s sklepom odloči o prikritju identitete za potrebe sodnega postopka po opravljeni oceni iz 4. točke četrtega odstavka tega člena.

(7) Med zaslišanjem priče, glede katere so odrejeni ukrepi iz prvega odstavka tega člena ali glede katere so odrejeni ukrepi in programu zaščite po zakonu iz tretjega odstavka 141.a člena tega zakona, preiskovalni sodnik prepove vsa vprašanja, pri katerih bi lahko odgovori nanje razkrili zaščitene podatke.

(8) Po izročitvi obtožnice sodišču do konca glavne obravnave opravlja pristojnosti preiskovalnega sodnika iz tega člena predsednik senata.

(9) Če je na glavni obravnavi treba zaslišati pričo, glede katere je bil odrejen zaščitni ukrep iz 4. točke prvega odstavka tega člena ali glede katere je odrejen ukrep po šestem odstavku tega člena, mora predsednik senata pred zaslišanjem preveriti, ali gre dejansko za isto pričo, glede katere je bil odrejen zaščitni ukrep. Ugotovitev se vpiše v zapisnik.

241. člen

(1) Po splošnih vprašanjih se od priče zahteva, naj pove vse, kar ve o zadevi; nato se ji postavljajo vprašanja, da se njene izpovedbe preskusijo, dopolnijo in razjasnijo. Pri zaslišanju priče ni dovoljeno slepiti in tudi ne postavljati takšnih vprašanj, v katerih je že obseženo navodilo, kako naj odgovori.

(2) Pričo je treba vselej vprašati, od kod ve to, o čemer priča.

(3) Priče se smejo soočiti, če se njihove izpovedbe ne ujemajo glede pomembnih dejstev. Soočenci se o vsaki okoliščini, o kateri se njihove izpovedbe ne ujemajo, zaslišijo vsak zase in njihovi odgovori vpišejo v zapisnik. Hkrati se smeta soočiti samo dve priči.

(4) Oškodovanca, ki se zaslišuje kot priča, je treba vprašati, ali želi v kazenskem postopku uveljavljati premoženjsko-pravni zahtevek.

242. člen

(1) Če je potrebno, da se ugotovi, ali priča pozna osebo ali predmete, se od nje najprej zahteva, naj jih opiše in navede znake, po katerih se razlikujejo; šele potem se ji pokaže oseba ali predmet, in sicer skupaj z drugimi, njej neznanimi osebami oziroma po možnosti skupaj s predmeti iste vrste. Na smiselno enak način je treba ravnati tudi pri prepoznavanju s pomočjo drugih čutil (sluh, tip, voh in drugo).

(2) Pred prepoznavo se pričo opozori po drugem odstavku 240. člena tega zakona.

(3) Preiskovalni sodnik, ki vodi prepoznavo, mora zagotoviti, da priča pred začetkom prepoznavne ne vidi oseb ali predmetov, ki jih bo prepoznavala.

(4) O prepoznavi obdolženca se sestavi zapisnik, temu pa se priloži skupni posnetek vseh oseb, ki so bile prepoznavane.

242.a člen

Če obstaja resna nevarnost za življenje ali telo osebe, ki opravlja prepoznavo, oziroma njenih bližnjih sorodnikov (1. do 3. točka prvega odstavka 236. člena) ali če je podana verjetnost, da bo oseba, ki se prepoznavna, vplivala na potek prepoznavne, se mora prepoznavna opraviti tako, da oseba, ki se prepoznavna, ne more videti osebe, ki opravlja prepoznavo.

243. člen

Če se pričča zaslišuje po tolmaču ali če je gluha ali nema, se zasliši tako, kot je predpisano v 233. členu tega zakona.

244. člen

(1) Če pričča, ki je bila v redu povabljen, ne pride in svojega izostanka ne opraviči, ali če se brez dovoljenja ali opravičenega razloga odstrani s kraja, kjer bi morala biti zaslišana, se sme odrediti da se privede s silo, sme pa se tudi kaznovati z denarno kaznijo, določeno v prvem odstavku 78. člena tega zakona.

(2) Če pričča pride, pa potem, ko je bila opozorjena na posledice, brez zakonskega razloga noče pričati, se sme kaznovati z denarno kaznijo, določeno v prvem odstavku 78. člena tega zakona; če pa tudi potem noče pričati, se sme zapreti. Zapor traja, dokler pričča ni pri volji pričati in dokler njeno pričanje ne postane nepotrebno ali dokler se kazenski postopek ne konča, vendar največ mesec dni.

(3) O pritožbi zoper sklep, s katerim je bila izrečena denarna kazen ali odrejen zapor, odloča vselej senat (šesti odstavek 25. člena). Pritožba zoper sklep o zaporu ne zadrži njegove izvršitve.

(4) Vojaške osebe in pripadniki policije se ne smejo zapreti, pač pa se o tem, da niso hoteli pričati, obvesti njihovo pristojno poveljstvo.

6. Ogljed

245. člen

Ogljed se opravi, kadar je za ugotovitev ali razjasnitev kakšnega pomembnega dejstva v postopku potrebno neposredno opazovanje.

246. člen

(1) Da se preverijo izvedeni dokazi ali ugotovijo dejstva, ki so pomembna za razjasnitev stvari, sme organ, ki vodi postopek, odrediti rekonstrukcijo dogodka tako, da se ponovijo dejanja ali situacije v razmerah, v katerih se je po izvedenih dokazih dogodek pripetil. Če so v izpovedbah posameznih prič ali obdolžencev dejanja ali situacije prikazani različno, se rekonstrukcija dogodka opravi praviloma z vsakim izmed njih posebej.

(2) Rekonstrukcija se ne sme opravljati tako, da bi se žalila javni red in morala ali da bi bilo v nevarnosti življenje ali zdravje ljudi.

(3) Pri rekonstrukciji se smejo po potrebi znova izvesti posamezni dokazi.

247. člen

(1) Organ, ki opravlja ogled ali rekonstrukcijo dogodka, lahko zahteva pomoč strokovnjaka kriminalistično-tehnične, prometne ali druge stroke, ki po potrebi tudi išče, zavaruje ali opisuje sledove, opravi potrebna merjenja in snemanja, napravi skice ali zbere druge podatke.

(2) Na ogled ali rekonstrukcijo dogodka se lahko povabi tudi izvedenec, če naj bi bila njegova navzočnost koristna za izvid in mnenje.

7. Izvedenstvo

248. člen

Kadar je za ugotovitev ali presojo kakšnega pomembnega dejstva potrebno dobiti izvid in mnenje nekoga, ki ima potrebno strokovno znanje, se odredi, naj to opravijo izvedenci.

249. člen

(1) Izvedenstvo odredi s pisno odredbo organ, ki vodi postopek. V odredbi navede, katera dejstva naj se ugotovijo ali presodijo s pomočjo izvedencev in komu naj bo izvedensko delo zaupano. Odredba se vroči tudi strankam.

(2) Če je za določeno vrsto izvedenskega dela strokoven zavod ali če se da izvedensko delo opraviti v okviru državnega organa, se tako delo, zlasti če je bolj zamotano, zaupa praviloma takemu zavodu oziroma organu. Zavod oziroma organ določi enega ali več strokovnjakov, ki naj to delo opravijo.

(3) Kadar določi izvedenca organ, ki vodi postopek, določi praviloma enega izvedenca; če je izvedensko delo zamotano, pa dva ali več.

(4) Če so za kakšno vrsto izvedenskega dela imenovani sodni izvedenci, sme sodišče postaviti druge izvedence samo, če bi bilo nevarno odlašati, če so sodni izvedenci zadržani ali če to zahtevajo druge okoliščine.

250. člen

(1) Kdor je povabljen kot izvedenec, se je dolžan odzvati vabilu in podati svoj izvid in mnenje.

(2) Če izvedenec, ki je bil v redu povabljen, ne pride, pa svojega izostanka ne opraviči, ali če noče opraviti izvedenskega dela, se sme kaznovati z denarno kaznijo določeno v prvem odstavku 78. člena tega zakona; če neopravičeno ne pride, se sme tudi prisilno privedi.

(3) O pritožbi zoper sklep, s katerim je bila izrečena denarna kazen, odloči senat (šesti odstavek 25. člena).

251. člen

(1) Za izvedenca se ne sme postaviti, kdor ne sme biti zaslišan kot pričča (235. člen) ali kdor je oproščen dolžnosti pričevanja (236. člen) kot tudi ne tisti, proti katerem je bilo storjeno kaznivo dejanje; če pa je bil postavljen, se sodna odločba ne sme opirati na njegov izvid in mnenje.

(2) Razlog za izločitev izvedenca (44. člen) je podan tudi glede oseb, ki so skupaj z obdolžencem ali oškodovancem v delovnem razmerju pri istem delodajalcu, kot tudi glede oseb, ki so v delovnem razmerju pri oškodovancu ali obdolžencu.

(3) Za izvedenca se praviloma ne vzame, kdor je bil zaslišan kot pričča.

(4) Če je dovoljena posebna pritožba zoper sklep, s katerim je bila zavrnjena zahteva za izločitev izvedenca (četrti odstavek 42. člena), odloži pritožba delo izvedenca, razen, če bi bilo nevarno odlašati.

252. člen

(1) Pred začetkom dokazovanja po izvedencih je treba izvedencu naročiti, naj predmet skrbno pregleda, natančno navede vse, kar opazi in dožene in naj poda svoje mnenje nepristransko in v skladu s pravili znanosti ali strokovnega znanja. Posebej ga je treba opozoriti, da pomeni kriva izpovedba kaznivo dejanje.

(2) Od izvedenca se sme zahtevati, naj pred začetkom svojega dela priseže. Do glavne obravnave sme izvedenec priseči samo pred sodiščem, in sicer tedaj, če se je bati, da bo zadržan in ne bo mogel priti na glavno obravnavo. Vzrok, zakaj je bil zaprisežen, se navede v zapisniku. Stalni zapriseženi izvedenec se pred začetkom svojega dela samo opomni na dano prisego. Prisega se opravi, kakor je to določeno v 333. členu tega zakona.

(3) Organ, pred katerim teče postopek, vodi dokazovanje, pokaže izvedencu predmete, ki naj jih pregleda, mu postavlja vprašanja in zahteva po potrebi pojasnila glede njegovega izvida in mnenja.

(4) Izvedencu se smejo dajati pojasnila, sme se mu pa tudi dovoliti pregled spisov. Izvedenec lahko predlaga, naj se izvedejo dokazi ali preskrbijo predmeti in podatki, ki so pomembni za izvid in mnenje. Če je navzoč pri ogledu, rekonstrukciji dogodka ali pri kakšnem drugem preiskovalnem dejanju, lahko predlaga, naj se razjasnijo posamezne okoliščine ali naj se tistemu, ki se zaslišuje, postavijo posamezna vprašanja.

253. člen

(1) Izvedenec pregleda predmete v navzočnosti organa, ki vodi postopek, in zapisnikarja, razen če je za pregled potrebna dolgotrajna preiskava ali če se preiskava opravi v zavodu oziroma pri državnem organu ali če je to iz moralnih ozirov neprimerno.

(2) Če je za izvedenstvo potrebna analiza kakšne snovi, se da izvedencu, če je to mogoče, na razpolago le del take snovi, potrebna količina ostanka pa spravi za primer poznejših analiz.

254. člen

Izvid in mnenje izvedenca se takoj vpišeta v zapisnik. Izvedencu se lahko dovoli, da da svoj pisni izvid oziroma pisno mnenje pozneje, v roku, ki mu ga določi organ, pred katerim teče postopek.

255. člen

(1) Če je izvedenstvo zaupano strokovnemu zavodu ali državnemu organu, ga organ, ki vodi postopek, opozori, da pri dajanju izvida in mnenja ne more sodelovati oseba iz 251. člena tega zakona in tudi ne nekdo, pri kateremu je podan kakšen razlog za izločitev od izvedenstva, ki je določen v tem zakonu, in na posledice, če bi dal kriv izvid in mnenje.

(2) Strokovnemu zavodu oziroma državnemu organu se da na razpolago gradivo, ki je potrebno za izvedensko delo; če je potrebno, pa se ravna po četrtem odstavku 252. člena tega zakona.

(3) Strokovni zavod oziroma državni organ pošlje sodišču pisni izvid in mnenje, ki ga podpišejo tisti, ki so opravili izvedensko delo.

(4) Stranke lahko zahtevajo od predstojnika strokovnega zavoda oziroma državnega organa, naj jim sporoči imena strokovnjakov, ki bodo opravili izvedensko delo.

(5) Določbe prvega, drugega in tretjega odstavka 252. člena tega zakona se ne uporabljajo, kadar je izvedensko delo zaupano strokovnemu zavodu ali državnemu organu. Organ, pred katerim teče postopek, lahko zahteva od strokovnega zavoda oziroma organa pojasnila glede danega izvida in mnenja.

256. člen

V zapisniku o izvedenskem delu ali v pisnem izvidu in mnenju je treba navesti, kdo je to delo opravil, ter njegov poklic, strokovno izobrazbo in specialnost.

257. člen

Če se podatki izvedencev v njihovem izvidu bistveno razlikujejo ali če je njihov izvid nejasen, nepopoln ali pa sam s seboj ali z raziskanimi okoliščinami v nasprotju, pa se te pomanjkljivosti ne dajo odpraviti z novim zaslišanjem izvedencev, se dokazovanje ponovi z istimi ali drugimi izvedenci.

258. člen

Če so v mnenju izvedencev nasprotja ali pomanjkljivosti ali če nastane utemeljen dvom o pravilnosti danega mnenja, pa se te pomanjkljivosti ali dvom ne dajo odpraviti z novim zaslišanjem, se zahteva mnenje drugih izvedencev.

259. člen

(1) Pregled in raztelesenje trupla se opravi vselej, kadar je v kakšnem smrtnem primeru podan sum ali je očitno, da je bila smrt povzročena s kaznivim dejanjem ali da je v zvezi z izvršitvijo kaznivega dejanja. Če je truplo že pokopano, se odredi izkop, da se truplo pregleda in raztelesi.

(2) Pri raztelesenju trupla je treba storiti vse, kar je potrebno, da se ugotovi istovetnost trupla; v ta namen se posebej opišejo njegove zunanje in notranje telesne posebnosti.

260. člen

(1) Če se izvedensko delo ne opravi v strokovnem zavodu, opravi pregled in raztelesenje trupla en zdravnik, po potrebi pa tudi dva ali več zdravnikov, ki naj bodo po možnosti iz

sodnomoedicinske stroke. To izvedensko delo vodi preiskovalni sodnik, ki v zapisnik vnese izvid in mnenje izvedencev.

(2) Za izvedenca se ne sme določiti zdravnik, ki je umrlega zdravil. Pri raztelesenju trupla se lahko zaradi pojasnila o poteku in okoliščinah bolezni zdravnik, ki je umrlega zdravil, zasliši kot pričča.

261. člen

(1) V svojem mnenju morajo izvedenci navesti zlasti neposreden vzrok smrti, kaj ga je sprožilo in kdaj je nastopila smrt.

(2) Če je na truplu najdena kakšna poškodba, je treba ugotoviti, ali jo je prizadel kdo drug, in če jo je, s čim, na kakšen način, koliko časa pred nastopom smrti in ali je ta poškodba povzročila smrt. Če je na truplu več poškodb, je treba ugotoviti, ali je bila vsaka poškodba prizadejana z istim sredstvom in katera je povzročila smrt; če pa je bilo več poškodb smrtnih, je treba ugotoviti, katere od njih so s svojim skupnim delovanjem povzročile smrt.

(3) V primeru iz prejšnjega odstavka je treba posebej dognati, ali je sama vrsta in splošna narava poškodbe povzročila smrt ali pa so jo povzročile osebne lastnosti ali posebnost poškodovančevega organizma ali so jo povzročile slučajne okoliščine ali okoliščine, v katerih je bila poškodba prizadejana.

(4) Poleg tega je treba dognati, ali bi bila mogla pravočasna pomoč odvrniti smrt.

262. člen

(1) Pri pregledu in raztelesenju zarodka je treba posebej dognati njegovo starost, zmožnost za življenje zunaj maternice in vzrok, zakaj je zamrl.

(2) Pri pregledu in raztelesenju trupla novorojenčka je treba posebej dognati, ali je bil rojen živ ali mrtev, ali je bil zmožen za življenje, kako dolgo je živel, kdaj je umrl in kaj je bilo vzrok njegove smrti.

263. člen

(1) Če je podan sum zastrupitve, se pošljejo sumljive snovi, ki so bile najdene v truplu ali pa drugje, zavodu, ki opravlja toksikološke preiskave, da opravi izvedensko delo.

(2) Pri pregledu sumljivih snovi mora izvedenec posebej ugotoviti vrsto, količino in učinek najdenega strupa; če gre za pregled snovi, ki so bile vzete iz trupla, pa po možnosti tudi količino uporabljenega strupa.

264. člen

(1) Pri telesnih poškodbah opravi izvedenec svoje delo praviloma tako, da poškodovanca pregleda; če to ni mogoče ali ni potrebno, pa na podlagi medicinske dokumentacije ali drugih podatkov v spisih.

(2) Ko natančno opiše poškodbe, da izvedenec svoje mnenje zlasti o vrsti in teži vsake posamezne poškodbe in o njihovem skupnem učinku glede na njihovo naravo in posebne okoliščine primera, kakšen učinek imajo ponavadi takšne poškodbe in kakšen učinek so imele v konkretnem primeru, ter s čim in na kakšen način so bile prizadejane.

265. člen

(1) Če nastane sum, da je pri obdolžencu zaradi trajne ali začasne duševne bolezni, začasne duševne motnje ali duševne zaostalosti ali zaradi kake druge trajne in hude duševne motenosti prištevnost izključena ali zmanjšana, se odredi psihiatrični pregled obdolženca.

(2) Če je po mnenju izvedencev potrebno daljše opazovanje, se pošlje obdolženec na opazovanje v ustrezen zdravstveni zavod. Sklep o tem izda preiskovalni sodnik. Pritožba ne zadrži izvršitve sklepa. Opazovanje se sme podaljšati nad dva meseca samo na obrazložen predlog upravnika zdravstvenega zavoda po poprejšnjem zaslišanju izvedencev, vendar pa nikakor ne sme trajati dalj, kot traja rok za pripor.

(3) Če doženejo izvedenci v duševnem stanju obdolženca motnjo, določijo njeno naravo, vrsto, stopnjo in trajnost ter dajo svoje mnenje o tem, kako je tako duševno stanje vplivalo in

kako še sedaj vpliva na pojmovanje in ravnanje obdolženca, in ali je in v kolikšni meri je obstajala duševna motnja ob storitvi kaznivega dejanja.

(4) Če pošlje v zdravstveni zavod obdolženca, ki je v priporu, obvesti preiskovalni sodnik zavod, zakaj je bil odrejen pripor, da zavod ukrene, kar je potrebno za zagotovitev namena pripora.

(5) Obdolžencu, ki se pošlje na opazovanje po drugem odstavku tega člena in nima zagovornika, je treba postaviti zagovornika po uradni dolžnosti ob izdaji sklepa o opazovanju.

(6) Čas, ki ga prebije v zdravstvenem zavodu, se obdolžencu všteje v pripor oziroma v morebitno kazen.

266. člen

(1) Telesni pregled obdolženca se opravi tudi brez njegove privolitve, če je treba dognati dejstva, ki so pomembna za kazenski postopek. Telesni pregled drugih oseb se sme opraviti brez njihove privolitve samo tedaj, če je treba dognati, ali je na njihovem telesu določena sled ali posledica kaznivega dejanja.

(2) Odvzem krvi in druga zdravniška dejanja, ki se po pravih zdravniške znanosti opravijo zaradi analize in ugotovitve drugih dejstev, pomembnih za kazenskih postopek, se smejo opraviti tudi brez privolitve tistega, ki se pregleda, razen če bi zaradi tega nastala škoda za njegovo zdravje.

(3) Ni dovoljeno, da bi se pri obdolžencu ali priči uporabili zdravniški posegi ali da bi se jima dala takšna sredstva, s katerimi bi se vplivalo na njuno voljo pri izpovedovanju.

267. člen

(1) Kadar je potreben izvedenski pregled poslovnih knjig, mora organ, pred katerim teče postopek, izvedencem nakazati, v kateri smeri in v kolikšnem obsegu naj pregledajo poslovne knjige ter katera dejstva in okoliščine naj ugotovijo.

(2) Če je potrebno za izvedenski pregled poslovnih knjig podjetja ali druge pravne osebe, da se najprej uredi njihovo knjigovodstvo, obremenjujejo stroške za ureditev knjigovodstva podjetje oziroma drugo pravno osebo.

(3) Sklep o ureditvi knjigovodstva izda organ, ki vodi postopek, na obrazloženo pisno poročilo izvedencev, katerim je bil naložen pregled poslovnih knjig. V sklepu je treba navesti tudi, kolikšen znesek mora podjetje oziroma druga pravna oseba založiti pri sodišču kot predujem za stroške z ureditvijo njegovega knjigovodstva. Zoper ta sklep ni pritožbe.

(4) Ko je knjigovodstvo urejeno, izda organ, ki vodi kazenski postopek, na podlagi poročila izvedencev sklep, s katerim ugotovi višino stroškov, ki so nastali zaradi ureditve knjigovodstva, in določi, da trpi ta znesek podjetje oziroma druga pravna oseba. Podjetje oziroma druga pravna oseba se lahko pritoži glede utemeljenosti odločbe o povrnitvi stroškov in glede njihove višine. O pritožbi odloča senat sodišča prve stopnje (šesti odstavek 25. člena).

(5) Stroški se izterjajo, če niso bili založeni, v dobro organa, ki je naprej izplačal stroške in nagrado izvedencem.

XIX. poglavje

OBTOŽNICA IN UGOVOR ZOPER OBTOŽNICO

268. člen

(1) Ko je končana preiskava, kot tudi kadar se brez preiskave lahko vloži obtožnica (170. člen), sme teči postopek pred sodiščem samo na podlagi obtožnice državnega tožilca oziroma oškodovanca kot tožilca.

(2) Določbe o obtožnici in o ugovoru zoper obtožnico se uporabljajo smiselno tudi za zasebno tožbo, če se ta vloži za kaznivo dejanje iz pristojnosti okrožnega sodišča.

269. člen

(1) Obtožnica obsega:

1) ime in priimek obdolženca z osebnimi podatki (227. člen) in podatki o tem, ali je v priporu in od kdaj ali pa

je na prostosti; če pa je bil pred vložitvijo obtožnice izpuščen, koliko časa je bil v priporu;

2) opis dejanja, iz katerega izhajajo zakonski znaki kaznivega dejanja, čas in kraj storitve kaznivega dejanja, predmet na katerem, in sredstvo, s katerim je bilo storjeno kaznivo dejanje ter druge okoliščine, ki so potrebne, da se kaznivo dejanje kar najbolj natančno označi;

3) zakonsko označbo kaznivega dejanja z navedbo določb kazenskega zakona, ki naj se po predlogu tožilca uporabijo;

4) označbo sodišča, pred katerim naj bo glavna obravnava;

5) predlog, kateri dokazi naj se izvedejo na glavni obravnavi, z navedbo imen prič in izvedencev, spisov, ki naj se preberejo, in predmetov, ki so potrebni za dokazovanje;

6) obrazložitev, v kateri se po uspehu preiskave opiše stanje stvari, navedejo dokazi, s katerimi se ugotavljajo odločilna dejstva, navede zagovor obdolženca in stališče tožilca o navedbah obrambe.

(2) Če je obdolženec na prostosti, se sme v obtožnici predlagati, naj se odredi pripor; če je v priporu, pa se sme predlagati, naj se izpusti.

(3) Z isto obtožnico se sme obseči več kaznivih dejanj ali več obdolžencev, vendar samo tedaj, če se lahko po 32. členu tega zakona izvede enoten postopek in izda ena sama sodba.

270. člen

(1) Obtožnica se pošlje pristojnemu sodišču v toliko izvodih, kolikor je obdolžencev in zagovornikov, en izvod pa za sodišče.

(2) Takoj po prejemu obtožnice preizkusi predsednik senata, pred katerim naj bo glavna obravnava, ali je obtožnica sestavljena po predpisih (269. člen); če spozna da ni, jo vrne tožilcu, naj jo v treh dneh popravi. Iz opravičenih razlogov lahko senat na tožilčevo zahtevo ta rok podaljša. Če oškodovanec kot tožilec ali zasebni tožilec omenjeni rok zamudi, se šteje, da je odstopil od pregona in se postopek ustavi.

271. člen

(1) Če je vložil oškodovanec kot tožilec obtožnico brez preiskave (šesti odstavek 170. člena) ali če je bila vložena zasebna tožba zaradi kaznivega dejanja, za katero ni bila opravljena preiskava, zahteva predsednik senata okrožnega sodišča odločitev senata (šesti odstavek 25. člena), če misli da ni razlogov za pregon, ker so podane okoliščine iz 1., 2. ali 3. točke prvega odstavka 277. člena tega zakona.

(2) Če je oškodovanec kot tožilec ali zasebni tožilec v nasprotju s prvim in drugim odstavkom 170. člena tega zakona vložil obtožnico ali zasebno tožbo brez preiskave za kaznivo dejanje, za katero je predpisana kazen zapora nad pet let, se šteje, da je podal zahtevo za preiskavo.

(3) Zoper sklep senata ima oškodovanec kot tožilec oziroma zasebni tožilec pravico pritožbe.

272. člen

(1) Če je v obtožnici predlagano, naj se zoper obdolženca odredi pripor ali naj se obdolženec izpusti, odloči o tem senat (šesti odstavek 25. člena) takoj, najpozneje pa v osemindesetih urah.

(2) Če je obdolženec v priporu in v obtožnici ni predlagano, naj se izpusti, preizkusi senat iz prejšnjega odstavka po uradni dolžnosti v treh dneh od prejema obtožnice, ali so še dani razlogi za pripor, in izda sklep, s katerim ga podaljša ali odpravi. Pritožba zoper ta sklep ne zadrži njegove izvršitve.

273. člen

(1) Obtožnica se vroči obdolžencu, ki je na prostosti, brez odlašanja, če je v priporu pa v štiriindvajsetih urah po prejemu.

(2) Če je zoper obdolženca odrejen pripor s sklepom senata (272. člen), se mu vroči obtožnica skupaj s sklepom, s katerim je odrejen pripor, takrat, ko se zapre.

(3) Če obdolženec, ki mu je vzeta prostost, ni v zaporih pri sodišču, pri katerem naj bo glavna obravnava, odredi predsednik senata, naj ga takoj pripeljejo v te zapore, kjer se mu vroči obtožnica.

274. člen

(1) Obdolženec ima pravico podati ugovor zoper obtožnico v osmih dneh po njeni vročitvi. Ob vročitvi obtožnice pouči sodišče obdolženca o tej njegovi pravici.

(2) Ugovor zoper obtožnico sme podati brez posebnega pooblastila obdolženca tudi zagovornik, vendar pa ne proti njegovi volji.

(3) Obdolženec se lahko odpove pravici do ugovora zoper obtožnico.

275. člen

(1) Prepozen ugovor in ugovor, ki ga poda neupravičena oseba, zavrže s sklepom predsednik senata, pred katerim naj bo glavna obravnava. O pritožbi zoper ta sklep odloča senat (šesti odstavek 25. člena).

(2) Če predsednik senata ne zavrže ugovora po prvem odstavku tega člena, ga predloži skupaj s spisi senatu (šesti odstavek 25. člena), ki nato na seji odloči o njem. Pred odločitvijo se izvod ugovora pošlje tožilcu, ki lahko v treh dneh od prejema ugovora poda odgovor.

276. člen

(1) Če senat ne zavrže ugovora kot prepozne ali kot nedovoljenega, vzame v preizkus obtožnico.

(2) Če senat ob ugovoru spozna, da so napake ali pomanjkljivosti v obtožnici (269. člen) ali v samem postopku ali da je potrebna boljša razjasnitev stanja stvari, da bi se mogla preizkusiti utemeljenost obtožnice, vrne obtožnico, da se opažene pomanjkljivosti odpravijo ali da se preiskava dopolni oziroma opravi. Tožilec mora v treh dneh, odkar mu je bila sporočena odločba senata, predložiti popravljeno obtožnico ali zahtevati preiskavo oziroma njeno dopolnitev. Iz opravičenih razlogov sme senat na zahtevo tožilca ta rok podaljšati. Če oškodovanec kot tožilec ali zasebni tožilec zamudi omenjeni rok, se šteje, da je odstopil od pregona, postopek pa se ustavi. Če državni tožilec zamudi rok, mora o razlogih obvestiti višjega državnega tožilca.

(3) Če senat spozna, da je za kaznivo dejanje, ki je predmet obtožbe, pristojno kakšno drugo sodišče, izreče, da je sodišče, kateremu je predložena obtožnica, nepristojno, in pošlje po pravnomočnosti sklepa zadevo pristojnemu sodišču.

(4) Če senat ugotovi, da so v spisih zapisniki ali obvestila iz 83. člena tega zakona, izda sklep o njihovi izločitvi iz spisov. Zoper ta sklep je dovoljena posebna pritožba. Ko postane sklep pravnomočen, poskrbi predsednik senata iz šestega odstavka 25. člena tega zakona, preden pošlje zadevo predsedniku senata, ki razpiše glavno obravnava, da se izločeni zapisniki in obvestila zaprejo v poseben ovitek in izročijo preiskovalnemu sodniku, da jih shrani ločeno od drugih spisov. Teh zapisnikov in obvestil ni dovoljeno pregledovati in tudi ne uporabiti v postopku.

277. člen

(1) Ko senat sklepa o ugovoru zoper obtožnico, odloči, da se obtožba ne dopusti in da se kazenski postopek ustavi, če ugotovi:

1) da dejanje, ki je predmet obtožbe, ni kaznivo dejanje;

2) da so podane okoliščine, ki izključujejo kazensko odgovornost, in da ni razlogov za uporabo varnostnih ukrepov;

3) da je kazenski pregon zastaran, ali je dejanje obseženo z amnestijo ali pomilostitvijo, ali če so podane druge okoliščine, ki izključujejo pregon;

4) da ni zadosti dokazov, da bi bil obdolženec utemeljeno sumljiv dejanja, ki je predmet obtožbe.

(2) Če senat ugotovi, da ni zahteve upravičenega tožilca ali potrebnega predloga ali dovoljenja za pregon ali če so podane druge okoliščine, ki začasno preprečujejo pregon, se sklepom obtožnica zavrže.

278. člen

(1) Ko sklepa o ugovoru zoper obtožnico državnega tožilca, vloženo po šestem odstavku 170. člena tega zakona, ali o zahtevi predsednika senata v zvezi s to obtožnico (284. člen), ali ko sklepa v primerih iz prvega odstavka 271. člena tega zakona o zahtevi predsednika senata sodišča prve stopnje, ki se ne strinja z obtožnico oškodovanca kot tožilca ali z zasebno tožbo, zavrže senat s sklepom obtožnico oziroma zasebno tožbo, če spozna da je podan kakšen razlog iz 1., 2. ali 3. točke prvega oziroma iz drugega odstavka prejšnjega člena; če so bila opravljena preiskovalna dejanja, pa tudi, če spozna, da je podan razlog iz 4. točke prvega odstavka omenjenega člena.

(2) Če je bila po ugovoru zoper obtožnico državnega tožilca iz prejšnjega odstavka ali po zahtevi predsednika senata v zvezi s to obtožnico (284. člen) opravljena preiskava (drugi odstavek 276. člena), senat pa po preiskavi spozna, da je podan kakšen razlog iz prvega odstavka prejšnjega člena, odloči s sklepom, da se obtožba ne dopusti in da se kazenski postopek ustavi.

279. člen

Pri sklepu iz tretjega odstavka 276. člena ter iz 277. člena in 278. člena tega zakona senat ni vezan na pravno presojo dejanja, ki jo je tožilec navedel v obtožnici.

280. člen

(1) Če senat ne izda nobenega od sklepov iz prvega do tretjega odstavka 276., 277. in 278. člena tega zakona, zavrne ugovor kot neutemeljen.

(2) Z istim sklepom odloči senat tudi o predlogih za združitve ali izločitve postopka.

281. člen

Če podajo samo nekateri od več obdolžencev ugovor zoper obtožnico in če so razlogi, zaradi katerih je sodišče spoznalo, da se obtožba ne dopusti ali da se obtožnica zavrže, v korist tudi nekaterim obdolžencem, ki niso podali ugovora, ravna senat tako, kakor da bi bili podali ugovor tudi ti.

282. člen

Vse odločbe, ki jih izda senat v zvezi z ugovorom zoper obtožnico, morajo biti obrazložene, vendar tako, da se s tem ne vpliva naprej na rešitev tistih vprašanj, ki se bodo obravnavala na glavni obravnavi.

283. člen

(1) Zoper odločbo senata iz tretjega odstavka 276. člena tega zakona je dovoljena pritožba, zoper odločbo iz 277. in 278. člena tega zakona pa se lahko pritožita tožilec in oškodovanec. Zoper druge odločbe, ki jih izda senat v zvezi z ugovorom zoper obtožnico, ni pritožbe.

(2) Če se je zoper sklep senata pritožil samo oškodovanec in se pritožbi ugodi, se šteje, da je oškodovanec s pritožbo prevzel pregon.

284. člen

(1) Če ugovor zoper obtožnico ni bil vložen ali je bil zavrnjen, sme senat (šesti odstavek 25. člena) na zahtevo predsednika senata, pred katerim naj bo glavna obravnava, odločiti o vsakem vprašanju, o katerem se na podlagi tega zakona odloča v zvezi z ugovorom.

(2) Zahtevo iz prejšnjega odstavka lahko predsednik senata poda le do določitve glavne obravnave, najkasneje pa v dveh mesecih od prejema obtožnice pri sodišču.

(3) Določbe drugega odstavka 275. člena in členov 276 do 279 ter 282 in 283 tega zakona se smiselno uporabljajo tudi pri odločanju o zahtevi iz prvega odstavka tega člena.

285. člen

Obtožnica postane pravnomočna z dnem, ko je ugovor zavrnjen; če ugovor ni bil vložen ali je bil zavrnjen – z dnem,

ko je senat, ki je obravnaval zahtevo predsednika senata (284. člen), odločil, da se z obtožnico strinja; če take zahteve ni bilo, pa z dnem, ko je predsednik senata določil glavno obravnavo, oziroma, ko je pretekel rok iz drugega odstavka prejšnjega člena.

B. GLAVNA OBRAVNAVA IN SODBA

XX. poglavje PRIPRAVE NA GLAVNO OBRAVNAVO

286. člen

(1) Predsednik senata določi z odredbo dan, uro in kraj glavne obravnave.

(2) Predsednik senata določi glavno obravnavo najkasneje v dveh mesecih od prejema obtožnice pri sodišču, če je bila podana zahteva iz 284. člena tega zakona, pa brž ko jo je glede na odločbo senata mogoče določiti. Če v tem roku ne določi glavne obravnave, obvesti predsednika sodišča, iz katerih razlogov glavne obravnave ni določil. Predsednik sodišča ukrene, kar je potrebno, da se glavna obravnavna določi.

(3) Če predsednik senata ugotovi, da so v spisih zapisniki ali obvestila iz 83. člena tega zakona, izda sklep o njihovi izločitvi, preden določi glavno obravnavo, po pravnomočnosti sklepa pa jih da v poseben ovitek in izroči preiskovalnemu sodniku, da jih hrani ločeno od drugih spisov.

(4) Ko senat (šesti odstavek 25. člena) odloča o pritožbi zoper sklep iz prejšnjega odstavka, sme glede na vsebino izločenega dokaza odrediti, da se glavna obravnavna opravi pred drugim predsednikom senata.

287. člen

(1) Glavna obravnavna se opravi na sedežu sodišča, in sicer v sodnem poslopu.

(2) Če so v posameznih primerih prostori v sodnem poslopu neprimerni za glavno obravnavo, sme predsednik sodišča določiti, naj bo obravnavna v kakšnem drugem poslopu.

(3) Glavna obravnavna sme biti tudi v drugem kraju na območju pristojnega sodišča, če na obrazložen predlog predsednika sodišča to dovoli predsednik višjega sodišča.

288. člen

(1) Na glavno obravnavo se povabijo obtoženec in njegov zagovornik, tožilec, oškodovanec in njihovi zakoniti zastopniki in pooblaščenca ter tolmač. Prav tako se na glavno obravnavo povabijo priče in izvedenci, ki sta jih predlagala tožilec v obtožnici in obdolženec v ugovoru zoper obtožnico, razen tistih, za katere predsednik senata misli, da njihovo zaslišanje na glavni obravnavi ni potrebno. Tožilec in obtoženec lahko na glavni obravnavi ponovita predloge, ki jim predsednik senata ni ugodil.

(2) Glede vsebine vabila za obtoženca in priče veljajo določbe 193. in 239. člena tega zakona. V vabilu se obtoženec opozori, da se bo glavna obravnavna opravila tudi v njegovi nenavzočnosti, če bodo zato podani zakonski pogoji (tretji odstavek 307. člena).

(3) Obtožencu se mora vabilo vročiti tako, da mu ostane med vročitvijo vabila in dnevom glavne obravnave zadosti časa za pripravo obrambe, najmanj pa osem dni. Na zahtevo obtoženca ali na zahtevo tožilca s privolitvijo obtoženca se sme ta rok skrajšati.

(4) Oškodovancu, ki ni povabljen kot priča, sporoči sodišče v vabilu, da se bo glavna obravnavna opravila tudi brez njega in da bo njegova izjava o premoženjskem zahtevku prebrana. Opozori ga tudi, da se bo v primeru, če ne pride, štel, da ne namerava nadaljevati pregona, če bi državni tožilec umaknil obtožbo.

(5) Oškodovanec kot tožilec in zasebni tožilec se opozorita v vabilu, da se bo v primeru, če ne prideta na glavno obravnavo in tudi ne pošljeta pooblaščenca, štel, da sta umaknila obtožbo.

(6) Obtoženec, priča in izvedenec se opozorijo v vabilu na posledice, če ne pridejo na glavno obravnavo (307. in 309. člen).

289. člen

(1) Stranke in oškodovanec lahko tudi po razpisu glavne obravnave zahtevajo, da se na glavno obravnavo povabijo nove priče ali novi izvedenci ali preskrbijo drugi novi dokazi. V svoji obrazloženi zahtevi morajo stranke navesti, katera dejstva naj bi se dokazala in s katerimi od predlaganih dokazov.

(2) Če predsednik senata zavrne predlog za nove dokaze, se sme tak predlog ponoviti med glavno obravnavo.

(3) Predsednik senata sme tudi brez predloga strank odrediti, naj se za glavno obravnavo preskrbijo novi dokazi.

(4) O odločbi, s katero se odredi, naj se preskrbijo novi dokazi, se obvestijo stranke pred začetkom glavne obravnave.

290. člen

Če kaže, da bo glavna obravnavna trajala daljši čas, lahko predsednik senata zahteva od predsednika sodišča, naj določi enega ali dva sodnika oziroma sodnika porotnika, ki naj bosta navzoča pri glavni obravnavi, da bi lahko nadomestila člane senata, če bi bili zadržani.

291. člen

(1) Če se zve, da kakšna priča ali izvedenec, ki je povabljen na glavno obravnavo, pa še ni bil zaslišan, ne bo mogel priti na glavno obravnavo zaradi dolgotrajne bolezni ali drugih ovir, se sme zaslišati tam, kjer je.

(2) Pričo oziroma izvedenca zasliši in po potrebi izvedenca tudi zapriseže predsednik senata ali sodnik, ki je član senata, ali pa se opravi njegovo zaslišanje po preiskovalnem sodniku sodišča, na katerega območju priča oziroma izvedenec živi.

(3) O času in kraju zaslišanja se obvestijo stranke in oškodovanec, če je glede na nujnost postopka to mogoče. Če je obtoženec v priporu, odloči predsednik senata, ali je potrebna njegova navzočnost pri zaslišanju. Kadar so stranke in oškodovanec navzoči pri zaslišanju, imajo pravice iz sedmega odstavka 178. člena tega zakona.

292. člen

Predsednik senata sme iz tehtnih razlogov na predlog strank ali po uradni dolžnosti z odredbo odložiti dan glavne obravnave.

293. člen

(1) Če tožilec umakne obtožnico pred začetkom glavne obravnave, predsednik senata obvesti o tem vse, ki so bili povabljeni na glavno obravnavo. Oškodovanca pa posebej obvesti o njegovi pravici, da sme nadaljevati pregon (60. in 62. člen). Če oškodovancu obvestila ni bilo mogoče vročiti, ker sodišču ni prijavil spremembe naslova ali prebivališča, se šteje, da ne namerava nadaljevati pregona.

(2) Če oškodovanec ne nadaljuje pregona, ustavi predsednik senata s sklepom kazenski postopek. Ta sklep se pošlje strankam in oškodovancu.

(3) Sklep o ustavitvi kazenskega postopka izda predsednik senata tudi, če so po pravnomočnosti obtožnice oziroma zasebne tožbe podane kakšne druge okoliščine, zaradi katerih bi se morala na glavni obravnavi izdati zavmilna sodba (2., 3. in 4. točka 357. člena).

XXI. poglavje GLAVNA OBRAVNAVA

1. Javnost glavne obravnave

294. člen

(1) Glavna obravnavna je javna.

(2) Na glavni obravnavi smejo biti navzoče polnoletne osebe.

(3) Osebe, ki so navzoče na glavni obravnavi, ne smejo imeti pri sebi orožja ali nevarnega orodja, razen paznika obtoženca, ki je lahko oborožen.

295. člen

Od začetka zasedanja pa do konca glavne obravnave, sme senat ob vsakem času po uradni dolžnosti ali na predlog strank, vselej pa po njihovem zaslišanju, izključiti javnost vse ali dela glavne obravnave, če je to potrebno za varovanje tajnosti, varstva javnega reda, morale, varstva osebnega ali družinskega življenja obtoženca ali oškodovanca ali koristi mladoletnika, ali če bi po mnenju senata javnost škodovala interesom pravičnosti.

296. člen

(1) Izključitev javnosti ne velja za stranke, oškodovanca, njihove zastopnike in zagovornika.

(2) Senat sme dovoliti, da so na glavni obravnavi, katere javnost je izključena, navzoče posamezne uradne osebe ter znanstveni in javni delavci, na zahtevo obtoženca pa sme to dovoliti tudi njegovemu zakoncu oziroma osebi, s katero živi v zunajzakonski skupnosti in njegovim bližnjim sorodnikom.

(3) Predsednik senata opozori tiste, ki so navzoči na glavni obravnavi, katere javnost je izključena, da so dolžni varovati kot tajnost vse, kar zvedo na glavni obravnavi in jih opozori, da pomeni izdaja tajnosti kaznivo dejanje.

297. člen

(1) O izključitvi javnosti odloči senat s sklepom, ki mora biti obrazložen in javno razglašen.

(2) Sklep o izključitvi javnosti se sme izpodbijati samo v pritožbi zoper sodbo.

2. Vodstvo glavne obravnave

298. člen

(1) Predsednik, člani senata, zapisnikar in nadomestni sodniki in sodniki porotniki (290. člen) morajo biti nepretrgoma na glavni obravnavi.

(2) Dolžnost predsednika senata je, da ugotovi, ali je senat sestavljen po zakonu in ali je podan kakšen razlog, zaradi katerega bi bilo treba člane senata ali zapisnikarja izločiti (1. do 5. točka 39. člena).

299. člen

(1) Predsednik senata vodi glavno obravnavo, daje besedo strankam, oškodovancu, zakonskim zastopnikom, pooblaščenecem, zagovorniku, izvedencu in članom senata ter postavlja vprašanja obtožencu, pričam in izvedencem.

(2) Dolžnost predsednika senata je skrbeti za to, da se zadeva vsestransko razčisti, da se dožene resnica in odvrne vse, kar bi zavlačevalo postopek, ne da bi koristilo razjasnitvi stvari.

(3) Predsednik senata odloča o predlogih strank, če o njih ne odloča senat.

(4) O predlogu, glede katerega ni soglasja med strankami, in o soglasnih predlogih strank, s katerimi se ne strinja predsednik, odloča senat. Senat odloča tudi o ugovorih zoper ukrepe predsednika senata, ki se nanašajo na vodstvo glavne obravnave.

(5) Sklepi senata se vselej razglasijo in s kratko obrazložitvijo vpišejo v zapisnik o glavni obravnavi.

300. člen

Glavna obravnavna poteka v tistem redu, ki je določen v tem zakonu, vendar pa sme senat spremeniti določeni red obravnavanja zaradi posebnih okoliščin, zlasti če je veliko obtožencev, veliko kaznivih dejanj ali če je dokazno gradivo obsežno.

301. člen

(1) Dolžnost predsednika senata je skrbeti za red v sodni dvorani in za dostojanstvo sodišča. V ta namen lahko takoj po začetku zasedanja opozori tiste, ki so navzoči na glavni obravnavi, naj se dostojno obnašajo in naj ne ovirajo dela sodišča. Predsednik senata lahko odredi osebno preiskavo tistih, ki so navzoči na glavni obravnavi.

(2) Senat sme odrediti, da se odstranijo z zasedanja vsi, ki so kot poslušalci navzoči na glavni obravnavi, če se z ukrepi, ki jih določa ta zakon za vzdrževanje reda, ne more zagotoviti neoviran potek glavne obravnave.

(3) V sodni dvorani niso dovoljena slikovna snemanja. Izjemoma pa sme predsednik vrhovnega sodišča dovoliti tako snemanje na posamezni glavni obravnavi. Če je bilo dovoljeno snemanje, sme senat na glavni obravnavi iz opravičenih razlogov odločiti, da se posamezni deli glavne obravnave ne snemajo.

302. člen

(1) Če obtoženec, zagovornik, oškodovanec, zakoniti zastopnik, pooblaščenec, priča, izvedenec, tolmač ali kdo drug, ki je navzoč na glavni obravnavi, moti red ali se ne pokori ukazom predsednika senata glede vzdrževanja reda, ga predsednik senata opomni. Če opomin ne zaleže, sme senat odrediti, naj se obtoženec odstrani iz sodne dvorane; druge pa sme ne le odstraniti, marveč tudi kaznovati z denarno kaznijo, določeno v prvem odstavku 78. člena tega zakona.

(2) Po odločbi senata sme biti obtoženec odstranjen iz sodne dvorane za določen čas; če je bil na glavni obravnavi že zaslišan, pa tudi za ves čas, dokler traja dokazni postopek. Pred koncem dokaznega postopka pokliče predsednik senata obtoženca in mu sporoči potek glavne obravnave. Če obtoženec še naprej moti red ali žali dostojanstvo sodišča, ga sme senat znova odstraniti z zasedanja. V takem primeru se glavna obravnavna dokonča brez njegove navzočnosti, sodbo pa mu naznani predsednik ali sodnik, ki je član senata, v navzočnosti zapisnikarja.

(3) Zagovorniku ali pooblaščenec, ki kljub kazni še naprej moti red, sme senat odreči nadaljnjo obrambo oziroma zastopanje na glavi obravnavi; v tem primeru se od stranke zahteva, naj si vzame drugega zagovornika oziroma pooblaščenca. Če ni možnosti, da bi si obtoženec takoj vzel drugega zagovornika oziroma, da bi ga brez škode za obrambo postavilo sodišče, se glavna obravnavna prekine ali preloži. Če si zasebni tožilec ali oškodovanec kot tožilec ne vzame takoj drugega pooblaščenca, sme senat odločiti, da bo opravil glavno obravnavo brez navzočnosti pooblaščenca, če po pretehtanju vseh okoliščin spozna, da nenavzočnost pooblaščenca ni v škodo zastopnega. Sklep o tem se z obrazložitvijo vpiše v zapisnik o glavni obravnavi. Zoper ta sklep ni dovoljena posebna pritožba.

(4) Če sodišče odstrani iz sodne dvorane oškodovanca kot tožilca ali zasebnega tožilca, ki nimata pooblaščenca ali če odstrani njunega zakonitega zastopnika, ki nima pooblaščenca, se glavna obravnavna prekine oziroma preloži, dokler si ne vzamejo pooblaščenca.

(5) Če moti red državni tožilec, obvesti predsednik senata o tem pristojnega državnega tožilca, lahko pa tudi prekine glavno obravnavo in zahteva od pristojnega državnega tožilca, naj določi koga drugega za zastopanje obtožnice.

(6) Če sodišče kaznuje odvetnika oziroma odvetniškega kandidata, ki moti red, sporoči to odvetniški zbornici.

303. člen

(1) Zoper sklep o kazni je dovoljena pritožba, vendar lahko senat ta sklep prekliče.

(2) Zoper druge odločbe, ki se nanašajo na vzdrževanje reda in vodstvo glavne obravnave, ni pritožbe.

304. člen

(1) Če obtoženec stori na glavni obravnavi kaznivo dejanje, se je treba ravnati po 345. členu tega zakona.

(2) Če stori kdo drug med glavno obravnavo na zasedanju kaznivo dejanje, sme senat prekiniti glavno obravnavo in na ustno obtožbo tožilca takoj soditi o storjenem kaznivem dejanju; sme pa soditi o tem dejanju tudi potem, ko konča začeto glavno obravnavo.

(3) Če so podani razlog za sum, da je priča ali izvedenec na glavi obravnavi po krivem izpovedal, se za tako kaznivo dejanje ne more soditi takoj. V takem primeru sme predsednik senata odrediti, naj se o izpovedbi priče oziroma izvedenca napravi poseben zapisnik in ta pošlje državnemu tožilcu. Ta zapisnik podpiše zaslišana priča oziroma izvedenec.

(4) Če ni mogoče takoj soditi storilca kaznivega dejanja, zaradi katerega se ta preganja po uradni dolžnosti, se obvesti o tem pristojni državni tožilec zaradi nadaljnjega postopka.

3. Pogoji za glavno obravnavo

305. člen

Predsednik senata začne zasedanje in naznani predmet glavne obravnave in sestavo senata. Nato ugotovi, ali so prišli vsi, ki so bili povabljeni; če niso, se prepriča, ali so jim bila vabila vročena in ali so svoj izostanek opravičili.

306. člen

(1) Če na glavno obravnavo, ki je bila razpisana na podlagi obtožnice državnega tožilca, ne pride državni tožilec, se glavna obravnavo preloži, predsednik senata pa o tem obvesti višjega državnega tožilca.

(2) Če na glavno obravnavo ne pride oškodovanec kot tožilec ali zasebni tožilec, čeprav sta bila v redu povabljeni, in tudi ne njun pooblaščenec, ustavi senat postopek s sklepom.

307. člen

(1) Če je bil obtoženec v redu povabljen, pa ne pride na glavno obravnavo in tudi ne opraviči svojega izostanka, odredi senat, da se privede s silo. Če ga ni mogoče privedi takoj, senat preloži glavno obravnavo in odredi, da se obtoženec s silo privede na prihodnjo obravnavo. Če obtoženec opraviči svoj izostanek, preden ga privedejo, prekliče predsednik senata odredbo o privedbi.

(2) Če se obtoženec, ki je bil v redu povabljen, očitno izmika in noče priti na glavno obravnavo, za pripor pa ni nobenega od razlogov iz 201. člena tega zakona, sme senat odrediti pripor, da zagotovi njegovo navzočnost na glavni obravnavi. Pritožba ne zadrži izvršitve sklepa o priporu. Za pripor, ki je bil odrejen iz tega razloga, se smiselno uporabljajo določbe 200. člena, drugega, tretjega, četrtega in šestega odstavka 202. člena ter 208. do 213. d člena tega zakona. Če ni prej odpravljen, traja pripor do objave sodbe, najdalj pa mesec dni.

(3) Če obtoženec ne pride na glavno obravnavo, kljub temu da je bil v redu povabljen, sme senat odločiti, da se glavna obravnavo opravi tudi v njegovi nenavzočnosti, če njegova navzočnost ni nujna, če je navzoč njegov zagovornik in če je bil pred tem že zaslišan. Če obtoženec nima zagovornika, senat ravna po prvem odstavku tega člena, sme pa tudi odločiti, da se obtožencu postavi zagovornik po uradni dolžnosti.

(4) Sklep o tem, da bo obtoženca sodil v nenavzočnosti izda senat po zaslišanju tožilca in zagovornika. Pritožba ne zadrži izvršitve sklepa.

308. člen

Če ne pride na glavno obravnavo zagovornik, ki je bil v redu povabljen, pa ne obvesti sodišča, zakaj je zadržan, brž ko za to zve, ali če brez dovoljenja zapusti obravnavo, zahteva sodišče od obtoženca, naj si takoj vzame drugega zagovornika. Če obtoženec tega ne stori in ni možnosti, da bi brez škode za obrambo zagovornika postavilo sodišče, se glavna obravnavo preloži.

309. člen

(1) Če priča ali izvedenec neopravičeno izostane, čeprav je bil v redu povabljen, sme senat odrediti, da se takoj privede s silo.

(2) Glavna obravnavo se lahko začne tudi brez povabljenega priče ali izvedenca; v takem primeru odloči senat med glavno obravnavo, ali naj se zaradi nenavzočnosti priče ali izvedenca glavna obravnavo prekine ali preloži.

(3) Pričo ali izvedenca, ki je bil v redu povabljen, pa svojega izostanka ni opravičil, sme senat kaznovati z denarno kaznijo, določeno v prvem odstavku 78. člena tega zakona, sme pa odrediti tudi prisilno privedbo na novo glavno obravnavo. V opravičenem primeru sme senat preklicati svojo odločbo o kazni.

4. Preložitev in prekinitev glavne obravnave

310. člen

(1) Poleg primerov, ki so posebej določeni v tem zakonu, se glavna obravnavo preloži s sklepom senata, če je treba preskrbeti nove dokaze ali če se med glavno obravnavo ugotovi, da je obtoženec po storitvi kaznivega dejanja začasno duševno zbolel ali da je pri njem nastala začasna duševna motnja, ali če so podane druge ovire, da se glavna obravnavo ne more uspešno izvesti do konca.

(2) V sklepu, s katerim se preloži glavna obravnavo, se določi, če je to mogoče, dan in ura, kdaj se bo nadaljevala. Z istim sklepom sme senat odrediti tudi, naj se zberejo tisti dokazi, ki bi se s časom utegnili izgubiti.

(3) Zoper sklep iz prejšnjega odstavka ni pritožbe.

311. člen

(1) Glavna obravnavo, ki je bila preložena, se mora začeti znova, če se je spremenila sestava senata. Vendar pa sme senat po zaslišanju strank odločiti, da se v takem primeru priče in izvedenci ne zaslišijo znova in ne opravi nov ogled, temveč da se preberejo izpovedbe prič in izvedencev, dane na prejšnji glavni obravnavi, oziroma da se prebere zapisnik o ogledu.

(2) Če se glavna obravnavo, ki je bila preložena, opravlja pred istim senatom, se nadaljuje, predsednik senata pa na kratko pove potek prejšnje glavne obravnave; vendar pa sme senat v tem primeru odločiti, da se začne obravnavo znova.

(3) Če je bila glavna obravnavo preložena za več kot tri mesece ali če se opravlja pred drugim predsednikom senata, se mora začeti znova in se morajo vsi dokazi znova izvesti.

312. člen

(1) Poleg primerov, ki so posebej določeni v tem zakonu, sme predsednik senata prekiniti glavno obravnavo za odmor ali zato, ker je delovni čas pretekel, ali pa zato, da se v kratkem času preskrbijo določeni dokazi ali da se pripravi obtožba ali obramba.

(2) Prekinjena glavna obravnavo se vselej nadaljuje pred istim senatom.

(3) Če se glavna obravnavo ne more nadaljevati pred istim senatom ali če je bila prekinjena za več kot osem dni, je treba ravnati po določbi prejšnjega člena.

313. člen

Če se pokaže med glavno obravnavo pred senatom, sestavljenim iz enega sodnika in dveh sodnikov porotnikov, da kažejo dejstva, na katera se opira obtožba, na kaznivo dejanje, za katero je pristojen senat dveh sodnikov in treh sodnikov porotnikov, se senat dopolni in glavna obravnavo začne znova.

5. Zapisnik o glavni obravnavi

314. člen

(1) O glavni obravnavi se mora pisati zapisnik, v katerega se vpisuje bistvena vsebina vsega poteka glavne obravnave.

(2) Predsednik senata lahko odredi, da se ves potek glavne obravnave ali njeni posamezni deli stenografirajo. Stenografski zapisniki se v osemindesetih urah prepisajo, pregledajo in priložijo zapisniku.

(3) Predsednik senata lahko odredi zvočno ali slikovno snemanje glavne obravnave. Za tako snemanje se smiselno uporabljajo določbe 84. člena tega zakona.

(4) Predsednik senata lahko na predlog strank ali po uradni dolžnosti odredi, da se v zapisnik dobesedno vpišejo izjave, za katere misli, da so posebno pomembne.

(5) Če je treba, zlasti pa, če se v zapisnik dobesedno vpiše kakšna izjava, sme predsednik senata odrediti, da se ta del zapisnika takoj prebere. Vselej se takoj prebere, če to zahteva stranka, zagovornik ali tisti, čigar izjava se vpisuje v zapisnik.

315. člen

(1) Zapisnik mora biti končan na koncu zasedanja. Podpišeta ga predsednik senata in zapisnikar.

(2) Stranke imajo pravico pregledati končani zapisnik in njegove priloge, podati pripombe glede vsebine in zahtevati njegov popravek.

(3) Popravke napačno vpisanih imen, števil in drugih očitnih napak v pisanju sme odrediti predsednik senata na predlog stranke ali zasllišanca ali po uradni dolžnosti. Druge popravke in dopolnitve zapisnika sme odrediti samo senat.

(4) Pripombe in predloge strank glede zapisnika ter popravke in dopolnitve zapisnika je treba zapisati v nadaljevanju končanega zapisnika. V nadaljevanju zapisnika se zapišejo tudi razlogi, zaradi katerih posamezni predlogi in pripombe niso bili sprejeti. Predsednik senata in zapisnikar podpišeta tudi nadaljevanje zapisnika.

316. člen

(1) V uvodu zapisnika se mora navesti sodišče, pred katerim se opravlja glavna obravnava, kraj in čas zasedanja, ime in priimek predsednika senata, članov senata in zapisnikarja, tožilca, obtoženca in zagovornika, oškodovanca in njegovega zakonitega zastopnika ali pooblaščenca ter tolmača, kaznivo dejanje, ki je predmet obravnavanja in ali je glavna obravnava javna ali pa je javnost izključena.

(2) Zapisnik mora zlasti vsebovati podatke o tem, katera obtožnica je bila na glavni obravnavi prebrana in ali je tožilec obtožbo spremenil ali razširil, kaj so predlagale stranke in kaj je odločil predsednik senata ali senat, kateri dokazi so bili izvedeni, ali so bili prebrani kakšni zapisniki in druga pisanja, ali so bili reproducirani zvočni ali drugi posnetki in kakšne pripombe so glede prebranih zapisnikov, pisanj ali reproduciranih posnetkov podale stranke. Če je bila javnost na glavni obravnavi izključena, se mora navesti, da je predsednik senata opozoril navzoče na posledice, če bi neupravičeno izdali, kar so na tej glavni obravnavi zvedeli kot tajnost.

(3) Izpovedbe obdolženca, prič in izvedencev se vpišejo v zapisnik tako, da se poda njihova bistvena vsebina. Te izpovedbe se vpišejo v zapisnik samo, če vsebujejo kakšno spremembo ali dopolnitev njihovih prejšnjih izpovedb. Na zahtevo stranke predsednik senata odredi, da se deloma ali v celoti prebere zapisnik o prejšnji izpovedbi.

(4) Na zahtevo stranke se v zapisnik vpiše tudi vprašanje oziroma odgovor, ki ga senat ni dovolil.

317. člen

(1) V zapisnik o glavni obravnavi se vnese celoten izrek sodbe (tretji, četrti in peti odstavek 364. člena) in navede, ali je bila sodba razglašena javno. Izrek sodbe v zapisniku o glavni obravnavi je izvirnik.

(2) Če je bil izdan sklep o priporu (361. člen), se mora tudi ta vnesti v zapisnik o glavni obravnavi.

6. Začetek glavne obravnave in zaslišanje obtoženca

318. člen

Ko predsednik senata ugotovi, da so prišli na glavno obravnavo vsi, ki so bili povabljeni, ali ko senat sklene, da bo opravil glavno obravnavo brez nekoga od povabljenih ali da bo o teh vprašanih odločil pozneje, pokliče predsednik senata

obtoženca in zahteva od njega osebne podatke (227. člen), da se prepriča o njegovi istovetnosti.

319. člen

(1) Po ugotovitvi obtoženčeve istovetnosti napoti predsednik senata priče in izvedence na kraj, ki je zanj določen in kjer naj počakajo, dokler jih ne pokličejo k zaslišanju. Če je potrebno, lahko predsednik senata pridrži izvedence, da spremljajo potek glavne obravnave.

(2) Če je oškodovanec navzoč, pa še ni priglasil svojega premoženjskopravnega zahtevka, ga predsednik senata pouči, da lahko poda predlog za uveljavitev tega zahtevka v kazenskem postopku in o pravicah iz 59. člena tega zakona.

(3) Če je treba oškodovanca kot tožilca ali zasebnega tožilca zaslišati kot pričo, ju ni dopustno odstraniti z zasedanja.

(4) Predsednik senata sme odrediti, kar je potrebno, da prepreči dogovarjanje med pričami, izvedenci in strankami.

320. člen

Predsednik senata opozori obtoženca, naj pazljivo spremlja potek glavne obravnave, ter ga pouči, da sme navajati dejstva in predlagati dokaze v svojo obrambo, da sme postavljati vprašanja soobtožencem, pričam in izvedencem ter da sme podajati pripombe in pojasnila glede njihovih izpovedb.

321. člen

(1) Glavna obravnava se začne z branjem obtožnice ali zasebne tožbe.

(2) Obtožnico in zasebno tožbo bere tožilec.

(3) Če je oškodovanec navzoč, sme obrazložiti svoj premoženjskopravni zahtevek; če ni navzoč, pa prebere njegov predlog predsednik senata.

(4) Predsednik senata vpraša obtoženca, ali je razumel obtožbo. Če obtoženec ni razumel obtožbe, predsednik senata pozove tožilca, da mu razloži vsebino obtožnice tako, da jo najlažje razume.

(5) Predsednik senata pouči obtoženca po tretjem odstavku 5. člena tega zakona.

322. člen

(1) Obtoženec in zagovornik imata pravico, da odgovorita na obtožbo in zavzemata svoje stališče glede obtožbe in premoženjskopravnega zahtevka oškodovanca.

(2) V odgovoru na obtožbo se obtoženec lahko izjavi le o tem, ali dejanje in premoženjskopravni zahtevek priznava in ali ima ugovore pravne narave. Namesto obtoženca lahko poda odgovor na obtožbo zagovornik, vendar ne o tem, ali obtoženec dejanje priznava.

323. člen

(1) Ko obramba zavzame svoje stališče do obtožbe, predsednik senata vpraša obtoženca, ali se želi zagovarjati.

(2) Če obtoženec izjavi, da se želi zagovarjati, se ga zasliši.

(3) Pri zaslišanju obtoženca na glavni obravnavi se smiselno uporabljajo določbe, ki veljajo za zasliševanje obdolženca med preiskavo.

(4) Pri zaslišanju obtoženca ne smejo biti navzoči soobtoženci, ki še niso bili zaslišani.

324. člen

(1) Zaslišanje obtoženca se začne s pozivom predsednika senata obtožencu, da naj poda svoj zagovor.

(2) Ko obtoženec konča svojo izpovedbo, se mu lahko postavijo vprašanja. Predsednik senata pozove najprej tožilca, nato pa zagovornika, da postavljata obtožencu vprašanja. Oškodovanec, zakoniti zastopnik, pooblaščenec, soobtoženec in izvedenec smejo obtožencu postavljati neposredna vprašanja le z dovoljenjem predsednika senata.

(3) Predsednik senata prepove vprašanje ali odgovor na že postavljeno vprašanje, če ni dovoljeno (228. člen) ali če

ni v zvezi z zadevo. Če predsednik senata prepove kakšno vprašanje ali odgovor, smejo stranke zahtevati, naj o tem odloči senat.

(4) Ko predsednik senata ugotovi, da tožilec, zagovornik in druge osebe iz drugega odstavka tega člena nimajo več vprašanj, lahko sam postavlja obtožencu vprašanja, če misli, da so v obtoženčevi izpovedbi ali v odgovorih na vprašanja vrzeli, nejasnosti ali nasprotja. Nato smejo obtožencu neposredno postavljati vprašanja še člani senata.

(5) Po končanem zaslišanju mora predsednik senata obtoženca vprašati, če želi še kaj povedati v svoj zagovor. Če obtoženec še kaj pove v svoj zagovor, se mu lahko znova postavljajo vprašanja.

325. člen

(1) Če obtoženec na glavni obravnavi izjavi, da se ne želi zagovarjati ali če noče odgovarjati na posamezna vprašanja, prebere predsednik senata njegovo prejšnjo izpovedbo ali del te izpovedbe.

(2) Če obtoženec na glavni obravnavi pri zaslišanju spremeni svojo prejšnjo izpovedbo, ga tožilec, zagovornik ali predsednik senata lahko opozorijo na spremembo in vprašajo, zakaj sedaj izpoveduje drugače; po potrebi pa predsednik senata prebere njegovo prejšnjo izpovedbo ali del izpovedbe.

326. člen

(1) Ko je končano zasliševanje prvega obtoženca, se nadaljuje po vrsti zasliševanje morebitnih drugih obtožencev. Po vsakem zaslišanju seznanjeni predsednik senata zaslišanca z izpovedbami prej zaslišanih soobtožencev in ga vpraša, ali ima kaj pripomniti, prej zaslišane obtoženca pa vpraša, ali ima kaj pripomniti k izpovedbi pozneje zaslišane obtoženca. Vsak obtoženec ima pravico postavljati vprašanja drugim zaslišanim soobtožencem.

(2) Če se izpovedbe posameznih soobtožencev o isti okoliščini med seboj razlikujejo, sme predsednik senata soobtožence soočiti.

327. člen

Senat sme izjemoma skleniti, da se obtoženec začasno odstrani iz sodne dvorane, če soobtoženec ali priča v njegovi navzočnosti noče izpovedovati ali če okoliščine kažejo, da v njegovi navzočnosti ne bo govoril resnice. Po vrnitvi obtoženca na zasedanje se mu prebere izpovedba soobtoženca oziroma priče. Obtoženec ima pravico postavljati soobtožencu oziroma priči vprašanja, predsednik senata pa ga vpraša, ali ima kaj pripomniti k njegovi izpovedbi. Po potrebi se lahko opravi soočenje.

328. člen

Obtoženec se sme med glavno obravnavo dogovarjati s svojim zagovornikom, vendar pa se o tem, kako naj odgovori na postavljeno vprašanje, ne sme posvetovati ne s svojim zagovornikom ne s kom drugim.

7. Dokazni postopek

329. člen

(1) Ko je obtoženec zaslišan, se postopek nadaljuje s sprejemanjem dokazov.

(2) Dokazovanje obsega vsa dejstva, za katera sodišče misli, da so pomembna za pravilno razsodbo.

(3) Dokazi se sprejemajo v tistem redu, ki ga določi predsednik senata. Praviloma se najprej izvedejo dokazi, ki jih predlaga tožilec, nato tisti, ki jih predlaga obramba, na koncu pa še dokazi, katerih izvedbo odredi po uradni dolžnosti senat. Če naj bo oškodovanec, ki je navzoč, zaslišan kot priča, se njegovo zasliševanje opravi takoj za zaslišanjem obtoženca.

(4) Stranke in oškodovanec smejo do konca glavne obravnave predlagati, naj se raziščejo nova dejstva in preskrbijo novi dokazi, smejo pa tudi ponoviti tiste predloge, ki jih je predsednik senata ali senat prej zavrnili.

(5) Senat sme odločiti, da se izvedejo tudi dokazi, ki niso bili predlagani ali jih je predlagatelj umaknil.

330. člen

Priznanje obtoženca na glavni obravnavi, pa naj je še tako popolno, ne odveže sodišča dolžnosti, da izvede tudi druge dokaze.

331. člen

(1) Pri zaslišanju prič in izvedencev na glavni obravnavi se smiselno uporabljajo določbe, ki veljajo za njihovo zasliševanje med preiskavo, kolikor ni v tem poglavju drugače določeno.

(2) Priča, ki še ni bila zaslišana, praviloma ne sme biti navzoča pri sprejemanju dokazov; izvedenec, ki še ni dal svojega izvida in mnenja, pa ne sme biti navzoč pri glavni obravnavi, ko daje drug izvedenec svojo izpovedbo o isti zadevi.

(3) Če se zaslišuje kot priča oseba, ki še ni stara štirinajst let, lahko senat sklene, naj bo med njenim zasliševanjem izključena javnost.

(4) Če je mladoletna oseba navzoča na glavni obravnavi kot priča ali oškodovanec, jo je treba odstraniti iz sodne dvorane, brž ko njena navzočnost ni več potrebna.

(5) Neposredno zasliševanje oseb, mlajših od 15 let, ki so bile žrtve kaznivih dejanj iz tretjega odstavka 65. člena tega zakona, na glavni obravnavi ni dopustno. Sodišče mora v teh primerih odločiti, da se prebere zapisnik o prejšnjem zaslišanju teh oseb.

(6) Stranke lahko v primerih iz prejšnjega odstavka postavijo posredna vprašanja. Če senat spozna, da so vprašanja utemeljena in potrebna za razjasnitev dejanskega stanja, postopa po določbi 338. člena tega zakona.

332. člen

Pred zaslišanjem opomni predsednik senata pričo, da mora povedati sodišču vse, kar ji je o zadevi znano, in jo opozori, da pomeni krivo pričanje kaznivo dejanje.

333. člen

(1) Pred zaslišanjem opomni predsednik senata izvedenca, da mora dati izvid in mnenje po najboljši vednosti in ga opozori, da pomeni kriv izvid in mnenje kaznivo dejanje.

(2) Senat sme odločiti, naj izvedenec pred zaslišanjem priseže.

(3) Izvedenec priseže ustno.

(4) Besedilo prisege se glasi: »Prisegam pri svoji časti, da bom svoje izvedensko delo opravil po svoji najboljši vesti in vednosti in da bom podal svoj izvid in mnenje natančno in popolno.«.

(5) Stalni zapriseženi izvedenec se namesto nove prisege opomni na že dano prisego.

(6) Izvedenec poda na glavni obravnavi svoj izvid in mnenje ustno. Če je pred glavno obravnavo pripravil svoj izvid in mnenje pisno, se mu lahko dovoli, da ga prebere. V tem primeru se njegov pisni sestavek priloži zapisniku.

(7) Če je opravil izvedensko delo strokovni zavod oziroma državni organ, lahko sodišče odloči, da ne bo vabilo strokovnjakov, katerim je zavod oziroma organ zaupal izvedensko delo, če glede na naravo opravljenega izvedenskega dela ni pričakovati popolnejšega pojasnila pisnega izvida in mnenja. V takem primeru sme senat na glavni obravnavi odločiti, da bosta izvid in mnenje strokovnega zavoda oziroma državnega organa samo prebrana. Če pa spozna, da je to potrebno glede na druge izvedene dokaze in pripombe strank (342. člen), lahko pozneje odloči, da bodo strokovnjaki, katerim je bilo zaupano izvedensko delo, neposredno zaslišani.

334. člen

(1) Ko priča konča svojo izpovedbo oziroma, ko izvedenec poda svoj izvid in mnenje, se jima lahko postavljajo vprašanja. Vprašanja postavlja najprej stranka, ki je predlagala izvedbo

dokaza, nato nasprotna stranka ter osebe iz drugega odstavka 324. člena tega zakona, na koncu pa še predsednik senata in člani senata. Če je bila izvedba dokaza odrejena po uradni dolžnosti, postavlja vprašanja najprej predsednik senata in člani senata, nato tožilec, obramba in na koncu osebe iz drugega odstavka 324. člena tega zakona. Oškodovanec, zakoniti zastopnik, pooblaščenec in izvedenec smejo naravnost postavljati vprašanja pričam in izvedencem le z dovoljenjem predsednika senata.

(2) Predsednik prepove vprašanje ali odgovor na že postavljeno vprašanje, če to ni dovoljeno (228. člen) ali če ni v zvezi z zadevo. Če predsednik senata prepove določeno vprašanje ali odgovor, smejo stranke zahtevati, naj o tem odloči senat.

335. člen

Če je priča ali izvedenec pri prejšnjem zaslišanju povedal dejstva, ki se jih več ne spominja, ali če spremeni svojo izpovedbo, ga predsednik senata ali stranke opozorijo na prejšnjo izpovedbo in vprašajo, zakaj sedaj izpoveduje drugače; po potrebi pa predsednik senata prebere njegovo prejšnjo izpovedbo ali njen del.

336. člen

(1) Zaslišane priče in izvedenci ostanejo v sodni dvorani, razen če jih predsednik senata po zaslišanju strank odpusti ali če odredi, naj se začasno odstranijo iz dvorane.

(2) Predsednik sme po predlogu strank ali po uradni dolžnosti odrediti, da se zaslišane priče in izvedenci odstranijo iz sodne dvorane, pozneje pa znova pokličejo in še enkrat zaslišijo v navzočnosti ali v nenavzočnosti drugih prič in izvedencev.

337. člen

(1) Če se na glavni obravnavi zve, da priča ali izvedenec ne more priti ali zelo težko pride k sodišču, sme senat, če je po njegovem mnenju izpovedba pomembna, odrediti, naj ga zunaj glavne obravnave zasliši predsednik senata ali sodnik, ki je član senata, ali naj ga zasliši preiskovalni sodnik sodišča, na katerega območju priča oziroma izvedenec živi.

(2) Če je treba opraviti ogled ali rekonstrukcijo zunaj glavne obravnave, ju opravi predsednik senata ali sodnik, ki je član senata.

(3) Strankam in oškodovancu se vselej sporoči, kdaj in kje bo zaslišana priča oziroma kdaj in kje bo ogled ali rekonstrukcija dogodka in se poučijo, da smejo biti pri teh dejanjih navzoči. Če je obtoženec v priporu, odloči senat, ali je potrebna njegova navzočnost pri teh dejanjih. Če so stranke in oškodovanec navzoči pri teh dejanjih, imajo pravice iz sedmega odstavka 178. člena tega zakona.

338. člen

Senat sme med glavno obravnavo po zaslišanju strank odločiti, da bo zahteval od preiskovalnega sodnika določena dejanja za razjasnitev posameznih dejstev, če bi bilo povezano s precejšnjim zavlačevanjem postopka ali s precejšnjimi drugimi težavami, ko bi se to moralo opraviti na glavni obravnavi. Kadar preiskovalni sodnik ravna po taki zahtevi senata, se uporabljajo določbe, ki se nanašajo na preiskovalna dejanja.

339. člen

(1) Zapisniki o ogledu zunaj glavne obravnave, o hišni ali osebni preiskavi, prepoznavi oseb, predmetov ali kraja storitve in o zasegu stvari ter listine, knjige, spisi in druga pisanja, ki se uporabijo kot dokaz, se preberejo na glavni obravnavi, da se ugotovi njihova vsebina, po presoji senata pa se sme njihova vsebina na kratko povedati, sme pa se tudi reproducirati zvočni ali slikovni posnetek opravljanja tega preiskovalnega dejanja. Pisanja, ki pomenijo dokaz, se po možnosti predložijo v izvorniku.

(2) Predmeti, ki utegnejo pripomoči k razjasnitvi stvari, se lahko med glavno obravnavo pokažejo obtožencu, po potrebi pa tudi pričam in izvedencem.

340. člen

(1) Poleg primerov, ki so posebej določeni v tem zakonu, se smejo zapisniki o izpovedbah prič, soobtožencev ali že obsojenih udeležencev pri kaznivem dejanju ter zapisniki ali drugi zapisi o izvidu in mnenju izvedencev prebrati po odločbi senata samo v tehle primerih:

1) če so zaslišane osebe umrle, duševno zbolele ali jih ni mogoče najti ali če zaradi starosti, bolezni ali iz drugih tehtnih vzrokov ne morejo priti ali zelo težko pridejo k sodišču ali če prebivajo v tujini in na glavno obravnavo ne pridejo, kljub temu, da so bile nanjo pravilno povabljene;

2) če priče ali izvedenci brez zakonskega razloga nočejo izpovedati na glavni obravnavi.

(2) Senat sme s soglasjem strank odločiti, naj se zapisnik o prejšnjem zaslišanju priče ali izvedenca oziroma njegov pisni izvid in mnenje prebereta tudi, če priča oziroma izvedenec nista navzoča, ne glede na to, ali sta bila povabljeni na glavno obravnavo ali ne.

(3) Razlogi, zakaj se bere zapisnik, se navedejo v zapisniku o glavni obravnavi; pri branju pa se sporoči, ali je bil izvedenec zaprisežen ali ne.

(4) Pred koncem dokaznega postopka izda senat po uradni dolžnosti ali na predlog strank sklep, s katerim izloči iz spisov zapisnike in druge dokaze, na katere se po določbah tega zakona ne sme opirati sodna odločba. Poseben sklep izda tudi, če zavrne predlog stranke za izločitev. Sklep, s katerim je bilo odločeno o izločitvi zapisnikov in drugih dokazov, se sme izpodbijati le s pritožbo zoper sodbo. Izločeni zapisniki in drugi dokazi se zaprejo v poseben ovitek in izročijo preiskovalnemu sodniku, da jih shrani ločeno od drugih spisov (tretji odstavek 83. člena).

(5) Ko sodišče druge stopnje odloča o pritožbi zoper sodbo, s katero se izpodbija tudi sklep iz prejšnjega odstavka, sme glede na vsebino izločenega zapisnika oziroma drugega dokaza odrediti, da se opravi nova glavna obravnava pred popolnoma spremenjenim senatom.

341. člen

V primerih iz 325., 335. in 340. člena tega zakona, kot tudi v drugih primerih, če je to potrebno, sme senat odločiti, da bo na glavni obravnavi poleg branja zapisnika reproduciral tudi zvočni ali slikovni posnetek (84. člen).

342. člen

Po končanem zaslišanju vsake priče ali izvedenca in po branju vsakega zapisnika ali drugega pisanja vpraša predsednik senata stranke in oškodovanca, ali imajo kaj pripomniti.

343. člen

(1) Po končanem dokaznem postopku vpraša predsednik senata stranke in oškodovanca, ali imajo kakšne predloge za dopolnitev dokaznega postopka.

(2) Če nihče ne predlaga dopolnitve dokaznega postopka ali če se tak predlog zavrne, sodišče pa spozna, da je stanje stvari razjasnjeno, naznani predsednik, da je dokazni postopek končan.

8. Sprememba in razširitev obtožbe

344. člen

(1) Če tožilec med glavno obravnavo spozna, da izvedeni dokazi kažejo na to, da se je spremenilo v obtožnici navedeno dejansko stanje, sme na glavni obravnavi ustno spremeniti obtožnico, sme pa tudi predlagati, naj se glavna obravnava prekine, da pripravi novo obtožnico.

(2) Za pripravo obrambe sme sodišče v takem primeru prekiniti glavno obravnavo.

(3) Če senat dovoli prekinitve glavne obravnave zaradi priprave nove obtožnice, določi rok, v katerem mora tožilec vložiti obtožnico. Izvod nove obtožnice se vroči obtožencu; zoper to obtožnico ni ugovora. Če tožilec v danem roku ne

vloži obtožnice, nadaljuje senat glavno obravnavo na podlagi prejšnje.

345. člen

(1) Če obtoženec med glavno obravnavo v zasedanju stori kaznivo dejanje ali če se med glavno obravnavo odkrije kakšno njegovo prejšnje kaznivo dejanje, razširi senat po obtožbi upravičenega tožilca, ki jo sme ta podati tudi ustno, glavno obravnavo praviloma tudi na to dejanje. Zoper to obtožbo ni ugovora.

(2) Za pripravo obrambe sme sodišče v takem primeru prekiniti glavno obravnavo, sme pa po zaslišanju strank odločiti, da se obtoženec za dejanje iz prejšnjega odstavka sodi posebej.

9. Beseda strank

346. člen

Po končanem dokaznem postopku da predsednik senata besedo strankam, oškodovancu in zagovorniku. Najprej govori tožilec, za njim oškodovanec in zagovornik, nato pa obtoženec.

347. člen

Tožilec poda v svoji besedi presojo dokazov, ki so bili izvedeni na glavni obravnavi, nato pa razloži svoje sklepe o dejstvih, ki so pomembna za odločbo, ter poda in obrazloži svoj predlog o obtoženčevi kazenski odgovornosti, o določbah kazenskega zakona, ki naj se uporabijo, ter o olajševalnih in obteževalnih okoliščinah, ki bi jih bilo treba upoštevati pri odmeri kazni. Tožilec lahko poda predlog o vrsti in višini kazni, varnostnih ukrepah ter sme predlagati, naj se izreče sodni opomin ali pogojna obsodba.

348. člen

Oškodovanec ali njegov pooblaščenec sme v svoji besedi obrazložiti premoženjskopravni zahtevek in opozoriti na dokaze o kazenski odgovornosti obtoženca.

349. člen

(1) Zagovornik ali obtoženec sam razloži v svoji besedi zagovor; pri tem sme odgovoriti na navedbe tožilca in oškodovanca.

(2) Za zagovornikom ima obtoženec pravico govoriti tudi sam, da izjavi, ali se strinja z njegovim zagovorom in da ga dopolni.

(3) Tožilec in oškodovanec imata pravico odgovoriti na zagovor, zagovornik oziroma obtoženec pa pravico odgovoriti njima.

(4) Zadnjo besedo ima vselej obtoženec.

350. člen

(1) Beseda strank se ne sme omejiti na določen čas.

(2) Predsednik senata sme po poprejšnjem opominu ustaviti tistega, ki v svoji besedi žali javni red in moralo ali žali drugega ali se spušča v ponavljanja ali izvajanja, ki očitno niso v nobeni zvezi z zadevo. V zapisniku o glavni obravnavi se mora navesti, da ga je predsednik ustavil in zakaj ga je ustavil.

(3) Kadar zastopa obtožbo več oseb ali obrambo več zagovornikov, se ti ne smejo ponavljati. Zastopniki obtožbe oziroma obrambe se morajo sporazumeti o vprašanjih, o katerih bodo govorili.

(4) Po vseh končanih govorih mora predsednik senata vprašati, ali želi še kdo kaj povedati.

(5) Določbo 3. točke 42. člena ali tretjega odstavka 297. člena Kazenskega zakonika o omilitvi kazni je mogoče uporabiti le v primerih, ko je obdolženec do konca glavne obravnave preprečil nadaljnje izvrševanje kaznivih dejanj v hudodelski združbi ali kaznivega dejanja hudodelskega združevanja, ali če je do konca glavne obravnave razkril podatke, ki so pomembni za preiskovanje in dokazovanje že storjenih kaznivih dejanj.

351. člen

(1) Če senat po končanih izvajanjih strank ne spozna, da bi bilo treba izvesti še kakšne dokaze, naznani predsednik senata, da je glavna obravnavna končana.

(2) Nato se senat umakne k posvetovanju in glasovanju, da izreče odločbo.

352. člen

(1) Senat s sklepom zavrže obtožnico:

1) če je tekel postopek brez zahteve upravičenega tožilca;

2) če ni potrebnega predloga oškodovanca ali dovoljenja pristojnega državnega organa, ali če je pristojni državni organ umaknil dovoljenje;

3) če so podane druge okoliščine ki začasno preprečujejo pregon.

(2) Sklep o zavrženju obtožnice lahko izda senat tudi po preloženju glavni obravnavi.

XXII. poglavje

SODBA

1. Izrekanje sodbe

353. člen

(1) Če sodišče med posvetovanjem ne spozna, da bi bilo treba za dopolnitev postopka ali za razjasnitev posameznih vprašanj na novo začeti glavno obravnavo, izreče sodbo.

(2) Sodba se izreče in razglasi v imenu ljudstva.

354. člen

(1) Sodba se sme nanašati samo na osebo, ki je obtožena, in samo na dejanje, ki je predmet obtožbe, obsežene v vloženi oziroma na glavni obravnavi spremenjeni ali razširjeni obtožnici.

(2) Sodišče ni vezano na predloge tožilca glede pravne presoje dejanja.

355. člen

(1) Sodišče opre sodbo samo na dejstva in dokaze, ki so bili pretreseni na glavni obravnavi.

(2) Sodišče mora vestno pretehtati vsak dokaz posebej in v zvezi z drugimi dokazi in na podlagi take presoje storiti sklep, ali je kakšno dejstvo dokazano ali ne.

2. Vrste sodb

356. člen

(1) S sodbo se obtožba zavrne ali se obtoženec oprosti obtožbe ali pa spozna za krivega.

(2) Če obsega obtožba več kaznivih dejanj, se v sodbi izreče, ali se obtožba zavrne in glede katerih dejanj; ali se obtoženec oprosti obtožbe in glede katerih dejanj; ali se spozna za krivega in za katera dejanja.

357. člen

Sodbo, s katero zavrne obtožbo, izreče sodišče:

1) če je tožilec v času od začetka do konca glavne obravnave umaknil obtožbo;

2) če je oškodovanec umaknil predlog;

3) če je bil obtoženec za isto dejanje že pravnomočno obsojen, oproščen obtožbe ali je bil postopek zoper njega s sklepom pravnomočno ustavljen;

4) če je bil obtožencu odpuščen pregon z amnestijo ali pomilostitvijo ali če kazenski pregon ni več dopusten zaradi zastaranja ali če so podane druge okoliščine, ki izključujejo kazenski pregon.

358. člen

Sodbo, s katero oprosti obtoženca obtožbe, izreče sodišče:

1) če dejanje, za katero je obtožen, po zakonu ni kaznivo dejanje;

2) če so podane okoliščine, ki izključujejo kazensko odgovornost;

3) če ni dokazano, da je obtoženec storil dejanje, katerega je obtožen.

359. člen

(1) V sodbi, s katero spozna obtoženca za krivega, izreče sodišče:

1) katerega dejanja ga spozna za krivega. Pri tem navede dejstva in okoliščine, ki so znaki kaznivega dejanja in tiste, od katerih je odvisna uporaba posamezne določbe kazenskega zakona;

2) zakonsko označbo kaznivega dejanja in katere določbe kazenskega zakona je uporabilo;

3) na kakšno kazen se obtoženec obsodi ali se mu po določbah kazenskega zakona odpusti kazen;

4) odločbo o pogojni obsodbi;

5) odločbo o varnostnih ukrepih in o odvzemu premoženjske koristi;

6) odločbo o vštetju pripora ali že prestane kazni;

7) odločbo o stroških kazenskega postopka, o premoženjskopravnem zahtevku in o tem, ali naj se pravnomočna sodba objavi v tisku oziroma po radiu ali televiziji.

(2) Če je obtoženec obsojen na denarno kazen, se v sodbi navede rok, v katerem mora denarno kazen plačati in način, kako se izvrši denarna kazen, če se tudi prisilno ne more izterjati.

(3) Če je obtoženec obsojen na kazen zapora do treh oziroma do petih let, lahko sodišče v sodbi odredi v katerem zavodu bo obtoženec prestajal kazen (tretji odstavek 107. člena kazenskega zakonika).

(4) V primeru objave sodbe po 7. točki prvega odstavka tega člena se objavijo le naslednji osebni podatki iz izreka sodbe: ime in priimek, datum rojstva, naslov stalnega, začasnega ali drugega prebivališča ter državljanstvo obtoženca.

3. Razglasitev sodbe

360. člen

(1) Ko sodišče izreče sodbo, jo predsednik senata takoj razglasi. Če sodišče po končani glavni obravnavi ne more izreči sodbe še isti dan, odloži razglasitev sodbe največ za tri dni in določi, kdaj in kje bo razglašena.

(2) Predsednik senata prebere javno v navzočnosti strank, njihovih zakonskih zastopnikov, pooblaščenecv in zagovornika izrek sodbe in pove na kratko njene razloge.

(3) Sodba se razglasi tudi tedaj, če stranka, zakoniti zastopnik, pooblaščenec ali zagovornik ni navzoč. Senat sme odrediti, da predsednik senata obtožencu, ki ni navzoč, sodbo ustno naznani ali da se mu sodba samo vroči.

(4) Če je bila javnost glavne obravnave izključena, se izrek sodbe vselej prebere na javnem zasedanju. Senat odloči, ali naj se in koliko izključi javnost pri razglasitvi razlogov sodbe.

(5) Vsi navzoči poslušajo branje izreka sodbe stoje.

361. člen

(1) Ob izreku sodbe, s katero senat obsodi obtoženca na kazen zapora, odredi pripor, če je podan kakšen razlog iz 1. ali 3. točke prvega odstavka 201. člena tega zakona.

(2) Pripor senat vselej odpravi in odredi izpustitev obtoženca, če je ta oproščen obtožbe ali spoznan za krivega, pa mu je odpuščen kazen, če je obsojen samo na denarno kazen ali mu je izrečen sodni opomin ali pogojna obsodba, če je zaradi vštetja pripora kazen že prestal ali če je obtožba zavrnjena ali obtožnica zavrnjena, razen če je zavrnjena zaradi nepristojnosti sodišča.

(3) Za odreditev ali odpravo pripora po razglasitvi sodbe do njene pravnomočnosti oziroma do nastopa kazni velja prvi odstavek tega člena. O tem odloči senat sodišča prve stopnje (šesti odstavek 25. člena).

(4) Preden izda sklep, s katerim odredi ali odpravi pripor v primerih iz prvega in petega odstavka tega člena, zasliši senat državnega tožilca, če teče postopek na njegovo zahtevo ter obdolženca in njegovega zagovornika.

(5) Če je obtoženec že v priporu in senat spozna, da so še podani razlogi, zaradi katerih je bil pripor odrejen, ali da so podani razlogi iz prvega odstavka tega člena, ga s posebnim sklepom podaljša; pripor pa odpravi, če spozna, da niso več podani razlogi, zaradi katerih je bil odrejen. Poseben sklep izda senat tudi, kadar je treba odrediti ali odpraviti pripor. Pritožba zoper ta sklep ne zadrži njegove izvršitve.

(6) Pripor, ki je bil odrejen ali podaljšan po določbah prejšnjih odstavkov, sme trajati do pravnomočnosti sodbe oziroma do nastopa kazni, vendar najdalj do izteka časa kazni, izrečene v sodbi sodišča prve stopnje.

(7) Kadar izreče sodišče kazen zapora, se sme obtoženec, ki je v priporu, oddati na podlagi sklepa predsednika senata, še pred pravnomočnostjo sodbe v zavod za prestajanje kazni, če to sam zahteva.

362. člen

(1) Po razglasitvi sodbe pouči predsednik senata upravičence do pritožbe (367. člen) o pravici do pritožbe in o dolžnosti predhodne napovedi pritožbe ter da se bo štel, da so se odpovedali pravici do pritožbe, če najkasneje v osmih dneh od dneva razglasitve sodbe pritožbe ne bodo napovedali. Pouk se vnese v zapisnik o glavni obravnavi.

(2) Če je obtožencu izrečena pogojna obsodba, ga predsednik opozori na pomen pogojne obsodbe in na pogoje, ki se jih mora držati.

(3) Upravičencu do pritožbe, ki ni bil navzoč pri razglasitvi sodbe, se pošlje prepis izreka sodbe, s poukom iz prvega odstavka tega člena, s tem, da mu rok za napoved pritožbe teče od vročitve prepisa izreka sodbe.

(4) Predsednik senata opozori stranke, da morajo do pravnomočnega konca postopka vsako spremembo naslova sporočiti sodišču.

4. Pisna izdelava in vročitev sodbe

363. člen

(1) Razglašena sodba mora biti pisno izdelana v petnajstih dneh po razglasitvi, če je obtoženec v priporu, v ostalih primerih pa v tridesetih dneh. Če sodba ni izdelana v tem roku, mora predsednik senata obvestiti predsednika sodišča, zakaj to ni bilo storjeno. Predsednik sodišča ukrene, kar je potrebno, da se sodba čimprej izdela.

(2) Sodbo podpiseta predsednik senata in zapisnikar.

(3) Overjen prepis sodbe se vroči tožilcu, obtožencu in zagovorniku pa v skladu s 120. členom tega zakona. Če je obtoženec v priporu, morajo biti overjeni prepisi sodbe odposlani v roku iz prvega odstavka tega člena.

(4) Obtožencu, zasebnemu tožilcu in oškodovancu kot tožilcu se vroči sodba s poukom o pravici do pritožbe.

(5) Overjen prepis sodbe s poukom o pravici do pritožbe vroči sodišče oškodovancu, če ima pravico do pritožbe, osebi, kateri je s to sodbo vzet predmet (drugi odstavek 69. člena kazenskega zakonika), ter pravni osebi, kateri je izrečen odvzem premoženjske koristi. Oškodovancu, ki nima pravice do pritožbe, vroči prepis sodbe v primerih iz drugega odstavka 61. člena tega zakona s poukom, da ima pravico zahtevati vrnitev v prejšnje stanje. Pravnomočna sodba se vroči oškodovancu, če to zahteva.

(6) Če je sodišče po določbah o odmeri enotne kazni za kazniva dejanja v steku izreklo kazen in pri tem upoštevalo tudi sodbe, ki so jih izdala druga sodišča, pošlje overjen prepis pravnomočne sodbe tem sodiščem.

364. člen

(1) Pisno izdelana sodba se mora popolnoma ujemati s sodbo, ki je bila razglašena. Sodba mora imeti uvod, izrek in obrazložitev.

(2) Uvod sodbe obsega: navedbo, da se sodba izreka v imenu ljudstva, naslov sodišča, ime in priimek predsednika in članov senata ter zapisnikarja, ime in priimek obtoženca, kaznivo dejanje, za katero je bil obtožen, ali je bil navzoč na glavni obravnavi, dan glavne obravnave, ali je bila glavna obravnava javna, ime in priimek tožilca, zagovornika, zakonitega zastopnika in pooblaščenca, ki so bili navzoči na glavni obravnavi, in dan razglasitve izrečene sodbe.

(3) Izrek sodbe obsega osebne podatke o obtožencu (prvi odstavek 227. člena) in odločbo, s katero se obtoženec spozna za krivega dejanja, katerega je obtožen, s katero se oprosti obtožbe za to dejanje ali s katero se obtožba zavrne.

(4) Če je obtoženec spoznan za krivega, mora izrek sodbe obsegati vse potrebne podatke, ki so navedeni v 359. členu tega zakona, če pa je oproščen obtožbe ali je obtožba zavrnjena, mora izrek sodbe obsegati opis dejanja, katerega je bil obtožen, ter odločbo o stroških kazenskega postopka in o premoženjskopravnem zahtevku, če je bil podan.

(5) Če gre za stek kaznivih dejanj, navede sodišče v izreku sodbe kazni, ki jih je določilo za vsako posamezno kaznivo dejanje, nato pa kazen, ki jo je izreklo za vsa dejanja v steku.

(6) V obrazložitvi sodbe navede sodišče razloge za vsako posamezno točko sodbe.

(7) Sodišče navede določno in popolnoma, katera dejstva šteje za dokazana ali nedokazana in iz katerih razlogov. Pri tem navede zlasti, kako presoja verodostojnost protislovnih dokazov, iz katerih razlogov ni ugodilo posameznim predlogom strank, in kateri razlogi so bili za sodišče odločilni pri reševanju pravnih vprašanj, zlasti pri ugotavljanju, ali sta podana kaznivo dejanje in kazenska odgovornost obtoženca in pri uporabi posameznih določb kazenskega zakona glede obtoženca in njegovega dejanja.

(8) Če se obtoženec obsodi na kazen, je treba v obrazložitvi povedati, katere okoliščine je sodišče upoštevalo pri odmeri kazni. Sodišče mora posebej obrazložiti, kateri razlogi so bili zanj odločilni, ko je spoznalo, da je treba izreči strožjo kazen od predpisane (46. člen kazenskega zakonika), ali ko je spoznalo, da je treba kazen omiliti, obtožencu kazen odpustiti ali izreči pogojno obsodbo ali da je treba izreči varnostni ukrep ali odvzem premoženjske koristi.

(9) Če se obtoženec oprosti obtožbe, je treba v obrazložitvi navesti zlasti, iz katerih razlogov iz 358. člena tega zakona se oprošča.

(10) V obrazložitvi sodbe, s katero zavrne obtožbo, se sodišče ne spušča v presojo glavne stvari, temveč se omeji samo na razloge za zavrnitev obtožbe.

365. člen

(1) Pomote v imenih in številkah ter druge očitne pisne in računske pomote, pomanjkljivosti glede oblike in neskladnosti pisno izdelane sodbe z izvornikom popravi s posebnim sklepom predsednik senata na zahtevo strank ali po uradni dolžnosti.

(2) Če se pisno izdelana sodba in njen izvornik ne ujemata glede podatkov iz 1. do 5. in 7. točke prvega odstavka 359. člena tega zakona, se sklep o popravku vroči osebam, ki so našteje v 363. členu tega zakona. V tem primeru teče rok za pritožbo zoper sodbo od dneva vročitve tega sklepa, zoper katerega ni posebne pritožbe.

C. POSTOPEK S PRAVNIMI SREDSTVI

XXIII. poglavje REDNA PRAVNA SREDSTVA

1. Pritožba zoper sodbo sodišča prve stopnje

a) Pravica do pritožbe

366. člen

(1) Zoper sodbo, izdano na prvi stopnji, se smejo upravičenci pritožiti v petnajstih dneh od vročitve prepisa sodbe.

(2) Pravočasna pritožba upravičenca zadrži izvršitev sodbe.

367. člen

(1) Pravico do pritožbe imajo stranke, zagovornik, obtoženec zakoniti zastopnik in oškodovanec.

(2) V korist obtoženca se smejo pritožiti tudi njegov konec oziroma oseba, s katero živi v zunajzakonski skupnosti, krvni sorodnik v ravni vrsti, posvojitelj, posvojenec, brat, sestra in rejnik. Rok za pritožbo teče tudi v tem primeru od dneva, ko je bil prepis sodbe vročen obtožencu oziroma njegovemu zagovorniku (četrti odstavek 120. člena).

(3) Državni tožilec se sme pritožiti tako v škodo kakor tudi v korist obtoženca.

(4) Oškodovanec sme izpodbijati sodbo samo glede odločbe sodišča o stroških kazenskega postopka; če pa je državni tožilec prevzel pregon od oškodovanca kot tožilca (drugi odstavek 63. člena), se sme oškodovanec pritožiti iz vseh razlogov, iz katerih se sme izpodbijati sodba (370. člen).

(5) Pritoži se lahko tudi oseba, kateri je bil vzet predmet (drugi odstavek 69. člena kazenskega zakonika) ali kateri je bila odvzeta premoženjska korist, pridobljena s kaznivim dejanjem (drugi odstavek 96. člena kazenskega zakonika), in pravna oseba, kateri je bil izrečen odvzem premoženjske koristi (98. člen kazenskega zakonika).

(6) Zagovornik in osebe iz drugega odstavka tega člena se smejo pritožiti tudi brez posebnega obtoženčevega pooblaštila, vendar ne proti njegovi volji.

368. člen

(1) Upravičenci do pritožbe (367. člen) morajo pritožbo napovedati. Pritožbo lahko napovejo takoj po razglasitvi sodbe oziroma po pouku o pravici do pritožbe (prvi odstavek 362. člena), najkasneje pa v osmih dneh od dneva razglasitve sodbe, oziroma od vročitve prepisa izreka sodbe, če niso bili navzoči pri razglasitvi sodbe (tretji odstavek 362. člena).

(2) Če upravičenec do pritožbe v zakonskem roku pritožbe ne napove, se, razen v primeru iz četrtega odstavka tega člena, šteje, da se je odpovedal pravici do pritožbe.

(3) Če nihče od upravičencev do pritožbe (367. člen) pritožbe ne napove, ni potrebno, da bi pisno izdelana sodba vsebovala obrazložitev. V tem primeru tudi ni potreben prepis zvočnega zapisa glavne obravnave.

(4) Če je bila obdolžencu izrečena zaporna kazen, napoved pritožbe ni potrebna. V tem primeru mora biti pisno izdelana sodba vselej obrazložena.

(5) Dokler sodišče druge stopnje ne izda odločbe, lahko pritožniki že podano pritožbo umaknejo. Umik pritožbe se ne more preklicati.

b) Vsebina pritožbe

369. člen

(1) Pritožba mora obsegati:

1) navedbo sodbe, zoper katero se podaja pritožba;

2) razlog za izpodbijanje (370. člen);

3) obrazložitev pritožbe;

4) predlog, da se izpodbijana sodba popolnoma ali deloma razveljavi ali spremeni;

5) na koncu podpis osebe, ki se pritožuje.

(2) Če se je zoper sodbo pritožil obtoženec ali kdo iz drugega odstavka 367. člena tega zakona, ali če se je zoper sodbo pritožil oškodovanec, oškodovanec kot tožilec ali zasebni tožilec, ki nima pooblaščenca, pa pritožba ni sestavljena v skladu s določbami prejšnjega odstavka, zahteva sodišče prve stopnje od pritožnika, naj jo v določenem roku dopolni s pisno vlogo ali na zapisnik pri tem sodišču. Če pritožnik tej zahtevi ne ustreže in pritožba ne vsebuje podatkov iz 2., 3. ali 5. točke prejšnjega odstavka, jo sodišče zavrne. Če pa pritožba ne vsebuje podatka iz 1. točke prejšnjega odstavka, jo zavrne samo, če ne more ugotoviti, na katero sodbo se nanaša. Če je pritožba podana v

korist obtoženca in se da dognati, na katero sodbo se nanaša, jo sodišče vendarle pošlje sodišču druge stopnje; če pa se to ne da ugotoviti, jo zavrže.

(3) Če se je zoper sodbo pritožil oškodovanec, oškodovanec kot tožilec ali zasebni tožilec, ki ima pooblaščenca, ali državni tožilec, pa pritožba ne vsebuje podatkov iz 2., 3. ali 5. točke prvega odstavka tega člena in se ne da dognati, na katero sodbo se nanaša, jo sodišče zavrže.

(4) V pritožbi sme navajati pritožnik nova dejstva in nove dokaze, vendar pa mora povedati razloge, zakaj jih ni navedel že prej. Ko se sklicuje na nova dejstva, mora navesti dokaze, s katerimi naj bi se ta dejstva dokazala; ko se sklicuje na nove dokaze, pa mora navesti dejstva, ki jih s temi dokazi želi dokazati.

c) Razlogi, s katerimi se sme sodba izpodbijati

370. člen

Sodba se sme izpodbijati:

- 1) zaradi bistvene kršitve določb kazenskega postopka;
- 2) zaradi kršitve kazenskega zakona;
- 3) zaradi zmotne ali nepopolne ugotovitve dejanskega stanja;
- 4) zaradi odločbe o kazenskih sankcijah, o odvzemu premoženjske koristi, o stroških kazenskega postopka, o premoženjskopravnih zahtevkih in zaradi odločbe o objavi sodbe v tisku, po radiu ali po televiziji.

371. člen

(1) Bistvena kršitev določb kazenskega postopka je podana:

1) če je bilo sodišče nepravilno sestavljeno ali če je pri izrekanju sodbe sodeloval sodnik ali sodnik porotnik, ki ni sodeloval na glavni obravnavi ali je bil s pravnomočno odločbo izločen iz sojenja;

2) če je na glavni obravnavi sodeloval sodnik ali sodnik porotnik, ki bi bil moral biti izločen (1. do 5. točka 39. člena);

3) če je bila glavna obravnava opravljena brez oseb, katerih navzočnost na glavni obravnavi je po zakonu obvezna, ali če je bil obdolženec, zagovornik, oškodovanec kot tožilec ali zasebni tožilec kljub svoji zahtevi prikrajšan za pravico uporabljati na glavni obravnavi svoj jezik in v svojem jeziku spremljati njen potek (8. člen);

4) če je bila v nasprotju z zakonom izključena javnost glavne obravnave;

5) če je sodišče prekršilo predpise kazenskega postopka o vprašanju, ali je podana obtožba upravičenega tožilca, ali je podan predlog oškodovanca ali dovoljenje pristojnega državnega organa;

6) če je sodbo izdalo sodišče, ki zaradi stvarne nepristojnosti ne bi smelo soditi v tej stvari, ali če je sodišče nepravilno zavrnilo obtožbo zaradi stvarne nepristojnosti;

7) če sodišče s svojo sodbo ni popolnoma rešilo predmeta obtožbe;

8) če se sodba opira na dokaz, ki je bil pridobljen s kršitvijo z ustavo določenih človekovih pravic in temeljnih svoboščin ali na dokaz, na katerega se po določbah tega zakona sodba ne more opirati, ali na dokaz, ki je bil pridobljen na podlagi takega nedovoljenega dokaza;

9) če je bila obtožba prekoračena (prvi odstavek 354. člena);

10) če je bil s sodbo prekršen 385. člen tega zakona;

11) če je izrek sodbe nerazumljiv, če nasprotuje sam sebi ali razlogom sodbe; ali če sodba sploh nima razlogov ali če v njej niso navedeni razlogi o odločilnih dejstvih ali so ti razlogi popolnoma nejasni ali v precejšnji meri s seboj v nasprotju; ali če je o odločilnih dejstvih precejšnje nasprotje med tem, kar se navaja v razlogih sodbe o vsebini listin ali zapisnikov o izpovedbah v postopku, in med samimi temi listinami oziroma zapisniki.

(2) Bistvena kršitev določb kazenskega postopka je podana tudi, če sodišče med pripravo glavne obravnave ali med

glavno obravnavo ali pri izdaji sodbe ni uporabilo kakšne določbe tega zakona ali jo je uporabilo nepravilno ali če je na glavni obravnavi prekršilo pravice obrambe, pa je to vplivalo ali moglo vplivati na zakonitost in pravilnost sodbe.

372. člen

Kršitev kazenskega zakona je podana, če je kazenski zakon prekršen v vprašanju:

1) ali je dejanje, zaradi katerega se obtoženec preganja, kaznivo dejanje;

2) ali so podane okoliščine, ki izključujejo kazensko odgovornost;

3) ali so podane okoliščine, ki izključujejo kazenski pregon, zlasti pa, ali je kazenski pregon zastaran ali izključen zaradi amnestije ali pomilostitve, ali pa je stvar že pravnomočno razsojena;

4) ali je bil glede kaznivega dejanja, ki je predmet obtožbe, uporabljen zakon, ki se ne bi bil smel uporabiti;

5) ali je bila z odločbo o kazni, pogojni obsodbi ali sodnem opominu oziroma z odločbo o varnostnem ukrepu ali o odvzemu premoženjske koristi prekoračena pravica, ki jo ima sodišče po zakonu;

6) ali so bile prekršene določbe o vštevanju pripora in prestane kazni.

373. člen

(1) Sodba se sme izpodbijati zaradi zmotne ali nepopolne ugotovitve dejanskega stanja, če je sodišče kakšno odločilno dejstvo ugotovilo zmotno ali ga sploh ni ugotovilo.

(2) Dejansko stanje je nepopolno ugotovljeno tudi tedaj, če na to kažejo nova dejstva ali novi dokazi.

374. člen

(1) Sodba oziroma sklep o sodnem opominu se sme izpodbijati zaradi odločbe o kazni, pogojni obsodbi in sodnem opominu, če z njo sicer ni bila prekoračena zakonska pravica (5. točka 372. člena), vendar sodišče ni pravilno odmerilo kazni glede na okoliščine, ki vplivajo na to, ali naj bo kazen večja ali manjša, in zaradi tega, ker je sodišče uporabilo določbe o omilitvi kazni, o odpustitvi kazni, o pogojni obsodbi ali o sodnem opominu ali ker teh določb ni uporabilo, čeprav so bili za to podani zakonski pogoji. V primeru iz tretjega odstavka 359. člena tega zakona pa se sme odločba o kazni izpodbijati tudi iz razloga, ker sodišče ni pravilno odločilo o razporeditvi obtoženca v zavod za prestajanje kazni.

(2) Odločba o varnostnem ukrepu ali o odvzemu premoženjske koristi se sme izpodbijati tudi, če sicer ne gre za kršitev zakona iz 5. točke 372. člena tega zakona, pač pa je sodišče nepravilno izdalo to odločbo ali ni izreklo varnostnega ukrepa oziroma odvzema premoženjske koristi, čeprav so bili za to podani zakonski pogoji.

(3) Odločba o stroških kazenskega postopka se sme izpodbijati, če je sodišče o njih odločilo nepravilno ali v nasprotju z določbami tega zakona.

(4) Odločba o premoženjskopravnih zahtevkih ter odločba o objavi sodbe v tisku, po radiu ali televiziji se sme izpodbijati, če je sodišče o teh vprašanih odločilo v nasprotju z določbami zakona.

d) Postopek s pritožbo

375. člen

(1) Pritožba se poda pri sodišču, ki je izreklo sodbo na prvi stopnji, v zadostnem številu izvodov za sodišče ter za nasprotno stranko in zagovornika, da nanjo odgovorita.

(2) Prepozno (389. člen) in nedovoljeno (390. člen) pritožbo zavrže s sklepom predsednik senata sodišča prve stopnje.

376. člen

Izvod pritožbe vroči sodišče prve stopnje nasprotni stranki (120. in 121. člen), ki sme nato v osmih dneh po njenem pre-

jemu podati sodišču odgovor na pritožbo. Pritožbo in odgovor z vsemi spisi predloži sodišče prve stopnje sodišču druge stopnje.

377. člen

(1) Ko dobi sodišče druge stopnje spise s pritožbo, se spisi v skladu s sodnim redom dodelijo sodniku poročevalcu. Če gre za kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja na zahtevo državnega tožilca, pošlje sodnik poročevalec spise pristojnemu državnemu tožilcu, ki jih mora pregledati in brez odlašanja vrniti sodišču.

(2) Državni tožilec lahko poda svoj predlog, ko vrne spise; lahko pa izjavi, da ga bo podal na seji senata.

(3) Ko državni tožilec vrne spise, razpiše predsednik seje senata.

(4) Sodnik poročevalec si po potrebi lahko preskrbi od sodišča prve stopnje poročilo o kršitvah določb kazenskega postopka; lahko pa se preko tega sodišča ali preko preiskovalnega sodnika sodišča, na katerega območju je treba opraviti dejanje, ali na kakšen drug način prepriča o navedbah v pritožbi, ki se tičejo novih dokazov in novih dejstev, ali si od drugih organov ali pravnih oseb preskrbi potrebna poročila ali spise.

(5) Če sodnik poročevalec ugotovi, da so v spisih zapisniki in obvestila iz 83. člena tega zakona, pošlje spise sodišču prve stopnje pred sejo senata na drugi stopnji, da izda predsednik senata na prvi stopnji sklep o njihovi izločitvi iz spisov in jih po pravnomočnosti sklepa v zaprtem ovitku izroči preiskovalnemu sodniku, da jih hrani ločeno od drugih spisov.

378. člen

(1) O seji senata se obvestijo pristojni državni tožilec, če gre za zadevo, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti, obtoženec, zagovornik, oškodovanec kot tožilec ali zasebni tožilec pa le, če to v pritožbi oziroma odgovoru na pritožbo kdorkoli od njih zahteva.

(2) Če je obtoženec v priporu ali prestaja kazen in se želi udeležiti seje senata, mu je to potrebno omogočiti.

(3) Seja senata se začne s poročilom sodnika poročevalca o stanju stvari. Senat lahko zahteva od strank, ki so navzoče na seji, potrebna pojasnila v zvezi z navedbami v pritožbi. Stranke pa lahko predlagajo, naj se v dopolnitev poročila preberejo posamezni spisi, in lahko dajo potrebna pojasnila za svoja stališča iz pritožbe oziroma odgovora na pritožbo, ne da bi ponavljale tisto, kar je vsebovano v poročilu.

(4) Če stranke, ki so bile v redu obveščene, ne pridejo, to ni ovira, da senat ne bi imel seje. Če obtoženec ni sporočil sodišču spremembe prebivališča ali naslova, ima senat lahko sejo, čeprav obtoženec o njej ni bil obveščen.

(5) Na seji senata, na kateri so navzoče stranke, se sme izključiti javnost samo pod pogoji, ki so določeni v tem zakonu (členi 295 do 297).

(6) Zapisnik o seji senata se priključi spisom sodišča prve in druge stopnje.

(7) Sklepi iz 389. in 390. člena tega zakona se smejo izdati tudi brez obvestila strank o seji senata.

379. člen

(1) Sodišče druge stopnje odloči na seji senata ali na podlagi opravljene obravnave.

(2) Ali naj se opravi obravnava, odloči sodišče druge stopnje na seji senata.

380. člen

(1) Obravnava pred sodiščem druge stopnje se opravi samo, če je treba zaradi zmotne ali nepopolne ugotovitve dejanskega stanja izvesti nove dokaze ali ponoviti že prej izvedene dokaze in če so podani opravičeni razlogi za to, da se zadeva ne vrne sodišču prve stopnje v novo glavno obravnavo.

(2) Na obravnavo pred sodiščem druge stopnje se povabijo obtoženec in njegov zagovornik, tožilec, oškodovanec,

zakoniti zastopniki in pooblaščenca oškodovanca, oškodovanca kot tožilca in zasebnega tožilca in pa tiste priče in izvedenci, za katere sodišče na predlog strank ali po uradni dolžnosti sklene, da jih je potrebno zaslišati.

(3) Če je obtoženec v priporu ali prestaja kazen, ukrene predsednik senata sodišča druge stopnje, kar je treba, da se privede na obravnavo.

(4) Če oškodovanec kot tožilec ali zasebni tožilec ne pride na obravnavo pred sodiščem druge stopnje, se ne uporabi drugi odstavki 306. člena tega zakona.

381. člen

(1) Obravnava pred sodiščem druge stopnje se začne s poročilom poročevalca, ki razloži stanje stvari, ne da bi dal svoje mnenje o utemeljenosti pritožbe.

(2) Na predlog ali po uradni dolžnosti se prebere sodba ali del sodbe, na katerega se nanaša pritožba, po potrebi pa tudi zapisnik o glavni obravnavi.

(3) Nato se pozove pritožnik, naj obrazloži pritožbo, za njim pa nasprotnik, naj mu odgovori. Obtoženec in njegov zagovornik imata vselej zadnjo besedo.

(4) Stranke smejo na obravnavi navajati nove dokaze in nova dejstva.

(5) Tožilec sme glede na izid obravnave popolnoma ali deloma umakniti obtožnico ali jo spremeniti v obtoženčevo korist. Če državni tožilec popolnoma umakne obtožnico, ima oškodovanec pravice, ki jih določa 61. člen tega zakona.

382. člen

Če ni v prejšnjih členih določeno kaj drugega, se določbe o glavni obravnavi pred sodiščem prve stopnje smiselno uporabljajo tudi v postopku pred sodiščem druge stopnje.

e) Meje preizkusa sodbe sodišča prve stopnje

383. člen

(1) Sodišče druge stopnje preizkusi sodbo v tistem delu, v katerem se izpodbija s pritožbo, vendar pa mora vselej po uradni dolžnosti preizkusiti:

1) ali je podana kršitev določb kazenskega postopka iz 1., 5., 6. ter 8. do 11. točke prvega odstavka 371. člena tega zakona in ali je bila glavna obravnava v nasprotju z določbami tega zakona opravljena v nenavzočnosti obtoženca, če je bila obvezna obramba, pa tudi, ali je bila glavna obravnava opravljena v nenavzočnosti obtoženčevega zagovornika;

2) ali je bil v škodo obtoženca prekršen kazenski zakon (372. člen).

(2) Če pritožba, ki je podana v korist obtoženca, ne vsebuje podatkov iz 2. ali 3. točke prvega odstavka 369. člena tega zakona, se sodišče druge stopnje omeji na preizkus kršitev iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka in na preizkus odločbe o kazni, varnostnih ukrepih in odvzemu premoženjske koristi (374. člen).

384. člen

Na kršitev zakona iz 2. točke prvega odstavka 371. člena tega zakona se sme pritožnik sklicevati v pritožbi samo, če na kršitev ni mogel opozoriti med glavno obravnavo ali če je nanjo opozoril, pa je sodišče prve stopnje ni upoštevalo.

385. člen

Če je podana pritožba samo v obtoženčevo korist, se sodba ne sme spremeniti v njegovo škodo glede pravne presoje dejanja in kazenske sankcije.

386. člen

Pritožba zaradi zmotne in nepopolne ugotovitve dejanskega stanja ali zaradi kršitve kazenskega zakona, ki se poda v korist obtoženca, obsega tudi pritožbo zaradi odločbe o kazenski sankciji in o odvzemu premoženjske koristi (374. člen).

387. člen

Če sodišče druge stopnje ob pritožbi kogarkoli ugotovi, da so razlogi, zaradi katerih je odločilo v korist obtoženca, v korist tudi kateremu od soobtožencev, ki se ni pritožil ali se ni pritožil v tej smeri, ravna po uradni dolžnosti, kakor da bi se bil pritožil tudi ta.

f) *Odločbe sodišča druge stopnje o pritožbi*

388. člen

(1) Sodišče druge stopnje lahko na seji senata ali na podlagi obravnave zavrže pritožbo kot prepozno ali kot nedovoljeno; ali jo zavrne kot neutemeljeno in potrdi sodbo sodišča prve stopnje; ali razveljavi to sodbo in pošlje zadevo sodišču prve stopnje v novo sojenje in odločitev; ali pa spremeni sodbo sodišča prve stopnje.

(2) O vseh pritožbah zoper isto sodbo odloči sodišče druge stopnje z eno odločbo.

389. člen

Pritožba se zavrže s sklepom kot prepozna, če se ugotovi, da je bila podana po preteku zakonskega roka.

390. člen

Pritožba se zavrže s sklepom kot nedovoljena, če se ugotovi, da jo je podala oseba, ki nima pravice do pritožbe, ali oseba, ki se je pritožbi odpovedala, ali če se ugotovi, da je pritožba umaknjena ali da je bila po umiku pritožba ponovno vložena, ali če pritožba po zakonu ni dovoljena.

391. člen

Sodišče druge stopnje zavrne s sodbo pritožbo kot neutemeljeno in potrdi sodbo sodišča prve stopnje, če ugotovi, da niso podani razlogi, s katerimi se sodba izpodbija, in tudi ne kršitev zakona iz prvega odstavka 383. člena tega zakona.

392. člen

(1) Sodišče druge stopnje s sklepom ugodi pritožbi in sodbo sodišča prve stopnje razveljavi ali jo razveljavi po uradni dolžnosti in vrne zadevo v novo sojenje, če ugotovi, da je podana bistvena kršitev določb kazenskega postopka, razen primera iz drugega odstavka tega člena in primerov iz prvega odstavka 394. člena tega zakona, ali če misli, da je treba zaradi zmotne ali nepopolne ugotovitve dejanskega stanja odrediti novo glavno obravnavo pred sodiščem prve stopnje.

(2) Če je podana bistvena kršitev določb kazenskega postopka iz 8. točke prvega odstavka 371. člena tega zakona, se sodba sodišča prve stopnje ne sme razveljaviti, če bi bila razveljavitev samo iz tega razloga v škodo obtoženca.

(3) Sodišče druge stopnje razveljavi s sklepom sodbo sodišča prve stopnje tudi ko sodba ni bila izpodbijana zaradi zmotne ali nepopolne ugotovitve dejanskega stanja, če nastane pri odločanju o pritožbi precejšen dvom o resničnosti odločilnih dejstev, ki so bila ugotovljena v sodbi, zaradi česar misli, da je bilo dejansko stanje zmotno ali nepopolno ugotovljeno v obtoženčevo škodo.

(4) Sodišče druge stopnje sme odrediti, da se opravi nova glavna obravnavna pri sodišču prve stopnje pred popolnoma spremenjenim senatom.

(5) V primeru, ko je edini razlog za razveljavitev sodbe sodišča prve stopnje zmotno ugotovljeno dejansko stanje in je za pravilno ugotovitev potrebna samo drugačna presoja že ugotovljenih dejstev, ne pa tudi izvedba novih dokazov ali ponovitev že izvedenih dokazov, sodišče druge stopnje sodbo sodišča prve stopnje ne razveljavi, ampak ravna po prvem odstavku 394. člena tega zakona.

(6) Sodišče druge stopnje sme razveljaviti sodbo sodišča prve stopnje samo deloma, če se dajo posamezni deli sodbe izločiti brez škode za pravilno razsojo.

(7) Če je obtoženec v priporu, preizkusi sodišče druge stopnje, ali so še dani razlogi za pripor, in ga s sklepom podaljša ali odpravi. Zoper ta sklep ni pritožbe.

393. člen

Če sodišče druge stopnje pri obravnavi pritožbe ugotovi, da je podan primer iz prvega odstavka 352. člena tega zakona, razveljavi s sklepom sodbo sodišča prve stopnje in zavrže obtožnico. Enako ravna sodišče druge stopnje tudi v primeru, če ugotovi, da okrajno sodišče ni bilo stvarno pristojno za sojenje, razen če je bila pritožba podana samo v korist obtoženca.

394. člen

(1) Sodišče druge stopnje s sodbo ugodi pritožbi in spremeni sodbo sodišča prve stopnje ali jo spremeni po uradni dolžnosti, če ugotovi, da so bila odločilna dejstva v sodbi sodišča prve stopnje sicer pravilno ugotovljena, da pa je treba glede na ugotovljeno dejansko stanje ob pravilni uporabi zakona izreči drugačno sodbo, glede na stanje stvari pa tudi v primeru kršitve iz 5., 9. in 10. točke prvega odstavka 371. člena tega zakona.

(2) Če sodišče druge stopnje spozna, da so podani zakonski pogoji za sodni opomin, spremeni s sklepom sodbo sodišča prve stopnje in izreče sodni opomin.

(3) Če so zaradi potrditve ali spremembe sodbe sodišča prve stopnje izpolnjeni pogoji za odreditev oziroma odpravo pripora po prvem in drugem odstavku 361. člena tega zakona, izda sodišče druge stopnje o tem poseben sklep, zoper katerega ni pritožbe.

395. člen

(1) V obrazložitvi sodbe oziroma sklepa presodi sodišče druge stopnje navedbe pritožbe in navede kršitve zakona, ki jih je upoštevalo po uradni dolžnosti.

(2) Če se sodba sodišča prve stopnje razveljavi zaradi bistvenih kršitev določb kazenskega postopka, je treba v obrazložitvi navesti, katere določbe so bile prekršene in v čem je kršitev (371. člen).

(3) Če se sodba sodišča prve stopnje razveljavi zaradi zmotne ali nepopolne ugotovitve dejanskega stanja, je treba navesti, v čem so pomanjkljivosti pri ugotovitvi dejanskega stanja oziroma zakaj so novi dokazi in dejstva pomembni za pravilno odločbo in zakaj vplivajo nanjo.

396. člen

(1) Sodišče druge stopnje vrne vse spise sodišču prve stopnje z zadostnim številom overjenih prepisov svoje odločbe, da jih izroči strankam in drugim prizadetim osebam.

(2) Če je obtoženec v priporu, mora sodišče druge stopnje poslati svojo odločbo s spisi sodišču prve stopnje najkasneje v treh mesecih od dneva, ko jih je od njega prejelo.

397. člen

(1) Sodišče prve stopnje, ki je dobilo zadevo v sojenje, vzame za podlago prejšnjo obtožnico. Če je sodba sodišča prve stopnje deloma razveljavljena, vzame za podlago samo tisti del obtožbe, ki se nanaša na razveljavljeni del sodbe.

(2) Na novi glavni obravnavi smejo navajati stranke tudi nova dejstva in predlagati nove dokaze.

(3) Sodišče prve stopnje mora opraviti vsa procesna dejanja in pretresti vsa sporna vprašanja, na katera je opozorilo sodišče druge stopnje v svoji odločbi.

(4) Pri izrekanju nove sodbe je sodišče prve stopnje vezano na prepoved, ki je predpisana v 385. členu tega zakona.

(5) Če je obtoženec v priporu, mora senat sodišča prve stopnje ravnati po drugem odstavku 207. člena tega zakona.

(6) Če je bil obtoženec še pred pravnomočnostjo sodbe oddan v zavod za prestajanje kazni (sedmi odstavek 361. člena), sme predsednik senata izdati sklep, da se obtoženca vrne v pripor.

2. Pritožba zoper sodbo sodišča druge stopnje

398. člen

(1) Zoper sodbo sodišča druge stopnje je dovoljena pritožba na vrhovno sodišče vendar samo v navedenih primerih:

1) če je sodišče druge stopnje izreklo kazen zapora dvajsetih let ali če je potrdilo sodbo sodišča prve stopnje, s katero je bila izrečena taka kazen;

2) če je sodišče druge stopnje na podlagi opravljene obravnave dejansko stanje ugotovilo drugače kakor sodišče prve stopnje in na tako ugotovljeno dejansko stanje oprlo svojo sodbo;

3) če je sodišče druge stopnje spremenilo sodbo, s katero je sodišče prve stopnje obtoženca oprostilo obtožbe in izreklo sodbo, s katero ga je spoznalo za krivega.

(2) O pritožbi zoper sodbo sodišča druge stopnje odloča vrhovno sodišče na seji senata po določbah, ki veljajo za postopek na drugi stopnji. Pred tem sodiščem ni obravnave.

(3) Določbe 387. člena tega zakona se uporabljajo tudi za soobtoženca, ki ni imel pravice pritožiti se zoper sodbo sodišča druge stopnje.

3. Pritožba zoper sklep

399. člen

(1) Zoper sklepe preiskovalnega sodnika in zoper druge sklepe sodišča, izdane na prvi stopnji, se smejo stranke in osebe, katerih pravice so prekršene, pritožiti vselej, kadar ni v tem zakonu izrecno določeno, da ni pritožbe.

(2) Zoper sklep, ki ga izda senat pred ali med preiskavo, ni pritožbe, razen če je v tem zakonu drugače določeno.

(3) Sklepi, ki se izdajo za pripravo glavne obravnave in sodbe, se smejo izpodbijati samo v pritožbi zoper sodbo.

(4) Zoper sklep vrhovnega sodišča ni pritožbe.

400. člen

(1) Pritožba se poda pri sodišču, ki je izdalo sklep.

(2) Če ni v tem zakonu drugače določeno, je treba pritožbo zoper sklep podati v treh dneh od dne, ko je bil sklep vročen.

401. člen

Če ni v tem zakonu drugače določeno, se z vložitvijo pritožbe zadrži izvršitev sklepa, zoper katerega je pritožba podana.

402. člen

(1) O pritožbi zoper sklep sodišča prve stopnje odloča sodišče druge stopnje na seji senata, če ni v tem zakonu drugače določeno.

(2) O pritožbi zoper sklep preiskovalnega sodnika odloča senat istega sodišča (šesti odstavek 25. člena), če ni v tem zakonu drugače določeno.

(3) Ko sodišče odloča o pritožbi, lahko s sklepom zavrne pritožbo kot prepozno ali kot nedovoljeno ali jo zavrne kot neutemeljeno ali pa pritožbi ugodi in sklep spremeni ali razveljavi in zadevo po potrebi pošlje v novo odločitev.

(4) Ko sodišče odloča o pritožbi zoper sklep o zavrnjenju obtožnice, sme izreči zavrnilno sodbo, če spozna, da so podani pogoji za izdajo take sodbe.

(5) Ko sodišče preskuša pritožbo, mora po uradni dolžnosti paziti, ali je bilo sodišče prve stopnje stvarno pristojno za sklep oziroma ali je sklep izdal upravičeni organ.

403. člen

(1) Za postopek s pritožbo zoper sklep se smiselno uporabljajo členi od 367. do 375., prvi, četrti in peti odstavek 377. člena, 385., 387. in drugi odstavek 388. člena tega zakona.

(2) Če je vložena pritožba zoper sklep iz 492. člena tega zakona, se glede obveščanja o seji senata uporabljajo določbe 378. členu tega zakona.

404. člen

Če ni v tem zakonu določeno kaj drugega, se določbe 399. do 403. člena tega zakona smiselno uporabljajo tudi za vse druge sklepe, ki se izdajo po tem zakonu.

405. člen

Določbe 365. člena tega zakona se smiselno uporabljajo tudi za tiste sklepe, zoper katere je dovoljena posebna pritožba.

XXIV. poglavje IZREDNA PRAVNA SREDSTVA

1. Obnova kazenskega postopka

406. člen

Kazenski postopek, ki je končan s pravnomočnim sklepom ali s pravnomočno sodbo, se sme na zahtevo upravičenca obnoviti samo v primerih in ob pogojih, ki jih določa ta zakon.

407. člen

(1) Pravnomočna sodba se sme spremeniti tudi brez obnove kazenskega postopka:

1) če je bilo v dveh ali več sodbah zoper istega obsojenca pravnomočno izrečenih več kazni, pa niso bile uporabljene določbe o odmeri enotne kazni za dejanja v steku;

2) če je bila pri izreku enotne kazni po določbah o steku upoštevana kot določena (48. člen kazenskega zakonika) tudi kazen, ki je bila že zajeta v kazni, izrečeni po določbah o steku v kakšni prejšnji sodbi;

3) če se pravnomočna sodba, s katero je bila za več kaznivih dejanj izrečena enotna kazen, delno ne bi mogla izvršiti zaradi amnestije, pomilostitve ali iz drugih razlogov.

(2) V primeru iz 1. točke prejšnjega odstavka sodišče z novo sodbo spremeni prejšnje sodbe glede odločbe o kazni in izreče eno samo kazen. Za novo sodbo je pristojno sodišče prve stopnje, ki je sodilo v zadevi, v kateri je bila izrečena najstrožja vrsta kazni; pri kaznih iste vrste tisto sodišče, ki je izreklo najvišjo kazen; če so kazni enake, pa tisto sodišče, ki je zadnje izreklo kazen.

(3) V primeru iz 2. točke prvega odstavka tega člena spremeni svojo sodbo sodišče, ki je pri izreku enotne kazni napačno upoštevalo kazen, že zajeto v kakšni prejšnji sodbi.

(4) V primeru iz 3. točke prvega odstavka tega člena spremeni sodišče, ki je sodilo na prvi stopnji, prejšnjo sodbo glede kazni in izreče novo kazen ali pa določi, koliko od kazni, ki je bila izrečena s prejšnjo sodbo, je treba izvršiti.

(5) Novo sodbo izda sodišče na seji senata na predlog državnega tožilca, če je tekel postopek na njegovo zahtevo ali obsojenca po zaslišanju nasprotne stranke.

(6) Če so bile v primerih iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena pri izreku kazni upoštewane tudi sodbe drugih sodišč, je treba overjen prepis nove pravnomočne sodbe poslati tudi tem sodiščem.

408. člen

(1) Če je bila s pravnomočnim sklepom zahteva za preiskavo zavrnjena zato ker ni bilo zahteve upravičenega tožilca ali ker ni bilo potrebnega predloga oškodovanca ali dovoljenja državnega organa, ali ker so bile podane druge okoliščine, ki so začasno preprečevale pregon, ali če je bila iz enakega razloga obtožnica zavrnjena, se postopek na zahtevo upravičenega tožilca nadaljuje, brž ko prenehajo vzroki, zaradi katerih je bil izdan tak sklep.

(2) Če je bila s pravnomočnim sklepom obtožnica zavrnjena zaradi stvarne nepristojnosti sodišča, se postopek nadaljuje pred stvarno pristojnim sodiščem na zahtevo upravičenega tožilca.

409. člen

Če je bila s pravnomočnim sklepom zahteva za preiskavo zavrnjena, zato ker ni bil podan utemeljen sum, da je osumlje-

nec oziroma obdolženec storil kaznivo dejanje, se sme na zahtevo upravičenega tožilca kazenski postopek znova uvesti, če se predložijo novi dokazi, na podlagi katerih se senat (šesti odstavek 25. člena) lahko prepriča, da so izpolnjeni pogoji za uvedbo kazenskega postopka.

410. člen

(1) Kazenski postopek, ki je končan s pravnomočno sodbo, se sme obnoviti samo v korist obsojenca. Postopek se obnovi:

1) če se dokaže, da temelji sodba na ponarejeni listini ali na krivi izpovedbi priče, izvedenca ali tolmača;

2) če se dokaže da je prišlo do sodbe zaradi kaznivega dejanja sodnika, sodnika porotnika ali osebe, ki je opravljala preiskovalna dejanja;

3) če se navedejo nova dejstva ali predložijo novi dokazi, ki utegnejo sami zase ali v zvezi s prejšnjimi dokazi povzročiti oprostitev tistega, ki je bil obsojen, ali pa njegovo obsodbo po milejšem kazenskem zakonu;

4) če je bil kdo za isto dejanje večkrat sojen ali če je bilo več oseb obsojenih zaradi istega dejanja, ki ga je mogla storiti samo ena oseba ali samo nekatere od njih;

5) če se v primeru obsodbe za nadaljevano kaznivo dejanje ali za kakšno drugo kaznivo dejanje, ki obsega po zakonu več istovrstnih dejanj, navedejo nova dejstva ali predložijo novi dokazi, ki kažejo na to, da obsojenec ni storil dejanja, ki je obseženo s kaznivim dejanjem iz obsodbe, da pa bi to dejstvo bistveno vplivalo na odmero kazni.

(2) V primerih iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka se mora dokazati s pravnomočno sodbo, da so bile omenjene osebe spoznane za krive tistih kaznivih dejanj. Če se postopek zoper te osebe ne more izvesti, ker so umrle ali ker so podane okoliščine, ki izključujejo kazenski pregon, se smejo dejstva iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka dokazovati tudi z drugimi dokazi.

411. člen

(1) Obnovo kazenskega postopka smejo zahtevati stranke in zagovornik; po obsojenčevi smrti pa jo smejo zahtevati državni tožilec, če je tekel postopek na njegovo zahtevo in osebe iz drugega odstavka 367. člena tega zakona.

(2) Obnova kazenskega postopka se sme zahtevati tudi potem, ko je obsojenec kazen prestal, in ne glede na zastaranje, amnestijo ali pomilostitev.

(3) Če sodišče, ki bi bilo pristojno za odločitev o obnovi kazenskega postopka (412. člen), zve, da je podan kakšen razlog za obnovo kazenskega postopka, obvesti o tem obsojenca oziroma drugo osebo, ki je upravičena vložiti zahtevo.

412. člen

(1) O zahtevi za obnovo kazenskega postopka odloča senat (šesti odstavek 25. člena) sodišča, ki je v prejšnjem postopku sodilo na prvi stopnji.

(2) V zahtevi se mora navesti, iz katerega zakonskega razloga se zahteva obnova in s katerimi dokazi so podprta dejstva, na katera se zahteva opira. Če v zahtevi ni teh podatkov, zahteva sodišče od predlagatelja, naj jo v določenem roku dopolni.

(3) Pri odločanju o zahtevi v senatu ne more sodelovati sodnik, ki je sodeloval pri sodbi v prejšnjem postopku.

413. člen

(1) Sodišče zavrže zahtevo s sklepom, če ugotovi na podlagi same zahteve in spisov prejšnjega postopka, da jo je podala neupravičena oseba; ali da ni zakonskih pogojev za obnovo postopka; ali da so bila dejstva in dokazi, na katere se zahteva opira, navedena že v kakšni prejšnji zahtevi za obnovo postopka, ki je bila s pravnomočnim sklepom sodišča zavržena; ali da dejstva in dokazi očitno niso taki, da bi se mogla na podlagi njih dovoliti obnova; ali da tisti, ki zahteva obnovo, ni ravnal po drugem odstavku prejšnjega člena.

(2) Če sodišče ne zavrže zahteve, vroči prepis zahteve nasprotni stranki, ki ima nato v osmih dneh pravico nanjo odgo-

voriti. Ko prispe sodišču odgovor na zahtevo ali ko preteče rok za odgovor, odredi predsednik senata, da se raziščejo dejstva in preskrbijo dokazi, na katere se sklicujeta zahteva in odgovor nanjo. Sodnik, ki opravlja poizvedbe, ravna po petem odstavku 178. člena tega zakona.

(3) Po opravljenih poizvedbah, v primerih ko gre za kazniva dejanja, za katera se storilec preganja po uradni dolžnosti, odredi predsednik senata, naj se spisi pošljejo državnemu tožilcu, ki jih mora brez odlašanja vrniti s svojim mnenjem.

414. člen

(1) Ko državni tožilec vrne spise, sme sodišče odrediti, naj se poizvedbe dopolnijo; sicer pa na podlagi uspeha poizvedb ugotovi zahtevi in dovoli obnovo kazenskega postopka ali pa zahtevo zavrne.

(2) Če sodišče spozna, da so razlogi, zaradi katerih je dovolilo obnovo postopka, v korist tudi kateremu od soobtoženecov, ki ni zahteval obnove postopka, ravna po uradni dolžnosti, kakor da bi jo bil zahteval tudi ta.

(3) V sklepu, s katerim dovoli obnovo kazenskega postopka, odloči sodišče, da se takoj razpiše nova glavna obravnava ali pa da se stvar vrne v stanje preiskave oziroma da se opravi preiskava, če je prej ni bilo.

(4) Če sodišče misli, da bo obsojenec glede na predložene dokaze v obnovljenem postopku obsojen na tako kazni, da bi moral biti po vštetju že prestane kazni izpuščen, da bo oproščen obtožbe ali da bo obtožba zoper njega zavržena, odredi, da se izvršitev sodbe odloži oziroma začasno ustavi.

(5) Ko postane sklep, s katerim je dovoljena obnova kazenskega postopka, pravnomočen, se izvršitev kazni ustavi; vendar pa odredi sodišče pripor, če so podani razlogi iz 201. člena tega zakona.

415. člen

(1) Za novi postopek, ki teče na podlagi sklepa, s katerim je dovoljena obnova kazenskega postopka, veljajo iste določbe kakor za prvi postopek. V novem postopku sodišče ni vezano na sklepe prejšnjega postopka.

(2) Če se novi postopek ustavi do začetka glavne obravnave, razveljavi sodišče s sklepom o ustavitvi postopka tudi prejšnjo sodbo.

(3) Ko izda sodišče v novem postopku sodbo, izreče v njej, da se prejšnja sodba deloma ali v celoti razveljavi ali pa da ostane v veljavi. V kazni, ki jo določi z novo sodbo, všteje obtožencu prestano kazni, če pa je bila obnova dovoljena samo za nekatera od dejanj, za katera je bil obtoženec obsojen, izreče novo enotno kazni po določbah kazenskega zakona.

(4) V novem postopku je sodišče vezano na prepoved, ki je predpisana v 385. členu tega zakona.

416. člen

Določbe tega poglavja o obnovi kazenskega postopka (členi 406 do 415) se smiselno uporabljajo tudi, kadar je vložena zahteva za spremembo pravnomočne sodne odločbe na podlagi odločbe ustavnega sodišča, s katero je bil razveljavljen ali odpravljen predpis, na podlagi katerega je bila izdana pravnomočna obsodilna sodba, ali na podlagi odločbe Evropskega sodišča za človekove pravice, ki se nanaša na kakšen razlog za obnovo kazenskega postopka.

2. Izredna omilitev kazni

417. člen

Omilitev pravnomočno izrečene kazni je dovoljena, če se po pravnomočnosti sodbe pokažejo okoliščine, ki jih ni bilo, ko se je sodba izrekala, ali so bile, pa sodišče zanje ni vedelo, ki pa bi očitno pripeljale do milejše obsodbe.

418. člen

(1) Izredno omilitev kazni smejo zahtevati državni tožilec, če je tekel postopek na njegovo zahtevo, obsojenec in njegov

zagovornik kakor tudi osebe, ki imajo pravico do pritožbe zoper sodbo v obtoženčevo korist (367. člen).

(2) Zahteva za izredno omilitev kazni ne zadrži izvršitve kazni.

419. člen

(1) O zahtevi za izredno omilitev kazni odloča vrhovno sodišče.

(2) Zahteva za izredno omilitev kazni se poda pri sodišču, ki je izdalo sodbo na prvi stopnji.

(3) Predsednik senata sodišča prve stopnje zavrže zahtevo, če jo poda nekdo, ki nima te pravice.

(4) Sodišče prve stopnje razišče, ali so podani razlogi za omilitev, nato pa pošlje po zaslišanju državnega tožilca, če je postopek tekel na njegovo zahtevo, spise s svojim obrazloženim predlogom vrhovnemu sodišču.

(5) Če gre za kaznivo dejanje, za katero je postopek tekel na zahtevo državnega tožilca, pošlje vrhovno sodišče, preden odloči o zahtevi za izredno omilitev kazni, spise državnemu tožilcu Republike Slovenije. Ta lahko poda sodišču svoj pisni predlog.

(6) Vrhovno sodišče zavrne zahtevo, če spozna, da niso izpolnjeni zakonski pogoji za izredno omilitev kazni. Če zahtevi ugodi, spremeni s sklepom pravnomočno sodbo glede odločbe o kazni.

3. Zahteva za varstvo zakonitosti

420. člen

(1) Zoper pravnomočno sodno odločbo in zoper sodni postopek, ki je tekel pred tako pravnomočno odločbo, se sme po pravnomočno končanem kazenskem postopku vložiti zahteva za varstvo zakonitosti v naslednjih primerih:

1) zaradi kršitve kazenskega zakona;

2) zaradi bistvene kršitve določb kazenskega postopka iz prvega odstavka 371. člena tega zakona;

3) zaradi drugih kršitev določb kazenskega postopka, če so te kršitve vplivale na zakonitost sodne odločbe.

(2) Zahteve za varstvo zakonitosti ni mogoče vložiti zaradi zmotne ali nepopolne ugotovitve dejanskega stanja in tudi ne zoper odločbo vrhovnega sodišča, s katero je bilo odločeno o zahtevi za varstvo zakonitosti.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena sme državni tožilec Republike Slovenije vložiti zahtevo za varstvo zakonitosti zaradi vsake kršitve zakona.

(4) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena se sme med kazenskim postopkom, ki ni pravnomočno končan, vložiti zahteva za varstvo zakonitosti samo zoper pravnomočno odločbo o odreditvi pripora, zoper pravnomočno odločbo o podaljšanju pripora pa le v primeru podaljšanja s sklepom senata vrhovnega sodišča (drugi odstavek 205. člena) in v primeru podaljšanja po vložitvi obtožnice (drugi odstavek 272. člena).

421. člen

(1) Zahtevo za varstvo zakonitosti smejo vložiti državni tožilec Republike Slovenije, obdolženec in zagovornik. Po obdolženčevi smrti pa jo smejo v njegovo korist vložiti osebe iz drugega odstavka 367. člena tega zakona.

(2) Državni tožilec Republike Slovenije sme vložiti zahtevo za varstvo zakonitosti tako v škodo, kakor tudi v korist obdolženca.

(3) Obdolženec, zagovornik in osebe iz drugega odstavka 367. člena tega zakona smejo vložiti zahtevo za varstvo zakonitosti v roku treh mesecev oziroma osmih dni, če gre za odločbo iz četrtega odstavka 420. člena tega zakona, od dneva, ko je obdolženec prejel pravnomočno sodno odločbo. Če zoper odločbo sodišča prve stopnje ni bilo pritožbe, se ta rok šteje od pravnomočnosti te odločbe.

(4) Če je z odločbo Evropskega sodišča za človekove pravice ugotovljeno, da je bila s pravnomočno sodno odločbo v škodo obdolženca kršena človekova pravica ali temeljna svo-

boščina, se rok za vložitev zahteve za varstvo zakonitosti šteje od dneva vročitve odločbe Evropskega sodišča obdolženecu.

(5) Ne glede na določbo drugega odstavka prejšnjega člena je mogoče zahtevo za varstvo zakonitosti iz prejšnjega odstavka vložiti tudi zoper odločbo vrhovnega sodišča.

422. člen

(1) Zahteva za varstvo zakonitosti se poda pri sodišču, ki je izdalo odločbo na prvi stopnji.

(2) Predsednik senata sodišča prve stopnje zavrže s sklepom zahtevo za varstvo zakonitosti, če je vložena zoper odločbo vrhovnega sodišča (drugi odstavek 420. člena), če jo je vložil nekdo, ki ni imel te pravice (prvi odstavek 421. člena), ali če je prepozna (tretji odstavek 421. člena). Zoper ta sklep je dovoljena pritožba na sodišče druge stopnje.

(3) Sodišče prve stopnje sme, glede na vsebino zahteve za varstvo zakonitosti odrediti, da se izvršitev pravnomočne sodne odločbe odloži ali prekine.

423. člen

(1) O zahtevi za varstvo zakonitosti odloča vrhovno sodišče na seji.

(2) Vrhovno sodišče s sklepom zavrže zahtevo za varstvo zakonitosti, če je ta nedovoljena ali prepozna (drugi odstavek 422. člena), sicer pa izvod zahteve pošlje nasprotni stranki, ki lahko v petnajstih dneh od prejema zahteve oziroma v osmih dneh, če gre za zahtevo zoper odločbo iz četrtega odstavka 420. člena tega zakona, nanjo odgovori. Državnemu tožilcu Republike Slovenije se zahteva za varstvo zakonitosti pošlje s spisi.

(3) Preden se zadeva predloži v odločanje, lahko preskrbi sodnik, ki je določen za poročevalca, po potrebi poročilo o zadržanih kršitvah zakona.

(4) Glede na vsebino zahteve lahko vrhovno sodišče odredi, da se izvršitev pravnomočne sodne odločbe odloži oziroma prekine.

424. člen

(1) Pri odločanju o zahtevi za varstvo zakonitosti se omeji sodišče samo na preizkus tistih kršitev zakona, na katere se sklicuje vložnik v svoji zahtevi.

(2) Če sodišče spozna, da so razlogi, zaradi katerih je izdalo odločbo v obdolženčevo korist, podani tudi v korist kakšnega drugega soobdolženca, glede katerega ni bila vložena zahteva za varstvo zakonitosti, ravna po uradni dolžnosti, kakor da bi bila taka zahteva vložena.

(3) Če je vložena zahteva za varstvo zakonitosti v obdolženčevo korist, je sodišče pri odločanju vezano na prepoved, ki je predpisana v 385. členu tega zakona.

425. člen

Vrhovno sodišče zavrne s sodbo zahtevo za varstvo zakonitosti kot neutemeljeno, če ugotovi, da ni podana kršitev zakona, na katero se sklicuje vložnik v svoji zahtevi ali če je zahteva za varstvo zakonitosti vložena zaradi zmotne ali nepopolne ugotovitve dejanskega stanja.

426. člen

(1) Če vrhovno sodišče ugotovi, da je zahteva za varstvo zakonitosti utemeljena, izda sodbo, s katero glede na naravo kršitve: ali spremeni pravnomočno odločbo; ali v celoti ali delno razveljavi odločbo sodišča prve stopnje in višjega sodišča ali pa samo odločbo višjega sodišča in zadevo vrne v novo odločitev ali sojenje sodišču prve stopnje ali višjemu sodišču; ali pa se omeji samo na to, da ugotovi kršitev zakona.

(2) Če je zahteva za varstvo zakonitosti vložena v obdolženčevo škodo in vrhovno sodišče spozna, da je utemeljena, ugotovi le, da je bil zakon prekršen, ne da bi posegalo v pravnomočno odločbo.

(3) Če sodišče druge stopnje po določbah tega zakona ni imelo pravice odpraviti kršitev zakona, ki je bila storjena v

odločbi sodišča prve stopnje ali v sodnem postopku pred njo, vrhovno sodišče pa spozna, da je zahteva utemeljena in da je treba za odpravo storjene kršitve razveljaviti ali spremeniti odločbo sodišča prve stopnje, razveljavi ali spremeni tudi odločbo sodišča druge stopnje, čeprav z njo ni bil prekršen zakon.

427. člen

Če nastane pri odločanju o zahtevi za varstvo zakonitosti precejšen dvom o resničnosti odločilnih dejstev, ki so bila ugotovljena v odločbi, zoper katero je zahteva vložena, razveljavi vrhovno sodišče s sodbo, s katero odloči o zahtevi za varstvo zakonitosti, to odločbo in odredi, da se opravi nova glavna obravnava pred istim ali drugim stvarno pristojnim sodiščem prve stopnje.

428. člen

(1) Če se pravnomočna sodba razveljavi in zadeva vrne v novo razsojo, se vzame za podlago prejšnja obtožnica ali tisti njen del, ki se nanaša na razveljavljeni del sodbe.

(2) Sodišče mora opraviti vsa procesna dejanja in pretresti vprašanja, na katera ga je opozorilo vrhovno sodišče.

(3) Pred sodiščem prve oziroma druge stopnje smejo stranke navesti nova dejstva in predložiti nove dokaze.

(4) Sodišče je pri izdaji nove odločbe vezano na prepoved, ki je predpisana v 385. členu tega zakona.

(5) Če se poleg odločbe nižjega sodišča razveljavi tudi odločba višjega sodišča, se pošlje zadeva nižjemu sodišču po višjem sodišču.

D. POSEBNE DOLOČBE ZA SKRAJŠANI POSTOPEK, ZA IZREKANJE SODNEGA OPOMINA IN ZA POSTOPEK PROTI MLADOLETNIKOM

XXV. poglavje

SKRAJŠANI POSTOPEK PRED OKRAJNIM SODIŠČEM

429. člen

V postopku pred okrajnim sodiščem se uporabljajo določbe 430. do 444. člena tega zakona, za vprašanja, ki niso urejena v teh določbah, pa smiselno druge določbe tega zakona.

430. člen

(1) Kazenski postopek se uvede na podlagi obtožnega predloga državnega tožilca oziroma oškodovanca kot tožilca ali na podlagi zasebne tožbe.

(2) Državni tožilec sme vložiti obtožni predlog tudi na podlagi same kazenske ovadbe.

(3) Obtožni predlog in zasebna tožba se vložita v toliko izvodih, kolikor jih je treba za sodišče in obdolženca.

431. člen

(1) Pred vložitvijo obtožnega predloga lahko državni tožilec predlaga sodniku posamezniku (sodnik), da opravi posamezna preiskovalna dejanja. Če se sodnik strinja z njegovim predlogom, opravi preiskovalna dejanja, nato pa pošlje vse spise državnemu tožilcu. Preiskovalna dejanja je treba opraviti kar se da hitro in kratko.

(2) Če se sodnik ne strinja s predlogom za preiskovalna dejanja, obvesti o tem državnega tožilca.

(3) Ko v primerih iz prejšnjih odstavkov državni tožilec prejme spise oziroma obvestilo od sodnika, lahko odloči, da bo vložil obtožni predlog ali pa izda sklep, s katerim kazensko ovadbo zavrže.

432. člen

(1) Pripor se sme izjemoma odrediti zoper tistega, za katerega je utemeljen sum, da je storil kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti:

1) če se skriva, če se ne da ugotoviti njegova istovetnost ali če so podane druge okoliščine, ki očitno kažejo na nevarnost, da bo sicer pobegnil;

2) če gre za kaznivo dejanje zoper javni red in mir, zoper spolno nedotakljivost ali za kaznivo dejanje s prvinami nasilja, za katera se sme izreči kazen zapora dveh let ali za druga kazniva dejanja, za katera se lahko izreče kazen zapora treh let, kadar je podan razlog za pripor iz 2. ali 3. točke prvega odstavka 201. člena tega zakona.

(2) Pred vložitvijo obtožnega predloga sme trajati pripor le toliko, kolikor je treba, da se opravijo preiskovalna dejanja, vendar ne več kot petnajst dni. O pritožbi zoper sklep o priporu odloča senat okrožnega sodišča (šesti odstavek 25. člena).

(3) Glede pripora od izročitve obtožnega predloga do konca glavne obravnave se smiselno uporabljajo določbe 207. člena tega zakona; pri tem mora sodnik vsakih mesec dni preizkusiti, ali so še dani razlogi za pripor.

(4) Če je obdolženec v priporu, mora sodišče postopati posebno hitro.

433. člen

Če poda kazensko ovadbo oškodovanec, pa državni tožilec v enem mesecu po prejemu ovadbe ne vložijo obtožnega predloga in tudi ne obvesti oškodovanca, da je zavrgel ovadbo oziroma odložil kazenski pregon (162. člen), ima oškodovanec pravico, da kot tožilec začne pregon s tem, da poda sodišču obtožni predlog.

434. člen

(1) Obtožni predlog oziroma zasebna tožba mora obsegati: ime in priimek obdolženca z osebnimi podatki, kolikor so znani, opis kaznivega dejanja, sodišče, pred katerim naj se opravi glavna obravnava, predlog, kateri dokazi naj se izvedejo na glavni obravnavi, in predlog, da se obdolženec spozna za krivega in obsodi po zakonu.

(2) V obtožnem predlogu se sme predlagati, da se obdolženec pripre. Če je obdolženec že v priporu ali če je bil med preiskovalnimi dejanji v priporu, je treba v obtožnem predlogu navesti, koliko časa je bil priprt.

435. člen

(1) Ko sodišče prejme obtožni predlog ali zasebno tožbo, preizkusi sodnik najprej ali je sodišče pristojno in ali so dani pogoji, da se obtožni predlog oziroma zasebna tožba zavrže.

(2) Če sodnik izda sklep iz tretjega odstavka 286. člena tega zakona, o pritožbi zoper tak sklep odloča senat (šesti odstavek 25. člena), ki sme glede na vsebino izločenega dokaza odrediti, da se glavna obravnava opravi pred drugim sodnikom.

(3) Če sodnik ne izda nobenega od sklepov iz prejšnjih odstavkov, odredi vročitev obtožnega akta obdolžencu in takoj razpiše glavno obravnavo. Če v enem mesecu ne določi glavne obravnave, obvesti o razlogih za to predsednika sodišča. Predsednik sodišča ukrene, kar je potrebno, da se glavna obravnava čim prej določi.

436. člen

(1) Če sodnik spozna, da je za sojenje krajevno pristojno drugo okrajno sodišče, odstopi po pravnomočnosti sklepa zadevo temu sodišču. Če pa spozna, da je za sojenje stvarno pristojno okrajno sodišče, odstopi zadevo v nadaljnji postopek pristojnemu državnemu tožilcu. Če državni tožilec misli, da je za sojenje stvarno pristojno sodišče, ki mu je poslalo zahtevo, zahteva odločitev senata okrožnega sodišča (šesti odstavek 25. člena).

(2) Ko je razpisana glavna obravnava, se sodišče po uradni dolžnosti ne more več izreči za krajevno nepristojno.

437. člen

(1) Sodnik zavrže obtožni predlog ali zasebno tožbo, če spozna, da je podan kakšen od razlogov za ustavitev postopka, ki so določeni v 1. do 3. točki prvega oziroma v drugem odstavku 277. člena tega zakona; če so bila opravljena prei-

skovalna dejanja, pa tudi iz razloga iz 4. točke prvega odstavka omenjenega člena.

(2) Sklep s kratko obrazložitvijo se vroči tožilcu in obdolžencu.

438. člen (črtan)

439. člen

(1) Sodnik povabi na glavno obravnavo obdolženca in njegovega zagovornika, tožilca, oškodovanca in njihove zakonske zastopnike in pooblaščenca, priče, izvedence in tolmača; po potrebi pa preskrbi tudi predmete, ki naj se uporabijo kot dokaz na glavni obravnavi.

(2) Obdolžencu se v vabilu sporoči, da sme na glavno obravnavo priti z dokazi za svojo obrambo ali da lahko dokaze pravočasno sporoči sodišču, da bi se mogli preskrbeti za glavno obravnavo. Obdolžencu se z vabilom vred vroči tudi prepis obtožnega predloga oziroma zasebne tožbe, če mu obtožni akt ni bil poslan takoj po preizkusu (drugi odstavek 435. člena) in se pouči, da ima pravico vzeti si zagovornika, da pa, če obramba ni obvezna, glavna obravnavo ne bo preložena, če zagovornik nanjo ne bi prišel ali če bi si obdolženec šele na njej vzel zagovornika.

(3) Vabilo se vroči obdolžencu tako, da mu ostane med vročitvijo vabila in glavno obravnavo zadosti časa za pripravo obrambe, najmanj pa trije dnevi. Z obdolženčevo privolitvijo se sme ta rok skrajšati.

440. člen

Glavna obravnavo se opravi v kraju sodišča. V nujnih primerih, zlasti če je treba opraviti ogled ali če je to koristno za lažjo izvedbo dokaznega postopka, se sme z dovoljenjem predsednika sodišča odrediti glavna obravnavo tudi v kraju, kjer je bilo kaznivo dejanje storjeno ali kjer naj se opravi ogled, če je ta kraj na območju tega sodišča.

441. člen

Ugovor krajevne nepristojnosti se sme podati le do začetka glavne obravnave.

442. člen

(1) Če obdolženec ne pride na glavno obravnavo kljub temu, da je bil v redu povabljen, sme sodnik odločiti, da se opravi glavna obravnavo tudi v njegovi nenavzočnosti, s pogojem, da njegova navzočnost ni nujna in da je bil pred tem že zaslišan.

(2) Če na glavno obravnavo ne pride zagovornik, ki je bil v redu povabljen in ne obvesti sodišča, zakaj je zadržan, brž ko za to zve, ali če brez dovoljenja zapusti obravnavo ali če mu sodnik odreče nadaljnjo obrambo zaradi motenja reda, obramba pa ni obvezna, se glavna obravnavo, če si obdolženec ne vzame takoj drugega zagovornika, opravi v nenavzočnosti zagovornika.

443. člen

(1) Glavna obravnavo se začne z branjem obtožnega predloga ali zasebne tožbe, ki jo prebere tožilec. Začeta glavna obravnavo se dokonča, če je mogoče, brez prekinitve.

(2) Po končani glavni obravnavi sodnik takoj izreče sodbo in jo razglasi z bistvenimi razlogi. Sodba mora biti izdelana pisno v petnajstih dneh od razglasitve.

(3) Zoper sodbo je dovoljena pritožba v osmih dneh od vročitve prepisa sodbe.

(4) Določbe 361. člena tega zakona se uporabljajo smiselno tudi glede odprave pripora potem, ko je izrečena sodba.

(5) Če izreče sodnik v sodbi kazen zapora, sme odrediti, da se obdolženec pripre oziroma da ostane v priporu, če so dani razlogi iz prvega odstavka 432. člena tega zakona. Pripor sme trajati v takem primeru do pravnomočnosti sodbe oziroma

do nastopa kazni, vendar največ dotlej, dokler obdolžencu ne izteče kazen, ki jo je izreklo sodišče prve stopnje.

(6) Če sodnik med ali po končani glavni obravnavi spozna, da je za sojenje stvarno pristojno okrajno sodišče ali da je podan primer iz prvega odstavka 352. člena tega zakona, zavrže s sklepom obtožni akt.

443.a člen

(1) Sodnik lahko največ za šest mesecev prekine glavno obravnavo, če državni tožilec napove, da bo zadevo odstopil v poravnavanje (161.a člen).

(2) Ko državni tožilec prejme obvestilo o izpolnitvi sporazuma, obtožni predlog umakne. Če državni tožilec v določenem roku obtožnega predloga ne umakne, sodnik nadaljuje glavno obravnavo na podlagi prejšnje.

444. člen

(1) Preden je razpisana glavna obravnavo za kaznivo dejanje iz pristojnosti sodnika posameznika, za katero se storilec preganja na zasebno tožbo, lahko sodnik povabi zasebnega tožilca in obdolženca, naj prideta določenega dne sama na sodišče, da se vnaprej razjasni stvar, če misli, da bi bilo to smotno za hitrejši konec postopka. Obdolžencu se vroči z vabilom tudi prepis zasebne tožbe.

(2) Če ne pride do poravnave strank in umika zasebne tožbe, sprejme sodnik izjave strank in jima naroči, naj predlagata dokaze, ki naj se preskrbijo.

(3) Če sodnik ne zavrže tožbe, ker je spoznal, da za to niso podani pogoji, odloči o tem, kateri dokazi naj se izvedejo na glavni obravnavi, in praviloma takoj razpiše glavno obravnavo ter to sporoči strankama.

(4) Če sodnik misli, da ni treba zbirati dokazov in da tudi ni drugih razlogov, da se posebej razpiše glavna obravnavo, lahko takoj začne glavno obravnavo in po izvedbi dokazov, ki so pred sodiščem, odloči o zasebni tožbi. Na to je treba zasebnega tožilca in obdolženca v vabilu posebej opozoriti.

(5) Če zasebni tožilec na vabilo iz prvega odstavka tega člena ne pride, velja 58. člen tega zakona.

445. člen

(1) Kadar odloča sodišče druge stopnje o pritožbi zoper sodbo, ki jo je izdalo sodišče prve stopnje po skrajšanem postopku, obvesti stranki o seji svojega senata samo, če predsednik senata ali senat spozna, da bi bila navzočnost strank koristna za razjasnitev stvari.

(2) Če gre za kaznivo dejanje, za katero teče postopek na zahtevo državnega tožilca, pošlje predsednik senata pred sejo senata spise državnemu tožilcu, ki lahko da svoj pisni predlog.

XXV.a poglavje

POSTOPEK ZA IZDAJO KAZNOVALNEGA NALOGA

445.a člen

(1) Za kazniva dejanja iz pristojnosti okrajnega sodišča sme državni tožilec ob vložitvi obtožnega predloga predlagati, da sodišče izda kaznovalni nalog, s katerim obdolžencu izreče predlagano kazensko sankcijo ali ukrep, ne da bi opravilo glavno obravnavo.

(2) Državni tožilec sme predlagati izrek naslednjih kazenskih sankcij in ukrepov:

1) denarno kazen, prepoved vožnje motornega vozila, pogojno obsodbo z določeno denarno kaznijo ali določeno kaznijo zapora do šestih mesecev ali sodni opomin;

2) odvzem predmetov in odvzem premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem.

445.b člen

Če sodnik meni, da vsebina dokazov, ki so predlagani v obtožnem predlogu, ne daje zadostne podlage za izdajo kaznovalnega naloga, ali če se ne strinja z izrekom sankcije, ki jo

je predlagal državni tožilec, določi glavno obravnavo in nanjo povabi osebe iz prvega odstavka 439. člena tega zakona. V takem primeru se obdolžencu vroči le prepis obtožnega predloga brez predloga za izdajo kaznovalnega naloga.

445.c člen

(1) Če se s predlogom strinja, sodnik s sodbo izda kaznovalni nalog.

(2) V kaznovalnem nalogu sodnik navede, da se predlogu državnega tožilca ugodi in se obdolžencu, katerega osebni podatki morajo biti navedeni, izreka kazenska sankcija ali ukrep iz predloga. Izrek sodbe o izdaji kaznovalnega naloga vsebuje potrebne podatke iz prvega in drugega odstavka 359. člena tega zakona. V obrazložitvi sodbe se navedejo le dokazi iz obtožnega predloga, katerih vsebina opravičuje izdajo kaznovalnega naloga.

(3) Kaznovalni nalog mora vsebovati tudi pouk obdolžencu o pravici do ugovora iz drugega odstavka 445.č člena tega zakona in da bo po izteku roka za ugovor, če ta ne bo vložen, kaznovalni nalog postal pravnomočen in da bo izrečena kazenska sankcija oziroma ukrep izvršen.

445.č člen

(1) Overjeni prepis sodbe o kaznovalnem nalogu se vroči obdolžencu in njegovemu zagovorniku, če ga ima, ter državnemu tožilcu.

(2) Zoper kaznovalni nalog lahko obdolženec ali njegov zagovornik vložita ugovor v osmih dneh od vročitve sodbe o kaznovalnem nalogu. Ugovor se lahko vloži pisno ali ustno na zapisnik pri sodišču. Ugovor mora vsebovati navedbo sodbe, s katero je bil izdan kaznovalni nalog, lahko pa se v njem predlagajo tudi dokazi, ki naj se izvedejo na glavni obravnavi. Obdolženec se lahko odpove pravici do ugovora; dokler ni določena glavna obravnavna, pa lahko umakne že vloženi ugovor. Odpoved ugovoru in umik ugovora se ne moreta preklicati. Plačilo denarne kazni pred iztekom roka za ugovor se ne šteje za odpoved pravici do ugovora.

(3) Obdolžencu, ki iz upravičenih razlogov zamudi rok za ugovor, dovoli sodišče vrnitev v prejšnje stanje ob smiselni uporabi določb 89. in 90. člena tega zakona.

(4) Če sodnik ob smiselni uporabi določb drugega odstavka 375. člena tega zakona ugovora ne zavrže, s sklepom razveljavi sodbo o kaznovalnem nalogu in nadaljuje postopek po določbah 439. do 443.a člena tega zakona.

445.d člen

Pri izrekanju sodbe po vložnem ugovoru sodišče ni vezano na predlog državnega tožilca iz drugega odstavka 445.a člena in na prepoved iz 385. člena tega zakona.

445.e člen

V postopku za izdajo kaznovalnega naloga se uporabljajo določbe 445.a do 445.d člena tega zakona, za vprašanja, ki niso urejena v teh določbah, pa smiselno druge določbe tega zakona.

XXVI. poglavje
POSEBNE DOLOČBE O IZREKANJU
SODNEGA OPOMINA

446. člen

(1) Sodni opomin se izreče s sklepom.

(2) Če ni v tem poglavju določeno kaj drugega, se uporabljajo tiste določbe tega zakona, ki se nanašajo na sodbo, s katero je obdolženec spoznan za krivega, smiselno tudi za sklep o sodnem opominu.

447. člen

(1) Sklep o sodnem opominu se razglasi takoj po končani glavni obravnavi z bistvenimi razlogi. Glede dolžnosti napovedi pritožbe se smiselno uporabljajo določbe 368. člena tega zakona.

(2) V izreku sklepa o sodnem opominu navede sodišče poleg osebnih podatkov o obdolžencu samo, da se obdolženec izreka sodni opomin za dejanje, ki je predmet obtožbe in zakonsko označbo kaznivega dejanja. Izrek sklepa o sodnem opominu mora vsebovati tudi potrebne podatke iz 5. in 7. točke prvega odstavka 359. člena tega zakona.

(3) V obrazložitvi sklepa navede sodišče razloge, po katerih se je ravnalo pri izreku sodnega opomina.

448. člen

(1) Sklep o sodnem opominu se sme izpodbijati iz razlogov, ki so naštetih v 1., 2. in 3. točki 370. člena tega zakona in zaradi tega, ker niso bile podane okoliščine, ki bi bile opravičevalne izrek sodnega opomina.

(2) Če obsega sklep o sodnem opominu odločbo o varnostnih ukrepih, o odvzemu premoženjske koristi, o stroških kazenskega postopka ali o premoženjskopravnem zahtevku, se sme izpodbijati taka odločba iz razloga, da sodišče ni pravilno uporabilo varnostnega ukrepa ali odvzema premoženjske koristi oziroma da je odločilo o stroških kazenskega postopka ali o premoženjskopravnem zahtevku v nasprotju z določbami zakona.

449. člen

Poleg kršitev, ki so navedene v 1. do 4. točki 372. člena tega zakona, je podana kršitev kazenskega zakona tudi v primeru, ko se izreče sodni opomin, če je sodišče z odločbo o sodnem opominu, o varnostnem ukrepu ali o odvzemu premoženjske koristi prekoračilo pravice, ki jih ima po zakonu.

450. člen

(1) Če se je zoper sklep o sodnem opominu pritožil tožilec v obdolženčevo škodo, sme sodišče druge stopnje izreči sodbo, s katero spozna obdolženca za krivega in ga obsodi na kazen ali s katero izreče pogojno obsodbo, če spozna, da je sodišče prve stopnje pravilno ugotovilo odločilna dejstva, da pa prihaja ob pravilni uporabi zakona v poštev izrek kazni.

(2) Na čigarkoli pritožbo zoper sklep o sodnem opominu sme sodišče druge stopnje izdati sklep o zavrnjenju obtožnice oziroma obtožnega predloga ali izdati sodbo, s katero zavrne obtožbo ali obdolženca oprosti obtožbe, če spozna, da je sodišče prve stopnje pravilno ugotovilo odločilna dejstva, da pa prihaja ob pravilni uporabi zakona v poštev ena od teh odločb.

(3) Kadar so podani pogoji iz 391. člena tega zakona, izda sodišče druge stopnje sklep, s katerim zavrne pritožbo kot neutemeljeno in potrdi sklep sodišča prve stopnje o sodnem opominu.

XXVII. poglavje
POSTOPEK PROTI MLADOLETNIKOM

1. Splošne določbe

451. člen

(1) Določbe tega poglavja se uporabljajo v postopku proti osebam, ki so storile kaznivo dejanje kot mladoletniki, pa ob uvedbi postopka oziroma ob sojenju še niso stare enaindvajset let. Druge določbe tega zakona se uporabljajo, če niso v nasprotju z določbami tega poglavja.

(2) Členi 453 do 455, 458 do 461, 469., 471., prvi in drugi odstavek 473. člena in 481. člen tega zakona se uporabljajo v postopku proti mlajšemu polnoletnemu, če se do začetka glavne obravnave ugotovi, da prihaja glede njega v poštev izrek vzgojnega ukrepa po 94. členu kazenskega zakonika, in če takrat še ni star enaindvajset let.

452. člen

Če se med postopkom ugotovi, da mladoletnik ob storitvi kaznivega dejanja še ni bil star štirinajset let, se kazenski postopek ustavi in o tem obvesti organ socialnega varstva.

453. člen

- (1) Mladoletnik ne sme biti sojen v nenavzočnosti.
- (2) Pri procesnih dejanjih, pri katerih je mladoletnik navzoč, zlasti pa pri njegovem zaslišanju, morajo organi, ki sodelujejo v postopku, ravnati obzirno in upoštevati mladoletnikovo duševno razvitost, občutljivost in osebne lastnosti, da ne bi kazenski postopek škodljivo vplival na njegov razvoj.
- (3) Hkrati morajo ti organi s primernimi ukrepi preprečevati vsako nedisciplinirano obnašanje mladoletnika.

454. člen

- (1) Mladoletnik sme imeti zagovornika od začetka pripravljalnega postopka.
- (2) Mladoletnik mora imeti zagovornika od začetka pripravljalnega postopka, če teče proti njemu postopek za kaznivo dejanje, za katero je predpisana kazen zapora nad tri leta; za druga kazniva dejanja, za katera je predpisana milejša kazen, pa mora imeti zagovornika, če sodnik za mladoletnike spozna, da mu je potreben.
- (3) Če si v primerih iz prejšnjega odstavka ne vzame zagovornika sam mladoletnik ali mu ga ne vzamejo njegov zakoniti zastopnik ali sorodniki, mu ga postavi sodnik za mladoletnike po uradni dolžnosti.

455. člen

Nihče ne more biti oproščen dolžnosti pričevanja o okoliščinah, ki so potrebne za presojo mladoletnikove duševne razvitosti ter za spoznanje njegove osebnosti in razmer, v katerih živi (469. člen).

456. člen

- (1) Če je mladoletnik sodeloval pri kaznivem dejanju skupaj s polnoletnimi, se postopek proti njemu izloči in opravi po določbah tega poglavja.
- (2) Postopek proti mladoletniku se sme združiti s postopkom zoper polnoletne in opraviti po splošnih določbah tega zakona samo, če je združitev postopka nujna za vsestransko razjasnitev stvari. Sklep o tem izda senat za mladoletnike pristojnega sodišča na obrazložen predlog državnega tožilca. Zoper tak sklep ni pritožbe.
- (3) Če se opravi enoten postopek za mladoletnika in polnoletne storilce, se glede mladoletnika vselej uporabijo določbe členov: 453 do 455, 458 do 461, 469., 471., prvi in drugi odstavki 473. člena in 480. člen, kadar se na glavni obravnavi razjasnjujejo vprašanja, ki se nanašajo na mladoletnika, ter določbe členov 481., 487. in 488. člen tega zakona, druge določbe tega poglavja pa, če njihova uporaba ni v nasprotju z združenim postopkom.

457. člen

Če je kdo storil neko kaznivo dejanje kot mladoleten, drugo pa kot polnoleten, se opravi enoten postopek po 32. členu tega zakona pred senatom, ki sodi polnoletne.

458. člen

- (1) V postopku proti mladoletnikom ima organ socialnega varstva poleg pravic, ki so mu izrecno dane v tem poglavju, tudi pravico seznaniti se s potekom postopka, dajati med postopkom predloge in opozarjati na dejstva in dokaze, ki so pomembni za pravilno odločbo.
- (2) Kadar državni tožilec zahteva uvedbo postopka proti mladoletniku, mora to vselej sporočiti pristojnemu organu socialnega varstva.

459. člen

- (1) Mladoletnika vabi sodišče po starših oziroma po zakonskem zastopniku, razen če to ni mogoče, ker je treba hitro ravnati, ali zaradi drugih okoliščin.
- (2) Za vročanje odločb in drugih pisanj se uporabljajo smiselno določbe 120. člena tega zakona; pri tem se mlado-

letniku ne smejo vročati pisanja na ta način, da bi se pritrdila na sodno desko in tudi ne uporabiti drugi odstavek 116. člena tega zakona.

460. člen

- (1) Brez dovoljenja sodišča se ne sme objaviti potek kazenskega postopka proti mladoletniku in tudi ne odločba, ki je bila v njem izdana.
- (2) Objaviti se sme samo tisti del postopka oziroma samo tisti del odločbe, ki ga je sodišče dovolilo objaviti, vendar pa se niti v tem primeru ne sme objaviti mladoletnikovo ime in ne drugi podatki, iz katerih bi se dalo sklepati, za katerega mladoletnika gre.

461. člen

Organi, ki sodelujejo v postopku proti mladoletniku in drugi organi in zavodi, od katerih so zahtevana sporočila, poročila ali mnenja, morajo postopati kar se da hitro, da se postopek čim prej konča.

2. Sestava sodišča

462. člen

- (1) Pri okrožnih, višjih in vrhovnem sodišču so senati za mladoletnike. Pri okrožnih sodiščih je po en ali več sodnikov za mladoletnike.
- (2) Senat za mladoletnike pri sodiščih prve stopnje sestavljajo sodnik za mladoletnike in dva sodnika porotnika. Sodnik za mladoletnike je predsednik senata.
- (3) Pri sodiščih druge stopnje in pri vrhovnem sodišču se določijo z razporedom dela senati za mladoletnike, ki jih sestavljajo trije sodniki.
- (4) Sodniki porotniki se volijo izmed profesorjev, učiteljev, vzgojiteljev in drugih oseb, ki imajo izkušnje z vzgojo mladoletnikov.
- (5) Senati za mladoletnike iz tretjega odstavka tega člena odločajo o pritožbah in v drugih primerih, ki so določeni v tem zakonu.
- (6) Sodnik za mladoletnike sodišča prve stopnje opravlja pripravljalni postopek in druge zadeve v postopku proti mladoletnikom.

463. člen

Sodišče, ki je pristojno za odločanje na drugi stopnji, odloča o pritožbah zoper odločbe senata za mladoletnike sodišča prve stopnje in o pritožbah zoper sklepe državnega tožilca in sodnika za mladoletnike v primerih, ki so določeni v tem zakonu, kot tudi v primerih, ko je v tem zakonu določeno, da odloča senat za mladoletnike višjega sodišča.

464. člen

Za postopek proti mladoletniku je krajevno pristojno praviloma sodišče njegovega stalnega prebivališča, če mladoletnik nima stalnega prebivališča ali če ni znano, pa sodišče, ki je pristojno za njegovo začasno prebivališče. Postopek se sme izvesti pred sodiščem, pristojnim za začasno prebivališče mladoletnika, ki ima stalno prebivališče, ali pred sodiščem, pristojnim za kraj storitve kaznivega dejanja, če je očitno, da se bo pri tem sodišču lažje izvedel.

3. Uvedba postopka

465. člen

- (1) Kazenski postopek proti mladoletniku se uvede za vsa kazniva dejanja samo na zahtevo državnega tožilca.
- (2) Postopek za kazniva dejanja, za katera se storilec preganja po predlogu ali na zasebno tožbo, se sme uvesti, če predlaga oškodovanec uvedbo postopka pri pristojnem državnem tožilcu v roku, ki ga določa 52. člen tega zakona.
- (3) Če državni tožilec ne zahteva uvedbe postopka proti mladoletniku, obvesti o tem oškodovanca. Oškodovanec ne

more prevzeti postopka oziroma ne more vložiti pri sodišču zasebne tožbe, pač pa lahko zahteva v osmih dneh, ko prejme sporočilo državnega tožilca, naj senat za mladoletnike pristojnega sodišča uvede postopek.

466. člen

(1) Kadar gre za kaznivo dejanje, za katero je predpisana kazen zapora do treh let ali denarna kazen, lahko državni tožilec odloči, da ne bo zahteval uvedbe kazenskega postopka, čeprav so dokazi, da je mladoletnik storil kaznivo dejanje, če glede na naravo kaznivega dejanja in okoliščine, v katerih je bilo storjeno, ter glede na mladoletnikovo prejšnje življenje in njegove osebne lastnosti spozna, da postopek proti njemu ne bi bil smotrni. Za ugotovitev teh okoliščin lahko zahteva državni tožilec sporočila od mladoletnikovih staršev oziroma skrbnika ter od drugih oseb in ustanov; če je potrebno, pa lahko pokliče te osebe in tudi mladoletnika na državno tožilstvo, da zve take okoliščine neposredno od njih. Prav tako lahko zahteva mnenje o smotnosti postopka proti mladoletniku tudi od organa socialnega varstva.

(2) Pod pogoji iz prejšnjega odstavka ter 161.a in 162. člena tega zakona sme državni tožilec odločiti, da bo odstopil ovadbo v poravnavanje ali odložil kazenski pregon.

(3) Kadar je izvrševanje kazni ali vzgojnega ukrepa v teku, sme državni tožilec odločiti, da ne bo zahteval uvedbe kazenskega postopka za drugo mladoletnikovo kaznivo dejanje, če glede na težo tega kaznivega dejanja ter glede na kazen oziroma vzgojni ukrep, ki se izvršuje, postopek in izrek kazenske sankcije zanj ne bi imela smisla.

(4) Če državni tožilec v primerih iz prvega in tretjega odstavka tega člena spozna, da uvedba postopka proti mladoletniku ne bi dosegla svojega namena, obvesti o tem organ socialnega varstva in oškodovanca ter jima sporoči razloge; oškodovanec lahko v osmih dneh zahteva od senata za mladoletnike, naj uvede postopek.

467. člen

(1) V primerih iz tretjega odstavka 465. člena in iz četrtega odstavka prejšnjega člena odloči senat za mladoletnike na seji, ko dobi spise od državnega tožilca.

(2) Senat za mladoletnike lahko odloči, naj se postopek proti mladoletniku ne uvede ali pa naj se uvede pred sodnikom za mladoletnike. Zoper sklep senata za mladoletnike ni pritožbe.

(3) Če senat odloči, naj se uvede proti mladoletniku postopek pred sodnikom za mladoletnike, se lahko državni tožilec tega postopka udeležuje in ima vse pravice, ki mu gredo v postopku po tem zakonu.

4. Pripravljalni postopek

468. člen

(1) Uvedbo pripravljalnega postopka zahteva državni tožilec pri sodniku za mladoletnike pristojnega sodišča. Če se sodnik za mladoletnike s tem ne strinja, zahteva, naj o tem odloči senat za mladoletnike višjega sodišča.

(2) Sodnik za mladoletnike lahko prepusti organu za natanje zadeve, naj na način, ki je predpisan v tem zakonu, izvrši odredbo o hišni preiskavi ali o zasegu predmetov.

469. člen

(1) V pripravljalnem postopku proti mladoletniku je treba poleg dejstev, ki se nanašajo na kaznivo dejanje, zlasti ugotoviti mladoletnikovo starost in okoliščine, ki so potrebne za presojo njegove duševne razvitosti, ter preučiti okolje in razmere, v katerih mladoletnik živi, in druge okoliščine, ki se tičejo njegove osebnosti.

(2) Da se ugotove te okoliščine, je treba zaslišati mladoletnikove starše, njegovega skrbnika in druge, ki lahko dajo o njih potrebne podatke. O teh okoliščinah se zahteva poročilo organa socialnega varstva; če je bil pri mladoletniku uporabljen vzgojni ukrep, pa poročilo o tem.

(3) Podatke o mladoletnikovi osebnosti zbira sodnik za mladoletnike. Zahteva pa lahko, naj te podatke zbere določen strokovni delavec (socialni delavec, defektolog in drugi), če je tak pri sodišču; lahko pa prepusti to tudi organu socialnega varstva.

(4) Kadar je za ugotovitev mladoletnikovega zdravstvenega stanja, njegove duševne razvitosti, psihičnih lastnosti ali nagnjenj potrebno, da ga pregledajo izvedenci, se določijo za tak pregled zdravniki, psihologi in pedagogi. Tak pregled mladoletnika se lahko opravi v zdravstvenem ali v kakšnem drugem zavodu.

470. člen

(1) Sodnik za mladoletnike sam določi, kako bo opravil posamezna dejanja; pri tem se mora ravnati po določbah tega zakona v taki meri, da so zavarovane pravice obdolženca do obrambe, pravice oškodovanca in zbiranje dokazov, ki so potrebni za odločitev.

(2) Pri dejanjih v pripravljalnem postopku smeta biti navzoča državni tožilec in zagovornik. Kadar je potrebno, se zaslišanje mladoletne osebe opravi s pomočjo pedagoga ali druge strokovne osebe. Sodnik za mladoletnike lahko dovoli, da so pri dejanju v pripravljalnem postopku navzoči predstavnik organa socialnega varstva ter mladoletnikovi starši oziroma skrbnik. Kadar so te osebe navzoče pri omenjenih dejanjih, lahko dajo predloge in postavljajo vprašanje tistemu, ki se zaslišuje.

471. člen

(1) Sodnik za mladoletnike sme odrediti, naj se mladoletnik med pripravljalnem postopkom odda v prehodni dom, v diagnostični center, postavi pod nadzorstvo organa socialnega varstva ali izroči drugi družini, če je to potrebno, da se izloči iz okolja, v katerem je živel, ali da se mu zagotovi pomoč, varstvo ali nastanitev.

(2) Stroški za mladoletnikovo nastanitev se izplačajo naprej iz proračunskih sredstev in spadajo med stroške kazenskega postopka.

472. člen

(1) Izjemoma sme sodnik za mladoletnike odrediti, naj se mladoletnik pripre, če so za to podani razlogi iz prvega odstavka 201. člena tega zakona.

(2) Po sklepu o priporu, ki ga je izdal sodnik za mladoletnike, sme trajati pripor najdalj en mesec. Senat za mladoletnike istega sodišča sme iz opravičenih razlogov podaljšati pripor največ še za dva meseca.

473. člen

(1) Mladoletnik mora biti priprt ločeno od polnoletnih.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek sme sodnik za mladoletnike izjemoma odrediti, naj bo mladoletnik priprt skupaj s polnoletnimi, kadar je to glede na mladoletnikovo osebnost in druge okoliščine v konkretnem primeru v njegovem interesu in v njegovo korist.

(3) Mladoletniku, ki mu je odvzeta prostost, je treba zagotoviti nego, varstvo in vso potrebno individualno pomoč, ki jo utegne potrebovati glede na svojo starost, spol in osebnost.

(4) Sodnik za mladoletnike ima nasproti priprtim mladoletnikom enake pravice, kot jih ima po tem zakonu preiskovalni sodnik glede pripornikov.

474. člen

(1) Ko preizkusi vse okoliščine, ki se nanašajo na kaznivo dejanje in na mladoletnikovo osebnost, pošlje sodnik za mladoletnike spise pristojnemu državnemu tožilcu; ta lahko v osmih dneh zahteva, naj se pripravljalni postopek dopolni, ali poda senatu za mladoletnike obrazložen predlog za kaznovanje oziroma za vzgojni ukrep.

(2) Predlog državnega tožilca mora obsegati: ime in priimek mladoletnika, njegovo starost, opis dejanja, dokaze, iz katerih izhaja, da je mladoletnik storil kaznivo dejanje, obrazložitev, ki mora navajati oceno mladoletnikove duševne

razvitosti, in predlog, naj se mladoletnik kaznuje oziroma zanj uporabi vzgojni ukrep.

475. člen

(1) Če državni tožilec med pripravljanim postopkom spozna, da ni podlage za postopek proti mladoletniku ali da je podan kakšen razlog iz prvega ali tretjega odstavka 466. člena tega zakona, predlaga sodniku za mladoletnike, naj ustavi postopek. O predlogu za ustavitev postopka obvesti državni tožilec tudi organ socialnega varstva.

(2) Če se sodnik za mladoletnike ne strinja s predlogom državnega tožilca, zahteva o tem odločitev senata za mladoletnike višjega sodišča.

(3) Tretji odstavek 467. člena tega zakona velja tudi, kadar senat za mladoletnike ne ugotovi predlogu državnega tožilca naj se ustavi postopek.

476. člen

Kadar državni tožilec v primerih iz 467. in 475. člena tega zakona ni sodeloval v postopku proti mladoletniku, predloži sodnik za mladoletnike po končanem pripravljanim postopku zadevo senatu za mladoletnike v sojenje.

477. člen

Sodnik za mladoletnike mora poročati predsedniku sodišča vsak mesec, katere mladoletniške zadeve še niso končane in zakaj v posameznih zadevah postopek še teče. Predsednik sodišča ukrene, kar je potrebno, da se postopek pospeši.

5. Postopek pred senatom za mladoletnike

478. člen

(1) Sodnik za mladoletnike razpiše sejo senata ali glavno obravnavo, ko prejme predlog državnega tožilca, kakor tudi v primeru, če teče postopek proti mladoletniku brez predloga državnega tožilca.

(2) Če teče postopek proti mladoletniku brez predloga državnega tožilca, razloži sodnik za mladoletnike na začetku seje oziroma glavne obravnave, katerega kaznivega dejanja je mladoletnik obdolžen.

(3) Kazni in zavodski ukrepi se smejo izreči mladoletniku samo po glavni obravnavi. Drugi vzgojni ukrepi se mu smejo izreči tudi na seji senata.

(4) Na seji senata se lahko odloči, naj se opravi glavna obravnavo.

(5) O seji senata se obvestijo državni tožilec, zagovornik in predstavnik organa socialnega varstva, ki so lahko na njej navzoči; če je potrebno, pa tudi mladoletnik in njegovi starši oziroma skrbnik.

(6) Sodnik za mladoletnike sporoči mladoletniku vzgojni ukrep, ki mu je bil izrečen na seji senata.

479. člen

(1) Kadar odloča senat za mladoletnike na podlagi glavne obravnave, se uporabljajo smiselno določbe tega zakona o pripravah za glavno obravnavo, o vodstvu glavne obravnave, o preložitvi in prekinitvi glavne obravnave, o zapisniku in o poteku glavne obravnave; sodišče pa na ta pravila ni vezano, če spozna, da v posameznem primeru njihova uporaba ne bi bila smotrna.

(2) Poleg oseb, ki so naštete v 288. členu tega zakona, se povabijo na glavno obravnavo mladoletnikovi starši oziroma skrbnik in organ socialnega varstva. Če starši, skrbnik ali predstavnik organa socialnega varstva ne pridejo, to ni ovira, da sodišče ne bi opravilo glavne obravnave.

(3) Poleg mladoletnika mora biti navzoč na glavni obravnavi državni tožilec, če je podal predlog po 474. členu tega zakona, v primeru obvezne obrambe pa tudi zagovornik.

(4) Določbe tega zakona o spremembi in razširitvi obtožbe veljajo tudi v postopku proti mladoletniku; senat za mladoletnike pa je tudi brez predloga državnega tožilca upravičen

izdati odločbo na podlagi dejanskega stanja, ki se je na glavni obravnavi spremenilo.

480. člen

(1) Kadar se sodi mladoletnik, se javnost vselej izključi.

(2) Senat sme dovoliti, da so na glavni obravnavi navzoče osebe, ki se ukvarjajo z varstvom in vzgojo mladoletnikov ali z zatiranjem mladoletniške kriminalitete, ter znanstveni delavci.

(3) Med glavno obravnavo sme senat odrediti, naj se odstranijo z zasedanja vse ali posamezne osebe, izvemši državnega tožilca, zagovornika in predstavnika organa socialnega varstva.

(4) Senat sme odrediti, naj se mladoletnik med izvedbo posameznih dokazov ali med govori strank odstrani z zasedanja.

481. člen

Med postopkom pred sodiščem sme sodnik za mladoletnike ali senat za mladoletnike odločiti očasni nastanitev mladoletnika (471. člen), sme pa tudi razveljaviti poprejšnjo odločbo o tem.

482. člen

(1) Sodnik za mladoletnike mora razpisati glavno obravnavo ali sejo senata v osmih dneh od dneva, ko prejme predlog državnega tožilca ali ko je končan pripravljani postopek (476. člen) oziroma ko je bilo na seji senata sklenjeno, naj se opravi glavna obravnavo. Za vsako podaljšanje tega roka mora imeti sodnik za mladoletnike odobritev predsednika sodišča.

(2) Glavna obravnavo se preloži ali prekine samo izjemoma. Vsako preložitve ali prekinitve mora sodnik za mladoletnike sporočiti predsedniku sodišča in mu pojasniti razloge za to.

(3) Sodnik za mladoletnike mora v treh dneh po razglasitvi izdelati pisno sodbo oziroma pisni sklep.

483. člen

(1) Senat za mladoletnike ni vezan na predlog državnega tožilca pri odločanju o tem, ali naj mladoletniku izreče kazen ali pa uporabi zanj vzgojni ukrep. Če pa teče postopek proti mladoletniku brez predloga državnega tožilca ali če državni tožilec umakne predlog, mu senat ne sme izreči kazni, temveč samo vzgojni ukrep.

(2) Senat ustavi s sklepom postopek v primerih, v katerih izda sodišče po 2., 3. ali 4. točki 357. člena tega zakona sodbo, s katero obtožbo zavrne ali s katero obtožbenca oprosti obtožbe (358. člen) kakor tudi, kadar spozna, da ne bi bilo smotrno izreči mladoletniku niti kazni niti vzgojnega ukrepa.

(3) Senat izda sklep tudi, če izreče mladoletniku vzgojni ukrep. V izreku takega sklepa navede samo, kateri ukrep mu izreka, ne izreče pa, da je mladoletnik kriv za kaznivo dejanje, katerega je bil obdolžen. V obrazložitvi sklepa opiše dejanje in navede okoliščine, ki opravičujejo izrečeni vzgojni ukrep.

(4) Sodba, s katero se izreče mladoletniku kazen, mora biti izdana v obliki, določeni v 359. členu tega zakona.

484. člen

(1) Sodišče sme obsoditi mladoletnika na plačilo stroškov kazenskega postopka in na izpolnitev premoženjskoprnih zahtevkov, če mu je izreklo kazen. Če pa mu je izreklo vzgojni ukrep, obremenjujejo stroški postopka proračun, oškodovanec pa se s premoženjskoprnim zahtevkom napoti na pravdo.

(2) Če ima mladoletnik lastne dohodke ali premoženje, se mu lahko naloži plačilo stroškov kazenskega postopka in izpolnitev premoženjskoprnega zahtevka, tudi če se mu izreče le vzgojni ukrep.

6. Pravna sredstva

485. člen

(1) Zoper sodbo, s katero je mladoletniku izrečena kazen, zoper sklep, s katerim je mladoletniku izrečen vzgojni ukrep in

zoper sklep, s katerim je postopek ustavljen (drugi odstavek 483. člena), se lahko pritožijo vsi, ki imajo pravico do pritožbe zoper sodbo (367. člen), in sicer v osmih dneh po prejemu sodbe oziroma sklepa.

(2) Zagovornik, državni tožilec, zakonec, krvni sorodnik v ravni vrsti, posvojitelj, skrbnik, brat, sestra in rejnik se smejo pritožiti v mladoletnikovo korist tudi proti njegovi volji.

(3) Pritožba zoper sklep, s katerim je mladoletniku izrečen vzgojni ukrep, ki se prestaja v zavodu, zadrži njegovo izvršitev, če sodišče v soglasju z mladoletnikovimi starši in po zaslišanju mladoletnika ne odloči drugače.

(4) Na sejo senata sodišča druge stopnje (378. člen) povabi sodišče mladoletnika samo, če predsednik senata ali senat spozna, da bi bila njegova navzočnost koristna.

486. člen

(1) Senat sodišča druge stopnje sme spremeniti odločbo sodišča prve stopnje in izreči mladoletniku hujši ukrep, samo če je tako predlagano v pritožbi.

(2) Če z odločbo sodišča prve stopnje ni bila izrečena kazen mladoletniškega zapora, denarna kazen ali zavodski ukrep, sme senat sodišča druge stopnje izreči to kazen oziroma ta ukrep samo, če opravi obravnavo. Daljši mladoletniški zapor, višjo denarno kazen ali hujši zavodski ukrep od onega, ki je bil izrečen z odločbo sodišča prve stopnje, sme izreči senat sodišča druge stopnje tudi na seji.

487. člen

Zahteva za varstvo zakonitosti se sme vložiti tako v primeru, če je bil s sodno odločbo prekršen zakon, kakor tudi v primeru, če je bila za mladoletnika nepravilno uporabljena kazen ali kakšen vzgojni ukrep.

488. člen

Določbe o obnovi kazenskega postopka, dokončanega s pravnomočno sodbo, se uporabljajo smiselno tudi za obnovo postopka, končanega s pravnomočnim sklepom o uporabi vzgojnega ukrepa.

7. Nadzorstvo sodišča nad izvajanjem ukrepov

489. člen

(1) Uprava zavoda, v katerem se izvršuje vzgojni ukrep proti mladoletniku, mora vsakih šest mesecev poročati sodišču, ki je izreklo vzgojni ukrep, o mladoletnikovem obnašanju. Sodnik za mladoletnike tega sodišča lahko tudi sam obiskuje mladoletnike v zavodu.

(2) Sodnik za mladoletnike si sme po organu socialnega varstva preskrbeti obvestila o izvrševanju drugih vzgojnih ukrepov, sme pa odrediti tudi, naj to opravi določen strokovni delavec (socialni delavec, defektolog in drugi), če je tak pri sodišču. Organ socialnega varstva mora najmanj vsakih šest mesecev poročati sodišču, ki je izreklo vzgojni ukrep o poteku izvajanja izrečenega vzgojnega ukrepa.

8. Ustavitev izvrševanja in sprememba odločbe o vzgojnih ukrepih

490. člen

(1) Kadar so izpolnjeni pogoji, ki jih določa zakon za spremembo odločbe o izrečenem vzgojnem ukrepu, odloči o tem sodišče, ki je na prvi stopnji izdalo sklep o vzgojnem ukrepu, če samo spozna, da je to potrebno, ali če to predlaga državni tožilec, upravnik zavoda ali organ socialnega varstva, ki mu je zaupano nadzorstvo nad mladoletnikom.

(2) Preden sodišče izda odločbo, zasliši državnega tožilca, mladoletnika, njegovega roditelja ali skrbnika ali druge osebe, poleg tega pa zahteva potrebna poročila od zavoda, v katerem mladoletnik prestaja zavodski ukrep, od organa socialnega varstva ali od drugih organov in ustanov.

(3) Po prejšnjih odstavkih ravna sodišče tudi, kadar odloča o ustavitvi izvrševanja vzgojnega ukrepa.

(4) O ustavitvi ali spremembi vzgojnega ukrepa odloča senat za mladoletnike. Pri odločanju mora upoštevati tudi uspešnost oziroma neuspešnost izvajanja vzgojnega ukrepa in mladoletnikovo sodelovanje v njem.

TRETJI DEL POSEBNI POSTOPKI

XXVIII. poglavje

POSTOPEK ZA UPORABO VARNOSTNIH UKREPOV, ZA ODVZEM PREMOŽENJSKE KORISTI, PODKUPNIN TER DENARJA ALI PREMOŽENJA NEZAKONITEGA IZVORA IN ZA PREKLIC POGOJNE OBSODBE

491. člen

(1) Če je obdolženec storil kaznivo dejanje v neprištevnem stanju, predlaga državni tožilec sodišču, naj izreče obvezno psihiatrično zdravljenje in varstvo takega storilca v zdravstvenem zavodu oziroma obvezno psihiatrično zdravljenje storilca na prostosti, če so za tak varnostni ukrep podani pogoji, ki so določeni v 64. in 65. členu kazenskega zakonika.

(2) Obdolženec, zoper katerega je odrejen pripor, se med postopkom za uporabo varnostnega ukrepa namesti v ustrezen zdravstveni zavod.

(3) Ko je podan predlog iz prvega odstavka tega člena, mora obdolženec imeti zagovornika.

492. člen

(1) O varnostnem ukrepu obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu ali obveznega psihiatričnega zdravljenja na prostosti odloči po glavni obravnavi sodišče, ki je pristojno za sojenje na prvi stopnji.

(2) Poleg oseb, ki morajo biti povabljene na glavno obravnavo, se povabijo kot izvedenci tudi zdravniki psihiatri iz zdravstvenega zavoda, kateremu je bilo zaupano izvedenstvo glede obdolženčeve prištevnosti. Obdolženec se povabi, če je njegovo stanje tako, da je lahko navzoč pri glavni obravnavi. O glavni obravnavi je treba obvestiti obdolženčevega zakonca in njegove starše oziroma skrbnika, glede na okoliščine pa tudi druge bližnje sorodnike.

(3) Če sodišče na podlagi izvedenih dokazov ugotovi, da je obdolženec storil določeno kaznivo dejanje in da je bil ob storitvi kaznivega dejanja neprišteven, odloči po zaslišanju povabljenih na podlagi izvida in mnenja izvedencev, ali naj mu izreče varnostni ukrep obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu oziroma obveznega psihiatričnega zdravljenja na prostosti. Pri odločanju o tem, katerega teh varnostnih ukrepov naj izreče, sodišče ni vezano na predlog državnega tožilca.

(4) Sodišče ustavi postopek za uporabo varnostnega ukrepa, če spozna, da za uporabo varnostnega ukrepa niso podani pogoji, ali če državni tožilec na glavni obravnavi umakne predlog za izrek varnostnega ukrepa.

(5) Zoper sklep sodišča se smejo v osmih dneh po njegovem prejemu pritožiti vsi tisti, ki imajo pravico do pritožbe zoper sodbo (367. člen), razen oškodovanca.

(6) Če se državni tožilec v primeru iz četrtega odstavka tega člena, ko je bil obdolženec navzoč na glavni obravnavi, odpove pravici do pritožbe, sme takoj, najpozneje pa v osmih dneh od dneva, ko se je odpovedal pravici do pritožbe, vložiti obtožnico oziroma obtožni predlog.

493. člen

Varnostni ukrepi iz prvega odstavka 491. člena tega zakona se smejo izreči tudi, kadar državni tožilec na glavni obravnavi spremeni vloženo obtožnico oziroma obtožni predlog tako, da predlaga, naj se izrečejo omenjeni ukrepi.

494. člen

Kadar izreče sodišče kazen osebi, ki je storila kaznivo dejanje v stanju bistveno zmanjšane prištevnosti, izreče z isto sodbo tudi varnostni ukrep obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu, če ugotovi, da so za to podani zakonski pogoji (64. člen kazenskega zakonika).

495. člen

Pravnomočna odločba, s katero je izrečen varnostni ukrep obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu oziroma obveznega psihiatričnega zdravljenja na prostosti (492. in 494. člen), se pošlje sodišču, ki je pristojno odločiti o odvzemu poslovne sposobnosti. Odločba se sporoči tudi organu socialnega varstva.

496. člen

(1) Sodišče, ki je na prvi stopnji izreklo storilcu varnostni ukrep obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu ali obveznega psihiatričnega zdravljenja na prostosti, sprejema vse ponovne odločitve glede trajanja in spreminjanja ukrepa iz 64. in 65. člena kazenskega zakonika po uradni dolžnosti ali na predlog zdravstvenega zavoda ter na podlagi mnenja zdravnikov.

(2) Odločitve iz prejšnjega odstavka sprejme sodišče na seji senata (šesti odstavek 25. člena). O seji se obvestita državni tožilec in zagovornik. Pred odločitvijo sodišče zasliši storilca, če je to potrebno in če njegovo stanje to dopušča.

(3) V postopku ponovnega odločanja glede trajanja ali spreminjanja varnostnega ukrepa iz prvega odstavka tega člena mora imeti storilec zagovornika.

(4) Če sodišče odredi odpust neprištevnega storilca zaradi poteka roka iz tretjega odstavka 64. člena kazenskega zakonika, obvesti o tem sodišče, ki je pristojno odločati o pridržanju oseb v psihiatričnem zdravstvenem zavodu.

497. člen

(1) O tem, ali bo uporabilo varnostni ukrep obveznega zdravljenja alkoholikov in narkomanov, odloči sodišče, ko si preskrbi izvid in mnenje izvedencev. Izvedenec se mora izjaviti tudi o tem, ali je zdravljenje obdolženca mogoče.

(2) Če je bilo pri izreku pogojne obsodbe obdolžencu naloženo zdravljenje na prostosti, ta pa se ni začel zdraviti ali je zdravljenje samovoljno opustil, sme sodišče po uradni dolžnosti ali na predlog zavoda, v katerem se je zdravil ali bi se moral zdraviti, in po zaslišanju obdolženca ter državnega tožilca, če je tekel postopek na njegovo zahtevo, preklicati pogojno obsodbo.

(3) Sodišče ustavi izvrševanje varnostnega ukrepa iz prvega odstavka tega člena, če zdravljenje ni več potrebno oziroma če je pretekel rok iz četrtega odstavka 66. člena kazenskega zakonika.

498. člen

(1) Predmeti, ki se po kazenskem zakonu smejo ali morajo vzeti, se vzamejo tudi tedaj, kadar se kazenski postopek ne konča s sodbo, s katero se obdolženec spozna za krivega, če je nevarno da bi bili uporabljeni za kaznivo dejanje ali če to zahtevajo koristi splošne varnosti ali razlogi morale.

(2) Poseben sklep o tem izda organ, pred katerim je tekel postopek takrat, ko je bil postopek končan oziroma ustavljen.

(3) Sklep o odvzemu predmetov iz prvega odstavka tega člena izda sodišče tudi, če v sodbi, s katero je bil obtoženec spoznan za krivega, manjka taka odločba.

(4) Overjen prepis odločbe o odvzemu predmetov se vroči lastniku predmetov, če je ta znan.

(5) Zoper odločbo iz drugega in tretjega odstavka tega člena ima lastnik predmetov pravico pritožbe, če misli, da za odvzem predmetov ni zakonske podlage. Če sklepa iz drugega odstavka tega člena ni izdalo sodišče, odloči o pritožbi senat (šesti odstavek 25. člena) sodišča, ki bi bilo pristojno za sojenje na prvi stopnji.

498.a člen

(1) Razen v primerih, ko se kazenski postopek konča s sodbo, s katero se obdolženec spozna za krivega, se denar ali premoženje nezakonitega izvora iz 252. člena kazenskega zakonika in protipravno dana ali sprejeta podkupnina iz 162., 168., 247., 248., 267., 268., 269. in 269.a člena kazenskega zakonika, vzamejo tudi:

1) če so dokazani tisti zakonski znaki kaznivega dejanja iz 252. člena kazenskega zakonika, ki kažejo na to, da denar ali premoženje iz navedenega člena izvira iz kaznivih dejanj, oziroma

2) če so dokazani tisti zakonski znaki kaznivih dejanj iz 162., 168., 247., 248., 267., 268., 269. in 269.a člena kazenskega zakonika, ki kažejo na to, da je bila dana ali sprejeta nagrada, darilo, podkupnina ali kakšna druga premoženjska korist.

(2) Poseben sklep o tem izda senat (šesti odstavek 25. člena) na obrazložen predlog državnega tožilca; pred tem pa mora preiskovalni sodnik na zahtevo senata zbrati podatke in raziskati vse okoliščine, ki so pomembne za ugotovitev nezakonitega izvora denarja ali premoženja oziroma protipravno dane ali sprejete podkupnine.

(3) Overjen prepis sklepa iz prejšnjega odstavka se vroči lastniku odvzetega denarja ali premoženja oziroma podkupnine, če je ta znan. Če lastnik ni znan, se sklep pritrudi na sodno desko in se po preteku osmih dni šteje, da je bila opravljena vročitev tudi neznanemu lastniku.

(4) Zoper sklep iz drugega odstavka tega člena ima lastnik odvzetega denarja ali premoženja oziroma podkupnine pravico do pritožbe, če meni, da za odvzem ni zakonske podlage.

499. člen

(1) Premoženjska korist, ki je bila dosežena s kaznivim dejanjem ali zaradi njega, se ugotavlja v kazenskem postopku po uradni dolžnosti.

(2) Sodišče in drugi organi, pred katerimi teče kazenski postopek, morajo med postopkom zbirati dokaze in raziskovati okoliščine, ki so pomembne za ugotovitev premoženjske koristi.

(3) Če uveljavlja oškodovanec premoženjskopravni zahtev, naj se mu vrnejo stvari, ki so bile pridobljene s kaznivim dejanjem, oziroma znesek, ki ustreza njihovi vrednosti, se ugotavlja premoženjska korist samo v tistem delu, ki ni zajet s premoženjskopravnim zahtevkom.

500. člen

(1) Kadar pride v poštev odvzem premoženjske koristi drugemu prejemniku koristi (96. člen in 98. člen kazenskega zakonika), ga je treba povabiti zaradi zaslišanja v predhodnem postopku in na glavni obravnavi. Za pravno osebo se povabi njen zastopnik. V vabilu ga je treba opozoriti, da bo postopek izveden tudi brez njegove navzočnosti.

(2) Zastopnik pravne osebe se zasliši na glavi obravnavi za obdolžencem. Enako se ravna tudi glede drugega prejemnika koristi, če ni bil povabljen kot priča.

(3) Prejemnik koristi ter zastopnik pravne osebe imata v zvezi z ugotavljanjem premoženjske koristi pravico predlagati dokaze in z dovoljenjem predsednika senata postavljati vprašanja obdolžencu, pričam in izvedencem.

(4) Izključitev javnosti glavne obravnave ne velja za prejemnika koristi in zastopnika pravne osebe.

(5) Če sodišče šele med glavno obravnavo ugotovi, da pride v poštev odvzem premoženjske koristi, prekine glavno obravnavo in povabi prejemnika koristi oziroma zastopnika pravne osebe.

501. člen

Sodišče odmeri znesek premoženjske koristi po prostem preudarku, če bi bilo njeno ugotavljanje zvezano z nesorazmernimi težavami ali če bi se zaradi tega postopek preveč zavlekel.

502. člen

(1) Kadar prihaja v kazenskem postopku v poštev odvzem premoženjske koristi, obstaja pa nevarnost, da bi obdolženec, sam ali preko drugih oseb, to korist uporabil za nadaljnjo kriminalno dejavnost ali da bi jo skril, odtujil, uničil ali kako drugače z njo razpolagal, tako, da bi onemogočil ali precej otežil njen odvzem po končanem kazenskem postopku, odredi sodišče na predlog državnega tožilca začasno zavarovanje zahtevka za odvzem premoženjske koristi.

(2) Takšno zavarovanje lahko sodišče odredi tudi v predkazenskem postopku, če so podani utemeljeni razlogi za sum, da je bilo storjeno kaznivo dejanje, s katerim ali zaradi katerega je bila pridobljena premoženjska korist, ali da je bila taka korist pridobljena za drugega ali nanj prenesena.

(3) Zavarovanje iz prejšnjih odstavkov se lahko odredi zoper obdolženca oziroma osumljenca, zoper prejemnika premoženjske koristi ali zoper druge osebe, na katere je bila prenesena, če se jim lahko odvzame po določbah Kazenskega zakonika.

502.a člen

(1) Začasno zavarovanje zahtevka za odvzem premoženjske koristi se odredi s sklepom, ki ga izda v predkazenskem postopku in med preiskavo preiskovalni sodnik. Po vložitvi obtožnice izda sklep zunaj glavne obravnave predsednik senata, na glavni obravnavi pa senat.

(2) Sklep iz prejšnjega odstavka se vroči državnemu tožilcu, osumljencu oziroma obdolžencu in osebi, zoper katero je začasno zavarovanje odrejeno (udeleženci). Sklep se pošlje pristojnemu organu oziroma osebi, ki ga izvrši. Sklep se osumljencu oziroma obdolžencu in osebi, zoper katero je začasno zavarovanje odrejeno, vroči hkrati z njegovo izvršitvijo ali po izvršitvi, vendar brez nepotrebnega odlašanja.

(3) Tisti, ki je izdal sklep, mora omogočiti osumljencu oziroma obdolžencu in osebi, zoper katero je začasno zavarovanje odrejeno, da se seznanj z vsemi spisi zadeve.

(4) Če začasno zavarovanje ni odrejeno, se sklep vroči samo državnemu tožilcu, ki se lahko zoper sklep pritoži.

(5) Zoper sklep iz prvega odstavka tega člena lahko osumljenec oziroma obdolženec ali oseba, zoper katero je začasno zavarovanje odrejeno, v osmih dneh od vročitve sklepa vložiti ugovor in predlaga, da sodišče opravi narok. Ugovor vroči sodišče ostalim udeležencem in jim določi rok za odgovor. Ugovor ne zadrži izvršitve sklepa.

(6) O naroku odloči sodišče glede na okoliščine primera, upoštevajoč navedbe v ugovoru. Če sodišče ne razpiše naroka, o ugovoru odloči na podlagi predloženih listin in drugega predloženega gradiva ter obrazloži svojo odločitev v sklepu o ugovoru (osmi odstavek tega člena).

(7) V ugovoru in na naroku je treba vlagatelju ugovora in ostalim udeležencem omogočiti, da se izjavijo o predlaganih in odrejenih ukrepih, da podajo svoja stališča, navedbe in predloge o vseh vprašanih začasnega zavarovanja.

(8) Ko se udeleženci naroka izjavijo o vseh vprašanih in se izvedejo dokazi, če so potrebni za odločitev o ugovoru, sodišče odloči o ugovoru. S sklepom, ki ga izda o ugovoru, sodišče ugovor ob smiselni uporabi 375. člena tega zakona zavrne, ugovoru ugodi in razveljavi ali spremeni sklep o odreditvi začasnega zavarovanja, ali ugovor zavrne.

(9) Zoper sklep iz prejšnjega odstavka imajo udeleženci pravico do pritožbe. Pritožba ne zadrži izvršitve sklepa.

502.b člen

(1) V sklepu, s katerim se odredi začasno zavarovanje, mora sodišče navesti premoženje, ki je predmet zavarovanja, način zavarovanja (prvi odstavek 272. člena in prvi odstavek 273. člena Zakona o izvršbi in zavarovanju) in rok trajanja ukrepa. Sklep mora biti obrazložen.

(2) Pri določitvi roka trajanja ukrepa mora sodišče upoštevati fazo kazenskega postopka, vrsto, naravo in težo kaznivega

dejanja, zapletenost zadeve, pa tudi obseg in pomen premoženja, ki je predmet začasnega zavarovanja.

(3) V predkazenskem postopku, kakor tudi po izdaji sklepa o uvedbi preiskave, lahko začasno zavarovanje traja tri mesece. Po vložitvi obtožnice trajanje začasnega zavarovanja ne sme biti daljše od šestih mesecev.

(4) Rok iz prejšnjega odstavka se lahko podaljša v enakih časovnih razdobjih. Skupno trajanje začasnega zavarovanja pred uvedbo preiskave oziroma, če ta ni uvedena, pred vložitvijo obtožnice, ne sme biti daljše od enega leta. V preiskavi skupno trajanje začasnega zavarovanja ne sme biti daljše od dveh let. Po vložitvi obtožnice do izreka sodbe sodišča prve stopnje skupno trajanje začasnega zavarovanja ne sme presegati treh let.

(5) Do izvršitve pravnomočne sodne odločbe o odvzemu premoženjske koristi sme začasno zavarovanje skupno trajati največ deset let.

502.c člen

(1) Sodišče lahko na obrazložen predlog državnega tožilca, upoštevajoč merila iz prvega odstavka 502. člena tega zakona in roke iz četrtega in petega odstavka 502.b člena tega zakona, s sklepom podaljša začasno zavarovanje, odrejeno s sklepom iz prvega odstavka 502.a člena tega zakona. Preden odloči o predlogu, pošlje sodišče predlog ostalim udeležencem, da se o njem izjavijo, in jim določi primeren rok za odgovor.

(2) Sodišče lahko na obrazložen predlog državnega tožilca, osumljenca oziroma obdolženca ali osebe, zoper katero je bilo začasno zavarovanje odrejeno, upoštevajoč merila iz prvega odstavka 502. člena tega zakona, odredi nov način zavarovanja in razveljavi prejšnji sklep o začasnem zavarovanju. Preden o predlogu odloči, pošlje sodišče predlog ostalim udeležencem, da se o njem izjavijo in jim določi primeren rok za odgovor. Odločba o razveljavitvi ukrepa se izvrši po izvršitvi odločbe, s katero je odrejen nov način začasnega zavarovanja.

(3) Sodišče odpravi začasno zavarovanje na predlog udeležencev. Sodišče lahko odpravi začasno zavarovanje tudi po uradni dolžnosti zaradi poteka roka ali če državni tožilec zavrne ovadbo oziroma izjavi, da ne bo začel pregona ali da od njega odstopa. Državni tožilec mora o svoji odločitvi obvestiti sodišče.

(4) Če sodišče meni, da začasno zavarovanje ni več potrebno, pozove državnega tožilca, da se o tem v določenem roku izjavi. Če se državni tožilec v roku ne izjavi ali če odpravi začasnega zavarovanja ne nasprotuje, sodišče začasno zavarovanje odpravi.

502.č člen

O predlogu za odreditev, podaljšanje, spremembo ali odpravo začasnega zavarovanja mora sodišče odločiti posebej hitro. Če je bilo začasno zavarovanje odrejeno, morajo organi v predkazenskem postopku postopati posebej hitro, kazenski postopek pa se šteje za prednostnega.

502.d člen

V postopku za začasno zavarovanje odvzema premoženjske koristi se smiselno uporabljajo določbe Zakona o izvršbi in zavarovanju o načinu zavarovanja (prvi odstavek 272. in prvi odstavek 273. člena), o oprostitvah in omejitvah zavarovanja, dokazovanju nevarnosti (drugi, tretji in četrti odstavek 270. ter drugi in tretji odstavek 272. člena), učinku sklepa (268. člen) in povrnitvi škode (279. člen).

503. člen

(1) Odvzem premoženjske koristi sme izreči sodišče v sodbi, s katero spozna obtoženca za krivega, v sklepu o sodnem opominu ali v sklepu o vzgojnem ukrepu ter v sklepu, s katerim izreče varnostni ukrep iz 64. in 65. člena kazenskega zakonika.

(2) V izreku sodbe ali sklepa navede sodišče, kateri predmet oziroma kolikšen denarni znesek se odvzame. V upraviče-

nih primerih sme sodišče dovoliti obročno plačilo premoženjske koristi, pri čemer določi rok plačila in višino obrokov.

(3) Overjen prepis sodbe oziroma sklepa se vroči tudi prejemniku koristi ter zastopniku pravne osebe, če je sodišče izreklo odvzem premoženjske koristi prejemniku koristi ali pravni osebi.

504. člen

Pravna oseba in prejemnik koristi iz 500. člena tega zakona lahko zahtevata obnovo kazenskega postopka glede odločbe o odvzemu premoženjske koristi.

505. člen

Drugi in tretji odstavek 368. člena ter 376. in 380. člen tega zakona se uporabljajo smiselno glede pritožbe zoper odločbo o odvzemu premoženjske koristi.

506. člen

(1) Če je v pogojni obsodbi določeno, da bo kazen izrečena, če obsojenec ne vrne premoženjske koristi, ne povrne škode ali ne izpolni kakšne druge obveznosti, obsojenec pa v določenem roku tega ne stori, izvede sodišče, ki je sodilo na prvi stopnji, postopek za preklic pogojne obsodbe na predlog upravičenega tožilca ali oškodovanca, lahko pa tudi po uradni dolžnosti.

(2) Sodnik, ki je za to določen, zasliši obsojenca, če je dosegljiv, in opravi potrebne poizvedbe, da ugotovi dejstva in zbere dokaze, ki so pomembni za odločitev, nakar pošlje spise senatu (šesti odstavek 25. člena).

(3) Nato razpiše predsednik senata sejo senata in obvesti o njej tožilca, obsojenca in oškodovanca. Če stranke in oškodovanec, ki so bili v redu obveščeni, ne pridejo, ni to ovira, da senat ne bi imel seje.

(4) Če sodišče ugotovi, da obsojenec ni izpolnil obveznosti, ki mu je bila naložena s sodbo, izda sodbo, s katero pogojno obsodbo prekliče in izreče kazen ali določi nov rok za izpolnitev obveznosti, ali pa odpravi ta pogoj. Če pa spozna, da ni podlage za nobeno od teh odločb, ustavi s sklepom postopek za preklic pogojne obsodbe.

506.a člen

(1) Sodišče, ki je odredilo hrambo zaseženih predmetov ali začasno zavarovanje zahtevka za odvzem premoženjske koristi oziroma premoženja v vrednosti premoženjske koristi, mora v teh primerih postopati posebej hitro. Z zaseženimi predmeti in premoženjem, ki služi za začasno zavarovanje zahtevka, ter s predmeti ali premoženjem, ki so bili dani kot varščina (196. do 199. člen), mora ravnati kot dober gospodar.

(2) Če je hramba zaseženih predmetov ali začasno zavarovanje zahtevka iz prejšnjega odstavka povezano z nesorazmernimi stroški ali pa se vrednost premoženja ali predmetov zmanjšuje, lahko sodišče odredi, da se tako premoženje ali predmeti prodajo, uničijo ali podarijo v javno korist. Pred odločitvijo mora sodišče pridobiti mnenje lastnika premoženja ali predmetov. Če lastnik ni znan ali mu poziva za podajo mnenja ni mogoče vročiti, sodišče poziv pritrdi na sodno desko in se po osmih dneh šteje, da je bila vročitev opravljena. Če lastnik v osmih dneh po vročitvi poziva ne poda mnenja, se šteje, da s prodajo, uničenjem ali podaritvijo soglaša.

(3) Za hrambo zaseženih predmetov in varščin ter za začasno zavarovanje zahtevkov iz prvega odstavka tega člena skrbijo pristojni državni organi, organizacije z javnimi pooblastili, izvršitelji in finančne organizacije.

(4) Postopek upravljanja s predmeti in premoženjem ter varščinami iz prvega odstavka tega člena predpiše Vlada Republike Slovenije.

507. člen

(1) Če ni v tem poglavju določeno drugače, se glede postopka za uporabo varnostnih ukrepov, za odvzem premoženjske koristi, podkupnin in denarja ali premoženja nezakonitega

izvora ter za postopek za preklic pogojne obsodbe smiselno uporabljajo druge določbe tega zakona.

(2) Določbe členov 498.a do vključno 506.a tega zakona, ki se nanašajo na odvzem denarja ali premoženja nezakonitega izvora, podkupnin in druge premoženjske koristi, se smiselno uporabljajo tudi za odvzem premoženja v vrednosti, ki ustreza premoženjski koristi (96. in 98. člen kazenskega zakonika).

(3) Določbe 499. člena tega zakona se smiselno uporabljajo tudi za predkazenski in preiskovalni postopek; pri zbiranju dokazov in raziskovanju okoliščin, ki so pomembne za ugotovitev premoženjske koristi pa poleg organov, pred katerimi teče kazenski postopek, sodelujejo tudi drugi organi, za katere zakon tako določa.

XXIX. poglavje

POSTOPEK ZA ODLOČBO O IZBRISU OBSODBE IN O PRENEHANJU VARNOSTNIH UKREPOV IN PRAVNIH POSLEDIC OBSODBE

508. člen

(1) Če se obsodba po zakonu izbriše s pretekom določenega časa in s pogojem, da obsojenec v tem času ne stori novega kaznivega dejanja (103. člen kazenskega zakonika) izda po uradni dolžnosti odločbo o izbrisu obsodbe ministrstvo, pristojno za pravosodje.

(2) Preden se izda odločba o izbrisu obsodbe, se opravijo potrebne poizvedbe, zlasti pa se zberejo podatki o tem, ali ne teče morda zoper obsojenca kazenski postopek za kakšno kaznivo dejanje, ki ga je storil pred pretekom roka, predpisanega za izbris obsodbe.

509. člen

(1) Če ministrstvo, pristojno za pravosodje, ne izda odločbe o izbrisu obsodbe, sme obsojenec zahtevati, naj se ugotovi, da je obsodba po zakonu izbrisana.

(2) Če ministrstvo, pristojno za pravosodje, v tridesetih dneh po prejemu ne izda odločbe, lahko obsojenec zahteva, naj izda sodišče, ki je izreklo sodbo na prvi stopnji, sklep o izbrisu obsodbe.

(3) O taki zahtevi odloča sodišče po zaslišanju državnega tožilca, če je tekel postopek na njegovo zahtevo.

510. člen

Če pogojna obsodba ni preklicana niti po enem letu, odkar je pretekla preizkusna doba, izda sodišče, ki je sodilo na prvi stopnji, sklep, s katerim ugotovi njen izbris. Ta sklep vroči obsojencu, državnemu tožilcu, če je tekel postopek na njegovo zahtevo in ministrstvu, pristojnemu za pravosodje.

511. člen

(1) Postopek za izbris obsodbe na podlagi sodne odločbe (104. člen kazenskega zakonika) se uvede na obsojenčevo prošnjo.

(2) Prošnja se vloži pri sodišču, ki je sodilo na prvi stopnji.

(3) Sodnik, ki je za to določen, preizkusi najprej, ali je pretekel čas, ki se zahteva po zakonu, nato pa opravi potrebne poizvedbe in ugotovi dejstva, na katera se sklicuje prosilec, ter zbere dokaze o vseh okoliščinah, ki so pomembne za odločbo.

(4) Sodišče lahko zahteva o obsojenčevem obnašanju poročilo od policije, na območju katere je obsojenec prebival po prestani kazni, lahko pa zahteva tako poročilo tudi od uprave zavoda, v katerem je obsojenec kazen prestal.

(5) Po poizvedbah in zaslišanju državnega tožilca, če je tekel postopek na njegovo zahtevo, pošlje sodnik spise z obravnavanim predlogom senatu (šesti odstavek 25. člena).

(6) Zoper odločbo sodišča o prošnji za izbris obsodbe se lahko pritožita prosilec in državni tožilec.

(7) Če sodišče zavrne prošnjo zato, ker obsojenec s svojim obnašanjem ni zaslužil izbrisa obsodbe, sme obsojenec

ponoviti prošnjo po preteku dveh let, odkar je sklep o zavrnitvi prošnje postal pravnomočen.

512. člen

V potrdilu, ki se daje na podlagi kazenske evidence osebam, za uveljavljanje njihovih pravic, se izbrisana obsodba ne sme omenjati.

513. člen

(1) Postopek za prenehanje varnostnih ukrepov prepovedi opravljanja poklica in odvzema vozniškega dovoljenja (četrti odstavek 67. in peti odstavek 68. člena kazenskega zakonika) in za prenehanje pravne posledice obsodbe (tretji odstavek 101. člena kazenskega zakonika) se uvede na obsojenčevo prošnjo, ki se vloži pri sodišču, ki je sodilo na prvi stopnji.

(2) Sodnik, ki je za to določen, preizkusi najprej, ali je pretekel čas, ki se zahteva po zakonu, nato pa opravi potrebne poizvedbe in ugotovi dejstva, na katera se sklicuje prosilec, ter zbere dokaze o vseh okoliščinah, ki so pomembne za odločbo.

(3) Sodnik lahko zahteva o obsojenčevem obnašanju poročilo od policije, na območju katere je obsojenec prebival po prestani, odpuščeni ali zastarani glavni kazni, lahko pa zahteva tako poročilo tudi od zavoda, v katerem je obsojenec prestal kazen.

(4) Po poizvedbah in po zaslišanju državnega tožilca, če je tekel postopek na njegovo zahtevo, pošlje sodnik spise z obrazloženim predlogom senatu (šesti odstavek 25. člena).

(5) Zoper sklep senata se lahko pritožita državni tožilec in obsojenec.

(6) Če je obsojenčevo prošnja zavrnjena, ni dovoljena nova prošnja, preden ne preteče eno leto od pravnomočnosti sklepa s katerim je bila prejšnja prošnja zavrnjena.

XXX. poglavje

POSTOPEK ZA MEDNARODNO PRAVNO POMOČ
IN IZVRŠITEV MEDNARODNIH POGODB
V KAZENSKOPRAVNIH STVAREH

514. člen

Mednarodna kazenskopravna pomoč se daje po določbah tega zakona, če ni z mednarodno pogodbo določeno drugače.

515. člen

(1) Prošnje domačih sodišč za pravno pomoč v kazenskih zadevah se pošiljajo tujim organom po diplomatski poti. Na enak način se pošiljajo domačim sodiščem prošnje tujih organov za pravno pomoč.

(2) V nujnih primerih in ob pogoju vzajemnosti se lahko prošnje za pravno pomoč pošiljajo po ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve, kadar pa gre za kaznivo dejanje pranja denarja ali za kazniva dejanja v zvezi s kaznivim dejanjem pranja denarja, pa tudi po organu, ki je pristojen za preprečevanje pranja denarja.

(3) Če velja vzajemnost ali če tako določa mednarodna pogodba, se lahko mednarodna kazenskopravna pomoč daje tudi neposredno med domačimi in tujimi organi, ki sodelujejo v predkazenskem in kazenskem postopku. Pri tem se lahko uporabljajo sodobna tehnična sredstva, zlasti računalniško omrežje, pripomočki za prenos slike, glasu in elektronskih impulzov.

516. člen

(1) Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, pošlje prošnjo tujega organa za pravno pomoč ministrstvu, pristojnemu za pravosodje, ta pa jo pošlje v postopek okrožnemu sodišču, na katerega območju prebiva tisti, ki mu je treba vročiti kako pisanje, ki ga je treba zaslišati ali soočiti ali na katerega območju je treba opraviti kakšno drugo preiskovalno dejanje.

(2) V primerih iz drugega odstavka 515. člena tega zakona pošlje prošnjo sodišču ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(3) O dovoljenosti dejanja, za katero prosi tuji organ, in o načinu njegove izvršitve odloči sodišče po domačih predpisih.

(4) Če se prošnja tiče kaznivega dejanja, za katero po domačih predpisih ni dovoljena izročitev, zahteva sodišče od ministrstva, pristojnega za pravosodje, mnenje, ali naj prošnji ugoditi ali ne.

517. člen

(1) Domača sodišča smejo ugoditi prošnji tujega organa, s katero se zahteva izvršitev kazenske sodbe tujega sodišča, če je tako določeno z mednarodno pogodbo ali če velja vzajemnost.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka izvrši domače sodišče pravnomočno sodbo glede sankcije, ki jo je izreklo tuje sodišče tako, da izreče sankcijo po kazenski zakonodaji Republike Slovenije.

(3) Pristojno sodišče izda sodbo v senatu iz šestega odstavka 25. člena tega zakona. O seji senata se obvestita državni tožilec in zagovornik.

(4) Krajevna pristojnost sodišča se določi po zadnjem stalnem prebivališču obsojenca v Republiki Sloveniji, če pa obsojenec ni imel stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji, se določi po rojstnem kraju. Če obsojenec ni imel stalnega prebivališča in ni bil rojen v Republiki Sloveniji, določi vrhovno sodišče eno od stvarno pristojnih sodišč, pred katerim se bo izvedel postopek.

(5) V izrek sodbe iz tretjega odstavka tega člena vnese sodišče celoten izrek in ime sodišča iz tuje sodbe in izreče sankcijo. V obrazložitvi sodbe navede sodišče razloge, ki jih je upoštevalo pri izreku sankcije.

(6) Zoper sodbo se lahko pritožijo državni tožilec, obsojenec in njegov zagovornik.

(7) Če poda tuj državljan, ki ga je obsodilo domače sodišče, ali oseba, pooblaščenca s pogodbo, pri sodišču prve stopnje prošnjo, naj obsojenec prestaja kazen v svoji državi, sme sodišče ugoditi tej prošnji, če je tako določeno z mednarodno pogodbo ali če velja vzajemnost.

518. člen

Kadar gre za kazniva dejanja ponarejanja denarja in spravljanja ponarejenega denarja v obtok, nepravilnega izdelovanja, predelovanja in prodaje mamil in strupov, trgovine z belim blagom, izdelovanja in širjenja pornografskega gradiva ali za kakšno drugo kaznivo dejanje, glede katerega je po mednarodnih pogodbah dogovorjena centralizacija podatkov, mora organ, pred katerim teče kazenski postopek, brez odlašanja poslati ministrstvu, pristojnemu za notranje zadeve, podatke o kaznivem dejanju in storilcu, sodišče prve stopnje pa tudi pravnomočno sodbo. Kadar gre za kaznivo dejanje pranja denarja ali za kaznivo dejanje v zvezi s pranjem denarja, se podatki brez odlašanja pošljejo organu, ki je pristojen za preprečevanje pranja denarja.

519. člen

(1) Če je na ozemlju Republike Slovenije storil kaznivo dejanje tujec, ki ima stalno prebivališče v tuji državi, se smejo tej državi mimo pogojev iz 522. člena tega zakona odstopiti vsi kazenski spisi za kazenski pregon in sojenje, če tuja država temu ne nasprotuje.

(2) Preden je izdan sklep o preiskavi, odloča o odstopu pristojni državni tožilec. Med preiskavo odloča o tem na predlog državnega tožilca preiskovalni sodnik, do začetka glavne obravnave pa senat (šesti odstavek 25. člena), tudi za zadeve iz pristojnosti okrajnega sodišča.

(3) Pri odločanju o odstopu kazenskih spisov organi iz prejšnjega odstavka upoštevajo tudi do tedaj nastale in bodoče stroške predkazenskega oziroma kazenskega postopka.

(4) Odstop kazenskih spisov se sme dovoliti za kazniva dejanja, za katera je predpisana kazen zapora do desetih let, kot tudi za kazniva dejanja zoper varnost javnega prometa.

(5) Ni dovoljen odstop kazenskih spisov, če je oškodovanec državljan Republike Slovenije, ki temu nasprotuje, razen če je dano zavarovanje za uveljavitev njegovega premoženjskoprnega zahtevka.

(6) Ni dovoljen odstop kazenskih spisov, če je bil odrejen zaseg ali začasno zavarovanje zahtevka za odvzem denarja ali premoženja nezakonitega izvora iz 252. člena kazenskega zakonika ali protipravno dane ali sprejete podkupnine iz 162., 168., 247., 248., 267., 268. in 269. člena kazenskega zakonika, razen v primerih, ko je sodišče navedene odredbe izdalo na pobudo tuje države. V teh primerih in v primerih, ko je bilo odrejeno začasno zavarovanje zahtevka za odvzem premoženjske koristi v zvezi z drugimi kaznivimi dejanji, smejo organi iz drugega odstavka tega člena odstopiti kazenski spis tuji državi samo, če so pred tem ugotovili, da ima ta država ustrezno urejeno zakonodajo v zvezi z odvzemanjem premoženjske koristi in v zvezi z odstopom kazenskih spisov tuji državi, ter upoštevali vrednost začasno zavarovanega premoženja.

(7) Če je obdolženec v priporu, se od tuje države po najkrajši poti zahteva, naj v petnajstih dneh sporoči, ali prevzema pregon.

520. člen

(1) Zahteva tuje države, naj se v Republiki Sloveniji prevzame pregon državljan Republike Slovenije ali osebe, ki ima stalno prebivališče v Republiki Sloveniji, zaradi kaznivega dejanja, storjenega v tujini, se pošlje s spisi pristojnemu državnemu tožilcu, na katerega območju ima ta oseba stalno prebivališče.

(2) Če je pri pristojnem organu tuje države podan premoženjskopravnih zahtevkov, se ravna, kot da bi bil ta zahtevki podan pri pristojnem sodišču.

(3) O zavrnitvi prevzema kazenskega pregona in o pravnomočni odločbi, izdani v kazenskem postopku, se obvesti tuja država, ki je poslala zahtevo.

XXXI. poglavje POSTOPEK ZA IZROČITEV OBDOLEŽENCEV IN OBSOJENCEV

521. člen

(1) Če ni v mednarodni pogodbi določeno drugače, se zahteva in opravlja izročitev obdolžencev in obsojencev po določbah tega zakona.

(2) Tujca je dovoljeno izročiti samo v primerih, predvidenih z mednarodnimi pogodbami, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

522. člen

Pogoji za izročitev so:

1) da tisti, katerega izročitev se zahteva, ni državljan Republike Slovenije, razen v primerih, ki jih določa mednarodna pogodba, ki obvezuje Republiko Slovenijo;

2) da dejanje, zaradi katerega se zahteva izročitev, ni bilo storjeno na ozemlju Republike Slovenije, zoper njo ali njenega državljanca;

3) da je dejanje, zaradi katerega se zahteva izročitev, kaznivo dejanje tako po domačem zakonu, kakor po zakonu države, v kateri je bilo storjeno;

4) da po domačem zakonu ni zastaral kazenski pregon ali ni zastarala izvršitev kazni, preden je bil tujec priprt ali zaslišan kot obdolženec;

5) da tujec, katerega izročitev se zahteva, ni bil zaradi istega dejanja od domačega sodišča že obsojen ali ni bil za isto dejanje od domačega sodišča pravnomočno oproščen ali je bil kazenski postopek zoper njega pravnomočno ustavljen ali je bila obtožba zoper njega pravnomočno zavrnjena; ali da ni zoper tujca v Republiki Sloveniji zaradi istega proti Republiki Sloveniji storjenega dejanja uveden kazenski postopek, če pa je uveden postopek zaradi dejanja, storjenega proti državljanu Republike Slovenije, da je dano zavarovanje za uveljavitev premoženjskoprnega zahtevka oškodovanca;

6) da je ugotovljena istovetnost tistega, katerega izročitev se zahteva;

7) da je dovolj dokazov za utemeljenost suma, da je tujec, katerega izročitev se zahteva, storil določeno kaznivo dejanje, ali da obstaja o tem pravnomočna sodba.

523. člen

(1) Postopek za izročitev obdolženega ali obsojenega tujca se uvede na prošnjo tuje države.

(2) Prošnja za izročitev se poda po diplomatski poti.

(3) Prošnji za izročitev se morajo priložiti:

1) sredstva za ugotovitev istovetnosti obdolženca oziroma obsojenca (natančen opis, fotografije, prstni odtisi in podobno);

2) potrdilo ali drugi podatki o tujčevem državljanstvu;

3) obtožnica ali sodba ali odločba o priporu ali kakšen drug akt, ki je enak tej odločbi, v izvorniku ali overjenem prepisu. V njih mora biti navedeno: ime in priimek tistega, katerega izročitev se zahteva, in drugi podatki, ki so potrebni za ugotovitev njegove istovetnosti, opis dejanja, zakonska označba kaznivega dejanja in dokazi za utemeljenost suma;

4) izpisek iz besedila kazenskega zakona tuje države, ki naj se uporabi ali ki je bil uporabljen proti obdolžencu zaradi dejanja, ki je povod za zahtevano izročitev; če je bilo dejanje storjeno na območju kakšne tretje države, pa tudi izpisek iz besedila kazenskega zakona te države.

(4) Če so prošnja in priloge sestavljene v tujem jeziku, mora biti priložen tudi overjen prevod v slovenskem jeziku.

524. člen

(1) Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, pošlje prošnjo za izročitev tujca po ministrstvu, pristojnem za pravosodje, preiskovalnemu sodniku sodišča, na katerega območju tujec prebiva ali na katerega območju se najde.

(2) Če se ne ve za stalno ali začasno prebivališče tujca, katerega izročitev se zahteva, se najprej ugotovi njegovo prebivališče po organu za notranje zadeve.

(3) Če prošnja ustrezna pogojem iz prejšnjega člena in so dani razlogi za pripor iz 201. člena tega zakona, izda preiskovalni sodnik nalog, da se tujec pripre, oziroma stori druge ukrepe, da se zagotovi njegova navzočnost, razen če je že iz same prošnje očitno, da izročitev ni dopustna.

(4) Ko preiskovalni sodnik ugotovi tujčevo istovetnost, mu brez odlašanja naznani, zakaj in na podlagi katerih dokazov se zahteva njegova izročitev; nato pa zahteva od njega, naj navede, kar ima povedati v svoj zagovor.

(5) O zaslišanju in zagovoru se napravi zapisnik. Preiskovalni sodnik pouči tujca, da si sme vzeti zagovornika, ali mu ga postavi po uradni dolžnosti, če gre za kaznivo dejanje, za katero je obramba po tem zakonu obvezna, ali če je zoper tujca odrejen pripor.

525. člen

(1) V nujnih primerih, ko je nevarno, da bi tujec pobegnul ali se skrnil, sme policija na prošnjo pristojnega tujega organa, ne glede na to, na kakšen način je poslana, tujcu vzeti prostost. V prošnji je treba navesti podatke za ugotovitev tujčeve istovetnosti, naravo in označbo kaznivega dejanja, številko odločbe ter datum, kraj in naslov tujega organa, ki je odredil pripor in izjavo, da bo izročitev zaprosena po redni poti.

(2) Policija mora tujca, kateremu je vzela prostost, brez odlašanja odpeljati k preiskovalnemu sodniku pristojnega sodišča, da ga zasliši. Če preiskovalni sodnik zoper tujca odredi pripor, poroča o tem ministrstvu, pristojnemu za zunanje zadeve.

(3) Preiskovalni sodnik izpusti tujca, če prenehajo razlogi za pripor ali če se ne poda prošnja za izročitev v roku, ki ga je on določil, upoštevajoč pri tem oddaljenost države, ki zahteva izročitev; ta rok ne sme biti daljši kot tri mesece od dneva, ko je bil tujec priprt. Ta rok se sporoči tuji državi. Na prošnjo tuje države sme senat pristojnega sodišča v opravičenih primerih podaljšati rok največ za dva meseca.

(4) Če se predpisana prošnja poda v danem roku, ravna preiskovalni sodnik po tretjem in četrtem odstavku prejšnjega člena.

526. člen

(1) Po zaslišanju državnega tožilca in zagovornika opravi preiskovalni sodnik po potrebi še druga poizvedovalna dejanja, da se ugotovi, ali so podani pogoji za izročitev tujca oziroma za izročitev predmetov, na katerih ali s katerimi je storil kaznivo dejanje, če so mu bili vzeti.

(2) Po opravljenem poizvedovanju pošlje preiskovalni sodnik poizvedovalne spise s svojim mnenjem senatu (šesti odstavek 25. člena).

(3) Če teče zoper tujca, katerega izročitev se zahteva, pri domačem sodišču kazenski postopek zaradi istega ali kakšnega drugega kaznivega dejanja, navede preiskovalni sodnik to v spisih.

527. člen

(1) Če senat okrožnega sodišča spozna, da niso izpolnjeni zakonski pogoji za izročitev, izda sklep, da se prošnja za izročitev zavrne. Ta sklep pošlje to sodišče po uradni dolžnosti sodišču druge stopnje, ki po zaslišanju državnega tožilca sklep potrdi, razveljavi ali spremeni.

(2) Če je tujec priprt, sme senat sodišča prve stopnje odločiti, da ostane v priporu do pravnomočnosti sklepa o zavrnitvi izročitve.

(3) Pravnomočni sklep, s katerim se zavrne izročitev, se pošlje po ministrstvu, pristojnemu za pravosodje, ministrstvu, pristojnemu za zunanje zadeve, ki obvesti o tem tujo državo.

528. člen

Če senat okrožnega sodišča spozna, da so izpolnjeni zakonski pogoji za izročitev (522. člen), ugotovi to s sklepom. Zoper ta sklep ima tujec pravico pritožbe na sodišče druge stopnje.

529. člen

Če sodišče druge stopnje ob pritožbi spozna, da so izpolnjeni zakonski pogoji za izročitev tujca, oziroma če zoper tak sklep sodišča prve stopnje ni vložena pritožba, se zadeva pošlje ministru, pristojnemu za pravosodje, ki nato odloči o izročitvi.

529.a člen

(1) Če mednarodna pogodba tako določa, se izročitev tujca lahko dovoli na prošnjo pristojnega tujega organa za izročitev ali za začasen odvzem prostosti z namenom izročitve brez izvedbe postopka po določbah 526. do 529. člena tega zakona, če tujec po pravnem pouku preiskovalnega sodnika izjavi, da soglaša s svojo izročitvijo.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka se lahko tujec po pravnem pouku preiskovalnega sodnika odpove uporabi pogojev iz 531. člena tega zakona.

(3) Soglasje z izročitvijo se lahko umakne do odločitve ministra, pristojnega za pravosodje, iz petega odstavka tega člena.

(4) Preiskovalni sodnik tujca ob zaslišanju seznanj z možnostjo soglašanja z izročitvijo, pouči ga, da je soglasje z izročitvijo prostovoljno, da ga je mogoče preklicati le do odločitve ministra, pristojnega za pravosodje, ter ga opozori, da bo v primeru njegovega soglasja o izročitvi odločeno po skrajšanem postopku. Preiskovalni sodnik zahtevano osebo pouči tudi o pomenu in vsebini načela specialnosti, posledicah odpovedi načelu specialnosti ter o tem, da je odpoved prostovoljna in nepreklicna. Na zaslišanju sta lahko navzoča zagovornik in pristojni državni tožilec. Pouk iz prvega in drugega odstavka, soglasje iz prvega odstavka in odpoved iz drugega odstavka tega člena ter izjava tujca, da sta bila soglasje in odpoved dana prostovoljno in v navzočnosti zagovornika, se zapišejo v zapisnik.

(5) Preiskovalni sodnik po preizkusu pogojev iz 1. do 6. točke prvega odstavka 522. člena tega zakona nemudoma pošlje spis ministru, pristojnemu za pravosodje, ki odloči o izročitvi in o odločitvi obvesti tujo državo. Če kateri izmed pogojev iz 1. do 6. točke prvega odstavka 522. člena tega zakona ni izpolnjen ali če je tujec umaknil soglasje, se izvede redni postopek izročitve.

530. člen

(1) Minister, pristojen za pravosodje, izda odločbo, s katero izročitev dovoli ali ne dovoli. Lahko izda tudi odločbo, da se izročitev odloži zaradi tega, ker teče zoper tujca, katerega izročitev se zahteva, pri domačem sodišču kazenski postopek zaradi kakšnega drugega kaznivega dejanja ali ker prestaja tujec kazen v Republiki Sloveniji.

(2) Minister, pristojen za pravosodje, ne dovoli izročitve tujca, če uživa ta v Republiki Sloveniji pravico pribežališča, če gre za politično ali vojaško kaznivo dejanje ali če ne obstaja mednarodna pogodba z državo, ki zahteva njegovo izročitev. Izročitev lahko zavrne, če gre za kazniva dejanja, za katera je v domačem zakonu predpisana kazen zapora do treh let, ali če je tuje sodišče izreklo kazen odvzema prostosti do enega leta.

531. člen

(1) V odločbi, s katero dovoli izročitev tujca, navede minister, pristojen za pravosodje:

1) da se tujec ne sme preganjati zaradi kakšnega drugega kaznivega dejanja, storjenega pred izročitvijo;

2) da se zoper njega ne sme izvršiti kazen za kakšno drugo kaznivo dejanje, storjeno pred izročitvijo;

3) da se zoper njega ne sme uporabiti hujša kazen od tiste, na katero je obsojen;

4) da se ne sme izročiti kakšni tretji državi v pregon zaradi kaznivega dejanja, ki ga je storil, preden je bila dovoljena izročitev.

(2) Poleg omenjenih pogojev lahko postavi minister, pristojen za pravosodje, za izročitev tudi druge pogoje.

532. člen

(1) Odločba, s katero je odločeno o izročitvi, se sporoči tuji državi po diplomatski poti.

(2) Odločba, s katero se dovoli izročitev, se pošlje ministrstvu, pristojnemu za notranje zadeve, ki odredi, da se tujec odpelje do meje, kjer se na dogovorjenem kraju izroči organom tuje države, ki je zahtevala izročitev.

533. člen

(1) Če zahteva izročitev iste osebe več tujih držav zaradi istega kaznivega dejanja, se da prednost prošnji države, katere državljan je ta oseba; če ta država ne zahteva izročitve, prošnji države, na katerem ozemlju je bilo kaznivo dejanje storjeno; če je bilo dejanje storjeno na ozemlju več držav ali če se ne ve, kje je bilo storjeno, pa prošnji države, ki je prva zahtevala izročitev.

(2) Če zahteva izročitev iste osebe več tujih držav zaradi raznih kaznivih dejanj, se da prednost prošnji tiste države, katere državljan je ta oseba; če ta država ne zahteva izročitve, prošnji države, na katere ozemlju je bilo storjeno najhujše kaznivo dejanje; če so dejanja enako huda, pa prošnji države, ki je prva zahtevala izročitev.

534. člen

(1) Če teče zoper nekoga, ki je v tuji državi, v Republiki Sloveniji kazenski postopek ali če ga je domače sodišče kaznovalo, lahko vloži minister, pristojen za pravosodje, prošnjo za njegovo izročitev.

(2) Prošnja se pošlje tuji državi po diplomatski poti; priložijo se ji listine in podatki iz 523. člena tega zakona.

535. člen

(1) Če je nevarnost, da bi tisti, katerega izročitev se zahteva, pobegnil ali se skrnil, lahko zahteva minister, pristojen za pravosodje, še preden ravna po prejšnjem členu, naj se zoper njega ukrene, kar je potrebno, da se pripre.

(2) V prošnji za začasn pripor je treba posebej navesti podatke o istovetnosti zahtevane osebe, naravo in označbo kaznivega dejanja, številko odločbe ter datum, kraj in naslov organa, ki je odredil pripor, oziroma podatke o pravnomočnosti sodbe in pa izjavo, da bo izročitev zahtevana po redni poti.

536. člen

(1) Če se zahtevana oseba izroči, se sme kazensko preganjati oziroma kazen izvršiti samo za kaznivo dejanje, za katero je bila dovoljena izročitev.

(2) Če je bila taka oseba pravnomočno obsojena od domačega sodišča tudi za druga pred izročitvijo storjena kazniva dejanja, za katera izročitev ni bila dovoljena, se smiselno uporabijo določbe 407. člena tega zakona.

(3) Če je izročitev dovoljena z določenimi pogoji glede vrste ali višine kazni, ki se sme izreči oziroma izvršiti, in s temi pogoji sprejeta, je sodišče pri izrekanju kazni vezano na te pogoje. Če pa gre za izvršitev že izrečene kazni, spremeni sodišče, ki je sodilo na zadnji stopnji, sodbo in prilagodi izrečeno kazen pogojem izročitve.

(4) Če je bila izročena oseba v tuji državi priprta zaradi kaznivega dejanja, zaradi katerega je bila izročena, se ji čas, ki ga je prebila v priporu, všteje v kazen.

537. člen

(1) Če zahteva izročitev tuja država od druge tuje države, zahtevano osebo pa bi bilo treba prepeljati čez ozemlje Republike Slovenije, sme na prošnjo prizadete tuje države to dovoliti minister, pristojen za pravosodje, s pogojem, da ne gre za državljana Republike Slovenije in ne za izročitev zaradi političnega ali vojaškega kaznivega dejanja.

(2) Prošnja za prevoz osebe čez ozemlje Republike Slovenije mora obsegati vse podatke iz 523. člena tega zakona.

(3) Če velja vzajemnost, obremenjujejo stroški za prevoz osebe čez ozemlje Republike Slovenije proračun.

XXXII. poglavje

POSTOPEK ZA POVRNITEV ŠKODE, REHABILITACIJO
IN UVELJAVITEV DRUGIH PRAVIC OSEB, KI SO
BILE NEUPRAVIČENO OBSOJENE ALI JIM JE BILA
NEUTEMELJENO VZETA PROSTOST

538. člen

(1) Pravico do povrnitve škode zaradi neupravičene obsodbe ima tisti, ki mu je bila pravnomočno izrečena kazenska sankcija ali je bil spoznan za krivega, pa mu je bila odpuščena kazen, pozneje pa je bil v zvezi z izrednim pravnim sredstvom novi postopek pravnomočno ustavljen ali je bil s pravnomočno sodbo oproščen obtožbe ali je bila obtožba zoper njega zavrnjena ali je bila s pravnomočnim sklepom obtožnica zavrnjena, razen v primerih:

1) če je bil postopek ustavljen ali sodba, s katero je bila obtožba zavrnjena, izrečena zaradi tega, ker je v novem postopku oškodovanec kot tožilec oziroma zasebni tožilec odstopil od pregona ali ker je oškodovanec umaknil predlog, do odstopa oziroma umika pa je prišlo po sporazumu z obdolžencem;

2) če je bila s sklepom v novem postopku obtožnica zavrnjena zaradi tega, ker sodišče ni bilo pristojno, upravičeni tožilec pa je začel pregon pred pristojnim sodiščem.

(2) Obsojenec nima pravice do povrnitve škode, če je s svojim krivim priznanjem ali kako drugače namenoma povzročil svojo obsodbo, razen če je bil v to prisiljen.

(3) Pri obsodbi za kazniva dejanja v steku se pravica do povrnitve škode lahko nanaša tudi na posamezna kazniva dejanja, glede katerih so izpolnjeni pogoji za priznanje odškodnine.

539. člen

(1) Pravica do povrnitve škode zastara v treh letih od pravnomočnosti sodbe, s katero je bil obdolženec na prvi stopnji oproščen obtožbe ali s katero je bila obtožba zavrnjena, oziroma v treh letih od pravnomočnosti sklepa, s katerim je bila obtožnica zavrnjena ali postopek na prvi stopnji ustavljen; če je na pritožbo odločalo višje sodišče, pa v treh letih od prejema njegove odločbe.

(2) Preden vloži pri sodišču tožbo za povrnitev škode, se mora oškodovanec s svojo zahtevo obrniti na državno pravobranilstvo, da se z njim sporazume o obstoju škode ter o vrsti in višini odškodnine.

(3) V primeru iz 2. točke prvega odstavka prejšnjega člena je mogoče odločiti o zahtevi le, če upravičeni tožilec ni začel pregona pred pristojnim sodiščem v treh mesecih od prejema pravnomočnega sklepa. Če začne upravičeni tožilec pregon pred pristojnim sodiščem po preteku tega roka, se postopek za povrnitev škode prekine, dokler se ne konča kazenski postopek.

540. člen

(1) Če zahtevi za povrnitev škode ni ugodeno ali če državno pravobranilstvo in oškodovanec ne dosežeta sporazuma v treh mesecih od njene vložitve, sme vložiti oškodovanec pri pristojnem sodišču tožbo za povrnitev škode. Če je bil dosežen sporazum le glede dela zahtevka, sme vložiti tožbo glede ostanka.

(2) Dokler traja postopek iz prejšnjega odstavka, ne teče zastaranje iz prvega odstavka 539. člena tega zakona.

(3) Tožba za povrnitev škode se vloži zoper Republiko Slovenijo.

541. člen

(1) Dediči podedujejo samo oškodovančevo pravico do povrnitve premoženjske škode. Če je oškodovanec že vložil zahtevek, morejo dediči nadaljevati postopek le v mejah njegovega prejšnjega odškodninskega zahtevka.

(2) Dediči oškodovanca lahko po njegovi smrti nadaljujejo postopek za povrnitev škode oziroma lahko začno postopek, če je oškodovanec umrl, preden je potekel zastaralni rok, ne da bi se bil zahtevku odpovedal.

542. člen

(1) Pravico do povrnitve škode ima tudi:

1) kdor je bil v priporu, ni pa bil uveden zoper njega kazenski postopek ali je bila s pravnomočnim sklepom obtožnica zavrnjena, ali pa je bil postopek ustavljen, ali je bil s pravnomočno sodbo oproščen obtožbe, ali je bila obtožba zavrnjena;

2) kdor je prestajal prostostno kazen, v zvezi z obnovo kazenskega postopka ali z zahtevo za varstvo zakonitosti pa mu je bila izrečena krajša prostostna kazen, kot jo je že prestal, ali mu je bila izrečena kazenska sankcija, ki ni bila v odvzemu prostosti, ali je bil spoznan za krivega, pa mu je bila odpuščena kazen;

3) komur je bila zaradi napake ali nezakonitega dela organa neutemeljeno vzeta prostost ali je bil dalj pridržan v priporu ali v zavodu za prestajanje kazni ali ukrepa;

4) kdor je prebil v priporu dalj časa, kot traja zapor, na katerega je bil obsojen.

(2) Tisti, ki mu je bila brez zakonskega razloga vzeta prostost po 157. členu tega zakona, ima pravico do povrnitve škode, če zoper njega ni bil odrejen pripor in mu čas, kolikor mu je bila vzeta prostost, ni bil vštet v kazen, izrečeno za kaznivo dejanje ali za prekršek.

(3) Do povrnitve škode nima pravice, kdor je s svojim nedovoljenim ravnanjem povzročil, da mu je bila vzeta prostost. V primerih iz 1. ali 2. točke prvega odstavka tega člena je izključena pravica do povrnitve škode tudi, če so bile podane okoliščine iz 1. ali 2. točke prvega odstavka 538. člena.

(4) V postopku za povrnitev škode v primerih iz prvega in drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe tega poglavja.

543. člen

(1) Če je bil primer, na katerega se nanaša neupravičena obsodba ali neutemeljen odvzem prostosti neke osebe, prikazan v sredstvu javnega obveščanja in je bilo s tem prizadeto njeno dobro ime, objavi sodišče na njeno zahtevo v časniku ali drugem sredstvu javnega obveščanja sporočilo o odločbi, iz katere izhaja neupravičenost prejšnje obsodbe oziroma neutemeljenost odvzema prostosti. Če primer ni bil prikazan v sredstvu javnega obveščanja, pošlje na zahtevo te osebe tako sporočilo njenemu delodajalcu. Po obsojenčevi smrti imajo to pravico njegov zakonec oziroma oseba, s katero je živel v zunajzakonski skupnosti, otroci, starši, bratje in sestre.

(2) Zahteva iz prejšnjega odstavka je dopustna, tudi če ni bila zahtevana povrnitev škode.

(3) Neodvisno od pogojev, ki so določeni v 538. členu tega zakona, je zahteva iz prvega odstavka tega člena dopustna tudi v primeru, ko je bila v zvezi z izrednim pravnim sredstvom spremenjena pravna kvalifikacija dejanja, če je bilo zaradi pravne kvalifikacije v prejšnji sodbi huje prizadejano dobro ime obsojenca.

(4) Zahtevo iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena je treba podati v šestih mesecih (prvi odstavek 539. člena) pri sodišču, ki je v kazenskem postopku sodilo na prvi stopnji. O njej odloča senat (šesti odstavek 25. člena). Pri odločanju o zahtevi se smiselno uporabljajo drugi in tretji odstavek 538. člena in tretji odstavek 542. člena tega zakona.

544. člen

Sodišče, ki je v kazenskem postopku sodilo na prvi stopnji, izda po uradni dolžnosti sklep, s katerim razveljavi vpis neupravičene obsodbe v kazenski evidenci. Sklep pošlje ministrstvu, pristojnemu za pravosodje. O razveljavljenem vpisu se ne smeje nikomur dajati podatki iz kazenske evidence.

545. člen

Oseba, kateri je bil dovoljen pregled in prepis spisov (128. člen), ki se nanašajo na neupravičeno obsodbo ali na neutemeljen odvzem prostosti, ne sme uporabiti podatkov iz teh spisov na tak način, da bi bilo to škodljivo za rehabilitacijo tistega, proti kateremu je tekel kazenski postopek. Predsednik sodišča je dolžan na to opozoriti osebo, ki je dobila dovoljenje za pregled, in se to proti njenemu podpisu zaznamuje na spisu.

546. člen

(1) Osebi, ki ji je zaradi neopravičene obsodbe ali neutemeljenega odvzema prostosti prenehalo delovno razmerje ali lastnost zavarovanca socialnega zavarovanja ali ji je bila onemogočena oziroma odložena zaposlitev, do katere bi sicer prišlo, se prizna delovna oziroma zavarovalna doba, kot da bi bila delala tisti čas, ki ga je zaradi neopravičene obsodbe ali neutemeljenega odvzema prostosti izgubila. V to dobo se všteje tudi čas nezaposlenosti, do katere je prišlo zaradi neopravičene obsodbe ali neutemeljenega odvzema prostosti, če se to ni zgodilo po njeni krivdi.

(2) Pri vsakem odločanju o pravici, na katero vpliva dolžina delovne oziroma zavarovalne dobe, upošteva pristojni organ dobo, priznana po prejšnjem odstavku.

(3) Če organ iz prejšnjega odstavka ne upošteva dobe, priznane po prvem odstavku tega člena, lahko oškodovanec zahteva, naj sodišče iz prvega odstavka 540. člena tega zakona ugotovi, da mu je ta čas po zakonu priznan. Tožba se vložijo zoper organ, ki ne priznava priznane dobe in zoper Republiko Slovenijo.

(4) Na zahtevo organa, pri katerem se pravica iz drugega odstavka tega člena uveljavlja, se izplača iz proračunskih sredstev Republike Slovenije predpisani prispevek za čas, za katerega je bila po prvem odstavku tega člena doba priznana.

(5) Zavarovalna doba, priznana po prvem odstavku tega člena, se v celoti všteva v pokojninsko dobo.

XXXIII. poglavje

POSTOPEK ZA IZDAJO TIRALICE IN RAZGLASA

547. člen

Če se ne ve za stalno ali začasno prebivališče obdolženca, kadar je to po določbah tega zakona nujno, zahteva sodišče od policije, naj obdolženca poišče in sporoči sodišču njegov naslov.

548. člen

(1) Tiralica se sme odrediti, če je obdolženec, zoper katerega je uveden kazenski postopek zaradi kaznivega dejanja, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti in za katero je v zakonu predpisana kazen zapora dveh ali več let, na begu in če je izdana odredba, da se obdolženec privede, ali sklep, da se pripre.

(2) Tiralico odredi sodišče, pred katerim teče kazenski postopek.

(3) Tiralica se odredi tudi v primeru, če obdolženec pobegne iz zavoda, v katerem prestaja kazen, ne glede na njeno višino, ali če pobegne iz zavoda, v katerem prestaja zavodski ukrep, ki je zvezan z odvzemom prostosti. Odredbo izda v takem primeru upravnik zavoda.

(4) Odredba za tiralico, ki jo izda sodišče ali upravnik zavoda, se pošlje policiji v izvršitev.

(5) Policija vodi evidenco izdanih tiralic. Podatki o osebah, zoper katere je bila odrejena tiralica, se iz evidence zbršejo, brž ko pristojni organ tiralico prekliče.

549. člen

(1) Če so potrebni podatki o posameznih predmetih, ki so v zvezi s kaznivim dejanjem, ali če je treba take predmete najti, posebno pa, če je to potrebno, da se ugotovi istovetnost najdenega neznanega trupla, se odredi razpis razglasa, v katerem se zahteva, naj se podatki ali sporočila pošljejo organu, ki vodi postopek.

(2) Policija sme objavljati tudi fotografije trupel in pogrešanih, če so razlogi za sum, da je smrt oziroma izginotje posledica kaznivega dejanja.

550. člen

Organ, ki je odredil tiralico ali razglas, ju mora takoj preklicati, ko se izsledi iskana oseba ali najde predmet, ko zastara kazenski pregon ali izvršitev kazni ali ko se pokažejo drugi razlogi, zaradi katerih tiralica oziroma razglas nista več potrebna.

551. člen

(1) Tiralico in razglas razpiše ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(2) Za obveščanje javnosti o tiralici ali razglasu se smejo uporabljati tudi sredstva javnega obveščanja.

(3) Če je verjetno, da je tisti, za katerim je odrejena tiralica, v tujini, sme ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, razpisati tudi mednarodno tiralico.

(4) Na prošnjo tujega organa sme ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, razpisati tiralico tudi za nekoga, za katerega se sumi, da je v Republiki Sloveniji, če da tuji organ v prošnji izjavo, da bo zahteval njegovo izročitev, če bo najden.

(5) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za primere, ko policija razpiše iskanje oseb ali stvari.

Zakon o kazenskem postopku – ZKP (Uradni list RS, št. 63/94) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

XXXIV. poglavje
PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

552. člen

(1) Za kazniva dejanja, za katera se storilec preganja po določenih kazenskega zakonika na predlog, začne rok iz prvega odstavka 52. člena tega zakona teči od dneva uveljavitve tega zakona.

(2) Kazenski postopek za kazniva dejanja, ki so se pred uveljavitvijo tega zakona preganjala po uradni dolžnosti ali na zasebno tožbo, po uveljavitvi tega zakona pa na predlog, se vodi po predpisih, ki so se uporabljali pred uveljavitvijo zakona, če je bila do dneva uveljavitve vložena obtožba.

(3) Če se po uveljavitvi tega zakona v zvezi z rednim ali izrednim pravnim sredstvom razveljavi sodba ali dovoli obnova kazenskega postopka za kaznivo dejanje, ki se po uveljavitvi zakona preganja na predlog, velja zasebna tožba za predlog upravičenca, za nadaljevanje postopka za kaznivo dejanje, ki se je pred uveljavitvijo zakona preganjalo po uradni dolžnosti, pa je potreben predlog. Rok za podajo predloga teče od dneva, ko je bil upravičenec obveščen o razveljavitvi sodbe oziroma dovolitvi obnove kazenskega postopka.

553. člen

Predpise o povrnitvi stroškov kazenskega postopka iz 99. člena ter predpise o vodenju kazenske evidence in evidence izrečenih vzgojnih ukrepov mladoletnikom iz 135. člena tega zakona, izda minister, pristojen za pravosodje, v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

554. člen

Ministrstvo, pristojno za pravosodje, v roku šestih mesecev po uveljavitvi tega zakona iz kazenske evidence izbriše vse obsodbe, za katere so izpolnjeni pogoji za zakonsko rehabilitacijo (508. člen).

555. člen

Ministrstvo, pristojno za pravosodje, prevzame od ministrstva, pristojnega za notranje zadeve, kazensko evidenco v roku dveh mesecev po uveljavitvi tega zakona.

556. člen

(1) O zahtevi za obnovo kazenskega postopka zoper sodbo vojaškega sodišča, ki je bilo pristojno za območje Republike Slovenije, ki je postala pravnomočna pred 25. junijem 1991, odloča sodišče prve stopnje, ki bi bilo po določbah tega zakona pristojno za sojenje na prvi stopnji.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka, o zahtevi za obnovo kazenskega postopka zoper sodbo vojaškega sodišča, ki je bilo pristojno za območje katerekoli izmed republik bivše Jugoslavije, ki je postala pravnomočna pred 25. junijem 1991, odloča okrožno sodišče v Ljubljani. Pravico do zahteve za obnovo kazenskega postopka po taki sodbi imajo obsojenci, ki so ali so kadarkoli bili slovenski državljani po predpisih, ki so veljali do 25. junija 1991.

(3) Določba prejšnjega odstavka se smiselno uporablja tudi glede postopkov, predpisanih v XXIX. in XXXII. poglavju tega zakona.

557. člen

Za odločanje o obnovi kazenskega postopka v zadevah, v katerih je pred 1. januarjem 1954 na prvi stopnji sodilo Vrhovno sodišče LR Slovenije, je pristojno sodišče,

ki bi bilo po določbah tega zakona pristojno za sojenje na prvi stopnji.

558. člen

Za obsojenca, ki je bil do uveljavitve tega zakona pravnomočno obsojen v nenavzočnosti na podlagi določbe tretjega in četrtega odstavka 300. člena Zakona o kazenskem postopku (Uradni list SFRJ, št. 4/77, 14/85, 74/87, 57/89 in 3/90), se lahko kazenski postopek obnovi pod pogoji določenimi v 410. členu navedenega zakona.

559. člen

Ne glede na rok iz tretjega odstavka 421. člena tega zakona smejo obsojenec, zagovornik in osebe iz drugega odstavka 367. člena tega zakona zoper sodno odločbo, ki je postala pravnomočna pred uveljavitvijo tega zakona, in zoper sodni postopek, ki je tekel pred tako pravnomočno odločbo, vložiti zahtevo za varstvo zakonitosti v roku dveh let po uveljavitvi tega zakona.

560. člen

(1) Zoper sodbo vojaškega sodišča, ki je bilo pristojno za območje Republike Slovenije, ki je postala pravnomočna pred 25. junijem 1991, se sme, po določbah tega zakona, vložiti zahteva za varstvo zakonitosti in zahteva za izredno omilitev kazni.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se sme zoper sodbo vojaškega sodišča, ki je bilo pristojno za območje katerekoli republike bivše Jugoslavije, ki je postala pravnomočna pred 25. junijem 1991, po določbah tega zakona vložiti zahteva za varstvo zakonitosti in zahteva za izredno omilitev kazni, če je ali je bil obsojenec slovenski državljani še po predpisih, ki so veljali do 25. junija 1991.

561. člen

Če do uveljavitve tega zakona ni bilo odločeno o obsojenčevi zahtevi za izreden preizkus pravnomočne sodbe, se o tej zahtevi odloči po določbah tega zakona o zahtevi za varstvo zakonitosti.

562. člen

Osebam, ki so bile neupravičeno obsojene pred 1. januarjem 1954 in katere zaradi preteka roka iz prvega odstavka 539. člena tega zakona ne bi mogle uveljavljati pravice do povrnitve škode, ta pravica zastara v treh letih od dneva, ko začne veljati ta zakon.

563. člen

Pravico do povrnitve škode po 538. členu tega zakona ima tudi tisti, ki je prestajal prostostno kazen v zvezi z zahtevo za izreden preizkus pravnomočne sodbe, pa mu je bila izrečena krajša prostostna kazen, kot jo je že prestal, ali mu je bila izrečena kazenska sankcija, ki ni bila v odvzemu prostosti, ali je bil spoznan za krivega, pa mu je bila odpuščena kazen.

564. člen – upoštevan ZKP-E

Pravice in dolžnosti, ki jih ima po tem zakonu predsednik okrožnega sodišča, razen po 191. in 213.d členu tega zakona, ima glede kaznivih dejanj iz pristojnosti okrajnega sodišča predsednik tega sodišča.

565. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, se v Republiki Sloveniji preneha uporabljati zakon o kazenskem postopku (Uradni list SFRJ, št. 4/77, 14/85, 74/87, 57/89 in 3/90).

566. člen

Ta zakon začne veljati 1. januarja 1995.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku – ZKP-A (Uradni list RS, št. 72/98) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

82. člen – upoštevan ZKP-D
(prenehal veljati)

83. člen

Pravila o poravnavanju predpiše minister, pristojen za pravosodje, v soglasju z ministrom, pristojnim za delo, družino in socialne zadeve, v roku treh mesecev po uveljavitvi tega zakona.

84. člen

(1) Minister, pristojen za pravosodje, v roku treh mesecev po uveljavitvi tega zakona izda podrobnejše predpise o izvrševanju pripora.

(2) Do izdaje predpisov iz prejšnjega odstavka se uporabljajo določbe pravilnika o izvrševanju pripora (Uradni list SRS, št. 22/81), kolikor niso v nasprotju s tem zakonom.

85. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, prenehajo veljati določbe zakona o izvrševanju kazenskih sankcij (Uradni list SRS, št. 17/78 ter Uradni list RS, št. 12/92, 58/93 in 10/98), ki se nanašajo na izvrševanje pripora.

86. člen

Postopek v zahtevah za varstvo zakonitosti, vloženih pred uveljavitvijo tega zakona, se izvede in dokonča po dosedanjih določbah zakona o kazenskem postopku.

87. člen

Vlada Republike Slovenije sprejme predpis iz drugega odstavka 76. člena tega zakona (506.a člen zakona) v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

88. člen

Ta zakon začne veljati tri mesece po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku – ZKP-D (Uradni list RS, št. 111/01) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

26. člen

Minister, pristojen za pravosodje, izda predpis iz drugega odstavka 117. člena zakona v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

27. člen

V treh mesecih po uveljavitvi tega zakona minister, pristojen za pravosodje, spremeni pravilnik o izvrševanju pripora (Uradni list RS, št. 36/95) v skladu z določbo četrtega odstavka 213.b člena zakona.

28. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, prenehajo veljati določba 82. člena zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o kazenskem postopku – ZKP-A (Uradni list RS, št. 72/98), zakon o spremembi zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o kazenskem postopku – ZKP-B (Uradni list RS, št. 6/99) ter zakon o spremembi zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o kazenskem postopku – ZKP-C (Uradni list RS, št. 66/2000).

29. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku – ZKP-E (Uradni list RS, št. 56/03) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

62. člen

Vlada Republike Slovenije izda predpis iz drugega odstavka 160.a člena zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

63. člen

Če na dan uveljavitve tega zakona že teče rok za vložitev zahteve za varstvo zakonitosti zoper odločbo iz četrtega odstavka 420. člena zakona, se ta rok izteče po predpisih, ki so veljali do uveljavitve tega zakona.

64. člen

Določbe 12. člena tega zakona (spremenjeni 148. člen zakona), 13. člena tega zakona (148.a člen zakona), 16. člena tega zakona (spremenjeni 157. člen zakona) in 22. člena tega zakona (spremenjeni 169. člen zakona) se začnejo uporabljati eno leto po uveljavitvi tega zakona.

65. člen

Ta zakon začne veljati trideseti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku – ZKP-F (Uradni list RS, št. 43/04) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

26. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, prenehajo veljati 49. člen Zakona o policiji (Uradni list RS, št. 110/03 – uradno prečiščeno besedilo) in členi od 96 do 107 Pravilnika o policijskih pooblastilih (Uradni list RS, št. 51/2000).

Za ukrepe, ki se na dan uveljavitve tega zakona izvajajo na podlagi dovoljenja generalnega direktorja policije ali pristojnega državnega tožilca iz drugega odstavka 49. člena Zakona o policiji je potrebno v roku dveh mesecev po uveljavitvi tega zakona pridobiti odredbo pristojnega organa v skladu z določbami zakona.

27. člen

Generalni državni tožilec uskladi splošna navodila iz sedmega odstavka 161.a člena zakona v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

28. člen

Generalni državni tožilec izda splošna navodila iz šestega odstavka 162. člena zakona v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

29. člen

Ta zakon začne veljati 23. maja 2004.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku – ZKP-G (Uradni list RS, št. 101/05) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

19. člen

Začasna zavarovanja zahtevkov za odvzem premoženjske koristi, ki so na dan uveljavitve tega zakona odrejena na podlagi določb, ki so veljale do uveljavitve tega zakona, mora državni tožilec predlagati podaljšanje v skladu s prvim od-

stavkom 502.c člena zakona v roku treh mesecev po uveljavitvi tega zakona, razen če sodišče v zadnjem sklepu, izdanem pred uveljavitvijo tega zakona, ni določilo krajšega roka.

20. člen

(1) Ne glede na rok iz tretjega odstavka 421. člena zakona smejo obsojenec, zagovornik, osebe iz drugega odstavka 367. člena zakona in krvni sorodniki v stranski vrsti do vključno tretjega kolena zoper sodno odločbo za kazniva dejanja iz drugega odstavka tega člena, ki je postala pravnomočna do 2. 7. 1990 in o kateri ni bilo pravnomočno odločeno na podlagi zahteve za varstvo zakonitosti po 559. členu Zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 63/94), ter zoper sodni postopek, ki je tekel pred tako pravnomočno odločbo, vložiti zahtevo za varstvo zakonitosti do 31. 12. 2008.

(2) Zahteva za varstvo zakonitosti po prejšnjem odstavku se lahko vložijo zoper sodne odločbe za kazniva dejanja iz:

1. Zakona o kaznivih dejanjih zoper narod in državo (Uradni list DFJ, št. 66/45 in Uradni list FLRJ, št. 59/46);

2. Zakona o pobijanju nedovoljene špekulacije in gospodarske sabotaže (Uradni list DFJ, št. 26/45, 32/45 in 53/45);

3. Zakona o zatiranju nedovoljene trgovine, nedovoljene špekulacije in gospodarske sabotaže (Uradni list FLRJ, št. 56/46, 66/46, 74/46, 105/46, 44/47 in 104/47);

4. Zakona o kaznivih dejanjih zoper splošno ljudsko premoženje ter premoženje združnih in drugih družbenih organizacij (Uradni list FLRJ, št. 87/48);

5. Zakona o kaznovanju zločinov in prestopkov zoper slovensko narodno čast (Uradni list SNOS in NVS, št. 7/45);

6. Uredbe o vojaških sodiščih (Vestnik, službeno glasilo glavnega štaba NOV in PO Slovenije, št. 6 z dne 20. 10. 1944);

7. Zakona o konfiskaciji imovine in izvrševanju konfiskacije (Uradni list DFJ, št. 40/45);

8. Zakona o zaplembi premoženja in izvrševanju zaplembe (Uradni list FLRJ, št. 61/46);

9. Zakona o vojaških kaznivih dejanjih (Uradni list FLRJ, št. 107/48):

– 16. člen (sovražno govorjenje o vojski),

– 34. člen (izmikanje vojaški službi zaradi verskega ali drugega osebnega prepričanja);

10. Temeljnega zakona o kmetijskih zadrugah (Uradni list FLRJ, št. 49/49):

– 112. člen,

– 113. člen;

11. Kazenskega zakonika (Uradni list FLRJ, št. 13/51, 30/59, 11/62 in 31/62 ter Uradni list SFRJ, št. 15/65, 15/67, 20/69 in 6/73):

– 109. člen (sodelovanje pri sovražnem delovanju proti FLRJ),

– 117. člen (združevanje zoper ljudstvo in državo),

– 118. člen (sovražna propaganda),

– 236. člen (neizpolnitev obvezne oddaje kmetijskih pridelkov),

– 237. člen (dajanje krivih podatkov, ki so v zvezi z oddajo in umetno povečanje teže oddanih pridelkov),

– 238. člen (zanemarjanje obdelave zemlje in vzreje živil),

– 239. člen (škodljivstvo v kmetijstvu),

– 240. člen (izpodkopavanje zadruga),

– 241. člen (kršitev prostovoljnosti članstva v zadrugah),

– 292.a člen (širjenje lažnih vesti);

12. Kazenskega zakona SFRJ (Uradni list SFRJ, št. 44/76, 34/84, 74/87, 57/89, 3/90 in 38/90):

– 131. člen (sodelovanje pri sovražnem delovanju),

– 133. člen (sovražna propaganda),

– 201. člen (neizpolnitev ukaza ali odrekanje pokornosti),

– 202. člen (odklonitev sprejema ali uporabe orožja),

– 214. člen (nepokorščina pri vpoklicu v vojaško službo in izmikanje vojaški službi);

13. Kazenskega zakona SR Slovenije (Uradni list SRS, št. 12/77, 3/78, 19/84, 47/87, 33/89 in 5/90):

– 228. člen (širjenje lažnih vesti),

– 236. člen (zloraba vere in cerkve).

(3) V zvezi s sodnimi odločbami in sodnimi postopki iz prejšnjih odstavkov zoper duhovnike in duhovnice oziroma redovnike in redovnice registriranih verskih skupnosti lahko zahtevo za varstvo zakonitosti po tem členu vložijo tudi zakoniti zastopniki njihovih registriranih verskih skupnosti.

(4) Zahteve za varstvo zakonitosti zoper sodne odločbe in sodne postopke iz prejšnjih odstavkov, ki so bile zavržene kot prepozne zaradi izteka roka iz 559. člena Zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 63/94), se lahko v skladu s prejšnjimi odstavki ponovno vložijo.

(5) Krvni sorodniki v stranski vrsti do vključno tretjega kolena in zakoniti zastopniki registriranih verskih skupnosti smejo vložiti zahtevo za varstvo zakonitosti iz tega člena po obsojenčevi smrti in v njegovo korist.

21. člen

Določbe prvega in drugega odstavka 4. in 12. člena tega zakona se začnejo uporabljati z dnem uveljavitve zakona iz tretjega odstavka 141.a člena zakona.

22. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembi in dopolnitvi Zakona o kazenskem postopku – ZKP-H (Uradni list RS, št. 14/07) vsebuje naslednji prehodno in končno določbo:

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

3. člen

Vlada Republike Slovenije v dveh mesecih po uveljavitvi tega zakona z njim uskladi predpis iz drugega odstavka 160.a člena zakona.

4. člen

Ta zakon začne veljati trideseti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne šestdeseti dan po njegovi uveljavitvi.

VLADA**1701. Uredba o določitvi kvote za zaposlovanje invalidov**

Na podlagi tretjega odstavka 62. člena in za izvrševanje 62. do 65. člena Zakona o zaposlitveni rehabilitaciji in zaposlovanju invalidov (Uradni list RS, št. 16/07 – uradno prečiščeno besedilo) Vlada Republike Slovenije izdaja

UREDBO**o določitvi kvote za zaposlovanje invalidov****I. SPLOŠNE DOLOČBE****1. člen**

(vsebina)

Ta uredba določa delež zaposlenih invalidov od celotnega števila zaposlenih pri posameznem delodajalcu (v nadaljnjem besedilu: kvota), dokazila o izpolnjevanju kvote ter višino in čas prejemanja nagrade za preseganje kvote.

2. člen

(zavezanci za izpolnjevanje kvote)

(1) Zavezanec za izpolnjevanje kvote (v nadaljnjem besedilu: zavezanec) je vsak delodajalec, ki zaposluje najmanj 20 oseb.

(2) V celotno število zaposlenih oseb se štejejo tudi družbeniki zasebnih družb in zavodov v Republiki Sloveniji, ki so poslovodne osebe na podlagi pogodbe o zaposlitvi pri istem delodajalcu, samostojni podjetniki posamezniki in druge osebe, ki na območju Republike Slovenije samostojno opravljajo poklicno oziroma drugo dovoljeno dejavnost ter so na teh podlagah zavarovani.

(3) Ta uredba ne velja za tuja diplomatska in konzularna predstavništva, invalidska podjetja in zaposlitvene centre.

3. člen

(kvota glede na dejavnost zavezanca)

(1) Kvota se določi različno po dejavnostih, in sicer glede na področja v skladu z Uredbo o uvedbi in uporabi standardne klasifikacije dejavnosti (Uradni list RS, št. 2/02).

(2) Dejavnost zavezanca iz prejšnjega odstavka je tista, ki je razvidna iz obvestila o identifikaciji in razvrstitvi po dejavnosti za poslovni subjekt Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve (AJPES).

(3) V skladu s prvim odstavkom tega člena se določijo:

2-odstotna kvota za:

– B) ribištvo in ribiške storitve,

– G) trgovino, popravila motornih vozil in izdelkov široke porabe,

– H) gostinstvo,

– J) finančno posredništvo,

– L) dejavnost javne uprave in obrambe, obvezno socialno zavarovanje ter

– O) druge javne, skupne in osebne storitvene dejavnosti;

3-odstotna kvota za:

– F) gradbeništvo,

– I) promet, skladiščenje in zveze,

– K) poslovanje z nepremičninami, najem in poslovne storitve ter

– M) izobraževanje;

6-odstotna kvota za:

– A) kmetijstvo, lov, gozdarstvo,

– C) rudarstvo,

– D) predelovalne dejavnosti,

– E) oskrba z električno energijo, plinom in vodo in

– N) zdravstvo in socialno varstvo.

4. člen

(kvota glede na velikost zavezanca)

Kvota iz prejšnjega člena se za zavezance, ki zaposlujejo manj kot 50 oseb, zniža za eno odstotno točko, vendar ne more biti nižja od dveh odstotkov.

5. člen

(možnost izbire za zavezanca)

Zavezanec lahko svojo obveznost glede kvote izpolni tako, da:

– ima zaposleno predpisano število invalidov,

– sklene pogodbo o poslovnem sodelovanju z invalidskim podjetjem oziroma zaposlitvenim centrom, po kateri so priznani stroški dela najmanj v višini minimalne plače mesečno za vsakega manjkajočega invalida (v nadaljnjem besedilu: nadomestna izpolnitev kvote),

– plača prispevek za vzpodbujanje zaposlovanja invalidov.

II. IZPOLNJEVANJE KVOTE Z ZAPOSLOVANJEM INVALIDOV**6. člen**

(vštevanje invalidov v kvoto)

(1) Delodajalec lahko izpolni kvoto le z zaposlenimi invalidi, ki jih je prijavil v zavarovanje v skladu z Navodilom za izpolnjevanje obrazca prijave v zavarovanje za invalide (Uradni list RS, št. 10/05 in 43/05, v nadaljnjem besedilu: navodilo).

(2) V kvoto za posamezni mesec se štejejo le invalidi, ki so bili prijavljeni v zavarovanje kot invalidi najpozneje do zadnjega dne v mesecu.

(3) V kvoto se štejejo invalidi, ki se skladno s 3. členom navodila štejejo kot zavarovanci invalidi in imajo sklenjeno pogodbo o zaposlitvi za najmanj 20 ur na teden.

7. člen

(neustrezno prijavljeni invalidi)

Invalidi, ki niso prijavljeni v skladu s prejšnjim členom, se delodajalcu ne štejejo v kvoto, niti je delodajalec z njimi ne more presegati.

III. NADOMESTNA IZPOLNITEV KVOTE**8. člen**

(pogoji za nadomestno izpolnitev kvote)

(1) Zavezanec lahko nadomestno izpolni kvoto s sklenitvijo in obojestransko izpolnitvijo obveznosti iz pogodbe o poslovnem sodelovanju (v nadaljnjem besedilu: pogodba) z zaposlitvenim centrom ali invalidskim podjetjem. Nadomestna izpolnitev kvote za posamezni mesec je izpolnjena, če stroški dela iz pogodbe dosegajo ali presegajo znesek minimalne plače za vsakega invalida, ki bi ga moral delodajalec zaposliti, da bi izpolnil predpisano kvoto.

(2) Izdelki oziroma storitve, ki so predmet pogodbe iz prejšnjega odstavka, morajo biti izdelani oziroma storitve opravljene z delavci zaposlitvenega centra ali invalidskega podjetja.

(3) V izpisu iz sodnega registra mora biti razvidno, da ima invalidsko podjetje ali zaposlitveni center registrirano dejavnost, na katero se nanaša predmet pogodbe.

(4) Sklenjeno pogodbo mora zavezanec, ki želi nadomestno izpolniti kvoto, poslati Skladu Republike Slovenije za vzpodbujanje zaposlovanja invalidov (v nadaljnjem besedilu: sklad) v sedmih dneh po sklenitvi.

9. člen

(napoved nadomestne izpolnitve kvote)

(1) Sklad poslano pogodbo šteje kot napoved zavezanca, da namerava nadomestno izpolniti kvoto. Zaradi lažjega evidentiranja mora zavezanec skupaj s pogodbo poslati skladu tudi izpolnjen obrazec za napoved nadomestne izpolnitve, ki ga pripravi sklad.

(2) Sklad upošteva napoved nadomestne izpolnitve kvote od prvega dne v mesecu, ko prejme pogodbo z obrazcem sklada za napoved.

(3) Nadomestno izpolnitev kvote je možno napovedati za največ dvanajst mesecev. Po preteku tega časa je potrebna ponovna napoved.

10. člen

(vsebina pogodbe)

V pogodbi se določijo zlasti:

- predmet pogodbe,
- vrednost za posamezno vrsto storitve oziroma izdelkov in skupna pogodbeno vrednost, brez DDV,
- stroški dela za posamezno vrsto storitve oziroma izdelkov in celotni stroški dela po pogodbi,
- rok za izpolnitev pogodbenih obveznosti in
- plačilni rok.

11. člen

(sprememba pogodbe)

Ob spremenjenih elementih pogodbe sta pogodbeni stranki dolžni skleniti aneks k pogodbi in ga predložiti skladu v sedmih dneh po sklenitvi skupaj z obrazcem sklada za napoved. Sklad upošteva aneks z mesecem, ko ga prejme.

12. člen

(dolžnost zavezanca, da dokaže nadomestno izpolnitev kvote)

(1) Zavezanec mora najpozneje v roku 60 dni po izteku napovedanega obdobja uveljavljanja nadomestne izpolnitve kvote poslati skladu poročilo o obojestranski izpolnitvi pogodbene obveznosti na obrazcu, ki ga pripravi sklad (v nadaljnjem besedilu: obrazec poročila).

(2) Obrazec poročila poleg odgovorne osebe zavezanca podpiše tudi odgovorna oseba zaposlitvenega centra ali invalidskega podjetja. Na zahtevo sklada sta pogodbeni stranki dolžni predložiti dodatna dokazila o obojestranski izpolnitvi pogodbe, na primer bančne izpiske in druga dokazila.

(3) Zavezanca, ki skladu ne bo pravočasno predložili poročila, bo sklad pozval, da to stori najpozneje v sedmih dneh po prejemu poziva. Če zavezanec tudi v naknadno postavljenem roku skladu ne bo predložil poročila in dokazil iz prvega in drugega odstavka tega člena, bo sklad štel, da nadomestna izpolnitev kvote ni bila opravljena.

13. člen

(neizpolnitev kvote)

(1) Če zavezanec, ki je napovedal nadomestno izpolnitev kvote, le te ni izpolnil v celoti, mora mesečno ob izplačilu plač obračunati in plačati v sklad sorazmerni prispevek iz 15. člena te uredbe.

(2) Zavezancu, ki kvote ne izpolni, niti ne poravnava prispevka za zaposlovanje invalidov, izda sklad odločbo o obveznosti plačila prispevka za zaposlovanje invalidov skupaj z zamudnimi obrestmi, izračunanimi na zadnji dan v mesecu, ko je obveznost nastala.

14. člen

(dolžnost poročanja za invalidska podjetja in zaposlitvene centre)

Zaposlitveni centri in invalidska podjetja so dolžni v letnih poročilih oziroma revidiranih letnih poročilih poročati

tudi o izpolnitvi pogodbenih obveznosti na podlagi sklenjenih pogodb, po katerih so zavezanci uveljavljali nadomestno izpolnitev kvote.

IV. PLAČILO PRISPEVKA ZA VZPODBUJANJE ZAPOSLOVANJA INVALIDOV

15. člen

(višina in način plačevanja prispevka za vzpodbujanje zaposlovanja invalidov)

Zavezanec, ki kvote ne izpolni z zaposlovanjem invalidov niti z nadomestno izpolnitvijo, je dolžan mesečno ob izplačilu plač obračunati in plačati v sklad prispevek za vzpodbujanje zaposlovanja invalidov v višini 70 odstotkov minimalne plače za vsakega invalida, ki bi ga bil dolžan zaposliti za izpolnitev predpisane kvote.

V. NAGRADA ZA PRESEGANJE KVOTE

16. člen

(upravičenci do nagrade za preseganje kvote)

(1) Delodajalec, ki zaposluje več invalidov, kakor je določeno s kvoto, in delodajalec, ki zaposluje manj kakor 20 zaposlenih in ima zaposlene invalide, katerih invalidnost ni nastala zaradi poškodbe pri delu ali poklicne bolezni pri tem delodajalcu, je upravičen do nagrade v višini 25 odstotkov minimalne plače na mesec za vsakega zaposlenega invalida nad predpisano kvoto.

(2) Nagrade za preseganje kvote ne morejo uveljavljati delodajalci, ki so neposredni proračunski uporabniki državnega proračuna.

17. člen

(uveljavljanje pravice do nagrade za preseganje kvote)

(1) Delodajalec, ki en mesec presega predpisano kvoto, lahko do 20. v naslednjem mesecu vloži na sklad vlogo za nagrado za preseganje kvote.

(2) Nagrada za preseganje kvote se lahko prizna za največ šest zaporednih mesecev. V to obdobje se od preteklih mesecev lahko všteje največ en mesec pred vložitvijo vloge.

(3) O pravici do nagrade za preseganje kvote odloči sklad z odločbo.

(4) Nagrada se začne izplačevati najpozneje v 90 dneh od pravnomočnosti odločbe sklada.

18. člen

(kronološko načelo)

Delodajalci, ki zaposlujejo več invalidov, kakor je s to uredbo določeno za njihovo dejavnost, morajo pri uveljavljanju finančnih vzpodbud pri skladu upoštevati kronološko načelo in sicer tako, da se invalidi všttevajo v kvoto po datumu sklenitve pogodbe o zaposlitvi pri istem delodajalcu ne glede na čas nastanka invalidnosti. V kvoto se všttevajo invalidi s starejšim datumom sklenitve pogodbe o zaposlitvi, finančne vzpodbude zaradi preseganja kvote pa lahko delodajalci uveljavljajo za invalide z novejšim datumom sklenitve pogodbe o zaposlitvi.

19. člen

(smiselna uporaba)

(1) Določbi prvega in tretjega odstavka 17. člena te uredbe se smiselno uporabljata tudi za uveljavljanje oprostivne plačila prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje po 74. členu Zakona o zaposlitveni rehabilitaciji in zaposlovanju invalidov.

(2) Delodajalec oziroma samozaposleni invalid sta oproščena plačila prispevkov iz prejšnjega odstavka od prvega dne naslednjega meseca po izdaji odločbe sklada o priznanju

pravice do oprostitve plačila prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

VI. NADZOR

20. člen

(nadzor)

(1) Izpolnjevanje kvote za zaposlovanje invalidov nadzira Sklad Republike Slovenije za vzpodbujanje zaposlovanja invalidov.

(2) Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije (v nadaljnjem besedilu: zavod) skladu mesečno pošilja podatke o zaposlenih delavcih pri posameznem delodajalcu na zadnji dan v mesecu, in sicer iz matične evidence po zakonu, ki ureja matično evidenco zavarovancev in uživalcev pravic iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja.

(3) Nadzor nad izpolnjevanjem pogodb, na podlagi katerih zavezanci nadomestno izpolnjujejo kvoto, izvaja sklad oziroma oseba, ki jo sklad pooblasti za izvajanje nadzora.

(4) Nadzor nad izpolnjevanjem pogodb, na podlagi katerih zavezanci nadomestno izpolnjujejo kvoto, lahko v zaposlitvenih centrih in invalidskih podjetjih izvaja tudi strokovna komisija iz 56. člena Zakona o zaposlitveni rehabilitaciji in zaposlovanju invalidov.

VII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

21. člen

(prehodna določba)

Delodajalci, ki so na dan uveljavitve te uredbe zaposlovali invalide, niso jih pa imeli prijavljene na zavodu kot invalide v skladu z navodilom, ne morejo uveljavljati njihovega vštevanja v kvoto oziroma preseganja kvote za nazaj.

22. člen

(razveljavitev predpisov)

Z dnem začetka veljavnosti te uredbe preneha veljati Uredba o določitvi kvote za zaposlovanje invalidov (Uradni list RS, št. 111/05).

23. člen

(veljavnost)

Ta uredba začne veljati 1. maja 2007.

Št. 00711-4/2007/6

Ljubljana, dne 29. marca 2007

EVA 2006-2611-0091

Vlada Republike Slovenije

Janez Janša l.r.
Predsednik

1702. Uredba o določitvi zunanje meje priobalnega zemljišča na nekaterih zemljiških parcelah ob reki Mislinji v mestni občini Slovenj Gradec

Na podlagi četrtega odstavka 14. člena Zakona o vodah (Uradni list RS, št. 67/02, 110/02 – ZGO-1, 2/04 – ZZdl-A in 41/04 – ZVO-1) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o določitvi zunanje meje priobalnega zemljišča na nekaterih zemljiških parcelah ob reki Mislinji v mestni občini Slovenj Gradec

1. člen

Ta uredba določa zunanjo mejo priobalnega zemljišča na nekaterih zemljiških parcelah na desnem bregu reke Mislinje v mestni občini Slovenj Gradec zaradi urejanja voda in omogočanja splošne rabe vodnega dobra.

2. člen

(1) Zunanja meja priobalnega zemljišča na desnem bregu reke Mislinje poteka po zemljišču, parc. št. 1331/51, k.o. Pameče.

(2) Zunanja meja priobalnega zemljišča na desnem bregu reke Mislinje poteka po zemljiščih iz prejšnjega odstavka in je določena s točkami državnega koordinatnega sistema iz Priloge 1, ki je sestavni del te uredbe.

3. člen

Podatek o širini in zunanji meji priobalnega zemljišča iz prejšnjega člena se vnese kot podatek v zemljiški kataster oziroma v evidenco pravnih režimov v skladu s predpisi, ki urejajo evidentiranje nepremičnin, državne meje in prostorskih enot.

4. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00719-22/2007/5

Ljubljana, dne 29. marca 2007

EVA 2007-2511-0094

Vlada Republike Slovenije

Janez Janša l.r.
Predsednik

Priloga 1

Koordinate točk, ki določajo zunanjo mejo priobalnega zemljišča na zemljišču parc. št. 1331/51, k.o. Pameče na desnem bregu reke Mislinje v mestni občini Slovenj Gradec:

Točka	Y	X
1	506125,61	153896,07
2	506119,27	153888,33
3	506138,68	153872,99
4	506179,11	153841,81
5	506187,48	153834,36
6	506194,04	153841,92

1703. Uredba o izvajanju Uredbe (ES) o določenih fluoriranih toplogrednih plinih

Na podlagi sedmega odstavka 21. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O
o izvajanju Uredbe (ES) o določenih fluoriranih
toplogrednih plinih

1. člen

(namen uredbe)

S to uredbo se za izvajanje Uredbe (ES) št. 842/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o določenih fluoriranih toplogrednih plinih (UL L št. 161 z dne 14. 6. 2006, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 842/2006/ES) določa pristojni organ, nadzorni organ in prekrške.

2. člen

(pristojni organ)

Pristojni organ za izvajanje Uredbe 842/2006/ES je ministrstvo, pristojno za okolje (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo).

3. člen

(ministrstvo)

Zaradi izvajanja Uredbe 842/2006/ES opravlja ministrstvo naslednje naloge:

1. zbira in posreduje podatke Komisiji v skladu s 1. in 2. točko 5. člena Uredbe 842/2006/ES;
2. vzpostavi sistem poročanja v skladu s 4. točko 6. člena Uredbe 842/2006/ES;
3. obvesti Komisijo v skladu s 3. točko pod (b) 9. člena Uredbe 842/2006/ES;
4. obvesti Komisijo v skladu z 2. točko 13. člena Uredbe 842/2006/ES.

4. člen

(nadzorni organ)

Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem Uredbe 842/2006/ES in te uredbe opravljajo inšpektorji, pristojni za okolje.

5. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 2.000 eurov do 30.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:

1. ravna v nasprotju s 1., 2., 3. in 6. točko 3. člena Uredbe 842/2006/ES;
2. ravna v nasprotju s 1. in 2. točko 4. člena Uredbe 842/2006/ES;
3. ravna v nasprotju s 1. in 2. točko 7. člena Uredbe 842/2006/ES;
4. ravna v nasprotju s 1. in 2. točko 8. člena Uredbe 842/2006/ES;
5. ravna v nasprotju s 1. točko 9. člena Uredbe 842/2006/ES.

(2) Z globo od 1.600 eurov do 25.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 1.300 eurov do 4.100 eurov se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 1.300 eurov do 4.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(5) Z globo od 400 eurov do 1.200 eurov se kaznuje fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

6. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 4. julija 2007.

Št. 00719-29/2007/6

Ljubljana, dne 29. marca 2007

EVA 2007-2511-0010

Vlada Republike Slovenije

Janez Janša l.r.

Predsednik

1704. Uredba o spremembi Uredbe o pristojbini za vzdrževanje gozdnih cest

Na podlagi tretjega odstavka 49. člena Zakona o gozdovih (Uradni list RS, št. 30/93, 13/98 – odl. US, 56/99 – ZON, 67/02, 110/02 – ZGO-1 in 115/06) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O

o spremembi Uredbe o pristojbini za vzdrževanje gozdnih cest

1. člen

V Uredbi o pristojbini za vzdrževanje gozdnih cest (Uradni list RS, št. 38/94, 20/95, 42/98, 12/99, 25/02, 35/03, 31/05 in 9/06) se Priloga 2 nadomesti z novo Prilogo 2, ki je kot priloga sestavni del te uredbe.

2. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00715-10/2007/6

Ljubljana, dne 29. marca 2007

EVA 2007-2311-0094

Vlada Republike Slovenije

Janez Janša l.r.

Predsednik

PRILOGA

Priloga 2 : Razdelilnik sredstev pristojbin za vzdrževanje gozdnih cest

Občina	%
AJDOVŠČINA	1,504
APAČE	0,243
BELTINCI	0,063
BISTRICA OB SOTLI	0,084
BLED	0,533
BLOKE	0,346
BOHINJ	1,829
BOROVNICA	0,240
BOVEC	0,665
BRASLOVČE	0,277
BRDA	0,084
BREZOVICA	0,421

Občina	%	Občina	%
BREŽICE	0,468	KRIŽEVCI	0,080
CANKOVA	0,054	KRŠKO	0,955
CELJE	0,114	KUNGOTA	0,158
CERKLJE NA GORENJSKEM	0,253	KUZMA	0,083
CERKNICA	1,514	LAŠKO	1,030
CERKNO	0,367	LENART	0,033
CERKVENJAK	0,015	LENDAVA	0,257
CIRKULANE	0,019	LITIJA	0,685
ČRENŠOVCI	0,098	LJUBLJANA	0,340
ČRNA NA KOROŠKEM	2,488	LJUBNO OB SAVINJI	0,732
ČRNOMELJ	1,429	LJUTOMER	0,172
DESTRNIK	0,017	LOGATEC	2,016
DIVAČA	0,613	LOŠKA DOLINA	1,323
DOBJE	0,043	LOŠKI POTOK	1,577
DOBREPOLJE	0,654	LOVRENC NA POHORJU	1,108
DOBRNA	0,166	LUČE	0,581
DOBROVA - POLHOV GRADE	0,251	LUKOVICA	0,294
DOBROVNIK	0,078	MAJŠPERK	0,222
DOL PRI LJUBLJANI	0,056	MAKOLE	0,072
DOLENJSKE TOPLICE	1,349	MARIBOR	0,521
DOMŽALE	0,184	MEDVODE	0,034
DRAVOGRAD	1,552	MENGEŠ	0,091
DUPLEK	0,033	METLIKA	0,179
GORENJA VAS - POLJANE	0,772	MEŽICA	0,323
GORJE	1,846	MIREN - KOSTANJEVICA	0,086
GORNJA RADGONA	0,409	MIRNA PEČ	0,095
GORNJI GRAD	0,847	MISLINJA	1,739
GORNJI PETROVCI	0,346	MOKRONOG - TREBELNO	0,376
GRAD	0,078	MORAVČE	0,180
GROSUPLJE	0,626	MORAVSKE TOPLICE	0,245
HOČE - SLIVNICA	0,108	MOZIRJE	0,428
HODOŠ	0,084	MURSKA SOBOTA	0,058
HORJUL	0,096	MUTA	0,297
HRASTNIK	0,129	NAKLO	0,141
HRPELJE - KOZINA	0,473	NAZARJE	0,455
IDRIJA	2,875	NOVA GORICA	1,415
IG	0,602	NOVO MESTO	0,666
ILIRSKA BISTRICA	3,273	OPLOTNICA	0,017
IVANČNA GORICA	0,745	ORMOŽ	0,072
JESENICE	0,378	OSILNICA	0,086
JEZERSKO	0,663	PESNICA	0,022
JURŠINCI	0,011	PIVKA	1,886
KAMNIK	1,338	PODČETRTEK	0,297
KANAL	0,678	PODLEHNIK	0,126
KIDRIČEVO	0,008	PODVELKA	1,210
KOBARID	0,558	POLJČANE	0,126
KOBILJE	0,068	POLZELA	0,142
KOČEVJE	6,014	POSTOJNA	1,696
KOMEN	0,175	PREBOLD	0,212
KOMENDA	0,084	PREDDVOR	0,323
KOPER	0,176	PREVALJE	0,675
KOSTANJEVICA	0,298	PTUJ	0,026
KOSTEL	0,302	PUCONCI	0,344
KOZJE	0,491	RAČE-FRAM	0,033
KRANJ	0,593	RADEČE	0,321
KRANJSKA GORA	1,133	RADENCI	0,139

Občina	%
RADLJE OB DRAVI	1,124
RADOVLJICA	0,637
RAVNE NA KOROŠKEM	0,729
RAZKRIŽJE	0,015
REČICA OB SAVINJI	0,176
RENČE - VOGRSKO	0,038
RIBNICA	1,233
RIBNICA NA POHORJU	0,883
ROGAŠEVCI	0,102
ROGAŠKA SLATINA	0,256
ROGATEC	0,482
RUŠE	0,811
SELNICA OB DRAVI	0,462
SEMIČ	1,271
SEVNICA	1,362
SEŽANA	0,392
SLOVENJ GRADEC	2,318
SLOVENSKA BISTRICA	0,527
SLOVENSKE KONJICE	0,255
SODRAŽICA	0,367
SOLČAVA	0,305
SREDIŠČE OB DRAVI	0,069
STRAŽA PRI NOVEM MESTU	0,092
SV. TROJICA V SLOV. GORICAH	0,018
SVETA ANA	0,028
SVETI ANDRAŽ V SLOV. GORICAH	0,012
SVETI JURIJ	0,278
SVETI JURIJ V SLOV. GORICAH	0,021
SVETI TOMAŽ	0,031
ŠALOVCI	0,330
ŠEMPETER - VRTOJBA	0,034
ŠENČUR	0,202
ŠENTILJ	0,121
ŠENTJERNEJ	0,237
ŠENTJUR PRI CELJU	0,722
ŠENTRUPERT	0,131
ŠKOCJAN	0,114
ŠKOFJA LOKA	0,418
ŠKOFLJICA	0,103
ŠMARJE PRI JELŠAH	0,342
ŠMARJEŠKE TOPLICE	0,008
ŠMARTNO OB PAKI	0,039
ŠMARTNO PRI LITIJII	0,160
ŠOŠTANJ	0,463
ŠTORE	0,098
TABOR	0,180
TIŠINA	0,112
TOLMIN	0,979
TRBOVLJE	0,117
TREBNJE	0,488
TRNOVSKA VAS	0,006
TRZIN	0,041
TRŽIČ	1,122
TURNIŠČE	0,028
VELENJE	0,226

Občina	%
VELIKA POLANA	0,082
VELIKE LAŠČE	0,634
VERŽEJ	0,049
VIDEM PRI PTUJU	0,041
VIPAVA	0,502
VITANJE	0,633
VODICE	0,121
VOJNIK	0,089
VRANSKO	0,366
VRHNIKA	0,709
VUZENICA	0,736
ZAGORJE OB SAVI	0,459
ZAVRČ	0,020
ZREČE	0,589
ŽALEC	0,343
ŽELEZNIKI	1,029
ŽETALE	0,206
ŽIRI	0,167
ŽIROVNICA	0,195
ŽUŽEMBERK	0,734
Skupaj	100,000

1705. Uredba o spremembah in dopolnitvah Uredbe o upravnem poslovanju

Na podlagi 19., 63., 64., 97. in 139. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo in 105/06 – ZUS-1) in na podlagi 7. člena Zakona o državni upravi (Uradni list RS, št. 113/05 – uradno prečiščeno besedilo) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO o spremembah in dopolnitvah Uredbe o upravnem poslovanju

1. člen

V 2. členu Uredbe o upravnem poslovanju (Uradni list RS, št. 20/05, 106/05, 30/06 in 86/06) se spremeni 34. točka, tako da se glasi:

»34. trajno gradivo je lastno gradivo, ki je bilo prejeto ali je nastalo pri delu organa in je določeno z veljavnimi predpisi ali aktom ministra ali predstojnika organa kot gradivo, ki je trajno pomembno za organ in ga je zato potrebno hraniti trajno oziroma do poteka roka trajne hrambe pri organu, kadar nima narave arhivskega gradiva in ga ni treba izročiti pristojnemu arhivu.«.

2. člen

V 8. členu se spremeni četrti odstavek, tako da se glasi:
»(4) Način priprave in posredovanja informacij o storitvah na enotnem državnem portalu e-uprava določi ministrstvo, pristojno za upravo, in objavi na portalu e-uprava.«.

3. člen

V 11. členu se črta tretji odstavek.

4. člen

40. člen se spremeni tako, da se glasi:

»40. člen

(premakljiv delovni čas in obvezna prisotnost v upravnih enotah in območnih enotah organov)

(1) Premakljiv začetek delovnega časa v upravnih enotah in območnih enotah organov je med 7.00 in 8.00, premakljiv konec delovnega časa pa je v ponedeljek, torek in četrtek med 15.00 in 16.30, v sredo med 18.00 in 18.30, v petek med 13.00 in 14.30 ter v soboto med 12.00 in 12.30.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se v Upravni enoti Ljubljana in območnih enotah organov na njenem območju na delovnih mestih iz tretjega odstavka 58. člena te uredbe določi premakljiv konec delovnega časa v ponedeljek, torek in četrtek med 18.00 in 18.30, v sredo med 19.00 in 19.30 ter v petek med 14.00 in 14.30.

(3) Obvezno prisotnost javnega uslužbenca v organih določi predstojnik.«.

5. člen

Drugi odstavek 46. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Za javne uslužbenca, ki imajo premakljiv začetek in konec delovnega časa, se štejejo za nadurno delo na podlagi pisnega sklepa opravljene ure po opravljeni dnevni delovni obveznosti.«.

6. člen

V 52. členu se za prvim odstavkom doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Ne glede na prejšnji odstavek upravne enote in območne enote organov poslujejo tudi vsako prvo soboto v koledarskem mesecu oziroma drugo soboto, če pride prva na državni praznik ali drug z zakonom določen dela prost dan.«.

Dosedanji drugi in tretji odstavek postaneta tretji in četrti odstavek.

7. člen

V 53. členu se spremeni drugi odstavek, tako da se glasi:

»(2) V upravnih enotah in območnih enotah organov se poslovni čas začne v ponedeljek, torek in četrtek ob 8.00 in konča ob 15.00, v sredo se začne ob 8.00 in konča ob 18.00, v petek se začne ob 8.00 in konča ob 13.00, v soboto, ko se ta šteje kot poslovni dan, pa se začne ob 8.00 in konča ob 12.00.«.

Za tretjim odstavkom se doda četrti, ki se glasi:

»(4) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov lahko predstojnik organa s soglasjem ministra, pristojnega za javno upravo, izjemoma določi poslovni čas drugače, pri čemer mora zagotoviti poslovanje v skladu s 54. členom te uredbe.«.

8. člen

V 54. členu se doda drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Med poslovanjem upravnih enot in območnih enot organov morajo ministrstva zagotavljati potrebno informacijsko podporo.«.

9. člen

58. člen se spremeni, tako da se glasi:

»58. člen

(uradne ure upravnih enot in območnih enot)

(1) Upravne enote in območne enote organov imajo uradne ure v ponedeljek, torek, sredo in petek. V ponedeljek in torek se začnejo ob 8.00 in končajo ob 15.00, v sredo se začnejo ob 8.00 in končajo ob 18.00, v petek se začnejo ob 8.00 in končajo ob 13.00. Uradne ure se v ponedeljek, torek in sredo izvajajo neprekinjeno, razen če z organizacijo dela ni mogoče vsem zagotoviti odmora za malico. V tem primeru od 12.00 do 13.00 ni uradnih ur.

(2) Upravne enote in območne enote organov imajo uradne ure tudi v soboto, ko se ta šteje kot poslovni dan, od 8.00

do 12.00. Obvezno prisotnost na posameznih delovnih mestih določi v obsegu, ki je potreben za nemoteno zagotavljanje storitev za stranke, predstojnik oziroma vodja območne enote.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se uradne ure na Upravni enoti Ljubljana in območnih enotah organov na njenem območju na delovnih mestih, na katerih se delo opravlja v izmenah in posluje s strankami, v ponedeljek, torek in četrtek začnejo ob 8.00 in končajo ob 18.00, v sredo se začnejo ob 8.00 in končajo ob 19.00, v petek se začnejo ob 8.00 in končajo ob 14.00.

(4) Določbe prejšnjih odstavkov ne veljajo za dislocirano opravljanje nalog krajevnih uradov kot načina dela v upravni enoti in izpitne centre za voznike motornih vozil.

(5) Skupni obseg in razpored uradnih ur nad minimumom, določenim v prejšnjih odstavkih tega člena, določi predstojnik.

(6) Upravne enote in območne enote organov imajo lahko zaradi posebne narave dela, lokalnih potreb ali krajevnih običajev drugačno razporeditev uradnih ur, kot je določena v prejšnjih odstavkih. Drugačna razporeditev uradnih ur je dopustna ob predhodnem soglasju ministra, pristojnega za upravo.«.

10. člen

59. člen se spremeni tako, da se glasi:

»59. člen

(uradne ure po telefonu)

»(1) Organi po tej uredbi razen uprav samoupravnih lokalnih skupnosti zagotavljajo uradne ure po telefonu v poslovnem času.

(2) Med uradnimi urami po telefonu mora biti zagotovljena prisotnost javnih uslužbencev, ki lahko dajejo informacije z vseh področij dela organov iz prejšnjega odstavka. Če je javni uslužbenec za dajanje informacij z določenega področja dela med klicem stranke zadržan, mora organizacija dela omogočiti, da še isti poslovni dan ali najpozneje naslednji dan sam pokliče stranko.

(3) Telefonsko številko, prek katere organi zagotavljajo uradne ure po telefonu, je treba javno objaviti (na oglasni deski, spletu ipd.).

(4) Inšpektorati zagotavljajo izvajanje uradnih ur po elektronskih medijih na vodstvih inšpektoratov vsak poslovni dan v obsegu poslovnega časa.«.

11. člen

V 115. členu se tretji in četrti odstavek spremenita tako, da se glasita:

»(3) Taksne vrednotnice (upravni kolki) se nalepijo na vlogo na koncu dokumenta, če je dovolj prostora. Če to ni mogoče ali če se vloga vloži ustno na zapisnik, se nalepijo na prazen list navadnega belega papirja, na katerega se napiše številka dokumenta in vloži v zadevo oziroma dokumentni seznam ter uniči z žigom organa ter podpisom.

(4) Pri plačilu upravne takse z gotovino ali sodobnimi plačilnimi sredstvi (kreditna kartica, mobilna telefonija, elektronski denar) se plačilo praviloma evidentira v elektronsko evidenco. Uradna oseba v takšnih primerih od stranke ne sme zahtevati potrdila o vplačilu, ampak mora podatek o vplačilu pridobiti z vpogledom v elektronsko evidenco in to označiti v zadevi.«.

Peti in šesti odstavek se črtata.

12. člen

V 175. členu se črta tretji odstavek.

13. člen

176. člen se spremeni tako, da se glasi:

»176. člen

(sporočilo)

(1) Če naslovnik v 8 dneh, potem ko je bilo sporočilo iz prejšnjega člena poslano, ne odpre varnega poštnega predala,

se mu sporočilo ponovno pošlje v elektronski in fizični obliki. Ponovno sporočilo ne vpliva na štetje roka za vročitev.

(2) Ko naslovník dokument prevzame iz varnega poštnega predala oziroma po poteku roka iz 86. člena Zakona o splošnem upravnem postopku, informacijski sistem pravne ali fizične osebe, ki opravlja dejavnost vročanja kot registrirano dejavnost, pošlje varno elektronsko podpisano vročilnico oziroma sporočilo informacijskemu sistemu za sprejem vlog, vročanje in obveščanje, ta pa obvesti organ, ki je vročitev odredil, in mu pošlje vročilnico oziroma sporočilo.

(3) Informacijski sistem pravne ali fizične osebe, ki opravlja dejavnost vročanja kot registrirano dejavnost, evidentira vsak vstop v informacijski sistem in ob morebitni fiktivni vročitvi o datumu in uri vstopa obvesti centralni informacijski sistem za sprejem vlog, vročanje in obveščanje.«.

14. člen

Črta se 177. člen.

15. člen

Črta se 178. člen.

16. člen

Črta se 179. člen.

17. člen

Črta se 189. člen.

18. člen

V 194. členu se dodata peti in šesti odstavek, ki se glasila:

»(5) Lastnemu dokumentarnemu gradivu iz prvega odstavka tega člena razen dokumentarnemu gradivu iz 1. točke se lahko rok trajne hrambe omeji na časovno omejen rok hrambe, dokler ne prenehajo vse pravne in dejanske posledice, ki izhajajo iz gradiva.

(6) Roke hrambe iz prejšnjega odstavka z navodilom določi Arhiv Republike Slovenije in jih uskladi z navodili za določanje rokov hranjenja dokumentarnega gradiva javne uprave.«.

19. člen

Črta se četrti odstavek 198. člena.

20. člen

Ta uredba začne veljati 1. maja 2007.

Št. 00714-15/2007/12

Ljubljana, dne 29. marca 2007

EVA 2006-3111-0067

Vlada Republike Slovenije

Janez Janša l.r.
Predsednik

1706. Uredba o spremembah in dopolnitvah Uredbe o vozilih, plovilih, oborožitvi in posebni opremi policije

Na podlagi 14. člena Zakona o policiji (Uradni list RS, št. 107/06 – uradno prečiščeno besedilo in 14/07 – ZVS) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO
o spremembah in dopolnitvah
Uredbe o vozilih, plovilih, oborožitvi in posebni opremi policije

1. člen

V Uredbi o vozilih, plovilih, oborožitvi in posebni opremi policije (Uradni list RS, št. 45/06) se 2. člen spremeni tako, da se glasi:

»2. člen

Službena vozila policije po tej uredbi so: kolesa, motorna kolesa (belo-modra, civilna) osebni avtomobili (belo-modri specialni patroljni, terenski in večnamenski osebni avtomobili, civilni specialni patroljni in civilni osebni avtomobili), specialni oklepljeni avtomobili, druga vozila (avtobusi, tovorna in oklepna vozila), priklopna vozila, plovila (vodna in zračna) ter druga prevozna sredstva.«.

2. člen

3. člen se spremeni tako, da se glasi:

»3. člen

Službeni osebni avtomobili so belo-modre barve, zračna plovila pa so modre barve. Civilna vozila, priklopna vozila, specialna oklepljena in druga prevozna sredstva so različnih barv.

Vodna plovila in druga vozila so bele, modre ali svetlo sive barve.«.

3. člen

Barvo službenih vozil policije je treba uskladiti z določbami te uredbe najpozneje do 31. decembra 2012.

4. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00717-3/2007/5

Ljubljana, dne 29. marca 2007

EVA 2007-1711-0031

Vlada Republike Slovenije

Janez Janša l.r.
Predsednik

1707. Uredba o spremembi Uredbe o začasnih ukrepih za zavarovanje urejanja prostora na podlagi Programa priprave državnega lokacijskega načrta za hitro cesto na odseku Jagodje–Lucija

Na podlagi prvega odstavka 81. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02, 8/03 – popr. in 58/03 – ZZK-1) Vlada Republike Slovenije izdaja

UREDBO

o spremembi Uredbe o začasnih ukrepih za zavarovanje urejanja prostora na podlagi Programa priprave državnega lokacijskega načrta za hitro cesto na odseku Jagodje–Lucija

1. člen

V Uredbi o začasnih ukrepih za zavarovanje urejanja prostora na podlagi Programa priprave državnega lokacijskega načrta za hitro cesto na odseku Jagodje–Lucija (Uradni list RS, št. 24/05) se v 4. členu v tretji alineji črta številka »4979«.

2. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00719-8/2007/5
Ljubljana, dne 29. marca 2007
EVA 2007-2511-0084

Vlada Republike Slovenije

Janez Janša l.r.
Predsednik

MINISTRSTVA

1708. Pravilnik o pomembnejših koncentracijah tveganj nadzorovanih oseb v finančnem konglomeratu

Na podlagi prvega odstavka 28. člena Zakona o finančnih konglomeratih (Uradni list RS, št. 43/06) izdaja minister za finance

PRAVILNIK o pomembnejših koncentracijah tveganj nadzorovanih oseb v finančnem konglomeratu

1. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina pravilnika)

Ta pravilnik določa:

- opredelitev možnih vrst koncentracije tveganj oziroma izpostavljenosti na nivoju finančnega konglomerata,
- opredelitev pomembnejših koncentracij tveganj,
- obveznosti koordinatorja in drugih nadzornih organov v zvezi z izvajanjem nadzora pomembnejših koncentracij tveganj v finančnem konglomeratu,
- način in roke poročanja o pomembnejših koncentracijah tveganj.

2. člen

(pomen pojmov)

Pojmi, uporabljeni v tem pravilniku, imajo enak pomen kakor v Zakonu o finančnih konglomeratih (Uradni list RS, št. 43/06; v nadaljnjem besedilu: ZFK).

3. člen

(opredelitev vrst koncentracije tveganj oziroma izpostavljenosti)

(1) Možne vrste koncentracije tveganj iz 5. člena ZFK se izkazujejo zlasti kot izpostavljenost do:

- nasprotnih strank, bodisi do posamezne osebe ali do skupine povezanih oseb,
- posameznih industrijskih, tehnoloških ali storitvenih sektorjev,
- istovrstnih poslov in izvajalcev storitev ter
- določenega geografskega območja (na primer večja izpostavljenost naravnim nesrečam, gospodarskim krizam, politični nestabilnosti).

(2) Za posamezno osebo po tem pravilniku štejeta tudi dve ali več oseb, ki so med seboj povezane tako, da predstavljajo eno samo tveganje (skupina povezanih oseb) in se zato ta skupina obravnava kot posamezna oseba.

2. POMEMBNEJŠE KONCENTRACIJE TVEGANJ IN OBVEZNOSTI KOORDINATORJA

4. člen

(pomembnejše koncentracije tveganj)

(1) Za pomembnejše koncentracije tveganj se štejejo izpostavljenosti oseb v finančnem konglomeratu (agregirano stanje) do nasprotne stranke iz prve alineje prvega odstavka 3. člena tega pravilnika, ki dosegajo ali presegajo 5% kapitala na ravni finančnega konglomerata, izračunanega v skladu s Pravilnikom za izračun dopolnilnih kapitalskih zahtev nadzorovanih oseb in za izračun prilagojenih kapitalskih zahtev nadzorovanih oseb v finančnem konglomeratu (Uradni list RS, št. 8/07; v nadaljnjem besedilu: Pravilnik za izračun dopolnilnih kapitalskih zahtev).

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko koordinatorski organ, po posvetovanju z drugimi udeleženi nadzorni organi in z osebo iz prvega odstavka 28. člena ZFK, v skladu s prvim odstavkom 29. člena ZFK in Prilogo II k Direktivi 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu, ki spreminja Direktive Sveta 73/239/EGS, 79/267/EGS, 92/49/EGS, 92/96/EGS, 93/6/EGS in 93/22/EGS ter Direktivi 98/78/ES in 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 35, z dne 11. 2. 2003, str. 1) z odločbo določi pomembnejše koncentracije tveganj, kjer opredeli zlasti:

a) vrsto koncentracije tveganj iz prvega odstavka 3. člena tega pravilnika;

b) osnovo, od katere se določi prag za poročanje (na primer kapital, vsota premij, bilančna vsota, tehnične rezervacije);

c) prag, in sicer odstotek od osnove iz b) točke tega odstavka ali znesek koncentracije tveganj oziroma izpostavljenosti, ki se poroča.

5. člen

(obveznosti koordinatorja in drugih nadzornih organov)

(1) Pri opredelitvi pomembnejših koncentracij tveganj iz 4. člena tega pravilnika koordinatorski organ in drugi udeleženi nadzorni organi upoštevajo specifičnost skupine glede na storitve, ki jih opravlja, njeno strukturo, postopke upravljanja s kapitalom in tveganji iz 32. člena ZFK ter sisteme notranjih kontrol iz 33. člena ZFK.

(2) V zvezi z ustreznimi postopki upravljanja s kapitalom in tveganji mora koordinatorski organ na podlagi drugega odstavka 34. člena ZFK preveriti zlasti, ali so v finančnem konglomeratu zagotovljeni:

- ustrezni sistemi (postopki) ugotavljanja tveganj,
- ustrezni sistemi merjenja oziroma ocenjevanja tveganj, lahko tudi s korelacijskimi analizami,
- ustrezni sistemi spremljanja tveganj, vključno s poročanjem o tveganjih,
- ustrezni sistemi upravljanja in obvladovanja tveganj, vključno z določanjem omejitev pri koncentracijah tveganj,
- ustrezni sistemi preizkusov izjemnih, vendar verjetnih različnih scenarijev in situacij v kriznih razmerah.

(3) Za namen doseganja ciljev dopolnilnega nadzora koncentracije tveganj na ravni finančnega konglomerata lahko nadzorni organi v skladu s prvim odstavkom 29. člena ZFK za posamezni finančni konglomerat zahtevajo predložitev drugih dokazil za kvalitativno spremljanje koncentracije tveganj (na primer opis posla ali pogodbe, obrestne mere, opravnine – provizije, plačilni pogoji, zavarovanja, drugi posebni pogoji ali pojasnila).

(4) V skladu s prvim odstavkom 29. člena ZFK lahko nadzorni organi določijo količinske ali druge omejitve koncentracije tveganj na ravni finančnega konglomerata.

3. POROČANJE O POMEMBNEJŠIH KONCENTRACIJAH TVEGANJ IN UVELJAVITEV

6. člen

(obveznost posredovanja, izračuna
in poročanja)

(1) Osebe v finančnem konglomeratu morajo osebi iz prvega odstavka 28. člena ZFK posredovati vse podatke in informacije, ki jih le-ta potrebuje za izpolnjevanje obveznosti na podlagi tega pravilnika in ZFK.

(2) Oseba, ki je na podlagi prvega odstavka 28. člena ZFK dolžna poročati koordinatorju o pomembnejših koncentracijah tveganj na ravni finančnega konglomerata, mora koordinatorju predložiti poročilo o pomembnejših koncentracijah tveganj in mu predložiti ustrezne podatke po stanju na zadnji dan vsakega polletja.

(3) Poročilo iz prejšnjega odstavka se predloži v pisni obliki. Če ni z odločbo iz drugega odstavka 4. člena tega pravilnika drugače določeno, je v poročilu treba navesti zlasti:

– pomembnejše koncentracije tveganj na ravni finančnega konglomerata, ki dosegajo ali presegajo prag iz prvega ali drugega odstavka 4. člena tega pravilnika, z ločenim prikazom izpostavljenosti do posameznih oseb in do skupine povezanih oseb ali druge vrste koncentracije tveganj iz prvega odstavka 3. člena tega pravilnika;

– vrednost izpostavljenosti iz prve alineje tega odstavka v tisoč EUR;

– delež (v %) izpostavljenosti iz prve alineje tega odstavka v razmerju do kapitala finančnega konglomerata, izračunanega v skladu s Pravilnikom za izračun dopolnilnih kapitalskih zahtev, ali druge osnove iz b) točke drugega odstavka 4. člena tega pravilnika.

(4) Koordinator lahko za posamezni finančni konglomerat z odločbo natančneje opredeli obliko in vsebino poročila iz prejšnjega odstavka.

(5) Rok za predložitev poročil je najpozneje do 30. aprila tekočega leta za stanje na dan 31. decembra preteklega leta in najpozneje do 30. septembra za stanje na dan 30. junija tekočega leta.

(6) Na zahtevo koordinatorja, je treba predložiti poročilo tudi po stanju na dan in v roku, ki ga določi koordinator.

7. člen

(predložitev prvega poročila)

Oseba iz drugega odstavka 6. člena tega pravilnika mora prvo poročilo na podlagi 6. člena tega pravilnika predložiti po stanju na dan 31. decembra 2007.

8. člen

(uveljavitev pravilnika)

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 400-01-1/2004/
Ljubljana, dne 16. marca 2007
EVA 2007-1611-0046

dr. Andrej Bajuk l.r.
Minister
za finance

1709. Pravilnik o spremembah Pravilnika o pogojih in postopku za vpis v register oseb za dajanje brezplačne pravne pomoči

Na podlagi trinajstega odstavka 31. člena Zakona o brezplačni pravni pomoči (Uradni list RS, št. 96/04 – uradno prečiščeno besedilo) izdaja minister za pravosodje

PRAVILNIK o spremembah Pravilnika o pogojih in postopku za vpis v register oseb za dajanje brezplačne pravne pomoči

1. člen

V Pravilniku o pogojih in postopku za vpis v register oseb za dajanje brezplačne pravne pomoči (Uradni list RS, št. 83/01 in 42/05) se tretji odstavek 4. člena črta.

2. člen

V prvem odstavku 10. člena se črta besedilo »in predložene dokumentacije«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»Pred izdajo soglasja s poizvedbami, pridobitvijo listin in drugimi ustreznimi dokazili in postopki preveri podatke iz vloge«.

3. člen

V šestem odstavku 12. člena se črta besedilo »ali za katere predpisi, ki urejajo brezplačno pravno pomoč oziroma ta pravilnik določa, da se predložijo registrskemu organu«.

4. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-75/2007
Ljubljana, dne 3. aprila 2007
EVA 2007-2011-0056

dr. Lovro Šturm l.r.
Minister
za pravosodje

OBČINE

AJDOVŠČINA

1710. Odlok o ustanovitvi vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Šturje, Ajdovščina

Na podlagi 3. člena Zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91, 45/1/94 – odl. US, 8/96 in 36/00 – ZPDZC), 41. člena Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 98/05 – uradno prečiščeno besedilo in 129/06) ter 33. člena Statuta Občine Ajdovščina (Uradno glasilo št. 7/99, Uradni list RS, št. 2/02, 41/05 in 92/05) je Občinski svet Občine Ajdovščina na seji dne 1. in 29. marca 2007 sprejel

O D L O K

o ustanovitvi vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Šturje, Ajdovščina

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem odlokom Občina Ajdovščina, s sedežem Cesta 5. maja 6.a, Ajdovščina (v nadaljevanju: ustanoviteljica) ustanavlja na področju osnovnega šolstva vzgojno-izobraževalni zavod Osnovna šola Šturje, Ajdovščina (v nadaljevanju: zavod).

Ustanoviteljske pravice in obveznosti izvršuje Občinski svet Občine Ajdovščina.

II. STATUSNE DOLOČBE

2. člen

Ime zavoda je: Osnovna šola Šturje, Ajdovščina.
Sedež zavoda je Bevkova ulica 22, Ajdovščina.
Skrajšano ime zavoda je OŠ Šturje.

3. člen

Zavod je matična osnovna šola, v katere sestavi je podružnična šola Budanje.

Podružnična šola Budanje izvaja osnovnošolsko izobraževanje od prvega do petega razreda na drugi lokaciji. Sedež podružnične šole je na naslovu Budanje 24.

4. člen

Zavod se vpiše v sodni register pri Okrožnem sodišču v Novi Gorici in v razvid zavodov vzgoje in izobraževanja pri ministrstvu, pristojnem za šolstvo.

5. člen

Zavod ima pečat s premerom 35 mm in pečat s premerom 20 mm. Pečat vsebuje ime in sedež zavoda, sredi pečata je grb Republike Slovenije.

Ravnatelj sprejme sklep o uporabi in hrambi pečatov zavoda ter določi delavce, ki so zanje odgovorni.

6. člen

Zavod zastopa in predstavlja ravnatelj brez omejitev. Med začasno odsotnostjo nadomešča ravnatelja njegov pomočnik ali drug delavec, ki ga za nadomeščanje pooblasti ravnatelj.

III. DEJAVNOST ZAVODA

7. člen

Zavod izvaja dejavnosti:

M/80.102	Osnovnošolsko splošno izobraževanje,
M/80.422	Drugo izobraževanje, izpopolnjevanje in usposabljanje, d.n.,
H/55.510	Dejavnost menz,
I/60.230	Drugi kopenski potniški promet,
K/70.320	Upravljanje z nepremičninami za plačilo ali po pogodbi,
K/72.600	Druge računalniške dejavnosti,
K/74.871	Pririsanje razstav, sejmov kongresov,
O/92.610	Obratovanje športnih objektov,
DE 22.1	Založništvo.

Zavod lahko spremeni dejavnost le s soglasjem ustanoviteljice.

8. člen

Zavod opravlja javno službo, ki obsega javno veljavni izobraževalni program, ki je sprejet na način in po postopku, določenem z zakonom.

IV. ŠOLSKE OKOLIŠI

9. člen

Zavod je ustanovljen za opravljanje osnovnošolskega izobraževanja za šolski okoliš, ki obsega območje:

– vzhodnega dela mesta Ajdovščina s prostorskimi enotami: 0010, 0011, 0014, 0015, 0016, 0017, 0018, 0019, 0020, 0021, 0023, 0024, 0025, 0040, 0121, 0122, 0123, 0124, 0129, ki obsegajo naslednje ulice: Bevkova ulica, Cankarjev trg, Goriška cesta od h.št. 1 do vključno h. št. 21, razen h. št. 6, 8, 10, 12, 14, 16, 16/a, 18, 20, 20/a, 20/b, Idrijska cesta, Kidričeva ulica, Lavričeva cesta od h.št. 45 dalje razen h. št. 46 in 48, Levstikova ulica, Na Livadi, Na Trati, Polževa ulica, Pot v Žapuže, Slejkoti, Slomškova ulica, Štrancarjeva ulica, Ulica Bazoviške brigade, Ulica Ivana Kosovela, Vipavska cesta, Vojkova ulica,
– prostorskih enot: 0041, 0042, 0043, 0044, 0045, 0046, 0047, 0048, 0111, 0126, 0130 z naselji: Žapuže, Kožmani, Dolga Poljana, Budanje.

Šolski okoliš podružnične šole Budanje obsega prostorske enote 0042, 0043, 0044, 0045, 0046, 0047, 0111, 0130 z naselji Budanje in Dolga Poljana. Po zaključenem petem razredu nadaljujejo učenci izobraževanje na matični šoli v Ajdovščini.

V primeru, da vpis učencev v posameznem šolskem letu presega zmogljivost šole, se zavod s soglasjem ustanoviteljice dogovori s starši in Osnovno šolo Danila Lokarja Ajdovščina o vpisu učencev na to šolo.

Zavod lahko vpisuje otroka oziroma učenca tudi iz drugega šolskega okoliša, če:

- s tem ni kršena, glede na zmogljivost šole, primarna pravica drugih staršev, da vpišejo otroka v šolo v svojem šolskem okolišu,
- to nima za posledico oblikovanja dodatnih oddelkov oziroma zagotavljanja novih prostorov,
- se s tem v šoli v šolskem okolišu, kjer učenci prebivajo, ne zmanjša število učencev oziroma oddelkov, kar bi imelo za posledico spremembo statusa šole ali njeno ukinitvev.

Zavod si mora pred prepisom otroka oziroma učenca iz drugega šolskega okoliša pridobiti mnenje šole v šolskem okolišu v katerem otrok oziroma učenec prebiva.

V. ORGANI ZAVODA

10. člen

Organi zavoda so:

- svet zavoda,
- ravnatelj,
- strokovni organi,
- svet staršev.

1. Svet zavoda

11. člen

Svet zavoda je organ upravljanja.

Svet zavoda odloča o zadevah, ki jih določajo zakoni, ta odlok ali drugi predpisi ter o zadevah, za katere ni pooblaščen drug organ.

Svet zavoda:

- imenuje in razrešuje ravnatelja,
- sprejema program razvoja zavoda, letni delovni načrt in poročilo o njegovi izvedbi,
- odloča o uvedbi nadstandardnih in drugih programov,
- obravnava poročila o vzgojni in izobraževalni problematiki,
- kot drugostopenjski organ odloča o pritožbah v zvezi s statusom učenca,
- odloča o pritožbah v zvezi s pravicami, obveznostmi in odgovornostmi delavcev iz delovnega razmerja,
- obravnava zadeve, ki mu jih predloži učiteljski zbor, šolska inšpekcija, reprezentativni sindikat zaposlenih, svet staršev, skupnost učencev,
- opravlja druge naloge, določene z zakonom in tem odlokom.

Svet zavoda odloča z večino glasov vseh članov, razen če zakon ne določa drugače.

12. člen

Svet zavoda sestavljajo: trije predstavniki ustanovitelja, trije predstavniki delavcev in trije predstavniki staršev.

V svetu zavoda mora biti en predstavnik delavcev iz podružnične šole.

Predstavnike ustanovitelja imenuje občinski svet izmed članov občinskega sveta in njegovih delovnih teles ter občanov iz območja šolskega okoliša.

Predstavnike staršev izvolijo starši na svetu staršev. Mandat predstavnikov staršev v svetu šole je povezan s statusom njihovega otroka v zavodu.

Predstavnike delavcev izvolijo delavci neposredno in tajno.

Člani sveta zavoda so imenovani oziroma izvoljeni za štiri leta in so lahko imenovani oziroma izvoljeni največ dvakrat zaporedoma.

13. člen

Volitve predstavnikov staršev v svet zavoda so lahko tajne ali javne, o čemer odloči svet staršev pred izvedbo volitev. Volitve izpelje komisija, ki jo imenuje svet staršev in v kateri ne sme biti kandidatov za člane sveta zavoda.

Na seji sveta staršev, na kateri se opravijo volitve, mora biti prisotna najmanj polovica članov. Kandidata za člana sveta zavoda lahko predlaga vsak član sveta staršev. Kandidat za člana sveta zavoda mora s predlogom soglašati. Izvoljeni so kandidati, ki so dobili največje število glasov. V primeru enakega števila glasov za tretjega člana, je izvoljen kandidat, ki ima otroka v nižjem razredu.

14. člen

Svet zavoda razpiše volitve predstavnikov delavcev v novi svet s sklepom, s katerim določi dan volitev in število članov sveta, ki se volijo iz posameznih enot ter imenuje volilno komisijo. Sklep o razpisu volitev se javno objavi v šoli.

Volitve se razpišejo največ 90 in najmanj 60 dni pred iztekom mandata svetu zavoda. Volitve se opravijo najmanj 15 dni pred potekom mandata.

Volilno komisijo sestavljajo predsednik in dva člana ter njihovi namestniki. Vsi morajo imeti aktivno volilno pravico in ne smejo kandidirati v svet zavoda. Volilno komisijo se imenuje za štiri leta.

15. člen

Kandidate za predstavnike delavcev predlaga reprezentativni sindikat, učiteljski zbor in skupina najmanj treh delavcev šole z aktivno volilno pravico.

Predlogi kandidatov se predložijo volilni komisiji najpozneje 20 dni po razpisu volitev, v pisni obliki s podpisi predlagateljev in pisnimi izjavami kandidatov, da kandidaturu sprejemajo. Kandidati morajo imeti pasivno volilno pravico, delati morajo v enoti, za katero kandidirajo.

16. člen

Glasovanje na volišču vodi volilna komisija. Če je volišč več, vodijo glasovanje volilni odbori v sestavi predsednika in dveh članov ter njihovih namestnikov. Člani volilnih organov ne smejo biti kandidati. Zagotovljena mora biti tajnost glasovanja. Voli se osebno z glasovnicami. Vsak delavec ima en glas. Na glasovnici so imena kandidatov po posameznih enotah po abecednem redu priimkov, z navedbo koliko kandidatov se voli iz posamezne enote. Volitve so veljavne, če se jih je udeležila več kot polovica delavcev šole.

Neveljavna je glasovnica, ki ni izpolnjena, glasovnica na kateri je volilec glasoval za več kandidatov kot jih je potrebno izvoliti ali na kateri ni mogoče ugotoviti volje volilca.

17. člen

Izvoljeni so kandidati iz posamezne enote, ki so dobili največje število glasov. Če sta dva ali več kandidatov dobila enako število glasov, se kandidata izvoli s pomočjo žrebanja.

Volilna komisija izdela poročilo o rezultatih volitev in ga objavi v petih dneh po glasovanju.

18. člen

Svet zavoda se konstituira na svoji prvi seji z izvolitvijo predsednika sveta in njegovega namestnika. Od tega dneva začne teči mandat članom sveta zavoda.

Prvo sejo sveta zavoda v novi sestavi skliče ravnatelj najkasneje v roku 20 dni po izvolitvi oziroma imenovanju vseh članov sveta. Prvo sejo sveta zavoda vodi do izvolitve predsednika najstarejši novoizvoljeni oziroma novoimenovani član sveta zavoda.

19. člen

Članu sveta zavoda preneha mandat pred potekom dobe, za katero je bil imenovan oziroma izvoljen, če:

- sam zahteva razrešitev oziroma odstopi,
- je odpoklican oziroma razrešen,
- mu preneha delovno razmerje v zavodu,
- nima več otrok v zavodu.

20. člen

Postopek za odpoklic predstavnika delavcev v svetu zavoda se začne s pisno zahtevo najmanj 25% delavcev zavoda z aktivno volilno pravico oziroma na zahtevo sindikata, če gre za člana sveta, ki ga je kandidiral sindikat. Zahteva za odpoklic mora vsebovati razloge za odpoklic, biti mora pisna s podpisi delavcev, ki predlagajo razrešitev.

Zahteva se predloži volilni komisiji, ki preveri formalno pravilnost zahteve, ne da bi presojala razloge za odpoklic. Če

volilna komisija zahteve za odpoklic ne zavrne, v 30 dneh razpiše glasovanje o odpoklicu in določi dan glasovanja.

Predstavniki delavcev v svetu zavoda je razrešen, če je za odpoklic glasovala večina delavcev zavoda, ki imajo aktivno volilno pravico v času glasovanja.

21. člen

Postopek za razrešitev predstavnika staršev v svetu zavoda se začne na predlog najmanj treh članov sveta staršev.

Predlog mora vsebovati obrazložitev, v kateri so navedeni razlogi za razrešitev. Predlog mora biti v pisni obliki s podpisami staršev, ki se ga pošlje svetu staršev.

Svet staršev skliče sejo v roku 30 dni po prejemu predloga za razrešitev. Predlog mora biti vročen članu sveta zavoda, za katerega se predlaga razrešitev najmanj 8 dni pred sejo sveta staršev, na kateri bo predlog obravnavan. Član sveta zavoda, za katerega se predlaga razrešitev, ima pravico, da se do predloga opredeli.

Po končani obravnavi predloga za razrešitev sprejme svet staršev odločitev o predlogu z večino glasov vseh članov sveta staršev.

2. Ravnatelj

22. člen

Ravnatelj je pedagoški vodja in poslovodni organ zavoda. Ravnatelj vodi in organizira delo zavoda, predstavlja in zastopa zavod in je odgovoren za zakonitost in strokovnost dela.

Ravnatelj opravlja naslednje naloge:

- organizira, načrtuje in vodi delo zavoda,
- pripravlja predlog razvoja zavoda in predlog letnega delovnega načrta ter je odgovoren za njuno izvedbo,
- določa sistemizacijo delovnih mest,
- odloča o sklepanju delovnih razmerij in o disciplinski odgovornosti delavcev,
- je odgovoren za uresničevanje pravic in dolžnosti učencev,
- vodi delo učiteljskega zbora,
- oblikuje predlog nadstandardnih programov,
- spodbuja strokovno izobraževanje in izpopolnjevanje strokovnih delavcev ter organizira mentorstvo za pripravnike,
- prisostvuje pri vzgojno izobraževalnem delu učiteljev, spremlja njihovo delo in jim svetuje,
- predlaga napredovanje strokovnih delavcev v nazive in odloča o napredovanju delavcev v plačilne razrede,
- spremlja delo svetovalne službe,
- skrbi za sodelovanje šole s starši, obvešča starše o delu šole in spremembah pravic in obveznostih učencev,
- spodbuja in spremlja delo skupnosti učencev,
- odloča o vzgojnih ukrepih,
- zagotavlja izvrševanje odločb državnih organov,
- skrbi za sodelovanje šole s šolsko zdravstveno službo,
- opravlja druge naloge v skladu z zakoni in drugimi predpisi.

23. člen

Za ravnatelja je lahko imenovan, kdor ima najmanj visokošolsko izobrazbo ter izpolnjuje druge pogoje za učitelja ali svetovalnega delavca na šoli, ima najmanj pet let delovnih izkušenj v vzgoji in izobraževanju, ima naziv svetnik ali svetovalec oziroma najmanj pet let naziv mentor in opravljen ravnateljski izpit.

Za ravnatelja je lahko imenovan tudi kandidat, ki nima ravnateljskega izpita, mora pa si ga pridobiti najkasneje v enem letu po začetku mandata. Če ravnatelj ne opravi ravnateljskega izpita v določenem roku, mu preneha mandat po zakonu.

Mandat ravnatelja traja pet let.

24. člen

Ravnatelja imenuje svet zavoda na podlagi javnega razpisa. V javnem razpisu se določijo pogoji, ki jih mora izpolnjevati

kandidat, rok prijave, rok v katerem bodo kandidati obveščeni o imenovanju, ki ne sme biti daljši od 4 mesecev od objave. Rok za prijavo kandidatov ne sme biti krajši od 8 in ne daljši od 15 dni. Kandidat mora k prijavi predložiti program vodenja šole.

Svet zavoda si mora pred odločitvijo o izbiri kandidata za ravnatelja o vseh kandidatih, ki izpolnjujejo pogoje, pridobiti mnenje učiteljskega zbora, mnenje ustanoviteljice in mnenje sveta staršev. Učiteljski zbor o mnenju glasuje tajno. Ustanoviteljica in svet staršev mnenje obrazložita. Če organi ne dajo svojega mnenja v 20 dneh od dneva, ko so bili zanj zaproseni, lahko svet zavoda o izbiri odloči brez tega mnenja.

Po izbiri kandidata za ravnatelja izmed prijavljenih kandidatov, svet zavoda posreduje obrazložen predlog za imenovanje v mnenje ministru. Če minister ne da mnenja v 30 dneh od dneva, ko je bil zanj zaprosen, lahko svet zavoda odloči o imenovanju ravnatelja brez tega mnenja.

Svet zavoda odloči o imenovanju ravnatelja s sklepom, po prejemu mnenja ministra oziroma po preteku roka iz prejšnjega odstavka. O odločitvi sveta zavoda obvesti vse prijavljene kandidate.

25. člen

Ravnatelj je lahko razrešen pred potekom mandata:

- če sam zahteva razrešitev,
- če nastane kateri od razlogov, ko ravnatelju preneha pogodba o zaposlitvi po zakonu, ki ureja delovna razmerja,
- če ravnatelj pri svojem delu ne ravna po predpisih ali neutemeljeno ne izvršuje sklepov organov zavoda ali ravna v nasprotju z njimi,
- če ravnatelj s svojim nevestnim ali nepravilnim delom povzroči zavodu večjo škodo ali če zanemarja ali malomarno opravlja svoje dolžnosti, tako da nastanejo ali bi lahko nastale hujše motnje pri opravljanju dejavnosti zavoda.

26. člen

Ravnatelja razreši svet zavoda. V primeru razrešitve po tretji in četrti alineji 25. člena tega odloka, mora svet zavoda, pred sprejemom sklepa o razrešitvi, ravnatelja seznaniti z razlogi zanj in mu dati možnost, da se o njih izjavi.

Svet zavoda seznanj s predlogom za razrešitev ravnatelja ustanoviteljico, učiteljski zbor in svet staršev.

Obrazložen predlog za razrešitev ravnatelja, razen v primeru, če razrešitev zahteva ravnatelj sam, pošlje svet zavoda ministru v mnenje. Če minister ne da mnenja v 30 dneh od dneva, ko je bil zanj zaprosen, lahko svet zavoda odloči o razrešitvi ravnatelja brez tega mnenja.

Po prejemu mnenja ministra, oziroma po preteku roka iz prejšnjega odstavka, svet zavoda odloči o razrešitvi s sklepom in ga vroči ravnatelju.

27. člen

Če ravnatelju predčasno preneha mandat, oziroma če nihče izmed prijavljenih kandidatov za ravnatelja ni imenovan, imenuje svet zavoda vršilca dolžnosti ravnatelja izmed strokovnih delavcev šole, oziroma izmed prijavljenih kandidatov, vendar največ za eno leto.

Če svet zavoda v 60 dneh po prenehanju mandata ravnatelju ne imenuje ravnatelja ali vršilca dolžnosti, imenuje vršilca dolžnosti v naslednjih 8 dneh minister. Svet zavoda mora v tem primeru takoj začeti postopke za imenovanje ravnatelja.

Pod pogoji iz prejšnjih odstavkov je lahko ista oseba imenovana največ dvakrat za vršilca dolžnosti ravnatelja.

28. člen

V zavodu se lahko v skladu z normativi sistemizira delovno mesto pomočnika ravnatelja, ki pomaga ravnatelju pri opravljanju poslovnih in pedagoških nalog. Pomočnik ravnatelja opravlja naloge, za katere ga pisno pooblasti ravnatelj in ga nadomešča v njegovi odsotnosti.

Ravnatelj lahko za opravljanje posameznih nalog iz svoje pristojnosti in za nadomeščanje v času odsotnosti pisno pooblasti tudi druge delavce zavoda.

Za pomočnika ravnatelja je lahko imenovan, kdor izpolnjuje pogoje za ravnatelja, razen pogoja ravnateljskega izpita, oziroma šole za ravnatelja.

Pomočnika ravnatelja imenuje in razrešuje ravnatelj izmed strokovnih delavcev zavoda ali na podlagi javnega razpisa po postopku, določenem z zakonom. V primeru razrešitve mora ravnatelj seznaniti pomočnika ravnatelja z razlogi za razrešitev. Pred razrešitvijo mora ravnatelj z razlogi za razrešitev seznaniti tudi učiteljski zbor.

29. člen

Podružnično šolo vodi vodja podružnice, ki ga imenuje in razrešuje ravnatelj izmed delavcev podružnične šole.

Vodja podružnične šole opravlja naloge:

- organizira in vodi delo podružnice,
- predlaga ravnatelju program razvoja podružnice,
- predlaga nadstandardne programe,
- skrbi za sodelovanje podružnične šole z učenci in krajanom v območju šolskega okoliša podružnične šole,
- obvešča starše o delu podružnične šole,
- opravlja druge naloge, za katere ga pisno pooblasti ravnatelj.

3. Strokovni organi zavoda

30. člen

Strokovni organi zavoda so: učiteljski zbor, oddelčni učiteljski zbor, razrednik in strokovni aktivni.

Strokovni organi se oblikujejo in opravljajo naloge v skladu z Zakonom o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja.

4. Svet staršev

31. člen

Svet staršev se oblikuje za organizirano uresničevanje interesa staršev.

Svet staršev sestavlja po en predstavnik vsakega oddelka, ki ga izvolijo starši na roditeljskem sestanku oddelka.

Prvi sklic sveta staršev opravi ravnatelj. Na prvem sestanku izvoli svet staršev predsednika in namestnika.

Svet staršev predlaga nadstandardne programe, daje soglasje k predlogu ravnatelja o nadstandardnih storitvah, daje mnenje k predlogu programa razvoja šole in letnemu delovnemu načrtu, razpravlja o poročilih ravnatelja o vzgojno izobraževalni problematiki, obravnava pritožbe staršev v zvezi z vzgojno izobraževalnim delom, voli predstavnike v svet zavoda, daje mnenje o kandidatih, ki izpolnjujejo pogoje za ravnatelja in opravlja druge naloge v skladu z zakonom in drugimi predpisi.

VI. SREDSTVA ZA DELO

32. člen

Ustanoviteljica daje v upravljanje zavodu: objekt osnovne šole s telovadnico na naslovu Bevkova ulica 22, Ajdovščina in zunanje površine na zemljišču parcelna št. 1252/4, 1252/21, 1252/29, 1252/33, 1252/34, vse k.o. Ajdovščina, objekt podružnične šole Budanje, na naslovu Budanje 24, z zunanjimi površinami na zemljišču parcelna št. 255, 2472/1, 2472/2, 2110/1, vse k.o. Budanje.

Ustanoviteljica daje zavodu v upravljanje tudi opremo, potrebno za izvajanje dejavnosti, v obsegu, določenem v popisu opreme.

Premoženje iz prvega in drugega odstavka tega člena je lastnina ustanoviteljice.

Zavod samostojno upravlja s sredstvi, ki so mu dana v upravljanje, v okviru dejavnosti, za katere je registriran.

Zavod je dolžan uporabljati premoženje s skrbnostjo dobrega gospodarja in je ustanoviteljici odgovoren za upravljanje s premoženjem.

33. člen

Zavod pridobiva sredstva za delo iz sredstev državne proračuna, sredstev ustanoviteljice, prispevkov učencev, skladno z veljavnimi predpisi, s prodajo storitev in izdelkov, iz donacij, prispevkov sponzorjev in iz drugih virov v skladu z zakonom.

Iz javnih sredstev pridobiva zavod sredstva za delo v skladu z zakonom, normativi in standardi ter kriteriji in merili ustanoviteljice.

Zavod je dolžan uporabljati sredstva v skladu z namenom, za katerega so mu bila dodeljena.

34. člen

Zavod lahko ustanovi šolski sklad, iz katerega se financirajo dejavnosti posameznega razreda, ki niso sestavina izobraževalnega programa oziroma se ne financirajo iz javnih sredstev, nakup nadstandardne opreme, zviševanje standarda pouka in podobno.

Sklad pridobiva sredstva iz prispevkov staršev, donacij, zapuščin in drugih virov.

Sklad upravlja upravni odbor, ki ima predsednika in šest članov, od katerih so najmanj trije predstavniki zavoda. Svet staršev imenuje upravni odbor. Predstavnike zavoda predlaga svet zavoda.

Za delovanje sklada lahko upravni odbor sprejme pravila.

35. člen

Porabo javnih sredstev v zavodu nadzoruje Računsko sodišče Republike Slovenije. Namensko porabo sredstev nadzoruje organ šolske inšpekcije. Porabo sredstev ustanoviteljice nadzoruje nadzorni organ ustanoviteljice.

VII. NAČIN RAZPOLAGANJA S PRESEŽKOM IN KRITJE PRIMANJKLJAJA

36. člen

Presežek prihodkov nad odhodki, ki jih zavod pridobi z opravljanjem dejavnosti, določenih s tem odlokom, uporablja zavod za plačilo materialnih stroškov, za investicijsko vzdrževanje in investicije. Za uporabo presežka prihodkov za plače delavcev si mora zavod pridobiti soglasje ustanoviteljice.

Merila za delitev presežka prihodkov nad odhodki določi minister.

37. člen

Primanjkljaj prihodkov, ki v zavodu nastane pri izvajanju osnovnih dejavnosti in medsebojno dogovorjenega programa, krije ustanoviteljica v tistem delu, za katerega zagotavlja sredstva.

VIII. PRAVICE, OBVEZNOSTI IN ODGOVORNOSTI ZAVODA V PRAVNEM PROMETU

38. člen

Zavod je pravna oseba in v pravnem prometu samostojno sklepa pogodbe in opravlja druge pravne posle v okviru dejavnosti, ki je vpisana v sodni register.

Zavod ne sme sklepati razpolagalnih pravnih poslov v zvezi z nepremičnim premoženjem ustanoviteljice, ki ga ima v upravljanju, niti pravnih poslov, s katerimi se to premoženje obremenjuje.

Zavod odgovarja za svoje obveznosti s sredstvi, s katerimi razpolaga.

Ustanoviteljica odgovarja za obveznosti zavoda omejeno subsidiarno do višine sredstev, ki jih zavodu zagotavlja z občinskim proračunom.

IX. MEDSEBOJNE PRAVICE IN OBVEZNOSTI
MED USTANOVITELJICO IN ZAVODOM

39. člen

Ustanoviteljica ima do zavoda naslednje pravice in obveznosti:

- ugotavlja skladnost programov razvoja in dela s plani in programi ustanoviteljice,
- spremlja in nadzira namenskost in gospodarnost porabe sredstev,
- odloča o statusnih spremembah zavoda,
- daje soglasje k spremembam in razširitvi dejavnosti,
- opravlja druge zadeve v skladu s tem odlokom in drugimi predpisi.

Zavod je dolžan ustanoviteljici:

- predložiti letno poročilo in letni delovni načrt,
- poročilo o izvajanju letnega delovnega načrta in razvoja zavoda,
- letni načrt investicijskega vzdrževanja,
- po potrebi posredovati druge podatke, potrebne za spremljanje in financiranje dejavnosti ter podatke v statistične namene.

X. JAVNOST DELA

40. člen

Delo zavoda je javno.

Javnost dela zavoda se zagotavlja s sporočili staršem in javnosti.

Sejam in drugim oblikam dela organov zavoda ter vzgojno izobraževalnemu delu starši, novinarji in drugi predstavniki javnosti, ne morejo prisostvovati, razen ko je to določeno z zakonom ali drugimi predpisi ali jim ravnatelj to dovoli.

O delu zavoda obvešča javnost ravnatelj ali oseba, ki jo ravnatelj pooblasti.

XI. SPLOŠNI AKTI ZAVODA

41. člen

Zavod ima lahko pravila, s katerimi se urejajo vprašanja, ki so pomembna za opravljanje dejavnosti in poslovanja zavoda.

Zavod ima lahko tudi druge splošne akte, s katerimi ureja druge zadeve, če tako določa zakon.

Pravila in druge splošne akte sprejema svet zavoda, razen splošnih aktov, za katere je z zakonom določeno, da jih sprejema ravnatelj.

XII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

42. člen

Za čas do imenovanja ravnatelja v skladu z veljavnimi predpisi imenuje ustanoviteljica vršilca dolžnosti ravnatelja, ki je pooblaščen, da pod nadzorstvom ustanoviteljice in v sodelovanju z Osnovno šolo Danila Lokarja Ajdovščina, opravi vse potrebne naloge za nemoten začetek dela zavoda.

43. člen

Zavod začne delovati s 1. 9. 2007.

44. člen

Z dnem začetka delovanja zavod v skladu z veljavnimi predpisi, prevzame od Osnovne šole Danila Lokarja Ajdovščina:

- vse delavce podružnične šole Budanje in presežne delavce, ki postanejo presežni izključno zaradi spremembe šolskega okoliša,

- objekt podružnične šole Budanje z opremo, učili in učnimi pripomočki,

- drugo opremo, učila in knjižnično gradivo, ki ga Osnovna šola Danila Lokarja Ajdovščina zaradi zmanjšanja števila učencev ne potrebuje.

45. člen

Zavod mora oblikovati svet zavoda v skladu s tem odlokom v treh mesecih od dneva začetka delovanja zavoda.

Svet zavoda mora imenovati ravnatelja v treh mesecih od svojega konstituiranja.

46. člen

Do začetka delovanja zavoda se vpisujejo otroci v prvi razred v Osnovni šoli Danila Lokarja Ajdovščina.

Učenci, ki v šolskem letu 2006/2007 obiskujejo Osnovno šolo Danila Lokarja Ajdovščina in imajo svoje prebivališče v šolskem okolišu Osnovne šole Šturje, Ajdovščina pričnejo z začetkom pouka v šolskem letu 2007/2008 obiskovati Osnovno šolo Šturje, Ajdovščina.

Učenci iz območja šolskega okoliša podružnične šole Budanje, ki v šolskem letu 2006/2007 obiskujejo Osnovno šolo Draga Bajca Vipava od petega do devetega razreda, pričnejo z začetkom šolskega leta 2007/2008 obiskovati Osnovno šolo Šturje, Ajdovščina. Učenci iz območja šolskega okoliša podružnične šole Budanje, ki bodo v šolskem letu 2007/2008 obiskovali deveti razred lahko nadaljujejo in zaključijo šolanje v Osnovni šoli Draga Bajca Vipava.

47. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 014-2/07

Ajdovščina, dne 30. marca 2007

Župan
Občine Ajdovščina
Marjan Poljšak l.r.

1711. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Danila Lokarja Ajdovščina

Na podlagi 3. člena Zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91, 45/II/94 – odločba US, 8/96 in 36/00 ZPDZC), 41. člena Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 98/05 – uradno prečiščeno besedilo, 129/06) ter 33. člena Statuta Občine Ajdovščina (Uradno glasilo št. 7/99, Uradni list RS, št. 2/02, 41/05 in 92/05) je Občinski svet Občine Ajdovščina na seji dne 1. 3. 2007 sprejel

ODLOK**o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Danila Lokarja Ajdovščina**

1. člen

V Odloku o ustanovitvi vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Danila Lokarja Ajdovščina (Uradno glasilo št. 8/97, 1/98 in 3/99) se v 1. členu za besedno zvezo »v nadaljevanju zavod« postavi pika in črta ostalo besedilo.

2. člen

V četrtem odstavku 2. člena se druga alineja spremeni, tako da se glasi:

»– podružnično šolo Lokavec, s sedežem Lokavec št. 128, ki izvaja izobraževanje od prvega do petega razreda.«.

3. člen

Spremenita se drugi in tretji odstavek 8. člena, tako da se glasita:

»Šolski okoliš obsega območje:

– zahodnega dela mesta Ajdovščina z naslednjimi ulicami: Cebejeva ulica, Cesta IV. prekomorske, Cesta IX. korpusa, Cesta 5. maja, Goriška cesta od vključno h. št. 22 dalje ter h. št. 6, 8, 10, 12, 14, 16, 16/a, 18, 20, 20/a, 20/b, Gradišče, Gregorčičeva ulica, Grivška pot, Lavričev trg, Lavričeva cesta od h. št. 1 do vključno h. št. 44 ter h. št. 46 in 48, Lokarjev drevored, Lokavška cesta, Na Brajdi, Ob Hublju, Prešernova ulica, Polževa ulica h. št. 18 in 18/a, Stritarjeva ulica, Šibeniška ulica, Tovarniška cesta, Trg 1. slovenske vlade, Ulica Quiliano, Ulica 24. septembra, Ulica Vena Piona, Vilharjeva ulica, Župančičeva ulica, ki spadajo v naslednje prostorske okoliše: 0001, 0002, 0003, 0005, 0004, 0008, 0006, 0007, 0009, 0012, 0013, 0019, 0022, 0026, 0027, 0028, 0029, 0030, 0031, 0032, 0033, 0034, 0035, 0036, 0037, 0038, 0039, 0118, 0120, 0131, 0132, 0133, 0134.

– naselja Grivče, Ustje, Dolenje, Tevče, Planina, Lokavec ter del naselja Cesta s hišnimi številkami 1, 2, 3, 4, 4a, 5, 6, 7, 8 in 8a, ki spadajo v naslednje prostorske okoliše: 0049, 0069, 0070, 0071, 0072, 0073, 0078, 0079, 0080, 0082, 0083, 0084, 0115, 0125, 0128.

V enoto s prilagojenim programom se vpisujejo učenci na podlagi odločbe o usmeritvi.«.

Četrty odstavek se črta.

V šestem odstavku se beseda »četrtem« zamenja z besedo »petem«.

V sedmem odstavku se na koncu stavka namesto pike postavi vejica in doda naslednje besedilo: »razen otrok s posebnimi potrebami, ki jih zavod vpisuje na podlagi odločbe o usmeritvi.«.

V osmem odstavku se spremeni drugi stavek, tako da se glasi:

»Otroka oziroma učenca iz drugega šolskega okoliša lahko zavod vpiše v šolo, če:

– s tem ni kršena, glede na zmogljivost šole, primarna pravica drugih staršev, da vpišejo otroka v šolo v svojem šolskem okolišu,

– to nima za posledico oblikovanja dodatnih oddelkov,

– se v šoli v šolskem okolišu, kjer otrok ali učenec prebiva, ne zmanjša število učencev oziroma oddelkov, kar bi imelo za posledico spremembo statusa šole ali njeno ukinitve.

Zavod si mora pred vpisom otroka oziroma učenca iz drugega šolskega okoliša pridobiti mnenje šole v šolskem okolišu, v katerem otrok ali učenec prebiva.«.

Devety odstavek se črta.

4. člen

Prvi odstavek 14. člena se spremeni, tako da se glasi:

»Zavod upravlja svet zavoda, ki ga sestavljajo: trije predstavniki ustanovitelja, trije predstavniki delavcev zavoda in trije predstavniki staršev.«.

Tretji odstavek se spremeni, tako da se glasi:

»Predstavnike delavcev zavoda izvolijo delavci neposredno, na tajnih volitvah po postopku, ki ga določata zakon in ta odlok. V svet zavoda se izvolijo: dva predstavnika delavcev matične šole in en predstavnik delavcev organizacijskih enot.«.

5. člen

Za 23. členom se doda nov 23.a člen, ki se glasi:

»23.a člen

Za ravnatelja je lahko imenovan, kdor ima najmanj visokošolsko izobrazbo ter izpolnjuje druge pogoje za učitelja ali svetovalnega delavca v zavodu, ima najmanj pet let delovnih izkušenj v vzgoji in izobraževanju, ima naziv svetnik ali svetovalec oziroma najmanj pet let naziv mentor in opravljen ravnateljski izpit.

Za ravnatelja je lahko imenovan tudi kandidat, ki nima ravnateljskega izpita, mora pa si ga pridobiti najkasneje v enem letu po začetku mandata. Če ravnatelj ne opravi ravnateljskega izpita v določenem roku, mu preneha mandat po zakonu.

Mandat ravnatelja traja pet let.«.

Za 23.a členom se doda nov 23.b člen, ki se glasi:

»23.b člen

Ravnatelja imenuje svet zavoda na podlagi javnega razpisa. V javnem razpisu se določijo pogoji, ki jih mora izpolnjevati kandidat, rok prijave, rok, v katerem bodo kandidati obveščeni o imenovanju, ki ne sme biti daljši od 4 mesecev od objave. Rok za prijavo kandidatov ne sme biti krajši od 8 in ne daljši od 15 dni. Kandidat mora k prijavi predložiti program vodenja zavoda.

Svet zavoda si mora pred odločitvijo o izbiri kandidata za ravnatelja, o vseh kandidatih, ki izpolnjujejo pogoje, pridobiti mnenje učiteljskega zbora, mnenje ustanovitelja in mnenje sveta staršev. Učiteljski zbor o mnenju glasuje tajno. Ustanovitelj in svet staršev mnenje obrazložita. Če organi ne dajo svojega mnenja v 20 dneh od dneva, ko so bili zanj zaproseni, lahko svet zavoda o izbiri odloči brez tega mnenja.

Po izbiri kandidata za ravnatelja izmed prijavljenih kandidatov, svet zavoda posreduje obrazložen predlog za imenovanje v mnenje ministru. Če minister ne da mnenja v 30 dneh od dneva, ko je bil zanj zaprosen, lahko svet zavoda odloči o imenovanju ravnatelja brez tega mnenja.

Svet zavoda odloči o imenovanju ravnatelja s sklepom, po prejemu mnenja ministra, oziroma po preteku roka iz prejšnjega odstavka. O odločitvi sveta zavoda obvesti vse prijavljene kandidate.«.

Za 23.b členom se doda nov 23.c člen, ki se glasi:

»23.c člen

Ravnatelj je lahko razrešen pred potekom mandata:

– če sam zahteva razrešitev,

– če nastane kateri od razlogov, ko ravnatelju preneha pogodba o zaposlitvi po zakonu, ki ureja delovna razmerja,

– če ravnatelj pri svojem delu ne ravna po predpisih ali neutemeljeno ne izvršuje sklepov organov zavoda ali ravna v nasprotju z njimi,

– če ravnatelj s svojim nevestnim ali nepravilnim delom povzroči zavodu večjo škodo ali če zanemarja ali malomarno opravlja svoje dolžnosti, tako da nastanejo ali bi lahko nastale hujše motnje pri opravljanju dejavnosti zavoda.«.

Za 23.c členom se doda nov 23.č člen, ki se glasi:

»23.č člen

Ravnatelja razreši svet zavoda. V primeru razrešitve po tretji in četrti alineji 23.c člena tega odloka, mora svet zavoda pred sprejemom sklepa o razrešitvi, ravnatelja seznaniti z razlogi razrešitve in mu dati možnost, da se o njih izjavi.

Svet zavoda seznaniti ustanovitelja, učiteljski zbor in svet staršev s predlogom za razrešitev ravnatelja.

Obrazložen predlog za razrešitev ravnatelja, razen v primeru, če razrešitev zahteva ravnatelj sam, pošlje svet zavoda ministru v mnenje. Če minister ne da mnenja v 30 dneh od dneva, ko je bil zanj zaprosen, lahko svet zavoda odloči o razrešitvi ravnatelja brez tega mnenja.

Po prejemu mnenja ministra oziroma po preteku roka iz prejšnjega odstavka svet zavoda odloči o razrešitvi s sklepom, in ga vroči ravnatelju.«.

Za 23.č členom se doda nov 23.d člen, ki se glasi:

»23.d člen

Če ravnatelju predčasno preneha mandat, oziroma če nihče izmed prijavljenih kandidatov za ravnatelja ni imenovan,

imenuje svet zavoda vršilca dolžnosti ravnatelja izmed strokovnih delavcev zavoda, oziroma izmed prijavljenih kandidatov, vendar največ za eno leto.

Če svet zavoda v 60 dneh po prenehanju mandata ravnatelju ne imenuje ravnatelja ali vršilca dolžnosti, imenuje vršilca dolžnosti v naslednjih 8 dneh minister. Svet zavoda mora v tem primeru takoj začeti postopek za imenovanje ravnatelja.

Pod pogoji iz prejšnjih odstavkov je lahko ista oseba imenovana največ dvakrat za vršilca dolžnosti ravnatelja.«.

Za 23.d členom se doda nov 23.e člen, ki se glasi:

»23.e člen

V zavodu se v skladu z normativi sistemizira delovno mesto pomočnika ravnatelja, ki pomaga ravnatelju pri opravljanju poslovnih in pedagoških nalog. Pomočnik ravnatelja opravlja naloge, za katere ga pisno pooblasti ravnatelj in ga nadomešča v njegovi odsotnosti.

Ravnatelj lahko za opravljanje posameznih nalog iz svoje pristojnosti in za nadomeščanje v času odsotnosti pisno pooblasti tudi druge delavce zavoda.

Za pomočnika ravnatelja je lahko imenovan, kdor izpolnjuje pogoje za ravnatelja, razen pogoja ravnateljskega izpita oziroma šole za ravnatelja.

Pomočnika ravnatelja imenuje in razrešuje ravnatelj izmed strokovnih delavcev zavoda ali na podlagi javnega razpisa po postopku, določenem z zakonom. V primeru razrešitve mora ravnatelj seznaniti pomočnika ravnatelja z razlogi za razrešitev. Pred razrešitvijo mora ravnatelj z razlogi za razrešitev seznaniti tudi učiteljski zbor.«.

6. člen

Naslov poglavja » IX. DISCIPLINSKA ODGOVORNOST DELAVCEV« se črta.

Črtajo se členi znotraj tega poglavja od 37 do vključno 40.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

7. člen

Določba 8. člena tega odloka o spremembi šolskega okoliša se prične uporabljati z začetkom šolskega leta 2007/2008.

Zavod nudi vršilcu dolžnosti ravnatelja Osnovne šole Šturje vso administrativno in strokovno pomoč, ki je potrebna, da se izpeljejo postopki za prehod učencev, ki imajo prebivališče v šolskem okolišu Osnovne šole Šturje in v šolskem letu 2006/2007 obiskujejo pouk v Osnovni šoli Danila Lokarja Ajdovščina ali so se vpisali v prvi razred šolskega leta 2007/2008, tako da lahko ti učenci pričnejo v šolskem letu 2007/2008 obiskovati pouk v Osnovni šoli Šturje.

Ravnatelj zavoda se z vršilcem dolžnosti ravnatelja Osnovne šole Šturje, in v sodelovanju z ustanoviteljem, dogovori o pre zaposlitvi delavcev podružnične šole Budanje in presežkov delavcev zavoda, ki izhajajo iz spremembe šolskega okoliša in prehoda učencev na Osnovno šolo Šturje. Postopek pre zaposlitve se opravi v skladu z veljavnimi predpisi do začetka pouka v šolskem letu 2007/2008.

Zavod brezplačno izroči Osnovni šoli Šturje:

– objekt podružnične šole Budanje z opremo, učili in učni pripomočki,

– drugo opremo, učila in knjižnično gradivo, ki ga zavod zaradi zmanjšanja števila učencev ne potrebuje.

Izročitev se izvede na dan 31. avgusta 2007.

8. člen

Svet zavoda se v skladu s tem odlokom konstituira v 90 dneh po uveljavitvi tega odloka.

9. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 026/01-19/96

Ajdovščina, dne 30. marca 2007

Župan
Občine Ajdovščina
Marjan Poljšak l.r.

CANKOVA

1712. Statut Občine Cankova

Na podlagi 64. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 105/05 – UPB, 21/06 – Odločba US) je Občinski svet Občine Cankova na 3. redni seji dne 23. 3. 2007 sprejel

**STATUT
Občine Cankova**

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Občina Cankova je samoupravna lokalna skupnost ustanovljena z zakonom na območju naslednjih naselij: Cankova, Domajinci, Gerlinci, Gornji Črnci, Korovci, Krašči, Skakovci in Topolovci.

Sedež občine je na Cankovi številka 25.

Občina je pravna oseba javnega prava s pravico posedovati, pridobivati in razpolagati z vsemi vrstami premoženja.

Občino predstavlja in zastopa župan.

Območje, ime in sedež občine se lahko spremeni z zakonom po postopku, ki ga določa zakon. Območja in imena naselij v občini se v skladu z zakonom spremenijo z občinskim odlokom.

2. člen

Na območju Občine Cankova so ustanovljeni ožji deli občine. Naloge, organizacija in delovanje ter pravni status ožjih delov Občine Cankova so določeni s tem statutom in odlokom občine.

Imena in območja ožjih delov občine so:

Cankova
Domajinci
Gerlinci
Gornji Črnci
Korovci
Krašči
Skakovci
Topolovci.

V Občini Cankova živi avtohtono naseljena romska skupnost. Položaj in pravice romske skupnosti se urejajo v skladu z zakonom.

3. člen

Občina Cankova (v nadaljnjem besedilu: občina) v okviru ustave in zakona samostojno ureja in opravlja javne zadeve lokalnega pomena, ki zadevajo prebivalce občine in naloge iz državne pristojnosti, ki so po predhodnem soglasju občinskega sveta nanjo prenesene z zakonom.

Občina lahko opravlja posamezne naloge iz državne pristojnosti, če država za to zagotovi potrebna sredstva.

4. člen

Osebe, ki imajo na območju občine stalno prebivališče, so občani. Občani odločajo o lokalnih javnih zadevah po organih občine, ki jih volijo na podlagi splošne in enake volilne pravice na svobodnih volitvah s tajnim glasovanjem ter v drugih organih v skladu s tem statutom.

Občani sodelujejo pri upravljanju lokalnih javnih zadev tudi na zborih občanov, z referendumom in ljudsko iniciativo.

Na podlagi odločitve organov občine se lahko v posamezne oblike odločanja vključijo tudi osebe, ki imajo v občini začasno prebivališče, in osebe, ki so lastniki zemljišč in drugih nepremičnin na območju občine.

5. člen

Občina pri uresničevanju skupnih nalog sodeluje s sosednjimi in drugimi občinami, širšimi lokalnimi skupnostmi in državo.

Občina samostojno odloča o povezovanju v širše lokalne samoupravne skupnosti, na način in po postopku predpisanem v zakonu.

Občina lahko sodeluje tudi z lokalnimi skupnostmi drugih držav ter z mednarodnimi organizacijami lokalnih skupnosti.

Občina sodeluje z drugimi občinami po načelih prostovoljnosti in solidarnosti in lahko v ta namen z njimi združuje sredstva, oblikuje skupne organe in organizacije ter službe za opravljanje skupnih zadev.

6. člen

Občina Cankova ima lahko svoj grb, zastavo in praznik, katerih oblika, vsebina in uporaba se določi z odlokom.

Občina ima pečat, ki je okrogle oblike. Pečat ima v zunanjem krogu na zgornji polovici napis: Občina Cankova, v notranjem krogu pa naziv organa občine – Občinski svet; Župan; Nadzorni odbor; Občinska uprava; Volilna komisija. V sredini pečata je lahko grb občine. Velikost, uporabo in hrambo pečata občine določi župan s svojim aktom.

Za prispevek k razvoju občine podeljuje občina zaslužnim občanom, organizacijam in drugim občinska priznanja in nagrade, v skladu s posebnim odlokom.

II. NALOGE OBČINE

7. člen

Občina samostojno opravlja lokalne zadeve javnega pomena (izvirne naloge), določene s tem statutom in zakoni, zlasti pa:

1. normativno ureja lokalne zadeve javnega pomena tako, da:

- sprejema statut in druge splošne akte občine,
- sprejema proračun in zaključni račun občine,
- sprejema načrt občine in zagotavlja enakomeren razvoj občine,

– načrtuje prostorski razvoj ter sprejema prostorske akte,

- predpisuje davke in prispevke iz svoje pristojnosti;

2. upravlja občinsko premoženje tako, da:

– ureja način in pogoje upravljanja z občinskim premoženjem,

– pridobiva in razpolaga z vsemi vrstami premoženja,

– sklepa pogodbe o pridobitvi in odtujitvi nepremičnin in premoženja,

– sestavlja premoženjsko bilanco, s katero izkazuje vrednost svojega premoženja;

3. omogoča pogoje za gospodarski razvoj občine tako, da:

- spremlja in analizira gospodarske rezultate v občini,
- sprejema prostorske akte, ki omogočajo in pospešujejo razvoj gospodarstva v občini,
- oblikuje davčno politiko, ki pospešuje gospodarski razvoj,

– sodeluje z gospodarskimi subjekti in v okviru interesov in nalog občine pomaga gospodarskim subjektom pri razreševanju gospodarskih problemov,

– z javnimi sredstvi, v skladu s predpisi, pospešuje razvoj gospodarskih panog oziroma gospodarskih subjektov;

4. ustvarja pogoje za gradnjo stanovanj in skrbi za povečanje najemnega socialnega sklada stanovanj tako, da:

– v prostorskih aktih predvidi gradnjo stanovanjskih objektov,

– sprejema dolgoročni in kratkoročni stanovanjski program občine,

– spremlja in analizira stanje na stanovanjskem področju občine,

– spremlja ponudbo in povpraševanje stanovanj v občini ter se vključuje v stanovanjski trg,

– pospešuje gradnjo stanovanj za socialno ogrožene in prenavlja objekte, ki so primerni za gradnjo stanovanj,

– v skladu s predpisi pospešuje pogoje s katerimi omogoča občanom najemanje kreditov za nakup, gradnjo in prenovu stanovanj,

– sodeluje z gospodarskimi družbami, zavodi in drugimi institucijami pri razreševanju stanovanjske problematike občanov;

5. skrbi za lokalne javne službe tako, da:

– ustanavlja in soustanavlja lokalne javne službe,

– sprejme splošne akte, ki urejajo način ustanovitve in delovanje lokalnih javnih služb,

– zagotavlja sredstva za delovanje lokalnih javnih služb,

– nadzira delovanje lokalnih javnih služb,

– gradi in vzdržuje vodovodne, energetske in druge komunalne objekte in naprave,

– zagotavlja javno službo gospodarjenja s stavbnimi zemljišči;

6. zagotavlja in pospešuje vzgojno-izobraževalno in zdravstveno dejavnost tako, da:

– ustanovi ali daje soglasje k ustanovitvi k vzgojno izobraževalnem, zdravstvenem zavodu in zagotavlja pogoje za njegovo delovanje,

– v skladu z zakoni, ki urejajo to področje, zagotavlja sredstva za izvajanje teh dejavnosti in v okviru finančnih možnosti omogoča izvajanje nadstandardnih programov,

– sodeluje z vzgojno izobraževalnim zavodom in zdravstvenim zavodom,

– z različnimi ukrepi pospešuje vzgojno izobraževalno dejavnost in zdravstveno varstvo občanov,

– ustvarja pogoje za izobraževanje odraslih, kar je pomembno za razvoj občine in za kvaliteto življenja njenih prebivalcev;

7. pospešuje službe socialnega skrbstva, predšolskega varstva, osnovnega varstva otrok in družine, za socialno ogrožene, invalide in ostarele tako, da:

– spremlja stanje na tem področju,

– pristojnim organom in institucijam predlaga določene ukrepe na tem področju,

– sodeluje s centrom za socialno delo, javnimi zavodi in drugimi pristojnimi organi in institucijami;

8. pospešuje raziskovalno, kulturno in društveno dejavnost ter razvoj športa in rekreacije tako, da:

– omogoča dostopnost kulturnih programov, skrbi za kulturno dediščino na svojem območju,

– zagotavlja splošno izobraževalno knjižnično dejavnost,

– z dotacijami spodbuja te dejavnosti,

– sodeluje z društvi in jih vključuje v programe aktivnosti občine;

9. skrbi za varstvo zraka, tal, vodnih virov, za varstvo pred hrupom, za zbiranje in odlaganje odpadkov in opravlja druge dejavnosti varstva okolja tako, da:

– izvaja naloge, ki jih določajo zakon, uredbe in drugi predpisi s področja varstva okolja,

– spremlja stanje na tem področju in v okviru svojih pristojnosti sprejema ukrepe, s katerimi zagotavlja varstvo okolja,

– sprejema splošne akte, s katerimi pospešuje in zagotavlja varstvo okolja,

– sodeluje s pristojnimi inšpekcijskimi organi in jih obvešča o ugotovljenih nepravilnostih,

– z drugimi ukrepi pospešuje varstvo okolja v občini;

10. upravlja, gradi in vzdržuje:

– lokalne javne ceste in druge javne poti,

– površine za pešce in kolesarje,

– igrišča za šport in rekreacijo ter otroška igrišča,

– javne parkirne prostore, parke, trge in druge javne površine ter

– ureja promet v občini;

11. skrbi za požarno varnost in varnost občanov v primeru elementarnih in drugih nesreč tako, da v skladu z merili in normativi:

– organizira reševalno pomoč v požarih,

– organizira obveščanje, alarmiranje, pomoč in reševanje za primere elementarnih in drugih nesreč,

– zagotavlja sredstva za organiziranje, opremljanje in izvajanje požarne varnosti in varstva pred naravnimi nesrečami

– zagotavlja sredstva za odpravo posledic elementarnih in drugih naravnih nesreč,

– sodeluje z občinskim poveljstvom gasilske službe in štabom za civilno zaščito ter spremlja njihovo delo,

– opravlja druge naloge, ki pripomorejo k boljši požarni varnosti in varstvu pred elementarnimi in drugimi nesrečami;

12. ureja javni red v občini tako, da:

– sprejema ustrezne splošne akte,

– določa prekrške in denarne kazni za prekrške, s katerimi se kršijo predpisi občine,

– ureja lokalni promet in določa prometno ureditev,

– organizira občinsko redarstvo,

– izvaja nadzorstvo nad javnimi prireditvami,

– opravlja inšpekcijsko nadzorstvo nad izvajanjem občinskih predpisov in drugih aktov, s katerimi ureja zadeve iz svoje pristojnosti, če ni z zakonom drugače določeno,

– opravlja druge naloge v okviru teh pristojnosti;

13. skrbi za uresničevanje energetske politike tako, da:

– deluje v smeri povečanja energetske učinkovitosti stavb in infrastrukture, ki so v njeni lasti oziroma upravljanju in k maksimalni izkoriščenosti lokalnih energetskih potencialov,

– ustvarja pogoje in izvaja ozaveščanje občanov o možnostih izkoriščanja lokalnih energetskih potencialov občine in o pristopih k povečanju energetske učinkovitosti,

– v skladu z zakoni in ustreznimi direktivami sprejema konkretne akte, ki specifikirajo posamezne ukrepe.

8. člen

V okviru lokalnih zadev javnega pomena občina opravlja oziroma zagotavlja tudi naloge, ki se nanašajo na:

– inšpekcijsko nadzorstvo nad izvajanjem občinskih predpisov in drugih aktov, s katerimi ureja zadeve iz svoje pristojnosti,

– ugotavljanje javnega interesa v primeru razlastitve za potrebe občine,

– določanje namembnosti urbanega prostora,

– gospodarjenje s stavbnimi zemljišči in določanje pogojev za njihovo uporabo,

– evidenco občinskih zemljišč in drugega premoženja,

– zagotavljanje varstva naravnih in kulturnih spomenikov v sodelovanju s pristojnimi institucijami,

– mrliško ogledno službo in

– ureja druge lokalne zadeve javnega pomena.

9. člen

Občina opravlja statistične, evidenčne in analitične naloge za svoje potrebe ter za te potrebe pridobiva statistične in evidenčne podatke od pooblaščenih organov za zbiranje statističnih in evidenčnih podatkov.

Za potrebe iz prvega odstavka tega člena pridobiva občina od upravljavcev zbirk podatke o fizičnih osebah, ki imajo v

občini stalno ali začasno prebivališče, in o fizičnih osebah, ki imajo v občini nepremičnine, ter podatke o pravnih osebah, ki imajo sedež in premoženje oziroma del premoženja v občini.

III. ORGANI OBČINE

1. Skupne določbe

10. člen

Organi občine so: občinski svet, župan in nadzorni odbor občine.

Občina ima volilno komisijo kot samostojni občinski organ, ki v skladu z zakonom o lokalnih volitvah in drugimi predpisi ter splošnimi akti občine skrbi za izvedbo volitev in referendumov ter varstvo zakonitosti volilnih postopkov.

Občina ima komisijo o nezdržljivosti opravljanja javnih funkcij s pridobitno funkcijo, komisijo za priznanja in nagrade, komisija za pritožbe, komisijo za delitev premoženja kot občansko delovno telo, svet za varstvo uporabnikov javnih dobrin, svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu, odbor za razpolaganje s sredstvi požarnega sklada, štab civilne zaščite, svet za varstvo najemnikov neprofitnih stanovanj, ter druge organe, katerih ustanovitev in naloge določa zakon.

Volitve oziroma imenovanja organov občine oziroma članov občinskih organov se izvajajo v skladu z zakonom in tem statutom.

Člani občinskega sveta, župan in podžupan so občinski funkcionarji.

11. člen

Občina ima občinsko upravo kot občinski organ, ki v skladu z zakonom, statutom in splošnimi akti občine izvaja upravne naloge iz občinske pristojnosti, odloča o upravnih stvareh na prvi stopnji, opravlja oziroma zagotavlja inšpekcijske naloge in naloge občinskega redarstva oziroma drugih služb nadzora ter strokovna, organizacijska in administrativna opravila za občinske organe.

Občinsko upravo lahko sestavljajo notranje organizacijske enote in organi občinske uprave. Občinski svet z odlokom ustanovi enega ali več organov občinske uprave. Organe občinske uprave ustanovi občinski svet z odlokom, s katerim določi tudi njihovo notranjo organizacijo in delovno področje.

12. člen

Če ni v zakonu ali tem statutu drugače določeno, lahko organi občine, ki delajo na sejah, sprejemajo odločitve, če je na seji navzoča večina članov organa občine. Odločitev je sprejeta, če za njo glasuje večina navzočih članov.

13. člen

Delo organov občine je javno.

Javnost dela se zagotavlja z obveščanjem javnosti o delu občinskih organov, predvsem pa z uradnim objavljanjem splošnih aktov občine, z navzočnostjo občanov in predstavnikov sredstev javnega obveščanja na javnih sejah občinskih organov, vpogledom v dokumentacijo in gradiva, ki so podlaga za odločanje občinskih organov.

Splošni akti občine se objavljajo v Uradnem listu Republike Slovenije.

Način zagotavljanja javnosti dela občinskih organov, razloge in postopke izključitve javnosti s sej organov občine, pravice javnosti ter zagotovitev varstva osebnih podatkov, dokumentov in gradiv, ki vsebujejo podatke, ki so v skladu z zakonom, drugim predpisom ali splošnim aktom občine oziroma druge javne ali zasebno pravne osebe zaupne narave oziroma državna, vojaška ali uradna tajnost, določajo zakon, ta statut in poslovnik občinskega sveta.

Občani in njihovi pravni zastopniki imajo pravico vpogleda v dokumente, ki so podlaga za odločanje organov občine o njihovih pravicah, obveznostih in pravnih koristih, če izkažejo pravni interes.

2. Občinski svet

14. člen

Občinski svet je najvišji organ odločanja o vseh zadevah v okviru pravic in dolžnosti občine.

Občinski svet šteje enajst članov. Pripadniki romske skupnosti imajo enega predstavnika v občinskem svetu.

Člani občinskega sveta se volijo za štiri leta. Mandat članov občinskega sveta se začne s potekom mandata prejšnjih članov občinskega sveta ter traja do prve seje novoizvoljenega občinskega sveta.

Občinski svet se konstituira na prvi seji, na kateri je potrjenih več kot polovica mandatov članov občinskega sveta. Prvo sejo občinskega sveta skliče župan najkasneje v 20 dneh po izvolitvi.

Ko članom občinskega sveta preneha mandat, jim preneha tudi članstvo v vseh občinskih organih in organih javnih zavodov, javnih podjetij ter skladov, katerih ustanoviteljica je občina in v katere so bili imenovani kot predstavniki občinskega sveta.

15. člen

Volitve občinskega sveta se opravijo na podlagi splošne in enake volilne pravice za neposrednim in tajnim glasovanjem v skladu z zakonom.

Občinski svet se voli po večinskem sistemu.

O oblikovanju volilnih enot za volitve občinskega sveta v skladu z zakonom odloči občinski svet z odlokom.

16. člen

Občinski svet sprejema statut občine, odloke in druge splošne akte ter poslovnik občinskega sveta.

V okviru svojih pristojnosti občinski svet predvsem:

– sprejme odlok o notranji organizaciji in delovnem področju občinske uprave na predlog župana,

– sprejema prostorske plane in druge plane razvoja občine,

– sprejema občinski proračun in zaključni račun,

– ustanavlja organe občinske uprave ter določi njihovo organizacijo in delovno področje,

– v sodelovanju z občinskimi sveti drugih občin ustanavlja skupne organe občinske uprave ter skupne organe za izvrševanje ustanoviteljskih pravic v javnih zavodih in javnih podjetjih,

– daje soglasje k prenosu nalog iz državne pristojnosti na občino in odloča o na občino prenešenih zadevah iz državne pristojnosti, če po zakonu o teh zadevah ne odloča drug občinski organ,

– nadzoruje delo župana, podžupana in občinske uprave glede izvajanja odločitev občinskega sveta,

– potrjuje mandate članov občinskega sveta ter ugotavlja predčasno prenehanje mandata občinskega funkcionarja,

– imenuje člane nadzornega odbora in na predlog nadzornega odbora opravi predčasno razrešitev člana nadzornega odbora,

– imenuje in razrešuje člane komisij in odborov občinskega sveta,

– odloča o pridobitvi in odtujitvi občinskega premoženja, kolikor s statutom občine ali z odlokom za odločanje o tem ni pooblaščen župan,

– odloča o najemu posojila in dajanju poroštva,

– razpisuje referendum,

– s svojim aktom, v skladu z zakonom, določa višino plače ali dela plače občinskih funkcionarjev ter kriterije in merila za nagrade in nadomestila članom organov in delovnih teles, ki jih imenuje občinski svet,

– določa vrste lokalnih javnih služb in način izvajanja lokalnih javnih služb,

– ustanavlja javne zavode in javna podjetja ter druge pravne osebe javnega prava v skladu z zakonom,

– v okviru kadrovskega načrta določa število in vrsto delovnih mest za določen čas v uradu župana,

– imenuje in razrešuje člane komisije po zakonu o nedzružljivosti opravljanja javnih funkcij s pridobitno dejavnostjo, člane sveta občine za varstvo uporabnikov javnih dobrin ter člane drugih organov občine ustanovljenih na podlagi zakona,

– določi organizacijo in način izvajanja varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami za obdobje petih let, katerega sestavni del je tudi program varstva pred požari,

– sprejme program in letni načrt varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, sestavni del je tudi letni načrt varstva pred požari,

– določi organizacijo občinskega sveta ter način njegovega delovanja v vojni,

– sprejme odlok o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami in določi varstvo pred požari, ki se opravlja kot javna služba,

– daje mnenje k imenovanju načelnika upravne enote in imenuje predstavnike občine v sosvet načelnika upravne enote,

– odloča o drugih zadevah, ki jih določata ta zakon in ta statut.

17. člen

Člani občinskega sveta opravljajo svojo funkcijo nepoklicno.

Funkcija člana občinskega sveta ni združljiva s funkcijo župana, člana nadzornega odbora, kot tudi ne z delom v občinski upravi ter z drugimi funkcijami, za katere tako določa zakon.

Član občinskega sveta, ki je imenovan za podžupana, opravlja funkcijo člana občinskega sveta in funkcijo podžupana hkrati. Podžupan, ki v primeru predčasnega prenehanja mandata župana opravlja funkcijo župana, v tem času ne opravlja funkcije člana občinskega sveta.

Funkcija člana občinskega sveta tudi ni združljiva s funkcijo načelnika upravne enote in vodje notranje organizacijske enote v upravni enoti, na območju katere je občina, kot tudi ne z delom v državni upravi na delovnih mestih, na katerih delavci izvršujejo pooblastila v zvezi z nadzorom nad zakonitostjo oziroma nad primernostjo in strokovnostjo dela organov občine.

18. člen

Občinski svet predstavlja, sklicuje in vodi njegove seje župan. Župan lahko za vodenje sej občinskega sveta pooblasti podžupana ali drugega člana občinskega sveta.

Če nastopijo razlogi, zaradi katerih župan, podžupan oziroma član občinskega sveta ne more voditi že sklicane seje, jo vodi najstarejši član občinskega sveta.

Župan sklicuje seje občinskega sveta v skladu z določbami tega statuta in poslovnika občinskega sveta ter glede na potrebe odločanja na občinskem svetu, mora pa jih sklicati najmanj šestkrat letno.

Župan, pooblaščen podžupan oziroma član občinskega sveta mora sklicati sejo občinskega sveta, če to zahteva najmanj četrtnina članov občinskega sveta, seja pa mora biti v petnajstih dneh potem, ko je bila podana pisna zahteva za sklic seje. Če seja občinskega sveta ni sklicana v roku sedmih dni po prejemu pisne zahteve, jo lahko skličejo člani občinskega sveta, ki so zahtevo podali. Zahtevi za sklic seje občinskega sveta mora biti priložen dnevni red. Župan, pooblaščen podžupan oziroma član občinskega sveta mora dati na dnevni red predlagane točke, predlagan dnevi red pa lahko dopolni še z novimi točkami.

19. člen

Strokovno in administrativno delo za potrebe občinskega sveta ter pomoč pri pripravi in vodenju sej občinskega sveta ter njegovih komisij in odborov zagotavlja občinska uprava.

20. člen

Občinski svet dela in odloča na sejah.

Dnevni red seje občinskega sveta predlaga župan.

Vsak član občinskega sveta lahko predlaga občinskemu svetu v sprejem odloke in druge akte iz njegove pristojnosti, razen proračuna in zaključnega računa proračuna in drugih aktov, za katere je v zakonu ali v statutu občine določeno, da jih sprejme občinski svet na predlog župana.

Župan mora predloge komisij in odborov občinskega sveta ter predloge članov občinskega sveta iz prejšnjega odstavka dati na dnevni red, ko so pripravljene tako, kot je določeno v poslovniku občinskega sveta.

O sprejemu dnevnega reda odloča občinski svet na začetku seje.

Na vsaki seji občinskega sveta mora biti predvidena točka za vprašanja in odgovore na vprašanja, ki jih postavljajo člani sveta.

Za vsako sejo občinskega sveta se pošlje vabilo županu, podžupanu, članom občinskega sveta, predsedniku nadzornega odbora občine in tajniku občine. O sklicu seje občinskega sveta se obvesti javna občila.

Predsednik nadzornega odbora občine, predsedniki komisij in odborov občinskega sveta ter tajnik občine so se dolžni udeležiti seje občinskega sveta in odgovarjati na vprašanja članov občinskega sveta, kadar se obravnavajo vprašanja iz njihove pristojnosti oziroma njihovega področja dela.

21. člen

Občinski svet sprejema odločitve z večino opredeljenih glasov navzočih članov. Svet lahko veljavno sklepa, če je na seji navzoča večina članov občinskega sveta.

Občinski svet sprejema odločitve z javnim glasovanjem. Tajno se glasuje v primeru, ko je tako določeno z zakonom ali če tako sklene občinski svet.

Način dela in odločanja, razmerja do drugih občinskih organov ter druga vprašanja delovanja občinskega sveta se določijo s poslovnikom, ki ga sprejme občinski svet z dvotretjinsko večino navzočih članov.

Odločitve občinskega sveta izvršujeta župan in občinska uprava.

Župan in tajnik/direktor občine o izvrševanju odločitev občinskega sveta poročata občinskemu svetu najmanj dvakrat letno.

22. člen

Članu občinskega sveta predčasno preneha mandat:

- če izgubi volilno pravico,
- če postane trajno nezmožen za opravljanje funkcije,
- če je s pravnomočno sodbo obsojen na nepogojno kazen zapora, daljšo od šest mesecev,
- če v treh mesecih po potrditvi mandata ne preneha opravljati dejavnosti, ki ni združljiva s funkcijo člana občinskega sveta,
- če nastopi funkcijo ali začne opravljati dejavnost, ki ni združljiva s funkcijo člana občinskega sveta,
- če odstopi.

Razlogi za prenehanje mandata člana občinskega sveta iz prve, druge in tretje alineje prvega odstavka tega člena se ugotovijo na podlagi pravnomočne sodne odločbe. Član občinskega sveta je dolžan občinski svet obvestiti o svoji odločitvi v zvezi z četrto in peto alinejo prvega odstavka tega člena. Odstop člana občinskega sveta mora biti podan v pisni obliki. Članu občinskega sveta preneha mandat z dnem, ko občinski svet na podlagi poročila komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja ugotovi, da so nastali razlogi za prenehanje mandata.

Občinski svet sprejme ugotovitveni sklep na prvi seji po nastanku razlogov iz prvega odstavka.

Za izvolitev oziroma potrditev mandata nadomestnega člana občinskega sveta se upoštevajo določbe zakona.

Odbori in komisije občinskega sveta

23. člen

Občinski svet ima komisijo za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja.

Občinski svet lahko ustanovi eno ali več komisij in odborov kot svoja stalna ali občasna delovna telesa. Organizacijo in delovno področje stalnih delovnih teles občinskega sveta določa poslovnik občinskega sveta. S sklepom o ustanovitvi občasnega delovnega telesa in imenovanju članov določi občinski svet tudi njegove naloge.

24. člen

Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja ima tri člane, ki jih občinski svet imenuje izmed svojih članov.

Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja opravlja zlasti naslednje naloge:

- občinskemu svetu predlaga kandidate za delovna telesa občinskega sveta in druge organe, ki jih imenuje občinski svet,
- občinskemu svetu ali županu daje pobude oziroma predloge v zvezi s kadrovskimi vprašanji v občini,
- pripravlja predloge odločitev občinskega sveta v zvezi s plačami ter drugimi prejemki občinskih funkcionarjev ter izvršuje odločitve občinskega sveta, zakone in predpise, ki urejajo plače in druge prejemke občinskih funkcionarjev,
- izdaja akte v zvezi s pravicami in obveznostmi funkcionarjev glede plač in nadomestil ter sejinah,
- obravnava druga vprašanja, ki mu jih določi občinski svet.

25. člen

Občinski svet ima stalne ali občasne komisije in odbore kot svoja delovna telesa.

Stalna delovna telesa občinskega sveta so:

1. odbor za komunalno infrastrukturo,
2. odbor za socialo, delo, družino, zdravstvo in romska vprašanja,
3. odbor za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano,
4. odbor za drobno gospodarstvo,
5. odbor za šolstvo, predšolsko vzgojo, kulturo in šport,
6. odbor za turizem, gostinstvo in trgovino,
7. odbor za varstvo okolja in urejanje prostora,
8. odbor za informiranje,
9. odbor za financiranje, proračun in finance,
10. statutarno pravna komisija.

Odbori štejejo tri do sedem članov, komisije pa tri do pet članov. Število članov posameznega delovnega telesa občinskega sveta in delovno področje se določijo s poslovnikom občinskega sveta.

Občasna delovna telesa ustanovi občinski svet s sklepom, s katerim določi naloge delovnega telesa in število članov ter opravi imenovanje.

11. Odbor za razvojne projekte in razpise
12. Komisija po zakonu o nezdržljivosti opravljanja javnih funkcij s pridobitno dejavnostjo
13. Komisija za priznanja in nagrade
14. Komisija za pritožbe
15. Komisija za področje zaščite, reševanja in pomoči
16. Svet za varstvo uporabnikov javnih dobrin
17. Svet za varstvo najemnikov neprofitnih stanovanj
18. Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu.

26. člen

Člane odborov in komisij imenuje občinski svet izmed svojih članov in največ polovico članov izmed drugih občanov. Predlog kandidatov za člane pripravi Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja.

Delo delovnega telesa občinskega sveta vodi praviloma član občinskega sveta kot predsednik.

Prvo sejo delovnega telesa skliče župan v petnajstih dneh po imenovanju, nato pa predsednik sam.

Članstvo v komisiji ali odboru občinskega sveta ni združljivo s članstvom v nadzornem odboru občine ali z delom v občinski upravi.

27. člen

Komisije in odbori občinskega sveta v okviru svojega delovnega področja v skladu s poslovníkom občinskega sveta obravnavajo zadeve iz pristojnosti občinskega sveta in dajejo občinskemu svetu mnenja in predloge.

Komisije in odbori občinskega sveta lahko predlagajo občinskemu svetu v sprejem odloke in druge akte iz njegove pristojnosti, razen proračuna in zaključnega računa proračuna in drugih aktov, za katere je v zakonu ali v statutu občine določeno, da jih sprejme občinski svet na predlog župana.

28. člen

Občinski svet lahko razreši predsednika, posameznega člana delovnega telesa občinskega sveta ali delovno telo v celoti na predlog najmanj četrtine članov občinskega sveta. Predlog novih kandidatov za člane delovnih teles občinskega sveta pripravi komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja do prve naslednje seje občinskega sveta.

3. Župan

29. člen

Župana volijo državljani, ki imajo v občini stalno prebivališče, na neposrednih in tajnih volitvah. Volitve župana se opravijo v skladu z zakonom.

Mandatna doba župana traja štiri leta.

Potek štirih let od nastopa mandata župana je skrajni rok, v katerem mora nastopiti mandat novoizvoljeni župan. Novoizvoljeni župan nastopi mandat, ko občinski svet na svoji prvi seji po izvolitvi članov občinskega sveta na podlagi potrđila občinske volilne komisije o izvolitvi župana odloči o morebitnih pritožbah drugih kandidatov ali predstavnikov kandidatur za župana oziroma ugotovi, da takih pritožb ni bilo.

Župan opravlja funkcijo nepoklicno. Župan se lahko odloči, da bo funkcijo opravljal poklicno. O svoji odločitvi je župan dolžan obvestiti občinski svet pisno.

V šestih mesecih po nastopu mandata predlaga občinskemu svetu odlok o organizaciji in delovnem področju občinske uprave. V primeru, ko neprofesionalni župan postane profesionalni, poda tak predlog v dveh mesecih po nastopu profesionalne funkcije župana.

30. člen

Župan predstavlja in zastopa občino.

Poleg tega župan predvsem:

- predlaga občinskemu svetu v sprejem proračun občine in zaključni račun proračuna, odloke in druge akte iz pristojnosti občinskega sveta,

- izvršuje občinski proračun ter pooblašča druge osebe za izvajanje posameznih nalog izvrševanja občinskega proračuna,

- skrbi za izvajanje splošnih aktov občine in drugih odločitev občinskega sveta,

- odloča o pridobitvi in odtujitvi premičnega premoženja,

- izvaja odločitve občinskega sveta o pridobitvi in odtujitvi nepremičnega premoženja,

- skrbi za objavo statuta, odlokov in drugih splošnih aktov občine,

- predlaga ustanovitev organov občinske uprave, določitev njihovega delovnega področja in notranje organizacije, določi sistemizacijo delovnih mest v občinski upravi, odloča o imenovanju oziroma sklenitvi delovnega razmerja zaposlenih v občinski upravi ter lahko pooblasti tajnika/direktorja občine za te naloge,

- imenuje in razrešuje tajnika/direktorja občine, predstojnike organov občinske uprave in organov skupne občinske uprave,

- usmerja in nadzoruje delo občinske uprave in organov skupne občinske uprave,

- opravlja druge zadeve, ki jih določa ta zakon in ta statut.

Župan v skladu z zakonom odloča tudi o na občino prenesenih zadevah iz državne pristojnosti.

31. člen

Župan lahko zadrži objavo splošnega akta občine, če meni, da je neustaven ali nezakonit in predlaga občinskemu svetu, da o njem ponovno odloči na prvi naslednji seji, pri čemer mora navesti razloge za zadržanje.

Če občinski svet vztraja pri svoji odločitvi, se splošni akt objavi, župan pa lahko vložil pri ustavnem sodišču zahtevo za oceno njegove skladnosti z ustavo in zakonom.

Župan zadrži izvajanje odločitve občinskega sveta, če meni, da je nezakonita, ali je v nasprotju s statutom ali drugim splošnim aktom občine, in predlaga občinskemu svetu, da o njej ponovno odloči na prvi naslednji seji, pri čemer mora navesti razloge za zadržanje.

Ob zadržanju izvajanja odločitve občinskega sveta župan opozori pristojno ministrstvo na nezakonitost take odločitve. Če občinski svet ponovno sprejme enako odločitev, lahko župan začne postopek pri upravnem sodišču.

Če se odločitev občinskega sveta nanaša na zadevo, ki je z zakonom prenešana v opravljanje občini, župan opozori pristojno ministrstvo na nezakonitost oziroma neprimernost take odločitve.

32. člen

Župan opravlja z zakonom predpisane naloge na področju zaščite in reševanja, predvsem pa:

- skrbi za izvajanje priprav za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami in uresničevanje zaščitnih ukrepov ter za odpravljanje posledic naravnih in drugih nesreč,

- imenuje poveljnike in štabe civilne zaščite občine ter poverjenike za civilno zaščito,

- sprejme načrt zaščite in reševanja,

- vodi zaščito, reševanje in pomoč,

- določi organizacije, ki opravljajo javno službo oziroma naloge zaščite, reševanja in pomoči in organizacije, ki morajo izdelati načrte zaščite in reševanja,

- ugotavlja in razglašča stopnjo požarne ogroženosti v naravnem okolju na območju občine,

- sprejema akte in ukrepe v vojnem stanju, če se občinski svet ne more sestati,

- v primeru nastale nevarnosti odredi evakuacijo ogroženih in prizadetih prebivalcev,

- predlaga pristojnemu organu razporeditev državljanov na delovno dolžnost,

- dolžnost v civilni zaščiti ter materialno dolžnost.

33. člen

V primeru razmer, v katerih bi bilo lahko v večjem obsegu ogroženo življenje in premoženje občanov, župan sprejema odločitve samostojno. O sprejetih ukrepih mora župan obvestiti občinski svet na prvi naslednji seji.

34. člen

Za pomoč pri opravljanju nalog župana ima občina podžupana, ki ga imenuje župan najkasneje v devetih mesecih po nastopu mandata. Podžupana imenuje in razrešuje župan izmed članov občinskega sveta. S sklepom o imenovanju podžupana se ugotovi, da bo podžupan v primeru predčasne prenehanja mandata župana opravljal funkcijo župana v času od sprejema sklepa o predčasnem prenehanju mandata in razpisa nadomestnih volitev do izvolitve novega župana. Podžupan, ki opravlja funkcijo župana, nima pravice glasovati za odločitve občinskega sveta.

Podžupan pomaga županu pri njegovem delu ter opravlja posamezne naloge iz pristojnosti župana, za katere ga župan pooblasti.

Podžupan nadomešča župana v primeru njegove odsotnosti ali zadržanosti. V času nadomeščanja opravlja podžupan tekoče naloge iz pristojnosti župana in tiste naloge, za katere ga župan pooblasti.

V soglasju z županom se lahko tudi podžupan odloči, da bo funkcijo opravljal poklicno. O poklicnem opravljanju funkcije podžupana pisno obvesti občinski svet.

35. člen

Kadar nastopijo razlogi, da tako župan kot podžupan ne moreta opravljati svoje funkcije, nadomešča župana član občinskega sveta, ki ga določi župan, če ga ne določi, pa najstarejši član občinskega sveta.

V času nadomeščanja opravlja član občinskega sveta tekoče naloge iz pristojnosti župana.

36. člen

Če je tako določeno v zakonu ali drugem predpisu, lahko tudi župan imenuje komisije in druge strokovne organe občine.

Župan lahko ustanovi komisije in druga delovna telesa kot strokovna in posvetovalna telesa za proučevanje posameznih zadev iz svoje pristojnosti.

37. člen

Županu in podžupanu preneha mandat:

- če izgubi volilno pravico,
 - če postane trajno nezmožen za opravljanje funkcije,
 - če je s pravnomočno sodbo obsojen na nepogojno kazen zapora, daljšo kot šest mesecev,
 - če nastopi funkcijo ali začne opravljati dejavnost, ki ni združljiva s funkcijo župana ali podžupana,
 - če v treh mesecih po potrditvi mandata ne preneha opravljati dejavnosti, ki ni združljiva s funkcijo župana ali podžupana,
 - če odstopi,
 - če je po odločitvi Državnega zbora razrešen.
- Podžupanu preneha mandat podžupana tudi, če ga župan razreši.

Če je župan razrešen po odločitvi Državnega zbora, je razrešen tudi podžupan. Mandat jima preneha z dnem razrešitve.

Razlogi za prenehanje mandata iz prve, druge in tretje alineje prvega odstavka tega člena se ugotovijo na podlagi pravnomočne sodne odločbe. Župan oziroma podžupan je dolžan občinski svet obvestiti o svoji odločitvi v zvezi z četrto, peto in šesto alinejo prvega odstavka tega člena. Odločitev oziroma odstopna izjava župana oziroma podžupana mora biti v pisni obliki posredovana komisiji za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja občinskega sveta. Komisija je dolžna v roku 8 dni po prejemu pisne izjave posredovati predlog ugotovitvenega sklepa občinskemu svetu.

Županu oziroma podžupanu preneha mandat z dnem, ko občinski svet na podlagi pisne izjave oziroma predloga komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja ugotovi, da so nastali razlogi za prenehanje mandata.

Občinski svet sprejme ugotovitveni sklep na seji, na kateri je dana pisna izjava ali najkasneje na prvi seji po nastanku razlogov iz prvega odstavka tega člena.

Ugotovitveni sklep posreduje občinski svet predsedniku občinske volilne komisije. Če županu preneha mandat več kot šest mesecev pred potekom mandatne dobe, razpiše občinska volilna komisija nadomestne volitve.

Podžupanu s prenehanjem mandata zaradi razlogov iz prve do vključno pete alineje prvega odstavka tega člena preneha tudi mandat člana občinskega sveta. Odstop se šteje za razrešitev, če podžupan ne izjavi, da odstopa tudi kot član občinskega sveta. Za izvolitev oziroma potrditev mandata na-

domestnega člana občinskega sveta se upoštevajo določbe zakona.

Prenehanje mandata podžupana zaradi razrešitve po drugem odstavku tega člena ne vpliva na mandat člana občinskega sveta.

4. Nadzorni odbor

38. člen

Nadzorni odbor občine je najvišji organ nadzora javne porabe v občini.

Nadzorni odbor ima v skladu z zakonom naslednje pristojnosti:

- opravlja nadzor nad razpolaganjem s premoženjem občine,
- nadzoruje namenskost in smotrnost porabe sredstev občinskega proračuna,
- nadzoruje finančno poslovanje uporabnikov proračunskih sredstev.

Nadzorni odbor v okviru svojih pristojnosti ugotavlja zakonitost in pravilnost poslovanja občinskih organov, občinske uprave, svetov ožjih delov občine (vaških skupnosti), javnih zavodov, javnih podjetij in občinskih skladov ter drugih porabnikov sredstev občinskega proračuna in pooblaščenih oseb z občinskimi javnimi sredstvi in občinskim premoženjem ter ocenjuje učinkovitost in gospodarnost porabe občinskih javnih sredstev.

39. člen

Nadzorni odbor ima tri člane. Člane nadzornega odbora imenuje občinski svet izmed občanov, najpozneje v 45 dneh po svoji prvi seji. Člani nadzornega odbora morajo imeti praviloma VI. stopnjo strokovne izobrazbe in izkušnje s finančno-računovodskega ali pravnega področja. Kandidate za člane nadzornega odbora občine predlaga občinskemu svetu komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja.

Člani nadzornega odbora ne morejo biti člani občinskega sveta, župan, podžupan, člani svetov ožjih delov občine vaških skupnosti, tajnik občine, delavci občinske uprave ter člani poslovodstev javnih zavodov, javnih podjetij in občinskih skladov ter drugih organizacij, ki so uporabniki proračunskih sredstev.

Članstvo v nadzornem odboru preneha z dnem razrešitve oziroma z dnem poteka mandata članom občinskega sveta, ki je nadzorni odbor imenoval. Za predčasno razrešitev člana nadzornega odbora se primerno uporabljajo razlogi za predčasno prenehanje mandata člana občinskega sveta. Razrešitev opravi občinski svet na predlog nadzornega odbora.

40. člen

Prvo sejo nadzornega odbora občine po imenovanju skliče župan. Nadzorni odbor se konstituirata, če je na prvi seji navzočih večina članov.

Člani nadzornega odbora izvolijo izmed sebe predsednika nadzornega odbora.

Predsednik predstavlja nadzorni odbor, sklicuje in vodi njegove seje.

Nadzorni odbor sprejema svoja poročila, priporočila in predloge na seji, na kateri je navzočih večina članov nadzornega odbora, z večino glasov navzočih članov.

Župan je dolžan vabiti predsednika nadzornega odbora na seje občinskega sveta ter ga obveščati o pomembnejših ugotovitvah iz pristojnosti občinskega sveta, ki se nanašajo na pravilnost in smotrnost poslovanja občine ali finančno poslovanje pravnih oseb javnega prava, ki jih je ustanovila.

41. člen

Nadzorni odbor sprejme letni program nadzora, ki obvezno vsebuje letni nadzor zaključnega računa proračuna, javnih zavodov in javnih podjetij ter občinskih skladov, predloga proračuna in finančnih načrtov javnih zavodov, javnih podjetij in občinskih skladov ter vsaj polletni nadzor razpolaganja z

občinskim nepremičnim in premičnim premoženjem. V program lahko nadzorni odbor vključi tudi druge nadzore. S programom seznanjeni nadzorni odbor občinski svet in župana.

Poleg zadev iz letnega programa dela mora nadzorni odbor obvezno obravnavati zadeve, ki jih s sklepom predlaga občinski svet ali župan.

42. člen

Ugotovitve, ocene in mnenja ter predloge poročil nadzornega odbora pripravi član nadzornega odbora, ki ga je na predlog predsednika, za posamezno zadevo v skladu z letnim programom nadzora, s sklepom o izvedbi nadzora zadolžil nadzorni odbor. Sklep o izvedbi nadzora mora vsebovati opredelitev vsebine nadzora, časa in kraja nadzora in navedbo nadzorovane osebe (organ ali organizacija z odgovornimi osebami).

V postopku nadzora so odgovorni in nadzorovane osebe dolžni članu nadzornega odbora, ki opravlja nadzor, predložiti vso potrebno dokumentacijo, sodelovati v postopku nadzora, odgovoriti na ugotovitve in dajati pojasnila. Član nadzornega odbora, ki opravlja nadzor, ima pravico zahtevati vse podatke, ki so mu potrebni za izvedbo naloge, ki mu je zaupana. Občinski organi so zahtevane podatke dolžni dati.

Po opravljenem pregledu pripravi član nadzornega odbora predlog poročila, v katerem je navedena nadzorovana oseba, odgovorne osebe, predmet pregleda, ugotovitve, ocene in mnenja ter morebitna priporočila in predlogi ukrepov. Predlog poročila sprejme nadzorni odbor in ga pošlje nadzorovani osebi, ki ima pravico v roku petnajst dni od prejema predloga poročila vložiti pri nadzornem odboru ugovor. Nadzorni odbor mora o ugovoru odločiti v petnajstih dneh. Dokončno poročilo pošlje nadzorni odbor nadzorovani osebi, občinskemu svetu in županu, po potrebi pa tudi računskemu sodišču.

Če je nadzorni odbor ugotovil hujšo kršitev predpisov ali nepravilnosti pri poslovanju občine, ki so opredeljene v poslovniku nadzornega odbora, mora o teh kršitvah v petnajstih dneh od dokončnosti poročila obvestiti pristojno ministrstvo in računsko sodišče.

V primeru, da nadzorni odbor ugotovi, da obstaja utemeljen sum, da je nadzorovana oseba ali odgovorna oseba storila prekršek ali kaznivo dejanje, je dolžan svoje ugotovitve posredovati pristojnemu organu pregona.

Nadzorovane osebe so dolžne spoštovati mnenja, priporočila in predloge nadzornega odbora. Občinski svet, župan in organi uporabnikov občinskih proračunskih sredstev so dolžni obravnavati dokončna poročila nadzornega odbora in v skladu s svojimi pristojnostmi upoštevati priporočila in predloge nadzornega odbora.

42.a člen

Poročilo o nadzoru mora vsebovati obvezne sestavine v skladu z zakonom.

V ugotovitvah se navede popolno in verodostojno dejansko stanje, ki je bilo ugotovljeno v nadzoru in na katerem temeljijo ocene, mnenje, priporočila oziroma predlogi.

Z ocenami nadzorni odbor presodi kateri predpisi so bili kršeni (pravilnost poslovanja) in ali je bilo poslovanje nadzorovane osebe smotno glede na uporabljena sodila v nadzoru. V mnenju se izrazi, ali je bilo poslovanje nadzorovane osebe pravilno in smotno.

Nepravilno poslovanje je takrat, če je nadzorovana oseba poslovala v nasprotju s predpisi, proračunom in drugimi akti, ki bi jih morala upoštevati pri svojem poslovanju.

Nesmotno poslovanje je negospodarno in/ali neučinkovito in/ali neuspešno.

Negospodarno poslovanje je tisto poslovanje, ko bi nadzorovana oseba enake učinke lahko dosegla pri manjših stroških.

Neučinkovito poslovanje je tisto, ko bi pri enakih stroških lahko nadzorovana oseba dosegla večje učinke.

Neuspešno poslovanje je tisto, ko se niso uresničili cilji poslovanja nadzorovane osebe.

Priporočila vsebujejo predloge za izboljšanje pravilnosti poslovanja oziroma smotrnosti (za gospodarnejšo, učinkovitejšo in uspešnejšo porabo sredstev javnih financ). S priporočili oziroma predlogi nadzorni odbor praviloma svetuje, kako nadzorovana oseba izboljša poslovanje tako, da nakaže le poti za nadaljnje delo in poslovanje.

43. člen

Predsednik nadzornega odbora izloči člana nadzornega odbora iz posamezne zadeve v primeru, če so podane okoliščine, ki vzbujajo dvom o njegovi nepristranosti.

Izločitev člana nadzornega odbora v posamezni zadevi lahko zahteva tudi nadzorovana oseba. Zahtevo za izločitev mora vložiti pri nadzornem odboru. V zahtevi je potrebno navesti okoliščine, na katere opira svojo zahtevo za izločitev. O izločitvi odloči predsednik nadzornega odbora.

O izločitvi predsednika nadzornega odbora odloči nadzorni odbor.

44. člen

Delo nadzornega odbora je javno. Nadzorni odbor o svojih ugotovitvah obvesti javnost, ko je njegovo poročilo dokončno. Ob obveščanju javnosti mora spoštovati pravice strank.

Pri opravljanju svojega dela so člani nadzornega odbora dolžni varovati državne, uradne in poslovne skrivnosti nadzorovanih, ki so tako opredeljene z zakonom, drugim predpisom ali z akti občinskega sveta in organizacij uporabnikov proračunskih sredstev ter spoštovati dostojanstvo, dobro ime in osebno integriteto fizičnih in pravnih oseb.

45. člen

Strokovno in administrativno pomoč za delo nadzornega odbora zagotavljata župan in občinska uprava.

Posamezne posebne strokovne naloge nadzora lahko opravi izvedenec, ki ga na predlog nadzornega odbora imenuje občinski svet. Pogodbo z izvedencem sklene župan.

Sredstva za delo nadzornega odbora se zagotavljajo v občinskem proračunu, na podlagi izdelanega letnega programa nadzora.

Predsednik in člani nadzornega odbora imajo pravico do plačila za opravljanje dela v skladu z aktom občinskega sveta. Izvedencu in drugim strokovnjakom pripada plačilo, ki se določi v pogodbi o delu ali avtorski pogodbi, ki jo sklene župan.

46. člen

Podrobnejšo organizacijo svojega dela uredi nadzorni odbor s poslovníkom.

5. Občinska uprava

47. člen

Notranjo organizacijo in delovno področje občinske uprave določi občinski svet na predlog župana z odlokom.

Sistemizacijo delovnih mest v občinski upravi določi župan.

Občinsko upravo usmerja in nadzira župan, delo občinske uprave pa vodi tajnik občine, ki je uradnik po položaju in ga imenuje ter razrešuje župan. Za tajnika občinske uprave se lahko s splošnim aktom občine določi tudi naziv direktor občinske uprave.

48. člen

Občinski svet lahko na predlog župana odloči, da z drugo občino ali z drugimi občinami ustanovijo enega ali več organov skupne občinske uprave.

Organizacija in delo organa skupne občinske uprave se določi s splošnim aktom o ustanovitvi (z odlokom), ki ga na skupen predlog županov sprejmejo občinski sveti občin.

49. člen

Organi občine odločajo o pravicah in dolžnostih posameznikov in pravnih oseb ter o njihovih pravnih koristih v upravnih stvareh v upravnem postopku.

Občina odloča s posamičnimi akti o upravnih stvareh iz lastne pristojnosti in iz prenesene državne pristojnosti.

O upravnih stvareh iz občinske pristojnosti odloča na prvi stopnji občinska uprava, na drugi stopnji župan, če ni za posamezne primere z zakonom drugače določeno.

O pritožbah zoper odločbe organa skupne občinske uprave odloča župan občine, v katere krajevno pristojnost zadeva spada, če zakon ne določa drugače.

50. člen

Posamične akte iz izvirne pristojnosti občine izdaja tajnik občine, ki lahko pooblasti delavce uprave, ki izpolnjujejo zakonske pogoje za odločanje v upravnih stvareh, za opravljanje posameznih dejanj v postopku ali za vodenje celotnega postopka in za odločanje v upravnih stvareh.

Osebe iz prejšnjega odstavka odločajo tudi o upravnih stvareh iz prenesene državne pristojnosti, če ni z zakonom drugače določeno.

51. člen

Tajnik občine skrbi in je odgovoren za dosledno izvajanje zakona o splošnem upravnem postopku in drugih predpisov o upravnem postopku in zagotavlja vodenje evidence o upravnih stvareh v skladu s predpisom Ministrstva za notranje zadeve.

52. člen

O upravnih stvareh iz občinske izvirne pristojnosti lahko odloča samo uradna oseba, ki je pooblaščen za opravljanje teh zadev in ima višjo ali visoko strokovno izobrazbo in opravljen preizkus strokovne usposobljenosti za dejanja v upravnem postopku v skladu s posebnim zakonom. Ob teh pogojih lahko na prvi stopnji v enostavnih upravnih stvareh odloča tudi uradna oseba, ki ima srednjo strokovno izobrazbo.

O upravnih zadevah lahko odloča samo uradna oseba, ki je pooblaščen za opravljanje teh zadev in izpolnjuje pogoje v skladu z uredbo ter ima opravljen strokovni izpit iz upravnega postopka.

53. člen

O pritožbah zoper posamične akte iz izvirne pristojnosti občinske uprave odloča župan. Zoper odločitev župana je dopusten upravni spor.

O pritožbah zoper posamične akte, ki jih v zadevah iz državne pristojnosti na prvi stopnji izdaja občinska uprava, odloča državni organ, določen z zakonom.

54. člen

O izločitvi predstojnika organa občinske uprave ali zaposlenega v občinski upravi odloča tajnik občine, ki v primeru izločitve predstojnika občinske uprave o stvari tudi odloči, če je predstojnik pooblaščen za odločanje v upravnih stvareh.

O izločitvi tajnika občine ali župana odloča občinski svet, ki v primeru izločitve o stvari tudi odloči.

6. Občinsko pravobranilstvo

55. člen

Občina ima lahko občinsko pravobranilstvo, ki pred sodišči in drugimi državnimi organi zastopa občino, občinske organe in ožje dele občine.

Po pooblastilu lahko občinsko pravobranilstvo zastopa tudi druge pravne osebe, ki so jih ustanovile občine.

Občinsko pravobranilstvo se ustanovi z odlokom, v katerem občinski svet določi njegovo delovno področje oziroma pooblastila. Za občinsko pravobranilstvo se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja državno pravobranilstvo.

Občina lahko skupaj s še eno ali več občinami ustanovi skupni organ občinskega pravobranilstva.

7. Drugi organi občine

56. člen

Organizacijo, delovno področje ter sestavo organov, ki jih mora občina imeti v skladu s posebnimi zakoni, ki urejajo naloge občine na posameznih področjih javne uprave, določi župan oziroma občinski svet na podlagi zakona s sklepom o ustanovitvi in imenovanju članov posameznega organa.

57. člen

Občina ima poveljnika in občinski štab civilne zaščite občine, ki izvajata operativno strokovno vodenje civilne zaščite in drugih sil za zaščito, reševanje in pomoč, v skladu s sprejetimi načrti.

Poveljnik civilne zaščite je neposredno odgovoren županu.

IV. OŽJI DELI OBČINE

58. člen

Zaradi zadovoljevanja posebnih skupnih potreb občanov na območju posameznih naselij so v občini kot ožji deli občine ustanovljene vaške skupnosti.

Vaške skupnosti kot ožji deli občine nimajo sveta in niso pravne osebe javnega prava.

Vaške skupnosti so del občine v teritorialnem, funkcionalnem, organizacijskem, premoženjsko-finančnem in pravnem smislu.

Pobudo za ustanovitev nove vaške skupnosti, njeno ukinitve ali spremembo njenega območja lahko da zbor občanov ožjega dela občine ali 5 odstotkov volivcev s tega območja po postopku in na način, ki je določen s tem statutom za ljudsko iniciativo.

Vaške skupnosti ustanovi, ukine ali spremeni njihovo območje občinski svet s statutom po poprej ugotovljeni volji prebivalcev o imenu in območju skupnosti. Volja prebivalcev se ugotovi na zborih občanov, ki jih skliče župan za območje, na katerem naj bi se ustanovila skupnosti.

59. člen

Vaške skupnosti sodelujejo pri opravljanju javnih zadev v občini, in sicer:

- dajejo predloge in sodelujejo pri pripravi razvojnih programov občine na področju javne infrastrukture na svojem območju ter sodelujejo pri izvajanju komunalnih investicij in investicij v javno razsvetljavo na njihovem območju in sodelujejo pri nadzoru nad opravljenimi deli,

- sodelujejo pri pripravi programov oskrbe s pitno vodo in zaščiti virov pitne vode, sodelujejo pri pridobivanju soglasij lastnikov zemljišč za dela s področja gospodarskih javnih služb,

- dajejo predloge za sanacijo divjih odlagališč komunalnih odpadkov in sodelujejo pri njihovi sanaciji,

- dajejo predloge za ureditev in olepševanje kraja (ocvetičenja, ureditev in vzdrževanje sprehajalnih poti ipd.) in pri tem sodelujejo,

- dajejo pobude za dodatno prometno ureditev (prometna signalizacija, ureditev dovozov in izvozov, omejevanje hitrosti ipd.),

- predlagajo programe javnih del,

- sodelujejo in dajejo mnenja pri javnih razgrnitvah prostorskih, planskih in izvedbenih aktov, ki obravnavajo območje njihove skupnosti,

- oblikujejo pobude za spremembo prostorskih, planskih in izvedbenih aktov ter jih posredujejo pristojnemu organu občine,

- dajejo mnenja glede spremembe namembnosti kmetijskega prostora v druge namene, predvidenih gradenj večjih

proizvodnih in drugih objektov v skupnosti, za posege v kmetijski prostor (agromelioracije, komasacije), pri katerih bi prišlo do spremembe režima vodnih virov,

– seznanjajo pristojni organ občine s problemi in potrebami prebivalcev skupnosti na področju urejanja prostora in varstva okolja,

– sodelujejo pri organizaciji kulturnih, športnih in drugih prireditev,

– spremljajo nevarnosti na svojem območju in o tem obveščajo štab za civilno zaščito ter po potrebi prebivalstvo in sodelujejo pri ostalih nalogah s področja zaščite in reševanja,

– dajejo soglasja k odločitvam o razpolaganju in upravljanju s premoženjem občine, ki je skupnostim dano na uporabo za opravljanje njihovih nalog.

60. člen

Zaradi zagotovitve sodelovanja vaških skupnosti pri upravljanju javnih zadev v občini ustanovi občinski svet z odlokom vaške odbore kot svoja posvetovalna telesa. Z odlokom se določi organizacija in način dela vaških odborov.

Člane vaških odborov imenujejo in razrešujejo na zborih občanov občani na območju posamezne vaške skupnosti, za katero je bil odbor ustanovljen.

61. člen

Zaradi obravnave določenih skupnih vprašanj in nalog ter za obravnavo zadev iz občinske pristojnosti lahko župan oblikuje svet predsednikov odborov vaških skupnosti kot svoj posvetovalni organ.

62. člen

Za delovanje in opravljanje nalog vaških skupnosti se zagotovijo sredstva v proračunu občine.

Za uresničevanje posebnih skupnih potreb in interesov prebivalcev vaških skupnosti lahko občina pridobiva sredstva iz prostovoljnih prispevkov njihovih prebivalcev, podjetij, zavodov in drugih organizacij ter samopriskupkov. Tako pridobljena sredstva je občina dolžna posebej evidentirati in porabiti v skladu z njihovim namenom.

Prostore, opremo in materialna sredstva, ki jih potrebujejo za svoje delovanje odbori vaških skupnosti zagotovi, in z njimi upravlja občina.

Izvajanje strokovnih nalog in administrativnih opravil za potrebe vaških skupnosti in njihovih odborov zagotavlja občinska uprava.

V. NEPOSREDNO SODELOVANJE OBČANOV PRI ODLOČANJU V OBČINI

63. člen

Oblike neposrednega sodelovanja občanov pri odločanju v občini so: zbor občanov, referendum in ljudska iniciativa.

1. Zbor občanov

64. člen

Občani na zboru občanov:

– obravnavajo pobude in predloge za spremembo območja občine, njenega imena ali sedeža ter dajejo pobude v zvezi s tem in oblikujejo mnenja,

– obravnavajo predloge in pobude za sodelovanje in povezovanje z drugimi občinami v širše samoupravne lokalne skupnosti,

– obravnavajo pobude in predloge za ustanovitev ali ukinitvev ožjih delov občine oziroma za spremembo njihovih območij,

– imenujejo in razrešujejo člane vaških odborov,

– predlagajo, obravnavajo in oblikujejo stališča o spremembah območij naselij, imen naselij ter imen ulic,

– opravljajo naloge zborov volivcev v skladu z zakonom,

– dajejo predloge občinskim organom v zvezi s pripravo programov razvoja občine, gospodarjenja s prostorom ter varovanja življenjskega okolja,

– oblikujejo stališča v zvezi z večjimi posegi v prostor, kot so gradnja avtocest, energetskih objektov, odlagališč odpadkov in nevarnih stvari,

– obravnavajo in oblikujejo mnenja, stališča ter odločajo o zadevah, za katere je tako določeno z zakonom, s tem statutom ali odlokom občine ter o zadevah, za katere tako sklene občinski svet ali župan.

Odločitve, predloge, pobude, stališča in mnenja zbora občanov so občinski organi, v katerih pristojnost posamezna zadeva spada, dolžni obravnavati in pri izvajanju svojih nalog upoštevati. Če pristojni občinski organ meni, da predlogov, pobud, stališč, mnenj in odločitev zbora občanov ni mogoče upoštevati, je občanom dolžan na primeren način in v primeren roku svoje mnenje predstaviti in utemeljiti.

65. člen

Zbor občanov se lahko skliče za vso občino, za eno ali več vaških skupnosti, za posamezno naselje ali zaselek.

Zbor občanov skliče župan na lastno pobudo ali na pobudo občinskega sveta ali odborov vaških skupnosti.

Župan mora sklicati zbor občanov za vso občino na zahtevo najmanj 5 odstotkov volivcev v občini, zbor občanov v vaški skupnosti pa na zahtevo najmanj 20 odstotkov volivcev ali 30 volivcev v tej skupnosti.

Zahteva volivcev za sklic zbora občanov mora vsebovati pisno obrazložen predlog zadeve, ki naj jo zbor obravnava. Zahtevi je treba priložiti seznam volivcev, ki so zahtevo podprli. Seznam mora vsebovati ime in priimek volivca, datum rojstva in naslov stalnega prebivališča ter njihove podpise. Župan lahko zahtevo s sklepom zavrne, če ugotovi, da zahteve ni podprlo zadostno število volivcev. Slep z obrazložitvijo se vroči pobudniku zahteve ali prvemu podpisanemu volivcu na seznamu. Župan skliče zbor občanov najkasneje v tridesetih dneh po prejemu pravilno vložene zahteve.

66. člen

Sklic zbora občanov mora vsebovati območje, za katerega se sklicuje zbor občanov, kraj in čas zbora občanov ter predlog dnevnega reda.

Sklic zbora volivcev je treba objaviti na krajevno običajen način.

67. člen

Zbor občanov vodi župan ali od njega pooblaščen podžupan. Župan lahko zboru občanov predlaga imenovanje predsedstva zbora, ki naj zbor vodi.

Zbor občanov veljavno sprejema svoje odločitve, predloge, pobude, stališča in mnenja, če na zboru sodeluje najmanj 5 odstotkov volivcev z območja občine, za katero je zbor sklican. Odločitev zbora občanov je sprejeta, če zanjo glasuje najmanj polovica volivcev, ki sodelujejo na zboru.

Delavec občinske uprave, ki ga določi tajnik občine, ugotovi sklepčnost zbora občanov, koliko volivcev je glasovalo za njegove odločitve ter vodi zapisnik o odločitvah zbora. Z zapisnikom zbora občanov tajnik občine seznanja občinski svet in župana ter ga na krajevno običajen način objavi.

2. Referendum o splošnem aktu občine

68. člen

Občani lahko odločajo na referendumu o vprašanjih, ki so vsebina splošnih aktov občine, ki jih sprejema občinski svet, razen o proračunu in zaključnem računu občine ter o splošnih aktih, s katerimi se v skladu z zakonom predpisujejo občinski davki in druge dajatve.

Občinski svet lahko o splošnem aktu iz prejšnjega odstavka razpiše referendum na predlog župana ali člana občinskega sveta.

Občinski svet mora razpisati referendum, če to zahteva najmanj pet odstotkov volivcev v občini in če tako določa zakon ali statut občine.

69. člen

Predlog za razpis referenduma lahko vloži župan ali član občinskega sveta najkasneje v petnajstih dneh po sprejemu splošnega akta občine.

Najkasneje v petnajstih dneh po sprejemu splošnega akta občine je treba občinski svet pisno seznaniti s pobudo volivcem za vložitev zahteve za razpis referenduma.

Če je vložen predlog za razpis referenduma ali je dana pobuda volivcem za vložitev zahteve za razpis referenduma, župan zadrži objavo splošnega akta do odločitve o predlogu ali pobudi oziroma do odločitve na referendumu.

70. člen

Referendum se opravi kot naknadni referendum, na katerem občani potrjujejo ali zavrnejo sprejeti splošni akt občine ali njegove posamezne določbe.

Če je splošni akt občine ali njegove posamezne določbe na referendumu potrjen, ga mora župan objaviti skupaj z objavo izida referenduma.

Če je splošni akt občine ali njegove posamezne določbe zavrnjen, se splošni akt ne objavi, dokler se ob upoštevanju volje volivcev ne spremenijo.

Odločitev volivcev na referendumu, s katero je bil splošni akt občine zavrnjen ali so bile zavrnjene njegove posamezne določbe, zavezuje občinski svet, ki je splošni akt, o katerem je bil izveden referendum, sprejel, do konca njegovega mandata.

71. člen

Pobuda volivcem za vložitev zahteve za razpis referenduma o splošnem aktu občine ali njegovih posameznih določbah mora vsebovati že oblikovano zahtevo za razpis referenduma. Zahteva mora vsebovati jasno izraženo vprašanje, ki naj bo predmet referenduma, in obrazložitev.

Pobudo volivcem za vložitev zahteve za razpis referenduma lahko da vsak volivec, politična stranka v občini ali svet ožjega dela občine. Pobuda mora biti podprta s podpisi najmanj stotih volivcev v občini. Podporo pobudi dajejo volivci na seznamu, ki vsebuje osebne podatke podpisnikov: ime in priimek, datum rojstva, naslov stalnega prebivališča.

Pobudnik o pobudi volivcem za vložitev zahteve za razpis referenduma pisno seznaniti občinski svet in pobudo predloži županu.

Če župan meni, da pobuda z zahtevo ni oblikovana v skladu s prvim odstavkom tega člena ali je v nasprotju z zakonom in s statutom občine, o tem v osmih dneh po prejemu pobude obvesti pobudnika in ga pozove, da ugotovljeno neskladnost odpravi v osmih dneh.

Če pobudnik tega ne stori, se šteje, da pobuda ni bila vložena. Župan o tem nemudoma obvesti pobudnika in občinski svet.

Pobudnik lahko v osmih dneh po prejemu obvestila iz predhodnega odstavka zahteva, naj odločitev župana preizkusi upravno sodišče.

72. člen

Volivci dajejo podporo zahtevi za razpis referenduma z osebnim podpisovanjem ali s podpisovanjem na seznamu.

Župan določi obrazec za podporo z osebnim podpisovanjem ali s podpisovanjem na seznamu, ki vsebuje jasno izraženo zahtevo za razpis referenduma, in rok za zbiranje podpisov.

Osebo podpisovanje se izvaja pred državnim organom, pristojnim za vodenje evidence volilne pravice. Državni organ pristojen za vodenje evidence volilne pravice, preveri tudi podpise volivcev na seznamu.

Šteje se, da je zahteva za razpis referenduma vložena, če jo je v določenem roku podprlo s svojim podpisom zadostno število volivcev.

73. člen

Občinski svet razpiše referendum v petnajstih dneh po sprejemu odločitve o predlogu župana ali občinskega svetnika za razpis referenduma oziroma v petnajstih dneh od vložitve zahteve volivcev za razpis referenduma v skladu s četrtem odstavkom prejšnjega člena.

Referendum se izvede najprej trideset in najkasneje petinštrideset dni od dne razpisa, v nedeljo ali drug dela prost dan.

Z aktom o razpisu referenduma določi občinski svet vrsto referenduma, splošni akt, o katerem se bo odločalo oziroma njegove določbe, o katerih se bo odločalo, besedilo referendumskega vprašanja, o katerem se bo odločalo na referendumu tako, da se bo obkrožilo "ZA" oziroma "PROTI", dan razpisa in dan glasovanja.

Akt o razpisu referenduma se objavi na način, ki je s tem statutom določen za objavo splošnih aktov občine.

Petnajst dni pred dnem glasovanja objavi občinska volilna komisija akt o razpisu referenduma v javnih občilih.

74. člen

Pravico glasovati na referendumu imajo vsi občani, ki imajo pravico voliti člane občinskega sveta.

Odločitev na referendumu je sprejeta, če zanjo glasuje večina volivcev, ki so glasovali.

75. člen

Postopek za izvedbo referenduma vodijo organi, ki vodijo lokalne volitve. O ugovoru zaradi nepravilnosti pri delu volilnega odbora odloča občinska volilna komisija.

Glede glasovanja na referendumu in drugih vprašanih izvedbe referenduma veljajo določbe zakona, ki urejajo referendum in ljudsko iniciativo ter lokalne volitve, kolikor ni s tem statutom v skladu z zakonom o lokalni samoupravi posamezno vprašanje drugače urejeno.

Poročilo o izidu glasovanja na referendumu pošlje občinska volilna komisija občinskemu svetu ter ga objavi na način, ki je v statutu občine določen za objavo splošnih aktov občine.

3. Svetovalni referendum

76. člen

Občinski svet lahko pred odločanjem o posameznih vprašanih iz svoje pristojnosti razpiše svetovalni referendum.

Svetovalni referendum se razpiše za vso občino ali za njen del.

Svetovalni referendum se izvede v skladu z določbami tega statuta, ki urejajo referendum o splošnem aktu občine.

Odločitev volivcev na svetovalnem referendumu ne zavezuje občinskih organov.

4. Drugi referendumi

77. člen

Občani lahko odločajo na referendumu o samoprispevkih in tudi o drugih vprašanih, če tako določa zakon.

Referendum iz prejšnjega odstavka se opravi v skladu z določbami tega statuta, če z zakonom, ki določa in ureja referendum, ni drugače določeno.

Odločitev o uvedbi samoprispevka je sprejeta, če je zanjo glasovala večina vseh volivcev v občini oziroma v delu občine, za katerega se bo samoprispevek uvedel.

5. Ljudska iniciativa

78. člen

Najmanj pet odstotkov volivcev v občini lahko zahteva izdajo ali razveljavitev splošnega akta ali druge odločitve

iz pristojnosti občinskega sveta oziroma drugih občinskih organov.

Glede pobude volivcem za vložitev zahteve iz prejšnjega odstavka in postopka s pobudo se primerno uporabljajo določbe zakona in tega statuta, s katerimi je urejen referendum o splošnem aktu občine.

Če se zahteva nanaša na razveljavitev splošnega akta občine ali drugo odločitev občinskega sveta, mora občinski svet obravnavo zahteve uvrstiti na prvo naslednjo sejo, o njej pa odločiti najkasneje v treh mesecih od dne pravilno vložene zahteve.

Če se zahteva nanaša na odločitve drugih občinskih organov, morajo ti o njej odločiti najkasneje v enem mesecu od dne pravilno vložene zahteve.

79. člen

Sredstva za neposredno sodelovanje občanov pri odločanju v občini na zborih občanov in referendumih ter njihovo izvedbo se zagotovijo v občinskem proračunu.

VI. OBČINSKE JAVNE SLUŽBE

80. člen

Občina zagotavlja opravljanje javnih služb, ki jih sama določi, in javnih služb, za katere je tako določeno z zakonom.

Opravljanje javnih služb zagotavlja občina:

- neposredno v okviru občinske uprave,
- z ustanavljanjem javnih zavodov in javnih podjetij,
- z dajanjem koncesij,
- z vlaganjem lastnega kapitala v dejavnost oseb zasebnega prava.

81. člen

Na področju družbenih dejavnosti zagotavlja občina javne službe za izvajanje naslednjih dejavnosti:

- osnovnošolsko izobraževanje,
- predšolska vzgoja in varstvo otrok,
- osnovno zdravstvo in lekarna,
- osebna pomoč družini in
- knjižničarstvo.

Občina lahko ustanovi javne službe tudi na drugih področjih, zlasti na področju glasbene vzgoje, izobraževanja odraslih, kulture, športa in drugih dejavnosti s katerimi se zagotavljajo javne potrebe.

82. člen

Občina lahko zaradi gospodarnega in učinkovitejšega zagotavljanja javnih služb ustanovi javno službo skupaj z drugimi občinami.

83. člen

Na področju gospodarskih javnih služb občina ustanovi javne službe za:

- oskrbo s pitno vodo,
- ravnanje s komunalnimi odpadki in odlaganje ostankov komunalnih odpadkov,
- odvajanje in čiščenje odpadnih in padavinskih voda,
- javno snago in čiščenje javnih površin,
- urejanje javnih poti, površin za ceste in zelenih površin,
- pregledovanje, nadzorovanje in čiščenje kurilnih naprav, dimnih vodov in zračnikov zaradi varstva zraka,
- gospodarjenje s stavbnimi zemljišči,
- vzdrževanje občinskih javnih cest in na drugih področjih, če tako določa zakon.

84. člen

Občina lahko določi kot gospodarsko javno službo tudi druge dejavnosti, ki so pogoj za izvrševanje nalog iz njene pristojnosti ali so takšne dejavnosti pogoj za izvrševanje gospodarskih, socialnih ali ekoloških funkcij občine.

85. člen

Občinske javne službe ustanavlja občina z odlokom ob upoštevanju pogojev določenih z zakonom.

86. člen

Občina lahko zaradi gospodarnega in učinkovitega zagotavljanja dejavnosti gospodarskih javnih služb ustanovi gospodarsko javno službo v okviru zaokroženih oskrbovalnih sistemov skupaj z drugimi občinami.

87. člen

Za izvrševanje ustanoviteljskih pravic v javnih službah, ki so ustanovljene za območje dveh ali več občin, občinski sveti občin ustanoviteljic ustanovijo skupni organ, ki ga sestavljajo župani občin ustanoviteljic.

V aktu o ustanovitvi skupnega organa se določijo njegove naloge, organizacija dela in način sprejemanja odločitev, način financiranja in delitve stroškov za delo skupnega organa.

88. člen

Občina mora zagotoviti izvajanje tistih javnih služb, ki so po zakonu obvezne.

VII. PREMOŽENJE IN FINANCIRANJE OBČINE

89. člen

Premoženje občine sestavljajo nepremične in premične stvari v lasti občine, denarna sredstva in pravice.

Občina mora s premoženjem gospodariti kot dober gospodar.

Odločitev o pridobitvi in odtujitvi nepremičnega premoženja občine sprejme občinski svet.

O pridobitvi in odtujitvi premičnega premoženja pa je pristojen župan.

Pred sklenitvijo pogodbe o pridobitvi nepremičnega premoženja mora župan preveriti, ali so v proračunu zagotovljena finančna sredstva. Odprodaja ali zamenjava nepremičnin in premičnin v lasti občine se izvede v po postopku in na način, ki ga določa zakon. Če z zakonom to ni urejeno, se odprodaja in zamenjava nepremičnin in premičnin izvedeta v skladu s predpisi, ki veljajo za odprodajo in zamenjavo državnega premoženja.

90. člen

Občina pridobiva prihodke iz lastnih virov, davkov, taks, pristojbin, razpisov na nacionalni in mednarodni ravni ter drugih virov v skladu z zakonom.

91. člen

Prihodki in izdatki za posamezne namene financiranja javne prarabe so zajeti v proračunu občine.

Proračun občine sestavljata bilanca prihodkov in odhodkov ter račun financiranja.

V bilanci prihodkov in odhodkov se izkazujejo načrtovani prihodki iz davkov, taks, pristojbin, drugih dajatev in drugi dohodki ter prihodki od upravljanja in razpolaganja z občinskim premoženjem in načrtovani odhodki.

V računu financiranja se izkaže odplačevanje dolgov in zadolževanje občine. V bilanci prihodkov in odhodkov so vključeni tudi vsi prihodki in odhodki ožjih delov občine.

92. člen

Sredstva proračuna se smejo uporabljati le za namene, ki so določeni s proračunom. V imenu občine se smejo prevzemati obveznosti le v okviru sredstev, ki so v proračunu predvidena za posamezne namene.

Sredstva proračuna se lahko uporabijo, če so izpolnjeni vsi z zakonom ali drugim aktom predpisani pogoji za uporabo sredstev.

93. člen

Za izvrševanje proračuna je odgovoren župan. Župan je odredbodajalec za sredstva proračuna. Za izvrševanje proračuna občine lahko župan pooblasti posamezne delavce občinske uprave ali podžupana.

Župan pisno poroča občinskemu svetu o izvrševanju proračuna v mesecu juliju in mora vsebovati vse podatke in informacije, določene z zakonom.

94. člen

Proračun občine je odlok občine, v katerem so predvideni prihodki in drugi prejemki in odhodki in drugi izdatki občine za eno leto.

Rebalans proračuna je odlok o spremembi proračuna.

Neposredni uporabnik občinskega proračuna je občinski organ in ožji deli občine.

Posredni uporabnik občinskega proračuna je občinski sklad, javni zavod, katerega ustanovitelj je občina, in drugi uporabnik, če se financira iz občinskega proračuna (v nadaljevanju: uporabnik).

95. člen

Proračun občine sestavljajo bilanca prihodkov in odhodkov ter račun financiranja.

Proračun občine sprejme občinski svet na predlog župana z odlokom.

V odloku o proračunu občine se določi tudi obseg zadolževanja in poroštev občine ter druga vprašanja v zvezi z izvrševanjem proračuna ter posebna pooblastila župana pri izvrševanju proračuna za posamezno leto.

96. člen

V bilanci prihodkov in odhodkov se posebej prikazujejo prihodki, ki se všttevajo v primerno porabo po zakonu, ti pa so zlasti:

- prihodki od dohodnine,
- davek na dediščine in darila,
- davek na dobitke od iger na srečo,
- davek od prometa nepremičnin,
- upravne takse,
- posebna taksa za uporabo igralnih avtomatov zunaj igralnic,
- davek od premoženja,
- finančne izravnave,
- nadomestitev za uporabo stavbnega zemljišča,
- krajevne turistične takse,
- komunalne takse,
- pristojbine,
- pristojbina zaradi spremembe namembnosti kmetijskega zemljišča ali gozda,
- odškodnina in nadomestila za degradacijo prostora in onesnaževanje okolja,
- prihodki uprave in
- prihodki določeni z drugimi predpisi.

Prihodki iz tega člena pripadajo občini v višini, določeni z zakonom oziroma z aktom o njihovi uvedbi.

97. člen

V bilanci prihodkov in odhodkov se posebej prikazujejo prihodki, ki se ne všttevajo v primerno porabo po zakonu, to pa so zlasti prihodki od:

- obresti na depozite,
- najemnin za stanovanja in poslovne prostore,
- prodaje nepremičnega in premičnega ter drugega premoženja,
- vrnjenih depozitov, akreditivov in garantnih pisem,
- nakupov in prodaje vrednostnih papirjev,
- komunalnih prispevkov,
- samoprispevka,
- občanov za sofinanciranje določenih nalog in obveznosti na lokalni ravni,

– opravljanje dejavnosti gospodarskih javnih služb v režiji,

- koncesijske dajatve oziroma odškodnine,
- ožjih delov občine,
- dotacije, darila in pomoči,
- namenska sredstva iz državnega proračuna ali skladov in
- drugi prihodki.

98. člen

V bilanci prihodkov in odhodkov se izkazujejo načrtovani odhodki po natančnih namenih, po uporabnikih proračuna, investicijah, investicijskem vzdrževanju in drugih namenih.

99. člen

Proračun občine mora biti sprejet pred pričetkom leta, na katero se nanaša.

Če proračun ni sprejet pred pričetkom leta, na katero se nanaša, se financiranje nadaljuje na podlagi proračuna za preteklo leto, vendar največ za tri mesece. Občinski svet na predlog župana lahko sprejme sklep o dodatnem trimesečnem začasnem financiranju.

V obdobju začasnega financiranja se smejo uporabiti sredstva do višine sorazmerno porabljenih sredstev v enakem obdobju v proračunu za preteklo leto in za iste programe kot v preteklem letu.

O izvajanju proračuna občine za začasno financiranje lokalnih zadev javnega pomena obvesti proračunske porabnike župan s sklepom.

Sredstva proračuna občine se smejo uporabljati, če so izpolnjeni vsi zakonski in drugi pogoji, le do višine in za namene, določene s proračunom.

100. člen

Če se med proračunskim letom zaradi nastanka novih obveznosti za proračun ali zmanjšanja prihodkov proračuna ugotovi, da proračuna ne bo mogoče realizirati, lahko župan zadrži izvrševanje posameznih odhodkov proračuna, če s tem ne ogrozi plačevanja zapadlih zakonskih in pogodbenih obveznosti, ki dospejo v plačilo, ali prerazporedi proračunska sredstva.

O odločitvi iz prejšnjega odstavka mora župan obvesti občinski svet.

Če proračuna ni možno uravnesiti, mora župan predlagati rebalans proračuna.

101. člen

Če se po sprejemu proračuna sprejme zakon ali odlok občine, na podlagi katerega nastanejo nove obveznosti za proračun, določi župan obseg izdatkov in odpre nov konto za ta namen.

102. člen

Če se med letom spremeni delovno področje oziroma pristojnost uporabnika ali posredovanje uporabnika proračuna, se sorazmerno poveča ali zmanjša obseg sredstev za delovanje uporabnika. O povečanju ali zmanjšanju sredstev odloča župan.

Če se uporabnik ali posredni uporabnik med letom ukine in njegovih nalog ne prevzame drug uporabnik, se neuporabljenih sredstev prenesejo v proračunsko rezervo ali se prerazporedijo med druge uporabnike.

103. člen

Če se zaradi neenakomernega pritekanja prihodkov proračuna izvrševanje proračuna ne more uravnesiti, se lahko za začasno kritje odhodkov uporabijo sredstva rezerve občine ali najame posojilo največ 5 odstotkov sprejetega proračuna, ki mora biti odplačano do konca proračunskega leta.

O uporabi sredstev rezerve in o najetu posojila iz tega člena odloča župan, ki mora o tem obvestiti občinski svet na prvi naslednji seji.

104. člen

Občina oblikuje svoje rezerve, v katere izloča del skupno doseženih prihodkov iz bilance prihodkov in odhodkov, ki se določi vsako leto s proračunom v višini 0,5 odstotkov prihodkov.

Izločanje rezerve se praviloma izvrši vsak mesec, vendar najpozneje do 31. decembra tekočega leta.

Izločanje prihodkov v rezerve preneha, ko dosežejo rezerve občine 2 odstotka letno doseženih prihodkov iz bilance prihodkov in odhodkov za zadnje leto.

105. člen

Rezerva se uporablja:

– za pokrivanje stroškov ukrepov ter pomoč prizadetim pri odpravljanju posledic naravnih in drugih nesreč; kot so: suša, toča potres, požar, poplave in druge naravne oziroma ekološke nesreče v skladu z zakonom, epidemije, živalske kužne bolezni in rastlinski škodljivci;

– za zagotovitev sredstev proračuna, kadar prihodki pri-tekajo neenakomerno;

– za kriterije proračunskega primanjkljaja.

Sredstva za namene iz prve in tretje točke prejšnjega odstavka se dajejo praviloma brez obveznosti vračanja, sredstva iz druge točke morajo biti vrnjena v rezerve do konca leta.

O uporabi sredstev iz prvega in drugega odstavka tega člena odloča župan.

106. člen

Po preteku leta, za katero je bil sprejet proračun, sprejme občinski svet zaključni račun proračuna za preteklo leto.

V zaključnem računu proračuna se izkažejo predvideni in doseženi prihodki, predvideni in doseženi odhodki ter predvidena in dosežena izvršitev računa financiranja ter sredstva rezerv. Občinski svet sprejme hkrati z zaključnim računom proračuna tudi premoženjsko bilanco občine na dan 31. decembra, leta, za katerega sprejme zaključni račun.

Zaključni račun za preteklo leto se predloži občinskemu svetu najkasneje do konca marca tekočega leta.

107. člen

Občina se lahko dolgoročno zadolži za investicije, ki jih sprejme občinski svet pod pogoji, ki jih določa zakon.

108. člen

Javna podjetja in javni zavodi, katerih ustanoviteljica je občina, se smejo zadolževati le s soglasjem občine.

Soglasje izda župan s pogoji, kot jih določi občinski svet. Na predlog župana odloča občinski svet o dajanju poroštev za izpolnitev obveznosti javnih podjetij in javnih zavodov, katerih ustanoviteljica je občina, pod pogoji, ki jih določi občinski svet in če to dovoljuje zakon.

109. člen

Finančno poslovanje občine izvršuje knjigovodska služba občine, občina pa si lahko zagotovi izvrševanje knjigovodskih opravil v ustrezni skupni službi z drugimi občinami ali pri specializirani organizaciji.

110. člen

Nabavo blaga, nabavo storitev ter oddajo gradbenih del izvaja župan občine v skladu s predpisi, ki urejajo javno naročanje.

VIII. SPLOŠNI IN POSAMIČNI AKTI OBČINE

1. Splošni akti občine

111. člen

Splošni akti občine so statut, poslovnik občinskega sveta, odloki, odredbe, pravilniki in navodila.

Občinski svet sprejema kot splošne akte tudi prostorske in druge načrte razvoja občine, občinski proračun in zaključni račun, ki sta posebni vrsti splošnih aktov.

Kadar ne odloči z drugim aktom, sprejme občinski svet sklep, ki je lahko splošni ali posamični akt.

Postopek za sprejem splošnih aktov občine ureja poslovnik občinskega sveta.

112. člen

Statut je temeljni splošni akt občine, ki ga sprejme občinski svet z dvotretjinsko večino glasov vseh članov občinskega sveta.

Statut se sprejme po enakem postopku, kot je predpisan za sprejem odloka.

113. člen

S poslovníkom, ki ga sprejme občinski svet z dvotretjinsko večino navzočih članov, se uredi organizacija in način dela občinskega sveta ter uresničevanje pravic in dolžnosti članov občinskega sveta.

114. člen

Z odlokom ureja občina na splošen način zadeve iz svoje pristojnosti, ustanavlja organe občinske uprave in določa način njihovega dela ter ustanavlja javne službe.

Z odlokom ureja občina tudi zadeve iz prenesene pristojnosti, kadar je tako določeno z zakonom.

115. člen

Z odredbo uredi občina določene razmere, ki imajo splošen pomen ali odreja način ravnanja v takih razmerah.

116. člen

S pravilnikom se razčlenijo posamezne določbe statuta ali odloka v procesu njihovega izvrševanja.

117. člen

Z navodilom se lahko podrobneje predpiše način dela organov občinske uprave pri izvrševanju določb statuta ali odloka.

118. člen

Statut, odloki in drugi predpisi občine morajo biti objavljeni v uradnem glasilu občine ali v Uradnem listu Republike Slovenije in pričnejo veljati petnajsti dan po objavi, če ni v njih drugače določeno.

V uradnem glasilu se objavljajo tudi drugi akti, za katere tako določi občinski svet.

2. Posamični akti občine

119. člen

Posamični akti občine so odločbe in sklepi.

S posamičnimi akti – sklepom ali odločbo – odloča občina o upravnih stvareh iz lastne pristojnosti in iz prenesene državne pristojnosti.

120. člen

O pritožbah zoper posamične akte, ki jih izdajo organi občinske uprave v upravnem postopku, odloča na drugi stopnji župan, če ni za posamezne primere z zakonom drugače določeno.

O pritožbah zoper posamične akte izdane v upravnih stvareh iz prenesene državne pristojnosti odloča državni organ, ki ga določi zakon.

O zakonitosti dokončnih posamičnih aktov občinskih organov odloča v upravnem sporu pristojno sodišče.

IX. VARSTVO OBČINE V RAZMERJU DO DRŽAVE
IN ŠIRŠIH LOKALNIH SKUPNOSTI

121. člen

Občinski svet ali župan lahko vloži zahtevo za presojo ustavnosti in zakonitosti predpisov države, s katerimi se posega v ustavni položaj in v pravice občine, oziroma če se s predpisi pokrajine brez pooblastila oziroma soglasja občine posega v njene pravice.

122. člen

Občinski svet ali župan lahko začneta pred ustavnim sodiščem spor o pristojnosti, če državni zbor ali vlada s svojimi predpisi urejata razmerja, ki so po ustavi in zakonih v pristojnosti občine. Enako lahko postopa, če pokrajina ali druga občina posega v njeno pristojnost.

123. člen

Župan lahko kot stranka v upravnem sporu spodbija konkretne upravne akte in ukrepe, s katerimi državni organi izvršujejo oblastni nadzor. Upravni spor lahko sproži tudi če osebe javnega in zasebnega prava z dokončnimi upravnimi akti uveljavljajo pravice na škodo javnih koristi občine.

124. člen

Župan lahko vstopi v upravni ali sodni postopek kot stranaka ali kot stranski intervenient, če bi lahko bile v teh postopkih oziroma če so z že izdanimi akti prizadete pravice in koristi občine, določene z ustavo in zakoni.

125. člen

Delovna telesa so dolžna za potrebe občinskega sveta oblikovati mnenje glede pripravljajočih se predpisov, ki se tičejo koristi občine in pokrajine. Na tej podlagi oblikuje občinski svet svoje mnenje, ki ga pošlje državnemu zboru.

X. NADZOR NAD ZAKONITOSTJO DELA UPRAVE

126. člen

Vsako ministrstvo na svojem področju nadzoruje zakonitost splošnih in posamičnih aktov, ki jih iz svoje izvirne pristojnosti izdajajo župan, občinski svet in pooblaščen delavci občinske uprave.

V zadevah, ki jih na organe občine prenese država, opravljajo pristojna ministrstva tudi nadzorstvo nad primernostjo in strokovnostjo njihovega dela.

Pri izvajanju nadzorstva po prejšnjem odstavku lahko pristojno ministrstvo predpiše organizacijo služb za izvajanje nalog iz državne pristojnosti in pogoje za opravljanje nalog na teh delovnih mestih ter daje obvezna navodila za opravljanje nalog iz državne pristojnosti.

Ministrstvo mora zaradi opravljanja nadzorstva nad zakonitostjo dela organov občin zagotoviti ustrezno sodelovanje, medsebojno obveščanje in strokovno pomoč organom občin.

XI. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

127. člen

Volilne enote za volitve članov svetov ožjih delov občine do uskladitve določb ZLV z ZLS določi svet ožjega dela občine s svojim aktom.

Volilne enote iz prejšnjega odstavka lahko določi občinski svet z odlokom, če svet ožjega dela občine s tem soglašata.

128. člen

Do sprejema novih splošnih aktov občine se v občini uporabljajo splošni akti, ki so jih sprejeli organi Občine Cankova.

129. člen

Z dnem uveljavitve tega statuta prenehajo veljati določila Statuta Občine Cankova ter njegove spremembe in dopolnitve (Uradni list RS, št. 21/99, 12/01, 69/02 in 12/07).

130. člen

Ta statut začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-04/2007

Cankova, dne 23. marca 2007

Župan
Občine Cankova
Drago Vogrinčič l.r.

1713. Poslovnik Občinskega sveta Občine Cankova

Na podlagi prvega odstavka 36. člena Zakona o lokalni samoupravi – ZLS-UPB1 (Uradni list RS, št. 100/05) in 113. člena Statuta Občine Cankova (Uradni list, št. 21/99, 12/01, 69/02 in 12/07) ter 88. in 102. člena Poslovnika Občinskega sveta Občine Cankova (Uradni list RS, št. 23/99, 12/01 in 12/07) je Občinski svet Občine Cankova na 3. redni seji dne 23. 3. 2007 sprejel

POSLOVNIK**Občinskega sveta Občine Cankova**

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta poslovnik ureja organizacijo in način dela občinskega sveta (v nadaljevanju: svet) ter način uresničevanja pravic in dolžnosti članov občinskega sveta (v nadaljevanju: člani).

2. člen

Določbe tega poslovnika se smiselno uporabljajo tudi za delovanje delovnih teles občinskega sveta in njihovih članov. Način dela delovnih teles se lahko v skladu s tem poslovníkom ureja tudi v aktih o ustanovitvi delovnih teles, lahko pa tudi s poslovníki delovnih teles.

3. člen

Občinski svet in njegova delovna telesa poslujejo v slovenskem jeziku.

4. člen

Delo sveta in njegovih delovnih teles je javno. Javnost dela se lahko omeji ali izključi, če to zahtevajo razlogi varovanja osebnih podatkov, dokumentov in gradiv, ki vsebujejo podatke, ki so v skladu z zakonom, drugim predpisom ali splošnim aktom občine oziroma druge javne ali zasebno pravne osebe zaupne narave oziroma državna, vojaška ali uradna tajnost.

Način zagotavljanja javnosti dela in način omejitve javnosti dela občinskega sveta in njegovih delovnih teles določa ta poslovnik.

5. člen

Svet dela na rednih in izrednih sejah. Redno sejo sveta skliče župan najmanj šestkrat na leto.

6. člen

Svet predstavlja župan, delovno telo občinskega sveta pa predsednik delovnega telesa.

7. člen

Svet uporablja pečat občine, ki je določen s statutom občine ali odlokom, v katerega notranjem krogu je ime občinskega organa "OBČINSKI SVET".

Svet uporablja pečat na vabilih za seje, na splošnih aktih in aktih o drugih odločitvah ter na dopisih.

Pečat sveta uporabljajo v okviru svojih nalog tudi delovna telesa sveta.

Pečat občine uporabljajo vsi občinski organi. V notranjem krogu je ime občinskega organa: ŽUPAN, NADZORNI ODBOR, OBČINSKA UPRAVA, VOLILNA KOMISIJA.

Pečat sveta hrani in skrbi za njegovo uporabo tajnik/direktor občine.

II. KONSTITUIRANJE OBČINSKEGA SVETA

8. člen

Občinski svet se konstituira na prvi seji, na kateri je potrjenih več kot polovica mandatov članov sveta.

Prvo sejo novoizvoljenega sveta skliče prejšnji župan najkasneje 20 dni po izvolitvi članov, vendar ne kasneje kot 10 dni po izvedbi drugega kroga volitev župana.

Če seja ni sklicana v navedenem roku, jo skliče predsednik volilne komisije.

Zaradi priprave na prvo sejo skliče župan nosilce kandidatnih list, s katerih so bili izvoljeni svetniki.

Na prvi seji se ne obravnavajo vsebinska vprašanja, temveč se le potrjujejo mandati županu in svetnikom ter imenuje KMVI.

Na začetek ali konec prve seje, ki je hkrati tudi konstitutivna, se lahko povabijo tudi dosedanji člani OS ter delavci občinske uprave.

9. člen

Prvo sejo sveta vodi župan.

Na prvi seji svet izmed navzočih članov najprej imenuje tričlansko mandatno komisijo. Člane komisije predlaga župan, lahko pa tudi vsak član. Svet glasuje najprej o županovem predlogu, če ta ni izglasovan, pa o predlogih članov po vrstnem redu, kot so bili vloženi, dokler niso imenovani trije člani komisije. O preostalih predlogih svet ne odloča.

Mandatna komisija na podlagi poročila in potrdil o izvolitvi volilne komisije pregleda, kateri kandidati so bili izvoljeni za člane občinskega sveta, predlaga občinskemu svetu odločitve o morebitnih pritožbah kandidatov za člane občinskega sveta ali predstavnikov kandidatnih list in predlaga potrditev mandatov za člane.

Mandatna komisija na podlagi poročila volilne komisije in potrdila o izvolitvi župana predlaga občinskemu svetu tudi odločitve o morebitnih pritožbah drugih kandidatov za župana ali predstavnikov kandidatur.

10. člen

Mandate članov občinskega sveta potrdi svet na predlog mandatne komisije potem, ko dobi njeno poročilo o pregledu potrdil o izvolitvi ter vsebini in upravičenosti morebitnih pritožb kandidatov, predstavnikov kandidatur oziroma kandidatnih list.

Svet odloči skupaj o potrditvi mandatov, ki niso sporni, o vsakem spornem mandatu pa odloča posebej.

Član občinskega sveta, katerega mandat je sporen, ne sme glasovati o potrditvi svojega mandata. Šteje se, da je svet z odločitvijo o spornem mandatu odločil tudi o pritožbi kandidata ali predstavnika kandidature oziroma kandidatne liste.

Svet na podlagi poročila volilne komisije in potrdila o izvolitvi župana na podlagi poročila mandatne komisije posebej odloči o morebitnih pritožbah kandidatov za župana, predstavnikov kandidatur oziroma kandidatnih list.

11. člen

Ko se svet konstituira in ugotovi izvolitev župana, nastopijo mandat novoizvoljeni člani občinskega sveta in novi župan, mandat dotedanjim članom občinskega sveta in županu pa preneha.

S prenehanjem mandata članov občinskega sveta preneha članstvo v nadzornem odboru občine ter stalnih in občasnih delovnih telesih občinskega sveta.

Članom občinskega sveta, ki jim je prenehal oziroma predčasno prenehal mandat, preneha članstvo v vseh občinskih organih in organih javnih zavodov, javnih podjetij ter skladov, v katera so bili imenovani kot predstavniki občinskega sveta.

12. člen

Ko je svet konstituiran, imenuje najprej izmed svojih članov komisijo za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja kot svoje stalno delovno telo. Komisija mora do prve naslednje seje sveta pregledati članstvo v občinskih organih in delovnih telesih ter organih javnih zavodov, javnih podjetij in skladov, katerih ustanoviteljica ali soustanoviteljica je občina, ter pripraviti poročilo in predloge za imenovanje novih članov.

III. PRAVICE IN DOLŽNOSTI ČLANOV OBČINSKEGA SVETA

1. Splošne določbe

13. člen

Pravice in dolžnosti članov občinskega sveta so določene z zakonom, statutom občine in tem poslovníkom.

Člani občinskega sveta imajo pravico in dolžnost udeleževati se sej in sodelovati pri delu občinskega sveta in njegovih delovnih teles, katerih člani so. Člani občinskega sveta se lahko udeležujejo tudi sej drugih delovnih teles in imajo pravico sodelovati pri njihovem delu, vendar brez pravice glasovanja.

Član občinskega sveta ima pravico:

– predlagati občinskemu svetu v sprejem odloke in druge akte, razen proračuna, zaključnega računa in drugih aktov, za katere je v zakonu ali v statutu določeno, da jih sprejme občinski svet na predlog župana, ter obravnavo vprašanj iz njegove pristojnosti;

– glasovati o predlogih splošnih aktov občine, drugih aktov in odločitev občinskega sveta ter predlagati dopolnila (amandmaje) teh predlogov;

– sodelovati pri oblikovanju dnevnih redov sej občinskega sveta;

– predlagati kandidate za člane občinskih organov, delovnih teles občinskega sveta in organov javnih zavodov, javnih podjetij in skladov, katerih ustanoviteljica ali soustanoviteljica je občina oziroma v katerih ima občina v skladu z zakonom svoje predstavnike.

Član občinskega sveta ima dolžnost varovati podatke zaupne narave, ki so kot osebni podatki, državne, uradne in poslovne skrivnosti opredeljene z zakonom, drugim predpisom ali z akti občinskega sveta in organizacij uporabnikov proračunskih sredstev, za katere zve pri svojem delu.

Član občinskega sveta ima pravico do povračila stroškov v zvezi z opravljanjem funkcije ter v skladu z zakonom in posebnim aktom občinskega sveta do dela plače za nepoklicno opravljanje funkcije občinskega funkcionarja.

14. člen

Član občinskega sveta ne more biti klican na odgovornost zaradi mnenja, izjave ali glasu, ki ga je dal v zvezi z opravljanjem svoje funkcije.

Član občinskega sveta nima imunitete ter je za svoja dejanja, ki niso povezana s pravicami in dolžnostmi člana občinskega sveta, odškodninsko in kazensko odgovoren.

2. Vprašanja in pobude članov občinskega sveta

15. člen

Član občinskega sveta ima pravico zahtevati od župana, drugih občinskih organov in občinske uprave obvestila in pojasnila, ki so mu potrebna v zvezi z delom v občinskem svetu in njegovih delovnih telesih.

Občinski organi iz prejšnjega odstavka so dolžni odgovoriti na vprašanja članov občinskega sveta in jim posredovati zahtevana pojasnila v pisni obliki najkasneje v petnajstih dneh po zahtevi, lahko pa se poda pojasnilo tudi v ustni obliki, če se član s tem strinja.

Član občinskega sveta ima pravico županu ali tajniku občine postaviti vprašanje ter jima lahko da pobudo za ureditev določenih vprašanj ali za sprejem določenih ukrepov iz njune pristojnosti.

16. člen

Član občinskega sveta zastavlja vprašanja in daje pobude v pisni obliki ali ustno.

Na vsaki redni seji sveta mora biti predvidena posebna točka dnevnega reda za vprašanja in pobude članov.

Vprašanja oziroma pobude morajo biti kratke in postavljene tako, da je njihova vsebina jasno razvidna. V nasprotnem primeru župan ali za vodenje seje pooblaščen podžupan oziroma član občinskega sveta na to opozori in člana občinskega sveta pozove, da vprašanje oziroma pobudo ustrezno dopolni.

Ustno postavljeno vprašanje ne sme trajati več kot tri minute, obrazložitev pobude pa ne več kot pet minut.

Pisno postavljeno vprašanje mora biti takoj posredovano tistemu, na katerega je naslovljeno.

Pri obravnavi vprašanj in pobud morata biti na seji obvezno prisotna župan in tajnik občine. Če sta župan ali tajnik občine zadržana, določita, kdo ju bo nadomeščal in odgovarjal na vprašanja in pobude.

Na seji se odgovarja na vsa vprašanja in pobude, ki so bila oddana do začetka seje, ter na ustna vprašanja, dana ob obravnavi vprašanj in pobud članov občinskega sveta. Če zahteva odgovor na vprašanje podrobnejši pregled dokumentacije oziroma proučitev, lahko župan ali tajnik občine oziroma njun namestnik odgovori na naslednji seji.

Župan ali tajnik občine oziroma njun namestnik praviloma na posamezna vprašanja ali pobude odgovorita pisno, pisno morata odgovoriti tudi na vprašanja in pobude, za katere tako zahteva vlagatelj. Ustni odgovor je možen, če se s tem strinja član, ki je postavil vprašanje. Pisni odgovor mora biti posredovan vsem članom občinskega sveta s sklicem, najkasneje pa z vabilom na prvo naslednjo redno sejo.

17. člen

Če član občinskega sveta ni zadovoljen z odgovorom na svoje vprašanje oziroma pobudo, lahko zahteva dodatno pojasnilo. Če tudi po tem ni zadovoljen, lahko predlaga občinskemu svetu, da se o zadevi opravi razprava, o čemer odloči svet z glasovanjem.

Če svet odloči, da bo o zadevi razpravljal, mora župan uvrstiti to vprašanje na dnevni red prve naslednje redne seje.

3. Odgovornost in ukrepi zaradi neupravičene odsotnosti s sej sveta in delovnih teles

18. člen

Član občinskega sveta se je dolžan udeleževati sej sveta in delovnih teles, katerih član je.

Če ne more priti na sejo sveta ali delovnega telesa, katerega član je, mora o tem in o razlogih za to obvestiti župana oziroma predsednika delovnega telesa najpozneje do začetka seje. Če zaradi višje sile ali drugih razlogov ne more obvestiti župana oziroma predsednika delovnega telesa o svoji odsotnosti do začetka seje, mora to opraviti takoj, ko je to mogoče.

Članu sveta, ki se neupravičeno ne udeleži redne seje občinskega sveta, ne pripada del plače za nepoklicno opravljanje funkcije za mesec, v katerem je bila ta seja.

Če se član delovnega telesa iz neopravičenih razlogov ne udeleži treh sej delovnega telesa v koledarskem letu, lahko predsednik delovnega telesa predlaga občinskemu svetu njegovo razrešitev.

IV. DELOVNO PODROČJE SVETA

19. člen

Občinski svet je najvišji organ odločanja o vseh zadevah v okviru pravic in dolžnosti občine.

Svet opravlja zadeve iz svoje pristojnosti, ki jo določa na podlagi ustave, zakona in statuta občine.

V. SEJE SVETA**1. Sklicevanje sej, predsedovanje in udeležba na seji**

20. člen

Občinski svet dela in odloča na sejah.

Seje sveta sklicuje župan.

Župan sklicuje seje občinskega sveta v skladu s programom dela sveta, po potrebi, po sklepu sveta in na predlog drugih predlagateljev določenih s statutom občine, mora pa jih sklicati najmanj šestkrat letno.

21. člen

Vabilo za redno sejo občinskega sveta s predlogom dnevnega reda se pošlje članom najkasneje sedem dni pred dnevom, določenim za sejo. Skupaj z vabilom se pošlje tudi gradivo, ki je bilo podlaga za uvrstitev zadev na dnevni red.

Predlog dnevnega reda mora praviloma vsebovati tudi predloge sklepov, ki naj jih OS sprejme pri posamezni točki dnevnega reda.

Vabilo na sejo občinskega sveta se pošlje županu, podžupanu, predsedniku nadzornega odbora občine in tajniku občine.

22. člen

Izredna seja občinskega sveta se skliče za obravnavanje in odločanje o nujnih zadevah, kadar ni pogojev za sklic redne seje.

Izredno sejo občinskega sveta lahko skliče župan na predlog delovnega telesa sveta ali na zahtevo 1/4 članov sveta ali na lastno pobudo.

V predlogu oziroma zahtevi za sklic izredne seje morajo biti navedeni razlogi za njen sklic. Predlogu oziroma zahtevi mora biti priloženo gradivo o zadevah, o katerih naj občinski svet odloča. Če seja sveta ni sklicana v roku sedem dni od predložitve pisnega obrazloženega predloga oziroma zahteve za sklic s priloženim ustreznim gradivom, jo lahko skliče tisti upravičeni predlagatelj, ki je sklic zahteval. V tem primeru lahko predlagatelj sejo tudi vodi.

Vabilo za izredno sejo občinskega sveta z gradivom mora biti vročeno članom občinskega sveta najkasneje tri dni pred sejo.

Če razmere terjajo drugače, se lahko izredna seja občinskega sveta skliče v skrajnem roku, ki je potreben, da so s sklicem seznanjeni vsi člani sveta in se seje lahko udeležijo. V tem primeru se lahko dnevni red seje predlaga na sami seji, na sami seji pa se lahko predloži svetnikom tudi gradivo za sejo. Občinski svet pred sprejemom dnevnega reda tako sklicane izredne seje ugotovi utemeljenost razlogov za sklic. Če občinski svet ugotovi, da ni bilo razlogov, se seja ne opravi in se skliče nova izredna ali redna seja v skladu s tem poslovnikom.

23. člen

Na seje sveta se vabijo poročevalci za posamezne točke dnevnega reda, ki jih določi župan oziroma tajnik občine.

Vabilo se pošlje tudi vsem, katerih navzočnost je glede na dnevni red seje potrebna.

24. člen

Predlog dnevnega reda seje občinskega sveta pripravi župan.

Predlog dnevnega reda lahko predlagajo tudi vsi, ki imajo pravico zahtevati sklic seje sveta in koordinacijsko telo pri županu v skladu s tem poslovnikom.

V predlog dnevnega reda seje sveta se lahko uvrstijo le točke, za katere obravnavo so izpolnjeni pogoji, ki so določeni s tem poslovnikom.

Na dnevni red se prednostno uvrstijo odloki, ki so pripravljani za drugo obravnavo.

O sprejemu dnevnega reda odloča občinski svet na začetku seje.

Svet ne more odločiti, da se v dnevni red seje uvrstijo zadeve, če članom ni bilo predloženo gradivo oziroma h katerim ni dal svojega mnenja ali ni zavzel stališča župan, kadar ta ni bil predlagatelj, razen v primerih, ki jih določa ta poslovnik in če gradivo ni obravnavalo pristojno delovno telo.

Na dnevnem redu vsake seje je tudi točka o seznanitvi z aktualno pošto med dvema sejama OS, kar v kratkem povzetku v pisni obliki dobijo svetniki skupaj z vabilom za sejo.

25. člen

Sejo občinskega sveta vodi župan. Župan za vodenje sej občinskega sveta pooblasti podžupana ali drugega člana občinskega sveta (v nadaljnjem besedilu: predsedujoči).

Če nastopijo razlogi, zaradi katerih župan ali predsedujoči ne more voditi že sklicane seje, jo vodi podžupan, če pa tudi to ni mogoče, jo vodi najstarejši član občinskega sveta.

26. člen

Seje občinskega sveta so javne.

Javnost seje se zagotavlja z navzočnostjo občanov in predstavnikov sredstev javnega obveščanja na sejah občinskega sveta.

Predstavnike sredstev javnega obveščanja v občini se povabi na sejo z osebnim vabilom, ki mu je priloženo gradivo za sejo.

Občan, ki se želi udeležiti seje, ima pravico vpogleda v gradiva, ki so predložena članom občinskega sveta za to sejo.

Predsedujoči mora poskrbeti, da ima javnost v prostoru, v katerem seja občinskega sveta poteka, primeren prostor, da lahko spremlja delo občinskega sveta ter pri tem dela ne moti. Prostor za javnost mora biti vidno ločen od prostora za člane občinskega sveta. Če občan, ki spremlja sejo, ali predstavnik sredstva javnega obveščanja moti delo občinskega sveta, ga predsedujoči najprej opozori, če tudi po opozorilu ne neha motiti dela občinskega sveta, pa ga odstrani iz prostora.

Župan predlaga občinskemu svetu, da s sklepom zapre sejo za javnost v celoti ali ob obravnavi posamezne točke dnevnega reda, če to terjajo zagotovitev varstva osebnih podatkov, dokumentov in gradiv, ki vsebujejo podatke, ki so v skladu z zakonom, drugim predpisom ali splošnim aktom občine oziroma druge javne ali zasebnopravne osebe, zaupne narave oziroma državna, vojaška ali uradna tajnost.

Kadar svet sklene, da bo izključil javnost oziroma kako točko dnevnega reda obravnaval brez navzočnosti javnosti, odloči, kdo je lahko poleg župana, predsedujočega in članov občinskega sveta navzoč na seji.

2. Potek seje

27. člen

Ko predsedujoči začne sejo, obvesti svet, kdo izmed članov občinskega sveta mu je sporočil, da je zadržan in se seje ne more udeležiti.

Predsedujoči nato ugotovi, ali je svet sklepčen. Predsedujoči obvesti svet tudi o tem, kdo je povabljen na sejo.

Na začetku seje lahko predsedujoči poda pojasnila v zvezi z delom na seji in drugimi vprašanji.

28. člen

Pr eden svet določi dnevni red seje, odloča o sprejemu zapisnika prejšnje seje, ki mora biti posredovan članom sveta v petih dneh po seji OS.

Član občinskega sveta lahko da pripombe k zapisniku prejšnje seje in zahteva, da se zapisnik ustrezno spremeni in dopolni. O utemeljenosti zahtevanih sprememb ali dopolnitev zapisnika prejšnje seje odloči svet.

Zapisnik se lahko sprejme z ugotovitvijo, da nanj niso bile podane pripombe, lahko pa se sprejme ustrezno spremenjen in dopolnjen s sprejetimi pripombami.

29. člen

Svet na začetku seje določi dnevni red.

Pri določanju dnevnega reda svet najprej odloča o predlogih, da se posamezne zadeve umaknejo z dnevnega reda, nato o predlogih, da se dnevni red razširi, in nato o morebitnih predlogih za skrajšanje rokov, združitve obravnav ali hitri postopek.

Mandatne zadeve se uvrstijo na dnevni red takoj za točko »potrditev zapisnika.«

Zadeve, za katere tako predlaga župan, se brez razprave in glasovanja umaknejo z dnevnega reda.

Predlogi za razširitev dnevnega reda se lahko sprejmejo le, če so razlogi nastali po sklicu seje in če je bilo članom občinskega sveta izročeno gradivo, ki je podlaga za uvrstitev zadeve na dnevni red. O predlogih za razširitev dnevnega reda svet razpravlja in glasuje.

Po sprejetih posameznih odločitvah za umik oziroma za razširitev dnevnega reda da predsedujoči na glasovanje predlog dnevnega reda v celoti.

30. člen

Posamezne točke dnevnega reda se obravnavajo po določenem (sprejetem) vrstnem redu.

Med sejo lahko svet spremeni vrstni red obravnave posameznih točk dnevnega reda.

31. člen

Na začetku obravnave vsake točke dnevnega reda lahko poda župan ali oseba, ki jo določi župan oziroma predlagatelj, kadar to ni župan, dopolnilno obrazložitev. Dopolnilna obrazložitev sme trajati največ petnajst minut, če ni s tem poslovnikom drugače določeno. Kadar svet tako sklene, je predlagatelj dolžan podati dopolnilno obrazložitev.

Če ni župan predlagatelj, poda župan ali od njega pooblaščen podžupan oziroma tajnik občine mnenje k obravnavani zadevi. Potem dobi besedo predsednik delovnega telesa občinskega sveta, ki je zadevo obravnavalo. Obrazložitev županovega mnenja in beseda predsednika delovnega telesa lahko trajata največ po deset minut.

Po tem dobijo besedo člani občinskega sveta po vrstnem redu, kakor so se prijavili k razpravi. Razprava posameznega člana lahko traja največ sedem minut. Svet lahko sklene, da posamezen član iz utemeljenih razlogov lahko razpravlja dalj časa, vendar ne več kot petnajst minut.

Razpravljavec lahko praviloma razpravlja le enkrat, ima pa pravico do replike po razpravi vsakega drugega razpravljavca. Replika mora biti konkretna in se nanašati na v napovedi

replike označeno razpravo, sicer jo lahko predsedujoči prepo-ve. Replike smejo trajati največ tri minute.

Ko je vrstni red priglasičen razpravljavcev izčrpan, pred-sedujoči vpraša, ali želi še kdo razpravljati. Dodatne razprave lahko trajajo le po tri minute.

32. člen

Razpravljavec sme govoriti le o vprašanju, ki je na dnev-nem redu in o katerem teče razprava, h kateri je predsedujoči pozval.

Če se razpravljavec ne drži dnevnega reda ali prekorači čas za razpravo, ga predsedujoči opomni. Če se tudi po dru-gem opominu ne drži dnevnega reda oziroma nadaljuje z raz-pravo, mu predsedujoči lahko vzame besedo. Zoper odvzem besede lahko razpravljavec ugovarja. O ugovoru odloči svet brez razprave.

33. člen

Članu občinskega sveta, ki želi govoriti o kršitvi poslovni-ka ali o kršitvi dnevnega reda, da predsedujoči besedo takoj, ko jo zahteva.

Nato poda predsedujoči pojasnilo glede kršitve poslovnika ali dnevnega reda. Če član ni zadovoljen s pojasnilom, odloči svet o tem vprašanju brez razprave.

Če član zahteva besedo, da bi opozoril na napako ali po-pravil navedbo, ki po njegovem mnenju ni točna in je povzročila nesporazum ali potrebo po osebnem pojasnilu, mu da predse-dujoči besedo takoj, ko jo zahteva. Pri tem se mora član omejiti na pojasnilo in njegov govor ne sme trajati več kot pet minut.

34. člen

Ko predsedujoči ugotovi, da ni več priglasičen k razpravi, sklene razpravo o posamezni točki dnevnega reda. Če je na podlagi razprave treba pripraviti predloge za odločitev ali stališča, se razprava o taki točki dnevnega reda prekine in nadaljuje po predložitvi teh predlogov.

Predsedujoči lahko med sejo prekine delo sveta tudi, če je to potrebno zaradi odmora, priprave predlogov po zaključeni razpravi, potrebe po posvetovanjih, pridobitve dodatnih strokovnih mnenj. V primeru prekinitve predsedujoči določijo, kdaj se bo seja nadaljevala.

Predsedujoči prekine delo sveta, če ugotovi, da seja ni več sklepčna, če so potrebna posvetovanja v delovnem telesu in v drugih primerih, ko tako sklene svet. Če je delo sveta prekinjeno zato, ker seja ni več sklepčna, sklepčnosti pa ni niti v nadaljevanju seje, predsedujoči sejo konča.

35. člen

Seje občinskega sveta se sklicujejo v letnem času pravilo-ma ob devetnajsti uri, v zimskem času pa praviloma ob sedem-najsti uri. Seje trajajo praviloma do tri ure in se temu ustrezno tudi pripravi dnevni red seje. Gradivo za seje se pošilja tudi v elektronski obliki in se objavi na spletni strani občine.

Predsedujoči odredi petnajstminutni odmor predvidoma najkasneje po dveh urah neprekinjenega dela oziroma prej, glede na zahtevnost obravnavane tematike na seji OS.

Odmor lahko predsedujoči odredi tudi na obrazložen pre-dlog posameznega ali skupine članov občinskega sveta, župa-na ali predlagatelja, če je to potrebno zaradi priprave dopolnil (amandmajeve), mnenj, stališč, dodatnih obrazložitvev ali odgo-vorov oziroma pridobitve zahtevanih podatkov. Odmor lahko traja največ trideset minut, odredi pa se lahko pred oziroma v okviru posamezne točke največ dvakrat.

Če kdo od upravičencev predlaga dodatni odmor po izčrpanju možnosti iz prejšnjega odstavka, odloči občinski svet, ali se lahko odredi odmor ali pa se seja prekine in se prekinjena seja nadaljuje drugič.

36. člen

Če svet o zadevi, ki jo je obravnaval, ni končal razprave ali če ni pogojev za odločanje, ali če svet o zadevi ne želi odločiti

na isti seji, se razprava oziroma odločanje o zadevi preloži na eno izmed naslednjih sej. Enako lahko svet odloči, če časovno ni uspel obravnavati vseh točk dnevnega reda.

Ko so vse točke dnevnega reda izčrpane, občinski svet konča to sejo.

3. Vzdrževanje reda na seji

37. člen

Za red na seji skrbi predsedujoči. Na seji sveta ne sme nihče govoriti, dokler mu predsedujoči ne da besede.

Predsedujoči skrbi, da govornika nihče ne moti med govorom. Govornika lahko opomni na red ali mu seže v besedo le predsedujoči.

38. člen

Za kršitev reda na seji sveta sme predsedujoči izreči naslednje ukrepe:

- opomin,
- odvzem besede,
- odstranitev s seje ali z dela seje.

39. člen

Opomin se lahko izreče članu občinskega sveta, če go-vori, čeprav ni dobil besede, če sega govorniku v besedo ali če na kak drug način krši red na seji.

Odvzem besede se lahko izreče govorniku, če s svojim govorom na seji krši red in določbe tega poslovnika in je bil na tej seji že dvakrat opominjan, naj spoštuje red in določbe tega poslovnika.

Odstranitev s seje ali z dela seje se lahko izreče članu ob-činskega sveta oziroma govorniku, če kljub opominu ali odvze-mu besede krši red na seji, tako da onemogoča delo sveta.

Član občinskega sveta oziroma govornik, ki mu je izrečen ukrep odstranitve s seje ali z dela seje, mora takoj zapustiti prostor, v katerem je seja.

40. člen

Predsedujoči lahko odredi, da se odstrani s seje in iz posloplja, v katerem je seja, vsak drug udeleženec, ki krši red na seji oziroma s svojim ravnanjem onemogoča nemoten potek seje.

Če je red hudo kršen, lahko predsedujoči odredi, da se odstranijo vsi poslušalci.

41. člen

Če predsedujoči z rednimi ukrepi ne more ohraniti reda na seji sveta, jo prekine.

4. Odločanje

42. člen

Svet je sklepčen, če je na seji navzočih več kot polovica članov sveta.

Navzočnost se ugotavlja na začetku seje, pred vsakim glasovanjem in na začetku nadaljevanja seje po odmoru ozi-roma prekinitvi.

Za sklepčnost je odločilna dejanska navzočnost članov občinskega sveta v sejni sobi (dvorani).

Kadar je za sprejem odločitve potrebna dvotretjinska ve-čina, svet veljavno odloča, če je na seji navzočih najmanj dve tretjini vseh članov občinskega sveta.

43. člen

Občinski svet sprejema odločitve z večino glasov navzo-čih članov, razen če zakon določa drugačno večino. Predlaga-na odločitev je sprejeta, če se je večina navzočih članov izrekla "ZA" njen sprejem.

44. člen

Občinski svet praviloma odloča z javnim glasovanjem.

S tajnim glasovanjem lahko svet odloča, če tako sklepe pred odločanjem o posamezni zadevi oziroma vprašanju. Predlog za tajno glasovanje lahko da župan ali najmanj ena četrtina vseh članov sveta.

45. člen

Glasovanje se opravi po končani razpravi o predlogu, o katerem se odloča.

Član občinskega sveta ima pravico obrazložiti svoj glas, razen če ta poslovnik ne določa drugače. Obrazložitev glasu se v okviru posameznega glasovanja dovoli le enkrat in sme trajati največ dve minuti.

Predsedujoči po vsakem opravljenem glasovanju ugotovi in objavi izid glasovanja.

46. člen

Člani občinskega sveta glasujejo tako, da se opredelijo "ZA" ali "PROTI" sprejemu predlagane odločitve.

47. člen

Javno glasovanje se opravi z dvigom rok ali s poimenskim izjavljanjem.

Poimensko glasujejo člani občinskega sveta, če svet tako odloči na predlog predsedujočega ali najmanj ene četrtine vseh članov sveta.

Člane se pozove k poimenskemu glasovanju po abecednem redu prve črke njihovih priimkov. Član glasuje tako, da glasno izjavi "ZA" ali "PROTI".

48. člen

Tajno se glasuje z glasovnicami.

Tajno glasovanje vodi in ugotavlja izide tričlanska komisija, ki jo vodi predsedujoči. Dva člana določi občinski svet na predlog predsedujočega. Administrativno-tehnična opravila v zvezi s tajnim glasovanjem opravlja tajnik občine ali delavec občinske uprave, ki ga določi tajnik občine.

Za glasovanje se natisne toliko enakih glasovnic, kot je članov sveta.

Glasovnice morajo biti overjene z žigom, ki ga uporablja občinski svet.

Pred začetkom glasovanja določi predsedujoči čas glasovanja.

Komisija vroči glasovnice članom občinskega sveta in sproti označi, kateri član je prejel glasovnico. Glasuje se na prostoru, ki je določen za glasovanje in na katerem je zagotovljena tajnost glasovanja.

Glasovnica vsebuje predlog, o katerem se odloča, in praviloma opredelitev "ZA" in "PROTI". "ZA" je na dnu glasovnice za besedilom predloga na desni strani, "PROTI" pa na levi. Glasuje se tako, da se obkroži besedo "ZA" ali besedo "PROTI".

Glasovnica mora vsebovati navodilo za glasovanje.

Glasovnica za imenovanje vsebuje zaporedne številke, imena in priimke kandidatov, če jih je več po abecednem redu prvih črk njihovih priimkov. Glasuje se tako, da se obkroži zaporedno številko pred priimkom in imenom kandidata, za katerega se želi glasovati in največ toliko zaporednih številk, kolikor kandidatov je v skladu z navodilom na glasovnici treba imenovati.

Ko član občinskega sveta izpolni glasovnico, odda glasovnico v glasovalno skrinjico.

49. člen

Ko je glasovanje končano, komisija ugotovi izid glasovanja.

Ugotovitev izida glasovanja obsega:

- število razdeljenih glasovnic,
- število oddanih glasovnic,
- število neveljavnih glasovnic,

– število veljavnih glasovnic,

– število glasov "ZA" in število glasov "PROTI" oziroma pri glasovanju o kandidatih

– število glasov, ki jih je dobil posamezni kandidat,

– ugotovitev, da je predlog izglasovan s predpisano večino ali da predlog ni izglasovan, pri glasovanju o kandidatih pa, katerih kandidat je imenovan.

O ugotovitvi rezultatov glasovanja se sestavi zapisnik, ki ga podpišejo vsi, ki so vodili glasovanje.

Predsedujoči takoj po ugotovitvi rezultatov objavi izid glasovanja na seji sveta.

50. člen

Če član občinskega sveta utemeljeno ugovarja poteku glasovanja ali ugotovitvi izida glasovanja, se lahko glasovanje ponovi.

O ponovitvi glasovanja odloči svet brez razprave na predlog člana, ki ugovarja poteku ali ugotovitvi izida glasovanja, ali na predlog predsedujočega.

5. Zapisnik seje občinskega sveta

51. člen

O vsaki seji občinskega sveta se piše zapisnik.

Za zapisnik seje občinskega sveta skrbi tajnik/direktor občine. Tajnik/direktor občine lahko za vodenje zapisnika seje občinskega sveta pooblasti drugega delavca občinske uprave. Zapisnik seje se pošlje v petih dneh po seji vsem članom sveta.

Zapisnik se posreduje po elektronski pošti vsem članom OS, ki to zahtevajo in predstavnik posamezne liste svetnikov v imenu svoje skupine v petih dneh poda eventualne pripombe na zapisnik, v nasprotnem se šteje, da na zapisnik ta skupina svetnikov nima pripomb in se lahko zapisnik na seji potrdi.

Če so na zapisnik pripombe, jih zapisničar upošteva pri pripravi zapisnika in nato zapisnik pošlje skupaj z vabilom in gradivom za naslednjo sejo članom OS.

52. člen

Potek seje občinskega sveta se snema na magnetofonski trak, ki se hrani še eno leto po koncu mandata članov občinskega sveta, ki so sestavljali občinski svet, katerega seja je bila posneta.

Magnetogram seje se hrani skupaj z zapisnikom in drugim gradivom s seje.

Član občinskega sveta in drug udeleženec seje, če je za to dobil dovoljenje predsedujočega, ima pravico poslušati magnetogram. Poslušanje se opravi v prostorih občinske uprave.

Član občinskega sveta lahko zahteva, da se del posnetka dobesedno prepíše. Zahtevo, v kateri navede del seje, za katerega zahteva prepis, razlog in utemeljitev, vložijo pisno pri županu. Župan odloči o zahtevi in naroči prepis.

53. člen

Ravnanje z gradivom občinskega sveta, ki je zaupne narave, določi občinski svet na podlagi zakona s posebnim aktom.

Izvirniki odlokov, splošnih in drugih aktov občinskega sveta, zapisniki sej ter vse gradivo občinskega sveta in njegovih delovnih teles se hrani v arhivu občinske uprave.

O arhiviranju in rokih hranjenja dokumentarnega gradiva izda natančnejša navodila župan v skladu s predpisi, ki urejajo pisarniško poslovanje in dokumentacijsko gradivo.

54. člen

Član občinskega sveta ima pravico vpogleda v vse spise in gradivo, ki se hrani v arhivu ali je pri pristojnih organih občinske uprave, če je to potrebno zaradi izvrševanja njegove funkcije. Vpogled odredi tajnik občine na podlagi pisne zahteve člana občinskega sveta. Original zahteve, odredba oziroma sklep o zavrnitvi se hrani pri gradivu, ki je bilo vpogledano.

V primeru dokumentarnega gradiva zaupne narave, odloči o vpogledu župan v skladu z zakonom in aktom občinskega sveta.

6. Strokovna in administrativno-tehnična opravila za svet

55. člen

Strokovno in administrativno delo za občinski svet in za delovna telesa občinskega sveta zagotavlja tajnik/direktor občinske uprave občine z zaposlenimi v občinski upravi.

Tajnik/direktor občinske uprave občine določi delavca v občinski upravi, ki pomaga pri pripravi in vodenju sej ter opravlja druga opravila, potrebna za nemoteno delo občinskega sveta in njegovih delovnih teles, če ni za to s sistemizacijo delovnih mest v občinski upravi določeno posebno delovno mesto.

Za zapisnik občinskega sveta in delovnih teles občinskega sveta skrbi tajnik/direktor občinske uprave občine. Tajnik/direktor občinske uprave občine lahko za vodenje zapisnikov pooblasti druge delavce občinske uprave.

7. Delovna telesa občinskega sveta

56. člen

Občinski svet ima komisijo za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja, ki jo imenuje izmed svojih članov.

Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja ima tri člane.

Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja opravlja zlasti naslednje naloge:

– občinskemu svetu predlaga kandidate za delovna telesa občinskega sveta in druge organe, ki jih imenuje občinski svet,

– občinskemu svetu ali županu daje pobude oziroma predloge v zvezi s kadrovskimi vprašanji v občini, ki so v pristojnosti občinskega sveta,

– pripravlja predloge odločitev občinskega sveta v zvezi s plačami ter drugimi prejemki občinskih funkcionarjev ter izvršuje odločitve občinskega sveta, zakone in predpise, ki urejajo plače in druge prejemke občinskih funkcionarjev,

– izdaja sklep o določitvi plače župana in podžupana v skladu z zakonskimi usmeritvami

– obravnava druga vprašanja, ki ji jih določi občinski svet.

Komisijo za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja imenuje občinski svet na prvi seji po volitvah takoj, ko se konstituirata in ugotovi, kdo je bil izvoljen za župana.

57. člen

Občinski svet ustanovi stalne ali občasne komisije, odbore in koordinacijsko telo kot svoja delovna telesa. Komisije in odbori občinskega sveta v okviru svojega delovnega področja v skladu s tem poslovnikom in aktom o ustanovitvi obravnavajo zadeve iz pristojnosti občinskega sveta in dajejo občinskemu svetu mnenja in predloge.

Komisije in odbori občinskega sveta lahko predlagajo občinskemu svetu v sprejem odloke in druge akte iz njegove pristojnosti, razen proračuna in zaključnega računa proračuna in drugih aktov, za katere je v zakonu ali v statutu občine določeno, da jih sprejme občinski svet na predlog župana.

58. člen

Stalna delovna telesa občinskega sveta, ustanovljena s statutom občine, so naslednji odbori in komisija:

1. odbor za komunalno infrastrukturo,
2. odbor za socialo, delo, družino, zdravstvo in romska vprašanja,
3. odbor za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano,
4. odbor za drobno gospodarstvo,
5. odbor za šolstvo, predšolsko vzgojo, kulturo in šport,
6. odbor za turizem, gostinstvo in trgovino,
7. odbor za varstvo okolja in urejanje prostora,

8. odbor za informiranje,

9. odbor za financiranje, proračun in finance,

10. odbor za razvojne projekte in razpise,

11. komisija za pravna in statutarna vprašanja,

12. komisija po zakonu o nezdržljivosti opravljanja javnih funkcij s pridobitno dejavnostjo,

13. komisija za priznanja in nagrade,

14. komisija za pritožbe,

15. komisija za področje zaščite, reševanja in pomoči,

16. svet za varstvo uporabnikov javnih dobrin,

17. svet za varstvo najemnikov neprofitnih stanovanj,

18. svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu.

Obravnavo so delovna telesa dolžna opraviti najkasneje tri dni pred dnevom, za katerega je sklicana redna seja občinskega sveta, ter svoje mnenje, stališče in predlog pisno predložiti županu, predsedujočemu in predlagatelju. Mnenje o dopolnilih k predlaganim splošnim aktom mora odbor predložiti najkasneje do začetka obravnave predloga splošnega akta.

Delovna telesa lahko predlagajo občinskemu svetu v sprejem odloke in druge akte iz njegove pristojnosti.

Delovna telesa OS obravnavajo poročilo župana o realizaciji sklepov OS s svojega področja.

59. člen

Odbor za komunalno infrastrukturo ima sedem članov.

Odbor obravnava vse predloge aktov in drugih odločitev iz pristojnosti občine na področju cestne infrastrukture, telefonskega omrežja, oskrbe z vodo in ostale komunalne infrastrukture, ki so občinskemu svetu predlagani v sprejem, oblikuje o njih svoje mnenje in občinskemu svetu poda stališče s predlogom odločitve.

60. člen

Odbor za socialo, delo, družino, zdravstvo in romska vprašanja ima pet članov, pri katerem je en član predstavnik romske skupnosti.

Odbor obravnava vse predloge aktov ter drugih odločitev iz pristojnosti občine na področju socialne tematike, delovnega področja, zdravstvenega področja ter družinskih vprašanj, kot tudi področje romske avtohtone skupnosti občine, ki so občinskemu svetu predlagani v sprejem, oblikuje o njih mnenje in občinskemu svetu poda stališče s predlogom odločitve.

61. člen

Odbor za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano ima sedem članov.

Odbor obravnava vse predloge aktov in drugih odločitev iz pristojnosti občine na področju kmetijstva, gozdarstva in prehrane občine, ki so občinskemu svetu predlagani v sprejem, oblikuje o njih svoje mnenje in občinskemu svetu poda stališče s predlogom odločitve.

62. člen

Odbor za drobno gospodarstvo ima tri člane.

Odbor obravnava vse predloge aktov in drugih odločitev iz pristojnosti občine na področju drobnega gospodarstva občine, ki so občinskemu svetu predlagane v sprejem, oblikuje o njih svoje mnenje in občinskemu svetu poda stališče s predlogom odločitve.

63. člen

Odbor za šolstvo, predšolsko vzgojo, šport in kulturo ima sedem članov.

Odbor obravnava vse predloge aktov in drugih odločitev iz pristojnosti občine na področju šolstva, predšolske vzgoje, športa in področje kulture, ki so občinskemu svetu predlagane v sprejem, oblikuje o njih svoje mnenje in občinskemu svetu poda stališče s predlogom odločitve.

64. člen

Odbor za turizem, gostinstvo in trgovino ima pet članov.

Odbor obravnava vse predloge aktov in drugih odločitev iz pristojnosti občine na področju turizma, gostinske dejavnosti in področja trgovine, ki so občinskemu svetu predlagane v sprejem, oblikuje o njih svoje mnenje in občinskemu svetu poda stališče s predlogom odločitve.

65. člen

Odbor za varstvo okolja in urejanje prostora ima pet članov.

Odbor obravnava vse predloge aktov in drugih odločitev iz pristojnosti občine na področju varstva okolja, planiranja in gospodarjenja s prostorom, ki so občinskemu svetu predlagane v sprejem, oblikuje o njih svoje mnenje in občinskemu svetu poda stališče s predlogom odločitve.

66. člen

Odbor za informiranje ima pet članov.

Odbor obravnava vse predloge aktov in drugih odločitev iz pristojnosti občine na področju informiranja, ki so občinskemu svetu predlagane v sprejem, oblikuje o njih svoje mnenje in občinskemu svetu poda stališče s predlogom odločitve.

67. člen

Odbor za financiranje, proračun in finance ima pet članov.

Odbor obravnava vse predloge aktov in drugih odločitev iz pristojnosti občine iz področja financ, financiranja in občinskega proračuna, ki so občinskemu svetu predlagane v sprejem, oblikuje o njih svoje mnenje in občinskemu svetu poda s predlogom odločitve.

Odbor:

- obravnava in daje mnenje k predlogu proračuna in zaključnega računa občine,
- obravnava in daje mnenje k dokončnemu poročilu nadzornega odbora,
- spremlja in daje mnenje k izvrševanju proračuna vsake tri mesece,
- obravnava letni načrt razvoja občine in spremlja gospodarjenje z občinskim premoženjem,
- na zahtevo OS daje mnenje glede vprašanj s področja financ in premoženja občine ter poslovanja podjetij, ki so v lasti občine.

68. člen

Statutarno pravna komisija občinskega sveta ima pet članov.

Komisija obravnava predlog statuta občine in poslovniška občinskega sveta in njenih sprememb oziroma dopolnitev, odlokov in drugih aktov, ki jih občinski svet sprejema v obliki predpisov. Komisija oblikuje svoje mnenje oziroma stališče glede skladnosti obravnavanih predlogov aktov z ustavo, zakoni in statutom občine ter glede medsebojne skladnosti z drugimi veljavnimi akti občine.

Komisija lahko predlaga občinskemu svetu v sprejem spremembe in dopolnitve statuta občine in poslovnika občinskega sveta ter obvezno razlago določb splošnih aktov občine.

Med dvema sejama občinskega sveta ali v času seje, če tako zahteva predsedujoči občinskega sveta, statutarno pravna komisija razlaga poslovnik občinskega sveta.

69. člen

Občasna delovna telesa ustanovi občinski svet s sklepom, s katerim določi naloge delovnega telesa in število članov ter opravi imenovanje.

Delovna telesa OS morajo biti imenovana v šestdesetih dneh od začetka mandata občinskega sveta.

Sklep se posreduje vsem članom delovnih teles v osmih dneh po imenovanju.

70. člen

Člane odborov in komisij imenuje občinski svet na predlog komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja izmed svojih članov in največ polovico članov izmed drugih občanov, razen v primerih, ko se po sklepu občinskega sveta zahteva in zagotavlja strokovnost dela. V posameznem odboru ne sme biti več kot polovica vseh članov občinskega sveta.

Predsednika odbora imenuje občinski svet.

Prvo sejo odbora oziroma komisije skliče župan v petnajstih dneh po imenovanju, nato pa predsednik lahko sam skliče prvo sejo.

Članstvo v komisiji ali odboru občinskega sveta ni združljivo s članstvom v nadzornem odboru občine ali z delom v občinski upravi.

71. člen

Občinski svet lahko razreši predsednika, posameznega člana odbora občinskega sveta ali odbor v celoti na predlog najmanj četrtnine članov občinskega sveta. Predlog novih kandidatov za člane odborov pripravi komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja do prve naslednje seje občinskega sveta.

72. člen

Svet in župan lahko ustanovita skupna delovna telesa. V aktu o ustanovitvi skupnega delovnega telesa se določijo njegova sestava in naloge.

73. člen

Predsednik delovnega telesa predstavlja delovno telo, organizira in vodi delo delovnega telesa, sklicuje njegove seje in zastopa njegova mnenja, stališča in predloge v občinskem svetu.

Seje delovnih teles se sklicujejo za obravnavo dodeljenih zadev po sklepu občinskega sveta, na podlagi dnevnega reda redne seje sveta ali na zahtevo župana.

Gradivo za sejo delovnega telesa mora biti poslano članom delovnega telesa najmanj tri dni pred sejo delovnega telesa, razen v izjemnih in utemeljenih primerih.

Delovno telo dela na sejah. Delovno telo lahko veljavno sprejema svoje odločitve, če je na seji navzoča večina njegovih članov in je med navzočimi člani večina tistih, ki so člani občinskega sveta. Delovno telo sprejema svoje odločitve – mnenja, stališča in predloge z večino glasov navzočih članov.

Glasovanje v delovnem telesu je javno.

Za delo delovnih teles se smiselno uporabljajo določila tega poslovnika, ki se nanašajo na delo občinskega sveta.

74. člen

Na sejo delovnega telesa so praviloma vabljeni strokovni delavci, ki so sodelovali pri pripravi predlogov aktov in drugih odločitev občinskega sveta, ki jih določi predlagatelj, lahko pa tudi predstavniki organov in organizacij, zavodov, podjetij in skladov, katerih delo je neposredno povezano z obravnavano problematiko.

VI. AKTI OBČINSKEGA SVETA

1. Splošne določbe

75. člen

Občinski svet sprejema statut občine in v skladu z zakonom in statutom naslednje akte:

- poslovnik o delu občinskega sveta,
- proračun občine in zaključni račun,
- planske in razvojne akte občine ter prostorske izvedbene akte,
- odloke,
- odredbe,
- pravilnike,

- navodila,
- sklepe.

Občinski svet sprejema tudi stališča, priporočila, poročila, obvezne razlage določb statuta občine in drugih splošnih aktov ter daje mnenja in soglasja v skladu z zakonom ali statutom občine.

Vsebina splošnih aktov občine je določena z zakonom in statutom občine.

76. člen

Župan predlaga občinskemu svetu v sprejem proračun občine in zaključni račun proračuna, odloke ter druge splošne akte, za katere je v zakonu ali tem statutu določeno, da jih predlaga župan.

Komisije in odbori občinskega sveta ter vsak član občinskega sveta lahko predlagajo občinskemu svetu v sprejem odloke in druge akte iz njegove pristojnosti, razen proračuna in zaključnega računa proračuna in drugih aktov, za katere je v zakonu ali statutu občine določeno, da jih sprejme občinski svet na predlog župana.

Najmanj pet odstotkov volivcev v občini lahko zahteva od občinskega sveta izdajo ali razveljavitev splošnega akta.

77. člen

Akte, ki jih sprejema občinski svet, podpisuje župan.

Izvirniki aktov občinskega sveta se pečatijo in shranijo v arhivu občinske uprave.

2. Postopek za sprejem odloka

78. člen

Predlog odloka mora vsebovati naslov odloka, uvod, besedilo členov in obrazložitev.

Uvod obsega razloge za sprejetje odloka, oceno stanja, cilje in načela odloka ter oceno finančnih in drugih posledic, ki jih bo imelo sprejetje odloka.

Če je predlagatelj odloka delovno telo občinskega sveta ali član občinskega sveta, pošlje predlog odloka županu ali podžupanu oziroma članu občinskega sveta, ki je pooblaščen za vodenje sej občinskega sveta (v nadaljnjem besedilu: predsedujoči).

79. člen

Predlagatelj določi svojega predstavnika, ki bo sodeloval v obravnavah predloga odloka na sejah občinskega sveta.

Župan lahko sodeluje v vseh obravnavah predloga odloka na sejah občinskega sveta, tudi kadar on ni predlagatelj.

80. člen

Predsedujoči občinskega sveta pošlje predlog odloka članom občinskega sveta in županu, kadar ta ni predlagatelj odloka, najmanj 7 dni pred dnem, določenim za sejo sveta, na kateri bo obravnavan predlog odloka.

Občinski svet razpravlja o predlogu odloka na dveh obravnavah.

81. člen

V prvi obravnavi predloga odloka se razpravlja o razlogih, ki zahtevajo sprejem odloka, ter o ciljih in načelih ter temeljnih rešitvah predloga odloka.

Če občinski svet meni, da odlok ni potreben, ga s sklepom zavrne.

Odlok je sprejet, če je zanj glasovala večina navzočih članov občinskega sveta.

Pred začetkom druge obravnave predlagatelj odloka dopolni predlog odloka na podlagi stališč in sklepov, ki so bili sprejeti ob prvi obravnavi predloga odloka.

82. člen

V drugi obravnavi razpravlja občinski svet po vrstnem redu o vsakem členu predloga odloka. Ko občinski svet konča

razpravo o posameznem členu predloga odloka, glasuje o predlogu odloka v celoti.

Predlagatelj lahko predlaga umik predloga odloka po končani prvi ali drugi obravnavi. O predlogu umika odloči občinski svet.

Če na predlog odloka v prvi obravnavi ni bilo bistvenih vsebinskih pripomb in bi besedilo predloga odloka v drugi obravnavi bilo enako besedilu predloga odloka v prvi obravnavi, lahko občinski svet na predlog predlagatelja sprejme predlog odloka na isti seji, tako da se prva in druga obravnava predloga odloka združita.

83. člen

V drugi obravnavi predloga odloka lahko predlagajo nje-gove spremembe in dopolnitve člani občinskega sveta in predlagatelj z amandmaji.

Župan lahko predlaga amandmaje tudi, kadar ni sam predlagatelj odloka.

Amandma mora biti predložen članom občinskega sveta v pisni obliki z obrazložitvijo najmanj tri dni pred dnem, določenim za sejo občinskega sveta, na kateri bo obravnavan predlog odloka, h kateremu je predlagan amandma, ali na sami seji, na kateri lahko predlaga amandma najmanj ena četrtnina vseh članov občinskega sveta in predlagatelj odloka.

Župan lahko pove mnenje k amandmaju, tudi kadar on ni predlagatelj odloka.

Predlagatelj amandmaja ima pravico na seji do konca obravnave spremeniti ali dopolniti amandma oziroma ga umakniti.

84. člen

Amandma, člen odloka in odlok v celoti so sprejeti, če za nje na seji občinskega sveta glasuje večina navzočih članov.

O vsakem amandmaju se glasuje posebej.

85. člen

Statut občine in poslovnik o delu občinskega sveta se sprejemata po enakem postopku, kot velja za sprejemanje odloka.

O predlogih drugih splošnih aktov, če zakon ne določa drugače, odloča občinski svet na eni obravnavi.

86. člen

Občinski svet mora do prenehanja mandata svojih članov praviloma zaključiti vse postopke o predlaganih splošnih aktih občine.

V primeru, da postopki niso zaključeni, občinski svet v novi sestavi na predlog župana odloči, o katerih predlogih za sprejem občinskih splošnih aktov bo postopek nadaljeval, katere začel obravnavati znova ter katerih ne bo obravnaval.

Občinski svet lahko nadaljuje obravnavo predloga splošnega akta oziroma obravnavo začne znova, če je predlagatelj župan, ki je na volitvah znova pridobil mandat (isti predlagatelj). Če predlagatelj ni več občinski funkcionar, se predlog ne obravnava.

3. Hitri postopek za sprejem odlokov

87. člen

Kadar to zahtevajo izredne potrebe občine ali naravne nesreče, lahko občinski svet sprejme odlok po hitrem postopku. Po hitrem postopku sprejema občinski svet tudi obvezne razlage določb splošnih aktov občine.

Pri hitrem postopku se združita prva in druga obravnava predloga odloka na isti seji. Pri hitrem postopku je mogoče predlagati amandmaje na sami seji vse do konca obravnave predloga odloka.

Amandma lahko predlaga tudi župan, kadar ni predlagatelj odloka.

O uporabi hitrega postopka odloči občinski svet na začetku seje pri določanju dnevnega reda. Hitri postopek lahko predlaga vsak predlagatelj odloka.

Če občinski svet ne sprejme predloga za sprejetje odloka po hitrem postopku, se uporabljajo določbe statuta, ki veljajo za prvo obravnavo predloga odloka.

Pri hitrem postopku ne veljajo roki, ki so določeni za posamezna opravila v rednem postopku sprejemanja odloka.

4. Skrajšani postopek za sprejem odlokov

88. člen

Občinski svet lahko na obrazložen predlog predlagatelja odloči, da bo na isti seji opravil obe obravnavi odlokov ali drugih aktov, ki se sprejemajo po dvofaznem postopku, če gre za:

- za manj zahtevne spremembe in dopolnitve odlokov,
- prenehanje veljavnosti posameznih odlokov ali njihovih posameznih določb v skladu z zakonom,
- uskladitve odlokov z zakoni, državnim proračunom, drugimi predpisi državnega zbora in ministrstev ali odloki občinskega sveta,
- spremembe in dopolnitve odlokov v zvezi z odločbami ustavnega sodišča ali drugih pristojnih organov,
- prečiščena besedila aktov.

V skrajšanem postopku se amandmaji vlagajo samo k členom sprememb in dopolnitev odloka. Amandmaji se lahko vlagajo na sami seji vse do konca obravnave odloka.

Odločitev iz prvega odstavka tega člena ne more biti sprejeta, če ji nasprotuje najmanj ena tretjina navzočih članov občinskega sveta.

Po končani prvi obravnavi lahko vsak član občinskega sveta predlaga, da občinski svet spremeni svojo odločitev iz prvega odstavka tega člena in da se druga obravnava opravi po rednem postopku. O tem odloči občinski svet takoj po vložitvi predloga.

89. člen

Statut, odloki in drugi predpisi občine morajo biti objavljeni v uradnem glasilu, ki ga določi statut občine in pričnejo veljati petnajsti dan po objavi, če ni v njih drugače določeno.

V uradnem glasilu se objavljajo tudi drugi akti, za katere tako določi občinski svet.

5. Postopek za sprejem proračuna

90. člen

S proračunom občine se razporedijo vsi prihodki in izdatki za posamezne namene financiranja javne porabe občini.

Občinski proračun se sprejme za proračunsko leto, ki se začne in konča hkrati s proračunskim letom za državni proračun.

91. člen

Predlog proračuna občine za naslednje proračunsko leto mora župan predložiti občinskemu svetu najkasneje do 30. 11. tekočega leta oziroma v 30 dneh po predložitvi državnega proračuna Državnemu zboru.

V letu rednih lokalnih volitev predloži župan občinskemu svetu proračun v roku 60 dni po začetku mandata.

Župan predloži skupaj s predlogom proračuna občine tudi izhodišča za sestavo proračuna.

Župan pošlje predsednikom delovnih teles in vsem članom občinskega sveta predlog proračuna občine in izhodišča za sestavo proračuna ter sklic seje, na kateri bo občinski svet opravil splošno razpravo o predlogu proračuna občine.

Predstavitve občinskega proračuna obsega:

- temeljna ekonomska izhodišča in predpostavke za pravo predloga proračuna,
- opis načrtovane politike občine,
- oceno bilance prihodkov in odhodkov, finančnih terjatev in naložb ter računa financiranja v prihodnjih dveh letih,
- okvirni predlog obsega finančnega načrta posameznega neposrednega uporabnika proračuna v prihodnjih dveh letih in kadrovski načrt,

- predstavitev načrta razvojnih programov,
- predstavitev načrta nabav.

Predlog proračuna mora biti v razpravi najmanj 15 dni.

V času javne razprave mora biti zagotovljen vpogled v predlog proračuna tako, da se sklep o javni razpravi in predlog proračuna objavi na spletnih straneh občine in zainteresiranim zagotovi dostop do predloga v prostorih občine.

Občina objavi način in rok za vlaganje pripomb in predlogov občanov k predlogu občinskega proračuna na svojih spletnih straneh in na krajevno običajen način.

Na seji občinskega sveta župan predstavi predlog proračuna občine. Predstavitve ni časovno omejena.

92. člen

Predsedniki delovnih teles lahko v petnajstih dneh od vložitve predloga proračuna občine skličejo seje delovnih teles, na katerih župan in predstavniki občinske uprave pojasnijo predlog proračuna občine. Občinski svet opravi splošno razpravo o predlogu proračuna občine najkasneje v desetih dneh po preteku roka iz prejšnjega odstavka tega člena.

Občinski svet po končani splošni razpravi sklene, da nadaljuje postopek sprejemanja predloga proračuna občine, v skladu s tem statutom in poslovnikom občinskega sveta, ali da predlog proračuna občine ne sprejme in hkrati določi rok, v katerem mora župan pripraviti nov predlog proračuna občine.

93. člen

V desetih dneh po opravljeni splošni razpravi lahko člani občinskega sveta k predlogu proračuna predložijo županu pisne pripombe in predloge.

Vsak predlagatelj predloga oziroma pripombe mora upoštevati pravilo o ravnovesju med proračunskimi prejemki in izdatki.

94. člen

Župan se najkasneje v petnajstih dneh opredeli do vložnih pripomb in predlogov ter pripravi dopolnjen predlog proračuna občine ter skliče sejo sveta občinskega sveta, na kateri se bo razpravljalo in odločalo o sprejetju proračuna.

95. člen

Na dopolnjen predlog proračuna lahko člani občinskega sveta vložijo amandmaje v pisni obliki najkasneje tri dni pred sejo občinskega sveta.

Amandmaji se v roku iz prvega odstavka tega člena dostavijo županu. Amandma mora upoštevati pravilo o ravnovesju med proračunskimi prejemki in izdatki.

96. člen

Pred začetkom razprave, v kateri občinski svet razpravlja o posameznih delih predloga proračuna občine, lahko najprej župan ali predstavnik občinske uprave dodatno obrazloži predlog proračuna občine. Občinski svet glasuje najprej o amandmajih, ki jih je vložil župan in šele nato o drugih amandmajih.

97. člen

Ko je končano glasovanje po delih, predsedujoči ugotovi, ali je proračun medsebojno usklajen po delih ter glede prihodkov in odhodkov.

Če je proračun usklajen, občinski svet glasuje o njem v celoti.

98. člen

Če župan ugotovi, da proračun ni usklajen, določi rok, v katerem se pripravi predlog za uskladitev, in sicer datum naslednje seje oziroma trajanje odmora, v katerem strokovna služba pripravi predlog uskladitve.

Ko je predlog uskladitve proračuna dan na dnevni red, ga župan obrazloži.

Občinski svet glasuje o predlogu uskladitve, in če je predlog sprejet, glasuje občinski svet o proračunu v celoti.

99. člen

Če proračun ni sprejet, določi občinski svet rok, v katerem mora župan predložiti nov predlog proračuna. Nov predlog proračuna občine občinski svet obravnava in o njem odloča, po določbah tega poslovnika, ki veljajo za hitri postopek za sprejem odloka.

100. člen

Župan lahko med letom predlaga rebalans proračuna občine.

Rebalans proračuna občine sprejema občinski svet po določbah tega poslovnika, ki veljajo za sprejem odloka po skrajšanem postopku. Predlagatelj amandmaja k rebalansu proračuna občine, ki mora biti predložen v pisni obliki in mora biti obrazložen, mora upoštevati pravilo o ravnovesju med proračunskimi prihodki in izdatki.

6. Postopek za sprejem obvezne razlage

101. člen

Vsak, ki ima pravico predlagati odlok, lahko poda zahtevo za obvezno razlago določb občinskih splošnih aktov.

Zahteva mora vsebovati naslov splošnega akta, označitev določbe s številko člena ter razloge za obvezno razlago.

Zahtevo za obvezno razlago najprej obravnava statutarno-pravna komisija, ki lahko zahteva mnenje drugih delovnih teles občinskega sveta, predlagatelja splošnega akta, župana in občinske uprave. Če komisija ugotovi, da je zahteva utemeljena, pripravi predlog obvezne razlage in ga predloži občinskemu svetu v postopek.

Občinski svet sprejema obvezno razlago po postopku, ki je s statutom ali s tem poslovníkom občine določen za sprejem odloka po rednem postopku.

7. Postopek za sprejem prečiščenega besedila

102. člen

Če bi bil kak občinski splošni akt zaradi številnih vsebinskih sprememb in dopolnitev bistveno spremenjen in nepregleden, lahko predlagatelj občinskemu svetu predloži spremembe in dopolnitve splošnega akta v prečiščenem besedilu kot nov splošni akt.

Tak splošni akt določi občinski svet po skrajšanem postopku za sprejem odloka.

VII. VOLITVE IN IMENOVANJA

103. člen

Imenovanje funkcionarjev oziroma članov organov, ki jih po zakonu ali statutu občine imenuje občinski svet, se opravijo po določilih tega poslovnika.

Če svet odloči, da se glasuje tajno, se glasovanje izvede po določbah tega poslovnika, ki veljajo za tajno glasovanje.

104. člen

Če se glasuje o več kandidatih za isto funkcijo, se glasuje tako, da se na glasovnici obkroži zaporedna številka pred imenom kandidata, za katerega se želi glasovati.

Če se glasuje za ali proti listi kandidatov, se glasuje tako, da se na glasovnici obkroži beseda "ZA" ali "PROTI".

Kandidat je imenovan, če je glasovala večina članov občinskega sveta in je zanj glasovala večina tistih članov, ki so glasovali.

105. člen

Če se glasuje o več kandidatih za isto funkcijo, pa nihče od predlaganih kandidatov pri glasovanju ne dobi potrebne večine, se opravi novo glasovanje. Pri drugem glasovanju se glasuje o tistih dveh kandidatih, ki sta pri prvem glasovanju dobila največ glasov. Če pri prvem glasovanju več kandidatov

dobi enako najvišje oziroma enako drugo najvišje število glasov, se izbira kandidatov za ponovno glasovanje med kandidati z enakim številom glasov določi z žrebom.

Če se glasuje o več kandidatih za isto funkcijo, se kandidati na glasovnici navedejo po abecednem vrstnem redu prve črke njihovih priimkov.

Na glasovnici pri drugem glasovanju sta kandidata navedena po vrstnem redu glede na število glasov, dobljenih pri prvem glasovanju.

106. člen

Če kandidat ne dobi potrebne večine oziroma če tudi pri drugem glasovanju noben kandidat ne dobi potrebne večine, se ponovi kandidacijski postopek in postopek glasovanja na podlagi novega predloga kandidatur.

1. Imenovanje članov delovnih teles občinskega sveta

107. člen

Člane delovnih teles sveta imenuje svet na podlagi liste kandidatov za člane, ki jo določi komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja.

Če kandidatna lista ni dobila potrebne večine glasov, se na isti seji izvede posamično imenovanje članov. Če na ta način niso imenovani vsi člani, se lahko predlagajo novi kandidati, o katerih se opravi posamično glasovanje na isti seji sveta.

Če tudi na način iz prejšnjega odstavka ne pride do imenovanja vseh članov delovnega telesa, se glasovanje ponovi na naslednji seji sveta, vendar samo glede manjkajočih članov delovnega telesa.

2. Postopek za razrešitev

108. člen

Svet razrešuje funkcionarje in člane organov, ki jih imenuje, po enakem postopku, kot je določen za imenovanje.

Postopek za razrešitev se začne na predlog predlagateljev, določenih s statutom občine in tem poslovníkom. Če je komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja pristojna za predlaganje kandidatov za določene funkcije, je pristojna tudi predlagati njihovo razrešitev.

Če je župan pristojen za predlaganje kandidatov za imenovanje, je pristojen predlagati tudi njihovo razrešitev.

Odločitev o razrešitvi se sprejme z enako večino, kot je določeno za njihovo imenovanje.

3. Odstop članov občinskega sveta, članov delovnih teles in drugih organov ter funkcionarjev občine

109. člen

Člani občinskega sveta in občinski funkcionarji imajo pravico odstopiti. Občinskim funkcionarjem na podlagi odstopa v skladu z zakonom in statutom občine predčasno preneha mandat.

Pravico odstopiti imajo tudi člani delovnih teles, drugih organov in člani nadzornega odbora ter drugi imenovani, tudi če niso občinski funkcionarji. Izjava o odstopu mora biti dana v pisni obliki komisiji za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja.

Občinski svet ugotovi prenehanje članstva zaradi odstopa na predlog komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja. Komisija je hkrati s predlogom za ugotovitev prenehanja članstva dolžna predlagati občinskemu svetu novega kandidata.

VIII. RAZMERJA MED ŽUPANOM IN OBČINSKIM SVETOM

110. člen

Župan predstavlja občinski svet, ga sklicuje in vodi njegove seje.

Župan in svet ter njegova delovna telesa sodelujejo pri uresničevanju in opravljanju nalog občine. Pri tem predvsem usklajujejo programe dela in njihovo izvrševanje, skrbijo za medsebojno obveščanje in poročanje o uresničevanju svojih nalog in nastali problematiki ter si prizadevajo za sporazumno razreševanje nastalih problemov.

Kadar svet obravnava odloke in druge akte, ki jih predlaga župan, določi župan za vsako zadevo, ki je na dnevnem redu, poročevalca izmed delavcev občinske uprave, lahko pa tudi izmed strokovnjakov, ki so pri pripravi odlokov ali drugih aktov sodelovali.

111. člen

Župan skrbi za izvajanje odločitev občinskega sveta. Na vsaki redni seji sveta poroča župan, ali po njegovem pooblastilu podžupan ali tajnik/direktor občinske uprave občine, o opravljenih nalogah med obema sejama in o izvrševanju sklepov sveta.

V poročilu o izvršitvi sklepov sveta je potrebno posebej obrazložiti tiste sklepe, ki niso izvršeni in navesti razloge, ne izvršitve sklepov.

Če sklepa sveta župan ne more izvršiti, mora svetu predlagati nov sklep, ki ga bo možno izvršiti.

Župan skrbi za objavo odlokov in drugih splošnih aktov sveta.

Župan skrbi za zakonitost dela sveta, zato je dolžan svet sproti opozarjati na posledice nezakonitih odločitev in ukrepati v skladu z zakonom in statutom občine.

IX. JAVNOST DELA

112. člen

Delo občinskega sveta in njegovih delovnih teles je javno.

Javnost dela se zagotavlja z obveščanjem javnosti o delu občinskih organov, s posredovanjem posebnih pisnih sporočil občanom in sredstvom javnega obveščanja o sprejetih odločitvah, z navzočnostjo občanov in predstavnikov sredstev javnega obveščanja na sejah organov občine, na spletni strani občine ter na druge načine, ki jih določa statut in ta poslovnik.

Župan, predsedniki delovnih teles in tajnik/direktor občinske uprave občine obveščata občane in sredstva javnega obveščanja o delu občinskega sveta, delovnih teles občinskega sveta, župana in občinske uprave.

Občinski svet lahko sklene, da se o seji izda uradno obvestilo za javnost.

113. člen

Župan skrbi za obveščanje javnosti in sodelovanje s predstavniki javnih občil ter za zagotovitev pogojev za njihovo delo na sejah sveta.

Predstavnikom javnih občil je na voljo informativno in dokumentacijsko gradivo, predlogi aktov sveta, obvestila in poročila o delu sveta, zapisniki sej in druge informacije o delu občinskih organov.

Javnosti niso dostopni dokumenti in gradiva sveta in delovnih teles, ki so zaupne narave.

Za ravnanje z gradivi zaupne narave se upoštevajo zakonski in drugi predpisi, ki urejajo to področje.

X. DELO OBČINSKEGA SVETA V IZREDNEM STANJU

114. člen

V izrednem stanju oziroma izrednih razmerah, ko je delovanje občinskega sveta ovirano, so dopustna odstopanja od postopkov in načina delovanja občinskega sveta, ki jih določa statut in ta poslovnik.

Odstopanja se lahko nanašajo predvsem na roke sklicevanja sej, predložitve predlogov oziroma drugih gradiv in rokov za obravnavanje predlogov splošnih aktov občine. Če je potrebno, je mogoče tudi odstopanje glede javnosti dela občinskega sveta. O odstopanjih odloči oziroma jih potrdi občinski svet, ko se sestane.

XI. SPREMEMBE IN DOPOLNITVE TER RAZLAGA POSLOVNIKA

115. člen

Za sprejem sprememb in dopolnitev poslovnika se uporabljajo določbe tega poslovnika, ki veljajo za sprejem odlokov.

Spremembe in dopolnitve poslovnika sprejme svet z dvo-tretjinsko večino glasov navzočih članov.

116. člen

Če pride do dvoma o vsebini posamezne določbe poslovnika, razlaga med sejo občinskega sveta poslovnik predsedujoči. Če se predsedujoči ne more odločiti, prekine obravnavo točke dnevnega reda in naloži statutarno-pravni komisiji, da do naslednje seje pripravi razlago posamezne poslovniške določbe.

Izven seje sveta daje razlago poslovnika statutarno-pravna komisija.

Vsak član občinskega sveta lahko zahteva, da o razlagi poslovnika, ki ga je dala statutarno-pravna komisija, odloči svet.

XII. KONČNA DOLOČBA

117. člen

Z dnem uveljavitve tega poslovnika prenehajo veljati določila poslovnika OS Cankova ter njegove spremembe in dopolnitve (Uradni list RS, št. 23/99, 12/01 in 12/07).

118. člen

Ta poslovnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republika Slovenija.

Št. 007-05/2007

Cankova, dne 23. marca 2007

Župan
Občine Cankova
Drago Vogrinčič l.r.

1714. Pravilnik o plačah in drugih prejemkih občinskih funkcionarjev, članov delovnih teles občinskega sveta in članov drugih občinskih organov Občine Cankova

Na podlagi 18. in 100.b člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 100/05, uradno prečiščeno besedilo, ZLS-UPB1), določil Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 110/06 – ZSPJS-UPB6), 8. in 9. člena Odloka o plačah funkcionarjev (Uradni list RS, št. 14/06) ter 16. člena Statuta Občine Cankova (Uradni list RS, št. 21/99, 12/01, 69/02 in 12/07) je Občinski svet Občine Cankova na 3. redni seji dne 23. 3. 2007 sprejel

PRAVILNIK**o plačah in drugih prejemkih občinskih funkcionarjev, članov delovnih teles občinskega sveta in članov drugih občinskih organov Občine Cankova****1. člen**

S tem Pravilnikom se v skladu z določili Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 110/06, uradno prečiščeno besedilo) in določili Odloka o plačah funkcionarjev (Uradni list RS, št. 14/06 – v nadaljevanju Odlok o plačah funkcionarjev) določa plača oziroma plačilo za opravljanje funkcije za župana, podžupane ter člane Občinskega sveta Občine Cankova, kakor tudi sejnine za predsednika in člane nadzornega odbora ter sejnine za predsednika in člane komisij ali odborov oziroma drugih delovnih teles, ki jih imenujeta Občinski svet Občine Cankova ali župan.

2. člen

Občinski funkcionarji po tem pravilniku so župan, podžupani in člani Občinskega sveta Občine Cankova.

Občinski funkcionarji opravljajo svojo funkcijo nepoklicno. Župan se lahko odloči, da bo funkcijo opravljal poklicno. V soglasju z županom se lahko tudi podžupan odloči, da bo funkcijo opravljal poklicno.

Občinski funkcionarji imajo pravico do plače, če funkcijo opravljajo poklicno, in pravico do plačila za opravljanje funkcije, če funkcijo opravljajo nepoklicno.

3. člen

Za posamezne funkcije je višina plačnega razreda določena skladno s Prilogo 1 in Prilogo 2 k Zakonu o sistemu plač v javnem sektorju, uvrstitev v plačni razred in s tem določitev osnovne plače pa se določa v skladu z 8. in 9. členom Odloka o plačah funkcionarjev in 10. členom Zakona o sistemu plač v javnem sektorju.

Osnovna plača župana, ki svojo funkcijo opravlja poklicno, se določi tako, da se njegovo funkcijo uvrsti v plačni razred. Navedeni znesek pa se poveča za dodatek za delovno dobo.

Plača oziroma plačilo za opravljanje funkcije podžupana in plačilo za opravljanje funkcije člana občinskega sveta se s tem pravilnikom določijo v odstotku glede na osnovno plačo župana, ki bi jo prejel, če bi funkcijo opravljal poklicno, brez njegovega dodatka za delovno dobo.

Sejnine predsedniku in članom nadzornega odbora ter predsedniku in članom komisij ali odborov oziroma drugih delovnih teles, ki jih imenujeta občinski svet ali župan, se določijo v odstotku glede na osnovno plačo župana, ki bi jo prejel, če bi funkcijo opravljal poklicno, brez njegovega dodatka za delovno dobo.

4. člen

S tem pravilnikom se županu Občine Cankova določi osnovna plača na podlagi njegove uvrstitve v plačni razred, določi dodatek za delovno dobo in datum začetka izplačevanja plače.

Župan Občine Cankova, ki opravlja svojo funkcijo poklicno, se na podlagi določil Zakona o sistemu plač v javnem sektorju in Odloka o plačah funkcionarjev z dnem 1. 1. 2007 uvrsti v 49. plačni razred (župan VI). Nesorazmerje v osnovni plači župana se odpravi na način, ki je določen v 10. členu Zakona o sistemu plač v javnem sektorju. Županu Občine Cankova, ki opravlja svojo funkcijo poklicno, pripada dodatek za delovno dobo v višini 0,3% od osnovne plače za vsako zaključeno leto delovne dobe.

Županu Občine Cankova, ki opravlja svojo funkcijo nepoklicno, z dnem 1. 1. 2007 pripada plačilo za opravljanje funkcije v višini 50% vrednosti osnovne plače, ki bi jo prejel, če bi funkcijo opravljal poklicno. Pri izračunu plačila za opravljanje funkcije nepoklicnega župana se ne upošteva dodatek za delovno dobo.

5. člen

Podžupan Občine Cankova se na podlagi določil Zakona o sistemu plač v javnem sektorju in določil Odloka o plačah funkcionarjev z dnem 1. 1. 2007 uvrsti v 41. plačni razred (podžupan VI). Plačni razred podžupana določi župan ob upoštevanju obsega podžupanovih pooblastil. Vrednost posameznega plačnega razreda je določena v Prilogi 1 k Zakonu o sistemu plač v javnem sektorju.

Plača podžupana se lahko oblikuje v višini največ do 80% plače župana iz prvega odstavka tega člena, če funkcijo opravlja poklicno.

Če podžupan opravlja funkcijo nepoklicno, mu pripada 50% plače, ki bi jo dobil, če bi funkcijo opravljal poklicno.

Dodatek za delovno dobo pripada le podžupanu, ki opravlja funkcijo poklicno.

6. člen

Plačilo za opravljanje funkcije člana Občinskega sveta Občine Cankova je sejnina za udeležbo na seji Občinskega sveta Občine Cankova oziroma seji delovnega telesa občinskega sveta.

Članu Občinskega sveta Občine Cankova pripada plačilo za opravljanje funkcije v višini 4% vrednosti osnovne plače župana, ki bi jo prejel, če bi funkcijo opravljal poklicno, brez njegovega dodatka za delovno dobo. Plačilo za opravljanje funkcije vključuje tudi stroške prihoda na sejo. Plačilo za opravljanje funkcije se izplačuje na podlagi evidence prisotnosti, in sicer za najmanj 50% časovne prisotnosti na seji. Plačilo za opravljanje funkcije se izplačuje za redne in izredne seje. V primeru prekinjene seje se za nadaljevanje seje izplača 50% plačila za opravljanje funkcije. Za korespondenčno sejo se plačilo za opravljanje funkcije ne izplačuje.

Letni znesek sejin, vključno s sejinami za seje delovnih teles občinskega sveta, ki se izplača posameznemu članu Občinskega sveta Občine Cankova, ne sme presežati 15% letne plače župana.

7. člen

Predsedniku nadzornega odbora pripada sejnina za udeležbo na sejah nadzornega odbora, ki je določena v odstotku od osnovne plače župana, ki bi jo prejel, če bi funkcijo opravljal poklicno, brez njegovega dodatka za delovno dobo, in sicer tako, da znaša sejnina 5% vrednosti osnovne plače župana.

Članu nadzornega odbora pripada sejnina za udeležbo na sejah nadzornega odbora, ki je določena v odstotku od osnovne plače župana, ki bi jo prejel, če bi funkcijo opravljal poklicno, brez njegovega dodatka za delovno dobo, in sicer tako, da znaša sejnina 4% vrednosti osnovne plače župana.

Sejnina vključuje tudi stroške prihoda na sejo. Sejnina se izplačuje na podlagi evidence prisotnosti, in sicer za najmanj 50% časovne prisotnosti na seji. Sejnina se izplačuje za redne in izredne seje. V primeru prekinjene seje se za nadaljevanje seje izplača 50% sejnine. Za korespondenčno sejo se sejnina ne izplačuje.

8. člen

Predsedniku komisije ali odbora oziroma drugih delovnih teles, ki jih imenujeta občinski svet ali župan, pripada sejnina za udeležbo na sejah komisije ali odbora oziroma drugega delovnega telesa, ki je določena v odstotku od osnovne plače župana, ki bi jo prejel, če bi funkcijo opravljal poklicno, brez njegovega dodatka za delovno dobo, in sicer tako, da znaša sejnina 4% vrednosti osnovne plače župana.

Članu komisije ali odbora oziroma drugih delovnih teles, ki jih imenujeta občinski svet ali župan, pripada sejnina za udeležbo na sejah komisije ali odbora oziroma drugega delovnega telesa, ki je določena v odstotku od osnovne plače župana, ki bi jo prejel, če bi funkcijo opravljal poklicno, brez njegovega dodatka za delovno dobo, in sicer tako, da znaša sejnina 3% vrednosti osnovne plače župana.

Sejnina vključuje tudi stroške prihoda na sejo. Sejnina se izplačuje na podlagi evidence prisotnosti, in sicer za najmanj 50% časovne prisotnosti na seji. Sejnino se izplačuje za redne in izredne seje. V primeru prekinjene seje, se za nadaljevanje seje izplača 50% sejnine. Za korespondenčno sejo se sejnine ne izplačuje.

Članom delovnih teles občinskega sveta, ki niso člani občinskega sveta, ter ostalim, vabljenim na seje, pripada sejnina za udeležbo na posamezni seji v višini 1,5%.

9. člen

Odločbo (sklep) o plači oziroma plačilu za nepoklicno opravljanje funkcije izda za posameznega občinskega funkcionarja Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja občinskega sveta.

Plača oziroma del plače občinskega funkcionarja je pravica, ki mu gre praviloma na podlagi sklenjenega delovnega razmerja.

10. člen

Delodajalcu, kjer je občinski funkcionar, ki opravlja funkcijo nepoklicno, v rednem delovnem razmerju in ki uveljavlja pravico do povračila plače za čas, ko je občinski funkcionar v rednem delovnem času opravljal občinsko funkcijo, se prizna povračilo največ v višini 33% plače, ki mu jo izplačuje za redni delovni čas.

Povračilo delodajalcu, občinskega funkcionarja je možno le izjemoma ter ob predložitvi dokazil.

11. člen

Člani volilnih organov imajo zaradi dela v volilnih organih ob vsakih volitvah pravico do enkratnega nadomestila. Nadomestilo se izplača na podlagi odločb o imenovanju.

Predsednik občinske volilne komisije prejme nadomestilo v višini povprečnega mesečnega izplačila za poklicno opravljanje funkcije župana občine brez dodatka za delovno dobo, njegov namestnik ter tajnik imata pravico do nadomestila v višini povprečnega mesečnega izplačila plačila za poklicno opravljanje funkcije podžupana občine brez dodatka za delovno dobo, ob vsakih splošnih volitvah.

Člani občinske volilne komisije in njihovi namestniki imajo pravico do nadomestila v višini 20% povprečnega mesečnega izplačila plačila za poklicno opravljanje funkcije župana brez dodatka za delovno dobo.

Pravico do nadomestila imajo tudi predsednik in člani volilnih odborov ter njihovi namestniki ob vsakem glasovanju v skladu z veljavno zakonodajo.

12. člen

Predsedniku vaškega odbora pripada nagrada za tekoče delo v mesecu 70 EUR (brutto) mesečno. Župan predlaga Občinskemu svetu vsake 3 mesece izplačilo nagrade za delo vaškemu predsedniku.

Članom vaških odborov pripada mesečni bruto znesek v višini 70 EUR (brutto). Ta znesek se na predlog predsednika VO razdeli med člane VO na predlog župana.

13. člen

Občinski funkcionarji imajo pravico do povračila stroškov na službeni poti, dnevnice za službena potovanja in povračila stroškov prenočevanja, ki nastanejo pri opravljanju funkcije. Stroški se povrnejo v skladu s predpisi, ki veljajo za povračila stroškov zaposlenim v državnih organih.

Občinski funkcionar uveljavlja pravice do povračila stroškov na podlagi predhodno izdanega naloga za službeno potovanje, ki ga izda župan.

Za službeno potovanje župana izda potni nalog podžupan, v njegovi odsotnosti pa direktor občinske uprave.

Povračila stroškov se občinskim funkcionarjem izplačujejo v petnajstih dneh po opravljenem službenem potovanju.

14. člen

Sredstva za izplačevanje plač, nagrad in povračil stroškov, ki jih imajo občinski funkcionarji, se zagotovijo iz sredstev proračuna.

Plače in nagrade na podlagi tega pravilnika se izplačujejo enkrat mesečno, in sicer najkasneje do 10. dne v mesecu za pretekli mesec.

15. člen

Evidenco prisotnosti občinskih funkcionarjev, predsednika in članov delovnih teles občinskega sveta, predsednika in članov nadzornega odbora in drugi organov in delovnih teles na sejah vodi javni uslužbenec, ki ga določi župan ali direktor občinske uprave. Navedeni javni uslužbenec zagotavlja strokovno in administrativno pomoč pri pripravi in vodenju sej občinskega sveta, nadzornega odbora, delovnih teles občinskega sveta in drugih organov in delovnih teles.

Sestavni del evidence o opravljenem delu članov občinskega sveta in drugih organov občine so liste prisotnosti na seji in zapisniki sej, ki jih predsedujoči oddajo po elektronski pošti ali na drug način tajništvu župana.

16. člen

Plače in nagrade se usklajujejo skladno s spremembo zneska mesečne plače župana za poklicno opravljanje funkcije brez dodatka za delovno dobo.

17. člen

Z dnem uveljavitve tega pravilnika preneha veljati Pravilnik o plačah in drugih prejemkih občinskih funkcionarjev, članov delovnih teles občinskega sveta ter članov drugih občinskih organov ter o povračilih stroškov (Uradni list RS, št. 76/99 in 100/99).

Plače, sejnine, nagrade in povračila stroškov se na podlagi tega pravilnika obračunavajo od dneva potrditve mandata, ne glede na datum uveljavitve pravilnika.

18. člen

Ta pravilnik začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 100-10/2007

Cankova, dne 23. marca 2007

Župan
Občine Cankova
Drago Vogrinčič l.r.

CELJE

1715. Sklep o javni razgrnitvi predloga sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta Otok

Na podlagi 31. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02 in 8/03) in 27. člena Statuta Mestne občine Celje je župan Mestne občine Celje sprejel

S K L E P

o javni razgrnitvi predloga sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta Otok

I.

Župan Mestne občine Celje odreja javno razgrnitev predloga sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta Otok, ki ga je pod št. 10-2006 izdelal biro URBANISTI, d.o.o. Celje in je v skladu z Odlokom o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Celje za obdobje od

leta 1986 do leta 2000 in prostorskih sestavin srednjeročnega družbenega plana Občine Celje za obdobje od leta 1986 do leta 1990 za območje Mestne občine Celje – Celjski prostorski plan (Uradni list SRS št. 40/86, 4/88, Uradni list RS, št. 18/91, 54/94, 25/98, 86/2001).

II.

Predmet sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta Otok je prostorska ureditev, ki bo podala urbanistično arhitektonske pogoje za rušitev obstoječega enodružinskega objekta in umestitev in gradnjo novega dvodružinskega stanovanjskega objekta-dvojčka na zemljišču s parcelno št. 884 k.o. Celje za investitorja Pakman pogonska tehnika d.o.o..

III.

Javna razgrnitev predloga sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta Otok se prične osem (8) dni po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije na sedežu Mestne četrti Savinja ter v prostorih Mestne občine Celje na Oddelku za okolje in prostor ter komunalo – Sektorju za prostorsko načrtovanje in evropske zadeve, Prešernova 27, Celje, ter traja 15 dni.

Pripombe in predloge na javno razgrnjeni predlog lahko podajo vsi zainteresirani. V času javne razgrnitve osnutka bo organizirana javna obravnava, ki jo organizira Mestna občina Celje, Oddelek za okolje in prostor ter komunalo – Sektor za prostorsko načrtovanje in evropske zadeve. Datum in kraj javne obravnave bosta objavljena naknadno. O začetku in trajanju javne razgrnitve predloga in o času ter kraju javne obravnave mora organ mestne četrti na primeren način obvestiti krajanje.

IV.

V osmih dneh po preteku javne razgrnitve mora pristojni organ krajevne skupnosti posredovati pripombe in svoja stališča županu Mestne občine Celje. Če v tem roku pripomb ni, se šteje, da se krajevna skupnost strinja s predlogom.

Pripombe in stališča iz prejšnjega odstavka ter druge pripombe in predloge, ki so jih podale fizične ali pravne osebe, se pošljejo županu Mestne občine Celje. Le-ta zavzame do njih stališče, ki ga posreduje v potrditev Mestnemu svetu Mestne občine Celje.

V.

Ta sklep začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 3505-0019/2006-4200
Celje, dne 8. marca 2007

Župan
Mestne občine Celje
Bojan Šrot l.r.

DOBROVA - POLHOV GRADEC**1716. Sklep o začasnem financiranju Občine Dobrova - Polhov Gradec v obdobju april–junij 2007**

Na podlagi 33. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01, 30/02, 56/02 – ZJU in 110/02 – ZDT-B) in 30. člena Statuta Občine Dobrova - Polhov Gradec (Naš časopis, št. 252/99) je Občinski svet Občine Dobrova - Polhov Gradec na 2. izredni seji dne 29. 3. 2007 sprejel

S K L E P
o začasnem financiranju
Občine Dobrova - Polhov Gradec
v obdobju april–junij 2007

1. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina sklepa)

S tem sklepom se določa in ureja začasno financiranje Občine Dobrova - Polhov Gradec (v nadaljevanju: občina) v obdobju od 1. aprila do 30. junija 2007 (v nadaljnjem besedilu: obdobje začasnega financiranja).

2. člen

(podlaga za začasno financiranje)

Začasno financiranje temelji na proračunu občine za leto 2006. Obseg prihodkov in drugih prejemkov ter odhodkov in drugih izdatkov občine je določen v skladu z Zakonom o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01, 30/02, 56/02 – ZJU in 110/02 – ZDT-B; v nadaljevanju: ZJF) in Odlokom o proračunu Občine Dobrova - Polhov Gradec za leto 2006 (Uradni list RS, št. 22/06 in 01/07; v nadaljevanju: odlok o proračunu).

2. VIŠINA ZAČASNEGA FINANCIRANJA

3. člen

(višina začasnega financiranja)

V obdobju začasnega financiranja se smejo uporabiti sredstva do višine porabljenih sredstev v enakem obdobju v proračunu za leto 2006.

3. IZVRŠEVANJE ZAČASNEGA FINANCIRANJA

4. člen

(uporaba predpisov)

V obdobju začasnega financiranja se za izvrševanje začasnega financiranja uporabljajo ZJF, Pravilnik, ki ureja postopke izvrševanja proračuna Republike Slovenije, Zakon, ki ureja izvrševanje proračuna Republike Slovenije in Odlok o proračunu.

5. člen

(prevzemanje in plačevanje obveznosti)

V obdobju začasnega financiranja lahko neposredni uporabniki prevzemajo in plačujejo obveznosti iz istih proračunskih postavk kot v proračunu preteklega leta.

Nove proračunske postavke lahko neposredni uporabnik odpre le na podlagi 41. in 43. člena ZJF.

4. KONČNA DOLOČBA

6. člen

(uveljavitev sklepa)

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. 4. 2007 dalje.

Št. 011-0015/2007-2
Dobrova, dne 29. marca 2007

Župan
Občine Dobrova - Polhov Gradec
Lovro Mrak l.r.

HRPELJE - KOZINA**1717. Odlok o spremembi in dopolnitvi Odloka o načinu opravljanja obveznih lokalnih gospodarskih javnih služb zbiranja in prevoza komunalnih odpadkov in odlaganja ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov**

Na podlagi 3., 7. in 35. člena Zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93, 30/98 ter 127/06), 149. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 41/04, 17/06, 20/06, 49/06 ter odločbi in sklep US v Uradnem listu RS, št. 28/06, 66/06 in 112/06), 21. in 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93; 57/94, 14/95, 63/95 – obvezna razlaga, 26/97, 70/97, 10/98, 74/98, 70/00, 87/01, 51/02, 72/05 ter odločbe in sklepi US v Uradnem listu RS, št. 6/94, 45/94, 20/95, 73/95, 9/96, 39/96, 44/96, 68/98, 12/99, 36/99, 59/99, 100/00, 28/01, 16/02, 108/03, 77/04 in 21/06), Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03, 45/04, 86/04, 44/05, 40/06, 51/06 – popr.), 115/06 ter odločba in sklep US v Uradnem listu RS, št. 7/05 in 34/05), Odredbe o ravnanju z ločeno zbranimi frakcijami pri opravljanju službe ravnanja s komunalnimi odpadki (Uradni list RS, št. 21/01), Pravilnika o ravnanju z odpadki (Uradni list RS, št. 84/98, 45/00, 20/01, 13/03 ter 41/04), Uredbe o odlaganju odpadkov na odlagališčih (Uradni list RS, št. 32/06), Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06 ter 106/06), Odloka o gospodarskih javnih službah v Občini Hrpelje - Kozina (Uradni list RS, št. 44/02) ter 16. člena Statuta Občine Hrpelje - Kozina (Uradni list RS, št. 34/99, 65/02, 24/03 ter 75/06) je Občinski svet občine Hrpelje - Kozina na 4. redni seji dne 26. 3. 2007 sprejel

ODLOK**o spremembi in dopolnitvi Odloka o načinu opravljanja obveznih lokalnih gospodarskih javnih služb zbiranja in prevoza komunalnih odpadkov in odlaganja ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov****1. člen**

V Odloku o načinu opravljanja obveznih lokalnih gospodarskih javnih služb zbiranja in prevoza komunalnih odpadkov in odlaganja ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov (Uradni list RS, št. 136/04 ter 25/06) se dosedanj 52. ter 53. člen preštevilčita v 53. ter 54. člen.

Hkrati se doda nov 52. člen, ki se glasi:

»52. člen

Izvajalec iz 7. člena tega odloka izvaja gospodarsko javno službo po tem odloku na podlagi pogodbe, katere veljavnost je deset let od dne njene sklenitve. Podaljšanje veljavnosti pogodbe je dopustno zgolj iz razlogov, določenih z zakonom.«.

2. člen

Občinska uprava Občine Hrpelje - Kozina izda izvajalcu javne službe iz 7. člena Odloka o načinu opravljanja obveznih lokalnih gospodarskih javnih služb zbiranja in prevoza komunalnih odpadkov in odlaganja ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov (Uradni list RS, št. 136/04 ter 25/06) v roku 8 dni od dneva uveljavitve tega odloka ugotovitevno upravno odločbo o izbiri izvajalca javne službe.

Občina Hrpelje - Kozina in izvajalec iz prejšnjega odstavka skleneta naslednji dan po dokončnosti odločbe iz prejšnjega odstavka tega člena aneks k obstoječi pogodbi o izvajanju gospodarskih javnih služb po Odloku o načinu opravljanja obveznih lokalnih gospodarskih javnih služb zbiranja in prevoza komunalnih odpadkov in odlaganja ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov (Uradni list RS, št.

136/04 ter 25/06), s katerim na podlagi uveljavitve tega odloka ustrezno spremenita in dopolnita to pogodbo.

3. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 352-1/2007

Hrpelje, dne 26. marca 2007

Župan
Občine Hrpelje - Kozina
Zvonko Benčič - Midre l.r.

KAMNIK**1718. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o sofinanciranju programov na področju kulture v Občini Kamnik**

Na podlagi 21. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 100/05 – uradno prečiščeno besedilo (ZLS-UPB1), 21/06 – odločba US, 14/07 – ZSPDPO), 7. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01, 30/02, 56/02 – ZJU, 110/02 – ZDT-B, 127/06 – ZJZP, 14/07 – ZSPDPO), 8., 9. in 25. člena Zakona o uresničevanju javnega interesa za kulturo (Uradni list RS, št. 96/02, 123/06 – ZFO-1, 7/07 – odl. US) in 16. člena Statuta Občine Kamnik (Uradni list RS, št. 47/99, 40/01 in 68/03) je Občinski svet Občine Kamnik na 4. seji dne 28. 3. 2007 sprejel

PRAVILNIK**o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o sofinanciranju programov na področju kulture v Občini Kamnik****1. člen**

Besedilo drugega odstavka 2. člena Pravilnika o sofinanciranju programov na področju kulture v Občini Kamnik (Uradni list RS, št. 16/02 in 3/04) se spremeni tako, da se glasi:

»Razpis oziroma poziv se objavi na spletnih straneh občine in v časopisu, ki izvaja storitev obveščanja občanov Občine Kamnik, na podlagi sklepa, ki ga izda župan Občine Kamnik praviloma za vsako proračunsko leto posebej.«.

2. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-7/2007

Kamnik, dne 28. marca 2007

Župan
Občine Kamnik
Anton Tone Smolnikar l.r.

1719. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o sofinanciranju mladinskih programov v Občini Kamnik

Na podlagi 21. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 100/05 – uradno prečiščeno besedilo (ZLS-UPB1), 21/06 – odločba US, 14/07 – ZSPDPO), 7. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01, 30/02, 56/02 – ZJU, 110/02 – ZDT-B, 127/06 – ZJZP, 14/07 – ZSPDPO)

in 16. člena Statuta Občine Kamnik (Uradni list RS, št. 47/99, 40/01 in 68/03) je Občinski svet Občine Kamnik na 4. seji dne 28. 3. 2007 sprejel

PRAVILNIK
o spremembah in dopolnitvah
Pravilnika o sofinanciranju mladinskih
programov v Občini Kamnik

1. člen

Besedilo drugega odstavka 2. člena Pravilnika o sofinanciranju mladinskih programov v Občini Kamnik (Uradni list RS, št. 57/03) se spremeni tako, da se glasi:

»Javni razpis se objavi na spletnih straneh občine in v časopisu, ki izvaja storitev obveščanja občanov Občine Kamnik, na podlagi sklepa, ki ga izda župan Občine Kamnik praviloma za vsako proračunsko leto posebej.«.

2. člen

Besedilo 3. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Za sofinanciranje se lahko potegujejo organizacije, ki izvajajo programe, namenjene mladim v starosti do 29. leta, delujejo neprofitno ter so njihovi programi v interesu Občine Kamnik, in sicer: društva; zveze društev; zasebni zavodi; mladinski sveti.«.

3. člen

V prvem odstavku 6. člena se spremeni prva alineja, tako da se glasi:

»– enega predstavnika Mladinskega sveta Kamnik,«.

4. člen

Črta se prvi odstavek 7. člena.

5. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-6/2007

Kamnik, dne 28. marca 2007

Župan
Občine Kamnik
Anton Tone Smolnikar l. r.

KRANJ

1720. Sklep o določitvi ekonomskih cen vzgojno-varstvenih programov v vrtcih na območju Mestne občine Kranj

Na podlagi 31. člena Zakona o vrtcih (Uradni list RS, št. 100/05, UPB2), 2., 4., 17., 20.a in 22. člena Pravilnika o metodologiji za oblikovanje cen programov v vrtcih, ki izvajajo javno službo (Uradni list RS, št. 97/03, 77/05, 120/05) in 18. člena Statuta Mestne občine Kranj (Uradni list RS, št. 43/95, 33/96, 35/00, 85/02) je Svet Mestne občine Kranj na 5. seji dne 28. 3. 2007 sprejel

S K L E P

o določitvi ekonomskih cen vzgojno-varstvenih programov v vrtcih na območju Mestne občine Kranj

1. člen

Cene vzgojno-varstvenih programov na območju Mestne občine Kranj znašajo mesečno na otroka po posameznih programih:

Program	Ekonomska cena programa v evrih	Dnevni strošek živil v evrih
I. Celodnevni programi		
1. oddelek prvega starostnega obdobja	427,17 EUR	1,76 EUR
2. oddelek drugega starostnega obdobja	323,62 EUR	1,39 EUR
3. oddelek 3 – 4 letnih otrok	364,73 EUR	1,39 EUR
4. kombinirani oddelek	364,73 EUR	1,39 EUR
5. vzgojno-varstvena družina	388,73 EUR	1,76 EUR
II. Krajši programi (3 do 6 let)		
6. 60 % program	194,17 EUR	1,39 EUR
7. cicibanove urice	26,12 EUR	
III. Posebni programi		
8. Razvojni program	795,66 EUR	1,76 EUR

2. člen

Osnova za določitev plačila staršev za program:

I. Celodnevni programi;

– 1. oddelek prvega starostnega obdobja je 419,94 EUR,

– 2. oddelek drugega starostnega obdobja je 318,44 EUR

in

II. Krajši programi;

– 6. 60% program (3-6 let) je 191,06 EUR.

Za določitev plačila staršev za razvojne programe sta osnovi I. točka 1. člena in prvi odstavek 2. člena tega sklepa.

Osnova za določitev plačila staršev za ostale programe je določena v 1. členu tega sklepa.

Razliko med ekonomsko ceno programa in plačilom staršev krije lokalna skupnost.

3. člen

Staršem otrok, za katere je Mestna občina Kranj po veljavnih predpisih dolžna kriti del cene programa in imajo otroka vključenega v dnevni program v javnem vrtcu na območju Mestne občine Kranj, se plačilo dodatno zniža tako, da plačajo z odločbo določeno plačilo od naslednjih osnov:

– 1. oddelek prvega starostnega obdobja je 381,76 EUR,

– 2. oddelek drugega starostnega obdobja je 289,49 EUR,

– 3. oddelek 3- fo 4-letnih otrok je 333,44 EUR,

– 4. kombinirani oddelek je 352,86 EUR.

Polno plačilo za starše, navedene v prvem odstavku tega člena, ki ne vložijo vloge za znižano plačilo vrtca, je 80% od osnov iz prejšnjega odstavka tega člena.

4. člen

Z uveljavitvijo tega sklepa preneha veljati Sklep o določitvi cen vzgojno-varstvenih programov v vrtcih na območju Mestne občine Kranj št. 64-0151/05-47/09 z dne 31. 8. 2005 (Uradni list RS, št. 82/05).

5. člen

Sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati in se uporablja s 1. 5. 2007.

Št. 602-0001/2007-47/09

Kranj, dne 28. marca 2007

Župan
Občine Kranj
Damijan Perne l. r.

1721. Sklep o znižanju plačila staršev za programe v vrtcih za čas otrokove odsotnosti

Na podlagi 17. in 18. člena Pravilnika o metodologiji za oblikovanje cen programov v vrtcih, ki izvajajo javno službo (Uradni list RS, št. 97/03, 77/05, 120/05), in 18. člena Statuta Mestne občine Kranj (Uradni list RS, št. 43/95, 33/96, 35/00, 85/02) je Svet Mestne občine Kranj na 5. seji dne 28. 3. 2007 sprejel

S K L E P**o znižanju plačila staršev za programe v vrtcih za čas otrokove odsotnosti**

1. člen

Starši otrok, za katere je Mestna občina Kranj po veljavni zakonodaji dolžna kriti del cene programa predšolske vzgoje v vrtcu, lahko:

– uveljavijo rezervacijo enkrat letno v obdobju od 20. junija do 31. avgusta. Rezervacijo lahko uveljavijo za neprekinjeno odsotnost otroka najmanj 30 in največ 60 koledarskih dni. Starši plačajo rezervacijo v višini 40% mesečnega prispevka staršev za program, v katerega je bil otrok vključen pred začasno odjavo,

– uveljavijo začasen izpis otroka zaradi zdravstvenih razlogov, in sicer s predložitvijo zdravniškega potrdila za otroka. Kot začasni izpis otroka zaradi bolezni se upošteva odsotnost otroka nad 15 delovnih dni. V času odsotnosti otroka starši plačajo 50% mesečnega prispevka staršev za program, v katerega je vključen.

2. člen

Razliko med ekonomsko ceno programa in plačilom staršev krije Mestna občina Kranj.

3. člen

Sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati in se uporablja s 1. 5. 2007.

Št. 602-0002/2007-47/09
Kranj, dne 28. marca 2007

Župan
Občine Kranj
Damijan Perne l.r.

1722. Sklep o najmanjšem številu otrok, ko je vrtec dolžan začeti oziroma končati poslovalni čas vrtca

Na podlagi 34. člena Pravilnika o normativih in kadrovskih pogojih za opravljanje dejavnosti predšolske vzgoje (Uradni list RS, št. 75/05, 82/05) in 18. člena Statuta Mestne občine Kranj (Uradni list RS, št. 43/95, 33/96, 35/00, 85/02) je Svet Mestne občine Kranj na 5. seji dne 28. 3. 2007 sprejel

S K L E P**o najmanjšem številu otrok, ko je vrtec dolžan začeti oziroma končati poslovalni čas vrtca**

1. člen

Najmanjše število otrok, ko je vrtec dolžan začeti poslovalni čas, je 3, in najmanjše število, ko je vrtec dolžan končati poslovalni čas, je 4.

2. člen

Najmanjše število otrok, ko je vrtec dolžan začeti in končati poslovalni čas v vrtcih Ostržek na Golniku, Ježek na Trsteniku in v popoldanskem oddelku, je 2.

3. člen

Sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati in se uporablja s 1. 5. 2007.

Št. 602-0467/2006-47/09
Kranj, dne 28. marca 2007

Župan
Občine Kranj
Damijan Perne l.r.

K R Š K O**1723. Odlok o opravljanju lokalne gospodarske javne službe vzdrževanje javne razsvetljave, izobešanje zastav in okraševanje v naseljih v Občini Krško**

Na podlagi 3. in 7. člena Zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93, 30/98 – ZZLPPO in 127/06 – ZJZP), 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 100/05 – uradno prečiščeno besedilo in 21/06 – odločba US RS), 17. člena Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03, 86/04, 7/05 – sklep US RS, 34/05 – odločba US RS, 44/05, 40/06, 51/06 – popr., 115/06 in 139/06 – odločba US RS) ter 16. in 79. člena Statuta Občine Krško (Uradni list RS, št. 98/00 – prečiščeno besedilo, 5/03 in 57/06) in 4. člena Odloka o lokalnih gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 30/95 in 9/98) je Občinski svet Občine Krško na 5. seji dne 22. 3. 2007 sprejel

O D L O K**o opravljanju lokalne gospodarske javne službe vzdrževanje javne razsvetljave, izobešanje zastav in okraševanje v naseljih v Občini Krško**

I. SPLOŠNI DEL

Splošne določbe

1. člen

(1) S tem odlokom se določa način izvajanja lokalne gospodarske javne službe vzdrževanje javne razsvetljave, izobešanje zastav in okraševanje v naseljih v Občini Krško (v nadaljevanju: javna služba).

(2) Javna služba se izvaja skladno s predpisi in na krajevno običajen način.

Javna razsvetljava

2. člen

Za javno razsvetljavo po tem odloku se štejejo vsi objekti in naprave, namenjeni javni razsvetljavi, zlasti pa luči:

– na drogovich ob občinskih cestah,

– na drogovich na preostalih prometnih in drugih javnih površnih, ki niso v zasebni lasti in so namenjene razsvetljavi javnih površnih v naseljih (državne ceste ...).

Lastninska pravica

3. člen

Naprave javne razsvetljave in drugi objekti javne službe so objekti gospodarske javne infrastrukture, s statusom grajenega javnega dobra v lasti in upravljanju občine, kolikor ni z zakonom ali tem odlokom drugače določeno.

II. IZVAJANJE JAVNE SLUŽBE

Dejavnosti, ki so predmet javne službe

4. člen

(1) Javna služba obsega vzdrževanje naprav, objektov in omrežja javne razsvetljave in drugih objektov javne službe oziroma strokovni nadzor nad delovanjem omrežja javne razsvetljave in njegovo tekoče vzdrževanje v interesu trajnega nemotenega in brezhibnega delovanja javne razsvetljave in s tem povezane druge obveznosti občine, zlasti pa:

1. zamenjavo svetilk in sijajk,
 2. zamenjavo drogov javne razsvetljave in drugih naprav ter svetlobnih znakov,
 3. popravilo oziroma menjavo sestavnih delov naprav za javno razsvetljavo,
 4. redno pregledovanje delovanja objektov in naprav vsake 3 mesece,
 5. vzdrževalna dela in čiščenje drogov javne razsvetljave in drugih naprav ter svetlobnih znakov,
 6. intervencije na objektih in napravah javne razsvetljave,
 7. vodenje pripravljanih del za investicije v nove objekte in naprave,
 8. vodenje katastra in kontrolne knjige,
 9. pripravo predlogov letnih programov javne službe v skladu s programi koncedenta, vključno s pripravo ukrepov za zmanjšanje porabe električne energije,
 10. priprava poročila o realizaciji letnega programa,
 11. organizacijo novoletne okrasitve v skladu s sprejetim programom koncedenta,
 12. izobešanje zastav v skladu z zakonom in tem odlokom,
 13. izvedbo dodatnih obremenitev na objektih in napravah javne razsvetljave,
 14. nabava in plačilo električne energije za potrebe javne razsvetljave,
 15. priprava in vodenje odškodninskih postopkov proti povzročiteljem škode na napravah, objektih in omrežju javne razsvetljave,
 16. vodenje evidence o porabljeni energiji po posameznih odjemnih mestih.
- (2) Vsebinsko javne službe obsegajo tudi druge storitve, ki jih določajo zakoni ali drugi podzakonski akti.
- (3) Kot vzdrževanje naprav, objektov in omrežja javne razsvetljave in drugih objektov se v smislu javne službe šteje redno vzdrževanje, investicijsko vzdrževanje in vzdrževanje v javno korist s tem, da se obseg vzdrževanja v posameznem letu določi z letnim programom javne službe.

Območje izvajanja javne službe in uporaba javnih dobrin

5. člen

(1) Javna služba se izvaja v naseljih na celotnem območju občine.

(2) Uporabniki storitev javne službe so vsi uporabniki javnih površin v občini. Uporaba javnih dobrin, ki jih zagotavlja javna služba je v skladu s tem odlokom zagotovljena vsakomur pod enakimi pogoji. Uporabnik ima pravico in dolžnost opozoriti izvajalca javne službe na kvaliteto opravljenih storitev javne službe ter na napake na napravah objektih in omrežju in oblikovati predloge ter pobude za njeno boljše in učinkovitejše izvajanje.

nje. Koncesionar je dolžan uporabniku pisno odgovoriti v roku 30 dni in odgovor istočasno poslati v vednost koncedentu.

Izvajalec

6. člen

(1) Izvajanje javne službe na območju občine Krško se zagotovi s podelitvijo koncesije fizični ali pravni osebi (v nadaljevanju: koncesionar oziroma izvajalec).

(2) Javno službo opravlja en koncesionar, ki ima na podlagi sklenjene koncesijske pogodbe na celotnem območju občine:

- izključno pravico izvajati javno službo,
- dolžnost zagotavljati uporabnikom kontinuirano in kvalitetno opravljanje javne službe, ki bo skladno s tem odlokom in drugimi predpisi, ki urejajo javno službo.

(3) Koncesionirano javno službo opravlja koncesionar v svojem imenu in za svoj račun, na podlagi pooblastila koncedenta.

(4) Koncesionar je pristojen pri izvajanju predmetne javne službe izdajati dovoljenja in druge akte, ki so predpisani z zakonom ali drugimi predpisi. Koncesionarju se s tem odlokom podeli javno pooblastilo za predpisovanje projektnih pogojev in soglasij.

Razmerje do podizvajalcev

7. člen

Koncesionar mora tudi v primeru delnega izvajanja javne službe preko pogodbe s podizvajalcem, v razmerju do koncedenta in uporabnikov ter tretjih oseb v zvezi s tem, nastopati v svojem imenu in za svoj račun.

Pravice in dolžnosti koncesionarja, koncedenta in uporabnikov

8. člen

Razmerja koncesionarja do uporabnikov in koncedenta tvorijo pravice in dolžnosti koncesionarja, koncedenta in uporabnikov.

Pravice in dolžnosti koncesionarja, koncedenta in uporabnikov v zvezi z javno službo, so določene s tem predpisom in koncesijskim aktom.

Pravice in obveznosti izvajalca

9. člen

(1) Izvajalec javne službe ima zlasti naslednje pravice in obveznosti:

- izvajati javno službo s skrbnostjo strokovnjaka, v skladu z zakoni, drugimi predpisi, tem odlokom in koncesijsko pogodbo in zagotavljati uporabnikom kontinuirano in kvalitetno opravljanje javne službe, v skladu s predpisi in v javnem interesu,
- upoštevati tehnične, zdravstvene in druge normative in standarde, povezane z izvajanjem javne službe,
- zagotavljati dežurstvo,
- omogočati nemoten nadzor nad izvajanjem javne službe,
- kot dober gospodarstvenik uporabljati in vzdrževati objekte, naprave in druga sredstva, namenjena izvajanju dejavnosti,
- skrbeti za tekoče obveščanje javnosti o dogodkih v zvezi z izvajanjem javne službe,
- oblikovati predloge cen oziroma sprememb tarife storitev,
- voditi evidence in kataster v zvezi z javno službo,
- ažurno in strokovno voditi poslovne knjige,
- ažurno in strokovno pripraviti ustrezne poslovne načrte, letna poročila in predloge letnih programov, kakor tudi druge kalkulacije stroškov in prihodkov dejavnosti,
- poročati koncedentu o izvajanju koncesije,

– omogočati nemoten nadzor nad izvajanjem gospodarske javne službe,

– obveščati pristojne organe (inšpekcije ...) o kršitvah.

(2) Posamezne storitve iz 4. člena je potrebno opravljati v rokih, na način, pod pogoji in ob upoštevanju standardov, določenih s tem odlokom in drugimi veljavnimi predpisi, ki urejajo to dejavnost.

Interventno izvajanje javne službe

10. člen

(1) Koncesionar je dolžan zagotavljati interventno izvajanje javne službe ter zagotoviti odpravo pomembnih okvar, napak oziroma poškodb v roku 12 ur po ugotovitvi napake oziroma po ustnem obvestilu uporabnikov. Za pomembne okvare, napake oziroma poškodbe naprav javne razsvetljave se šteje predvsem celodnevno delovanje naprav ter takšne okvare, napake in poškodbe, ki ogrožajo javno varnost.

(2) Koncesionar je dolžan napake in okvare celotne veje javne razsvetljave odpraviti v roku 2 delovnih dni, manj pomembne okvare posameznih naprav pa v roku 14 dni od ugotovitve oziroma od ustnega obvestila uporabnikov.

Odgovornost izvajalca

11. člen

(1) Za izvajanje javne službe je, ne glede na določbe prejšnjih členov, odgovoren izvajalec javne službe.

(2) Izvajalec javne službe je v skladu z zakonom odgovoren tudi za škodo, ki jo pri opravljanju ali v zvezi z upravljanjem javne službe povzročijo pri njem zaposleni ljudje ali pogodbeni (pod)izvajalci Občini Krško, uporabnikom ali tretjim osebam.

(3) Koncesionar je pred sklenitvijo koncesijske pogodbe, dolžan iz naslova splošne civilne odgovornosti (vključno z razširitvijo na druge nevarnostne vire), z zavarovalnico skleniti zavarovalno pogodbo za škodo z najnižjo višino enotne zavarovalne vsote, določeno s sklepom o javnem razpisu – zavarovanje dejavnosti (za škodo, ki jo povzroči občini z nerednim ali nevestnim opravljanjem javne službe, za škodo, ki jo pri opravljanju ali v zvezi z opravljanjem javne službe povzročijo pri njem zaposlene osebe uporabnikom ali tretjim osebam). Pogodba o zavarovanju mora imeti klavzulo, da je zavarovanje sklenjeno v korist Občine Krško.

Dolžnosti koncedenta

12. člen

Dolžnosti koncedenta so zlasti:

– da zagotavlja izvajanje vseh storitev predpisanih z zakonom, koncesijskim aktom in s tem odlokom ter v skladu s pogoji, ki so navedeni v tem odloku,

– da zagotavlja takšno višino plačil, da je ob normalnem gospodarnem poslovanju možno zagotoviti ustrezen obseg in kakovost storitev,

– da zagotovi sankcioniranje morebitnih drugih nepooblaščenih izvajalcev, ki bi med dobo trajanja koncesije izvajali storitve javne službe na področju občine,

– pisno obveščanje koncesionarja o morebitnih ugovorih oziroma pritožbah uporabnikov.

Pristojnosti župana in občinske uprave

13. člen

(1) Župan ima v zvezi z javno službo naslednje pristojnosti:

– določa tarife javne službe, skladno z odločitvijo občinskega sveta iz 14. člena,

– odloča o pritožbah v zadevah iz drugega odstavka tega člena in o pritožbah zoper postopanje in druga ravnanja izvajalca v postopkih izdaje dovoljenj,

– druge pristojnosti, določene s tem odlokom in drugimi predpisi.

(2) Če ni drugače določeno, je »pristojni organ« po tem odloku organ občinske uprave, pristojen za gospodarsko javno službo, ki je predmet tega odloka

Financiranje

14. člen

(1) Javna služba se financira iz:

– proračuna,

– drugih virov.

(2) Izhodiščna tarifa in pogoji za njeno spreminjanje se določijo s sklepom o razpisu koncesije. O spreminjanju tarife odloča občinski svet na obrazložen predlog izvajalca.

(3) Plačila koncedenta morajo biti vsebinsko vezana na izvajanje dejavnosti oziroma odvisna od količine in kakovosti storitev, pri čemer višina plačil ne sme biti fiksna.

III. IZOBEŠANJE ZASTAV IN ORGANIZACIJA NOVOLETNE OKRASITVE

Izobešanje zastav

15. člen

(1) Koncesionar je pooblaščen za izobešanje zastav na drogovih javne razsvetljave in drugih javnih krajih ob prazničnih, svečanih in drugih priložnostih ter skrbeti za hrambo, vzdrževanje ter zamenjavo uničenih zastav.

(2) Zastave se izobesijo ob praznikih v Republiki Sloveniji in drugih primerih določenih z državnimi ali občinskimi predpisi (praznik občine, prireditve ...) ali po naročilu župana občine.

(3) Izobešanje in vzdrževanje zastav ter postavljanje in vzdrževanje nastavkov za izobešanje zastav na drogovih javne razsvetljave in drugih javnih krajih, se opravlja v skladu z letnim programom izvajanja javne službe,

Organizacija novoletne okrasitve

16. člen

(1) Koncesionar je v skladu s programom, ki ga pripravi, sprejme pa koncedent, dolžan organizirati novoletne okrasitve naselij.

(2) V primeru, da vrednost izvedbe okrasitve iz prvega odstavka tega člena presega vrednost, od katere je po predpisih o javnih naročilih obvezna objava javnega razpisa, je koncesionar izvajalca okrasitve dolžan pridobiti na podlagi javnega razpisa, sicer pa lahko to okrasitev, po predhodnem soglasju koncedenta, izvede sam.

IV. KATASTER IN KONTROLNA KNJIGA

Vodenje katastra javne službe

17. člen

(1) S tem odlokom se podeli koncesionarju javno pooblastilo za vodenje katastra javne službe.

(2) Kataster mora biti voden ažurno, kar pomeni, da se vse spremembe na objektih in napravah v kataster vnesejo najkasneje v 30 dneh. Koncesionar, ki koncesijo pridobi na podlagi tega odloka, mora kataster vzpostaviti skladno z veljavno zakonodajo v roku 6 mesecev po podpisu koncesijske pogodbe.

(3) Za vzpostavitev katastra mora prvi koncesionar v enem mesecu po sklenitvi koncesijske pogodbe predložiti koncedentu krajevno in časovno natančno opredeljen program.

Vsebina katastra

18. člen

(1) Kataster vsebuje baze podatkov o objektih javne razsvetljave (prižigališča, jaški, oporišča, svetilke, signalni in kr-

milni vodi, priklopna mesta za potrebe novoletne okrasitve ...), njihovi lokaciji in tehničnih lastnostih ter stanju objektov.

(2) Kataster obsega smiselno enake podatke tudi o drugih prostorih za izobešanje zastav.

(3) Kataster z vsemi zbirkami podatkov je last Občine Krško. Vodi se tekstualno in grafično v obliki računalniškega zapisa, skladno s predpisi in usklajeno s standardi občinskega geografskega informacijskega sistema.

(4) Kopijo ažuriranih podatkov izroča koncesionar koncedentu periodično, vendar najmanj enkrat letno, ob prenehanju veljavnosti koncesijske pogodbe pa mu jih brezplačno izroči v celoti v last in posest občini.

Kontrolna knjiga

19. člen

(1) Izvedena dela vodi koncesionar v kontrolni knjigi, ki vsebuje podatke, ki jih določa državni predpis ter podatke o vseh izvedenih in neizvedenih storitvah po programu izvajanja javne službe, najmanj pa naslednje:

- naprava, na kateri je bilo delo opravljeno (po podatkih iz katastra),
- opis dela,
- popis porabljenega materiala z navedeno nabavno ceno,
- porabljen čas za opravljeno delo in skupna cena za opravljeno delo.

– podatke o opravljenih rednih pregledih delovanja objektov in naprav skupaj z ugotovitvami in predlaganimi ukrepi.

(2) Kontrolno knjigo koncesionar posreduje v potrditev koncedentu do petega dne v mesecu za pretekli mesec.

V. LETNI PROGRAM IZVAJANJA JAVNE SLUŽBE IN POROČILO O NJEGOVI IZVEDBI

20. člen

(1) Javna služba se izvaja na podlagi letnega programa izvajanja javne službe. Izvajalec je dolžan vsako leto pripraviti predlog letnega programa javne službe za prihodnje leto in ga skupaj z devetmesečnim poročilom o poslovanju in izvajanju gospodarske javne službe, najkasneje do 15. 11. vsakega tekočega leta predložiti pristojnemu organu. Letni program sprejme občinski svet.

(2) Izvajalec je dolžan najkasneje do 28. 2. vsakega naslednjega leta pristojnemu organu predložiti poročilo o poslovanju in izvajanju gospodarske javne službe v preteklem letu, ki mora v celoti vsebovati podatke o realizaciji letnega programa.

(3) Program izvajanja javne službe mora biti pripravljen ločeno za posamezen sklop javne službe (javna razsvetljava, izobešanje zastav, novoletna okrasitev) in vsebuje predvsem:

- obseg predvidenega investicijskega vzdrževanja z natančno navedbo posameznih objektov javne razsvetljave, stroškovno oceno, cenikom in pričakovanimi rezultati na področju zmanjšanja porabe električne energije
- obseg predvidenega rednega vzdrževanja s stroškovno oceno in cenikom
- navedbo mest predvidenih za izobešanje zastav, čas izobešanja ter predvideni stroški
- obseg in stroški zamenjave uničenih in poškodovanih zastav
- navedbo mest predvidenih za novoletno okrasitev, čas trajanja okrasitve ter predvideni stroški
- obseg in stroški zamenjave uničene in poškodovane opreme za novoletno okrasitev.

VI. PREPOVEDANA RAVNANJA

21. člen

Prepovedano je:

- nameščanje kakršnihkoli obvestilnih sredstev in oglaševanje na objektih in napravah javne razsvetljave brez dovoljenja koncedenta,
- namerno poškodovanje objektov in naprav javne razsvetljave,
- opustiti obveščanje koncesionarja o povzročitvi škode na objektih in napravah javne razsvetljave s prometno nesrečo,
- sajenje drevja in grmičevja v neposredni bližini objektov in naprav javne razsvetljave brez dovoljenja koncedenta,
- onemogočiti dostop do objektov in naprav javne razsvetljave,
- graditi oziroma postaviti pomožne in začasne druge objekte na objektih in napravah javne razsvetljave ali v njihovi neposredni bližini brez dovoljenja koncedenta,
- opravljanje dejanj, ki bi kakor koli ogrozila delovanje javne razsvetljave.

VII. DRUGE DOLOČBE

Nadzor nad izvajanjem javne službe

22. člen

(1) Nadzor nad izvajanjem javne službe izvaja pristojni organ. Nadzor lahko zajema vse okoliščine v zvezi z izvajanjem javne službe, zlasti pa zakonitostjo in strokovnostjo izvajanja.

(2) Občina Krško lahko za posamezna strokovna in druga opravila pooblasti pristojno strokovno službo, zavod oziroma drugo institucijo.

Organ nadzora

23. člen

Nadzor nad izvajanjem določil tega odloka izvaja tudi občinska inšpekcija, ki je tudi pristojna za vodenje postopkov o ugotovljenih prekrških ter ostali državni organi, ki imajo takšno pristojnost po samem zakonu.

Finančni nadzor

24. člen

Finančni nadzor nad poslovanje koncesionarja ureja koncesijski akt. Medsebojna razmerja v zvezi z izvajanjem strokovnega in finančnega nadzora uredita koncedent in koncesionar s koncesijsko pogodbo.

Prekrški

25. člen

(1) Z globo 600 EUR se kaznuje za prekršek izvajalec javne službe, če:

- pravočasno ne odgovori uporabnikom na njihove pobude (drugi odstavek 5. člena),
- ne zagotovi kontinuirano in kvalitetno delovanje javne službe (6. člen),
- prenese na podizvajalce dejavnost v nasprotju s 7. členom,
- krši pravice in obveznosti iz 9. člena,
- ne ukrepa interventno, ko so za to izpolnjeni pogoji (10. člen),
- ne uporablja veljavnih tarif (14. člen),
- ne izobesi pravočasno zastav, ko je to določeno s predpisi (15. člen),
- pravočasno ne zagotovi izvedbe novoletne okrasitve (16. člen),

– ne vodi katastrov ali kontrolne knjige ali ju ne vodi na predpisan način (17. do 19. člen),
– ne predloži letnega progama ter poročila o njegovi izvedbi (20. člen).

(2) Z globo 150 EUR se kaznuje za prekršek odgovorna oseba izvajalca, ki stori dejanje iz prejšnjega odstavka.

26. člen

(1) Z globo 200 EUR se kaznuje odgovorna oseba občine, ki naroči ali dopusti izvajalcu, ki ni izvajalec po določitih tega odloka, nepooblaščenno opravljanje storitev z značajem dejavnosti javne službe na območju Občine Krško.

(2) Enako se kaznuje tudi pravna oseba ali samostojni podjetnik, ki ni izvajalec po določitih tega odloka in nepooblaščenno opravljanja storitve z značajem dejavnosti javne službe.

(3) Tudi odgovorna oseba osebe iz drugega odstavka se za prekršek kaznuje z globo 200 EUR.

27. člen

(1) Z globo 100 EUR se kaznuje za prekršek uporabnik – fizična oseba, če stori katerokoli dejanje iz 21. člena tega odloka.

(2) Za prekršek iz prvega odstavka tega člena se kaznuje uporabnik – pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik oziroma druga fizična oseba, ki opravlja dejavnost, z globo 800 EUR.

(3) Odgovorna oseba pravne osebe oziroma samostojnega podjetnika posameznika se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo 200 EUR.

Uveljavitev odloka

28. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-8/2007-O602

Krško, dne 22. marca 2007

Župan
Občine Krško
Franc Bogovič l.r.

1724. Odlok o koncesiji za opravljanje določenih lokalnih gospodarskih javnih služb v Občini Krško

Na podlagi 32. in 33. člena Zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93, 30/98 – ZZLPPO in 127/06 – ZJZP), 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 100/05 – uradno prečiščeno besedilo in 21/06 – odločba US RS), 16. in 79. člena Statuta Občine Krško (Uradni list RS, št. 98/00 – prečiščeno besedilo, 5/03 in 57/06) in Odloka o lokalnih gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 30/95 in 9/98) je Občinski svet Občine Krško na 5. seji dne 22. 3. 2007 sprejel

ODLOK

o koncesiji za opravljanje določenih lokalnih gospodarskih javnih služb v Občini Krško

I. SPLOŠNE DOLOČBE

Predmet koncesijskega akta

1. člen

Odlok o koncesiji za opravljanje lokalnih gospodarskih javnih služb predstavlja koncesijski akt, s katerim se določijo predmet in pogoji za podelitev koncesije ter ureja druga vprašanja v zvezi z izvajanjem podeljenih koncesij za naslednje lokalne gospodarske javne službe:

1. oskrba s pitno vodo;
2. odvajanje in čiščenje odpadnih in padavinskih voda;
3. zbiranje in prevoz komunalnih odpadkov;
4. vzdrževanje občinskih javnih cest;
5. urejanje in čiščenje javnih površin;
6. urejanje in vzdrževanje pokopališč ter pogrebne storitve;
7. javna razsvetljava, izobešanje zastav in okraševanje v naseljih.

Definicije

2. člen

Poleg pomenov, določenih zakonu, odloki o načinu izvajanja gospodarske javne službe ter drugih predpisih imajo izrazi v tem odloku še naslednji pomen:

- gospodarska javna služba oziroma javna služba: je ena ali več obveznih oziroma izbirnih lokalnih gospodarskih javnih služb iz 1. člena tega odloka;
- koncedent: je Občina Krško;
- koncesija: je koncesija za izvajanje gospodarskih javnih služb iz 1. člena tega odloka;
- koncesionar: je fizična ali pravna oseba, ki izvaja gospodarske javne službe iz 1. člena tega odloka na podlagi koncesije.

Enotnost koncesijskega razmerja

3. člen

(1) V Občini Krško (v nadaljevanju: občina) se dejavnosti iz 1. člena izvajajo s podelitvijo koncesije fizični ali pravni osebi. Koncesije gospodarskih javnih služb sestavljajo eno koncesijsko razmerje.

(2) Koncesijsko razmerje nastane in preneha le hkrati za vse gospodarske javne službe, razen v primeru iz druge alineje prvega odstavka 51. člena tega odloka (odvzem).

II. DEJAVNOSTI, KI SO PREDMET GOSPODARSKE JAVNE SLUŽBE

Vsebina gospodarskih javnih služb

4. člen

(1) Gospodarska javna služba »oskrba s pitno vodo« obsega zajemanje, črpanje in druge oblike pridobivanja vode, njeno čiščenje in dovajanje gospodinjstvom in drugim uporabnikom preko javnega vodovodnega omrežja oziroma sistemov za javno oskrbo z vodo, organizacijo prevoza pitne vode na območja, ki niso opremljena z ustreznim vodovodnim omrežjem, dolgoročno, srednjeročno in kratkoročno načrtovanje pridobivanja vodnih virov in rekonstrukcije ter širitve vodovodnega omrežja po celotnem območju občine oziroma po uskladitvi s sosednjimi

občinami tudi na širšem območju, opremljanje naselij s požarno vodo v okviru sanitarno tehničnih možnosti, z vzdrževanjem ustreznih objektov in naprav, izvajanje vzdrževalnih del v javno korist na javnem vodovodnem omrežju, vodenje katastra infrastrukturnih objektov, omrežij in naprav, namenjenih javni oskrbi s pitno vodo, ter ostale storitve, ki sodijo skladno z zakoni, odlokom, ki ureja izvajanje navedene javne službe, in drugimi predpisi v okvir javne službe.

(2) Gospodarska javna služba »odvajanje in čiščenje odpadnih in padavinskih voda« obsega vzdrževanje in čiščenje objektov javne kanalizacije, čiščenje komunalne odpadne vode ter tehnološke odpadne oziroma industrijske odpadne vode in padavinske vode, ki se odvaja v javno kanalizacijo, skladno s predpisi o komunalnih čistilnih napravah, čiščenje peskolovov, lovilcev olj in maščob na javnih površinah, prevzem blata komunalnih čistilnih naprav ter obdelavo blata, prevzem in obdelavo gošč iz premičnih suhih stranišč in obratovalni monitoring za male komunalne čistilne naprave ter ostale storitve, ki sodijo skladno z zakoni, odlokom, ki ureja izvajanje navedene javne službe, in drugimi predpisi v okvir javne službe.

(3) Gospodarska javna služba »zbiranje in prevoz komunalnih odpadkov« obsega prevzemanje mešanih komunalnih odpadkov na prevzemnih mestih in v zbirnem centru ter zagotavljanje obdelave, predelave in odstranjevanja teh odpadkov, prevzemanje ločenih frakcij na prevzemnih mestih ločenih frakcij, v zbiralnicah ločenih frakcij in zbirnem centru ter zagotavljanje obdelave in predelave teh odpadkov, prevzemanje kosovnih odpadkov na prevzemnih mestih in v zbirnem centru ter zagotavljanje obdelave, predelave in odstranjevanja teh odpadkov, prevzemanje nevarnih frakcij s premično zbiralnico nevarnih frakcij in v zbiralnici nevarnih frakcij ter zagotavljanje obdelave, predelave in odstranjevanja teh odpadkov, izvajanje storitev ravnanja s komunalnimi odpadki v zbirnem centru, vodenje evidenc o odpadkih in o ravnanju z njimi, redno in pravočasno obveščanje o posameznih aktivnostih opravljanja javne službe na krajevno običajen način, izvajanje vseh potrebnih aktivnosti za preprečevanje nastajanja in zmanjševanje nastajanja odpadkov ter ostale storitve, ki sodijo skladno z zakoni, odlokom, ki ureja izvajanje navedene javne službe, in drugimi predpisi v okvir javne službe.

(4) Gospodarski javni službi »vzdrževanje občinskih javnih cest« in »urejanje in čiščenje javnih površin« obsegata razvoj, načrtovanje in pospeševanje javnih služb, investicijsko načrtovanje in gospodarjenje z objekti in napravami, potrebni za izvajanje javne službe, redno vzdrževanje objektov in naprav, vzdrževanje prometnih površin, bankin, odvodnjavanja, brežin, prometne signalizacije in opreme, cestnih naprav in ureditev, čiščenje javnih površin, zimsko službo ter ostale storitve, ki sodijo skladno z zakoni, odlokom, ki ureja izvajanje navedene javne službe, in drugimi predpisi v okvir javne službe.

(5) Gospodarska javna služba »urejanje in vzdrževanje pokopališč« in »izvajanje pogrebnih storitev« obsega upravljanje pokopališč, njihovo vzdrževanje in čiščenje, vodenje pokopaliških katastrov, oddajanje grobnih prostorov v najem, organizacijo pogreb in pogrebnih svečanosti, prevoze pokojnikov, dežurno pogrebno službo ter ostale storitve, ki sodijo skladno z zakoni, odlokom, ki ureja izvajanje navedene javne službe, in drugimi predpisi v okvir javne službe.

(6) Gospodarska javna služba »vzdrževanje javne razsvetljave, izobešanje zastav in okraševanje v naseljih« obsega vzdrževanje naprav, objektov in omrežja javne razsvetljave in drugih objektov javne službe oziroma strokovni nadzor nad delovanjem omrežja javne razsvetljave in njegovo tekoče vzdrževanje v interesu trajnega nemotenega in brezhlebnega delovanja javne razsvetljave in s tem povezane druge obveznosti občine, ki sodijo skladno z zakoni, odlokom, ki ureja izvajanje navedene javne službe, in drugimi predpisi v okvir javne službe.

III. SPLOŠNI POGOJI ZA IZVAJANJE GOSPODARSKIH JAVNIH SLUŽB IN UPORABO JAVNIH DOBRIN TER OBMOČJE IZVAJANJA

Koncesionarjev pravni monopol

5. člen

(1) Koncesionar ima na podlagi koncesijske pogodbe na celotnem območju občine:

– izključno oziroma posebno pravico opravljati gospodarske javne službe iz 1. člena tega odloka,

– izključno oziroma posebno pravico vzdrževanja občinskih cest, drugih javnih površin in infrastrukture javne razsvetljave ter upravljanja in vzdrževanja druge komunalne infrastrukture,

– dolžnost zagotavljati uporabnikom kontinuirano oskrbo z javnimi dobrinami in kvalitetno opravljanje gospodarskih javnih služb, v skladu s predpisi in v javnem interesu.

(2) Koncesionar, ki ima izključno pravico opravljanja dejavnosti iz 1. člena, mora dejavnosti opravljati v svojem imenu in za svoj račun. Koncesionar je po pooblastilu koncedenta edini in izključni izvajalec gospodarskih javnih služb na celotnem območju občine.

(3) V izjemnih primerih lahko koncesionar, ob soglasju koncedenta, sklene z drugim usposobljenim izvajalcem pogodbo o začasni pomoči, v okviru katere lahko druga oseba opravlja posamezne storitve gospodarskih javnih služb na območju občine.

Pogoji izvajanja gospodarskih javnih služb

6. člen

Pogoji izvajanja gospodarskih javnih služb, ki so predmet te koncesije so določeni v odlokih o načinu izvajanja gospodarskih javnih služb in v tem odloku.

Oskrba s pitno vodo

7. člen

(1) Uporabniki gospodarske javne službe »oskrba s pitno vodo« so gospodinjstva oziroma fizične osebe in pravne osebe, ki uporabljajo vodo iz javne oskrbe.

(2) Gospodarska javna služba »oskrba s pitno vodo« se izvaja na celotnem območju občine. Na območju, kjer je zgrajeno, se gradi ali rekonstruira javno vodovodno omrežje, je priključitev objektov na to omrežje – ob izpolnjevanju predpisanih pogojev – pravica uporabnika. Uporabniku, ki ima možnost priključitve na javno vodovodno omrežje, pa se na ta sistem ne želi priključiti, lahko upravljavec javnega sistema za oskrbo s pitno vodo iz javnega vodovodnega omrežja (koncesionar) dobavlja vodo z organizacijo prevoza pitne vode z avtomobilskimi cisternami ali na druge ustrezne načine. Uporabnikom pitne vode, ki imajo stalno prebivališče in dejansko živijo na območjih, ki niso opremljena z javnim vodovodnim omrežjem ali so s tem opremljena, pa naravni viri trajno ali v določenih obdobjih ne omogočajo zadostne oskrbe prebivalstva ali kjer javno vodovodno omrežje zaradi objektivnih razlogov ne omogoča zadostne oskrbe, zagotavlja oskrbo z vodo upravljavec z organizacijo prevoza pitne vode z avtomobilskimi cisternami ali na druge ustrezne načine.

Odvajanje in čiščenje odpadnih in padavinskih voda

8. člen

(1) Uporabniki gospodarske javne službe »odvajanje in čiščenje odpadnih in padavinskih voda« so gospodinjstva in pravne osebe, ki uporabljajo vodo iz javne oskrbe, oziroma vsaka druga fizična ali pravna oseba, ki je lastnik ali posestnik objekta ali zemljišča, kjer nastaja odpadna in/ali padavinska voda, ki odteka v javno kanalizacijo ali greznice.

(2) Gospodarska javna služba »odvajanje in čiščenje odpadnih in padavinskih voda« se izvaja na celotnem območju občine. Na območju, kjer se zgradi javna kanalizacija je obvezna priključitev na javno kanalizacijsko omrežje v dvanajstih mesecih po tem, ko je javna kanalizacija zgrajena. Ne glede na takšno določilo priključitev na javno kanalizacijsko omrežje ni obvezna, ko bi bile tehnične rešitve, ki bi le-to omogočile, nesorazmerno drage. V tem primeru je uporabnik odvajanje komunalne in padavinske odpadne vode dolžan urediti z izgradnjo nepretočne greznice oziroma male čistilne naprave, skladno s predpisi. Upravljavalec je dolžan dopustiti priključitev na javno kanalizacijo, če uporabnik vloži zahtevo in to dopušča zmogljivosti ter tehnična izvedba priključitve na javno kanalizacijo.

Zbiranje in prevoz komunalnih odpadkov

9. člen

(1) Uporabniki gospodarske javne službe »zbiranje in prevoz komunalnih odpadkov« so povzročitelji odpadkov, to je vsaka oseba, katere delovanje ali dejavnost na območju občine povzroča nastajanje odpadkov (izvirni povzročitelj odpadkov), in vsaka oseba ki na območju občine opravlja postopke, ki spreminjajo lastnosti ali sestavo teh odpadkov.

(2) Gospodarski javni služba »zbiranje in prevoz komunalnih odpadkov« se izvaja na celotnem območju občine. Uporaba storitev javne službe je za povzročitelje odpadkov obvezna v okvirih, ki jih določa Odlok o ravnanju s komunalnimi odpadki.

Vzdrževanje občinskih javnih cest in urejanje in čiščenje javnih površin

10. člen

(1) Uporabniki gospodarskih javnih služb »vzdrževanje občinskih javnih cest« in »urejanje in čiščenje javnih površin« so opredeljeni v odloku, ki ureja navedeni javni službi.

(2) Gospodarski javni službi »vzdrževanje občinskih javnih cest« in »urejanje in čiščenje javnih površin« se izvajata na celotnem območju občine.

Pogrebne storitve ter urejanje in vzdrževanje pokopališč

11. člen

(1) Uporabniki »pogrebni storitev« so praviloma tiste fizične ali pravne osebe, ki naročijo oziroma plačajo posamezne pogrebne storitve. Uporabniki storitev »urejanja in vzdrževanja pokopališč« so predvsem najemniki grobnih prostorov.

(2) Gospodarska javna služba »pogrebni storitev« ter »urejanja in vzdrževanja pokopališč« se izvaja na celotnem območju občine, zlasti pa na pokopališčih, določenih v Odloku o urejanju in vzdrževanju pokopališč ter o izvajanju pogrebni storitev.

(3) Gospodarska javna služba se izvaja skladno s predpisi, na krajevno običajen način, z dostojanstvom in spoštovanjem do umrlih.

Vzdrževanje javne razsvetljave, izobešanje zastav in okraševanje v naseljih

12. člen

(1) Uporabniki storitev gospodarske javne službe »vzdrževanje javne razsvetljave, izobešanje zastav in okraševanje v naseljih« so vsi uporabniki javnih površin v občini.

(2) Gospodarska javna služba se izvaja v naseljih na celotnem območju občine.

(3) Gospodarska javna služba se izvaja skladno s predpisi in na krajevno običajen način.

Uporaba javnih dobrin

13. člen

(1) Storitve gospodarske javne službe so kot javne dobrine zagotovljene vsakomur pod enakimi pogoji.

(2) Uporaba storitev gospodarskih javnih služb je v obsegu, ki ga določajo zakoni in predpisi o načinu izvajanja gospodarskih javnih služb (5. člen ZGJS), za uporabnike obvezna.

Oddaja pravnih poslov tretjim osebam

14. člen

(1) Pri oddaji pravnih poslov tretjim osebam mora koncesionar ravnati skladno z načelom nediskriminatornosti na podlagi nacionalnosti.

(2) Koncesionar mora pri naročilih na infrastrukturnem področju (oskrba s pitno vodo, odvajanje in čiščenje komunalnih odpadnih in padavinskih voda ...) in pri oddaji pravnih poslov, ki izpolnjujejo predpostavke javnih naročil (subvencionirana gradnja ...) tretjim osebam ravnati skladno z veljavnim zakonom in drugimi predpisi, ki urejajo oddajo javnih naročil.

IV. RAZMERJA KONCESIONARJA DO UPORABNIKOV IN KONCEDENTA

Pravice in dolžnosti koncesionarja, koncedenta in uporabnikov

15. člen

(1) Razmerja koncesionarja do uporabnikov in koncedenta tvorijo pravice in dolžnosti koncesionarja, koncedenta in uporabnikov.

(2) Pravice in dolžnosti koncesionarja, koncedenta in uporabnikov v zvezi z gospodarskimi javnimi službami, ki so predmet tega koncesijskega akta, so določene s predpisi o načinu izvajanja gospodarskih javnih služb.

Dolžnosti koncesionarja

16. člen

Dolžnosti koncesionarja so predvsem:

– izvajati koncesijo s skrbnostjo strokovnjaka, v skladu z zakoni, drugimi predpisi in koncesijsko pogodbo in zagotavljati uporabnikom enakopravno kontinuirano oskrbo z javnimi dobrinami ter kvalitetno opravljanje gospodarskih javnih služb, v skladu s predpisi in v javnem interesu;

– upoštevati tehnične, zdravstvene in druge normative in standarde, povezane z izvajanjem gospodarskih javnih služb;

– zagotavljati dežurno službo 24 ur na dan vse dni v letu;

– kot dober gospodarstvenik uporabljati, upravljati in oziroma vzdrževati objekte, naprave in druga sredstva, namenjena izvajanju dejavnosti;

– vzdrževati objekte in naprave koncesije tako, da se, ob upoštevanju časovnega obdobja trajanja koncesije, ohranja njihova vrednost;

– po izgradnji prenesti v last koncedenta objekte komunalne infrastrukture, če ni vnaprej skladno s predpisi drugače določeno;

– sklepati pogodbe za uporabo javnih dobrin, oziroma opravljanje storitev, ki so predmet koncesije ali v povezavi z njo;

– skrbeti za tekoče obveščanje javnosti o dogodkih v zvezi z izvajanjem gospodarskih javnih služb;

– oblikovati predloge cen oziroma sprememb tarife storitev;

- obračunavati pristojbine in druge prispevke, če so le-ti uvedeni s predpisom;
- pripravljati projekte za pridobivanje finančnih sredstev iz drugih virov;
- vodenje evidenc in katastrov v zvezi z gospodarskimi javnimi službami, usklajenih z občinskimi evidencami;
- ažurno in strokovno voditi poslovne knjige;
- pripraviti ustrezne poslovne načrte, letne programe in dolgoročne plane gospodarskih javnih služb, devetmesečna in letna poročila, kakor tudi druge kalkulacije stroškov in prihodkov dejavnosti;
- poročati koncedentu o izvajanju koncesije;
- v prvotno stanje povrniti nepremičnine na katerih so se izvajala vzdrževalna in druga dela;
- omogočati nemoten nadzor nad izvajanjem gospodarskih javnih služb in
- obveščati druge pristojne organe (inšpekcije ...) o kršitvah.

Dolžnosti koncedenta

17. člen

Dolžnosti koncedenta so zlasti:

- da zagotavlja izvajanje vseh storitev predpisanih z zakonom, predpisi o načinu izvajanja gospodarskih javnih služb in s tem odlokom ter v skladu s pogoji, ki so navedeni v tem odloku;
- da zagotavlja takšno višino plačil in ceno storitev, da je ob normalnem poslovanju možno zagotoviti ustrezen obseg in kakovost storitev ter vzdrževanje objektov in naprav koncesije da se lahko, ob upoštevanju časovnega obdobja trajanja koncesije, ohranja njihova vrednost;
- da zagotovi sankcioniranje uporabnikov zaradi onemogočanja izvajanja storitev gospodarskih javnih služb;
- da zagotovi sankcioniranje morebitnih drugih nepooblaščenih izvajalcev, ki bi med dobo trajanja koncesije izvajali storitve gospodarskih javnih služb na področju občine;
- pisno obveščanje koncesionarja o morebitnih ugovorih oziroma pritožbah uporabnikov.

Pravice in dolžnosti uporabnikov

18. člen

(1) Uporabniki imajo od koncesionarja zlasti pravico:

- do trajnega, rednega in nemotenega zagotavljanja storitev koncesionarja;
- pravico do enake obravnave glede kakovosti in dostopnosti storitev in
- pravico do zagotovljenih cen storitev;
- uporabljati storitve gospodarskih javnih služb pod pogoji, določenimi z zakonom, s tem odlokom in z drugimi predpisi;
- zahtevati vse obvezne in neobvezne storitve gospodarskih javnih služb;
- vpogleda v evidence – kataster oziroma v zbirke podatkov, ki jih vodi koncesionar in se nanašajo nanj.

(2) Uporabnik storitev gospodarske javne službe se lahko v zvezi z izvajanjem gospodarske javne službe pritoži koncesionarju in koncedentu, če meni, da je bila storitev javne službe opravljena v nasprotju s tem odlokom.

Dolžnosti uporabnikov

19. člen

(1) Uporabniki imajo do koncesionarja zlasti dolžnost:

- upoštevati navodila koncesionarja in omogočiti neovirano opravljanje storitev gospodarskih javnih služb;

- pripraviti neoviran dostop do vseh prostorov in naprav, kjer se opravljajo storitve gospodarskih javnih služb;
- redno plačevati storitve v skladu z veljavnimi tarifami;
- prijaviti vsa dejstva, pomembna za izvajanje gospodarskih javnih služb oziroma sporočiti koncesionarju vsako spremembo;
- nuditi koncesionarju potrebne podatke za vodenje katastra – obveznih zbirk podatkov.

(2) Če uporabnik storitev koncesionarju, ki ima namen opraviti dela v okviru storitev gospodarske javne službe, ne dovoli ali ne omogoči vstopa v svoje prostore ali mu ne omogoči neoviranega dostopa do naprav, ali mu drugače ne omogoči izvajanja gospodarske javne službe, je koncesionar o tem dolžan obvestiti pristojno inšpekcijo oziroma drug nadzorni organ.

(3) Inšpektor iz prejšnjega odstavka lahko na pobudo koncesionarja odredi uporabniku storitev, da zagotovi vse, kar je potrebno za izvedbo storitev gospodarske javne službe.

V. POGOJI, KI JIH MORA IZPOLNJEVATI KONCESIONAR

Status koncesionarja

20. člen

(1) Koncesionar je lahko pravna ali fizična oseba. Prijavo na javni razpis lahko poda skupaj tudi več oseb, ki morajo prijavi predložiti pravni akt, iz katerega izhajajo medsebojna razmerja med več osebami in njihova zaveza, da bodo v primeru izbora za koncesionarja ustanovili pravno-organizacijsko obliko, s katero bo koncedent sklenil koncesijsko pogodbo.

(2) Vsaka oseba lahko vloži le eno vlogo (prijavo). V primeru skupne prijave sme biti ista oseba ali njena povezana družba udeležena le pri eni (skupni) prijavi.

Dokazovanje izpolnjevanja pogojev

21. člen

(1) V prijavi za pridobitev koncesije (prijavi na javni razpis) mora prijavitelj dokazati da izpolnjuje pogoje potrebne za udeležbo (sposobnost) določene z veljavnim zakonom, ki ureja postopek oddaje javnih naročil (imeti mora poravnane davke, prispevke in druge predpisane dajatve, vključno s koncesijskimi dajatvami, proti njemu ne sme biti začel stečajni ali likvidacijski postopek ...), ob tem pa mora prijavitelj dokazati oziroma mora predložiti listine:

I. Za vse javne službe:

- da lahko s polnim oziroma s sorazmerno krajšim delovnim časom na gospodarski javni službi zaposli osebo z najmanj VII. stopnjo strokovne izobrazbe in opravljenim strokovnim izpitom iz upravnega postopka.

II. po posameznih javnih službah pa hkrati:

a) Oskrba s pitno vodo:

- da je registriran oziroma, da izpolnjuje pogoje za opravljanje gospodarske javne službe (registracijo podjetja, obrtno dovoljenje ...);

- da razpolaga z zadostnim številom delavcev z ustreznimi kvalifikacijami, usposobljenostjo in izkušnjami na področju gospodarske javne službe za njeno izvajanje na celotnem območju občine, od tega najmanj z eno osebo z najmanj visoko strokovno izobrazbo naravoslovno tehnične ali zdravstvene smeri;

- da razpolaga z zadostnim obsegom opreme oziroma potrebnih sredstev za delo in da razpolaga s poslovnim prostorom na območju Občine Krško, oziroma, ne glede na sedež poslovnega prostora na drugačen način dokaže, da lahko nemoteno opravlja dejavnost;

– da je sposoben samostojno zagotavljati vse javne dobrine, ki so predmet gospodarske javne službe;

– da je sposoben zagotavljati storitve na kontinuiran in kvaliteten način ob upoštevanju tega odloka, predpisov, normativov in standardov ter ob upoštevanju krajevnih običajev;

– da zagotavlja interventno izvajanje gospodarske javne službe ob vsakem času;

– da je usposobljen za vodenje katastra ter da razpolaga z ustreznimi delovnimi pripravami za njegovo vodenje;

– da predloži elaborat o opravljanju dejavnosti z vidika kadrov, organizacije dela, strokovne opremljenosti, sposobnosti vodenja katastra, finančno-operativnega vidika in razvojnega vidika, s katerim dokaže izpolnjevanje pogojev iz četrte do sedme alineje;

– da se obveže zavarovati proti odgovornosti za škodo, ki jo z opravljanjem dejavnosti utegne povzročiti državi, občini ali tretji osebi (predloži ustrezno predpogodbo);

– da izpolnjuje druge pogoje, potrebne za udeležbo (sposobnost), določene z veljavnim zakonom, ki ureja postopek oddaje javnih naročil.

b) Odvajanje in čiščenje odpadnih in padavinskih voda:

– da je registriran oziroma, da izpolnjuje pogoje za opravljanje gospodarske javne službe (registracijo podjetja, obrtno dovoljenje ...);

– da razpolaga z zadostnim številom delavcev z ustreznimi kvalifikacijami, usposobljenostjo in izkušnjami na področju gospodarske javne službe za njeno izvajanje na celotnem območju občine, od tega najmanj z eno osebo z najmanj visoko strokovno izobrazbo naravoslovno tehnične ali zdravstvene smeri;

– da razpolaga z zadostnim obsegom opreme oziroma potrebnih sredstev za delo in da razpolaga s poslovnim prostorom na območju Občine Krško, oziroma, ne glede na sedež poslovnega prostora na drugačen način dokaže, da lahko nemoteno opravlja dejavnost;

– da je sposoben samostojno zagotavljati vse javne dobrine, ki so predmet gospodarske javne službe;

– da je sposoben zagotavljati storitve na kontinuiran in kvaliteten način ob upoštevanju tega odloka, predpisov, normativov in standardov ter ob upoštevanju krajevnih običajev;

– da zagotavlja interventno izvajanje gospodarske javne službe ob vsakem času;

– da je usposobljen za vodenje katastra ter da razpolaga z ustreznimi delovnimi pripravami za njegovo vodenje;

– da predloži elaborat o opravljanju dejavnosti z vidika kadrov, organizacije dela, strokovne opremljenosti, sposobnosti vodenja katastra, finančno – operativnega vidika in razvojnega vidika, s katerim dokaže izpolnjevanje pogojev iz četrte do sedme alineje;

– da se obveže zavarovati proti odgovornosti za škodo, ki jo z opravljanjem dejavnosti utegne povzročiti državi, občini ali tretji osebi (predloži ustrezno predpogodbo);

– da predloži program oskrbe odvajanja in čiščenja komunalne odpadne in padavinske vode skladen s 19. členom Pravilnika o odvajanju in čiščenju komunalne odpadne in padavinske vode (Uradni list RS, št. 105/02 in 50/04);

– da izpolnjuje druge pogoje potrebne za udeležbo (sposobnost) določene z veljavnim zakonom, ki ureja postopek oddaje javnih naročil.

c) Zbiranje in prevoz komunalnih odpadkov

– da je registriran oziroma, da izpolnjuje pogoje za opravljanje gospodarske javne službe (registracijo podjetja, obrtno dovoljenje ...);

– da razpolaga z zadostnim številom delavcev z ustreznimi kvalifikacijami, usposobljenostjo in izkušnjami na področju gospodarske javne službe za njeno izvajanje na celotnem območju občine, od tega najmanj z eno osebo s strokovno

izobrazbo VI. ali višje stopnje in vsaj tremi leti delovnih izkušenj pri izvajanju dejavnosti, ki je predmet koncesije;

– da razpolaga z zadostnim obsegom opreme oziroma potrebnih sredstev za delo in da razpolaga s poslovnim prostorom na območju Občine Krško, oziroma, ne glede na sedež poslovnega prostora na drugačen način dokaže, da lahko nemoteno opravlja dejavnost;

– da je sposoben samostojno zagotavljati vse javne dobrine, ki so predmet gospodarske javne službe;

– da je sposoben zagotavljati storitve na kontinuiran in kvaliteten način ob upoštevanju tega odloka, predpisov, normativov in standardov ter ob upoštevanju krajevnih običajev;

– da zagotavlja interventno izvajanje gospodarske javne službe ob vsakem času;

– da je usposobljen za vodenje katastra ter da razpolaga z ustreznimi delovnimi pripravami za njegovo vodenje;

– da predloži elaborat o opravljanju dejavnosti z vidika kadrov, organizacije dela, strokovne opremljenosti, sposobnosti vodenja katastra, finančno – operativnega vidika in razvojnega vidika, s katerim dokaže izpolnjevanje pogojev iz četrte do sedme alineje;

– da se obveže zavarovati proti odgovornosti za škodo, ki jo z opravljanjem dejavnosti utegne povzročiti državi, občini ali tretji osebi (predloži ustrezno predpogodbo);

– da izpolnjuje druge pogoje potrebne za udeležbo (sposobnost) določene z veljavnim zakonom, ki ureja postopek oddaje javnih naročil.

d) Vzdrževanje občinskih javnih cest in urejanje in čiščenje javnih površin:

– da je registriran oziroma, da izpolnjuje pogoje za opravljanje gospodarske javne službe (registracijo podjetja, obrtno dovoljenje ...);

– da razpolaga z zadostnim številom delavcev z ustreznimi kvalifikacijami, usposobljenostjo in izkušnjami na področju gospodarske javne službe za njeno izvajanje na celotnem območju občine, od tega najmanj z eno osebo s strokovno izobrazbo VI. ali višje stopnje in vsaj tremi leti delovnih izkušenj pri izvajanju dejavnosti, ki je predmet koncesije;

– da razpolaga z zadostnim obsegom opreme oziroma potrebnih sredstev za delo in da razpolaga s poslovnim prostorom na območju Občine Krško, oziroma, ne glede na sedež poslovnega prostora na drugačen način dokaže, da lahko nemoteno opravlja dejavnost;

– da je sposoben samostojno zagotavljati vse javne dobrine, ki so predmet gospodarske javne službe;

– da je sposoben zagotavljati storitve na kontinuiran in kvaliteten način ob upoštevanju tega odloka, predpisov, normativov in standardov ter ob upoštevanju krajevnih običajev;

– da zagotavlja interventno izvajanje gospodarske javne službe ob vsakem času;

– da je usposobljen za vodenje katastra ter da razpolaga z ustreznimi delovnimi pripravami za njegovo vodenje;

– da predloži elaborat o opravljanju dejavnosti z vidika kadrov, organizacije dela, strokovne opremljenosti, sposobnosti vodenja katastra, finančno-operativnega vidika in razvojnega vidika, s katerim dokaže izpolnjevanje pogojev iz četrte do sedme alineje;

– da se obveže zavarovati proti odgovornosti za škodo, ki jo z opravljanjem dejavnosti utegne povzročiti državi, občini ali tretji osebi (predloži ustrezno predpogodbo);

– da izpolnjuje druge pogoje potrebne za udeležbo (sposobnost) določene z veljavnim zakonom, ki ureja postopek oddaje javnih naročil.

e) Urejanje in vzdrževanje pokopališč ter pogrebne storitve:

– da je registriran oziroma, da izpolnjuje pogoje za opravljanje gospodarske javne službe (registracijo podjetja, obrtno dovoljenje ...);

– da razpolaga z zadostnim številom delavcev z ustreznimi kvalifikacijami, usposobljenostjo in izkušnjami na področju gospodarske javne službe za njeno izvajanje na celotnem območju občine, od tega najmanj z eno osebo s strokovno izobrazbo VI. ali višje stopnje in vsaj tremi leti delovnih izkušenj pri izvajanju dejavnosti, ki je predmet koncesije;

– da razpolaga z zadostnim obsegom opreme oziroma potrebnih sredstev za delo in da razpolaga s poslovnim prostorom na območju Občine Krško, oziroma, ne glede na sedež poslovnega prostora na drugačen način dokaže, da lahko nemoteno opravlja dejavnost;

– da je sposoben samostojno zagotavljati vse javne dobrine, ki so predmet gospodarske javne službe;

– da je sposoben zagotavljati storitve na kontinuiran in kvaliteten način ob upoštevanju tega odloka, predpisov, normativov in standardov ter ob upoštevanju krajevnih običajev;

– da zagotavlja interventno izvajanje pogrebnih storitev na poziv uporabnikov ob vsakem času;

– da je finančno in poslovno usposobljen;

– da je usposobljen za vodenje katastra ter da razpolaga z ustreznimi delovnimi pripravami za njegovo vodenje;

– da se obveže zavarovati proti odgovornosti za škodo, ki jo z opravljanjem dejavnosti utegne povzročiti državi, občini ali tretji osebi (predloži ustrezno predpogodbo);

– da predloži elaborat o izvajanju dejavnosti z vidika kadrov, organizacije dela, strokovne opremljenosti, sposobnosti vodenja pokopališkega katastra, finančno-operativnega in razvojnega vidika, s katerim dokaže izpolnjevanje pogojev iz četrte do osme alineje.

f) Javna razsvetljava, izobešanje zastav in okraševanje v naseljih:

– da je registriran oziroma da izpolnjuje pogoje za opravljanje dejavnosti (registracijo podjetja, obrtno dovoljenje ...);

– da zaposluje najmanj eno osebo s tremi leti delovnih izkušenj pri dejavnosti, ki je predmet koncesije in s strokovno izobrazbo najmanj VI. stopnje tehnične smeri;

– da zaposluje najmanj eno osebo s tremi leti delovnih izkušenj v elektrotehnični stroki in s strokovno izobrazbo najmanj V. stopnje elektrotehnične smeri;

– da razpolaga z zadostnim številom delavcev z ustreznimi kvalifikacijami (III., IV. stopnja elektro ali druge tehnične smeri), usposobljenostjo in izkušnjami na področju gospodarske javne službe na celotnem območju občine za njeno izvajanje;

– da razpolaga z zadostnim obsegom opreme oziroma potrebnih sredstev za delo in da razpolaga s poslovnim prostorom na območju občine, oziroma na drugačen način nesporno dokaže, da lahko tudi sicer nemoteno opravlja dejavnost;

– da je sposoben samostojno zagotavljati vse javne dobrine, ki so predmet gospodarske javne službe;

– da je sposoben zagotavljati storitve na kontinuiran in kvaliteten način ob upoštevanju tega odloka, predpisov, normativov in standardov;

– da zagotavlja interventno izvajanje gospodarske javne službe ob vsakem času;

– da je finančno in poslovno usposobljen;

– da je usposobljen za vodenje katastra ter da razpolaga z ustreznimi delovnimi pripravami za njegovo vodenje;

– da se obveže zavarovati proti odgovornosti za škodo, ki jo z opravljanjem dejavnosti lahko povzroči državi, občini ali tretji osebi (predloži ustrezno predpogodbo);

– da predloži elaborat o opravljanju dejavnosti z vidika kadrov, organizacije dela, strokovne opremljenosti, sposobnosti vodenja katastra, finančno-operativnega vidika in razvojnega vidika, s katerim dokaže izpolnjevanje pogojev iz šeste do desete alineje in

– da izpolnjuje druge pogoje, potrebne za udeležbo (sposobnost), določene z veljavnim zakonom, ki ureja postopek oddaje javnih naročil.

(2) Koncesionar mora izpolnjevati tudi morebitne druge pogoje za izvajanje dejavnosti, ki jih določajo drugi predpisi.

VI. JAVNA POOBLASTILA

Vodenje katastra gospodarskih javnih služb

22. člen

(1) V primeru, da vodenje katastra gospodarskih javnih služb ni sestavni del gospodarske javne službe ima koncesionar javno pooblastilo za njegovo vodenje, skladno z odloki, ki urejajo posamezno javno službo.

(2) Uskladitev obstoječih, delno vzpostavljenih katastrov, vzdrževanje ter finančna razmerja v zvezi z uskladitvijo obstoječih, delno vzpostavljenih katastrov in vzdrževanje katastrov posameznih javnih služb ureja koncesijska pogodba.

(3) Katastri posameznih javnih služb z vsemi zbirkami podatkov so last Občine Krško in se vodijo skladno s predpisi, ki urejajo vodenje zbirnega katastra gospodarske javne infrastrukture, in usklajeno s standardi in normativi geografskega informacijskega sistema in jih je dolžan koncesionar po prenehanju koncesijskega razmerja v celoti predati koncedentu.

(4) Katastri morajo biti vodeni ažurno, koncesionar, ki pridobi koncesijo na podlagi tega odloka, pa jih mora uskladiti skladno z veljavno zakonodajo in v kolikor z odloki o načinu izvajanja posamezne gospodarske javne službe ni določen drugačen rok, v 12 mesecih po podpisu koncesijske pogodbe.

Druga javna pooblastila

23. člen

(1) Pri izvajanju gospodarske javne službe »Oskrba s pitno vodo« ima koncesionar javno pooblastilo tudi za vodenje vseh evidenc po odloku, ki ureja izvajanje navedene javne službe, razen za tiste evidence, za katerih vodenje so z veljavnimi predpisi in tem odlokom pooblašteni drugi subjekti. Koncesionar na podlagi posebnega pooblastila župana vodi pripravljalna dela za vse investicijske posege v javno vodovodno omrežje, ki ga upravlja. Kolikor to ni v nasprotju z zakonom, ima koncesionar javno pooblastilo tudi za predpisovanje projektnih pogojev in dajanje soglasij, in sicer k lokacijskim načrtom oziroma drugim prostorskim aktom, k projektnim rešitvam oziroma drugim aktom v postopku izdaje gradbenega dovoljenja, k začasnemu priključku, za priključitev na javno vodovodno omrežje, za posege v prostor, kjer poteka javno vodovodno omrežje, za posege v obstoječe in predvidene varovalne pasove vodnih virov, ki jih uporablja, ter v drugih primerih, določenih z zakonom. Koncesionar je dolžan na vlogo stranke izdelati tudi predhodne strokovne pogoje ali mnenje. Koncesionar sodeluje pri tehničnih pregledih objektov in naprav javne kanalizacije, če je tako določeno s predpisi.

(2) Pri izvajanju gospodarske javne službe »Odvajanje in čiščenje odpadnih in padavinskih voda« ima koncesionar javno pooblastilo tudi za vodenje vseh evidenc po Odloku o odvajanju in čiščenju komunalne in padavinske odpadne vode, razen za tiste evidence, za katerih vodenje so z veljavnimi predpisi in tem odlokom pooblašteni drugi subjekti. Koncesionar na podlagi posebnega pooblastila župana vodi vsa dela za vse investicijske posege v javni kanalizacijski sistem, ki ga upravlja. Kolikor to ni v nasprotju z zakonom, ima koncesionar javno pooblastilo tudi za predpisovanje projektnih pogojev in dajanje soglasij, in sicer: k lokacijskim načrtom oziroma drugim prostorskim aktom, k projektnim rešitvam oziroma drugim aktom v postopku izdaje gradbenega dovoljenja, za priključitev na javno kanalizacijsko omrežje, za posege v prostor, kjer poteka javno kanalizacijsko

omrežje, za povečanje oziroma zmanjšanje priključne moči ter v drugih primerih, določenih z zakonom. Koncesionar je dolžan na vlogo stranke izdelati tudi predhodne strokovne pogoje ali mnenje. Koncesionar sodeluje pri tehničnih pregledih objektov in naprav javne kanalizacije, če je tako določeno s predpisi.

(3) Pri izvajanju gospodarske javne službe »Zbiranje in prevoz komunalnih odpadkov« ima koncesionar javno pooblastilo tudi za vodenje vseh evidenc po Odloku o ravnanju s komunalnimi odpadki, razen za tiste evidence, za katerih vodenje so z veljavnimi predpisi in tem odlokom pooblaščen drugi subjekti. Izvajalec ima glede na potrebe izvajanja javne službe in glede na infrastrukturo, ki jo opredeljuje Odlok o ravnanju s komunalnimi odpadki, tudi javno pooblastilo za predpisovanje projektnih pogojev in dajanje soglasij, kolikor to ni v nasprotju z zakonom: k lokacijskim načrtom oziroma drugim prostorskih aktom, k projektnim rešitvam oziroma drugim aktom v postopku izdaje gradbenega dovoljenja; v drugih primerih določenih z zakonom. Upravljevalec je dolžan na vlogo stranke izdelati tudi predhodne strokovne pogoje ali mnenje.

(4) Kolikor takšno pooblastilo nanj prenese pristojni občinski organ, ima pri izvajanju gospodarskih javnih služb »vzdrževanje občinskih javnih cest« in »urejanje in čiščenje javnih površin« koncesionar javno pooblastilo tudi za določanje pogojev in dajanje soglasij k dovoljenjem za posege v prostor in okolje, ki zadevajo površine, ki jih vzdržuje izvajalec. Naloge pristojnega organa, ki se lahko na predlog pristojnega organa s pooblastilom Občinskega sveta in v skladu z zakonom v obliki posebnega odloka, v skladu s 27. členom Odloka o občinskih javnih cestah ter drugih javnih površinah v občini Krško delno ali v celoti prenesejo na izvajalce rednega vzdrževanja občinskih cest, so: vodenje predpisanih evidenc o občinskih cestah in zagotavljanje podatkov za potrebe izračuna zagotovljene porabe občine in vodenja združene evidence o javnih cestah (baza cestnih podatkov oziroma kataster cest, s katastrom prometne signalizacije); izdelava strokovnih podlag za načrtovanje razvoja in vzdrževanja občinskih cest in izdelavo osnutkov teh planov; izvajanje postopkov za oddajanje del na občinskih cestah, za katere je predpisana izbira izvajalca na podlagi predpisov o javnih naročilih; naloge v zvezi z razpisom koncesij za gradnjo, vodenje in izkoriščanje občinskih cest in objektov na njih ter v zvezi z izbiro najugodnejšega ponudnika; vodenje postopkov za določitev mej javne ceste; organiziranje štetja prometa na občinskih cestah in obdelava zbranih podatkov; spremljanje prometnih tokov na občinskih cestah in priprava predlogov sprememb njihove prometne ureditve in prometne ureditve na državnih cestah, ki potekajo po območju občine; naloge v zvezi z obveščanjem javnosti o stanju občinskih cest in prometa na njih; izdajanje dovoljenj in soglasij, določenih z ukrepi za varstvo občinskih cest in za zavarovanje prometa na njih.

(5) Pri izvajanju gospodarske javne službe »urejanje in vzdrževanje pokopališč« in »izvajanje pogrebnih storitev« ima koncesionar javno pooblastilo, da po predhodnem soglasju župana sprejme splošne pogoje poslovanja v zvezi z izvajanjem gospodarske javne službe.

(6) Pri izvajanju gospodarske javne službe »vzdrževanje javne razsvetljave, izobešanje zastav in okraševanje v naseljih« ima koncesionar javno pooblastilo za predpisovanje projektnih pogojev in dajanje soglasij, kolikor to ni v nasprotju z zakonom: k lokacijskim načrtom oziroma drugim prostorskih aktom, k projektnim rešitvam oziroma drugim aktom v postopku izdaje gradbenega dovoljenja; v drugih primerih določenih z zakonom. Upravljevalec je dolžan na vlogo stranke izdelati tudi predhodne strokovne pogoje ali mnenje.

VII. VIRI FINANCIRANJA IN DRUGA POSLOVNO-FINANČNA DOLOČILA

Viri financiranja

24. člen

(1) Gospodarska javna služba »oskrba s pitno vodo« se financira s ceno vode, plačilom stroškov za priključitev na javno vodovodno omrežje, drugimi storitvami javne službe, predpisanimi taksami, iz proračunov ter z drugimi viri, v skladu z odločitvami občine. Proračunsko financiranje javne službe se razmeji med lokalno skupnostjo in državo na način, ki ga določa zakon. Cena vode je izražena v € za porabljeni m³ vode. Cena vode je lahko različna za različne kategorije uporabnikov ali za različne namene uporabe (gospodinjstvo, ostali izven-gospodinjški nameni), lahko pa je različna tudi v posameznih obdobjih leta.

(2) Gospodarska javna služba »odvajanje in čiščenje odpadnih in padavinskih voda« se financira iz plačil uporabnikov za storitve javne službe, plačila stroškov za priključitev na javno kanalizacijsko omrežje, drugih plačil uporabnikov za storitve javne službe in izvajanje javnih pooblastil (stroški projektnih pogojev, soglasij ...), sredstev občinskega proračuna, sredstev državnega proračuna in državnih skladov ter drugih sredstev, namenjenih za izgradnjo in delovanje sistemov za odvajanje in čiščenje odpadnih, komunalnih in padavinskih voda. Plačila uporabnikov za storitve javne službe so izražena v evrih za porabljeni kubični meter vode. Plačila uporabnikov za storitve javne službe so lahko različna za različne kategorije uporabnikov ali za različne namene uporabe (gospodinjstvo, ostali izven-gospodinjški nameni, posebne kategorije gospodarskih subjektov).

(3) Gospodarska javna služba »zbiranje in prevoz komunalnih odpadkov« se financira iz plačil uporabnikov storitev javne službe (plačil pogodbenih povzročiteljev, smetarine, ki jo plačujejo drugi povzročitelji in pristojbine za neposredno odlaganje odpadkov na odlagališču), od prodaje frakcij, sposobnih ponovne snovne ali energetske uporabe, iz proračuna občine, iz dotacij, donacij in subvencij ter sredstev EU, pridobljenih iz strukturnih in drugih skladov ter iz drugih virov.

(4) Gospodarski javni službi »vzdrževanje občinskih javnih cest« in »urejanje in čiščenje javnih površin« se financirata iz proračuna občine v skladu z letnim planom teh služb. Vsi prihodki javnih služb so prihodki občinskega proračuna.

(5) Pogrebne storitve se financirajo iz plačil za storitve, ki jih izvajalec zaračunava uporabnikom v skladu z veljavno tarifo v svojem imenu in za svoj račun. Pogrebne storitve se lahko financirajo tudi na druge načine, če je tako določeno z odlokom. Urejanje in vzdrževanje pokopališč se financira iz plačil za pridobitev grobnih prostorov, najemnin za grobne prostore, proračuna in drugih virov. Plačila za pridobitev grobnih prostorov in plačila ter najemnine so prihodek izvajalca in so diferencirane po vrstah in velikosti grobnih prostorov.

(6) Gospodarska javna služba »javna razsvetljava, izobešanje zastav in okraševanje v naseljih« se financira iz proračuna in drugih virov. Plačila koncedenta morajo biti vsebinsko vezana na izvajanje dejavnosti oziroma odvisna od količine in kakovosti storitev, pri čemer višina plačil ne sme biti fiksna.

(7) Način pridobivanja finančnih virov se uredi s koncesijsko pogodbo.

Izhodiščne tarife in njihovo spreminjanje

25. člen

(1) Izhodiščne tarife in pogoji za njeno spreminjanje se določijo s sklepom o razpisu koncesije, pri čemer pa morajo biti upoštevani morebitni predpisani okviri oziroma ukrepi cenovne politike, določene na državni ravni.

(2) O spreminjanju tarif odloča občinski svet na predlog župana in na osnovi obrazložitve, ki jo pripravi koncesionar in je utemeljena na objektivni podlagi (spreminjanje cen na drobno, spreminjanje cen energentov ...) in skladno z morebitnimi ukrepi kontrole cen na državni ravni, kolikor ni s predpisom o načinu izvajanja gospodarske javne službe določeno drugače. Cene javne službe se lahko spremenijo tudi zaradi izboljšanja tehničnih storitev, vlaganja, sprememb standardov in tehnologije.

(3) Koncesionar je dolžan pripravljati predlog tarife uskladi z občinsko upravo, dolžan pa je tudi sodelovati pri njegovi obravnavi na občinskem svetu. Koncesionar mora dati koncedentu na njegovo zahtevo vse podatke, ki so potrebni za določitev tarife.

Koncesijska dajatev

26. člen

(1) Koncesionar plačuje koncedentu odškodnino za izvajanje gospodarskih javnih služb (koncesijske dajatev). Koncesijska dajatev se določa v obliki deleža od neto fakturirane vrednosti plačil za storitve gospodarskih javnih služb, plačuje pa se za gospodarske javne službe, določene na podlagi javnega razpisa v koncesijski pogodbi.

(2) Koncesijsko dajatev mora koncesionar plačevati periodično (trimesečno z enomesečnim zamikom) z enoletnim končnim obračunom, najkasneje do 31. 3. naslednjega leta.

Zavarovanje odgovornosti

27. člen

(1) Za izvajanje gospodarskih javnih služb je odgovoren njihov koncesionar. Koncesionar je v skladu z zakonom odgovoren za tudi škodo, ki jo pri opravljanju ali v zvezi z upravljanjem gospodarske javne službe povzročijo pri njem zaposleni ljudje ali pogodbeni (pod)izvajalci Občini Krško, uporabnikom ali tretjim osebam.

(2) Koncesionar je pred sklenitvijo koncesijske pogodbe, dolžan iz naslova splošne civilne odgovornosti (vključno z razširitvijo na druge nevarnostne vire), z zavarovalnico skleniti zavarovalno pogodbo za škodo z najnižjo višino enotne zavarovalne vsote, določeno s sklepom o javnem razpisu – zavarovanje dejavnosti (za škodo, ki jo povzroči občini z nerednim ali nevestnim opravljanjem gospodarske javne službe, za škodo, ki jo pri opravljanju ali v zvezi z opravljanjem gospodarske javne službe povzročijo pri njem zaposlene osebe uporabnikom ali drugim osebam.). Pogodba o zavarovanju mora imeti klavzulo, da je zavarovanje sklenjeno v korist občine.

Ločeno računovodstvo

28. člen

(1) Koncesionar lahko izvaja tudi druge dejavnosti, za katere je registriran, vendar pa njihovo izvajanje ne sme vplivati na opravljanje gospodarske javne službe.

(2) Koncesionar mora za vsako gospodarsko javno službo voditi ločeno računovodstvo po določilih zakona, veljavnega za gospodarske družbe. Smiselno enako tudi v primeru, ko koncesionar opravlja posamezno gospodarsko javno službo na območju drugih lokalnih skupnosti.

VIII. JAVNI RAZPIS

Oblika in postopek javnega razpisa

29. člen

(1) Koncesionarja za izvajanje dejavnosti iz 1. člena tega odloka se izbere z enotnim javnim razpisom. Sklep o javnem razpisu sprejme župan.

(2) Javni razpis se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in vsebuje zlasti naslednje:

1. navedbo in sedež koncedenta,
2. podatke o objavi koncesijskega akta,
3. predmet in območje koncesije, ki se podeli na javnem razpisu,
4. začetek in čas trajanja koncesije,
5. postopek izbire koncesionarja,
6. merila za izbor koncesionarja,
7. način dokazovanja izpolnjenosti pogojev za opravljanje gospodarske javne službe,
8. druge obvezne sestavine prijave, ter jezik, v katerem morajo biti prijave napisane, ter drugo potrebno dokumentacijo (pogoje za predložitev skupne vloge ...)
9. način zavarovanja resnosti prijave,
10. kraj, čas in plačilne pogoje za dvig razpisne dokumentacije,
11. kraj in rok za predložitev prijav,
12. naslov, prostor, datum in uro javnega odpiranja prijav,
13. rok za izbiro koncesionarja,
14. rok, v katerem bodo kandidati obveščeni o izidu javnega razpisa,
15. odgovorne osebe za dajanje pisnih in ustnih informacij med razpisom,
16. druge podatke, potrebne za izvedbo javnega razpisa.

(3) Župan lahko v javnem razpisu poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena, objavi tudi druge podatke; druge podatke pa mora objaviti, če to zahteva zakon ali na njegovi podlagi izdani predpis.

(4) Župan pripravi razpisno dokumentacijo, katere sestavni deli morajo biti enaki vsebini razpisa.

(5) Javni partner mora v času objave javnega razpisa omogočiti ponudnikom vpogled v razpisno dokumentacijo in na zahtevo predati razpisno dokumentacijo.

(6) V razpisni dokumentaciji morajo biti navedeni vsi podatki, ki bodo omogočili kandidatu izdelati popolno prijavo.

(7) Javni razpis se lahko objavi tudi v drugih medijih, vendar ne pred objavo v Uradnem listu Republike Slovenije.

Razpisni pogoji

30. člen

Župan s sklepom o javnem razpisu določi razpisne pogoje in način dokazovanja izpolnjevanja pogojev iz 21. člena tega Odloka (vsebinsko listin, organ, ki listino izda ...). Z razpisnimi pogoji župan ne sme določati novih pogojev, niti dopoljevati pogojev za opravljanje dejavnosti (pogojev za koncesionarja), ki so določeni s tem odlokom.

Merila za izbor koncesionarja

31. člen

- (1) Merila za izbor koncesionarja so:
- tehnična usposobljenost, ki presega minimalne zahteve javne službe;
 - kadrovska usposobljenost in znanja oseb, ki so pomembne za izvajanje gospodarske javne službe (npr. višja stopnja izobrazbe, funkcionalna znanja), ki presegajo minimalne zahteve javne službe;
 - dosedanje pozitivne reference na področju izvajanja razpisanih gospodarskih javnih služb;
 - celovitost ponujenega izvajanja gospodarskih javnih služb v okviru iste osebe;
 - pričetek izvajanja gospodarskih javnih služb skladno z odloki iz 4. člena.

(2) Merila, po katerih koncedent izbira najugodnejšo prijavo, morajo biti v razpisni dokumentaciji opisana in ovrednotena (določen način njihove uporabe) ter navedena v zgornjem vrstnem redu od najpomembnejšega do najmanj pomembnega. V odvisnosti od posameznega merila se prijava vrednoti po posamezni gospodarski javni službi in skupno za vse gospodarske javne službe.

IX. ORGAN, KI OPRAVI IZBOR KONCESIONARJA, ORGAN, PRISTOJEN ZA SKLENITEV KONCESIJSKE POGODBE IN TRAJANJE KONCESIJSKEGA RAZMERJA

Uspešnost javnega razpisa

32. člen

(1) Javni razpis je uspešen, če je prispela vsaj ena pravočasna in popolna prijava.

(2) Prijava je popolna, če ima vse v javnem razpisu zahtevane podatke.

(3) Če koncedent ne pridobi nobene prijave ali pa so te nepopolne, se javni razpis ponovi.

(4) Javni razpis se ponovi tudi v primeru, če koncesionar ni bil izbran ali če z osebo, ki je bila izbrana za koncesionarja, v predpisanem roku ni bila sklenjena koncesijska pogodba.

Izbira koncesionarja

33. člen

(1) V postopku vrednotenja prijav se sme od prijaviteljev zahtevati zgolj takšna pojasnila ali dopolnitve, ki nikakor ne vplivajo na ocenjevanje skladno s postavljenimi merili za izbor koncesionarja.

(2) Odpiranje prijav, njihovo strokovno presojo prijav ter mnenje o najugodnejšem ponudniku opravi strokovna komisija, ki jo imenuje predstojnik občinske uprave. Član strokovne komisije ne sme biti poslovno ali sorodstveno povezan s ponudniki ali z zaposlenimi pri ponudnikih, kar morajo pisno potrditi. Če izveje za navedeno dejstvo naknadno, morajo takoj predlagati svojo izločitev. Člani strokovne komisije ne smejo neposredno komunicirati s ponudniki, ampak le posredno preko koncedenta. Izločenega člana strokovne komisije nadomesti nadomestni član strokovne komisije.

(3) Po končanem odpiranju strokovna komisija pregleda prijave in ugotovi, ali izpolnjujejo razpisne pogoje. Po končanem pregledu in vrednotenju komisija sestavi poročilo ter navede, katere prijave izpolnjujejo razpisne zahteve, ter razvrsti te prijave tako, da je razvidno, katera izmed njih najbolj ustreza postavljenim merilom oziroma kakšen je nadaljnji vrstni red glede na ustreznost postavljenim merilom. Komisija posreduje poročilo (obrazloženo mnenje) organu koncedenta, ki vodi postopek izbire koncesionarja.

(4) Občinska uprava v imenu koncedenta odloči o izboru koncesionarja z upravno odločbo.

(5) Koncedent izbere enega koncesionarja ali skupino ponudnikov (20. člen). Izbira koncesionarjev po posameznih sklopih (gospodarskih javnih službah) ni možna.

(6) Odločba o izboru koncesionarja preneha veljati, če v roku 28 dni od njene dokončnosti ne pride do sklenitve koncesijske pogodbe iz razlogov, ki so na strani koncesionarja.

Sklenitev koncesijske pogodbe

34. člen

(1) Koncesionar pridobi pravice dolžnosti iz koncesijskega razmerja s sklenitvijo koncesijske pogodbe.

(2) Za vse dejavnosti iz 1. člena tega odloka se z izbranim koncesionarjem ali pravno osebo iz 19. člena tega odloka sklene ena koncesijska pogodba.

(3) Najkasneje 14 dni po dokončnosti odločbe o izboru pošlje koncedent izbranemu koncesionarju v podpis koncesijsko pogodbo, ki jo mora koncesionar podpisati v roku 14 dni od prejema. Koncesijska pogodba začne veljati z dnem podpisa obeh pogodbenih strank.

(4) Koncesijsko pogodbo v imenu koncedenta sklene župan.

(5) Koncesijska pogodba mora biti z novim koncesionarjem sklenjena pred iztekom roka, za katerega je bila podeljena prejšnja koncesija, začne pa učinkovati ob izteku roka.

Razmerje med koncesijskim aktom in koncesijsko pogodbo

35. člen

Koncesijska pogodba, ki je v bistvenem nasprotju s koncesijskim aktom, kot je veljal ob sklenitvi pogodbe, je neveljavna. Če gre za manjša ali nebistvena neskladja, se uporablja koncesijski akt.

Trajanje in podaljšanje koncesijske pogodbe

36. člen

(1) Koncesijska pogodba se sklene za določen čas 8 let od dneva sklenitve koncesijske pogodbe (rok koncesije).

(2) Koncesijsko obdobje začne teči z dnem sklenitve koncesijske pogodbe. Koncesionar mora pričeti izvajata koncesijo najkasneje v 60 dneh po sklenitvi koncesijske pogodbe.

(3) Rok koncesije ne teče v času, ko zaradi višje sile ali razlogov na strani koncedenta, koncesionar ne more izvrševati bistvenega dela tega koncesijskega razmerja.

(4) Trajanje koncesijske pogodbe se lahko podaljša zgolj iz razlogov določenih z zakonom.

Pristojni organ za izvajanje koncesije

37. člen

Organ občine, pristojen za izdajanje odločb in drugih aktov v zvezi s koncesijo je občinska uprava.

X. NADZOR NAD IZVAJANJEM KONCESIJE

Nadzor nad zakonitostjo ter strokovni in finančni nadzor

38. člen

(1) Nadzor nad zakonitostjo izvajanja gospodarskih javnih služb ter strokovni in finančni nadzor urejajo odloki o načinu izvajanja gospodarskih javnih služb in koncesijski akt.

(2) Medsebojna razmerja v zvezi z izvajanjem strokovnega in finančnega nadzora uredita koncedent in koncesionar s koncesijsko pogodbo.

Izvajanje nadzora

39. člen

(1) Nadzor nad izvajanjem koncesije oziroma koncesijske pogodbe izvaja koncedent.

Koncedent lahko za posamezna strokovna in druga opravila nadzora pooblasti pristojno strokovno službo ali drugo institucijo.

(2) Koncesionar mora koncedentu omogočiti odrejeni nadzor, vstop v svoje poslovne prostore, pregled objektov in naprav koncesije ter omogočiti vpogled v dokumentacijo (letne

računovodske izkaze ...), v kataster gospodarskih javnih služb oziroma vodene zbirke podatkov, ki se nanašajo nanjo ter nuditi zahtevane podatke in pojasnila.

(3) Nadzor je lahko napovedan ali nenapovedan. V primeru nenapovedanega nadzora mora koncedent to sporočiti pisno in navesti nujnost nenapovedanega nadzora.

(4) Koncedent izvrši napovedan nadzor s poprejšnjo napovedjo, praviloma najmanj 15 dni pred izvedbo. Nadzor mora potekati tako, da ne ovira opravljanja redne dejavnosti koncesionarja in tretjih oseb, praviloma le v poslovnem času koncesionarja. Izvajalec nadzora se izkaže s pooblastilom koncedenta.

(5) O nadzoru se napravi zapisnik, ki ga podpišeta predstavnik koncesionarja in koncedenta oziroma koncedentov pooblaščenec.

Letni programi izvajanja in koncesionarjeva poročila

40. člen

(1) Koncesionar mora na zahtevo koncedenta predložiti poročila o stanju, opravljenih in potrebnih delih, potrebnih investicijah in organizacijskih ukrepih in kvaliteti izvajanja koncesije.

(2) Koncesionar je dolžan vsako leto pripraviti predlog letnega programa za posamezno javno službo za prihodnje leto in ga skupaj z devetmesečnim poročilom o poslovanju in izvajanju posamezne gospodarske javne službe, najkasneje do 15. 11. vsakega tekočega leta predložiti pristojnemu organu. Letni program sprejme občinski svet.

(3) Upravljavca je dolžan najkasneje do 28. 2. vsakega naslednjega leta pristojnemu organu predložiti poročilo o poslovanju in izvajanju gospodarske javne službe v preteklem letu in z vsebino seznaniti občinski svet. Devetmesečno in letno poročilo morata, poleg vsebine določene z odloki o načinu izvajanja javne službe in drugimi predpisi, vsebovati zlasti podatke o:

- izpolnjevanju obveznosti, ki jih ima koncesionar po koncesijski pogodbi,
- pritožbah uporabnikov storitev koncesionarja in o reševanju le-teh,
- zavrnitvah uporabnikov storitev,
- oddaji poslov podizvajalcem,
- spremembah v podjetju koncesionarja,
- škodnih dogodkih,
- spremenjenih pogojih izvajanja koncesijske pogodbe,
- koriščenju zavarovanj in
- o vseh ostalih okoliščinah, ki lahko neposredno ali bistveno vplivajo na izvajanje koncesijske pogodbe.

(4) Podrobnejša vsebina programov in poročil iz tega člena se lahko določi v koncesijski pogodbi.

Nadzorni ukrepi

41. člen

Če pristojni organ koncedenta ugotovi, da koncesionar ne izpolnjuje pravilno obveznosti iz koncesijskega razmerja, mu lahko z upravno odločbo naloži izpolnitev teh obveznosti, oziroma drugo ravnanje, ki izhaja iz koncesijskega akta ali koncesijske pogodbe.

Obveščanje o kapitalskih spremembah

42. člen

Koncesionar je dolžan obvestiti koncedenta o vsaki statusni spremembi, vključno s spremembo kapitalne strukture, ki presega kontrolni deleži po zakonu, ki ureja prevzeme. Če koncesionar tega v razumnem roku ne stori, če je zaradi spre-

memb prizadet interes koncedenta, ali če so zaradi sprememb bistveno spremenjena razmerja iz koncesijske pogodbe, lahko koncedent pod pogoji iz tega odloka, razdre koncesijsko pogodbo.

XI. PRENOS KONCESIJE

Oblika

43. člen

(1) Akt o prenosu koncesije se izda v enaki obliki, kot je bila koncesija podeljena. Novi koncesionar sklene s koncedentom novo koncesijsko pogodbo.

(2) Posledica prenosa koncesijskega razmerja je vstop prevzemnika koncesije v pogodbeno razmerja odstopnika z uporabniki.

XII. PRENEHANJE KONCESIJSKEGA RAZMERJA

Načini prenehanja koncesijskega razmerja

44. člen

(1) Razmerje med koncedentom in koncesionarjem preneha:

1. s prenehanjem koncesijske pogodbe,
2. s prenehanjem koncesionarja,
3. z odvzemom koncesije,
4. z odkupom koncesije.

(2) Zaradi enotnosti koncesijskega razmerja lahko to preneha zgolj za vse gospodarske javne službe, ki so predmet koncesije hkrati, razen v primeru iz druge alineje prvega odstavka 51. člena (odvzem).

Prenehanje koncesijske pogodbe

45. člen

Koncesijska pogodba preneha:

1. po preteku časa, za katerega je bila sklenjena,
2. z (enostranskim) koncedentovim razdrtjem,
3. z odstopom od koncesijske pogodbe,
4. s sporazumno razvezo.

Potek roka koncesije

46. člen

Koncesijska pogodba preneha s pretekom časa, za katerega je bila koncesijska pogodba sklenjena.

Razdrtje koncesijske pogodbe

47. člen

(1) Koncesijska pogodba lahko z (enostranskim) koncedentovim razdrtjem preneha:

- če je proti koncesionarju uveden postopek prisilne poravnave, stečaja ali likvidacijski postopek,
- če je bila koncesionarju izdana sodna ali upravna odločba zaradi kršitve predpisov, koncesijske pogodbe ali upravnih aktov, izdanih za izvajanje koncesije, na podlagi katere utemeljeno ni mogoče pričakovati nadaljnje pravilno izvajanje koncesije,

– če je po sklenitvi koncesijske pogodbe ugotovljeno, da je koncesionar dal zavajajoče in neresnične podatke, ki so vplivali na podelitev koncesije,

– če koncesionar koncesijsko pogodbo krši tako, da nastaja večja škoda uporabnikom njegovih storitev ali tretjim osebam,

– če obstaja utemeljen dvom, da koncesionar v bistvenem delu ne bo izpolnil svoje obveznosti.

(2) V primeru izpolnitve katerega izmed pogojev iz prve alinee prvega odstavka lahko začne koncedent s postopkom za enostransko razdrtje koncesijske pogodbe. Postopek za razdrtje koncesijske pogodbe koncedent ustavi (umik tožbe), če je predlog za začetek stečajnega postopka, postopka prisilne poravnave ali likvidacijskega postopka zavrnjen, če je prisilna poravnava sklenjena ali potrjena, v primeru prodaje ponudnika kot pravne osebe (v stečaju) ali vsake druge, z vidika izvajanja koncesijskega razmerja sorodne posledice. Pogoji iz druge oziroma tretje alinee prejšnjega odstavka, na podlagi katerih lahko začne koncedent postopek za enostransko razdrtje koncesijske pogodbe, so izpolnjeni v trenutku, ko postane sodna ali upravna odločba, s katero je bila koncesionarju izrečena kazenska ali upravna sankcija, pravnomočna. Obstoj razlogov iz četrte in pete alinee prejšnjega odstavka se podrobneje določi v koncesijski pogodbi.

(3) Koncesionar lahko razdre koncesijsko pogodbo, če koncedent ne izpolnjuje svojih obveznosti iz koncesijske pogodbe, tako, da to koncesionarju onemogoča izvajanje koncesijske pogodbe.

(4) Koncesijska pogodba se enostransko razdre po sodni poti.

(5) Enostransko razdrtje koncesijske pogodbe ni dopustno v primeru, če je do okoliščin, ki bi takšno prenehanje utemeljevale, prišlo zaradi višje sile ali drugih nepredvidljivih in nepremagljivih okoliščin.

(6) Ob razdoru koncesijske pogodbe je koncedent dolžan koncesionarju v enem letu zagotoviti povrnitev morebitnih revaloriziranih neamortiziranih vlaganj, ki jih ni mogoče ali ni upravičeno brez posledic vrniti koncesionarju v naravi.

Odstop od koncesijske pogodbe

48. člen

(1) Vsaka stranka lahko odstopi od koncesijske pogodbe:

– če je to v koncesijski pogodbi izrecno določeno,

– če druga stranka krši koncesijsko pogodbo, pod pogoji in na način, kot je v njej določeno.

(2) Ne šteje se za kršitev koncesijske pogodbe akt ali dejanje koncedenta v javnem interesu, ki je opredeljen v zakonu ali na zakonu oprtem predpisu, ki se neposredno in posebej nanaša na koncesionarja in je sorazmeren s posegom v koncesionarjeve pravice.

(3) Odstop od koncesijske pogodbe se izvede po sodni poti.

Sporazumna razveza

49. člen

(1) Pogodbeni stranki lahko med trajanjem koncesije tudi sporazumno razvezeta koncesijsko pogodbo.

(2) Stranki se sporazumeta za razvezo koncesijske pogodbe v primeru, da ugotovita, da je zaradi bistveno spremenjenih okoliščin ekonomskega ali systemskega značaja oziroma drugih enakovredno ocenjenih okoliščin, oziroma nadaljnje opravljanje dejavnosti iz koncesijske pogodbe nesmotrno ali nemogoče.

Prenehanje koncesionarja

50. člen

(1) Koncesijsko razmerje preneha v primeru prenehanja koncesionarja.

(2) Koncesijsko razmerje ne preneha, če so izpolnjeni z zakonom in koncesijsko pogodbo določeni pogoji za obvezen prenos koncesije na tretjo osebo (vstopna pravica tretjih) ali v primeru prenosa koncesije na koncesionarjeve univerzalne pravne naslednike (pripojitev, spojitev, prenos premoženja, preoblikovanje ...). V teh primerih lahko koncedent pod pogoji iz koncesijskega akta ali koncesijske pogodbe razdre koncesijsko pogodbo ali od koncesijske pogodbe odstopi.

Odvzem koncesije

51. člen

(1) Koncesijsko razmerje preneha, če koncedent v skladu s koncesijskim aktom koncesionarju koncesijo odvzame. Koncedent lahko odvzame koncesijo koncesionarju:

– če ne začne z opravljanjem koncesioniranih gospodarskih javnih služb v za to s koncesijsko pogodbo določenem roku,

– če je v javnem interesu, da se dejavnosti prenehajo izvajati kot gospodarske javne službe ali kot koncesionirane gospodarske javne službe.

(2) Pogoji odvzema koncesije se določijo v koncesijski pogodbi. Odvzem koncesije je mogoč le če kršitev resno ogrozi izvrševanje gospodarskih javnih služb. Koncedent mora koncesionarju o odvzemu koncesije izdati odločbo. Koncesijsko razmerje preneha z dnem pravnomočnosti odločbe o odvzemu koncesije.

(3) Odvzem koncesije ni dopusten v primeru, če je do okoliščin, ki bi takšno prenehanje utemeljevale, prišlo zaradi višje sile ali drugih nepredvidljivih in nepremagljivih okoliščin.

(4) V primeru odvzema iz druge alinee prvega odstavka je koncedent dolžan koncesionarju povrniti tudi odškodnino po splošnih pravilih odškodninskega prava.

Odkup koncesije

52. člen

(1) Če koncedent enostransko ugotovi, da bi bilo gospodarske javne službe možno bolj učinkovito opravljati na drug način, lahko uveljavi takojšnji odkup koncesije. Odločitev o odkupu mora sprejeti občinski svet, ki mora hkrati tudi razveljaviti koncesijski akt in sprejeti nov(e) predpis(e) o načinu izvajanja gospodarske javne službe. Odkup koncesije se izvede na podlagi upravne odločbe in uveljavi v razumnem roku, ki pa ne sme trajati več kot tri mesece.

(2) Poleg obveze po izplačilu dokazanih neamortiziranih vlaganj koncesionarja, prevzema koncedent tudi obvezo za ustrezno prezaposlitev pri koncesionarju redno zaposlenih delavcev, namenjenih opravljanju gospodarskih javnih služb ter obvezo po povrnitvi nastale dejanske škode in izgubljenega dobička za obdobje do rednega prenehanja koncesijske pogodbe.

XIII. VIŠJA SILA IN SPREMENJENE OKOLIŠČINE

Višja sila

53. člen

(1) Višja sila in druge nepredvidljive okoliščine so izredne, nepremagljive in nepredvidljive okoliščine, ki nastopijo po sklenitvi koncesijske pogodbe in so zunaj volje pogodbenih strank (v celoti tuje pogodbenim strankam). Za višjo silo se štejejo zlasti potresi, poplave ter druge elementarne nezgode, stavke, vojna ali ukrepi oblasti, pri katerih izvajanje gospodarskih javnih služb ni možno na celotnem območju občine ali na njenem delu na način, ki ga predpisuje koncesijska pogodba.

(2) Koncesionar mora v okviru objektivnih možnosti opravljati koncesionirane gospodarske javne službe tudi ob nepredvidljivih okoliščinah, nastalih zaradi višje sile, skladno z izdelanimi načrti ukrepov v primeru nepredvidljivih napak in višje sile za tiste javne službe, kjer so načrti ukrepov predpisani, za ostale javne službe pa skladno s posameznimi programi izvajanja javne službe. O nastopu okoliščin, ki pomenijo višjo silo, se morata stranki nemudoma medsebojno obvestiti in dogovoriti o izvajanju gospodarskih javnih služb v takih pogojih.

(3) V primeru iz prejšnjega odstavka ima koncesionar pravico zahtevati od koncedenta povračilo stroškov, ki so nastali zaradi opravljanja koncesioniranih gospodarskih javnih služb v nepredvidljivih okoliščinah.

(4) V primeru višje sile in drugih nepredvidljivi okoliščin lahko župan poleg koncesionarja aktivira tudi Občinski štab za civilno zaščito ter enote, službe in druge operativne sestave za zaščito, reševanje in pomoč v občini. V tem primeru prevzame Občinski štab za civilno zaščito nadzor nad izvajanjem ukrepov.

Spremenjene okoliščine

54. člen

(1) Če nastanejo po sklenitvi koncesijske pogodbe okoliščine, ki bistveno otežujejo izpolnjevanje obveznosti koncesionarja in to v takšni meri, da bi bilo kljub posebni naravi koncesijske pogodbe nepravilno pogodbeno tveganje prevaliti pretežno ali izključno le na koncesionarja, ima koncesionar pravico zahtevati spremembo koncesijske pogodbe.

(2) Spremenjene okoliščine iz prejšnjega odstavka niso razlog za enostransko prenehanje koncesijske pogodbe. O nastopu spremenjenih okoliščin se morata stranki nemudoma medsebojno obvestiti in dogovoriti o izvajanju koncesijske pogodbe v takih pogojih. Kljub spremenjenim okoliščinam je koncesionar dolžan izpolnjevati obveznosti iz koncesijske pogodbe.

XIV. UPORABA PRAVA IN REŠEVANJE SPOROV

Uporaba prava

55. člen

Za vsa razmerja med koncedentom in koncesionarjem ter koncesionarjem in uporabniki storitev gospodarskih javnih služb se lahko dogovori izključno uporaba pravnega reda Republike Slovenije.

Arbitražna klavzula in prepoved prorogacije tujega sodišča ali arbitraže

56. člen

(1) S koncesijsko pogodbo se lahko dogovori, da je za odločanje o sporih med koncedentom in koncesionarjem pristojna arbitraža, kolikor to ni v nasprotju s pravnim redom.

(2) V razmerjih med koncesionarjem in uporabniki storitev gospodarskih javnih služb ni dopustno dogovoriti, da o sporih iz teh razmerij odločajo tuja sodišča ali arbitraže (prepoved prorogacije tujega sodišča ali arbitraže).

XV. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Urejanja in vzdrževanje javnih tržnic

57. člen

Ob prvi podelitvi koncesije (na podlagi javnega razpisa iz 58. člena) se podeli koncesionarju tudi koncesija dejavnosti urejanja in vzdrževanje javnih tržnic, kot gospodarske javne službe skladno s 13. točko 4. člena odloka o lokalnih gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 30/95 in 9/98).

Do sprejetja odloka o načinu izvajanja javne službe iz 7. člena Zakona o gospodarskih javnih službah se kot predpis za izvajanje dejavnosti iz prvega odstavka uporablja Pravilnik o tržnem redu na tržnici v Krškem in drugih dogovorjenih javnih mestih, z dne 28. 2. 2005 (Uradni list RS, št. 29/05).

Objava javnega razpisa

58. člen

Javni razpis za podelitev koncesije mora biti objavljen najkasneje v 60 dneh po uveljavitvi tega odloka.

Pravice v primeru prenosa dejavnosti na drugega izvajalca

59. člen

V primeru, da izvajalec, ki na območju občine opravlja gospodarske javne službe, ki so predmet tega koncesijskega akta, ne bi uspel pridobiti koncesije, je izbrani koncesionar dolžan zagotoviti zaposlitev pri izvajalcu na dan objave javnega razpisa zaposlenim delavcem, namenjenih opravljanju gospodarskih javnih služb, če za to v 14 dneh po dokončnosti odločbe o izbiri koncesionarja sami izrazijo interes. O tej pravici jih mora koncedent pisno obvestiti.

Derogacijska klavzula

60. člen

Z uveljavitvijo tega odloka prenehajo veljati:

– Odlok o komunalnih dejavnostih Občine Krško (Uradni list RS, št. 30/88);

– Odlok o določitvi predmet in pogojev za opravljanje gospodarske javne službe s podelitvijo koncesije za oskrbe s pitno vodo ter odvajanja in čiščenja odpadnih in padavinskih voda (Uradni list RS, št. 66/96);

– Odlok o določitvi predmet in pogojev za opravljanje gospodarske javne službe s podelitvijo koncesije za dejavnost ravnanje s komunalnimi odpadki in odlaganje ostankov komunalnih odpadkov (Uradni list RS, št. 66/96);

– Odlok o določitvi predmet in pogojev za opravljanje gospodarske javne službe s podelitvijo koncesije za dejavnost urejanja in vzdrževanja pokopališč in pogrebne storitve (Uradni list RS, št. 66/96).

Začetek veljavnosti odloka

61. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-9/2007-O602

Krško, dne 22. marca 2007

Župan
Občine Krško
Franc Bogovič l.r.

KUZMA

1725. Odlok o spremembi in dopolnitvi Odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Kuzma

Na podlagi 2. in 11. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja – ZOFVI–F (Uradni list RS, št. 129/06) in 15. člena Statuta Občine Kuzma (Uradni list RS, št. 21/99, 12/01, 72/02, 90/02, 113/03 in 92/06) je Občinski svet Občine Kuzma na 4. redni seji dne 29. marca 2007 sprejel

O D L O K

o spremembi in dopolnitvi Odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Kuzma

1. člen

V Odloku o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Kuzma (Uradni list RS, št. 11/07, 32/97 in 91/06) se besedilo 13. člena spremeni tako, da se glasi:

»Svet šole šteje devet članov, ki ga sestavljajo:

- trije predstavniki ustanovitelja,
- trije predstavniki delavcev šole,
- trije predstavniki staršev.

Predstavnike ustanovitelja imenuje Občinski svet Občine Kuzma.

Predstavnike delavcev izvolijo delavci šole na neposrednih in tajnih volitvah po postopku in na način kot ga določa zakon, odlok o ustanovitvi zavoda in pravila šole, pri čemer upoštevajo v svoji sestavi dva predstavnika matične šole in enega predstavnika vrtca.

Kandidate predlaga učiteljski zbor, reprezentativni sindikati šole in zbor delavcev.

Volitve so veljavne, če se jih udeleži več kot polovica delavcev šole. Izvoljeni so kandidati, ki so dobili večino glasov delavcev, ki so volili.

Predstavnike staršev imenujejo starši na svetu staršev.«.

2. člen

Določba 1. člena tega odloka se začne uporabljati z iztekom mandata Sveta šole. Do izteka mandata Svet šole deluje v obstoječi sestavi.

3. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 900-2/2007-4

Kuzma, dne 29. marca 2007

Župan
Občine Kuzma
Jožef Škalič l.r.

1726. Pravilnik o enkratni denarni pomoči za novorojenca v Občini Kuzma

Na podlagi 21. in 29. člena Zakona o lokalni samoupravi ZLS-UPB1 (Uradni list RS, št. 100/05 – uradno prečiščeno besedilo) in 15. člena Statuta Občine Kuzma (Uradni list RS, št. 21/99, 12/01, 72/02, 90/02, 113/03 in 92/06) je Občinski svet Občine Kuzma na 4. redni seji dne 29. marca 2007 sprejel

P R A V I L N I K

o enkratni denarni pomoči za novorojenca v Občini Kuzma

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta pravilnik določa upravičence, pogoje in postopek za uveljavljanje dodelitve enkratne denarne pomoči za novorojenca v Občini Kuzma ter višino pomoči.

2. člen

Denarna pomoč je enkratna denarna pomoč živorojenemu otroku, ki se zagotavlja iz sredstev občinskega proračuna in s katero se staršem novorojenega otroka zagotovijo dodatna sredstva za pokrivanje stroškov, ki nastanejo z rojstvom otroka.

II. UPRAVIČENCI IN POGOJI ZA UVELJAVITEV DENARNE POMOČI

3. člen

Upravičenec do denarne pomoči po tem pravilniku je eden od staršev pod pogojem, da sta upravičenec in novorojenec državljana Republike Slovenije in imata na dan rojstva novorojenca stalno prebivališče v Občini Kuzma.

V primeru, da starša živita ločeno, uveljavlja pravico do denarne pomoči tisti od staršev, pri katerem novorojenec dejansko živi, je državljan Republike Slovenije in ima na dan rojstva novorojenca stalno prebivališče v Občini Kuzma.

III. POSTOPEK ZA UVELJAVITEV DENARNE POMOČI

4. člen

Upravičenec uveljavlja pravico do denarne pomoči za novorojenca s pisno vlogo na predpisanem obrazcu in sicer najkasneje v roku šestih mesecev od dneva otrokovega rojstva. Po preteku tega roka pravica do denarne pomoči preneha in se vloga s sklepom zavrže kot prepoznana.

5. člen

Vlogi iz prejšnjega člena je treba priložiti:

- izpisek iz rojstne matične knjige za novorojenca,
- dokazilo o državljanstvu,
- dokazilo o stalnem prebivališču za novorojenca in vlagatelja oziroma potrdilo o skupnem gospodinjstvu,
- fotokopija dokumenta o odprtju osebnega računa vlagatelja ali fotokopijo številke osebnega računa upravičenca.

6. člen

O dodelitvi denarne pomoči se odloči z upravno odločbo Občinske uprave najkasneje v roku 30 dni od prejema popolne vloge. Denarna pomoč se vlagatelju izplača na njegov osebni račun v roku 30 dni po pravnomočnosti odločbe.

Zoper izdano odločbo je dovoljena pritožba v roku petnajstih dni.

Če iz vloge niso razvidne vse okoliščine, ki so podlaga za uveljavitev pravic po določbah tega pravilnika, se vlagatelja pozove na dopolnitev vloge. Kolikor vlagatelj najkasneje v roku 15 dni vloge ne dopolni, se le-ta s sklepom zavrže kot nepopolna.

7. člen

Občinska uprava lahko na podlagi pisnega mnenja patrone sestre ali pristojne službe za socialno delo izjemoma določi, da se namesto denarne pomoči dodeli pomoč novorojencu v materialni obliki, če tako zahtevajo koristi otroka. Znesek te oblike je enak višini zneska enkratne denarne pomoči.

8. člen

Denarna pomoč po tem pravilniku ni prenosljiva na drugo osebo, niti je ni mogoče nameniti v humanitarne ali druge namene.

9. člen

Prejemnik denarne pomoči je dolžan vrniti prejeto pomoč skupaj z zakonitimi zamudnimi obrestmi, če se ugotovi, da jo je prejel na podlagi neresničnih podatkov oziroma v nasprotju z določbami tega pravilnika.

10. člen

Višina denarne pomoči znaša za prvega živorojenega otroka 150,00 EUR, za drugega 200,00 EUR in za tretjega oziroma vsakega naslednjega po 250,00 EUR.

IV. KONČNE DOLOČBE

11. člen

O spremembi višine pomoči odloča Občinski svet Občine Kuzma s sklepom na predlog župana.

12. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. januarja 2007 dalje.

Št. 900-1/2007-5

Kuzma, dne 29. marca 2007

Župan
Občine Kuzma
Jožef Škalič l.r.

1727. Sklep o določitvi ekonomske cene vzgojno varstvenega programa v vrtcu pri Osnovni šoli Kuzma za leto 2007

Na podlagi 30. in 31. člena Zakona o vrtcih (Uradni list RS, št. 100/05, ZVrt-UPB2), 3. in 7. člena Pravilnika o plačilih staršev za programe v vrtcih (Uradni list RS, št. 129/06), 17. in 18. člena Pravilnika o metodologiji za oblikovanje cen programov v vrtcih, ki izvajajo javno službo (Uradni list RS, št. 97/03, 77/05 in 120/05) in 15. člena Statuta Občine Kuzma (Uradni list RS, št. 21/99, 12/01, 72/02, 90/02, 113/03 in 92/06) je Občinski svet Občine Kuzma na 4. redni seji dne 29. marca 2007 sprejel

S K L E P

o določitvi ekonomske cene vzgojno varstvenega programa v vrtcu pri Osnovni šoli Kuzma za leto 2007

1.

Ekonomska cena vzgojno varstvenega programa v Javnem vzgojno-izobraževalnem zavodu Osnovne šole Kuzma – enota vrtca, znaša na otroka za starostno skupino od 3. leta do vstopa v šolo mesečno 292,51 €.

2.

Za dnevne odsotnosti, ko ni zagotovljeno varstvo, se za vsak dan odsotnosti otroka, staršem odšteje odbitek celotne dnevne oskrbnine.

Za dnevne odsotnosti otrok, se staršem od plačila odšteje sorazmerni del prehrane.

Za izostanek do dveh dneh, se odbitek za oskrbnino ne prizna.

3.

Z uveljavitvijo tega sklepa preneha veljati Sklep o določitvi ekonomske cene vzgojno varstvenega programa v vrtcu pri Osnovni šoli Kuzma (Uradni list RS, št. 137/06).

4.

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. aprila 2007 dalje.

Št. 900-2/2007-1

Kuzma, dne 29. marca 2007

Župan
Občine Kuzma
Jožef Škalič l.r.

1728. Sklep o imenovanju Občinske volilne komisije Občine Kuzma

Na podlagi 38. člena Zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 22/06 – ZLV-UPB2 in 70/06 – odločba US) in 23. člena Statuta Občine Kuzma (Uradni list RS, št. 21/99, 12/01, 72/02, 90/02, 113/03 in 92/06) je Občinski svet Občine Kuzma na 4. redni seji dne 29. marca 2007 sprejel

S K L E P

o imenovanju Občinske volilne komisije Občine Kuzma

1.

V Občinsko volilno komisijo Občine Kuzma se imenujejo:

1. Marija Pelcar, roj. 1969, Vaneča 78a, predsednica komisije,
2. Barbara Zelko, roj. 1972, Moščanci 34, namestnica predsednice,
3. Drago Šafer, roj. 1961, Kuzma 33, član,
4. Melita Kisilak, roj. 1972, Dolič 149a, namestnica člana,
5. Franc Bunderla, roj. 1982, Matjaševci 31, član,
6. Zdenka Andrejek, roj. 1965, Trdkova 76, namestnica člana,
7. Štefan Recek, roj. 1973, Gornji Slaveči 108, član,
8. Stanislav Hajdinjak, roj. 1975, Dolič 92, namestnik člana.

2.

Mandat občinske volilne komisije traja štiri leta.

3.

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 900-2/2007-3

Kuzma, dne 29. marca 2007

Župan
Občine Kuzma
Jožef Škalič l.r.

1729. Razveljavitev Sklepa o določitvi izvajalca javne službe odvajanja in čiščenja komunalne odpadne in padavinske vode na območju Občine Kuzma

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (ZLS-UPB1, Uradni list RS, št. 100/05), in 15. člena Statuta Občine Kuzma (Uradni list RS, št. 21/99, 12/01, 72/02, 90/02, 113/03 in 92/06), je Občinski svet Občine Kuzma na 4. redni seji dne 29. marca 2007 sprejel naslednjo

RAZVELJAVITEV

Sklep o določitvi izvajalca javne službe odvajanja in čiščenja komunalne odpadne in padavinske vode na območju Občine Kuzma, ki je bil objavljen v Uradnem listu Republike Slovenije št. 19/2007, stran 2416, z dne 2. 3. 2007, se razveljavi.

Št. 354-1/2007-25
Kuzma, dne 29. marca 2007

Župan
Občine Kuzma
Jožef Škalič l.r.

LENDAVA

1730. Odlok o proračunu Občine Lendava za leto 2007

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 100/05 – UPB), 29. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01, 30/02, 56/02 in 110/02) in 17. člena Statuta Občine Lendava (Uradni list RS, št. 26/99, 119/00, 69/02 in 69/06) je Občinski svet Občine Lendava na 1. izredni seji dne 2. aprila 2007 sprejel

ODLOK

o proračunu Občine Lendava za leto 2007

1. SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen

S tem odlokom se za Občino Lendava za leto 2007 določajo proračun, postopki izvrševanja proračuna ter obseg zadolževanja in poroštve občine in javnega sektorja na ravni občine (v nadaljnjem besedilu: proračun).

2. VIŠINA SPLOŠNEGA DELA PRORAČUNA IN STRUKTURA POSEBNEGA DELA PRORAČUNA

2. člen

V splošnem delu proračuna so prikazani prejemki in izdatki po ekonomski klasifikaciji na ravni podkontov.

Splošni del proračuna se na ravni podskupin kontov se določa v naslednjih zneskih:

v EUR

A. BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV	
Skupina/Podskupina kontov	Proračun leta 2007
I. SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74)	11.120.389
TEKOČI PRIHODKI (70+71)	7.254.411

70	DAVČNI PRIHODKI	6.470.111
	700 Davki na dohodek in dobiček	5.309.111
	703 Davki na premoženje	970.000
	704 Domači davki na blago in storitve	191.000
71	NEDAVČNI PRIHODKI	784.300
	710 Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	119.800
	711 Takse in pristojbine	11.500
	712 Denarne kazni	23.000
	713 Prihodki od prodaje blaga in storitev	400.000
	714 Drugi nedavčni prihodki	230.000
72	KAPITALSKI PRIHODKI	280.000
	720 Prihodki od prodaje osnovnih sredstev	10.000
	722 Prihodki od prodaje zemljišč in nematerialnega premoženja	270.000
73	PREJETE DONACIJE	65.325
	730 Prejete donacije iz domačih virov	65.325
74	TRANSFERNI PRIHODKI	3.520.653
	740 Transferni prihodki iz drugih javnofinancijskih institucij	1.855.381
	741 Prejeta sredstva iz drž. proračuna iz sredstev proračuna EU	1.665.272
	II. SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43)	11.716.855
40	TEKOČI ODHODKI	2.958.284
	400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	712.670
	401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	110.472
	402 Izdatki za blago in storitve	1.832.142
	403 Plačila domačih obresti	79.000
	409 Rezerve	224.000
41	TEKOČI TRANSFERI	3.272.240
	410 Subvencije	131.250
	411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	1.232.720
	412 Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	254.370
	413 Drugi tekoči domači transferi	1.653.900
42	INVESTICIJSKI ODHODKI	5.384.027
	420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	5.384.027
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI	102.304
	431 Invest. transferi prav. in fiz. osebam, ki niso pror. uporabniki	102.304
	III. PRORAČUNSKI PRIMANJKLJAJ (II.–I.)	–596.466
B.	RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
	Skupina/Podskupina kontov	Proračun leta 2007
	IV. PREJETA VRAČILA DANIH POŠOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV	64.000
75	PREJETA VRAČILA DANIH POŠOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV	64.000
	751 Prodaja kapitalskih deležev	64.000
	V. DANA POŠOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	–
44	DANA POŠOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	–
	VI. PREJETA MINUS DANA POŠOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV (IV.–V.)	64.000

C. RAČUN FINANCIRANJA		
	Skupina/Podskupina kontov	Proračun leta 2007
	VII. ZADOLŽEVANJE (500)	–
50	ZADOLŽEVANJE	–
	500 Domače zadolževanje	–
	VIII. ODPLAČILO DOLGA (550)	172.900
55	ODPLAČILO DOLGA	172.900
	550 Odplačilo domačega dolga	172.900
	IX. ZMANJŠANJE DENARNIH SREDSTEV NA RAČUNU (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.)	–705.366
	X. NETO ZADOLŽEVANJE (VII.-VIII.)	–172.900
	XI. NETO FINANCIRANJE (VI.+VII.-VIII.-IX.)=–III.	596.466
	STANJE SREDSTEV NA RAČUNU 31. 12. 2006	1.179.908
	STANJE SREDSTEV NA RAČUNU 31. 12. 2007	474.542

Posebni del proračuna sestavljajo finančni načrti neposrednih uporabnikov ki so razdeljeni na naslednje programske dele: področja proračunske porabe, glavne programe in podprograme, predpisane s programsko klasifikacijo izdatkov občinskih proračunov. Podprogram je razdeljen na proračunske postavke in podkonte, določene s predpisanim kontnim načrtom.

Posebni del proračuna do ravni proračunskih postavk - podkontov in Načrt razvojnih programov sta prilogi k temu odloku in se objavita na spletni strani Občine Lendava.

Načrt razvojnih programov sestavljajo projekti.

3. POSTOPKI IZVRŠEVANJA PRORAČUNA

3. člen

Proračun se izvršuje na ravni proračunske postavke – podkonta.

Poleg namenskih prihodkov, določenih v prvem odstavku 43. člena Zakona o javnih financah, so namenski prihodki proračuna prejemki, ki so vplačani v proračun in zahtevajo sorazmeren odhodek. O razporeditvi namenskih prejemkov na proračunske postavke odloča župan.

4. člen

Osnova za prerazporejanje pravic porabe je zadnji sprejeti proračun, spremembe proračuna ali rebalans proračuna.

O prerazporeditvah pravic porabe v posebnem delu proračuna za leto 2007 odloča župan z naslednjimi omejitvami:

- v okviru posameznega podprograma neomejeno
- med posameznimi podprogrami v okviru enega programa do višine 15% posameznega programa
- med glavnimi programi v okviru enega področja porabe do višine 5% sredstev posameznega področja porabe
- med področji porabe do višine 3% vseh planiranih odhodkov iz bilance prihodkov in odhodkov.

O izvršenih prerazporeditvah župan dvakrat letno poroča občinskemu svetu in sicer za prvih šest mesecev v mesecu septembru in z zaključnim računom za leto 2007 za celotno obdobje.

5. člen

Občina Lendava lahko v tekočem letu razpiše javno naročilo za celotno vrednost projekta, ki je vključen v načrt razvojnih programov, če so zanj načrtovane pravice porabe na proračunskih postavkah v sprejetem proračunu.

Skupni obseg prevzetih obveznosti, ki bodo zapadle v plačilo v prihodnjih letih za investicijske odhodke ter investicijske transfere ne sme presegati 75% pravic porabe v sprejetem finančnem načrtu, od tega:

- v letu 2008 – 60% navedenih pravic
- v ostalih prihodnjih letih – 40% navedenih pravic.

Skupni obseg prevzetih obveznosti, ki bodo zapadle v plačilo v prihodnjih letih za blago in storitve in za tekoče transfere, ne sme presegati 25% pravic porabe v sprejetem finančnem načrtu.

Omejitve iz prvega in drugega odstavka tega člena ne veljajo za prevzemanje obveznosti z najemnimi pogodbami in prevzemanje obveznosti za dobavo električne energije, telefona, vode, komunalnih storitev in drugih storitev, potrebnih za operativno delovanje neposrednega uporabnika.

Prevzete obveznosti iz tega člena se načrtujejo v finančnem načrtu in načrtu razvojnih programov v prevzetih obdobjih.

Ožji deli občine ne smejo začeti postopka javnega naročanja ter sklepati pogodbe ki presegajo 5.000,00 EUR brez pisnega soglasja župana.

6. člen

Proračunska rezerva se v letu 2007 oblikuje v višini 4.000,00 EUR. O uporabi sredstev proračunske rezerve za namene iz drugega odstavka 49. člena Zakona o javnih financah v posameznem primeru do višine 10.000,00 EUR odloča župan in o tem s pisnimi poročili obvešča občinski svet.

7. člen

Če so izpolnjeni pogoji iz tretjega odstavka 77. člena Zakona o javnih financah, lahko župan dolžniku do višine 5.000,00 EUR odpiše oziroma delno odpiše plačilo dolga.

4. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

8. člen

V obdobju začasnega financiranja Občine Lendava v letu 2008, če bo začasno financiranje potrebno, se uporablja ta odlok in sklep o določitvi začasnega financiranja.

9. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 410-0153/2007-ba

Lendava, dne 2. marca 2007

Župan – Polgármester
Občine Lendava
mag. Anton Balažek l.r.

LITJIA

1731. Sklep o ukinitvi statusa grajenega javnega dobra

Na podlagi Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 100/05 – uradno prečiščeno besedilo), Zakona o graditvi objektov (Uradni list RS, št. 102/04 – uradno prečiščeno besedilo) ter 16. člena Statuta Občine Litija (Uradni list RS, št. 18/04, 33/06 in 139/06) je Občinski svet Občine Litija na nadaljevanju 5. redne seje dne 27. 3. 2007 sprejel

SKLEP

o ukinitvi statusa grajenega javnega dobra

I.

S tem sklepom se na nepremičnini s parc. št. 2426/1, pot v izmeri 22215 m² k.o. Polšnik, na nepremičnini s parc.

št. 1780, pot v izmeri 3149 m² k.o. Konjšica, s parc. št. 1582, pot v izmeri 2942 m², k.o. Kresniški vrh, s parc. št. 1581, pot v izmeri 1514m², k.o. Kresniški vrh, s parc. št. 1585/4, pot v izmeri 19m², k.o. Hotič, s parc. št. 1610/2, pot v izmeri 3m², k.o. Hotič in s parc. št. 1536, pot v izmeri 2841m², k.o. Hotič ukine status javnega dobra.

II.

Nepremičnine s parc. št. 2426/1, pot v izmeri 22215m² k.o. Polšnik, s parc. št. 1780, pot v izmeri 3149 m² k.o. Konjšica, s parc. št. 1582, pot v izmeri 2942 m², k.o. Kresniški vrh, s parc. št. 1581, pot v izmeri 1514m², k.o. Kresniški vrh, s parc. št. 1585/4, pot v izmeri 19m², k.o. Hotič, s parc. št. 1610/2, pot v izmeri 3m², k.o. Hotič in s parc. št. 1536, pot v izmeri 2841m², k.o. Hotič postanejo lastnina Občine Litija.

III.

Sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Šifra 466-31/2004,
478-29/2006,
478-22/2006
in 7113-57/2006
Litija, dne 27. marca 2007

Župan
Občine Litija
Franci Rokavec l.r.

LJUBLJANA

1732. Program priprave Občinskega lokacijskega načrta za ureditveno območje športno-rekreativnega parka Leona Štuklja

Na podlagi drugega odstavka 27. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02, 8/03 in 58/03 – ZZK-1) in 51. člena Statuta Mestne občine Ljubljana (Uradni list RS, št. 26/01 in 28/01) sprejemam

**PROGRAM PRIPRAVE
Občinskega lokacijskega načrta za ureditveno območje športno-rekreativnega parka Leona Štuklja**

1. člen

(predmet programa)

S tem programom priprave se podrobneje določajo predmet in programska izhodišča, vsebina strokovnih podlag, način pridobitve strokovnih rešitev in geodetskih podlag za pripravo Občinskega lokacijskega načrta za ureditveno območje športno-rekreativnega parka Leona Štuklja (v nadaljevanju: OLN), subjekte, ki sodelujejo pri pripravi OLN, ter roke priprave posameznih faz OLN.

2. člen

(ocena stanja, razlogi in pravna podlaga)

1. Ocena stanja, urbanistična dokumentacija in razlogi za pripravo OLN

Območje OLN je po dolgoročnem planu namenjeno parkovnim, športnim in rekreacijskim površinam. Obravnavano območje je urejeno z Odlokom o prostorskih ureditvenih pogojih za plansko celoto B3 Savsko naselje (Uradni list SRS, št. 27/87, 15/89, in Uradni list RS, št. 27/92, 63/99), z Odlokom o prostorskih ureditvenih pogojih za plansko celoto B4 Stožice

– Tomačevo (Uradni list SRS, št. 27/87, 15/89 in Uradni list RS, št. 27/92, 49/95, 63/99), z Odlokom o prostorskih ureditvenih pogojih za območji urejanja BS 4/2 Stožice in BK 4/2 kmetijske površine (Uradni list RS, št. 5/94, 11/94, 34/96), z Odlokom o prostorskih ureditvenih pogojih za del območja urejanja BS 2/5 Nove Stožice (Uradni list RS, št. 37/00) in z Odlokom o lokacijskem načrtu za Štajersko cesto med severno mestno obvoznico in Linhartovo cesto – BT 3/1 (Uradni list RS, št. 72/98).

Za območje OLN je značilno degradirano območje gramoznice SCT, d.d., ki je na jugu obdano z vrtičkarskim območjem, na severozahodu pa s preostalimi kmetijskimi površinami. Preko območja gramoznice poteka tudi del trase predvidene Štajerske vpadnice.

Po obstoječih prostorskih ureditvenih pogojih izgradnja športno-rekreativnega parka ni dopustna, zato je treba izdelati nov prostorski akt. Načrtovana nova ureditev območja OLN bo sanirala in reaktivirala degradirano industrijsko območja opuščene gramoznice in s celovito urbanistično rešitvijo programsko in oblikovno zaokrožila sorazmerno velik odprt prostor med predvidenim študentskim naseljem in rekreacijskem zaledjem mesta ob reki Savi.

2. Pravna podlaga

Pravna podlaga za pripravo OLN sta Zakon o urejanju prostora (v nadaljevanju: ZUreP-1) in Dolgoročni plan občin in mesta Ljubljane za obdobje 1986–2000 za območje Mestne občine Ljubljana (Uradni list SRS, št. 11/86, in Uradni list RS, št. 23/91, 71/93, 62/94, 33/97, 72/98, 13/99, 26/99, 28/99, 41/99, 79/99, 98/99, 31/00, 36/00, 59/00, 75/00, 37/01, 63/02, 52/03, 70/03-odločba US, 64/04, 69/04, 79/04-3477, 5/06-155).

3. člen

(predmet in programska izhodišča OLN)

1. Predmet OLN

Predmet OLN je celovita programska in prostorska ureditev območja OLN, določitev lokacijskih pogojev za novogradnje, zunanje ureditve in izgradnja potrebne prometne, komunalne in energetske infrastrukture športno-rekreativnega parka.

2. Programska izhodišča OLN

V urbanistični podobi Ljubljane predstavlja obravnavano območje iztek povezave odprtega prostora, ki poteka iz mestnega središča preko parka Navje proti severovzhodnemu zaledju mesta. Programska zasnova bo v tem smislu skozi celotno območje ohranjala zelen koridor, ki povezuje območje urejanja preko obvoznice s hipodromom in reko Savo. Pri ureditvi območja bo v največji možni meri upoštevan pomen zelenega klina v ambientalnem in okoljskem smislu. Ohranijo se prezračevalni koridorji, vedute proti Ljubljanskemu gradu, Šmarni gori in Kamniškimi Alpam ter sprehajalni koridorji.

2.1. Pozidava

Na obravnavanem območju je predvidena ureditev športno rekreativnega parka s stadionom za 16.000 obiskovalcev z možnostjo povečanja in z večnamensko športno dvorano za 12.000 obiskovalcev s spremljevalnim programom. V sklopu športnih objektov se uredi spremljajoči trgovsko-poslovni program, ki obsega poleg trgovskih, poslovnih, gostinskih in drugih dejavnosti tudi motel. Obseg spremljajočega programa bo opredeljen na podlagi strokovnih podlag. Osnovni program je možno nadgraditi s pristoječimi, rekreacijskimi in drugimi dejavnostmi v parkovno urejenem okolju. Objekti se locirajo tako, da je celotni program razporejen znotraj območja urejanja BR 3/3 znotraj robov in na nivoju gramoznice, tako da ne obremenjuje zgoščene pozidave soseske BS 3 v neposredni bližini. Kot sestavni del parkovne ureditve se uredijo zunanja športna igrišča in pomožno nogometno igrišče za trening. Ostale površine športno-rekreativnega parka se namenijo ureditvi zelenih površin. Zasnova ureditve v prečni smeri naj ohranja zeleno okolje POT-i med Vojkovo cesto in Žalami. Za realizacijo predlagane ureditve je treba odstraniti vse obstoječe objekte v območju nekdanje gramoznice.

2.2. Promet

Predvidena izgradnja športno-rekreativnega parka zahteva prilagoditev vseh obodnih obstoječih in predvidenih prometnic, ker bo prišlo do sprememb prometnega omrežja, hkrati pa tudi do izgradnje potrebnega komunalnega omrežja.

Prometna navezava ureditvenega območja bo preko obstoječih obodnih cest in nove Štajerske ceste. Ta je zasnovana kot štiripasovnica z vmesno zelenico in bo povezovala krožišče na severni ljubljanski obvoznici s krožiščem pred Žalami. Obodne ceste se bodo preuredile na podlagi izdelanih strokovnih podlag in v skladu s potrebami novega programa in smernicami nosilcev urejanja prostora tako, da se uredi posebni dovoz s Štajerske ceste in Vojkove ceste ter uvozna cesta s severne obvoznice.

Parkiranje se uredi na terenu in pod objekti. Dodatno parkiranje se uredi na parkirnih površinah vzdolž Vojkove ceste in bo namenjeno tudi potrebam stanovanjske soseske na drugi strani ceste. Pri zagotavljanju parkirnih mest za novozgrajene površine je treba upoštevati naslednje normative:

- 1 parkirno mesto/6 gledalcev (priporočilo FIFA-e),
- 1 parkirno mesto za avtobus/120 gledalcev (priporočilo FIFA-e),
- 1 parkirno mesto/30 m² neto poslovne površine,
- 1 parkirno mesto/4 sedeže ali 1 m točilnega pulta v gostinskem lokalu,
- 1 parkirno mesto/2–6 postelj v objektih s prenočišči.

Uredi se tudi posebna parkirna cona za avtobuse.

Na novi Štajerski cesti se uredijo še avtobusna postajališča za mestni in primestni avtobusni promet.

V strokovnih podlagah se preveri možnost poglobitve poteka Štajerske ceste, tako da se zagotovi premostitev POT-i v njenem sedanjem nivoju.

Kvaliteten element v urbanistični zasnovi naj predstavlja tudi brv za pešce, ki preko severne obvoznice ohranja zveznost savskega zelenega klina z obsavsko krajino.

V bližini stadiona se uredi primerna površina za pristajališče helikopterjev.

Predvidena prometna ureditev in ureditev heliporta bosta preverjeni in dopolnjeni s smernicami nosilcev urejanja prostora in z usmeritvami strokovnih podlag.

2.3. Komunalna ureditev

Prek severnega dela območja potekata dva daljnovoda 35 kV z 20 m rezervatom ter preko skrajnega vzhodnega dela območja daljnovod 110 kV s 30 m rezervatom. V okviru komunalne ureditve se predvidi kabliranje, predstavitev ter nove komunalne ureditve.

Za igralne travnate površine se uredi še sistem recikliranja vode ter uporaba interne čistilne naprave.

Predvidena komunalna ureditev bo preverjena in dopolnjena s smernicami nosilcev urejanja prostora.

2.4. Varovanje okolja

Na podlagi Odločbe Republike Slovenije, Ministrstva za okolje in prostor št. 35409-327/2006 z dne 6. 12. 2006 je treba za območje urejanja izvesti postopek celovite presoje vplivov na okolje.

Za območje OLN je treba upoštevati določila Uredbe o vodovarstvenem območju za vodno telo vodonosnika Ljubljanskega polja – II. varstveni pas (Uradni list RS, št. 120/04, 7/06) in Uredbe o območju vodonosnika Ljubljanskega polja in njegovega hidrografskega zaledja, ogroženega zaradi fitofarmacevtskih sredstev in lahkohlapnih kloriranih ogljikovodikov (Uradni list RS, št. 102/03).

Preveri se osončenje novih objektov in posledice izgradnje novih objektov glede na osončenje obstoječe zazidave. Vpliv na okolje se omili s poglobitvijo novogradnje na nivo izkopa gramoznice (–9 m).

Območje OLN naj ohranja prezračevalni koridor, zato mora porazdelitev novogradenj upoštevati glavno smer cirkulacije vetrov (sever-jug).

Stopnja zaščite pred hrupom ter dodatni posegi in merila za varovanje pred prekomernim hrupom, pogoji za zagotovitev čistosti zraka in ostali ukrepi in posegi za varovanje okolja se predvidijo v skladu s smernicami nosilcev urejanja prostora in z merili in pogoji, določenimi s predpisi.

2.5. Varovanje naravne in kulturne dediščine

Za območje OLN velja Odlok o razglasitvi Poti spominov in tovarištva za zgodovinski spomenik (Uradni list RS, št. 17/85), Odlok o določitvi »Poti spominov in tovarištva« za spomenik skupnega pomena za mesto Ljubljana (Uradni list RS, št. 3/88) in Pravilnik o določitvi in varstvu naravnih vrednot (Uradni list RS, št. 111/04), ki POT vrednotijo kot naravni in kulturni spomenik. Ob robu območja se nahaja krajinsko pomemben hrastov gozdčiček.

2.6. Ostale usmeritve

Določi se etapnost posegov. Brežine gramoznice se v prvih etapah uredijo tako, da je teren pripravljen za vse kasnejše posege na območju. Opredeli se pogoje za obrambo ter varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami.

4. člen

(ureditveno območje OLN)

Ureditveno območje OLN zajema površine območja urejanja BR 3/3 Novi stadion in dele območij urejanja BT 3/2 Štajerska cesta med severno mestno obvoznico in Linhartovo cesto, BT 4/1 Obvoznica, BR 4/1 Hipodrom, BS 4/2 Stožice in BS 2/5 Nove Stožice. Ureditveno območje omejujejo na severu poglobljena severna obvoznica, na vzhodu predvidena trasa Štajerske ceste med severno mestno obvoznico in krožiščem pri Žalah, na zahodu Vojkova cesta ter na jugu trasa POT-i. Velikost območja OLN je cca 330.000 m². Ureditveno območje se v fazi izdelave dokumenta lahko spremeni.

5. člen

(nosilci urejanja prostora)

Nosilci urejanja prostora, ki dajejo smernice, in drugi udeleženci, ki bodo sodelovali pri pripravi prostorskega akta:

1. Javno podjetje Vodovod – Kanalizacija, d.o.o. (Področje oskrbe z vodo, Področje odvajanja odpadnih voda),
 2. Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije, Območna enota Ljubljana,
 3. Zavod Republike Slovenije za varstvo narave, Območna enota Ljubljana,
 4. Mestna Občina Ljubljana, Mestna Uprava, Oddelek za gospodarske javne službe in promet,
 5. Republika Slovenija, Ministrstvo za okolje in prostor, Agencija Republike Slovenije za okolje, Urad za upravljanje z vodami,
 6. Elektro Ljubljana, javno podjetje za distribucijo električne energije, d.d., DE Ljubljana mesto,
 7. Javno podjetje Energetika Ljubljana, d.o.o. (Oskrba s plinom, Daljinska oskrba s toplotno energijo),
 8. Republika Slovenija, Ministrstvo za obrambo, Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje,
 9. Telekom Slovenije, d.d.,
 10. Republika Slovenija, Ministrstvo za promet, Direkcija Republike Slovenije za ceste,
 11. Družba za avtoceste Republike Slovenije d.d.,
 12. Snaga Javno podjetje d.o.o.,
 13. Javna razsvetljava d.d., Ljubljana.
- Ostali sodelujoči:
14. Mestna Občina Ljubljana, Mestna Uprava, Oddelek za gospodarjenje z zemljišči,
 15. Mestna Občina Ljubljana, Mestna Uprava, Oddelek za predšolsko vzgojo, izobraževanje in šport,
 16. Mestna Občina Ljubljana, Mestna Uprava, Oddelek za gospodarske dejavnosti in turizem,
 17. Ministrstvo za promet, Direktorat za civilno letalstvo.

V postopek se lahko vključijo tudi drugi nosilci urejanja prostora, če se v okviru priprave dokumenta ugotovi, da so za

načrtovanje predvidene prostorske ureditve potrebne njihove smernice.

6. člen

(potrebne strokovne podlage)

Za izdelavo OLN se kot strokovne podlage uporabijo variantne rešitve urbanistično arhitektonske ureditve in ostala gradiva, ki so bila že izdelana za obravnavano območje. Dopolnijo se tako, da vsebujejo:

1. Analiza obstoječega stanja širšega in ožjega območja z usmeritvami oziroma izhodišči za izdelavo OLN:

a) strokovne podlage in usmeritve za izdelavo OLN o naravnih lastnostih: geomorfoloških, hidroloških, seizmičnih in klimatskih lastnostih;

b) strokovne podlage in usmeritve za izdelavo OLN o ustvarjenih razmerah:

– vplivi, povezave in soodvisnosti s sosednjimi območji,
– krajinske značilnosti območja, pomembne vedute, razčlenitev in prikaz omejitev glede razvojnih možnosti, parkovne površine ipd.,

– prometna ureditev,

– komunalna ureditev,

– kulturna dediščina,

– naravne vrednote,

– parcelacija in lastništvo oziroma pravica uporabe in razpolaganja z objekti in zemljišči.

2. Kot podlago za izdelavo OLN se izdelata tudi:

– urbanistične in arhitekturne rešitve z razpisom ponudbenega natečaja za izbiro najugodnejšega ponudnika za izgradnjo objektov in ureditev območja;

– presoja že izdelane prometne študije širšega in ožjega območja;

– programsko-idejna zasnova komunalnih vodov;

– geomehansko in hidrogeološko poročilo;

– predinvesticijska študija;

– morebitne druge dodatne ekspertize in poročila.

V skladu z zahtevami nosilcev urejanja prostora se po potrebi opredelijo še druge strokovne podlage.

7. člen

(način pridobitve strokovnih rešitev)

Za območje OLN bodo pridobljene strokovne rešitve celovite urbanistično-arhitektonske zasnove različnih avtorjev z razpisom ponudbenega natečaja za izbiro najugodnejšega ponudnika za izgradnjo objektov in ureditev območja. Vse rešitve morajo upoštevati določila, ugotovitve in usmeritve strokovnih podlag in tako predstavljati celovito urbanistično rešitev območja OLN.

8. člen

(način pridobitve geodetskih podlog)

Digitalni geodetsko-katastrski načrt pridobi Mestna občina Ljubljana, Mestna Uprava, Oddelek za urbanizem iz uradne evidence Geodetske uprave Republike Slovenije. Mestna občina Ljubljana pridobi še reambuliran posnetek, ki mora biti uradno potrjen. Geodetski načrt mora vsebovati tudi kote vencev obstoječe zazidave ob območju, kjer bo pridobljena celovita urbanistično-arhitektonska zasnova.

9. člen

(roki za pripravo OLN)

Sprejem predloga OLN je predviden konec leta 2007 oziroma začetek leta 2008. Upoštevani so minimalni okvirni roki.

10. člen

(obveznosti v zvezi s financiranjem OLN)

Naročnik in plačnik izdelave OLN je Mestna občina Ljubljana.

11. člen

(začetek veljavnosti)

Ta program se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati naslednji dan po objavi.

Št. 478-28/2006-12

Ljubljana, dne 23. marca 2007

Župan

Mestne občine Ljubljana

Zoran Jankovič i.r.

1733. Odlok o programu opremljanja za stanovanjsko naselje Koseze

Na podlagi 139. in 141. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02, 8/03 – popravek in 58/03 – ZZK-1), 5., 6. in 19. člena Uredbe o vsebini programa opremljanja zemljišč za gradnjo (Uradni list RS, št. 117/04 in 74/05) ter 27. člena Statuta Mestne občine Ljubljana (Uradni list RS, št. 26/01 in 28/01) je Mestni svet Mestne občine Ljubljana na 4. seji dne 26. 3. 2007 sprejel

ODLOK

o programu opremljanja za stanovanjsko naselje Koseze

I. UVODNE DOLOČBE

1. člen

S tem odlokom se sprejme program opremljanja zemljišč za gradnjo za Stanovanjsko naselje Koseze (v nadaljevanju: program opremljanja), ki ga je izdelalo projektantsko podjetje LUZ d.o., Verovškova 64, Ljubljana, št. projekta 5722.

2. člen

Program opremljanja vsebuje:
– prikaz obstoječe in predvidene komunalne infrastrukture,
– investicije v gradnjo komunalne infrastrukture,
– podlage za odmero komunalnega prispevka.

3. člen

Program opremljanja zajema tudi zasnovo omrežja za distribucijo električne energije in zasnovo telekomunikacijskega omrežja, ki nista lokalni gospodarski javni infrastrukturi, in stroški izgradnje niso zajeti v stroških investicij.

II. PRIKAZ OBSTOJEČE IN PREDVIDENE KOMUNALNE INFRASTRUKTURE

4. člen

Obstoječa komunalna infrastruktura in predvidena komunalna infrastruktura sta prikazani v grafičnih prilogah programa opremljanja.

III. INVESTICIJE V GRADNJO KOMUNALNE INFRASTRUKTURE

5. člen

Skupni stroški investicije za gradnjo komunalne infrastrukture so:

Komunalna infrastruktura	stroški (EUR brez DDV)
Ceste in javna razsvetljava	705.515,56
Vodovodno omrežje	34.449,42
Kanalizacijsko omrežje	198.761,75
Plinovodno omrežje	26.055,75
Vročevodno omrežje	77.004,05
Javne površine	26.596,01
Skupaj	1.068.382,55

IV. PODLAGE ZA ODMERO KOMUNALNEGA PRISPEVKA

6. člen

Podlage za odmero komunalnega prispevka so:

1. obračunska območja posameznih vrst komunalne infrastrukture,
2. obračunski stroški investicij v novo komunalno infrastrukturo,
3. obračunski stroški za obstoječo komunalno infrastrukturo,
4. skupni obračunski stroški,
5. podrobnejša merila,
6. gradbena parcela in neto tlorisne površine objekta.

1. Obračunska območja posameznih vrst komunalne infrastrukture

7. člen

(1) Obračunsko območje investicije v vodovodno, kanalizacijsko, plinovodno, vročevodno omrežje in javne površine je enako ureditvenemu območju Stanovanjskega naselja Koseze. Obračunsko območje investicije v cestno omrežje zajema ureditveno območje Stanovanjskega naselja Koseze in obstoječe objekte ob Ledarski cesti s hišnimi številkami 11, 13, 15, 17, 17a, 17b.

(2) Obračunska območja za obstoječo sekundarno komunalno infrastrukturo so vsa obračunska območja z oznako 9. Obračunska območja za obstoječo primarno komunalno infrastrukturo so vsa obračunska območja z oznako MOL – mesto.

(3) Obračunska območja iz drugega odstavka tega člena so določena na podlagi strokovnih podlag za določitev obračunskih stroškov za obstoječo komunalno infrastrukturo: Določitev obračunskih območij in izračun nadomestitvenih stroškov, LUZ d.d., Verovškova 64, Ljubljana, avgust 2005.

2. Obračunski stroški investicij v novo komunalno infrastrukturo

8. člen

(1) Obračunski stroški investicij za Stanovanjsko naselje Koseze znašajo:

Komunalna infrastruktura	stroški (EUR brez DDV)
Ceste in javna razsvetljava	556.244,72
Vodovodno omrežje	34.449,42
Kanalizacijsko omrežje	159.435,32
Plinovodno omrežje	26.055,75
Vročevodno omrežje	77.004,05
Javne površine	26.596,01
Skupaj	879.785,27

(2) Obračunski stroški investicij za obstoječe objekte ob Ledarski cesti s hišnimi številkami 11, 13, 15, 17, 17a, 17b znašajo:

Komunalna infrastruktura	stroški (EUR brez DDV)
Ceste in javna razsvetljava	6.975,23
Skupaj	6.975,23

(3) Razliko do skupnega stroška investicije iz 5. člena tega odloka v višini 181.622,05 EUR brez DDV za del investicije v cestno in kanalizacijsko omrežje je potrebno pokriti iz drugih virov financiranja.

3. Obračunski stroški za obstoječo komunalno infrastrukturo

9. člen

(1) Stroški na enoto gradbene parcele in neto tlorisne površine so:

Komunalna infrastruktura	Strošek na m ² gradbene parcele za obstoječo primarno infrastrukturo (EUR/m ²)	Strošek m ² gradbene parcele za obstoječo sekundarno infrastrukturo (EUR/m ²)
Ceste in javna razsvetljava	9,57	16,46
Vodovodno omrežje	2,82	5,49
Kanalizacijsko omrežje	3,64	12,19
Vročevodno omrežje	8,31	4,58
Plinovodno omrežje	3,27	3,25
Javne površine	3,36	8,49
Ceste in javna razsvetljava	10,24	10,20
Vodovodno omrežje	2,94	3,20
Kanalizacijsko omrežje	3,07	6,78
Vročevodno omrežje	3,57	1,60
Plinovodno omrežje	2,66	1,76
Javne površine	3,52	4,95

(2) Stanovanjskemu naselju Koseze se določijo obračunski stroški za obstoječo cestno, vodovodno, kanalizacijsko, vročevodno omrežje ter javne površine.

(3) Obračunski stroški za obstoječo komunalno infrastrukturo za Stanovanjsko naselje Koseze znašajo:

Komunalna infrastruktura	Obračunski stroški za obstoječo primarno kom. inf. (EUR brez DDV)	Obračunski stroški za obstoječo sekundarno kom. inf. (EUR brez DDV)	Obračunski stroški za obstoječo primarno in sekundarno kom. inf. (EUR brez DDV)
Ceste in javna razsvetljava	125.169,14	0,00	125.169,14
Vodovodno omrežje	36.134,28	11.091,64	47.225,91
Kanalizacijsko omrežje	31.685,84	0,00	31.685,84
Plinovodno omrežje	0,00	0,00	0,00
Vročevodno omrežje	47.361,45	0,00	47.361,45
Javne površine	34.233,41	31.335,26	65.568,68
Skupaj	274.584,12	42.426,90	317.011,02

(4) Obstoječim objektom se ne določijo stroški za obstoječo komunalno infrastrukturo.

4. Skupni obračunski stroški

10. člen

(1) Vsota obračunskih stroškov iz 8. člena in 9. člena so skupni obračunski stroški, ki so podlaga za odmero komunalnega prispevka.

(2) Skupni obračunski stroški za Stanovanjsko naselje Koseze znašajo:

Komunalna infrastruktura	Obračunski stroški za obstoječo komunalno infrastrukturo (EUR brez DDV)	Obračunski stroški investicij v novo komunalno infrastrukturo (EUR brez DDV)	Skupni obračunski stroški (EUR brez DDV)
Ceste in javna razsvetljava	125.169,14	556.244,72	681.413,85
Vodovodno omrežje	47.225,91	34.449,42	81.675,34
Kanalizacijsko omrežje	31.685,84	159.435,32	191.121,16
Plinovodno omrežje	0,00	26.055,75	26.055,75
Vročevodno omrežje	47.361,45	77.004,05	124.365,50
Javne površine	65.568,68	26.596,01	92.164,69
Skupaj	317.011,02	879.785,27	1.196.796,29

(3) Skupni obračunski stroški za obstoječe objekte ob Ledarski cesti s hišnimi številkami 11, 13, 15, 17, 17a, 17b znašajo:

Komunalna infrastruktura	Stroški (EUR brez DDV)
Ceste in javna razsvetljava	6.975,23

(4) Skupni obračunski stroški za obstoječe objekte ob Ledarski cesti s hišnimi številkami 11, 13, 15, 17, 17a, 17b se razdelijo:

	Stroški (EUR brez DDV)
Ledarska ulica 11	775,03
Ledarska ulica 13	1.550,05
Ledarska ulica 15	775,03
Ledarska ulica 17	2.325,08
Ledarska ulica 17 a	775,03
Ledarska ulica 17 b	775,03
Skupaj	6.975,23

5. Podrobnejša merila

11. člen

(1) Razmerje med upoštevanjem merila parcele in merila neto tlorisne površine pri določitvi obračunskih stroškov za obstoječo komunalno infrastrukturo je 0,3:0,7.

(2) Pri določitvi obračunskih stroškov za obstoječo komunalno infrastrukturo je upoštevan faktor dejavnosti 1. Izjema so kletne etaže, za katere je upoštevan faktor dejavnosti 0,5, pri čemer je za te površine določen le obračunski strošek za ceste – CE (dovoz) ter vodovodno omrežje – VO (požarna varnost).

(3) Olajšav za zavezance ni.

6. Gradbena parcela in neto tlorisne površine objekta

12. člen

(1) Za Stanovanjsko naselje Koseze so za določitev obračunskih stroškov za obstoječo komunalno infrastrukturo uporabljene naslednje neto tlorisne površine in gradbene parcele:

Objekt	Garaža	Gradbena parcela (m ²)	Neto tlorisna površina (m ²)	Neto tlorisna površina kleti (m ²)
Objekt 1	A	3943	1185,57	3635,98
Objekt 2			1185,57	
Objekt 5			1493,5	
Objekt 6			1185,57	
Objekt 3	B	4627	1493,5	3597,27
Objekt 4			1493,5	
Objekt 7/8			2369,74	
Skupaj		8570	10406,95	7233,25

(2) Neto tlorisne površine (NTP) objektov Stanovanjskega naselja Koseze so povzete po PGD projektu 7 večstanovanjskih objektov – Stanovanjsko naselje Koseze, izdelal Arhe d.o.o., št. projekta 39/2005/S, december 2006. Neto tlorisne površine garaž Stanovanjskega naselja Koseze so povzete po PZI projektu Stanovanjsko naselje Koseze, garaža A, garaža B, izdelal Ljubljanski urbanistični zavod d.d., Arhe d.o.o. (delovno gradivo).

(3) Gradbeni parceli Stanovanjskega naselja Koseze sta povzeti po PGD Stanovanjsko naselje Koseze, garaža A, garaža B, Vodilna mapa, projektant: Ljubljanski urbanistični zavod d.d., Arhe d.o.o., št. projekta 39/2005, maj 2005.

(4) Kolikor bodo površine gradbene parcele in/ali neto tlorisnih površin Stanovanjskega naselja Koseze večje od navedenih v prvem odstavku tega člena, se obračunski stroški za Stanovanjsko naselje Koseze iz 10. člena tega odloka povečajo za dodatne stroške, ki se jih izračuna tako, da se za razliko teh površin izračuna obračunske stroške za obstoječo komunalno infrastrukturo na podlagi stroškov na enoto iz prvega odstavka 9. člena tega odloka.

(5) Kolikor bodo površine gradbene parcele in/ali neto tlorisnih površin Stanovanjskega naselja Koseze manjše od navedenih v prvem odstavku tega člena, se obračunski stroški za obstoječo komunalno infrastrukturo zmanjšajo tako, da se za razliko teh površin izračuna obračunske stroške za obstoječo komunalno infrastrukturo na podlagi stroškov na enoto iz prvega odstavka 9. člena tega odloka, vendar največ do vrednosti, navedenih v tretjem odstavku 9. člena tega odloka.

V. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

13. člen

(1) Vsi stroški v odloku so navedeni v EUR brez DDV.

(2) Stroški iz in 10. člena tega odloka se indeksirajo za obdobje celih koledarskih let, ki pretečejo od 1. januarja leta

po sprejemu programa opremljanja oziroma njegove morebitne zadnje indeksacije do 31. decembra leta pred izdajo odmerne odločbe. Za indeksiranje se uporabi povprečni letni indeks cen za posamezno leto, ki ga objavlja Združenje za gradbeništvo v okviru Gospodarske zbornice Slovenije, pod »gradbena dela – ostala nizka gradnja«.

(3) Gradnjo objektov in omrežij komunalne infrastrukture iz tega programa opremljanja bo občina s pogodbo oddala investitorju – zavezancu za plačilo komunalnega prispevka po tem odloku.

(4) Investitor bo v skladu s programom opremljanja zgradil vso načrtovano infrastrukturo in pridobil potrebna zemljišča in to neodplačno prenesel na Mestno občino Ljubljana.

14. člen

(1) Program opremljanja je na vpogled na Oddelku za gospodarjenje z zemljišči in na Oddelku za urbanizem Mestne uprave Mestne občine Ljubljana.

(2) Strokovne podlage za določitev obračunskih stroškov za obstoječo komunalno infrastrukturo iz tretjega odstavka 7. člena tega odloka so na vpogled na Oddelku za gospodarjenje z zemljišči Mestne uprave Mestne občine Ljubljana.

15. člen

Ta odlok se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati naslednji dan po objavi.

Št. 350-19/2005-19

Ljubljana, dne 26. marca 2007

Župan
Mestne občine Ljubljana
Zoran Jankovič l.r.

1734. Odlok o ustanovitvi Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu

Na podlagi 22. člena Zakona o varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 133/06 – UPB4 in 139/06 – ZORed) in 27. člena Statuta Mestne občine Ljubljana (Uradni list RS, št. 26/01 in 28/01) je Mestni svet Mestne občine Ljubljana na 4. seji dne 26. 3. 2007 sprejel

ODLOK**o ustanovitvi Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu**

1. člen

S tem odlokom se v Mestni občini Ljubljana (v nadaljnjem besedilu: MOL) ustanovi Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu (v nadaljnjem besedilu: Svet).

2. člen

Svet je organ MOL, ki ga sestavljajo predstavniki Mestnega sveta MOL, uporabnikov in izvajalcev nalog s področja preventive in vzgoje v cestnem prometu.

3. člen

Svet ima predsednika in 12 (dvanajst) članov, ki jih imenuje Mestni svet MOL.

Svet sestavljajo:

– dva (2) predstavnika Mestnega sveta MOL,

– sedem (7) predstavnikov uporabnikov, in sicer po en predstavnik:

– Zavoda za šolstvo, Območna enota Ljubljana,

– Zavoda za zdravstveno varstvo Ljubljana,

– Izpitnega centra za voznike vozil na motorni pogon,

Sektor za upravne notranje zadeve, Upravna enota Ljubljana,

– Združenja šoferjev in avtomehanicov,
– AVTOŠOLE AMZS, d.o.o.,
– mentorjev za preventivo in vzgojo v cestnem prometu v osnovnih šolah,
– Ljubljanskega potniškega prometa, d.o.o.,
– štiri (4) predstavniki izvajalcev, in sicer po en predstavnik:
– KPL, d.d.,
– Cestnega podjetja Ljubljana, d.d.,
– Javne razsvetljave, d.d.,
– Urada uniformirane policije, Uprava za notranje zadeve Ljubljana, Ministrstvo za notranje zadeve.

Mestni svet MOL imenuje člane Sveta iz vrst uporabnikov in izvajalcev na podlagi predlogov uporabnikov in izvajalcev iz druge in tretje alineje prvega odstavka tega člena.

Mandatna doba Sveta traja štiri (4) leta.

4. člen

Članom Sveta začne teči mandatna doba z dnem konstituiranja.

5. člen

Svet sprejme poslovnik, s katerim določi način dela Sveta.

6. člen

Na področju preventive in vzgoje v cestnem prometu ima Svet predvsem naslednje naloge:

– ocenjuje stanje varnosti v cestnem prometu na ravni MOL,
– predlaga Mestnemu svetu MOL v sprejem programe za varnost cestnega prometa in ustrezne ukrepe za njegovo izvajanje,
– koordinira izvajanje nalog na podlagi programov za varnost cestnega prometa v MOL, predvsem pa skrbi za izvajanje prometne vzgoje, dodatno izobraževanje in obveščanje udeležencev cestnega prometa, izdajanje in razširjanje prometno vzgojnih publikacij in drugih gradiv pomembnih, za preventivo in vzgojo v cestnem prometu,
– sodeluje z osnovnimi in srednjimi šolami ter vrtci v MOL,
– na področju preventive in vzgoje v cestnem prometu sodeluje z ministrstvom pristojnim za promet,
– organizira akcije, razprave, strokovna predavanja, delavnice, razstave in predstavitve s področja varnosti cestnega prometa.

7. člen

Strokovne, tehnične in administrativne naloge za Svet opravlja organ mestne uprave, pristojen za promet.

8. člen

Sredstva za financiranje nalog preventive in vzgoje v cestnem prometu v MOL se zagotavljajo s proračunom MOL in iz drugih sredstev.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

9. člen

Mestni svet MOL imenuje Svet po določilih tega odloka v roku trideset (30) dni od njegove uveljavitve.

10. člen

Poslovnik iz 5. člena tega odloka sprejme Svet v roku trideset (30) dni od njegove konstitutivne seje.

11. člen

Z dnem uveljavitve tega odloka prenehajo veljati 72., 73., 74. in 75. člen Odloka o cestnoprometni ureditvi (Uradni list RS, št. 33/01).

12. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 007-11/2007-3

Ljubljana, dne 26. marca 2007

Župan
Mestne občine Ljubljana
Zoran Jankovič l.r.

1735. Pravilnik o zagotavljanju pogojev in sredstev za delo svetniških klubov in samostojnih svetnikov

Na podlagi 27. člena Statuta Mestne občine Ljubljana (Uradni list RS, št. 26/01 in 28/01) je Mestni svet Mestne občine Ljubljana na 5. izredni seji dne 26. 3. 2007 sprejel

PRAVILNIK o zagotavljanju pogojev in sredstev za delo svetniških klubov in samostojnih svetnikov

1. člen

S tem pravilnikom se določajo pogoji in sredstva za delo svetniških klubov in samostojnih svetnikov, ki jih za njihovo delo zagotavlja Mestna občina Ljubljana (v nadaljevanju: MOL), ter njihove pravice in obveznosti.

2. člen

Svetniški klubi in samostojni svetniki prejemajo finančna sredstva za delo iz sredstev, ki so v proračunu MOL namenjena za njihovo delovanje.

MOL svetniškemu klubu in samostojnim svetnikom za opravljanje njihovega dela zagotavlja tudi primerne prostore, druga osnovna sredstva in druge pogoje za delo.

3. člen

Svetniški klubi in samostojni svetniki so dolžni s sredstvi iz prejšnjega člena ravnati kot dober gospodar in jih uporabljati v skladu z določbami tega pravilnika.

4. člen

Mestni svet MOL (v nadaljevanju: mestni svet) določi višino finančnih sredstev za delo svetniških klubov in samostojnih svetnikov z odlokom o proračunu MOL za tekoče leto.

5. člen

Svetniškemu klubu in samostojnim svetnikom pripada poraba proračunskih sredstev za tekoče proračunsko leto določena sorazmerno številu članov. Višino finančnih sredstev za posamezen svetniški klub in posameznega samostojnega svetnika ugotovi Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja.

V primeru izstopa iz svetniškega kluba svetniku pripada sorazmerni del finančnih sredstev, ki jih je prejemal klub, iz katerega je izstopil.

6. člen

Finančna sredstva za delo svetniških klubov in samostojnih svetnikov se vodijo za vsak klub in za vsakega samostojnega svetnika posamezno po stroškovnih mestih. Izplačila iz proračuna se vršijo na podlagi argumentiranih zahtevkov in na podlagi verodostojne knjigovodske listine, upoštevajoč veljavno zakonodajo ter interne akte o finančnem poslovanju in izvrševanju proračuna MOL.

7. člen

Svetniški klubi in samostojni svetniki lahko porabijo finančna sredstva iz prvega odstavka 2. člena tega pravilnika le za svoje delovanje, in sicer za:

- nakup pisarniškega materiala,
- nakup in vzdrževanje računalnikov in programske opreme (osnovna računalniška oprema),
- nakup drugih osnovnih sredstev (pisarniška oprema, mobilni telefon, fiksni telefon, faks),
- nakup drobnega inventarja,
- plačilo poštnih stroškov in kurirskih storitev,
- plačilo telefonskih stroškov in internetne povezave,
- plačilo stroškov fotokopiranja,
- plačilo časopisov, revij, knjig in strokovne literature,
- plačilo za kliping s področja dela MOL,
- plačilo dodatne strokovne pomoči in svetovanja (študentsko delo, podjemna pogodba ali avtorska pogodba),
- stroške seminarjev, konferenc in simpozijev, neposredno povezanih z delom mestnega sveta oziroma mestnih svetnikov,
- reprezentančne stroške (protokolarne pogostitve), neposredno povezane z delom mestnega sveta oziroma mestnih svetnikov,
- plačilo drugih operativnih odhodkov in
- plačilo drugih posebnih materialov in storitev.

8. člen

Iz finančnih sredstev iz prvega odstavka 2. člena tega pravilnika MOL za delovanje svetniških klubov in samostojnih svetnikov zagotavlja uporabo mobilnega telefona ter povrnitev stroškov za njegovo uporabo v višini, ki jo s sklepom določi župan.

V stroške iz prejšnjega odstavka tega člena je vključena naročnina, davek na dodano vrednost in morebitni popusti ter drugi morebitni stroški, povezani z uporabo mobilnega telefona.

Za vse zneske, ki presegajo s sklepom iz prvega odstavka tega člena določeno višino stroškov, ki jih plačuje MOL, se uporabnikom izstavi račun, ki mora biti plačan v osmih dneh po prejemu računa. V nasprotnem primeru MOL zahteva začasno izključitev številke iz omrežja. Kolikor uporabnik računa ne poravnava tudi po tem času, se razliko med zneskom, ki presega s sklepom iz prvega odstavka tega člena določeno višino stroškov in zneskom računa, obračuna pri obračunu plačila za opravljanje funkcije funkcionarja v naslednjem koledarskem mesecu.

9. člen

Pri pripravi odloka o proračunu MOL za posamezno leto oddelek Mestne uprave MOL, pristojen za finance, pripravi predlog plana porabe sredstev za posamezne svetniške klube in samostojne svetnike glede na dodeljeno kvoto, ki se procentualno razdeli po posameznih podkontih sprejetega proračuna MOL na proračunskih postavkah, namenjenih delovanju svetniških klubov in samostojnih svetnikov.

Svetniški klubi in samostojni svetniki v enem tednu po prejemu predloga razdelitve kvote le-tega potrdijo oziroma predlagajo drugačno razporeditev proračunskih sredstev po podkontih v okviru navedenih proračunskih postavk.

Po sprejetju odloka o proračunu MOL se dodeljene kvote za posamezne svetniške klube oziroma samostojne svetnike lahko skladno z odlokom o proračunu MOL prerazporedijo na druge podkonte.

10. člen

Odredbe za uporabo finančnih sredstev v skladu s tem pravilnikom izdaja na predlog vodij svetniških klubov in samostojnih svetnikov župan MOL, ki za izdajanje odredb za uporabo finančnih sredstev lahko pooblasti drugo osebo, zaposleno v mestni upravi.

11. člen

Oddelek Mestne uprave MOL, pristojen za finance, je dolžan voditi svetniškega kluba ali samostojnemu svetniku na njegovo pisno zahtevo omogočiti vpogled v finančno dokumentacijo o porabi sredstev svetniškega kluba oziroma samostojnega svetnika.

12. člen

Sredstva iz prvega odstavka 2. člena tega pravilnika se smejo uporabljati le za namene, ki so določeni s tem pravilnikom in proračunom. Če svetniški klub ali samostojni svetnik finančnih sredstev, ki jih prejema iz proračuna MOL, ne uporabi za namene, določene s tem pravilnikom, se mu pravica porabe za tekoče leto zmanjša za višino nepravilno porabljenega zneska oziroma mora sredstva povrniti v proračun MOL.

Nadzor nad porabo sredstev vršita oddelek Mestne uprave MOL, pristojen za finance, in notranja revizija MOL.

13. člen

MOL vsakemu svetniškemu klubu in najmanj trem samostojnim svetnikom iz sredstev mestne uprave zagotovi enega javnega uslužbenca za strokovno delo (v nadaljevanju: strokovni sodelavec) in enega javnega uslužbenca za administrativno-tehnično delo (v nadaljevanju: administrativni sodelavec).

Svetniškemu klubu z več kot dvema svetnikoma MOL poleg strokovnega sodelavca iz prvega odstavka tega člena zagotovi po enega strokovnega sodelavca za vsakih nadaljnjih deset svetnikov.

14. člen

MOL zagotavlja iz sredstev mestne uprave svetniškim klubom in samostojnim svetnikom računalniško opremo s pripadajočo programsko opremo, po izbiri s področja delovanja MU in MS MOL, kot sledi:

- tajništvu svetniškega kluba in tajništvu najmanj treh samostojnih svetnikov en računalnik za administrativnega sodelavca in en računalnik za strokovnega sodelavca;
- vsakemu svetniškemu klubu, na vsake štiri svetnike svetniškega kluba, en računalnik;
- vsakemu samostojnemu svetniku en računalnik.

15. člen

MOL svetniškim klubom in samostojnim svetnikom, najkasneje v 15 dneh po konstituiranju mestnega sveta, s sklepom župana dodeli prostore v uporabo, skupaj s souporabo skupnih prostorov.

Obratovalne in vzdrževalne stroške prostorov svetniških klubov in samostojnih svetnikov pokriva MOL.

16. člen

Prostori morajo biti glede na število svetnikov ustrezno opremljeni s pisarniškim pohištvo, ki ga zagotovi MOL, skladno s prostorskimi možnostmi, ki jih ima mestna uprava na voljo.

17. člen

Vsa osnovna sredstva, ki jih svetniški klubi in samostojni svetniki uporabljajo v času trajanja mandata mestnega sveta za svoje delo, so last MOL.

Pisarniške prostore in sredstva za delo zapisniško prevzamejo vodje svetniških klubov in samostojni svetniki. Zapisnik o prevzemu je treba posredovati direktorju mestne uprave in oddelku Mestne uprave MOL, pristojnemu za finance. O vseh spremembah v teh prostorih in pri sredstvih za delo je vodja svetniškega kluba in samostojni svetnik dolžan predhodno pisno obvestiti direktorja mestne uprave in oddelek Mestne uprave MOL, pristojen za finance.

Po prenehanju mandata mestnega sveta so prevzemniki prostorov in sredstev za delo dolžni te vrniti in o tem pisno obvestiti direktorja mestne uprave in oddelek Mestne uprave MOL, pristojen za finance.

18. člen

Z dnem uveljavitve tega pravilnika prenehata veljati Pravilnik o sredstvih za delo svetniških klubov in samostojnih svetnikov (Uradni list RS, št. 51/97 in 7/99) in Sklep o zagotavljanju pogojev in sredstev za delo svetniških klubov št. 1574/VP-99 z dne 30. 6. 1999.

19. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 032-76/2006-8

Ljubljana, dne 26. marca 2007

Župan
Mestne občine Ljubljana
Zoran Jankovič l.r.

NOVA GORICA

1736. Odlok o zaključnem računu proračuna Mestne občine Nova Gorica za leto 2006

Na podlagi 98. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01, 30/02, 56/02 – ZJU in 110/02 ZDT-B) in 33. člena Zakona o financiranju občin (ZFO-1) (Uradni list RS, št. 123/06) sta Mestni svet Mestne občine Nova Gorica na svoji seji dne 29. marca 2007 in Občinski svet Občine Renče - Vogrsko na seji dne 29. marca 2007 sprejela

O D L O K

**o zaključnem računu proračuna
Mestne občine Nova Gorica za leto 2006**

1. člen

Sprejme se zaključni račun proračuna Mestne občine Nova Gorica za leto 2006.

Proračun Mestne občine Nova Gorica izkazuje v obdobju od 1. 1. do 31. 12. 2006 naslednje podatke:

BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV:

Prihodki	7.895.218.685 SIT
Odhodki	8.091.905.215 SIT
Razlika	-196.686.530 SIT

RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB:

Prilivi	55.545.913 SIT
Odlivi	27.500.000 SIT

RAČUN FINANCIRANJA:

– zadolževanje	0 SIT
– odplačilo dolga	0 SIT
Razlika	0 SIT

Prenesen rezultat iz leta 2005	413.350.579 SIT
Rezultat za prenos v leto 2007	244.709.962 SIT

2. člen

Rezultat leta 2006 znaša 244.709.962 SIT in predstavlja seštevek rezultatov bilance prihodkov in odhodkov, računa finančnih terjatev in naložb ter prenesenega rezultata iz leta 2005.

3. člen

Sklad proračunske rezerve Mestne občine Nova Gorica izkazuje od 1. 1. do 31. 12. 2006 naslednje spremembe:

Prihodki	43.378.012 SIT
Odhodki	79.610.729 SIT
Razlika	-36.232.717 SIT

Prenos sredstev na računu iz leta 2005	47.318.272 SIT
Razlika na računu za prenos v leto 2007	11.085.555 SIT

4. člen

Sestavni del tega odloka so bilanca prihodkov in odhodkov proračuna, račun finančnih terjatev in naložb ter račun financiranja.

5. člen

Ta odlok začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št: 410-5/2007

Nova Gorica, dne 29. marca 2007

Nova Gorica, dne 29. marca 2007

Župan
Mestne občine Nova Gorica
Mirko Brulc l.r.

Župan
Občine Renče - Vogrsko
Aleš Bucik l.r.

IZVRŠITEV PRORAČUNA MESTNE OBČINE NOVA GORICA ZA LETO 2006**I. SPLOŠNI DEL PRORAČUNA****A. BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV**

v SIT

Sekcija/Podsekcija/K2/K3	REBAL_3_06	REAL_2006	Indeks
	(2)	(3)	(4)= (3)/(2)
I. SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74+78)	<u>8.572.513.331</u>	<u>7.895.218.685</u>	<u>92,1</u>
TEKOČI PRIHODKI (70+71)	<u>7.216.740.000</u>	<u>7.199.378.957</u>	<u>99,8</u>
70 DAVČNI PRIHODKI	<u>4.691.000.000</u>	<u>4.777.925.555</u>	<u>101,9</u>
700 Davki na dohodek in dobiček	3.427.000.000	3.414.744.633	99,6
703 Davki na premoženje	902.000.000	943.545.377	104,6
704 Domači davki na blago in storitve	362.000.000	419.635.545	115,9
71 NEDAVČNI PRIHODKI	<u>2.525.740.000</u>	<u>2.421.453.402</u>	<u>95,9</u>
710 Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	2.165.000.000	2.127.804.594	98,3
711 Takse in pristojbine	10.000.000	9.145.610	91,5
712 Globe in druge denarne kazni	19.000.000	20.298.638	106,8
713 Prihodki od prodaje blaga in storitev	6.500.000	5.894.300	90,7
714 Drugi nedavčni prihodki	325.240.000	258.310.260	79,4
72 KAPITALSKI PRIHODKI	<u>826.000.000</u>	<u>207.530.656</u>	<u>25,1</u>
720 Prihodki od prodaje osnovnih sredstev	115.000.000	53.899.804	46,9
722 Prihodki od prodaje zemljišč in neopredmetenih dolgoročnih sredstev	711.000.000	153.630.852	21,6
73 PREJETE DONACIJE	<u>860.000</u>	<u>860.000</u>	<u>100,0</u>
730 Prejete donacije iz domačih virov	860.000	860.000	100,0
74 TRANSFERNI PRIHODKI	<u>528.913.331</u>	<u>487.449.072</u>	<u>92,2</u>
740 Transferni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij	492.243.331	458.884.698	93,2
741 Prejeta sredstva iz državnega proračuna iz sredstev proračuna Evropske unije	36.670.000	28.564.374	77,9

A. BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV

v SIT

Sekcija/Podsekcija/K2/K3	REBAL_3_06	REAL_2006	Indeks
	(2)	(3)	(4)= (3)/(2)
<u>II. SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43+45)</u>	<u>9.011.564.910</u>	<u>8.091.905.215</u>	<u>89,8</u>
<u>40 TEKOČI ODHODKI</u>	<u>2.055.865.655</u>	<u>1.960.935.346</u>	<u>95,4</u>
400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	471.547.424	438.074.445	92,9
401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	72.113.550	72.142.996	100,0
402 Izdatki za blago in storitve	1.476.909.578	1.408.329.330	95,4
409 Rezerve	35.295.103	42.388.575	120,1
<u>41 TEKOČI TRANSFERI</u>	<u>2.841.249.695</u>	<u>2.717.803.064</u>	<u>95,7</u>
410 Subvencije	154.654.000	84.539.426	54,7
411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	976.970.000	967.430.665	99,0
412 Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	430.707.251	423.254.842	98,3
413 Drugi tekoči domači transferi	1.278.918.444	1.242.578.131	97,2
<u>42 INVESTICIJSKI ODHODKI</u>	<u>2.112.378.391</u>	<u>1.764.876.786</u>	<u>83,6</u>
420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	2.112.378.391	1.764.876.786	83,6
<u>43 INVESTICIJSKI TRANSFERI</u>	<u>2.002.071.169</u>	<u>1.648.290.019</u>	<u>82,3</u>
431 Investicijski transferi pravnim in fizičnim osebam, ki niso proračunski uporabniki	781.809.874	507.576.247	64,9
432 Investicijski transferi proračunskim uporabnikom	1.220.261.295	1.140.713.772	93,5

A. BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV

v SIT

Sekcija/Podsekcija/K2/K3	REBAL_3_06	REAL_2006	Indeks
	(2)	(3)	(4)= (3)/(2)
<u>III. PRORAČUNSKI PRESEŽEK</u>	<u>-439.051.579</u>	<u>-196.686.530</u>	<u>44,8</u>
<u>(PRORAČUNSKI PRIMANJKLJAJ)</u>			
(I. - II.) (Skupaj prihodki minus skupaj odhodki)			
<u>III/1. PRIMARNI PRESEŽEK (PRIMANJKLJAJ)</u>	<u>-463.051.579</u>	<u>-235.388.590</u>	<u>50,8</u>
(I. - 7102) - (II. - 403 - 404) (Skupaj prihodki brez prihodkov od obresti minus skupaj odhodki brez plačil obresti)			
<u>III/2. TEKOČI PRESEŽEK (PRIMANJKLJAJ)</u>	<u>2.319.624.650</u>	<u>2.520.640.547</u>	<u>108,7</u>
(70 + 71) - (40 + 41) (Tekoči prihodki minus tekoči odhodki in tekoči transferi)			

B. RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB

v SIT

Sekcija/Podsekcija/K2/K3	REBAL_3_06	REAL_2006	Indeks
	(2)	(3)	(4)= (3)/(2)
<u>IV. PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV (750+751+752)</u>	<u>54.701.000</u>	<u>55.545.913</u>	<u>101,5</u>
<u>75 PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV</u>	<u>54.701.000</u>	<u>55.545.913</u>	<u>101,5</u>
750 Prejeta vračila danih posojil	29.701.000	29.702.384	100,0
751 Prodaja kapitalskih deležev	5.000.000	2.000.000	40,0
752 Kupnine iz naslova privatizacije	20.000.000	23.843.529	119,2
<u>V. DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV (440+441+442)</u>	<u>29.000.000</u>	<u>27.500.000</u>	<u>94,8</u>
<u>44 DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV</u>	<u>29.000.000</u>	<u>27.500.000</u>	<u>94,8</u>
441 Povečanje kapitalskih deležev in finančnih naložb	4.000.000	2.500.000	62,5
443 Povečanje namenskega premoženja v javnih skladih in drugih pravnih osebah javnega prava, ki imajo premoženje v svoji lasti	25.000.000	25.000.000	100,0
<u>VI. PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV (IV. -</u>	<u>25.701.000</u>	<u>28.045.913</u>	<u>109,1</u>

C. RAČUN FINANCIRANJA

v SIT

Sekcija/Podsekcija/K2/K3	REBAL_3_06	REAL_2006	Indeks
	(2)	(3)	(4)= (3)/(2)
<u>VII. ZADOLŽEVANJE (500+501)</u>	<u>0</u>	<u>0</u>	<u>---</u>
<u>50 ZADOLŽEVANJE</u>	<u>0</u>	<u>0</u>	<u>---</u>
500 Domače zadolževanje	0	0	---
<u>IX. SPREMEMBA STANJA SREDSTEV NA RAČUNU (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.)</u>	<u>-413.350.579</u>	<u>-168.640.617</u>	<u>40,8</u>
<u>X. NETO ZADOLŽEVANJE (VII.-VIII.)</u>	<u>0</u>	<u>0</u>	<u>---</u>
<u>XI. NETO FINANCIRANJE (VI.+X.-IX.)</u>	<u>439.051.579</u>	<u>196.686.530</u>	<u>44,8</u>
<u>XII. STANJE SREDSTEV NA RAČUNIH NA DAN 31.12. PRETEKLEGA LETA</u>	<u>413.350.579</u>	<u>413.350.579</u>	

1737. Odlok o proračunu Mestne občine Nova Gorica za leto 2007

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 100/05 – UPB1), 29. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01 in 30/02, 56/02 – ZJU in 110/02 – ZDT-B) ter 19. člena Statuta Mestne občine Nova Gorica (Uradne objave, št. 6/02 in 25/02 in Uradni list RS, št. 38/05 in 24/06) je Mestni svet Mestne občine Nova Gorica na seji dne 29. marca 2007 sprejel

O D L O K
o proračunu Mestne občine Nova Gorica
za leto 2007

SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen

S tem odlokom se določa obseg in struktura sredstev za financiranje javne porabe v Mestni občini Nova Gorica v letu 2007, postopki izvrševanja proračuna ter obseg zadolževanja in poroštev občine in javnega sektorja ter način in roki poročanja.

STRUKTURA PRORAČUNA

2. člen

Proračun sestavljata splošni in posebni del proračuna. Splošni del proračuna sestavljajo bilanca prihodkov in odhodkov, račun finančnih terjatev in naložb ter račun financiranja.

I. SPLOŠNI DEL PRORAČUNA**A. BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV**

I. SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74+78)	34.222.975
TEKOČI PRIHODKI (70+71)	28.284.258
70 DAVČNI PRIHODKI	18.178.012
700 Davki na dohodek in dobiček	13.346.315
703 Davki na premoženje	4.637.915
704 Domači davki na blago in storitve	193.782
71 NEDAVČNI PRIHODKI	10.106.246
710 Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	8.471.380
711 Takse in pristojbine	36.260
712 Globe in druge denarne kazni	79.285
713 Prihodki od prodaje blaga in storitev	27.124
714 Drugi nedavčni prihodki	1.492.197
72 KAPITALSKI PRIHODKI	3.521.800
720 Prihodki od prodaje osnovnih sredstev	0
722 Prihodki od prodaje zemljišč in neopredmetenih dolgoročnih sredstev	3.521.800
73 PREJETE DONACIJE	0
730 Prejete donacije iz domačih virov	0
74 TRANSFERNI PRIHODKI	2.416.917
740 Transferni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij	2.137.748
741 Prejeta sredstva iz državnega proračuna iz sredstev proračuna Evropske unije	279.169

II. SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43+45)	35.384.760
40 TEKOČI ODHODKI	7.277.141
400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	1.917.678
401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	306.292
402 Izdatki za blago in storitve	4.836.179
409 Rezerve	216.992
41 TEKOČI TRANSFERI	11.501.071
410 Subvencije	379.111
411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	3.895.134
412 Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	1.872.828
413 Drugi tekoči domači transferi	5.353.998
42 INVESTICIJSKI ODHODKI	9.095.904
420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	9.095.904
43 INVESTICIJSKI TRANSFERI	7.510.644
430 ***Investicijski transferi	13.353
431 Investicijski transferi pravnim in fizičnim osebam, ki niso proračunski uporabniki	4.166.877
432 Investicijski transferi proračunskim uporabnikom	3.330.414
III. PRORAČUNSKI PRESEŽEK (PRORAČUNSKI PRIMANJKLJAJ) (I. – II.)	-1.161.785
(Skupaj prihodki minus skupaj odhodki)	
III/1. PRIMARNI PRESEŽEK (PRIMANJKLJAJ) (I. – 7102) – (II. – 403 – 404)	-1.274.908
(Skupaj prihodki brez prihodkov od obresti minus skupaj odhodki brez plačil obresti)	
III/2. TEKOČI PRESEŽEK (PRIMANJKLJAJ) (70 + 71) – (40 + 41) (Tekoči prihodki minus tekoči odhodki in tekoči transferi)	9.506.046
B. RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
IV. PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV (750+751+752)	244.951
75 PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV	244.951
750 Prejeta vračila danih posojil	169.838
751 Prodaja kapitalskih deležev	0
752 Kupnine iz naslova privatizacije	75.113
V. DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV (440+441+442)	104.323
44 DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	104.323
443 Povečanje namenskega premoženja v javnih skladih in drugih pravnih osebah javnega prava, ki imajo premoženje v svoji lasti	104.323
VI. PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV (IV. -	140.628

C.	RAČUN FINANCIRANJA	
	VII. ZADOLŽEVANJE (500+501)	0
50	ZADOLŽEVANJE	0
	500 Domače zadolževanje	0
	IX. SPREMEMBA STANJA SREDSTEV NA RAČUNU (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.)	-1.021.157
	X. NETO ZADOLŽEVANJE (VII.-VIII.) 0	
	XI. NETO FINANCIRANJE (VI.+X.-IX.)	1.161.785
	XII. STANJE SREDSTEV NA RAČUNIH NA DAN 31.12. PRETEKLEGA LETA	1.021.157

Posebni del proračuna sestavljajo finančni načrti neposrednih uporabnikov.

Sestavni del proračuna je Načrt razvojnih programov.

Posebni del proračuna in načrt razvojnih programov sta sestavni del proračuna in se objavita na spletni strani Mestne občine Nova Gorica.

3. člen

Proračunska rezerva je organizirana kot proračunski sklad. Proračunska rezerva se v letu 2007 oblikuje v višini 145.833 EUR.

Proračunska rezerva se uporablja za namene določene v 49. členu Zakona o javnih financah.

Župan lahko na predlog oddelka za finance samostojno odloča o porabi do 20.000 EUR zbranih razpoložljivih sredstev proračunske rezerve za posamezni namen. O tem pismeno obvesti Mestni svet.

V primerih porabe sredstev, ki presega višino določeno v prejšnjem odstavku, odloča Mestni svet s posebnim odlokom.

4. člen

Del predvidenih prihodkov proračuna se zadrži kot splošna proračunska rezervacija.

Sredstva splošne proračunske rezervacije se uporabljajo za nepredvidene namene, za katere v proračunu niso zagotovljena sredstva ali niso zagotovljena v zadostni meri, ker jih ni bilo mogoče načrtovati.

O uporabi sredstev splošne proračunske rezervacije odloča župan in poroča Mestnemu svetu šestmesečno. Dodeljena sredstva splošne proračunske rezervacije se razporedijo v finančni načrt neposrednega uporabnika.

5. člen

Namenski prihodki proračuna so poleg prihodkov iz 43. člena ZJF tudi prihodki od požarne takse, prihodki od takse za obremenjevanje vode, takse za obremenjevanje okolja, sredstva iz državnega proračuna in sredstva iz EU in sredstva koncesijske dajatve od posebnih iger na srečo ter turistična taksa.

Namenska sredstva, ki niso bila porabljena v tekočem letu se prenesejo v proračun naslednjega leta.

IZVRŠEVANJE PRORAČUNA

6. člen

Sredstva občinskega proračuna se praviloma delijo med letom enakomerno med vse uporabnike v okviru doseženih prihodkov in v odvisnosti od zapadlih obveznosti v skladu z likvidnostnim položajem.

7. člen

Neposredni uporabniki občinskega proračuna so mestni svet, nadzorni odbor, župan, oddelki občinske uprave in krajevne skupnosti. Posredni uporabniki sredstev občinskega proračuna so javni zavodi in javni skladi, katerih ustanovitelj oz. soustanovitelj je občina.

Uporabniki občinskega proračuna so dolžni uporabljati sredstva občinskega proračuna le za namene, ki so opredeljeni v bilanci prihodkov in odhodkov, računu finančnih terjatev in naložb ter področjih proračunske porabe v skladu s Programsko klasifikacijo izdatkov občinskih proračunov.

Uporabniki občinskega proračuna ne smejo prevzemati na račun proračuna obveznosti, ki presegajo s proračunom določena sredstva za posamezne namene.

8. člen

Osnova za prerezporejanje pravic porabe je zadnji sprejeti proračun, spremembe proračuna ali rebalans proračuna.

Župan lahko s pismenimi sklepi prerezporedi sredstva med proračunskimi postavkami praviloma znotraj istega področja porabe.

Sprememba pri postavki, ki se zmanjšuje ne sme preseči 20% vrednosti celotne postavke in ne zneska 30.000 EUR.

Izvrševanje proračuna po ekonomski klasifikaciji je odraz strukture nastalih stroškov posameznih postavk po področjih in se evidenčno primerja s planiranimi stroški.

9. člen

Pogodbe za nabavo blaga, naročilo storitev in oddajo gradenj v breme proračunskih sredstev se lahko sklene samo v skladu s predpisi o javnem naročanju in navodili župana.

Sredstva subvencij, posojil in drugih oblik pomoči neproračunskim porabnikom se dodelijo na podlagi predhodno izvedenega javnega razpisa v sredstvih javnega obveščanja. Način dodelitve in višina dodeljenih sredstev mora biti usklajena s predpisi o državnih pomočeh.

Pred dodeljevanjem sredstev dotacij, subvencij, posojil in drugih oblik pomoči je potrebno skleniti pogodbo med občino ter proračunskim porabnikom ali neproračunskim porabnikom sredstev.

10. člen

Razpolaganje s finančnim in stvarnim premoženjem občine se opravi v skladu z veljavnimi predpisi in na podlagi predhodno izvedenega javnega razpisa (javna ponudba, javno vabilo k dajanju ponudb, javna dražba), razen za zasedena stanovanja, nepremičnine v solastništvu, zamenjave nepremičnin v javnem interesu, oddajanje stanovanj zaposlenim pri neposrednem uporabniku. Kupnina od prodaje nepremičnin se uporabi samo za nakup nepremičnin.

11. člen

Proračunski porabniki lahko prevzemajo obveznosti za tekoče leto le v višini sprejetih proračunskih postavk.

Neposredni uporabnik lahko v tekočem letu razpiše javno naročilo za celotno vrednost projekta, ki je vključen v načrt razvojnih programov, če so zanj načrtovane pravice porabe na proračunskih postavkah v sprejetem proračunu.

Skupni obseg prevzetih obveznosti posrednega porabnika, ki bodo zapadle v prihodnjih letih ne sme presežati 40% pravic porabe v sprejetem proračunu znotraj posameznega podprograma za tekočo oz. investicijsko porabo.

Omejitve iz prvega in drugega odstavka tega člena ne veljajo za prevzemanje obveznosti z najemnimi pogodbami, razen če na podlagi teh pogodb lastniška pravica preide oziroma lahko preide iz najemodajalca na najemnika, in prevzemanje obveznosti za dobavo elektrike, telefona, vode, komunalnih storitev in drugih storitev, potrebnih za operativno delovanje neposrednih uporabnikov.

Neposredni porabniki občinskega proračuna krajevne skupnosti morajo za vse pravne posle, ki imajo za posledico prevzem obveznosti ali odtujitev sredstev v vrednosti nad 4.200 EUR predhodno pridobiti pisno soglasje župana.

12. člen

Občina se lahko likvidnostno zadolži največ do višine 5% sprejetega proračuna, če zaradi neenakomernega pritekanja

prejemnikov izvrševanje proračuna ne more uravnovesiti. Likvidnostni dolg mora biti poravnan najkasneje do 31. 12. 2007, o zadolžitvi pa odloča župan.

Vsi neposredni in posredni uporabniki proračuna morajo na zahtevo Oddelka za finance prosta denarna sredstva najprej ponuditi proračunu, če je to potrebno za zagotovitev likvidnosti oziroma za izvrševanje proračuna.

13. člen

Občina lahko na osnovi sklepa mestnega sveta izdaja poročstva za izpolnitev obveznosti javnih zavodov, javnih skladov in javnih podjetij v višini do 210.000 EUR.

14. člen

Če so izpolnjeni pogoji iz 77. člena Zakona o javnih financah, lahko župan dolžniku do višine 1.000 EUR odpiše oziroma delno odpiše plačilo dolga.

POROČANJE

15. člen

Vsi uporabniki občinskega proračuna so dolžni Oddelku za finance dostaviti medletno poročilo o poslovanju do 15. 7. tekočega leta, letno poročilo za preteklo leto skupaj z bilancami in obrazložitvami do 28. 2. tekočega leta ter premoženjsko bilanco do 31. 3. tekočega leta za predhodno leto ter tromesečna poročila o stanju zadolženosti.

Javna podjetja, javni gospodarski zavodi, javni skladi in podjetja, kjer je Mestna občina Nova Gorica ustanoviteljica so dolžni predložiti letno poročilo z bilančnimi podatki do 31. 3. tekočega leta za preteklo leto ter tromesečna poročila o stanju zadolženosti.

16. člen

Proračunski porabniki lahko porabijo lastne prihodke za razvoj svoje dejavnosti.

O višini in porabi lastnih prihodkov proračunski porabniki poročajo Mestni občini Nova Gorica ob oddaji letnega poročila z bilancami do 28. 2. tekočega leta za preteklo leto.

17. člen

Župan Mestne občine Nova Gorica v juliju poroča Mestnemu svetu o izvrševanju proračuna v prvem polletju tekočega leta, do 30. 3. pa predloži Mestnemu svetu tudi zaključni račun proračuna za preteklo leto z ustreznimi obrazložitvami.

18. člen

Ta odlok se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati naslednji dan po objavi.

Št. 410-5/2006

Nova Gorica, dne 29. marca 2007

Župan
Mestne občine Nova Gorica
Mirko Brulc l.r.

1738. Odlok o proračunu Mestne občine Nova Gorica za leto 2008

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 100/05 – UPB1), 29. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01 in 30/02, 56/02 – ZJU in 110/02 – ZDT-B) ter 19. člena Statuta Mestne občine Nova Gorica (Uradne objave, št. 6/02 in 25/02 in Uradni list RS, št. 38/05 in 24/06) je Mestni svet Mestne občine Nova Gorica na seji dne 29. marca 2007 sprejel

O D L O K
o proračunu Mestne občine Nova Gorica
za leto 2008

SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen

S tem odlokom se določa obseg in struktura sredstev za financiranje javne porabe v Mestni občini Nova Gorica v letu 2008, postopki izvrševanja proračuna ter obseg zadolževanja in poroštev občine in javnega sektorja ter način in roki poročanja.

STRUKTURA PRORAČUNA

2. člen

Proračun sestavljata splošni in posebni del proračuna. Splošni del proračuna sestavljajo bilanca prihodkov in odhodkov, račun finančnih terjatev in naložb ter račun financiranja.

I. SPLOŠNI DEL PRORAČUNA

A.	BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV	
	I. SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74+78)	35.532.126
	TEKOČI PRIHODKI (70+71)	30.703.343
70	DAVČNI PRIHODKI	18.933.117
	700 Davki na dohodek in dobiček	13.746.704
	703 Davki na premoženje	4.986.950
	704 Domači davki na blago in storitve	199.463
71	NEDAVČNI PRIHODKI	11.770.226
	710 Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	8.994.933
	711 Takse in pristojbine	37.348
	712 Globe in druge denarne kazni	81.663
	713 Prihodki od prodaje blaga in storitev	27.333
	714 Drugi nedavčni prihodki	2.628.949
72	KAPITALSKI PRIHODKI	2.274.953
	720 Prihodki od prodaje osnovnih sredstev	0
	722 Prihodki od prodaje zemljišč in neopredmetenih dolgoročnih sredstev	2.274.953
73	PREJETE DONACIJE	0
	730 Prejete donacije iz domačih virov	0
74	TRANSFERNI PRIHODKI	2.553.830
	740 Transferni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij	2.462.026
	741 Prejeta sredstva iz državnega proračuna iz sredstev proračuna Evropske unije	91.804
	II. SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43+45)	35.660.235

40	TEKOČI ODHODKI	7.153.382
	400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	1.923.977
	401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	312.218
	402 Izdatki za blago in storitve	4.700.195
	409 Rezerve	216.992
41	TEKOČI TRANSFERI	11.558.344
	410 Subvencije	389.752
	411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	3.906.903
	412 Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	1.818.102
	413 Drugi tekoči domači transferi	5.443.587
42	INVESTICIJSKI ODHODKI	8.852.698
	420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	8.852.698
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI	8.095.811
	430 ***Investicijski transferi	382.157
	431 Investicijski transferi pravnim in fizičnim osebam, ki niso proračunski uporabniki	3.043.524
	432 Investicijski transferi proračunskim uporabnikom	4.670.130
	III. PRORAČUNSKI PRESEŽEK	-128.109
	(PRORAČUNSKI PRIMANJKLJAJ) (I. – II.)	
	(Skupaj prihodki minus skupaj odhodki)	
	III/1. PRIMARNI PRESEŽEK (PRIMANJKLJAJ) (I. – 7102) – (II. – 403 – 404)	-245.739
	(Skupaj prihodki brez prihodkov od obresti minus skupaj odhodki brez plačil obresti)	
	III/2. TEKOČI PRESEŽEK (PRIMANJKLJAJ) (70 + 71) – (40 + 41)	11.991.617
	(Tekoči prihodki minus tekoči odhodki in tekoči transferi)	
B.	RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
	IV. PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV (750+751+752)	244.951
75	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV	244.951
	750 Prejeta vračila danih posojil	169.838
	751 Prodaja kapitalskih deležev	
	752 Kupnine iz naslova privatizacije	75.113

	V. DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV (440+441+442)	116.842
44	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	116.842
	443 Povečanje namenskega premoženja v javnih skladih in drugih pravnih osebah javnega prava, ki imajo premoženje v svoji lasti	116.842
	VI. PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV (IV. -	128.109
C.	RAČUN FINANCIRANJA	
	VII. ZADOLŽEVANJE (500+501)	
50	ZADOLŽEVANJE	
	500 Domače zadolževanje	0
	IX. SPREMEMBA STANJA SREDSTEV NA RAČUNU (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.)	0
	X. NETO ZADOLŽEVANJE (VII.-VIII.)	0
	XI. NETO FINANCIRANJE (VI.+X.-IX.)	128.109
	XII. STANJE SREDSTEV NA RAČUNIH NA DAN 31.12. PRETEKLEGA LETA	0

Posebni del proračuna sestavljajo finančni načrti neposrednih uporabnikov.

Sestavni del proračuna je Načrt razvojnih programov.

Posebni del proračuna in načrt razvojnih programov sta sestavni del proračuna in se objavita na spletni strani Mestne občine Nova Gorica.

3. člen

Proračunska rezerva je organizirana kot proračunski sklad. Proračunska rezerva se v letu 2008 oblikuje v višini 146.052 EUR.

Proračunska rezerva se uporablja za namene določene v 49. členu Zakona o javnih financah.

Župan lahko na predlog oddelka za finance samostojno odloča o porabi do 20.000 EUR zbranih razpoložljivih sredstev proračunske rezerve za posamezni namen. O tem pisмено obvesti Mestni svet.

V primerih porabe sredstev, ki presega višino določeno v prejšnjem odstavku, odloča Mestni svet s posebnim odlokom.

4. člen

Del predvidenih prihodkov proračuna se zadrži kot splošna proračunska rezervacija.

Sredstva splošne proračunske rezervacije se uporabljajo za nepredvidene namene, za katere v proračunu niso zagotovljena sredstva ali niso zagotovljena v zadostni meri, ker jih ni bilo mogoče načrtovati.

O uporabi sredstev splošne proračunske rezervacije odloča župan in poroča Mestnemu svetu šestmesečno. Dodeljena sredstva splošne proračunske rezervacije se razporedijo v finančni načrt neposrednega uporabnika.

5. člen

Namenski prihodki proračuna so poleg prihodkov iz 43. člena ZJF tudi prihodki od požarne takse, prihodki od takse za obremenjevanje vode, takse za obremenjevanje okolja, sredstva iz državnega proračuna in sredstva iz EU in sredstva koncesijske dajatve od posebnih iger na srečo ter turistična taksa.

Namenska sredstva, ki niso bila porabljena v tekočem letu se prenesejo v proračun naslednjega leta.

Izvrševanje proračuna

6. člen

Sredstva občinskega proračuna se praviloma delijo med letom enakomerno med vse uporabnike v okviru doseženih prihodkov in v odvisnosti od zapadlih obveznosti v skladu z likvidnostnim položajem.

7. člen

Neposredni uporabniki občinskega proračuna so mestni svet, nadzorni odbor, župan, oddelki občinske uprave in krajevne skupnosti. Posredni uporabniki sredstev občinskega proračuna so javni zavodi in javni skladi, katerih ustanovitelj oziroma soustanovitelj je občina.

Uporabniki občinskega proračuna so dolžni uporabljati sredstva občinskega proračuna le za namene, ki so opredeljeni v bilanci prihodkov in odhodkov, računu finančnih terjatev in naložb ter področjih proračunske porabe v skladu s Programsko klasifikacijo izdatkov občinskih proračunov.

Uporabniki občinskega proračuna ne smejo prevzemati na račun proračuna obveznosti, ki presegajo s proračunom določena sredstva za posamezne namene.

8. člen

Osnova za prerazporejanje pravic porabe je zadnji sprejeti proračun, spremembe proračuna ali rebalans proračuna.

Župan lahko s pismenimi sklepi prerazporedi sredstva med proračunskimi postavkami praviloma znotraj istega področja porabe.

Sprememba pri postavki, ki se zmanjšuje ne sme preseči 20% vrednosti celotne postavke in ne zneska 30.000 EUR.

Izvrševanje proračuna po ekonomski klasifikaciji je odraz strukture nastalih stroškov posameznih postavk po področjih in se evidenčno primerja s planiranimi stroški.

9. člen

Pogodbe za nabavo blaga, naročilo storitev in oddajo gradenj v breme proračunskih sredstev se lahko sklene samo v skladu s predpisi o javnem naročanju in navodili župana.

Sredstva subvencij, posojil in drugih oblik pomoči neproračunskim porabnikom se dodelijo na podlagi predhodno izvedenega javnega razpisa v sredstvih javnega obveščanja. Način dodelitve in višina dodeljenih sredstev mora biti usklajena s predpisi o državnih pomočeh.

Pred dodeljevanjem sredstev dotacij, subvencij, posojil in drugih oblik pomoči je potrebno skleniti pogodbo med občino ter proračunskim porabnikom ali neproračunskim porabnikom sredstev.

10. člen

Razpolaganje s finančnim in stvarnim premoženjem občine se opravi v skladu z veljavnimi predpisi in na podlagi predhodno izvedenega javnega razpisa (javna ponudba, javno vabilo k dajanju ponudb, javna dražba), razen za zasedena stanovanja, nepremičnine v solastništvu, zamenjave nepremičnin v javnem interesu, oddajanje stanovanj zaposlenim pri neposrednem uporabniku. Kupnina od prodaje nepremičnin se uporabi samo za nakup nepremičnin.

11. člen

Proračunski porabniki lahko prevzemajo obveznosti za tekoče leto le v višini sprejetih proračunskih postavk.

Neposredni uporabnik lahko v tekočem letu razpiše javno naročilo za celotno vrednost projekta, ki je vključen v načrt razvojnih programov, če so zanj načrtovane pravice porabe na proračunskih postavkah v sprejetem proračunu.

Skupni obseg prevzetih obveznosti posrednega porabnika, ki bodo zapadle v prihodnjih letih ne sme presegati 40% pravic porabe v sprejetem proračunu znotraj posameznega podprograma za tekočo oziroma investicijsko porabo.

Omejitve iz prvega in drugega odstavka tega člena ne veljajo za prevzemanje obveznosti z najemnini pogodbami, razen če na podlagi teh pogodb lastninska pravica preide oziroma lahko preide iz najemodajalca na najemnika, in prevzemanje obveznosti za dobavo elektrike, telefona, vode, komunalnih storitev in drugih storitev, potrebnih za operativno delovanje neposrednih uporabnikov.

Neposredni porabniki občinskega proračuna krajevne skupnosti morajo za vse pravne posle, ki imajo za posledico prevzem obveznosti ali odtujitev sredstev v vrednosti nad 4.200 EUR predhodno pridobiti pisno soglasje župana.

12. člen

Občina se lahko likvidnostno zadolži največ do višine 5% sprejetega proračuna, če zaradi neenakomernega pritekanja prejemnikov izvrševanje proračuna ne more uravnovesiti. Likvidnostni dolg mora biti poravnana najkasneje do 31. 12. 2008, o zadolžitvi pa odloča župan.

Vsi neposredni in posredni uporabniki proračuna morajo na zahtevo Oddelka za finance prosta denarna sredstva najprej ponuditi proračunu, če je to potrebno za zagotovitev likvidnosti oz. za izvrševanje proračuna.

13. člen

Občina lahko na osnovi sklepa mestnega sveta izdaja poročstva za izpolnitev obveznosti javnih zavodov, javnih skladov in javnih podjetij v višini do 210.000 EUR.

14. člen

Če so izpolnjeni pogoji iz 77. čl. Zakona o javnih financah, lahko župan dolžniku do višine 1.000 EUR odpiše oziroma delno odpiše plačilo dolga.

Poročanje

15. člen

Vsi uporabniki občinskega proračuna so dolžni Oddelku za finance dostaviti medletno poročilo o poslovanju do 15. 7. tekočega leta, letno poročilo za preteklo leto skupaj z bilanci in obrazložitvami do 28. 2. tekočega leta ter premoženjsko bilanco do 31. 3. tekočega leta za predhodno leto ter trimesečna poročila o stanju zadolženosti.

Javna podjetja, javni gospodarski zavodi, javni skladi in podjetja, kjer je Mestna občina Nova Gorica ustanoviteljica so dolžni predložiti letno poročilo z bilančnimi podatki do 31. 3. tekočega leta za preteklo leto ter trimesečna poročila o stanju zadolženosti.

16. člen

Proračunski porabniki lahko porabijo lastne prihodke za razvoj svoje dejavnosti.

O višini in porabi lastnih prihodkov proračunski porabniki poročajo Mestni občini Nova Gorica ob oddaji letnega poročila z bilanci do 28. 2. tekočega leta za preteklo leto.

17. člen

Župan Mestne občine Nova Gorica v juliju poroča Mestnemu svetu o izvrševanju proračuna v prvem polletju tekočega leta, do 30. 3. pa predloži Mestnemu svetu tudi zaključni račun proračuna za preteklo leto z ustreznimi obrazložitvami.

18. člen

Ta odlok se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati naslednji dan po objavi.

Št. 410-5/2006

Nova Gorica, dne 29. marca 2007

Župan
Mestne občine Nova Gorica
Mirko Brulc l.r.

1739. Sklep o začasnem financiranju Mestne občine Nova Gorica in Občine Renče - Vogrsko v obdobju januar-junij 2007

Na podlagi 33. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01, 30/02, 56/02 – ZJU in 110/02 – ZDT-B) in 19. člena Statuta Mestne občine Nova Gorica (Uradne objave 6/02, 25/02 in Uradni list RS, št. 38/05) sta Mestni svet Mestne občine Nova Gorica na seji dne 29. marca 2007 in Občinski svet Občine Renče - Vogrsko na seji dne 29. marca 2007 sprejela

S K L E P**o začasnem financiranju Mestne občine Nova Gorica in Občine Renče - Vogrsko v obdobju januar-junij 2007****1. SPLOŠNA DOLOČBA****1. člen**

S tem sklepom se določa in ureja začasno financiranje Mestne občine Nova Gorica in Občine Renče - Vogrsko v obdobju od 1. januarja do 30. junija 2007 (v nadaljnjem besedilu: obdobje začasnega financiranja).

2. člen

Začasno financiranje temelji na proračunu Mestne občine Nova Gorica za leto 2006. Obseg prihodkov in drugih prejemkov ter odhodkov in drugih izdatkov občine je določen v skladu z Zakonom o javnih financah in Odlokom o proračunu Mestne občine Nova Gorica za leto 2006.

3. člen

V obdobju začasnega financiranja se prihodki in drugi prejemki ter odhodki in izdatki splošnega dela proračuna določijo v naslednjih zneskih:

A.	BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV	V EUR
	I. SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74+78)	14.887.418
	TEKOČI PRIHODKI (70+71)	
70	DAVČNI PRIHODKI	9.413.820
71	NEDAČNI PRIHODKI	4.520.321
72	KAPITALSKI PRIHODKI	550.877
73	PREJETE DONACIJE	0
74	TRANSFERNI PRIHODKI	402.400
	II. SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43+45)	13.726.398
40	TEKOČI ODHODKI	4.618.798
41	TEKOČI TRANSFERI	5.523.898
42	INVESTICIJSKI ODHODKI	2.502.957
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI	1.080.745
	III. PRORAČUNSKI PRESEŽEK (PRORAČUNSKI PRIMANJKLJAJ)	1.161.020
B.	RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
	IV. PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV (750+751+752)	38.980

75	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL	38.980
	V. DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV (440+441+442)	0
44	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	0
	VI. PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV (IV. – V).	38.980
C. RAČUN FINANCIRANJA		
	VII. ZADOLŽEVANJE (500)	0
	IX. POVEČANJE (ZMANJŠANJE SREDSTEV NA RAČUNIH) (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.)	1.200.000

V obdobju začasnega financiranja se lahko prejemki in izdatki občine povečajo za namenske prejemke in izdatke, ki so tako opredeljeni s 43. členom ZJF oziroma odlokom o proračunu, če niso načrtovani v začasnem financiranju.

4. člen

V obdobju začasnega financiranja se za izvrševanje začasnega financiranja uporabljajo ZJF, pravilnik, ki ureja postopke za izvrševanje proračuna Republike Slovenije, zakon, ki ureja izvrševanje proračuna Republike Slovenije in odlok o proračunu.

5. člen

V obdobju začasnega financiranja lahko neposredni uporabniki prevzemajo in plačujejo obveznosti iz istih proračunskih postavk kot v proračunu preteklega leta.

6. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. januarja 2007 dalje.

Št. 410-9/2006

Nova Gorica, dne 29. marca 2007

Nova Gorica, dne 29. marca 2007

Župan
Mestne občine Nova Gorica
Mirko Brulc l.r.

Župan
Občine Renče - Vogrsko
Aleš Bucik l.r.

1740. Sklep I. o delitveni bilanci med Mestno občino Nova Gorica in Občino Renče - Vogrsko

Na podlagi 51.b člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 100/05-UPB 1, 21/06) sta Mestni svet Mestne občine Nova Gorica na seji dne 29. marca 2007 in Občinski svet Občine Renče - Vogrsko na seji dne 29. marca 2007 sprejela naslednji

S K L E P I.**1.**

Mestna občina Nova Gorica in Občina Renče - Vogrsko soglašata, da velja splošni kriterij za delitveno razmerje med občinama število prebivalcev, ki ga uporablja Ministrstvo za finance za izračun primerne porabe ter primerne porabe občin za leto 2007 po izračunih Ministrstva za finance. Na tej osnovi znaša delitveno razmerje:

Mestna občina Nova Gorica	88,04%,
Občina Renče - Vogrsko	11,96%.

2.

Delitveno razmerje iz prve točke tega sklepa se uporablja za:

- delitev presežka ali primanjkljaja, ugotovljenega po zaključnem računu proračuna Mestne občine Nova Gorica za leto 2006;
- delitev prihodkov ter drugih prejemkov na ločenem podračunu v obdobju začasnega financiranja;
- pokrivanje obveznosti do gospodarskih javnih služb in zavodov, katerih ustanoviteljica je bila prejšnja Mestna občina Nova Gorica.

3.

Kolikor se občini ne dogovorita za drugačne kriterije in način razdelitve, velja delitveno razmerje iz 1. točke tega sklepa tudi za delitev premoženja Mestne občine Nova Gorica po stanju 31. 12. 2006.

4.

Dolgoročne obveznosti prejšnje Mestne občine Nova Gorica, ki se nanašajo na pridobitev premoženja, ki se nahaja v Mestni občini Nova Gorica, v celoti prevzame Mestna občina Nova Gorica.

5.

Sklep sprejmeta Mestni svet Mestne občine Nova Gorica in Občinski svet Občine Renče - Vogrsko in velja naslednji dan po uradni objavi.

Št. 410-1/2007

Nova Gorica, dne 29. marca 2007

Nova Gorica, dne 29. marca 2007

Župan
Mestne občine Nova Gorica
Mirko Brulc l.r.

Župan
Občine Renče - Vogrsko
Aleš Bucik l.r.

1741. Program priprave za občinski lokacijski načrt Mlac – sprememba

Na podlagi 28. člena Statuta Mestne občine Nova Gorica (Uradne objave glasila Oko, št. 6/02 in 25/02 ter Uradni list RS, št. 38/05) in 27. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02 in 8/03 popr.) je župan Mestne občine Nova Gorica dne 7. 2. 2007 sprejel

PROGRAM PRIPRAVE za Občinski lokacijski načrt Mlac – sprememba

1. člen

(Ocena stanja, razlogi in pravna podlaga)

Zazidalni načrt Mlac (Uradno glasilo št. 11/1984) določa pogoje za prostorske ureditve in gradnjo stanovanjskih hiš na ureditvenem območju na vzhodnem robu naselja Ozeljan. Zazidalni načrt je zelo določujoč in zaradi velike časovne odmaknjenosti zato, zlasti v vsebinah, ki zadevajo arhitektonske vidike pozidave, zastarel. Zaradi vrste novih spoznanj, zahtev in bivalnih potreb na področju sodobne stanovanjske gradnje bi pomenilo njegovo dosledno izvajanje svojevrsten anahronizem, bilo bi neracionalno, neustrezno in nesmiselno. Zato je potreben poseg v dokument, ki bo pomenil njegovo posodobitev in izboljšavo nekaterih sestavin načrta, ne da bi bistveno spremenjal njegovo vsebino. Pravno podlago za spremembo načrta po skrajšanem postopku v takem primeru nam daje 34. člen Zakona o urejanju prostora.

2. člen

(Predmet in programska izhodišča)

Predmet spremembe je predvsem arhitekturno zazidalna zasnova, znotraj za zidavo predvidenih površin, z oblikovno prireditvijo in posodobitvijo stanovanjskih objektov, da bodo lahko bolje zadovoljevali sodobne bivalne potrebe in še zlasti energetske trajnostne zahteve. Spreminjali se bodo, če se bo izkazalo za potrebno, komunalni priključki, na pa tudi primarni komunalni vodi.

Sprememba načrta naj ne spreminja podrobnejše namenske rabe, naj ne spreminja naravnih vrednot, kulturne dediščine in naj ne predstavlja takšnih bistvenih sprememb v prostoru, ki bi za posledico imele negativne vplive na okolje. Ohranja naj se likovna prostorska kvaliteta kot identiteta vasi (značilna silhueta, vedute ter dominante – grad in cerkev) in obravnavanega območja.

3. člen

(Okvirno ureditveno območje)

Ureditveno območje je območje zazidalnega načrta in se ne spreminja.

4. člen

(Nosilci urejanja prostora in drugi udeleženci)

Pripravo in sprejem lokacijskega načrta (spremembe zazidalnega načrta) vodi občinska strokovna služba. Načrtovalca bo izbral investitor, družba Euroinvest d.o.o. Nova Gorica.

Nosilci urejanja prostora, ki v postopku priprave načrta dajejo smernice in mnenja, so:

1. Elektro Primorska, področna enota Nova Gorica;
2. Vodovodi in kanalizacija Nova Gorica d.d.;
3. Mestna občina Nova Gorica, Oddelek za infrastrukturo in gospodarske javne službe;

Kolikor se bo izkazalo, da bo potrebno pridobiti še dodatne smernice in mnenja organov, ki niso naštetih v prejšnjem odstavku, bodo le-te pridobljene med postopkom.

5. člen

(Seznam potrebnih strokovnih podlag)

Za izdelavo spremembe zazidalnega načrta bo investitor potrebne strokovne podlage pridobil z vabljenim arhitekturnim natečajem.

6. člen

(Način pridobitve strokovnih rešitev)

Sprememba zazidalnega načrta bo temeljila na strokovni rešitvi, ki jo bo investitor pridobil z vabljenim arhitekturnim natečajem.

7. člen

(Navedba in način pridobitve geodetskih podlag)

Digitalni geodetski posnetek območja je izdelan.

8. člen

(Roki za pripravo)

– pridobitev usmeritev in pogojev	15 dni po sprejemu programa priprave
– priprava predloga	45 dni od pridobitve strokovnih rešitev
– javna razgrnitev in obravnava predloga	15 dni
– priprava strokovnega stališča	10 dni

do pripomb	
– priprava dopolnjenega predloga	15 dni od prejema stališča do pripomb
– pridobitev soglasij in mnenj	15 dni
– priprava usklajenega predloga	10 dni po prejemu soglasij in mnenj
– obravnava predloga in sprejem odloka	prva naslednja seja mestnega sveta.

9. člen

(Obveznosti v zvezi s financiranjem)

Izdelavo lokacijskega načrta bo financiral investitor.

10. člen

(Končna določba)

Ta program priprave se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati dan po objavi.

Št. 350-55/2006

Nova Gorica, dne 7. februarja 2007

Župan
Mestne občine Nova Gorica
Mirko Brulc l.r.

ODRANCI**1742. Odlok o ravnanju s komunalnimi odpadki na območju Občine Odranci**

Na podlagi 21. in 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 100/05 – UPB-1), 4. in 26. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 41/04), 3. in 26. člena Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 55/05) in 14. člena Statuta Občine Odranci (Uradni list RS, št. 20/01, 133/03) je Občinski svet Občine Odranci na 4. redni seji dne 7. 3. 2007 sprejel

ODLOK**o ravnanju s komunalnimi odpadki na območju Občine Odranci****I. SPLOŠNE DOLOČBE**

1. člen

Ta odlok določa način opravljanja obvezne gospodarske javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki (v nadaljnjem besedilu: javna služba) na območju Občine Odranci.

Ravnanje s komunalnimi odpadki po tem odloku zajema zbiranje, odvažanje, odlaganje, način obračunavanja odvoza in odlaganja komunalnih odpadkov ter nadzor nad izvajanjem tega odloka na območju Občine Odranci.

2. člen

Ta odlok je obvezen za vse povzročitelje odpadkov oziroma uporabnike javne službe, za izvajalce javne službe in udeležence pri načrtovanju in projektiranju objektov, kjer bodo nastajali komunalni odpadki.

S tem odlokom se določajo:

- splošne določbe,
- sistem ravnanja z odpadki,
- vrste komunalnih odpadkov, posod in zbiranje komunalnih odpadkov,
- način odvoza in frekvenca odvoza odpadkov,
- pravice in obveznosti povzročiteljev,
- obračun storitev ravnanja s komunalnimi odpadki,
- nadzor,
- kazenske določbe,
- prehodne in končne določbe.

3. člen

Cilji ravnanja z odpadki so:

1. preprečevanje nastajanja in zmanjševanje odpadkov,
2. ločeno zbiranje odpadkov na izvoru njihovega nastanka,
3. vračanje odpadkov v ponovno uporabo,
4. sprejemljivost ukrepov za okolje in
5. uveljavitev načela "stroške nosi povzročitelj".

4. člen

Subjekti ravnanja s komunalnimi odpadki so:

1. občina,
2. izvajalci gospodarskih javnih služb ravnanja s komunalnimi odpadki (v nadaljevanju: izvajalci) in
3. povzročitelji obremenitev (v nadaljevanju: povzročitelji) so pravne in fizične osebe, pri katerih nastajajo komunalni odpadki,
 - vsak prebivalec in vsaka oseba, ki deluje ali ima dejavnost na območju Občine Odranci in povzroča nastajanje komunalnih odpadkov ter vsaka oseba, ki po pooblastilu povzročitelja komunalnih odpadkov prepušča komunalne odpadke izvajalcu javne službe,
 - upravljalci javnih površin, zelenic, tržnic, pokopališč,
 - organizatorji kulturnih, športnih in drugih javnih prireditev, ki uporabljajo javne ali zasebne površine in druge nepremičnine v namen, ki odstopa od njihove običajne javne ali zasebne rabe,
 - organizatorji čistilnih akcij.

5. člen

Posamezni izrazi uporabljeni v tem odloku imajo naslednji pomen:

1. Ločeno zbiranje odpadkov je zbiranje komunalnih odpadkov, kjer se iz skupnega snovnega toka komunalnih odpadkov izločijo posamezne frakcije v skladu z veljavno zakonodajo.
2. Komunalni odpadki so odpadki iz gospodinjstev in njim po naravi in sestavi podobni odpadki iz industrije, obrti ter storitvenih dejavnosti.
3. Biološko razgradljivi organski odpadki (v nadaljevanju biorazgradljivi odpadki) so komunalni odpadki, ki se razgradijo, če so izpostavljeni anaerobnim ali aerobnim procesom razgrajevanja. To so ostanki hrane, kuhinjski odpadki, odpadki iz vrtov ali parkov in drugi odpadki.
4. Biološko nerazgradljivi odpadki (v nadaljevanju nebi-orazgradljivi odpadki) so komunalni odpadki, ki ostanejo po izločitvi biorazgradljivih odpadkov iz ostanka odpadkov.
5. Kosovni odpadki so komunalni in nevarni, ki zaradi svoje velikosti, oblike ali teže niso primerni za prepuščanje v zabojnikih, posodah ali vrečkah za odpadke.
6. Nevarne frakcije so ločeno zbrane frakcije, ki imajo eno ali več nevarnih lastnosti iz predpisa, ki ureja ravnanje s temi odpadki.
7. Ločene frakcije so ločeno zbrane frakcije, ki niso nevarni odpadki iz predpisa, ki ureja ravnanje s temi odpadki.
8. Ostanki komunalnih odpadkov so komunalni odpadki iz katerih so izločene ločeno zbrane frakcije, ali ostanki iz predelave ločeno zbranih frakcij in kosovnih odpadkov, ki jih zaradi njihove sestave ali načina nastajanja praviloma ni možno raz-

vrstiti v skupino "Ločeno zbrane frakcije" ali v druge skupine komunalnih odpadkov.

9. Povzročitelj komunalnih odpadkov (v nadaljevanju: povzročitelj) je oseba, katere delovanje ali dejavnost povzroča nastajanje komunalnih odpadkov.

10. Zbirno mesto za ostale komunalne odpadke je prostor, kjer stojijo zabojniki za ostanke komunalnih odpadkov in zabojniki za biorazgradljive ostanke odpadkov. Praviloma ni na javni površini, razen v primerih, ko je zbirno mesto hkrati tudi prevzemno mesto.

11. Prevzemno mesto komunalnih odpadkov je mesto, kjer povzročitelji prepuščajo po vnaprej določenem urniku izvajalcu javne službe komunalne odpadke v za to namenjenih zabojnikih.

12. Prevzemno mesto kosovnih odpadkov je običajno mesto, ki je sicer namenjeno za prevzem komunalnih odpadkov.

13. Zbiralnica ločenih frakcij je ustrezno urejen, pokrit ali nepokrit in za prevzemanje ter začasno hranjenje posameznih ločenih frakcij opremljen prostor. V zbiralnici ločenih frakcij povzročitelji iz bližnje okolice zbiralnice prepuščajo izvajalcu javne službe ločene frakcije, ki nastajajo v gospodinjstvih najbolj pogosto in v največjih količinah, kot so papir, steklo, plastenke, pločevinke in večslojna embalaža.

14. Zbiralnica nevarnih frakcij je pokrit prostor, opremljen za ločeno zbiranje in začasno skladiščenje nevarnih frakcij, kjer povzročitelji te frakcije oddajajo izvajalcu javne službe.

15. Začasna zbiralnica ločenih frakcij je zbiralnica za začasno zbiranje ločenih frakcij, ki jo v dogovoru z izvajalcem zagotovijo organizatorji kulturnih, športnih in drugih javnih prireditelj in aktivnosti na prostem za čas teh prireditelj in aktivnosti.

16. Zbirni center je ustrezno urejen, pokrit ali nepokrit prostor, urejen in opremljen za prevzemanje in začasno hranjenje vseh vrst ločenih frakcij. Izvajalec javne službe prevzete komunalne odpadke razvršča v ločene frakcije ter obdela, preden jih odpremi v predelavo ali kot ostanke komunalnih odpadkov v odstranjevanje. V zbirnem centru se lahko izvaja tudi predelava materialov ločenih frakcij ter obdelava ostankov, ki nastajajo po predelavi ločenih frakcij, za neposredno oddajo v odstranjevanje. Na območju zbirnega centra je lahko urejena zbiralnica nevarnih frakcij.

II. SISTEM RAVNANJA Z ODPADKI

6. člen

Na območju ravnanja s komunalnimi odpadki se vzpostavi naslednji sistem:

1. ločeno zbiranje komunalnih odpadkov na izvoru njihovega nastanka in okolju prijazno ravnanje z nevarnimi odpadki iz gospodinjstev,

2. saniranje divjih odlagališč.

7. člen

Na celotnem območju Občine Odranci je obvezno ravnanje s komunalnimi odpadki iz vseh virov in skladno s 6. členom tega odloka.

Zbiranje odpadkov določeno s tem odlokom, razen zbiranja biološko razgradljivih odpadkov, ki jih povzročitelji komunalnih odpadkov kompostirajo sami ali se za odvoz dogovorijo z izvajalcem, se izvaja glede pogojev za prevzem odpadkov, za vse uporabnike storitev javne službe na enak način.

8. člen

Določbe tega odloka so obvezne za vse povzročitelje in uporabnike vsake stavbe, ki je na območju Občine Odranci in v kateri imajo prebivalci stalno ali začasno prebivališče, ali je počitniška hiša, ali se v njej izvaja dejavnost, pri kateri nastajajo komunalni odpadki.

9. člen

Dejavnost ravnanja z odpadki opravljajo izvajalci javne službe po programu gospodarnega ravnanja z odpadki v Občini

Odranci, ki ga potrdi Občinski svet Občine Odranci v skladu s predpisi in tem odlokom.

Način izvajanja javne službe:

– javno podjetje

– koncesionar.

O načinu izvajanja javne službe odloči občinski svet.

III. VRSTE KOMUNALNIH ODPADKOV, POSOD IN ZBIRANJA KOMUNALNIH ODPADKOV

10. člen

Komunalni odpadki so:

1. odpadni papir,

2. odpadno steklo,

3. odpadne umetne mase (plastika) in gume,

4. odpadne kovine,

5. bio masa rastlinskega in živalskega izvora,

6. posebni gospodinjški odpadki (navedeni v "programu gospodarnega ravnanja z odpadki"),

7. kosovni odpadki,

8. preostali komunalni odpadki.

11. člen

Zbirno mesto za komunalne odpadke je ustrezno urejen prostor, na katerem povzročitelji redno odlagajo komunalne odpadke v tipizirane posode za odpadke in plastične vrečke skladno z 10. členom tega odloka.

Odjemno mesto za komunalne odpadke je ustrezno urejen prostor, od koder izvajalci odvažajo komunalne odpadke.

Povsod, kjer je primerno, naj bosta zbirno in odjemno mesto na istem prostoru. Odjemna mesta morajo biti dostopna specialnim vozilom za zbiranje in odvoz odpadkov in oddaljena največ 5 m od mesta, od koder je možen dostop s tem vozilom. Zbirna in odjemna mesta določajo izvajalci v soglasju s povzročitelji, vzdržujejo pa jih povzročitelji.

Ob določevanju lokacij zbirnega mesta je potrebno upoštevati funkcionalne, higienske ter estetske zahteve in požarno-varstvene pogoje.

Določbe tega odloka so dolžni upoštevati načrtovalci in projektanti v skladu z obstoječo tehnologijo izvajalcev pri oblikovanju stanovanjskih in poslovnih objektov, sosesk in naselij ter pri prenovi zgradb in delov naselij.

Zbiralnice ločenih frakcij je potrebno urediti v stanovanjskih, poslovno stanovanjskih in poslovnih območjih.

Posebej morajo imeti urejeno zbiranje ločenih frakcij ob trgovskih centrih in gostinskih lokalih. Potrebno število posameznih vrst zabojnikov določi izvajalec.

Število zbiralnic ločenih frakcij je na posameznem območju Občine Odranci sorazmerno gostoti poselitve na tem območju in se ga določi v skladu z veljavno zakonodajo.

Odjemno oziroma prevzemno mesto za preostale odpadke mora biti dostopno vozilom za odvoz odpadkov in je lahko istočasno tudi mesto praznjenja posode v vozilo, oziroma sme biti oddaljeno od mesta praznjenja posode največ 5 m. Med prevzemnim mestom in mestom praznjenja ne sme biti stopnic, robnikov ali drugih ovir.

12. člen

Povzročitelji morajo odpadke odlagati v:

– tipizirane plastične posode volumna 120, 240 in 1100 litrov,

– tipizirane kovinske posode volumna, 700, 900 litrov,

– tipizirane kovinske kesone,

– druge posode in vrečke, ki jih določi izvajalec.

Vrsto in število posod ali kesonov za odpadke na predlog izvajalca potrdi občina v skladu s tehnologijo zbiranja in odvažanja ter strukturo in vrsto odpadkov ter količino.

Določitev potrebne prostornine posode za posamezno stavbo je odvisna od:

- števila oseb v gospodinjstvu,
- števila zaposlenih in vrste dejavnosti,
- uspešnosti ločevanja odpadkov,
- količine preostalih odpadkov.

Povzročitelji komunalnih odpadkov lahko občasno prepuščajo preostale odpadke tudi v tipiziranih vrečkah izvajalca javne službe, če v posodah ni prostora za vse odpadke.

13. člen

Izven posod za odpadke na zbirnih mestih je prepovedano odlagati komunalne odpadke.

14. člen

Povzročitelji so dolžni v času odvoza posode in vreč za odpadke, razen posode iz tretje alineje 12. člena tega odloka pripeljati z zbirnega na odjemno mesto in jih po izpraznitvi vrniti nazaj.

15. člen

Izvajalec je dolžan izprazniti tipizirane posode tako, da ne ovirajo prometa, onesnaži okolice ter ne poškoduje posode. V primeru, da izvajalec onesnaži odjemno mesto, ga je dolžan tudi pospraviti in počistiti.

Povzročitelji so dolžni vzdrževati čistočo na zbirnih in odjemnih mestih ter dovoznih poteh do odjemnega mesta. Tudi v zimskem času so dolžni omogočiti dostop do posod, vreč in kesonov za odpadke.

Organizatorji kulturnih, športnih in drugih javnih prireditev in aktivnosti na prostem, pri katerih nastajajo odpadki, morajo v času trajanja prireditve, prireditveni prostor opremiti z ustreznimi posodami za zbiranje odpadkov, po končani prireditvi, najkasneje pa v 36 urah poskrbeti, da se prireditveni prostor očisti in da odpadke odpeljejo na odlagališče pooblaščenim izvajalcem za ravnanje z odpadki.

16. člen

Povzročitelji odpadkov so dolžni posode za odpadke po potrebi ali na zahtevo komunalnega ali zdravstvenega inšpektorata ter ustrezne službe v občini čistiti in vzdrževati, jih sproti popravljati ter dotrajane nadomeščati z novimi ali rabljenimi.

Nosilci stroškov čiščenja in vzdrževanja posod za odpadke so povzročitelji. Prav tako so povzročitelji dolžni plačati stroške popravila oziroma zamenjave posode za odpadke, če so posodo poškodovali ali jim je bila odtujena.

17. člen

Posode za odpadke lahko nabavijo izvajalci ali povzročitelji na svoje stroške. V primeru, da jih nabavijo izvajalci, zaračunavajo izvajalci poleg cene za odvoz tudi obrabnino za uporabo posode.

V primeru, da je povzročitelj tudi lastnik posode za odpadke, izvajalec obrabnine ne sme zaračunavati.

Povzročitelji so dolžni odlagati odpadke v posode, skladno z navodili izvajalcev.

IV. NAČIN ODVOZA IN FREKVENCA ODVOZA ODPADKOV

18. člen

Zbiranje in deponiranje odpadkov se izvaja skladno z letnim razporedom odvoza, ki ga pripravi izvajalec skladno z 9. členom tega odloka. Razpored mora ustrezati strukturi in vrsti ter količini posameznih vrst odpadkov.

Povzročitelji odpadkov morajo biti seznanjeni z letnim razporedom odvoza vseh odpadkov, ki ga pripravi izvajalec javne službe do konca tekočega leta za naslednje leto.

Pristojne inšpekcijske službe imajo pravico zahtevati večjo pogostost odvoza v skladu z 12. členom tega odloka.

V primeru izpada odvoza zaradi višje sile ali večjih ovir na dovozu (sneg, prekopi ...) so izvajalci dolžni opraviti odvoz najkasneje v naslednjih dveh dneh po prenehanju ovire oziroma po praznikih.

19. člen

Izvajalci odvažajo komunalne odpadke samo s posebej urejenimi komunalnimi vozili.

20. člen

Za zbiranje odpadkov iz 6. točke 10. člena tega odloka postavijo izvajalci kesone (zbiralne postaje) na primerna odjemna mesta in jih odvažajo skladno z 9. in 19. členom tega odloka, oziroma na zahtevo komunalnega ali zdravstvenega inšpektorata.

Zbiranje kosovnih odpadkov organizirajo izvajalci skladno z 9. in 19. členom tega odloka.

21. člen

Kdor odloži komunalne odpadke izven odlagališča komunalnih odpadkov, jih je dolžan na svoje stroške odstraniti in prepeljati na odlagališče. Če tega ne stori, jih odstranijo na njegove stroške za to pristojne osebe takoj, ko dobijo zahtevo pristojnega inšpektorja ali občinske službe komunalnega nadzora.

22. člen

Grabbene odpadke je dovoljeno odlagati na podlagi upravnega dovoljenja.

V. PRAVICE IN OBVEZNOSTI UPORABNIKOV STORITEV JAVNE SLUŽBE

23. člen

Uporaba storitev javne službe ravnanja z odpadki skladno z določili tega odloka je za povzročitelje komunalnih odpadkov obvezna.

Vsi povzročitelji na območju občine se morajo v skladu s tem odlokom obvezno vključiti v ločeno zbiranje teh odpadkov in ravnati s komunalnimi odpadki v skladu s predpisi.

Povzročitelji komunalnih odpadkov morajo:

- oddajati vse nevarne frakcije v zbirnih centrih ali občasnem prevzemanju nevarnih frakcij v premičnih zbiralnicah,
- prepuščati vse kosovne odpadke v zbirnih centrih ali prevzemnih mestih v času občasnega prevzemanja kosovnih odpadkov,
- biološko razgradljive odpadke kompostirati sami ali jih prepuščati v zbirnih centrih, ali se vključijo v odvoz bioloških odpadkov preko izvajalca,
- prepuščati posode ali vrečke s preostalimi odpadki izvajalcu javne službe na prevzemnih mestih v časih, kot so določeni s programom zbiranja preostalih odpadkov.

Pravne osebe in drugi pravni subjekti, ki opravljajo kakršnokoli dejavnost, z izjemo malih povzročiteljev, morajo z izvajalcem skleniti pogodbo o ravnanju z odpadki. Ločeno zbrane frakcije lahko prepuščajo v zbiralnicah ločenih frakcij samo, če ja tako določeno v pogodbi.

24. člen

V posode za ostale komunalne odpadke je prepovedano odlagati:

1. odpadke v tekočem stanju,
2. kužni material iz zdravstvenih in veterinarskih zavodov,
3. tleče, lahko vnetljive, gorljive, eksplozivne reaktivne, jedke, dražljive, strupene in radioaktivne odpadke, ki se morajo odlagati v skladu s pravilnikom o ravnanju s posebnimi odpadki, ki vsebujejo nevarne snovi,
4. odpadni gradbeni material,
5. kosovne odpadke,
6. odpadke iz vrtov in druge biološko razgradljive odpadke.

V posode iz 3. točke 12. člena tega odloka, ki so po programu zbiranja in odvažanja odpadkov namenjene za zbiranje preostalih odpadkov iz 7. točke 10. člena tega odloka je prepovedano odlagati katerekoli druge odpadke.

Izvajalec javne službe mora ugotavljati nepravilno uporabo posod za prevzemanje ostalih odpadkov. V primeru kršitve mora izvajalec javne službe kršilca prijaviti pristojni občinski inšpekciji. Izvajalec javne službe posode za prevzemanje ostalih odpadkov ne izprazni, oziroma jo izprazni šele po inšpekcijskem pregledu pristojne občinske inšpekcije, nastale dodatne stroške pa morajo poravnati povzročitelji komunalnih odpadkov, ki so posodo nepravilno uporabljali.

25. člen

Povzročitelji, katerih dejavnost je trgovina s prehrano, s sadjem ali zelenjavo, gostinstvo, predlava hrane in podobno, ne smejo biorazgradljivih odpadkov odlagati v zabojnikih ali vrečkah, ki so namenjene prepuščanju ostalih komunalnih odpadkov.

Če povzročitelji iz prejšnjega odstavka ne uredijo prevzemanja biorazgradljivih odpadkov s posebno pogodbo s izvajalcem, morajo zagotoviti oddajanje teh odpadkov v predelavo sami s pooblaščenim izvajalcem za odvoz teh odpadkov.

26. člen

Lastnik, najemnik ali upravljalec novozgrajenega ali obnovljenega objekta mora prijaviti izvajalcu začetek uporabe objekta, zato da se dogovorita o številu zabojnikov ter o drugih pogojih za začetek izvajanja javne službe.

Začetek uporabe objekta mora biti prijavljen izvajalcu najkasneje 15 dni pred začetkom uporabe.

27. člen

Povzročitelji lahko z lastnim prevozom pripeljejo v zbirni center oziroma na odlagališče tudi mešane komunalne odpadke, ki jih morajo predhodno razvrstiti po frakcijah, skladno z navodili delavcev izvajalca. V primeru, da jih oddajo brez razvrščanja po frakcijah, plačajo oddani volumen ali maso mešanih odpadkov po veljavni lastni ceni ravnanja z odpadki, razvrščanje pa namesto njih opravi izvajalec.

Določilo tega člena izključuje odpadke, ki nasatajajo pri opravljanju dejavnosti.

28. člen

Opustitev uporabe storitev javne službe ter kopičenje komunalnih odpadkov, njihovo sežiganje ali odlaganje v objektih ali na zemljiščih, ki niso namenjena za odstranjevanje komunalnih odpadkov, je prepovedano.

29. člen

Povzročitelj, ki komunalne odpadke kopiči, jih sežiga ali jih namerava sežigati ali jih odlaga izven odlagališča, ki je namenjeno predelavi in odlaganju komunalnih odpadkov, je dolžan na svoje stroške zagotoviti predelavo ali odstranitev teh odpadkov, skladno s predpisi o ravnanju z odpadki.

Če povzročitelj iz prejšnjega člena ne zagotovi predelave ali odstranitve komunalnih odpadkov, to na njegove stroške izvede izvajalec na podlagi odločbe občinskega nadzorstva.

VI. OBRAČUN STORITVE RAVNANJA S KOMUNALNIMI ODPADKI

30. člen

cenik storitev ravnanja s komunalnimi odpadki sprejme občinski svet ob upoštevanju tarifnega sistema in veljavnih predpisov, ki urejajo to področje. Predlog in kalkulacijo za spremembo cen pripravi izvajalec.

31. člen

Stroške ravnanja z odpadki so dolžni plačevati vsi povzročitelji, za katere je organizirano ravnanje s komunalnimi odpadki.

32. člen

V primeru odlaganja komunalnih odpadkov v tipiziranih vrečkah izvajalca, je strošek ravnanja z odpadki vključen v ceni vrečke.

33. člen

Način obračuna ravnanja z odpadki je opredeljen v pogodbi o ravnanju s komunalnimi odpadki v Občini Odranci, ki jo skleneta Občina Odranci in izvajalec.

Osnova za obračun ravnanja z odpadki je volumen postavljene posode za ostale odpadke:

a) GOSPODINJSTVA: Volumen posode za gospodinjstva na območju Občine Odranci znaša 240 litrov. Za posamezna gospodinjstva se vrši odvoz najmanj 2x mesečno, posamezen zavezanec pa lahko izvajalcu odvoza predlaga tudi pogostejši odvoz odpadkov.

Na vlogo zavezanca, ki v gospodinjstvu živi sam, lahko občinska uprava odobri odvoz enkrat mesečno s posodo volumna 120 litrov. Občinska uprava, na vlogo zavezanca, lahko odobri odvoz enkrat na mesec s posodo volumna 240 litrov tudi v primeru, da v gospodinjstvu bivata le dve osebi in sta starejši kot 70 let.

b) PRAVNE OSEBE, PODJETNIKI: volumen in frekvenca odvoza se določi z upoštevanjem veljavnih minimalnih normativov in standardov za odvoz nenevarnih gospodinjstvih podobnih odpadkov od pravnih oseb in podjetnikov v Občini Odranci, katere potrdi občina.

34. člen

Obveznost plačila za ravnanje s komunalnimi odpadki nastane za povzročitelja z dnem, ko začnejo izvajalci opravljati storitve na njihovem območju ali ko se povzročitelji vse-lijijo v stanovanje ali začnejo uporabljati poslovne prostore.

VII. NADZOR

35. člen

Nadzor nad izvajanjem določb tega odloka opravlja občinsko nadzorstvo, to je občinska komunalna inšpekcija in občinski redar, kateremu je na njegovo zahtevo izvajalec dolžan nuditi potrebne podatke in sodelovanje svojih pooblaščenih delavcev.

Pri izvajanju nadzora lahko izdaja pristojna inšpekcija odločbe ter odreja druge ukrepe, katerih namen je zagotoviti izvrševanje določb tega odloka.

Izvajalec javne službe in uporabniki storitev javne službe so dolžni ugotavljati nepravilno ravnanje z odpadki v skladu z določili tega odloka. Ugotovljeno nepravilnost so dolžni sporočiti pristojni inšpekciji. Dokaz o neprimerni vsebini posode predstavlja fotografija z datumom, posneta na negativ, na dan praznjenja posode.

VIII. KAZENSKÉ DOLOČBE

36. člen

Z globo 835 EUR se kaznuje za prekršek izvajalec, če:

1. ne izprazni posod za odpadke, skladno z razporedom odvoza (prvi odstavek 18. člena),
2. ne opravi odvoza komunalnih odpadkov najkasneje v dveh dneh po prenehanju ovire ali višje sile (četrti odstavek 18. člena),
3. odvažata komunalne odpadke z neprimernimi vozili (19. člen),
4. ne postavi ustreznih kovinskih kesonov na primerna mesta in jih ne odvažata skladno s prvim odstavkom 20. člena,
5. ne zbira odpadkov v skladu z drugim odstavkom 3. člena,

6. če ne očistijo odjemno mesto 15. člena,
7. ravna v nasprotju z drugim odstavkom 12. člena.
Z globo 250 EUR se kaznuje tudi odgovorna oseba izvajalca za prekršek iz prvega odstavka tega člena.

37. člen

Z globo 835 EUR se kaznuje za prekršek povzročitelj komunalnih odpadkov, ki je pravna oseba če:

1. ne uporablja storitve zbiranja komunalnih odpadkov kot to določa 8. člen,
2. ne prepušča komunalnih odpadkov v posodah ali v vrečkah kot to določa 12. člen,
3. ravna v nasprotju s 7., 8., 9., 11., 12., 13., 14., 15., 16., 25., 26., 28., 29., 31., 36. člena.

Z globo 250 EUR se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe za prekršek iz prvega odstavka tega člena.

Z globo 626 EUR se kaznuje samostojni podjetnik posameznik in ostali pravni subjekti, ki opravljajo kakršnokoli dejavnost, za prekršek iz prvega odstavka tega člena.

38. člen

Z globo 208 EUR se kaznuje za prekršek povzročitelj, ki je fizična oseba, če:

1. ravna v nasprotju s 7. in 8. členom tega odloka,
2. ne odlaga komunalnih odpadkov v posode za odpadke, odlaga komunalne odpadke izven posod za odpadke ali izven odlagališča komunalnih odpadkov po 13. členu,
3. odlaga odpadke v nasprotju z 9. členom,
4. ne vzdržuje zbirnega ali odjemnega mesta, skladno z navodili izvajalcev (četrti odstavek 11. člena),
5. ne nabavi posode za odpadke (12. člen),
6. ravna v nasprotju z 10. členom, 11., 12., 14., 15., 16., 21., 22., 23., 24., 28., 29., 31., 36. členom.

IX. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

39. člen

Ob uveljavitvi tega odloka preneha za Občino Odranci veljati Odlok o ravnanju s komunalnimi odpadki v Občini Lendava (Uradne objave pomurskih občin, št. 21/90).

40. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 17-04/2007

Odranci, dne 7. marca 2007

Župan
Občine Odranci
Ivan Markoja l.r.

RENČE - VOGRSKO**1743. Odlok o proračunu Občine Renče - Vogrsko za leto 2007**

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 100/05 – UPB1), 29. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01 in 30/02, 56/02 – ZJU in 110/02 – ZDT-B) ter 18. člena Statuta Občine Renče - Vogrsko (Uradne objave št. 6/02 in 25/02 in Uradni list RS, št. 38/05 in 24/06) je svet Občine Renče - Vogrsko na 6. redni seji dne 29. 3. 2007 sprejel

O D L O K

o proračunu Občine Renče - Vogrsko za leto 2007

SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen

S tem odlokom se za Občino Renče - Vogrsko za leto 2007 določajo proračun, postopki izvrševanja proračuna ter obsega zadolževanja in poroštev občine in javnega sektorja na ravni občine (v nadaljnjem besedilu: proračun).

VIŠINA IN STRUKTURA PRORAČUNA

2. člen

Proračun sestavljata splošni in posebni del proračuna.

Splošni del proračuna sestavljajo bilanca prihodkov in odhodkov, račun finančnih terjatev in naložb ter račun financiranja. Za leto 2007 je na ravni podskupin kontov določen v naslednjih zneskih:

I. SPLOŠNI DEL PRORAČUNA

A) BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV

I.	SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74+78)	3.324.787
I.	TEKOČI PRIHODKI (70+71)	3.324.787
70	DAVČNI PRIHODKI	2.304.787
	700 Davki na dohodek in dobiček	1.824.578
	703 Davki na premoženje	305.209
	704 Domači davki na blago in storitve	175.000
71	NEDAVČNI PRIHODKI	1.020.000
	710 Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	982.500
	711 Takse in pristojbine	0
	712 Globe in druge denarne kazni	0
	713 Prihodki od prodaje blaga in storitev	0
	714 Drugi nedavčni prihodki	37.500
72	KAPITALSKI PRIHODKI	0
	720 Prihodki od prodaje osnovnih sredstev	0
	722 Prihodki od prodaje zemljišč in neopredmetenih dolgoročnih sredstev	0
73	PREJETE DONACIJE	0
	730 Prejete donacije iz domačih virov	0
74	TRANSFERNI PRIHODKI	0
	740 Transforni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij	0
	741 Prejeta sredstva iz državnega proračuna iz sredstev proračuna Evropske unije	0
II.	SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43+45)	3.324.787
40	TEKOČI ODHODKI	828.187
	400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	141.633
	401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	21.785
	402 Izdatki za blago in storitve	648.917
	409 Rezerve	15.879
41	TEKOČI TRANSFERI	901.955
	410 Subvencije	33.334
	411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	435.242

	412 Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	114.533
	413 Drugi tekoči domači transferi	318.846
42	INVESTICIJSKI ODHODKI	1.341.525
	420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	1.341.525
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI	253.120
	430 ***Investicijski transferi	0
	431 Investicijski transferi pravnim in fizičnim osebam, ki niso proračunski uporabniki	126.667
	432 Investicijski transferi proračunskim uporabnikom	126.453
III.	PRORAČUNSKI PRESEŽEK (PRORAČUNSKI PRIMANJKLJAJ) (I. – II.) (Skupaj prihodki minus skupaj odhodki)	0
III/1.	PRIMARNI PRESEŽEK (PRIMANJKLJAJ) (I. – 7102) – (II. – 403 – 404) (Skupaj prihodki brez prihodkov od obresti minus skupaj odhodki brez plačil obresti)	-1.250
III/2.	TEKOČI PRESEŽEK (PRIMANJKLJAJ) (70 + 71) – (40 + 41) (Tekoči prihodki minus tekoči odhodki in tekoči transferi)	1.594.645
B) RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB		
IV.	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV (750+751+752)	0
75	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV	0
	750 Prejeta vračila danih posojil	0
	751 Prodaja kapitalskih deležev	0
	752 Kupnine iz naslova privatizacije	0
V.	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV (440+441+442)	0
44	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	0
	443 Povečanje namenskega premoženja v javnih skladih in drugih pravnih osebah javnega prava, ki imajo premoženje v svoji lasti	0
VI.	PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV (IV. -	0
C) RAČUN FINANCIRANJA		
VII.	ZADOLŽEVANJE (500+501)	0
50	ZADOLŽEVANJE	0
	500 Domače zadolževanje	0
IX.	SPREMEMBA STANJA SREDSTEV NA RAČUNU (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.)	0
X.	NETO ZADOLŽEVANJE (VII.-VIII.)	0
XI.	NETO FINANCIRANJE (VI.+X.-IX.)	0
XII.	STANJE SREDSTEV NA RAČUNIH NA DAN 31. 12. PRETEKLEGA LETA	0

Posebni del proračuna sestavljajo finančni načrti neposrednih uporabnikov, ki so razdeljeni na naslednje programske dele: področja proračunske porabe, glavne programe in podprograme, predpisane s programsko klasifikacijo izdatkov

občinskih proračunov. Podprogram je razdeljen na proračunske postavke, te pa na podskupine kontov in konte, določene s predpisanim kontnim načrtom.

Posebni sestavni del proračuna je tudi Načrt razvojnih programov.

Posebni del proračuna in načrt razvojnih programov sta sestavna dela proračuna in se objavita na spletni strani Občine Renče - Vogrsko.

3. člen

Proračunska rezerva je organizirana kot proračunski sklad. Proračunska rezerva se v letu 2007 oblikuje v višini 15.879 EUR. Proračunska rezerva se uporablja za namene določene v 49. členu Zakona o javnih financah.

Župan lahko na predlog službe za finance samostojno odloča o porabi do 20.000 EUR zbranih razpoložljivih sredstev proračunske rezerve za posamezni namen. O tem pismeno obvesti občinski svet.

V primerih porabe sredstev, ki presegajo višino določeno v prejšnjem odstavku, odloča občinski svet s posebnim odlokom.

IZVRŠEVANJE PRORAČUNA

4. člen

Sredstva občinskega proračuna se praviloma delijo med letom enakomerno med vse uporabnike v okviru doseženih prihodkov in v odvisnosti od zapadlih obveznosti v skladu z likvidnostnim položajem.

Neposredni uporabniki občinskega proračuna so občinski svet, nadzorni odbor, župan, občinska uprava in krajevne skupnosti. Posredni uporabniki sredstev občinskega proračuna so javni zavodi in javni skladi, katerih ustanovitelj oziroma soustanovitelj je občina.

Uporabniki občinskega proračuna so dolžni uporabljati sredstva občinskega proračuna le za namene, ki so opredeljeni v bilanci prihodkov in odhodkov, računu finančnih terjatev in naložb ter področjih proračunske porabe v skladu s Programsko klasifikacijo izdatkov občinskih proračunov.

Neposredni uporabnik (npr. krajevna skupnost) lahko v tekočem letu za projekte iz načrta razvojnih programov prične s postopkom prevzemanja obveznosti za celotno vrednost del, ki je vključena v načrt razvojnih programov, po pridobitvi predhodnega soglasja občinskega sveta.

Pri investicijskih projektih, kjer so poleg občinskega proračuna predvideni drugi viri financiranja, se črpanje občinskih lastnih sredstev vrši v sorazmernem deležu glede na pridobljena sredstva iz drugih virov.

Uporabniki občinskega proračuna ne smejo prevzemati na račun proračuna obveznosti, ki presegajo s proračunom določena sredstva za posamezne namene.

5. člen

Namenski prihodki proračuna so poleg prihodkov, določenih v prvem stavku prvega odstavka 43. člena ZJF, tudi naslednji prihodki:

– prihodki požarne takse po 59. členu zakona o varstvu pred požarom (Uradni list RS, št. 71/93 in 87/01), ki se uporabijo za namene, določene v tem zakonu,

– okoljska dajatev za onesnaževanje okolja zaradi odlaganja odpadkov,

– taksa za obremenjevanje voda,

– sredstva iz državnega proračuna,

– sredstva iz EU,

– prihodki krajevnih skupnosti Bukovica in Volčja Duga, Renče in Vogrsko (prihodki od najemnin in grobarin, dotacije).

Namenska sredstva, ki niso bila porabljena v tekočem letu se prenesejo v proračun naslednjega leta.

6. člen

O prerazporeditvah pravic porabe v posebnem delu proračuna med glavnimi programi v okviru področja proračunske porabe odloča na predlog neposrednega uporabnika predstavnik neposrednega uporabnika – župan.

Osnova za prerazporejanje pravic porabe je zadnji sprejeti proračun, spremembe proračuna ali rebalans proračuna.

Župan lahko s pisnimi sklepi v posebnem delu proračuna prerazporedi sredstva med glavnimi programi v okviru področja proračunske porabe.

7. člen

Pogodbe za nabavo blaga, naročilo storitev in oddajo gradenj v breme proračunskih sredstev se lahko sklene samo v skladu s predpisi o javnem naročanju in navodili župana.

Sredstva subvencij, posojil in drugih oblik pomoči neproračunskim porabnikom se dodelijo na podlagi predhodno izvedenega javnega razpisa v sredstvih javnega obveščanja. Način dodelitve in višina dodeljenih sredstev mora biti usklajena s predpisi o državnih pomočeh.

Pred dodeljevanjem sredstev dotacij, subvencij, posojil in drugih oblik pomoči je potrebno skleniti pogodbo med občino ter proračunskim porabnikom ali neproračunskim porabnikom sredstev.

8. člen

Razpolaganje s finančnim in stvarnim premoženjem občine se opravi v skladu z vladno uredbo in na podlagi predhodno izvedenega javnega razpisa (javna ponudba, javno vabilo k dajanju ponudb, javna dražba), razen za zasedena stanovanja, nepremičnine v solastništvu, zamenjave nepremičnin v javnem interesu, oddajanje stanovanj zaposlenim pri neposrednem uporabniku. Kupnina od prodaje nepremičnin se uporabi le za nakup nepremičnin.

Omejitve iz prvega in drugega odstavka tega člena ne veljajo za prevzemanje obveznosti z najemnimi pogodbami, razen če na podlagi teh pogodb lastninska pravica preide oziroma lahko preide iz najemodajalca na najemnika, in prevzemanje obveznosti za dobavo elektrike, telefona, vode, komunalnih storitev in drugih storitev, potrebnih za operativno delovanje neposrednih uporabnikov.

Neposredni porabniki občinskega proračuna krajevne skupnosti morajo za vse pravne posle, ki imajo za posledico prevzem obveznosti ali odtujitev sredstev v vrednosti nad 4.000 EUR predhodno pridobiti pisno soglasje župana.

9. člen

Občina se lahko likvidnostno zadolži največ do višine 5% sprejetega proračuna, če zaradi neenakomernega pritekanja prejemnikov izvrševanje proračuna ne more uravnovesiti. Likvidnostni dolg mora biti poravnana najkasneje do 31. 12. 2007, o zadolžitvi pa odloča župan.

Vsi neposredni in posredni uporabniki proračuna morajo na zahtevo službe za finance prosta denarna sredstva najprej ponuditi proračunu, če je to potrebno za zagotovitev likvidnosti oziroma za izvrševanje proračuna.

10. člen

Občina ne bo dajala poroštev za izpolnitev obveznosti javnih zavodov in javnih podjetij, katerih ustanoviteljica je. V kolikor pa bi bilo to potrebno, se bodo poročstva sprejemala s sklepom občinskega sveta.

11. člen

Če so izpolnjeni pogoji iz 77. člena Zakona o javnih financah, lahko župan dolžniku do višine 1.000 EUR odpiše oziroma delno odpiše plačilo dolga.

POROČANJE

12. člen

Javna podjetja, javni gospodarski zavodi, javni skladi in podjetja, kjer je Občina Renče - Vogrsko soustanoviteljica so dolžni predložiti letno poročilo z bilančnimi podatki do 31. 3. tekočega leta za preteklo leto ter trimesečna poročila o stanju zadolženosti.

13. člen

Proračunski porabniki lahko porabijo lastne prihodke za razvoj svoje dejavnosti.

O višini in porabi lastnih prihodkov proračunski porabniki poročajo Občini Renče - Vogrsko ob oddaji letnega poročila z bilancami do 28. 2. tekočega leta za preteklo leto.

14. člen

Župan Občine Renče - Vogrsko najkasneje v mesecu septembru in konec leta poroča občinskemu svetu o veljavnem proračunu za leto 2007 in njegovi realizaciji z ustreznimi obrazložitvami.

Rebalans proračuna se sprejme s sklepom občinskega sveta in objava ni potrebna.

15. člen

Ta odlok se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati naslednji dan po objavi.

Št. 007-01-11/2007-1

Bukovica, dne 29. marca 2007

Župan
Občine Renče - Vogrsko
Aleš Bucik l.r.

ROGAŠKA SLATINA

1744. Odlok o zaključnem računu proračuna Občine Rogaška Slatina za leto 2006

Na podlagi 3. točke 98. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01, 110/02, 30/02, 56/02), Zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 80/94 in 45/97 – odl. US 56/97) in 16. člena Statuta Občine Rogaška Slatina (Uradni list RS, št. 109/03 – UPB-1) je Občinski svet Občine Rogaška Slatina na 5. seji dne 28. 3. 2007 sprejel

ODLOK

o zaključnem računu proračuna Občine Rogaška Slatina za leto 2006

1. člen

Zaključni račun proračuna Občine Rogaška Slatina za leto 2006 izkazuje:

– prihodke v višini	1.925.394.713,04 SIT
– odhodke v višini	1.961.487.393,55 SIT
– odplačilo glavnice v letu 2005	3.242.597,55 SIT
– presežek odhodkov nad prihodki (primanjkljaj)	–39.335.278,06 SIT.

2. člen

Zaključni račun rezervnega sklada proračuna Občine Rogaška Slatina za leto 2006 izkazuje:

– otvoritveno stanje na dan 1. 1. 2006	7.879.648,38 SIT
--	------------------

– prihodke v višini	9.626.973,57 SIT
– odhodke v višini	8.646.778,14 SIT
– presežek prihodkov nad odhodki	8.859.843,81 SIT.

3. člen

Račun financiranja Občine Rogaška Slatina za leto 2006 izkazuje:

– odplačilo glavnice v letu 2006	
– Ekološki sklad	1.168.600,00 SIT
– odplačilo glavnice v letu 2006	
– Stanovanjski sklad	2.073.997,37 SIT.

Stanje dolga do Stanovanjskega sklada RS na dan 31. 12. 2006 znaša 25.926.482,24 SIT.

4. člen

Presežek odhodkov nad prihodki (primanjkljaj) po zaključnem računu proračuna Občine Rogaška Slatina za leto 2006 znaša – 39.335.278,06 SIT in se krije iz sredstev sklada za posebne namene iz leta 2005.

5. člen

Presežek prihodkov nad odhodki po zaključnem računu rezervnega sklada proračuna Občine Rogaška Slatina za leto 2006 v višini 8.859.843,81 SIT se prenese v rezervni sklad Občine Rogaška Slatina za leto 2007 in se lahko porabi za namene, določene v 49. členu Zakona o javnih financah.

6. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 0320-0009/2007-01

Rogaška Slatina, dne 28. marca 2007

Župan
Občine Rogaška Slatina
mag. Branko Kidrič l.r.

ROGAŠOVCI

1745. Odlok o proračunu Občine Rogašovci za leto 2007

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 100/05), 29. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01, 30/02, 56/02 – ZJU in 110/02 – ZDT-B) in 17. člena Statuta Občine Rogašovci (Uradni list RS, št. 66/99, 76/02, 29/03, 88/05 in 79/06) je Občinski svet Občine Rogašovci na 4. redni seji dne 5. 4. 2007 sprejel

ODLOK o proračunu Občine Rogašovci za leto 2007

1. SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen

(vsebina odloka)

S tem odlokom se za Občino Rogašovci za leto 2007 določajo proračun, postopki izvrševanja proračuna ter obseg zadolževanja in poroštev občine in javnega sektorja na ravni občine (v nadaljnjem besedilu: proračun).

2. VIŠINA SPLOŠNEGA DELA PRORAČUNA IN STRUKTURA POSEBNEGA DELA PRORAČUNA

2. člen

(sestava proračuna in višina splošnega dela proračuna)

V splošnem delu proračuna so prikazani prejemki in izdatki po ekonomski klasifikaciji do ravni podkontov.

Splošni del proračuna se na ravni podskupin kontov do- loča v naslednjih zneskih:

v EUR

KONTO	OPIS	Proračun leta 2007
A. BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV		
I. SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74)		2.333.741
TEKOČI PRIHODKI (70+71)		1.822.922
70	DAVČNI PRIHODKI (700+703+704+706)	1.788.753
700	DAVKI NA DOHODEK IN DOBIČEK	1.764.785
703	DAVKI NA PREMOŽENJE	7.289
704	DOMAČI DAVKI NA BLAGO IN STORITVE	16.679
706	DRUGI DAVKI	
71	NEDAVČNI PRIHODKI (710+711+712+713+714)	34.169
710	UDELEŽBA NA DOBIČKU IN DOHODKI OD PREMOŽENJA	16.268
711	TAKSE IN PRISTOJBINE	4.131
712	DENARNE KAZNI	420
713	PRIHODKI OD PRODAJE BLAGA IN STORITEV	1.900
714	DRUGI NEDAVČNI PRIHODKI	11.450
72	KAPITALSKI PRIHODKI (720+721+722)	80.249
720	PRIHODKI OD PRODAJE OSNOVNIH SREDSTEV	51.108
721	PRIHODKI OD PRODAJE ZALOG	
722	PRIHODKI OD PRODAJE ZEMLJIŠČ IN NEMATERIALNEGA PREMOŽENJA	29.141
73	PREJETE DONACIJE (730+731)	9.150
730	PREJETE DONACIJE IZ DOMAČIH VIROV	9.150
731	PREJETE DONACIJE IZ TUJINE	
74	TRANSFERNI PRIHODKI	421.420
740	TRANSFERNI PRIHODKI IZ DRUGIH JAVNOFINANČNIH INSTITUCIJ	421.420
II. SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43)		2.662.464
40	TEKOČI ODHODKI (400+401+402+403+409)	479.518
400	PLAČE IN DRUGI IZDATKI ZAPOSLENIM	89.884
401	PRISPEVKI DELODAJALCEV ZA SOCIALNO VARNOST	15.053
402	IZDATKI ZA BLAGO IN STORITVE	352.046
403	PLAČILA DOMAČIH OBRESTI	2.250
409	SREDSTVA, IZLOČENA V REZERVE	20.285
41	TEKOČI TRANSFERI (410+411+412+413)	860.034
410	SUBVENCIJE	25.664
411	TRANSFERI POSAMEZNIKOM IN GOSPODINJSTVOM	359.499

412	TRANSFERI NEPROFITNIM ORGANIZAC. IN USTANOVAM	60.928
413	DRUGI TEKOČI DOMAČI TRANSFERI	413.943
42	INVESTICIJSKI ODHODKI (420)	1.197.804
420	NAKUP IN GRADNJA OSNOVNIH SREDSTEV	1.197.804
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI (430)	125.108
430	INVESTICIJSKI TRANSFERI	
431	INVESTICIJSKI TRANSFERI PRAVNIM IN FIZIČNIM OSEBAM, KI NISO PRORAČUNSKI UPORABNIKI	45.341
432	INVESTICIJSKI TRANSFERI PRORAČUNSKIM UPORABNIKOM	79.767
	III. PRORAČUNSKI PRESEŽEK (PRIMANJKLJAJ) (I. - II.) (SKUPAJ PRIHODKI MINUS SKUPAJ ODHODKI)	-328.723
B. RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB		
75	IV. PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV (750+751)	3.280
750	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL	0
751	PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV	
752	KUPNINE IZ NASLOVA PRIVATIZACIJE	3.280
44	V. DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV (440+441)	0
440	DANA POSOJILA	
441	POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	
	VI. PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV (IV. - V.)	3.280
C. RAČUN FINANCIRANJA		
50	VII. ZADOLŽEVANJE (500)	0
500	DOMAČE ZADOLŽEVANJE	
55	VIII. ODPLAČILA DOLGA (550)	11.220
550	ODPLAČILA DOMAČEGA DOLGA	11.220
	IX. POVEČANJE (ZMANJŠANJE) SREDSTEV NA RAČUNIH (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.)	-336.663
	X. NETO ZADOLŽEVANJE (VII.-VIII.)	-11.220
	XI. NETO FINANCIRANJE (VI.+VII.-VIII.-IX.)	328.723
	STANJE SREDSTEV NA RAČUNIH DNE 31.12. 2006	336.663
9009	Splošni sklad za drugo	336.663

Posebni del proračuna sestavljajo finančni načrti neposrednih uporabnikov, ki so razdeljeni na naslednje programske dele: področja proračunske porabe, glavne programe in podprograme, predpisane s programsko klasifikacijo izdatkov občinskih proračunov. Podprogram je razdeljen na proračunske postavke, te pa na podskupine kontov in podkonte, določene s predpisanim kontnim načrtom.

Posebni del proračuna do ravni proračunskih postavk – podkontov in načrt razvojnih programov sta prilogi k temu odloku in se objavita na oglasni deski Občine Rogašovci.

3. POSTOPKI IZVRŠEVANJA PRORAČUNA

3. člen

(namenski prihodki in odhodki proračuna)

Namenski prihodki proračuna so poleg prihodkov, določenih v prvem stavku prvega odstavka 43. člena ZJF (dona-

cije, prihodki od prodaje, zamenjave stvarnega premoženja, odškodnine iz naslova zavarovanj) tudi naslednji prihodki: prejeta sredstva za sofinanciranje projektov, požarna taksa in okoljska dajatev za onesnaževanje okolja zaradi odlaganja odpadkov.

Če se v tekočem letu v proračun vplača namenski prejemek, ki zahteva namenski izdatek, ki v finančnem načrtu proračuna ni izkazan ali ni izkazan v zadostni višini, se za višino dejanskih namenskih prejemkov poveča obseg izdatkov finančnega načrta in proračun.

Pravice porabe na proračunski postavki Sredstva za odpravo nesorazmerij v plačah, ki niso porabljene v tekočem letu, se prenesejo v naslednje leto za isti namen.

4. člen

(prerazporejanje pravic porabe)

Za izvrševanje proračuna je odgovoren župan.

Osnova za prerazporejanje pravic porabe je zadnji sprejeti proračun, spremembe proračuna ali rebalans proračuna.

O prerazporeditvah pravic porabe v posebnem delu proračuna med posameznimi proračunskimi postavkami znotraj podprograma in med glavnimi programi v okviru področja proračunske porabe odloča župan na predlog neposrednega uporabnika.

Župan s poročilom o izvrševanju proračuna med proračunskim letom in konec leta z zaključnim računom poroča občinskemu svetu o veljavnem proračunu za leto 2007 in njegovi realizaciji.

5. člen

(največji dovoljeni obseg prevzetih obveznosti v breme proračunov prihodnjih let)

Neposredni uporabnik lahko v tekočem letu razpiše javno naročilo za celotno vrednost projekta, ki je vključen v načrt razvojnih programov, če so zanj načrtovane pravice porabe na proračunskih postavkah v sprejetem proračunu.

Skupni obseg prevzetih obveznosti neposrednega uporabnika, ki bodo zapadle v plačilo v prihodnjih letih za investicijske odhodke in investicijske transfere ne sme presegati 70% pravic porabe v sprejetem finančnem načrtu neposrednega uporabnika, od tega:

1. v letu 2008 60% navedenih pravic porabe in
2. v ostalih prihodnjih letih 10% navedenih pravic porabe.

Skupni obseg prevzetih obveznosti neposrednega uporabnika, ki bodo zapadle v plačilo v prihodnjih letih za blago in storitve in za tekoče transfere, ne sme presegati 25% pravic porabe v sprejetem finančnem načrtu neposrednega uporabnika.

Omejitev iz prvega in drugega odstavka tega člena ne veljajo za prevzemanje obveznosti z najemnimi pogodbami, razen če na podlagi teh pogodb lastninska pravica preide oziroma lahko preide iz najemodajalca na najemnika, in prevzemanje obveznosti za dobavo elektrike, telefona, vode, komunalnih storitev in drugih storitev, potrebnih za operativno delovanje neposrednih uporabnikov.

Prevzete obveznosti iz drugega in tretjega odstavka tega člena se načrtujejo v finančnem načrtu neposrednega uporabnika in načrtu razvojnih programov.

6. člen

Župan odloča o vlogah za sponzoriranje in donacije različnih prireditev do višine 1.000 evrov po vlogi znotraj možnosti, ki jih dovoljuje proračunski namen oziroma tekoča proračunska rezerva

7. člen

(splošna proračunska rezervacija)

Med odhodki proračuna se del predvidenih proračunskih prejemkov vnaprej ne razporedi, ampak se zadrži kot splošna

proračunska rezervacija. Sredstva v višini 6.000 eurov se lahko uporabijo za nepredvidene namene, za katere v proračunu niso zagotovljena sredstva ali za namene, za katere se med letom izkaže, da niso zagotovljena v zadostnem obsegu.

O uporabi sredstev proračunske rezervacije odloča župan. Dodeljena sredstva splošne proračunske rezervacije se razporedijo v finančni načrt proračunskega uporabnika.

8. člen

(proračunska rezerva)

Proračunska rezerva se v letu 2007 oblikuje v višini 10.000 eurov. Sredstva proračunske rezerve se uporabljajo za financiranje izdatkov za odpravo posledic naravnih in drugih nesreč, ki jih povzročajo naravne sile in ekološke nesreče.

Iz sredstev rezerv se v letu 2007 delno sanira most Ropča LC 354030 v višini 5.800 eurov.

Na predlog za finance pristojnega organa občinske uprave odloča o uporabi sredstev proračunske rezerve za namene iz drugega odstavka 49. člena ZJF do višine 10.000 eurov župan in o tem s pisnimi poročili obvešča občinski svet. V drugih primerih uporabe sredstev proračunske rezerve, ki presegajo navedeni znesek, odloča na predlog župana občinski svet.

9. člen

(spreminjanje načrta razvojnih programov)

Župan lahko spreminja vrednost projektov v načrtu razvojnih programov. Projekte, katerih vrednost se spremeni za več kot 20% mora predhodno potrditi občinski svet.

Projekti, za katere se zaradi prenosa plačil v tekoče leto, zaključek financiranja prestavi iz predhodnega v tekoče leto, se uvrstijo v načrt razvojnih programov po uveljavitvi proračuna.

Novi projekti se uvrstijo v načrt razvojnih programov na podlagi odločitve občinskega sveta.

4. POSEBNOSTI UPRAVLJANJA IN PRODAJE STVARNEGA IN FINANČNEGA PREMOŽENJA DRŽAVE

10. člen

Če so izpolnjeni pogoji iz tretjega odstavka 77. člena ZJF, lahko župan dolžniku do višine 400 eurov odpiše oziroma delno odpiše plačilo dolga.

5. OBSEG ZADOLŽEVANJA IN POROŠTEV OBČINE IN JAVNEGA SEKTORJA

11. člen

(obseg zadolževanja občine in izdanih poroštev občine)

Če se zaradi neenakomernega pritekanja prejemkov izvrševanje proračuna ne more uravnovesiti, se lahko občina likvidnostno zadolži največ do višine 5% zadnjega sprejetega proračuna.

Zaradi kritja presežkov odhodkov nad prihodki v bilanci prihodkov in odhodkov, presežkov izdatkov nad prejemki v računu finančnih terjatev in naložb ter odplačila dolgov v računu financiranja se občina za proračun leta 2007 lahko dolgoročno zadolžuje za namene izkazane v proračunu na podlagi predhodno prejetega soglasja pristojnega ministrstva in pod pogoji, ki jih določa Zakon o financiranju občin.

Občina za izpolnitev obveznosti javnih zavodov, katerih ustanoviteljica je Občina Rogašovci, v letu 2007 ne bo izdala poroštev.

Pravne osebe javnega sektorja na ravni občine (javni zavodi in javna podjetja, katerih ustanoviteljica je občina) in pravne osebe, v katerih ima občina prevladujoč vpliv na upravljanje, se v letu 2007 ne smejo zadolževati.

6. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

12. člen

(začasno financiranje v letu 2008)

V obdobju začasnega financiranja Občine Rogašovci v letu 2008, če bo začasno financiranje potrebno, se uporablja ta odlok in sklep o določitvi začasnega financiranja.

13. člen

(uveljavitev odloka)

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 410-0016/2006-01/03-4
Rogašovci, dne 5. aprila 2007

Župan
Občine Rogašovci
Edvard Mihalič l.r.

SLOVENSKE KONJICE

1746. Sklep o ceni socialnovarstvene storitve pomoč družini na domu v Občini Slovenske Konjice

Na podlagi 38. člena Pravilnika o metodologiji za oblikovanje cen socialno varstvenih storitev (Uradni list RS, št. 87/06 in 127/06), Uredbe o merilih za določanje oprostitve pri plačilih socialno varstvenih storitev (Uradni list RS, št. 110/04, 124/04 in 8/07) in 16. člena Statuta Občine Slovenske Konjice (Uradni list RS, št. 31/99, 19/01 in 100/02) je Občinski svet Občine Slovenske Konjice na 5. redni seji dne 29. 3. 2007 sprejel

S K L E P

o ceni socialnovarstvene storitve pomoč družini na domu v Občini Slovenske Konjice

1.

Občinski svet Občine Slovenske Konjice daje soglasje k ceni socialnovarstvene storitve pomoč družini na domu, ki jo je predlagal izvajalec storitve Lambrechtov dom Slovenske Konjice v višini 11,84 EUR/uro.

V ceni efektivne ure predstavljajo stroški vodenja 1,83 EUR/uro, stroški za neposredno socialno oskrbo pa 10,01 EUR/uro.

2.

Subvencija občine k polni ceni storitve znaša 5,92 EUR/uro. Ob upoštevanju subvencije občine in Zavoda Republike Slovenije znaša končna cena za uporabnika 2,73 EUR/uro.

3.

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. 3. 2007.

Št. 032-0003/2007-2
Mlače, dne 29. marca 2007

Župan
Občine Slovenske Konjice
Miran Gorinšek l.r.

ŠKOCJAN**1747. Pravilnik o plačah in delih plač funkcionarjev Občine Škocjan, članov delovnih teles občinskega sveta in župana ter nadzornega odbora**

Na podlagi Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (ZSPJS-UPB6, Uradni list RS, št. 110/06), Odloka o plačah funkcionarjev (OdPF, Uradni list RS, št. 14/06), 100.b člena Zakona o lokalni samoupravi (ZLS-UPB1, Uradni list RS, št. 100/05), ter 16. člena Statuta Občine Škocjan UPB (Uradni list RS, št. 101/06; je Občinski svet Občine Škocjan na 5. redni seji dne 27. marca 2007 sprejel

P R A V I L N I K**o plačah in delih plač funkcionarjev Občine Škocjan, članov delovnih teles občinskega sveta in župana ter nadzornega odbora****I. SPLOŠNE DOLOČBE****1. člen**

Ta pravilnik določa višino in način določanja plač, delov plač, sejin in drugih prejemkov občinskih funkcionarjev, članov delovnih teles občinskega sveta in župana, nadzornega odbora ter drugih organov v Občini Škocjan.

2. člen

(1) Občinski funkcionarji so: župan, podžupan in člani občinskega sveta.

(2) Najvišje vrednotena funkcija v občini je funkcija župana.

(3) Člani občinskega sveta opravljajo svojo funkcijo nepoklicno.

(4) Podžupan opravlja svojo funkcijo nepoklicno. Podžupan lahko opravlja svojo funkcijo poklicno, če se v soglasju z županom tako odloči, odločitev pa potrdi občinski svet.

II. PRAVICE OBČINSKIH FUNKCIONARJEV**3. člen**

(1) Za opravljanje občinskih funkcij ima občinski funkcionar, ki poklicno opravlja funkcijo, skladno z zakonom pravico do plače, osebnih prejemkov, nadomestila plače ter do povračila stroškov, ki jih ima pri delu v zvezi z delom. Če funkcijo opravlja nepoklicno ima pravico do dela plače oziroma nagrade v obliki sejnine.

(2) Članom delovnih teles občinskega sveta in župana ter nadzornega odbora pripada za njihovo delo sejnina v skladu s tem pravilnikom.

(3) Osnova za izračun sejnine je plača župana za poklicno opravljanje funkcije brez dodatka na delovno dobo.

III. VIŠINA IN NAČIN DOLOČANJA PLAČ, DELA PLAČ IN SEJNIN**4. člen****1. Višina in način določanja plače župana**

(1) Z Odlokom o plačah funkcionarjev (OdPF) je za opravljanje funkcije župana v Občini Škocjan, ki glede na število prebivalcev (občine od 2001 do 5000 prebivalcev) sodi v VI. skupino občin, določen 49. plačni razred. Županu skladno z zakonom pripada tudi dodatek na delovno dobo.

(2) Če župan opravlja funkcijo nepoklicno, mu pripada del plače v višini 50% plače, ki bi jo prejemal, če bi opravljal funkcijo poklicno.

5. člen**2. Višina oziroma način določanja plače oziroma dela plače podžupana**

(1) Z Odlokom o plačah funkcionarjev (OdPF) je za opravljanje funkcije podžupana v Občini Škocjan, ki glede na število prebivalcev (občine od 2001 do 5000 prebivalcev) sodi v VI. skupino občin, določen razpon med 34. in 41. plačnim razredom.

(2) Plačni razred podžupana določi župan ob upoštevanju obsega podžupanovih pooblastil. Pri predčasnem prenehanju mandata župana lahko podžupanu določi plačni razred občinski svet.

(3) Če podžupan opravlja funkcijo nepoklicno, mu pripada del plače v višini 50%, ki bi jo prejemal, če bi opravljal funkcijo poklicno.

(4) Plača podžupana, ki opravlja funkcijo poklicno, ne sme presegati 80% plače župana. Če podžupan opravlja funkcijo nepoklicno, mu pripada plačilo za opravljanje funkcije, določeno največ v višini 40% plače župana.

(5) Podžupanu kot članu občinskega sveta ali kot članu delovnega telesa ne pripada sejnina, ki pripada ostalim članom občinskega sveta oziroma članom delovnih teles.

(6) Podžupanu, ki je v skladu s sklepom občinskega sveta določen, da bo v primeru predčasnega prenehanja funkcije župana opravljal funkcijo župana, pripada plača, ki bi jo dobil župan.

6. člen**3. Višina in način določanja sejnine članu občinskega sveta**

(1) Plačilo za opravljanje funkcije člana občinskega sveta je sejnina za udeležbo na seji občinskega sveta oziroma seji delovnega telesa občinskega sveta oziroma župana.

(2) Letni znesek sejin, vključno s sejinami za seje delovnih teles občinskega sveta in župana, ki se izplača posameznemu članu, ne sme presegati 15% letne plače župana.

7. člen

(1) V okviru zneska iz prvega odstavka tega člena se na podlagi sklepa o potrditvi mandatov članu občinskega sveta določi sejnina, in sicer za:

– udeležbo na redni seji občinskega sveta 4% plače župana,

– udeležbo na izredni seji občinskega sveta 3% plače župana,

– predsedovanje seji odbora (delovnega telesa) 3,5% plače župana,

– udeležba na seji odbora (delovnega telesa), katerega član je, 2,5% plače župana.

(2) Za neudeležbo in za manj kot 2/3 časa prisotnosti na seji občinskega sveta, seji delovnih teles občinskega sveta, nadzornega odbora in delovnih teles, ki jih imenuje župan, se sejnine ne izplačujejo.

(3) Za korespondenčno sejo in nadaljevanje prekinjene seje, ki traja manj kot 3 ure, se sejnina ne izplačuje.

8. člen**4. Višina in način določanja sejnine nadzornemu odboru**

(1) Predsedniku in članom nadzornega odbora občine se za opravljanje dela določi sejnina za predsedovanje oziroma za udeležbo na seji. Poleg tega so člani nadzornega odbora upravičeni do plačila za izvedbo posameznega nadzora, ki se zaključuje z izdelavo končnega poročila, na podlagi letnega programa dela ali po sklepu nadzornega odbora.

(2) Sejnine se izplačujejo na podlagi sklepa o imenovanju v skladu z evidenco opravljenega dela (prisotnostjo na sejah), ki jo vodi občinska uprava, in sicer za:

– predsedovanje na seji nadzornega odbora 3,5% plače župana,

– udeležbo na seji nadzornega odbora 2,5% plače župana,

– udeležbo predsednika(ce) ali člana nadzornega odbora kot poročevalca na seji občinskega sveta 4% plače župana.

(3) Plačilo za izvedbo posameznega nadzora z izdelavo končnega poročila se določi glede na zahtevnost posameznega nadzora in sicer:

– zelo zahteven nadzor (ZZN) – 5% plače župana;

– zahteven nadzor (ZN) – 4% plače župana;

– manj zahteven nadzor (MZN) – 3% plače župana.

Za izvedbo plačila predsednik nadzornega odbora računovodstvu Občine Škocjan predloži poročilo o opravi nadzora, v katerem je med drugim določena zahtevnost posameznega nadzora. K poročilu priloži Sklep o razdelitvi področij za opravo posameznega nadzora ter izdelano končno poročilo.

9. člen

5. Višina in način določanja sejin drugim organom

Članom delovnih teles občinskega sveta, ki niso člani občinskega sveta, se za opravljanje dela v komisiji ali odboru občinskega sveta določi plačilo v obliki sejnine, ki se izplača za udeležbo na seji na podlagi sklepa o imenovanju v skladu z evidenco o prisotnosti na sejah, ki jo vodi občinska uprava, v višini 2,5% plače župana.

10. člen

Članom občasnih komisij, odborov in projektnih svetov, ki jih imenuje občinski svet ali župan, se za opravljanje dela v komisiji, odboru ali projektne svetu določi plačilo v obliki sejnine, ki se izplača za udeležbo na seji na podlagi sklepa o imenovanju v skladu z evidenco o prisotnosti na sejah, ki jo vodi občinska uprava, v višini 2,5% plače župana.

11. člen

Odgovornemu uredniku in članom uredniškega odbora, se za opravljen delo v zvezi z izdajanjem občinskega glasila določi plačilo v obliki sejnine, ki se izplača za udeležbo na seji na podlagi sklepa o imenovanju v skladu z evidenco o prisotnosti na sejah, ki jo vodi občinska uprava, in sicer za:

– odgovornega urednika v višini 3,5% plače župana,

– člana uredniškega odbora v višini 2,5% plače župana.

IV. DRUGI PREJEMKI

12. člen

(1) Občinski funkcionarji in drugi navedeni v 1. členu tega pravilnika imajo pravico do povračila stroškov prevoza na službeni poti, ki nastanejo, pri opravljanju funkcije ali v zvezi z njo, če zato predložijo ustrezna dokazila. Pravico do povračila potnih stroškov lahko občinski funkcionar uveljavlja, če gre za službeno potovanje izven območja Občine Škocjan. Stroški prevoza se povrnejo v skladu s predpisi. Občinskemu funkcionarju ne pripada povračilo stroškov prevoza na sejo.

(2) Občinski funkcionar in drugi navedeni v 1. členu tega pravilnika imajo pravico do dnevnice za službeno potovanje v skladu s predpisi, če jim službeno pot odobri župan.

(3) Občinski funkcionar in drugi navedeni v 1. členu tega pravilnika imajo pravico do povračila stroškov prenočevanja, ki nastanejo na službeni poti, če jim odobri župan. Stroški prenočevanja se povrnejo na podlagi predloženega računa v skladu s predpisi.

13. člen

(1) Povračilo stroškov iz 12. člena tega pravilnika lahko upravičenci uveljavljajo na podlagi predhodno izdanega naloga za službeno potovanje.

(2) Nalog za službeno potovanje izda župan ali direktor občinske uprave. V kolikor gre za službeno potovanje župana, izda nalog podžupan ali direktor občinske uprave.

V. NAČIN IZPLAČEVANJA

14. člen

(1) Plača župana in podžupana se izplačujejo mesečno praviloma najkasneje do 15. dne v tekočem mesecu za pretekli mesec, ostala izplačila v obliki sejin pa trimesečno.

(2) Prejemki, določeni v IV. poglavju tega pravilnika se praviloma izplačajo v petnajstih dneh po končanem službenem potovanju.

15. člen

Plače, deli plač in sejnine se usklajujejo skladno s spremembo zneska plačnega razreda, povračila stroškov v zvezi z delom pa v skladu s predpisi, ki jih urejajo.

VI. NESORAZMERJA V OSNOVNIH PLAČAH

16. člen

(1) Funkcionarjem, ki jim pripada višja osnovna plača od prevedene osnovne plače, določene v skladu s predpisi, ki so se uporabljali do začetka uporabe ZSPJS, se nastalo razmerje odpravi na naslednji način:

– nesorazmerja v osnovnih plačah, ki so večja od štirih plačnih razredov, se odpravijo z začetkom uporabe zakona v višini nesorazmerja nad štirimi plačnimi razredi;

– preostala nesorazmerja v osnovnih plačah se odpravijo v obdobju od leta 2006 do leta 2009, pri čemer se pri obračunu plač za mesec december vsakega leta odpravi 25% nesorazmerja v osnovnih plačah.

(2) Plače funkcionarjev po ZSPJS se obračunavajo skladno z veljavno uredbo, ki ureja enotno metodologijo in obrazce za obračun ter izplačilo plač v javnem sektorju.

VII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

17. člen

Plače, nagrade in povračila, ki pripadajo občinskim funkcionarjem in drugim, navedenim v 1. členu tega pravilnika, se izplačujejo od uveljavitve pravilnika dalje.

18. člen

Evidenco prisotnosti občinskih funkcionarjev, članov delovnih teles občinskega sveta, članov nadzornega odbora in drugih članov teles, ki jih imenuje župan, vodi zaposleni delavec na občinski upravi, ki jim nudi strokovno in administrativno pomoč in ga za to določi župan oziroma direktor občinske uprave.

19. člen

Določila tega pravilnika, ki določa način in višino plače, dela plače in sejnine, ne velja za člana ali vodjo kateregakoli telesa, navedenega v tem pravilniku, če je član ali vodja istočasno delavec občinske uprave.

20. člen

Z uveljavitvijo tega pravilnika preneha veljati Pravilnik o plačah in plačilih za opravljanje funkcije občinskih funkcionarjev in članov delovnih teles občinskega sveta ter članov drugih občinskih organov ter o povračilih stroškov (Uradni list RS, št. 65/99).

21. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 007-0002/07

Škocjan, dne 27. marca 2007

Župan
Občine Škocjan
Anton Zupet i.r.

1748. Sklep o spremembi in dopolnitvi Sklepa o določitvi cene programov v vrtcu pri Osnovni šoli Frana Metelka Škocjan

V skladu z določbami 31. in 32. člena Zakona o vrtcih (Uradni list RS, št. 12/96, 44/00, 78/03 in 72/05) ter 6. člena Statuta Občine Škocjan – UPB (Uradni list RS, št. 101/06) je Občinski svet Občine Škocjan na 5. redni seji dne 27. 3. 2007 sprejel

S K L E P
o spremembi in dopolnitvi
Sklepa o določitvi cene programov v vrtcu
pri Osnovni šoli Frana Metelka Škocjan

1. člen

Za drugim odstavkom prvega člena Sklepa o določitvi cene programov v vrtcu pri Osnovni šoli Frana Metelka Škocjan (Uradni list RS, št. 65/06) se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»Od 1. 4. 2007 dalje se v kombiniranih oddelkih prvega in drugega starostnega obdobja obračunava cena programa glede na starost otrok. Sprememba se upošteva s prvim dnevom naslednjega meseca po izpolnjeni otrokovi starosti treh let.«

2. člen

Vsebina ostalih členov ostaja nespremenjena.

3. člen

Sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 602-0002/2007
Škocjan, dne 27. marca 2007

Župan
Občine Škocjan
Anton Zupet l.r.

VITANJE

1749. Odlok o proračunu Občine Vitanje za leto 2007

Na podlagi 29. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93 in dopolnitve), 29. člena zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01, 30/02, 56/02 – ZJU in 110/02 – ZDT-B in 97. člena Statuta Občine (Uradni list RS, št. 113/06) je Občinski svet Občine Vitanje na 3. redni seji dne 2. 4. 2007 sprejel

ODLOK
o proračunu Občine Vitanje za leto 2007

1. SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen

(vsebina odloka)

S tem odlokom se za Občino Vitanje za leto 2007 določajo proračun, postopki izvrševanja proračuna ter obseg zadolževanja in poroštev občine in javnega sektorja na ravni občine (v nadaljnjem besedilu: proračun).

2. VIŠINA SPLOŠNEGA DELA PRORAČUNA IN
STRUKTURA POSEBNEGA DELA PRORAČUNA

2. člen

(sestava proračuna in višina splošnega dela proračuna)

V splošnem delu proračuna so prikazani prejemki in izdatki po ekonomski klasifikaciji do ravni kontov.

Splošni del proračuna se na ravni podskupin kontov do- loča v naslednjih zneskih:

v eurih

A.	BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV	
	Skupina/Podskupina kontov/Konto/Podkonto	Proračun leta 2007
	I. SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74)	1.923.362
	TEKOČI PRIHODKI (70+71)	1.350.483
70	DAVČNI PRIHODKI	1.301.426
	700 Davki na dohodek in dobiček	1.262.056
	703 Davki na premoženje	21.514
	704 Domači davki na blago in storitve	17.856
71	NEDAVČNI PRIHODKI	49.057
	710 Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	7.937
	711 Takse in pristojbine	
	712 Denarne kazni	
	713 Prihodki od prodaje blaga in storitev	
	714 Drugi nedavčni prihodki	41.120
72	KAPITALSKI PRIHODKI	257.815
	720 Prihodki od prodaje osnovnih sredstev	119.274
	721 Prihodki od prodaje zalog	
	722 Prihodki od prodaje zemljišč in neopredmetenih dolgoročnih sredstev	138.541
73	PREJETE DONACIJE	31.296
	730 Prejete donacije iz domačih virov	31.296
	731 Prejete donacije iz tujine	
74	TRANSFERNI PRIHODKI	283.768
	740 Transforni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij	283.768
	II. SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43)	1.924.407
40	TEKOČI ODHODKI	763.878
	400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	122.206
	401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	17.413
	402 Izdatki za blago in storitve	589.626
	403 Plačila domačih obresti	
	409 Rezerve	34.633
41	TEKOČI TRANSFERI	486.542
	410 Subvencije	
	411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	333.475
	412 Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	55.403

	413 Drugi tekoči domači transferi	97.664
	414 Tekoči transferi v tujino	
42	INVESTICIJSKI ODHODKI	673.987
	420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	673.987
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI	
	430 Investicijski transferi	
	III. PRORAČUNSKI PRESEŽEK (I.-II.) (PRORAČUNSKI PRIMANJKLJAJ)	- 1.045
B.	RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
	Skupina/Podskupina kontov/Konto/Podkonto	Proračun leta 2007
	IV. PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV (750+751+752)	
75	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL	1.045
	750 Prejeta vračila danih posojil	1.045
	751 Prodaja kapitalskih deležev	
	752 Kupnine iz naslova privatizacije	
	V. DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV (440+441+442+443)	
44	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	
	440 Dana posojila	
	441 Povečanje kapitalskih deležev in naložb	
	442 Poraba sredstev kupnin iz naslova privatizacije	
	443 Povečanje namenskega premoženja v javnih skladih in drugih osebah javnega prava, ki imajo premoženje v svoji lasti	
	VI. PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV (IV.-V.)	1.045
C.	RAČUN FINANCIRANJA	
	Skupina/Podskupina kontov/Konto/Podkonto	Proračun leta 2007
	VII. ZADOLŽEVANJE (500)	
50	ZADOLŽEVANJE	
	500 Domače zadolževanje	
	VIII. ODPLAČILA DOLGA (550)	
55	ODPLAČILA DOLGA	
	550 Odplačila domačega dolga	
	IX. POVEČANJE (ZMANJŠANJE) SREDSTEV NA RAČUNIH (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.)	0
	X. NETO ZADOLŽEVANJE (VII.-VIII.)	
	XI. NETO FINANCIRANJE (VI.+VII.-VIII.-IX.)	
	STANJE SREDSTEV NA RAČUNIH DNE 31. 12. PRETEKLEGA LETA	56.270

Posebni del proračuna sestavljajo finančni načrti neposrednih uporabnikov, ki so razdeljeni na naslednje programske dele: področja proračunske porabe, glavne programe in podprograme, predpisane s programsko klasifikacijo izdatkov občinskih proračunov. Podprogram je razdeljen na proračunske postavke, te pa na podskupine kontov in podkontov, določene s predpisanim kontnim načrtom.

Posebni del proračuna do ravni proračunskih postavk – kontov, podkontov in načrt razvojnih programov sta prilogi k temu odloku in se objavita na spletni strani Občine Vitanje. Načrt razvojnih programov sestavljajo projekti.

3. POSTOPKI IZVRŠEVANJA PRORAČUNA

3. člen

(izvrševanje proračuna)

Proračun se izvršuje na ravni proračunske postavke-konta (varianta: proračunske postavke – podkonta).

Za izvrševanje proračuna je odgovoren župan Občine Vitanje. Odredbodajalec je župan oziroma njegova pooblaščenca oseba.

4. člen

(namenski prihodki in odhodki proračuna)

Namenski prihodki proračuna so poleg prihodkov, določenih v prvem stavku prvega odstavka 43. člena ZJF tudi naslednji prihodki: požarne takse po 59. členu zakona o varstvu pred požarom (Uradni list RS št. 71/93 in 87/01), prihodek turistične takse in komunalnih prispevkov.

5. člen

(prerazporejanje pravic porabe)

Osnova za prerazporejanje pravic porabe je zadnji sprejeti proračun, spremembe proračuna ali rebalans proračuna.

O prerazporeditvah pravic porabe v posebnem delu proračuna odloča župan v obsegu 10% med postavkami in med glavnimi programi v okviru področja proračunske porabe.

Župan s poročilom o izvrševanju proračuna v mesecu avgustu in konec leta z zaključnim računom poroča občinskemu svetu o veljavnem proračunu za leto in njegovi realizaciji.

6. člen

(največji dovoljeni obseg prevzetih obveznosti v breme proračunov prihodnjih let)

Skupni obseg prevzetih obveznosti Občine Vitanje, ki bodo zapadle v plačilo v prihodnjih letih za blago in storitve in za tekoče transfere, ne sme presegati 25% pravic porabe v sprejetem finančnem načrtu neposrednega uporabnika.

Prevzete obveznosti iz drugega in tretjega odstavka tega člena se načrtujejo v finančnem načrtu neposrednega uporabnika in načrtu razvojnih programov.

7. člen

(spreminjanje načrta razvojnih programov)

Župan lahko spreminja vrednost projektov v načrtu razvojnih programov. Projekte, katerih vrednost se spremeni za več kot 20% mora predhodno potrditi občinski svet.

Projekti, za katere se zaradi prenosa plačil v tekoče leto, zaključek financiranja prestavi iz predhodnega v tekoče leto, se uvrstijo v načrt razvojnih programov po uveljavitvi proračuna.

Novi projekti se uvrstijo v načrt razvojnih programov na podlagi odločitve občinskega sveta.

8. člen

(proračunski skladi)

Proračunska rezerva se v letu 2007 oblikuje v višini 34.633 eurov.

Na predlog za finance pristojnega organa občinske uprave odloča o uporabi sredstev proračunske rezerve za namene iz drugega odstavka 49. člena ZJF do višine 11.609 eurov župan in o tem s pisnimi poročili obvešča občinski svet.

V proračunu se zagotavljajo tudi sredstva za proračunsko rezervacijo, ki se uporablja za nepredvidene namene za katere v proračunu niso zagotovljena sredstva ali za katere niso zagotovljena sredstva v zadostnem obsegu ker jih pri pripravi proračuna ni bilo mogoče predvideti.

4. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

9. člen

(začasno financiranje v letu 2008)

V obdobju začasnega financiranja Občine Vitanje v letu 2008, če bo začasno financiranje potrebno, se uporablja ta odlok in sklep o določitvi začasnega financiranja.

13. člen

(uveljavitev odloka)

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 410-01/2007-01
Vitanje, dne 2. aprila 2007

Župan
Občina Vitanje
Slavko Vetrh l.r.

ZAGORJE OB SAVI

1750. Odlok o načinu izvajanja lokalne gospodarske javne službe systemskega operaterja distribucijskega omrežja zemeljskega plina in gospodarske javne službe dobave zemeljskega plina tarifnim odjemalcem na območju Občine Zagorje ob Savi

Na podlagi 6. člena Zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93, ter Uradni list RS, št. 30/98 – v nadaljevanju: ZGJS), 30. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 27/07 UPB2 – v nadaljevanju: Energetski zakon), 16. člena Statuta Občine Zagorje ob Savi (Uradni list RS, št. 109/05, uradno prečiščeno besedilo – v nadaljevanju: statut) in 75. ter 88. člena Poslovnika Občinskega sveta Občine Zagorje ob Savi (Uradni vestnik Zasavja, št. 13/03, Uradni list RS, št. 62/04) je Občinski svet Občine Zagorje ob Savi na 4. redni seji dne 29. 3. 2007 sprejel

ODLOK

o načinu izvajanja lokalne gospodarske javne službe systemskega operaterja distribucijskega omrežja zemeljskega plina in gospodarske javne službe dobave zemeljskega plina tarifnim odjemalcem na območju Občine Zagorje ob Savi

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina odloka)

Ta odlok ureja način izvajanja lokalnih gospodarskih javnih služb (v nadaljevanju: javni službi):

– dejavnost systemskega operaterja distribucijskega omrežja zemeljskega plina (v nadaljevanju: dejavnost systemskega operaterja),

– dobava zemeljskega plina tarifnim odjemalcem (v nadaljevanju: dobava tarifnim odjemalcem).

Izvajalec lokalnih gospodarskih javnih služb (v nadaljevanju: izvajalec) mora v javnem interesu izvajati obveznosti javne službe, zlasti varnost obratovanja, zanesljivost dobave zemeljskega plina, zagotavljanje dobave zemeljskega plina in storitev pod splošnimi pogoji vsakomur, redno in trajno obratovanje, zagotavljanje predpisane kvalitete in razumne cene dobavljenega zemeljskega plina oziroma storitev ter varovanje okolja, kar vključuje skrb za energetske učinkovitost in ohranjanje podnebnih razmer.

2. člen

(definicije)

Izrazi v tem odloku imajo enak pomen, kot so definirani v predpisih, ki urejajo energetske dejavnosti ter varovanje okolja.

Za potrebe tega odloka se uporabljajo tudi naslednje definicije:

– **Agencija za energijo:** Javna agencija Republike Slovenije za energijo;

– **dobavitelj zemeljskega plina:** je izvajalec javne službe dobave tarifnim odjemalcem;

– **izvajalec:** systemski operater in dobavitelj plina ali samo dobavitelj plina;

– **systemski operater:** je izvajalec javne službe dejavnosti systemskega operaterja;

– **trošila:** so naprave, ki so priključene na plinsko instalacijo in trošijo plin;

– **uporabnik:** pravna ali fizična oseba, ki iz distribucijskega omrežja odjema ali v distribucijsko omrežje oddaja zemeljski plin;

– **upravičeni odjemalec:** je odjemalec, ki lahko prosto izbira dobavitelja zemeljskega plina po določbah Energetskega zakona;

– **tarifni odjemalec:** je gospodinjski odjemalec, ki je oskrbovan z zemeljskim plinom za lastno domačo rabo in po določbah Energetskega zakona ni upravičeni odjemalec, ter skupne kotlovnice v večstanovanjskih stavbah ali kot del druge stavbe, ki služijo večstanovanjskim stavbam kot celoti ali več stanovanjskim stavbam ali drugim nepremičninam in imajo v skladu z zakonom, ki ureja stanovanjska razmerja, poseben pravni status.

3. člen

(območje izvajanja javnih služb)

Javni službi se izvajata na celotnem območju občine Zagorje ob Savi. Kolikor se javni službi izvajata na ožjem območju, to odloči občinski svet s koncesijskim aktom.

II. DEJAVNOST SYSTEMSKEGA OPERATERJA TER IZVAJANJE DEJAVNOSTI SYSTEMSKEGA OPERATERJA

1. Opredelitev javne službe in izvajanje

4. člen

(opredelitev javne službe)

Gospodarska javna služba dejavnost systemskega operaterja obsega:

– zanesljivo, varno in učinkovito distribucijo zemeljskega plina,

– obratovanje, vzdrževanje in razvoj omrežja,

– ekonomsko zagotavljanje dolgoročne zmogljivosti omrežja, da omogoča razumne zahteve za priključitev in dostop do omrežja,

- zanesljivost oskrbe z zemeljskim plinom s tem, da zagotavlja ustrezno zmogljivost in zanesljivost omrežja,
- nediskriminatorno obravnavanje uporabnikov omrežja,
- zagotavljanje potrebnih podatkov drugim sistemskim operaterjem, z omrežji katerih je omrežje, ki ga upravlja, povezano,
- zagotavljanje potrebnih podatkov uporabnikom, da lahko učinkovito uveljavljajo dostop do omrežja,
- napoved porabe zemeljskega plina z uporabo metode celovitega načrtovanja, z upoštevanjem varčevalnih ukrepov pri porabnikih.

Dejavnost sistema operaterja izvaja pravna oseba.

5. člen

(čas trajanja izvajanja javne službe)

Pravica izvajanja javne službe sistema operaterja distribucijskega omrežja se podeli za največ 35 let.

2. Javna pooblastila

6. člen

(javna pooblastila)

Sistemski operater ima pri izvajanju javne službe poleg javnih pooblastil na podlagi zakona ter tistih, ki jih določa ta odlok, tudi naslednja javna pooblastila:

- daje smernice in mnenja na prostorske akte skladno s predpisi o urejanju prostora,
- določa projektne pogoje pred začetkom izdelave projektov za pridobitev gradbenega dovoljenja,
- izdaja sistema obratovalna navodila,
- izdaja splošne pogoje za dobavo in odjem zemeljskega plina iz distribucijskega omrežja,
- daje soglasje k projektnim rešitvam skladno s predpisi o graditvi objektov za posege, ki se nanašajo ali imajo vpliv na omrežje, s katerim upravlja sistemski operater.

3. Financiranje javne službe

7. člen

(omrežnina)

Vse naloge in dejavnosti, ki predstavljajo javno službo sistema operaterja, se financirajo iz omrežnine, ki jo plačujejo uporabniki omrežja sistemskemu operaterju.

Višino omrežnine in način njenega obračunavanja ter plačevanja določa Agencija za energijo v skladu z Energetskim zakonom.

Sistemski operater zaračunava uporabnikom omrežnino, v skladu z Energetskim zakonom, Aktom o določitvi metodologije za določitev omrežnine in kriterijev za ugotavljanje upravičenih stroškov za distribucijsko omrežje zemeljskega plina, Aktom o določitvi metodologije za obračunavanje omrežnine za distribucijsko omrežje zemeljskega plina in drugimi predpisi.

8. člen

(drugi prihodki sistema operaterja)

Sistemski operater pridobiva prihodke tudi od priključitev in ostalih prihodkov, ki izvirajo iz opravljanja dejavnosti sistema operaterja.

4. Obveznosti sistema operaterja

9. člen

(pregled zmogljivosti)

Sistemski operater vsaki dve (2) leti pripravi in objavi pregled, ki vsebuje:

- manjkajoče proizvodne in transportne zmogljivosti,
- potrebe po medsebojni povezavi z drugimi omrežji,

- napoved porabe zemeljskega plina za naslednjih 5 (pet) let.

10. člen

(sistemska obratovalna navodila)

Sistemski operater izda v roku 6 mesecev po objavi tega odloka sistemska obratovalna navodila za distribucijsko omrežje zemeljskega plina (v nadaljevanju: sistemska obratovalna navodila), ki urejajo obratovanje in način vodenja distribucijskega omrežja zemeljskega plina.

Sistemska obratovalna navodila predvsem obsegajo:

- tehnične in druge pogoje za obratovanje omrežij z namenom zanesljive in kvalitetne oskrbe z zemeljskim plinom,
- način zagotavljanja sistemskih storitev,
- postopke za obratovanja distribucijskih omrežij v kritičnih stanjih,
- tehnične in druge pogoje za priključitev na distribucijsko omrežje,
- tehnične pogoje za medsebojne priključitve in delovanja omrežij različnih sistemskih operaterjev.

Pred objavo sistema obratovalnih navodil mora sistemski operater pridobiti soglasje Agencije za energijo.

11. člen

(splošni pogoji)

Splošne pogoje za dobavo in odjem zemeljskega plina iz distribucijskega omrežja (v nadaljevanju: splošni pogoji) pripravi in sprejme oziroma uskladi v 6 mesecih po objavi tega odloka po javnem pooblastilu sistema operater v skladu z metodologijo, ki jo določa Agencija za energijo. Splošne pogoje morata pred objavo potrditi Agencija za energijo ter občina.

Splošni pogoji za dobavo in odjem plina morajo obsegati tudi:

- ukrepe varstva potrošnikov, ki se nanašajo na vsebino pogodbe med izvajalcem in odjemalcem;
- pravico odjemalca do zamenjave dobavitelja brez plačila stroškov;
- različne možnosti plačila dobave plina;
- postopke odločanja o pritožbah odjemalcev;
- razloge za ustavitev dobave zemeljskega plina gospodinjstemu odjemalcu iz razlogov navedenih v šesti alineji prvega odstavka 76. člena Energetskega zakona;
- način, na katerega lahko tarifni odjemalec pridobi podatke o tarifi in ceni vzdrževalnih del;
- postopek in pogoje dostopa do distribucijskega omrežja;
- postopek in pogoje priključitve na distribucijsko omrežje.

12. člen

(program ukrepov)

Sistemski operater mora vzpostaviti program ukrepov za doseganje ciljev iz 31.b člena Energetskega zakona ter spremljati njihovo izvajanje. O programu in izvajanju mora letno poročati Agenciji za energijo in poročilo objaviti.

13. člen

(informiranje odjemalcev)

Sistemski operater mora najmanj enkrat letno informirati na svoji spletni strani odjemalce o gibanjih in značilnostih porabe zemeljskega plina.

14. člen

(kataster omrežja in infrastrukture)

Sistemski operater je dolžan voditi kataster omrežij in infrastrukture, ki jih upravlja, vključno z zbirko podatkov o odjemalcih in o uporabnikih in oboje posredovati občini, kolikor to občina zahteva.

5. Distribucijsko omrežje**15. člen**

(definicija distribucijskega omrežja)

Distribucijsko omrežje je omrežje plinovodov, ki so funkcionalno zgrajeni na zaključenem geografskem območju, določenem s strani lokalne skupnosti kot območje izvajanja gospodarske javne službe dejavnosti sistemskega operaterja distribucijskega omrežja zemeljskega plina, po katerem se izvaja distribucija zemeljskega plina do vseh končnih odjemalcev zemeljskega plina.

Distribucijsko omrežje sestavljajo primarni in sekundarni plinovodi, priključni plinovodi, merilne in merilno-regulacijske postaje, odorirne naprave, naprave za katodno zaščito, naprave za daljinski prenos podatkov ter drugi objekti in naprave, ki so namenjeni oskrbi uporabnikov z zemeljskim plinom. Distribucijsko omrežje zgradi, upravlja in vzdržuje sistemski operater.

Priključni plinovod je plinovod za dovod zemeljskega plina od glavnega plinovoda do izstopnega mesta z vključno glavno plinsko zaporno pipo na koncu priključnega plinovoda za posamezno zgradbo.

16. člen

(priključitev na distribucijsko omrežje)

Priključitev na distribucijsko omrežje se opravi na način in pod pogoji, določenimi z Energetskim zakonom, s tem odlokom, splošnimi pogoji za dobavo in odjem plina in sistemskimi obratovalnimi navodili.

Priključitev uporabnika na omrežje lahko izvede le sistemski operater.

17. člen

(vloga za priključitev)

Sistemski operater mora na podlagi popolne pisne vloge izdati soglasje za priključitev uporabnika na plinovodno omrežje v roku, določenem s prepisi, ki urejajo splošni upravni postopek. Pogoji za izdajo soglasja ter za zavrnitev izdaje soglasja za priključitev so določeni v splošnih pogojih.

O pritožbi zoper izdajo odločbe odloča Agencija za energijo.

18. člen

(pogodba o priključitvi)

Po dokončnosti odločbe o soglasju je dolžan sistemski operater priključiti uporabnika omrežja na distribucijsko omrežje, če priključek izpolnjuje tehnične in druge pogoje, določene s sistemskimi obratovalnimi navodili in splošnimi pogoji.

Pred priključitvijo skleneta sistemski operater in uporabnik omrežja pogodbo o priključitvi, s katero uredita vsa medsebojna razmerja v zvezi s plačilom priključka, njegovo izvedbo, premoženjskimi vprašanji v zvezi s priključkom, vzdrževanjem priključka in druga medsebojna razmerja, ki zadevajo priključek in priključitev.

19. člen

(stroški priključitve)

Stroške izvedbe priključitve na distribucijsko omrežje pravioma nosi uporabnik.

Sistemski operater zagotavlja vzdrževanje priključnega plinovoda v skladu s sistemskimi obratovalnimi navodili.

20. člen

(pogodba o dostopu)

Sistemski operater in uporabnik skleneta pogodbo o dostopu do distribucijskega omrežja, skladno z Energetskim zakonom, sistemskimi obratovalnimi navodili in splošnimi pogoji, v kateri se dogovorita o uporabi distribucijskega omrežja za odjem ali oddajo dogovorjene količine plina ob dogovorjenem času.

S pogodbo o dostopu pridobi upravičenec do dostopa za določen čas zagotovljen dostop do distribucijskega omrežja za določeno zmogljivost in smer prenosa.

Uporaba dostopa do distribucijskega omrežja je odvisna od obstoječih zmogljivosti dostopa do distribucijskega omrežja, predvsem glede rekonstrukcij ali dograditev obstoječega priključka ali odjemnega mesta.

V primeru več sočasno prispelih zahtev in pomanjkanju prostih distribucijskih zmogljivosti se te razdelijo sorazmerno glede na zahtevani dostop.

21. člen

(vzdrževanje in gradnja distribucijskega omrežja)

Sistemski operater je dolžan vzdrževati in graditi distribucijsko omrežje, s katerim izvaja javno službo, tako da ves čas ohranja njegovo nezmanjšano funkcionalnost, obratovalno usposobljenost in varnost delovanja, v skladu z obveznostmi, določenimi v koncesijski pogodbi, ter pod pogojem, da mu višina omrežnine to omogoča v takšni meri, da se mu bistveno ne poslabša konkurenčni položaj v primerjavi z ostalimi primerljivimi sistemskimi operaterji.

III. DEJAVNOST DOBAVE TARIFNIM ODJEMALCEM IN IZVAJANJE DEJAVNOSTI DOBAVE ZEMELJSKEGA PLINA TARIFNIM ODJEMALCEM**1. Opredelitev javne službe in izvajanje****22. člen**

(dejavnost dobavitelja plina)

Gospodarska javna služba dobave zemeljskega plina tarifnim odjemalcem obsega predvsem:

- izključno pravico prodaje, tudi nadaljnje, zemeljskega plina tarifnim odjemalcem;
- dolžnost dobave zemeljskega plina tarifnim odjemalcem nepretrgano skozi celo leto.

Dejavnost dobave zemeljskega plina tarifnim odjemalcem se izvaja preko pravne ali fizične osebe, ki je izbrana v skladu s predpisi in v skladu s predpisi izvaja to lokalno gospodarsko javno službo.

23. člen

(dobava plina)

Dobavitelj zemeljskega plina izvaja javno službo dejavnosti dobave zemeljskega plina tarifnim odjemalcem do 1. julija 2007.

2. Financiranje javne službe**24. člen**

(cena zemeljskega plina, zaračunavanje in plačilo)

Dobavitelj zemeljskega plina zaračunava tarifnim odjemalcem ceno zemeljskega plina v skladu z Energetskim zakonom, z Aktom o določitvi metodologije za pripravo tarifnih sistemov za distribucijsko omrežje zemeljskega plina (Uradni list RS, št. 87/05) ter drugimi predpisi. V računu morata biti ločeno prikazana najmanj znesek za porabljen plin in cena za uporabo omrežja.

3. Dobava zemeljskega plina tarifnim odjemalcem**25. člen**

(dobavna pogodba – pogodba o oskrbi)

Dobavitelj zemeljskega plina je dolžan skleniti pogodbo o dobavi plina (v nadaljevanju: dobavna pogodba) z vsakim tarifnim odjemalcem, ki je priključen oziroma se priključi na distribucijsko omrežje na območju, na katerem izvaja to javno službo.

Dobavitelj zemeljskega plina mora tarifnim odjemalcem ves čas zagotavljati zemeljski plin v skladu z dobavno pogodbo ter pod pogoji, ki jih določajo predpisi.

Dobavne pogodbe s tarifnimi odjemalci se sklenejo praviloma za nedoločen čas, razen če tarifni odjemalec ne zahteva drugače ali če ima tarifni odjemalec soglasje za priključitev za določen čas.

Za eno priključno mesto se lahko za isto obdobje sklene le ena dobavna pogodba.

Dobavitelj plina sme v dobavni pogodbi predvideti določbe, ki mu omogočajo odstop od pogodbe s potekom časa koncesije, če le-ta ne bo podaljšana ali če ne pridobi nove koncesije za to gospodarsko javno službo na istem območju.

Vsebina pogodbe mora biti tarifnemu odjemalcu znana vnaprej. O kakršnikoli spremembi pogodbenih pogojev morajo biti tarifni odjemalci obveščeni vnaprej.

26. člen

(vsebina dobavne pogodbe)

Dobavna pogodba mora vsebovati:

- splošne podatke o pogodbenih strankah,
- priključno mesto, podatke o plinomeru in navedbo instalirane priključne moči,
- seznam vseh plinskih trošil z navedbo priključnih moči,
- predviden letni odjem plina,
- odjemno skupino tarifnega odjemalca,
- opis načina zajemanja, prenosa in preverjanja merilnih in obračunskih podatkov,
- način obračunavanja odjema zemeljskega plina in nadomestila za uporabo omrežja,
- obvezo dobavitelja tarifnim odjemalcem, da bo podatke, neposredno ali posredno pridobljene od tarifnega odjemalca, uporabljal le za namene, vezane na dobavo zemeljskega plina in dostop do omrežja, in jih ne bo posredoval tretjim strankam,
- vrsto storitev dobavitelja in standarde kvalitete, ki jih zagotavlja,
- vzdrževalne storitve, ki jih zagotavlja,
- trajanje pogodbe, način njenega podaljšanja ali prenehanja ter pravico tarifnega odjemalca o odstopu od pogodbe,
- pravica tarifnega odjemalca do odškodnine ali nadomestila, če niso doseženi s pogodbo določeni standardi kvalitete,
- način odločanja o pritožbah tarifnih odjemalcev, ki mora biti pregleden, enostaven in ne sme povzročati tarifnim odjemalcem stroškov,
- način razreševanja sporov,
- datum sklenitve in rok veljavnosti pogodbe, če se dobavna pogodba sklepa za določen čas.

27. člen

(dodatni razlogi za prenehanje dobavne pogodbe)

Poleg razlogov pogodbenega prava preneha dobavna pogodba veljati tudi v naslednjih primerih:

- če tarifni odjemalec pisno obvesti dobavitelja tarifnim odjemalcem o odstopu od pogodbe s 30-dnevnim odpovednim rokom, razen če ni v pogodbi določen drugačen odpovedni rok;
- če dobavitelj tarifnim odjemalcem odstopi od pogodbe v primerih, ki jih določajo veljavni predpisi.

Dobavna pogodba za skupne prostore v večstanovanjski hiši ne preneha veljati ob zamenjavi upravnika večstanovanjske hiše, če se s tem strinjajo lastniki delov stavbe ter novi upravniki. V tem primeru novi upravniki hiše izjavi, da se z obstoječo pogodbo strinja in da dobavitelju tarifnim odjemalcem na voljo svoje podatke, ki jih dobavitelj tarifnim odjemalcem zahteva ob sklenitvi dobavne pogodbe.

28. člen

(informiranje)

Dobavitelj mora najmanj enkrat letno informirati posameznega tarifnega odjemalca o gibanju in značilnostih porabe plina značilnih skupin tarifnih odjemalcev.

Pri tem mora dobavitelj opozarjati tarifne odjemalce na obstoječe in načrtovane programe vzpodbujanja teh odjemalcev k učinkoviti rabi energije, bodisi tiste, ki jih izvaja dobavitelj, ali tiste, ki jih na njegovem območju izvajanja javne službe izvajajo druge pravne ali fizične osebe.

IV. SKUPNE DOLOČBE

1. Organizacijska zasnova izvajanja javne službe

29. člen

(oblika izvajanja lokalne gospodarske javne službe)

Javni službi se lahko opravljata v vseh organizacijskih oblikah, predvidenih v zakonu, ki ureja gospodarske javne službe.

Praviloma se za javni službi podeli skupna koncesija. V koncesijskem aktu ali koncesijski pogodbi se določi tudi naslednje:

- da mora sistemski operater, pod pogoji, določenimi v koncesijski pogodbi ali koncesijskem aktu, zgraditi distribucijsko omrežje ter objekte in naprave, ki so potrebni za delovanje distribucijskega omrežja;
- da pri gradnji distribucijskega omrežja, objektov in naprav občina lahko sodeluje kot soinvestitor pri gradnji distribucijskega omrežja;
- da ostane infrastruktura (distribucijsko omrežje, objekti in naprave) v lasti koncesionarja ali občine oziroma se prenese na občino ob prenehanju koncesijskega razmerja;
- dolžnost koncesionarja, da odčitava števce porabe plina;
- dolžnost organizacije vzdrževanja, zamenjav in umerjanja plinomerov.

Izvajalec pridobi izključno pravico izvajanja javne službe na območju določenem v 3. členu tega odloka. Na podlagi te izključne pravice ima sistemski operater pravico in dolžnost priključiti na distribucijsko omrežje vsakega uporabnika oziroma odjemalca, ki izpolnjuje vse pogoje za priključitev na distribucijsko omrežje, določenimi s predpisi in splošnimi akti, razen v primeru premajhne zmogljivosti distribucijskega omrežja.

30. člen

(postopek izbire izvajalca)

Izbira izvajalca javnih služb se opravi v skladu s predpisi, ki urejajo gospodarske javne službe, koncesije gradenj oziroma koncesije storitev, z upoštevanjem nacionalnega energetskega programa, energetskega bilanca ter lokalnega energetskega koncepta, kolikor ga občina sprejme.

31. člen

(upravljavski in organizacijski ukrepi)

Sistemski operater mora zagotoviti izvajanje upravljavskih in organizacijskih ukrepov iz 31.b člena Energetskega zakona, razen v primeru, če ima sistemski operater manj kot 100.000 priključenih odjemalcev.

32. člen

(obveznost priključitve na distribucijsko omrežje in uporaba zemeljskega plina)

Na območju občine je obveznost priključitve na distribucijsko omrežje in/ali obvezna uporaba plina urejena z zakoni in občinskimi predpisi. Občina se lahko odloči za obvezno priključitev na distribucijsko omrežje samo v primeru, da to stori z namenom varovanja okolja, zaradi gostote naselitve ali drugih okoljskih pogojev, ki jih določa zakon.

2. Pravice in obveznosti uporabnikov javnih služb

33. člen

(pravice in obveznosti uporabnikov javnih služb)

Uporabnik in/ali odjemalec, kolikor odjema zemeljski plin in/ali je uporabnik distribucijskega omrežja, mora imeti z izvajalcem javnih služb sklenjeno pogodbo o dostopu do distribucijskega omrežja. Tarifni odjemalec mora imeti tudi veljavno pogodbo o dobavi plina.

3. Nadzor nad opravljanjem javnih služb

34. člen

(nadzor nad izvajanjem službe)

Nadzor nad izvajanjem tega odloka izvajajo s predpisi določeni organi, predvsem energetska inšpektorji in Agencija za energijo.

V. PREHODNE DOLOČBE

35. člen

(tarifni odjemalci)

Ko v skladu s predpisi postanejo vsi odjemalci upravičeni odjemalci, je dobavitelj dolžan dobavljati zemeljski plin tistim odjemalcem, ki ne bodo sklenili pogodb o dobavi plina z drugimi dobavitelji.

36. člen

(ločenost pravnih oseb)

Z dnem 1. 7. 2007 mora izvajalec dejavnosti systemskega operaterja zagotoviti, da se dejavnost systemskega operaterja distribucije zemeljskega plina in dejavnost dobave plina opravlja v samostojnih pravnih osebah, razen če ima systemski operater manj kot 100.000 priključenih odjemalcev.

V takšnih primerih zadošča ločeno računovodsko spremljanje obeh dejavnosti.

37. člen

(sprememba predpisov)

Izvajalec, ki je postal izvajalec na podlagi predpisov pred sprejemom Energetskega zakona, z aneksom k obstoječi koncesijski pogodbi ali z novo koncesijsko pogodbo uredi področja, ki jih predpisi, ki so bili sprejeti po podpisu koncesijskih pogodb, urejajo na novo. Uskladitev obstoječe koncesijske pogodbe ne pomeni sklenitve nove koncesijske pogodbe.

Pri spremembi obstoječe koncesijske pogodbe oziroma sklenitvi nove koncesijske pogodbe, se koncesijska pogodba podaljša tako, da od podpisa koncesijske pogodbe, ki velja na dan objave tega odloka, ne traja več kot 35 let, torej s tem, da se v konkretno dogovorjeno dobo trajanja všteje že preteklo trajanje obstoječe koncesijske pogodbe.

Pogodbe o dobavi plina, sklenjene s tarifnimi odjemalci, ostanejo po sprejemu tega odloka v veljavi. Izvajalec pa lahko sklene tudi nove dobavne pogodbe s tarifnimi odjemalci, zaradi razloga sprejetja tega odloka.

38. člen

(določbe, ki veljajo za tarifne odjemalce)

Določbe, ki se v tem odloku nanašajo na dejavnost dobave plina, se z 1. 7. 2007 prenehajo uporabljati.

VI. KONČNE DOLOČBE

39. člen

(prenehanje veljavnosti odloka)

Z dnem pričetka veljavnosti tega odloka preneha veljati Odlok o podelitvi koncesije (Uradni vestnik Zasavja, št. 1/93),

ki ga je sprejela Skupščina Občine Zagorje ob Savi dne 23. 12. 1992.

40. člen

(začetek veljavnosti)

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-11/2006

Zagorje ob Savi, dne 29. marca 2007

Župan

Občine Zagorje ob Savi

Matjaž Švagan l.r.

1751. Odlok o podelitvi koncesije za opravljanje lokalne gospodarske javne službe systemskega operaterja distribucijskega omrežja zemeljskega plina ter gospodarske javne službe dobave zemeljskega plina tarifnim odjemalcem na območju Občine Zagorje ob Savi

Na podlagi 29. člena Zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93, ter Uradni list RS, št. 30/98 – v nadaljevanju: ZGJS), 30. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 27/07 UPB2 – v nadaljevanju: Energetski zakon), 16. člena Statuta Občine Zagorje ob Savi (Uradni list RS, št. 109/05, uradno prečiščeno besedilo – v nadaljevanju: statut) in 75. ter 88. člena Poslovnika Občinskega sveta Občine Zagorje ob Savi (Uradni vestnik Zasavja, št. 13/03, Uradni list RS, št. 62/04) je Občinski svet Občine Zagorje ob Savi na 4. redni seji dne 29. 3. 2007 sprejel

O D L O K

o podelitvi koncesije za opravljanje lokalne gospodarske javne službe systemskega operaterja distribucijskega omrežja zemeljskega plina ter gospodarske javne službe dobave zemeljskega plina tarifnim odjemalcem na območju Občine Zagorje ob Savi

I. UVODNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina odloka)

Ta odlok je koncesijski akt za koncesijo lokalne gospodarske javne službe systemskega operaterja distribucijskega omrežja zemeljskega plina in za koncesijo gospodarske javne službe dobave zemeljskega plina tarifnim odjemalcem (v nadaljevanju: javni službi ali posamezno: javna služba).

Koncesija se do 1. 7. 2007 podeli za opravljanje obeh javnih služb skupaj.

2. člen

(definicije)

Izrazi v tem odloku imajo enak pomen, kot so definirani v predpisih, ki urejajo energetska dejavnost ter varovanje okolja.

Za potrebe tega odloka se uporabljajo tudi naslednje definicije:

- **Javna agencija Republike Slovenije za energijo:** Agencija za energijo;
- **dobavitelj plina:** je izvajalec javne službe dobave tarifnim odjemalcem na podlagi koncesije;

- **izvajalec:** sistemski operater in/ali dobavitelj plina;
- **koncesionar:** izvajalec javne službe dobave plina tarifnim odjemalcem in/ali izvajalec javne službe dejavnosti sistemskega operaterja;
- **sistemski operater:** je izvajalec javne službe dejavnosti sistemskega operaterja na podlagi koncesije;
- **uporabnik:** pravna ali fizična oseba, ki iz distribucijskega omrežja odjema ali v distribucijsko omrežje oddaja zemeljski plin;
- **upravičeni odjemalec:** je odjemalec, ki lahko prosto izbira dobavitelja zemeljskega plina po določbah Energetskega zakona;
- **tarifni odjemalec:** je gospodinjiski odjemalec, ki je oskrbovan z zemeljskim plinom za lastno domačo rabo in po določbah Energetskega zakona ni upravičeni odjemalec, ter skupne kotlovnice v večstanovanjskih stavbah ali kot del druge stavbe, ki služijo večstanovanjskim stavbam kot celoti ali več stanovanjskim stavbam ali drugim nepremičninam in imajo v skladu z zakonom, ki ureja stanovanjska razmerja, poseben pravni status.

II. KONCESIJA ZA DEJAVNOST SISTEMSKEGA OPERATERJA

3. člen

(pogoji za pridobitev koncesije)

Koncesionar mora imeti v času vložitve ponudbe za pridobitev koncesije in tudi v času postopka podelitve koncesije ter trajanja koncesijskega razmerja veljavno licenco za dejavnost sistemskega operaterja distribucijskega omrežja zemeljskega plina.

Poleg pogoja iz prejšnjega odstavka mora koncesionar izpolnjevati tudi eno od naslednjih zahtev:

- biti mora lastnik distribucijskega omrežja zemeljskega plina;
- imeti mora z lastnikom distribucijskega omrežja sklenjeno pogodbo po četrtem odstavku 31.b člena Energetskega zakona ali mora izkazati za verjetno, da bo tako pogodbo z lastnikom omrežja sklenil po podelitvi koncesije;
- izkazati mora za verjetno, da bo distribucijsko omrežje na območju koncesije zgradil.

Koncesijo lahko pridobi pravna ali fizična oseba, ki ne opravlja druge dejavnosti razen dejavnosti sistemskega operaterja, razen v primeru, da ima izvajalec gospodarske javne službe sistemskega operaterja manj kot 100.000 priključenih odjemalcev.

4. člen

(začetek in trajanje koncesije)

Koncesijsko razmerje za dejavnost sistemskega operaterja nastane s sklenitvijo koncesijske pogodbe.

Trajanje koncesijskega razmerja za dejavnost sistemskega operaterja je največ 35 let od sklenitve koncesijske pogodbe.

5. člen

(javna pooblastila koncesionarja)

Koncesionar ima naslednja javna pooblastila:

- daje smernice in mnenja na prostorske akte skladno s predpisi o urejanju prostora,
- določa projektne pogoje pred začetkom izdelave projektov za pridobitev gradbenega dovoljenja,
- izdaja sistemska obratovalna navodila,
- izdaja splošne pogoje za dobavo in odjem zemeljskega plina iz distribucijskega omrežja,
- daje soglasje k projektnim rešitvam skladno s predpisi o graditvi objektov za posege, ki se nanašajo ali imajo vpliv na omrežje, s katerim upravlja izvajalec.

Poleg javnih pooblastil iz prvega odstavka tega člena ima koncesionar tudi druga javna pooblastila, ki jih določa oziroma v času trajanja koncesije določi zakon ali podzakonski akti in drugi predpisi.

6. člen

(prenos koncesije)

Koncesionar ne sme brez dovoljenja koncedenta prenesti koncesije za dejavnost sistemskega operaterja, ali kateregakoli dela te koncesije, na drugo osebo.

7. člen

(razvoj infrastrukture)

Koncesionar je dolžan skladno z 18. členom Energetskega zakona načrtovati razvoj distribucijskega omrežja zemeljskega plina in ga izvrševati v rokih, ki so v njem določeni.

Kolikor je koncesionar dolžan graditi novo infrastrukturo ali povečati kapaciteto obstoječe infrastrukture, če tako zahtevajo spremembe zakonov in drugih predpisov Evropske skupnosti ali Republike Slovenije po sklenitvi koncesijske pogodbe, mu je občina dolžna nuditi potrebna sredstva, razen če se občina in koncesionar ne sporazumeta drugače.

8. člen

(zavarovanje)

Koncedent mora v koncesijski pogodbi zagotoviti, da se v njej koncesionar zaveže kot dober gospodarstvenik skleniti z zavarovalnico zavarovalne pogodbe za zavarovanje infrastrukture in rizikov, ki so povezani z izvajanjem dejavnosti sistemskega operaterja, ki je predmet te koncesije.

9. člen

(gradnja, upravljanje in vzdrževanje distribucijskega omrežja)

Sistemski operater je dolžan graditi, upravljati in vzdrževati distribucijsko omrežje, s katerim izjava javno službo tako, da ves čas ohranja njegovo nezmanjšano funkcionalnost, obratovalno usposobljenost in varnost delovanja, v skladu z obveznostmi, določenimi v koncesijski pogodbi ter pod pogojem, da mu višina omrežnine in stroški morebitne koncesijske dajatve to omogočajo v takšni meri, da se mu bistveno ne poslabša konkurenčni položaj v primerjavi z ostalimi primerljivimi sistemskimi operaterji.

III. KONCESIJA ZA DOBAVO TARIFNIM ODJEMALCEM

10. člen

(predmet koncesije za dobavo tarifnim odjemalcem)

Gospodarska javna služba dobave zemeljskega plina tarifnim odjemalcem obsega predvsem:

- izključno pravico dobave zemeljskega plina tarifnim odjemalcem;
- dolžnost dobave zemeljskega plina tarifnim odjemalcem nepretrgano skozi celo leto;
- zagotavljanje potrebnega obratovalnega tlaka do predajnega mesta, razen v primerih in pod pogoji, ki jih določajo predpisi.

11. člen

(pogoji za pridobitev koncesije)

Koncesionar mora imeti v času vložitve ponudbe za pridobitev koncesije in tudi v času postopka podelitve koncesije ter trajanja koncesijskega razmerja veljavno licenco za dejavnost dobave zemeljskega plina tarifnim odjemalcem.

12. člen

(začetek in trajanje koncesije)

Koncesijsko razmerje za dejavnost dobave plina tarifnim odjemalcem nastane s sklenitvijo koncesijske pogodbe ter preneha z dnem 1. 7. 2007.

13. člen

(prenos koncesije)

Koncesionar ne sme brez dovoljenja koncedenta prenesti koncesije za dejavnost dobave zemeljskega plina tarifnim odjemalcem, ali kateregakoli dela te koncesije, na drugo osebo.

IV. SKUPNE DOLOČBE ZA OBE KONCESIJI

14. člen

(predmet koncesije in način izvajanja koncesije)

Javni službi, ki sta predmet koncesije, obsegata dejavnosti in naloge, ki so določene v Energetskem zakonu, odloku občine o načinu izvajanja lokalne gospodarske javne službe sistemskega operaterja distribucijskega omrežja zemeljskega plina in gospodarske javne službe dobave zemeljskega plina tarifnim odjemalcem ali v vsakokratnem predpisu, ki na podlagi zakona določa vsebino javnih služb, ki je predmet te koncesije.

Koncesionar je dolžan izvajati javno službo, ki je predmet koncesije, na način, kot je določen v Energetskem zakonu, drugih zakonih ter predpisih, ki urejajo način izvajanja posamezne javne službe, ki je predmet koncesije po tem odloku, sistemskih obratovalnih navodilih, splošnih pogojih za dobavo in odjem, in drugih predpisih ter splošnih aktih, izdanih po javnem pooblastilu.

15. člen

(območje izvajanja koncesije)

S podelitvijo koncesije koncesionar pridobi izključno pravico opravljanja gospodarske javne službe na celotnem geografskem območju Občine Zagorje ob Savi.

16. člen

(način podelitve koncesije)

Obe koncesiji po tem odloku se podelita skupno, in sicer po ustreznem postopku, kot ga določajo predpisi, ki urejajo postopek podelitve koncesije gospodarske javne službe. V primeru, da se o izbiri koncesionarja odloči z odločbo v upravnem postopku, odločbo izda direktor občinske uprave.

17. člen

(obveščanje koncedenta in Agencije za energijo)

Poleg podatkov in dokumentov, ki jih mora koncesionar po zakonih in drugih predpisih pošiljati državnim organom Republike Slovenije in Agenciji za energijo, mora pisno poročati koncedentu o vseh pomembnih dogodkih in okoliščinah, ki bi lahko bistveno vplivale na izvajanje te javne službe, kot so primeroma:

- odločitve Agencije za energijo o sporih v zvezi z dostopom do distribucijskega omrežja;
- postopki poravnave, arbitražni postopki ali sodni spori koncesionarja v zvezi s koncesijo;
- stavke in drugi dogodki, zaradi katerih pride do motenj v izvajanju javne službe, tudi če ne predstavljajo višje sile;
- poškodbe infrastrukture, ki onemogočajo izvajanje koncesionirane dejavnosti, tudi če ne predstavljajo višje sile.

18. člen

(varstvo zaupnosti podatkov in dokumentov)

Koncesionar in koncedent sta dolžna varovati zaupnost poslovno občutljivih dokumentov in podatkov, ki lahko povzročijo škodo koncesionarju ali drugim izvajalcem energetskih dejavnosti in lahko vplivajo na konkurenčnost trga

zemeljskega plina v Republiki Sloveniji, tudi če niso določeni kot tajni podatki ali poslovna tajnost.

19. člen

(nadzor)

Poleg inšpekcijskega in drugega s predpisi določenega nadzora, ima koncedent tudi pravico neposredno pri koncesionarju nadzirati izvajanje gospodarske javne službe, ki je predmet koncesije in drugih obveznosti koncesionarja, določenih s koncesijsko pogodbo.

Način izvajanja nadzora se določi v koncesijski pogodbi.

20. člen

(spremenjene okoliščine in višja sila)

Koncesionar je dolžan v okviru objektivnih možnosti opravljati koncesijske dejavnosti tudi ob spremenjenih okoliščinah ter v primeru višje sile.

Za višjo silo se poleg okoliščin višje sile obligacijskega prava šteje tudi sprememba pogojev izvajanja koncesijskih dejavnosti, ki nastanejo na podlagi spremembe zakonov in drugih predpisov Evropske skupnosti ali Republike Slovenije, če izpolnjujejo siceršnje pogoje višje sile po pravilih obligacijskega prava.

21. člen

(prenehanje koncesijskega razmerja)

Koncesijsko razmerje preneha:

- s prenehanjem koncesijske pogodbe;
- z odvzemom koncesije;
- zaradi stečaja koncesionarja;
- zaradi prenehanja koncesionarja;
- v drugih primerih, določenih z zakonom.

V primeru prenehanja koncesijskega razmerja mora dotedanji koncesionar pod enakimi pogoji nepretrgano opravljati gospodarsko javno službo, ki je predmet te koncesije, do dneva, ko opravljanje te javne službe prevzame drug izvajalec, če je to objektivno mogoče ali če zakon ne določa drugače, vendar najdlje 1 leto.

22. člen

(prenehanje koncesijske pogodbe)

Koncesijska pogodba preneha:

- s potekom časa, za katerega je bila sklenjena, lahko pa se po njenem izteku podaljša,
- z razdrtjem zaradi bistvene kršitve koncesijske pogodbe in
- v drugih primerih, določenih v koncesijski pogodbi.

Za prenehanje koncesijske pogodbe se uporabljajo splošna pravila pogodbenega prava.

Če koncesijska pogodba določa, da pogodba lahko preneha tudi v primeru nekrivde koncesionarja (npr. predčasen odkup s strani koncedenta; javni interes, da se dejavnost preneha izvajati kot koncesija in podobno), mora koncedent koncesionarju izplačati protivrednost vložnih, še ne amortiziranih sredstev in izgubljeni dobiček.

23. člen

(odvzem koncesije)

Občina z odločbo v upravnem postopku lahko odvzame koncesijo, če:

- koncesionar bistveno krši ta koncesijski akt in druge predpise, ki urejajo izvajanje gospodarske javne službe, ki je predmet koncesije, pa to bistveno moti ali onemogoča izvajanje te javne službe;
- če koncesionar ne ravna v skladu z izvršljivimi odločbami pristojnih državnih organov, občine ali Agencije za energijo v zvezi z izvajanjem pravic in obveznosti sistemskega operaterja distribucijskega omrežja in/ali dobavitelja zemeljskega plina tarifnim odjemalcem iz Energetskega zakona in

odloka o načinu izvajanja gospodarske javne službe dejavnost systemskega operaterja distribucijskega omrežja zemeljskega plina ter gospodarske javne službe dobave zemeljskega plina tarifnim odjemalcem;

– koncesionar ne izpolnjuje več pogojev, določenih v 3. členu tega koncesijskega akta, pa to bistveno moti ali onemogoča izvajanje javne službe, ki je predmet koncesije.

24. člen

(odkup objektov in naprav infrastrukture)

S koncesijsko pogodbo se uredi morebitna obveznost ali pravica koncedenta do odkupa dela ali celotne infrastrukture gospodarske javne službe, ki je predmet koncesije in je v lasti koncesionarja, po prenehanju koncesijskega razmerja.

Vrednost odkupa objektov in naprav koncesije predstavlja tržna vrednost teh objektov in naprav na dan odkupa, ki jo oceni pooblaščen ocenjevalec vrednosti nepremičnin oziroma strojev in opreme, ki je vpisan v ustrezen register ocenjevalcev pri Slovenskem inštitutu za revizijo, kolikor ni način odkupa oziroma prodaje ter vrednost infrastrukture urejen v koncesijski pogodbi.

V. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

25. člen

(licenca koncesionarja)

Do pridobitve licence v skladu z Uredbo o pogojih in postopku za izdajo ter odvzem licence za opravljanje dejavnosti (Uradni list RS, št. 21/01, 66/05) se šteje, da izpolnjuje pogoj iz prvega odstavka 3. člena tega koncesijskega akta pravna oseba, ki ima veljavno licenco za dejavnost »distribucija in dobava zemeljskega in drugega energetskega plina in upravljanje distribucijskega omrežja«.

26. člen

(dobava plina tarifnim odjemalcem)

Določbe tega odloka ter koncesijska pogodba v delu, ki se nanašata na dobavo plina tarifnim odjemalcem, z dnem 1. 7. 2007 prenehajo veljati skladno z Energetskim zakonom.

27. člen

(obveznosti izvajalcev javnih služb po 1. 7. 2007)

Ko v skladu s predpisi postanejo vsi odjemalci upravičeni odjemalci, je dobavitelj dolžan dobavljati zemeljski plin tistim tarifnim odjemalcem, ki ne bodo sklenili pogodb o dobavi plina z drugimi dobavitelji.

Obveznost iz tretjega odstavka 3. člena tega koncesijskega akta začne za koncesionarja veljati po 1. 7. 2007.

Prepoved iz 6. člena tega odloka ne velja v primeru, ko koncesionar po 1. 7. 2007 prenese koncesijo ali del koncesije na drugo pravno osebo, če jo ustanovi zaradi izpolnjevanja obveznosti iz 31.b člena Energetskega zakona.

28. člen

(uskladitev koncesijskih pogodb)

Občina v roku 3 mesecev po objavi tega odloka s koncesionarjem z aneksom k obstoječi koncesijski pogodbi ali z novo koncesijsko pogodbo uskladi obstoječo koncesijsko pogodbo s tem odlokom in predpisi, na podlagi katerih je bil sprejet ta odlok. Z aneksom oziroma novo pogodbo se uredi tudi:

– način prenehanja javne službe dejavnosti dobave plina z dnem 1. 7. 2007;

– morebiten način podaljšanja koncesijske pogodbe.

Uskladitev obstoječe koncesijske pogodbe ne pomeni sklenitve nove koncesijske pogodbe.

Pri spremembi obstoječe koncesijske pogodbe oziroma sklenitvi nove koncesijske pogodbe, se koncesijska pogodba podaljša tako, da od podpisa koncesijske pogodbe, ki velja na

dan objave tega odloka, ne traja več kot 35 let, torej s tem, da se v konkretno dogovorjeno dobo trajanja všteje že preteklo trajanje obstoječe koncesijske pogodbe.

29. člen

(prenehanje veljavnosti odloka)

Z dnem pričetka veljavnosti tega odloka preneha veljati Odlok o podelitvi koncesije (Uradni vestnik Zasavja, št. 1/93), ki ga je sprejela Skupščina občine Zagorje ob Savi dne 23. 12. 1992.

30. člen

(začetek veljavnosti)

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-10/2006

Zagorje ob Savi, dne 29. marca 2007

Župan

Občine Zagorje ob Savi

Matjaž Švagan l.r.

1752. Odlok o spremembah in dopolnitvah ureditvenega načrta za območje ob Cesti zmage v Zagorju ob Savi

Na podlagi 27. do 34. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02, 8/03) in 16. člena Statuta Občine Zagorje ob Savi (Uradni list RS, št. 109/05 – UPB) je Občinski svet Občine Zagorje ob Savi na seji dne 29. 3. 2007 sprejel

O D L O K

o spremembah in dopolnitvah ureditvenega načrta za območje ob Cesti zmage v Zagorju ob Savi

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem odlokom se ob upoštevanju usmeritev prostorskih sestavin plana Občine Zagorje ob Savi sprejmejo Spremembe in dopolnitve ureditvenega načrta za območje ob Cesti zmage v Zagorju ob Savi, ki jih je pod št. 658/06 v marcu 2007 izdelal Ozzing d.o.o., Mestni trg 5a, Trbovlje.

S tem odlokom se spreminja odlok o ureditvenem načrtu za območje ob Cesti zmage v Zagorju ob Savi, št. 352-5/97, sprejet 30. 9. 1999 in objavljen v Uradnem vestniku Zasavja št. 10/99.

2. člen

Spremembe in dopolnitve ureditvenega načrta vsebujejo tekstualne opise in grafične priloge:

1. Tekstualni del

- I. Povzetek in usklajenost s prostorskimi sestavinami planskih aktov občine
- II. Ureditveno območje sprememb in dopolnitev ureditvenega načrta z mejo
- III. Umestitev načrtovanih ureditev v prostor s pogoji za funkcionalne in oblikovalske rešitve območja
- IV. Zasnova projektnih rešitev prometne, energetske, komunalne in druge infrastrukture ter vodnogospodarske ureditve

- V. Rešitve in ukrepi za varovanje okolja in ohranjanje naravne in kulturne dediščine
- VI. Rešitve in ukrepi za varstvo pred požarom ter za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami
- VII. Faznost izvedbe prostorske ureditve in tolerance
- VIII. Aproximativni predračun – ocena stroškov
2. Grafične priloge
- I. Urbanistična zasnova iz prostorskega plana Občine Zagorje M 1:5000
- II. Geodetski načrt s certifikatom M 1:500
- III. Geodetski načrt z mejo sprememb in dopolnitev M 1:500
- IV. Arhitektonsko zazidalna situacija M 1:500
- V. Zakoličbena situacija M 1:500
- VI. Načrt gradbenih parcel M 1:500
- VII. Situacija prometne ureditve M 1:500
- VIII. Zbirna situacija komunalnih vodov in naprav M 1:500
- IX. Situacija požarne varnosti M 1:500
3. Smernice in mnenja nosilcev urejanja prostora
4. Druge priloge

II. OBSEG UREDITVENEGA OBMOČJA

3. člen

Ureditveno območje sprememb in dopolnitev ureditvenega načrta vključuje severni del obstoječega ureditvenega načrta in vključuje zemljišče parc. št., ki se vsa nahajajo v k.o. Zagorje-mesto:

849/2, 767/1, 879/2, 835, 837, 836, 814/2, 814/1, 813, 812, 811, 810, 809, 808, 807, 806, 805/2, 805/1, 804, 803/20, 803/19, 803/18, 803/15, 803/14, 803/13, 803/10, 803/12, 803/11, 803/9, 803/7, 803/5, 803/4, 803/1, 802/12, 802/11, 802/10, 802/9, 802/8, 802/7, 802/6, 802/5, 802/4, 802/3, 796/2, 795, 794/2, 792/2, 880, 879/1, 849/1, 848/2, 848/1, 845/4, 845/3, 845/1, 844/3, 844/2, 844/1, 843, 842, 841, 840/2, 833, 831, 830/1, 829, 828, 803/17.

III. FUNKCIJA OBMOČJA S POGOJI ZA IZRABO IN EKOLOŠKO - SOCIALNO IZBOLJŠANJE BIVALNEGA OKOLJA

4. člen

Črta se zadnja alineja 5. člena odloka o ureditvenem načrtu.

5. člen

V 6. členu obstoječega odloka se črtajo točke A, D, E in se nadomestijo z naslednjimi točkami:

1. parkirna hiša za cca 120 parkirnih mest na lokaciji med zdravstvenim domom in srednjo šolo
revitalizacija osrednje mestne ploščadi z muzejem
nadzidava obstoječega niza garaž oz poslovnih prostorov na Ulici talcev 4a

4. sprememba namembnosti bivšega objekta Deloze iz proizvodne dejavnosti v rekreacijski objekt z gostinskim in trgovskim lokalom ter zunanjo ureditvijo

6. člen

V 7. členu se črtajo poglavja:
PRIZIDEK IZOBRAŽEVALNEGA CENTRA
VEZNI HODNIK
PODALJŠEK NADSTREŠNICE PRI PROIZVODNI HALI DELOZA
NADSTREŠNICA OZIROMA GARAŽNI BOKSI PRI ZDRAVSTVENEM DOMU

Poglavje PARKIRIŠČA PRI ZDRAVSTVENEM DOMU se spremeni in se glasi:

Tlorisna velikost enega PM znaša: 2,50 m x 5,00 m.

Na parkirišču je 12 novih PM, od tega 1 PM namenjeno invalidom, predpisane širine 3,50 m.

Poglavje PARKIRIŠČA PRI UPOKOJENCIH IN PARKOVNA UREDITEV Z IGRALI se spremeni in se glasi:

Na obstoječem opuščenem balinišču so predvidena nova parkirišča.

Tlorisna velikost enega PM znaša: 2,50 m x 5,00 m.

Na parkirišču je 6 novih PM, od tega je 1 PM namenjeno invalidom, predpisane širine 3,50 m.

Ob parkirišču se uredi otroško igrišče z igrali.

Zadnje poglavje se spremeni in se glasi:

PARKIRIŠČA MED SREDNJO ŠOLO IN BIVŠIM OBJEKTOM DELOZE TER PARKOVNA UREDITEV

Tlorisna velikost enega PM znaša: 2,50 m x 5,00 m.

Na parkirišču je 21 novih PM, od tega je 1 PM namenjeno invalidom, predpisane širine 3,50 m.

Zelenica pred šolo se parkovno uredi s klopami in stezami tako, da bo dostopna in uporabna za dijake, hkrati pa ustrezno ločena od parkirnih prostorov.

V 7. členu se dodajo naslednja poglavja:

PARKIRNA HIŠA NA LOKACIJI MED ZDRAVSTVENIM DOMOM IN SREDNJO ŠOLO

Tlorisna velikost znaša: 23,50 m x 51,00 m ± 10%

Višinski gabarit objekta: P + 3

Kota venca: 11,20 m ± 10%

Absolutna kota pritličja: 241,40 m ± 0,30 m

Pred izgradnjo parkirne hiše je potrebno porušiti obstoječe garaže Zdravstvenega doma, ki se jih nadomesti v pritličju novega objekta.

V prvi fazi, do realizacije parkirne hiše, se območje nameeni za parkirišče. Uredi se 55 parkirnih mest, ± 10%. Obstoječe garaže Zdravstvenega doma v prvi fazi realizacije ostanejo.

REVITALIZACIJA OSREDNJE MESTNE PLOŠČADI Z MUZEJEM

V registru nepremičnin kulturne dediščine sta navedena Muzej NOB (EŠD 15857) in Spomenik revolucije (EŠD 6029), ki stoji na osrednji mestni ploščadi obdani z zelenjem. Ob ploščadi stoji še sedem doprskih kipov predvojnih revolucionarjev in narodnih herojev.

Osrednja mestna ploščad z zelenjem se revitalizira, s tem, da mora obdržati nivojsko členitev in razmerje med utrjenimi in zelenimi površinami. Po izvedbi krožišča bo spomenik pridobil večji odprti prostor, ki bo poudaril njegovo lego v središčnem delu naselja, zato ni dovoljeno postavljati objektov, ki bi prostor zaprli. Na trgu je dopustno postaviti stojnice ali kioske le začasnega značaja v času prireditev. Urbano opremo trga je potrebno poenotiti (luči, klopi, smetnjaki, drogovji za zastave, stojala za kolesa ...) ter predvideti nove lokacije označevalnih in informacijskih tabel.

Celotno revitalizacijo je potrebno izvesti skladno s kulturnovarstvenimi pogoji oziroma nanjo pridobiti kulturnovarstveno soglasje.

NADZIDAVA OBSTOJEČEGA NIZA GARAŽ OZIROMA POSLOVNIH PROSTOROV NA ULICI TALCEV 4A ZA POSLOVNO DEJAVNOST

Tlorisna velikost nadzidave: 21,50 m x 5, 50 m ± 10%

Višinski gabarit nadzidave: P

Nadzidava bo dostopna z zgornjega nivoja Ulice talcev.

SPREMENBA NAMEMBNOSTI BIVŠEGA OBJEKTA DELOZE IZ PROIZVODNE DEJAVNOSTI V REKREACIJSKI OBJEKT Z GOSTINSKIM IN TRGOVSKIM LOKALOM TER ZUNANJO UREDITVIJO

Bivši proizvodni objekt Deloze ostaja v obstoječih gabaritih, tako tlorisnih kot višinskih. Spremeni se namembnost v rekreacijski objekt z gostinskim in trgovskim lokalom. Dostopi v objekt se prilagodijo novi funkciji. Porušijo se nadstrešnica in drugi pomožni objekti, ki so služili proizvodni dejavnosti. Na pripadajočem funkcionalnem zemljišču se uredijo parkirne površine ter pripadajoče zunanje ureditve.

IV. MERILA IN POGOJI ZA URBANISTIČNO, ARHITEKTURNO IN KRAJINSKO OBLIKOVANJE

7. člen

V 9. členu Merila in pogoji za urbanistično oblikovanje se prva alineja spremeni in se glasi:

– Pri lociranju novogradenj ter njihovem oblikovanju je potrebno zlasti upoštevati reprezentativno vlogo lokacije v samem središču mesta.

8. člen

V 10. členu Merila in pogoji za arhitekturno oblikovanje in prenovu objektov se pri drugi alineji črta oklepaj.

Zadnja alineja se spremeni in se glasi:

– Pri načrtovanju novih objektov in prenovi obstoječih ter urejanju zunanjih površin je potrebno posebno pozornost posvetiti rešitvam brez arhitektonskih ovir.

Doda se nova alineja, ki se glasi:

– Dopustne so tudi spremembe namembnosti ali nadomestne gradnje vseh objektov z namembnostjo, ki po strokovni presoji sodijo v območje za oskrbne, storitvene in družbene dejavnosti ter v mešano stanovanjsko območje in imajo mestotvorni značaj.

V. MERILA IN POGOJI ZA DOLOČANJE GRADBENIH PARCEL OZIROMA FUNKCIONALNIH ZEMLJIŠČ

9. člen

V 11. členu se besedilo v oklepaju spremeni in se glasi: grafična priloga – Načrt gradbenih parcel.

Poglavje VI. se preimenuje in se glasi:

VI. MERILA IN POGOJI ZA PROMETNO UREJANJE

10. člen

V 12. členu se za drugim stavkom doda odstavek, ki se glasi:

Za namen nemotenega uvoza na obravnavano območje je načrtovana enostranska razširitev regionalne ceste za desno zavijanje in dodatni tretji pas za levo zavijanje pri obstoječem priključku pri objektu Cesta zmage 3. Niveleta in prečni sklon regionalne ceste ostajata nespremenjena in se navezujeta na novo načrtovano krožišče.

Izvede se nova notranja prometna ureditev obravnavanega območja, ki je prikazana v Situaciji prometne ureditve. Glavni uvoz na obravnavano območje postane rekonstruiran obstoječi priključek pri objektu Cesta zmage 3. Ob novi parkirni hiši se uredi dovozna cesta, ki se nadaljuje med objektom Cesta zmage 4 in obstoječim nizom garaž. Od tu poteka promet desno okrog objekta »stolpnica« in levo mimo Zdravstvenega doma, v obe smeri enosmerno. Enosmerni promet je načrtovan še mimo objekta bivše Deloze in med tem objektom in Srednjo šolo.

V 13. členu se:

pri tretji alineji besedilo v oklepaju nadomesti z besedilom »ki so razvidna iz grafičnih prilog«;

peta alineja pa se spremeni in se glasi:

– Nove dovozne ceste bodo široke od 3,00 m do 5,40 m, parkirni prostori za osebna vozila pa dimenzij 2,50 m x 5,00 m oziroma 3,50 m x 5,00 m za invalida.

VII. MERILA IN POGOJI ZA KOMUNALNO OPREMLJANJE

11. člen

V 19. členu JAVNA RAZSVETLJAVA IN KABELSKA TV se spremeni poglavje Kabelska TV in se glasi:

Na obravnavanem območju že poteka KKS in KRS omrežje. Načrtovana je nova kabelska kanalizacija za kabelsko razdelilni sistem KRS. Kabelska kanalizacija bo izvedena zemeljsko na min. globini 80 cm iz PVC cevi 110 mm.

Na prehodih in odcepkih se cevi zaključijo v kabelskih jaških – betonske cevi premera 80 cm in globine 1 m z LŽ pokrovi ustrezne nosilnosti.

12. člen

Spremeni se 20. člen ODPADKI in se glasi:

Komunalne in tehnološke odpadke je potrebno ločeno zbirati v skladu z Odlokom o ravnanju z odpadki na območju Občine Zagorje ob Savi.

Tehnološke odpadke je potrebno ločeno zbirati in odvažati v predelavo oziroma trajno odlagati na ustrezni deponiji v skladu s pogoji upravljavca.

Posode za odpadke morajo biti nameščene na primernih lokacijah, kjer je možen dostop s smetarskim vozilom. Posode za zbiranje odpadkov so tipске. Tip in velikost posode določi upravljavec odvoza odpadkov.

Urejeni so ekološki otoki, lokacije so razvidne iz grafične priloge.

13. člen

V 21. členu se besedilo »grafične priloge št. 7, 8, 9 in 10« nadomesti z besedilom »ki je razvidno iz grafičnih prilog«.

VIII. POGOJI ZA VAROVANJE OKOLJA

14. člen

Spremeni se 22. člen in se glasi:

Hrup

Obravnavano ureditveno območje v skladu z Uredbo o hrupu v naravnem in življenjskem okolju (Uradni list RS, št. 45/95 in 66/96) razvrsti v III. območje varstva pred hrupom, kjer je dopusten poseg v okolje, ki je manj moteč zaradi povzročanja hrupa (trgovsko-poslovno-stanovanjsko območje, ki je hkrati namenjeno bivanju oziroma zgradbami z varovanimi prostori in obrtnim ter proizvodnim dejavnostim – mešano območje, območje namenjeno kmetijski dejavnosti ter javno središče, kjer se opravljajo upravne, trgovske, storitvene ali gostinske dejavnosti – mejna raven hrupa Ln – 50 dB oziroma Ld – 60 dB).

Na območju urejanja niso predvideni posegi, ki bi bistveno povečevali raven hrupa na tem prostoru.

Zrak

Emisije snovi v zrak, kot posledice tehnoloških procesov, so za posamezno vrsto dejavnosti dovoljene v skladu z veljavno zakonodajo.

Voda

Ureditveno območje nahaja izven območij, ki so v skladu s prostorskimi sestavinami plana občine določena kot vodozbirna območja vodnih virov.

Parkirne in manipulativne površine morajo biti načrtovane tako, da bodo nepropustne za vodo in odporne na naftne derivate, morajo biti obdane z robniki, ki preprečujejo iztekanje neočiščenih padavinskih vod v okolje.

Elektromagnetno sevanje

Pri gradnji elektroenergetskega omrežja je potrebno upoštevati Uredbo o elektromagnetnem sevanju v naravnem in življenjskem okolju (Uradni list RS, št. 70/96).

Plodna zemlja

S površin, na katerih bodo izvajani načrtovani posegi, je potrebno odstraniti ter začasno deponirati prst tako, da se ohrani njena plodnost in količina ter jo uporabiti pri ureditvi zelenih površin.

Naravna dediščina

Na obravnavanem območju ni naravnih vrednot, zavarovanih območij ali območij pomembnih za biotsko raznovrstnost.

Kulturna dediščina

V registru nepremičnin kulturne dediščine sta navedena Muzej NOB (EŠD 15857) in Spomenik revolucije (EŠD 6029).

Muzej NOB (EŠD 15857) – v Weinbergerjevi hiši je bila leta 1984 odprta muzejska zbirka NOB ter odkrit doprni kip narodnega heroja Antona Okrogarja – Nesta.

Spomenik revolucije (EŠD 6029) – bronasta skulptura katere relief predstavlja tri obdobja delavskega gibanja v Zagorju stoji na osrednji mestni ploščadi obdani z zelenjem. Spomenik je bil odkrit leta 1965. Od leta 1985 ob ploščadi stoji še sedem doprskih kipov predvojnih revolucionarjev in narodnih herojev.

Kulturna dediščina se ohranja in varuje v celoti.

Osrednja mestna ploščad z zelenjem se lahko revitalizira, s tem, da mora obdržati nivojsko členitev in razmerje med utrjenimi in zelenimi površinami. Po izvedbi krožišča bo spomenik pridobil večji odprti prostor, ki bo poudaril njegovo lego v središčnem delu naselja, zato ni dovoljeno postavljati objektov, ki bi prostor zaprli. Na trgu je dopustno postaviti stojnice ali kioske le začasnega značaja v času prireditve. Urbano opremo trga je potrebno poenotiti (luči, klopi, smetnjaki, drogovi za zastave, stojala za kolesa, ...) ter predvideti nove lokacije označevalnih in informacijskih tabel.

Celotno revitalizacijo je potrebno izvesti skladno s kulturnovarstvenimi pogoji oziroma nanjo pridobiti kulturnovarstveno soglasje.

Doda se novo poglavje, ki se glasi:

IX. POGOJI ZA VARSTVO PRED POŽAROM**15. člen**

V spremembah in dopolnitvah ureditvenega načrta so upoštevani in prikazani prostorski, gradbeni in tehnični ukrepi varstva pred požarom, zlasti pa so zagotovljeni:

Pogoji za varen umik ljudi in premoženja iz objektov so zagotovljeni z ustrezno dimenzioniranimi, razmeščenimi in označenimi izhodi, ki vodijo do zunanjih evakuacijskih poti, na predvidena zbirna mesta, izven cone nevarnosti.

Zbirna mesta so predvidena na ploščadi in v parku pred Zdravstvenim domom.

Prometne in delovne površine za intervencijska vozila morajo biti izvedene skladno z zahtevami SIST DIN 14090. Za intervencijo se uporabijo dovozne poti in manipulacijske in parkirne površine na območju kompleksa.

Potrebni odmiki med objekti – potrebni odmiki med novo načrtovanimi objekti so zagotovljeni; zaradi omejenih prostorskih možnosti vseh predpisanih medsebojnih oddaljenosti med obstoječimi objekti ni mogoče doseči. Protipožarna ločitev in požarne ovire se zagotovijo z ustreznimi tehničnimi ukrepi in gradbenimi konstrukcijami.

Viri za zadostno oskrbo z vodo za gašenje so zagotovljeni. Hidrantno mreže je izvedeno v skladu s Pravilnikom o tehničnih normativih za hidrantno omrežje za gašenje požarov (Ur. list SFRJ, št. 30/91).

Iz grafičnih prilog »Situacija požarne varnosti« so razvidni vsi intervencijski dostopi in dovozi, glavni izhodi za evakuacijo, predvidena zbirna mesta evakuiranih ter sistem zunanjega hidrantnega omrežja.

Ukrepi in zahteve v zvezi s požarno zaščito se smiselno uporabijo tudi v primeru drugih nesreč, kot so katastrofalni potres ali vojna.

Spremeni in preoštevilči se poglavje X. ETAPNOST IZVEDBE in se glasi:

X. ETAPNOST IZVEDBE IN TOLERANCE**16. člen**

Posamezne načrtovane gradnje in ureditve se lahko izvajajo ločeno.

Dopustna so odstopanja od tehničnih rešitev določenih s tem prostorskim aktom, če se v nadaljnjem podrobnejšem proučevanju geoloških, hidroloških, geomehanskih, prometnih, infrastrukturnih in drugih razmer ali zaradi programskih sprememb in tehničnih zahtev najdejo tehnične rešitve, ki so primernejše iz okoljevarstvenega, prometno-tehničnega, ekonomskega in oblikovalskega vidika.

XI. KONČNE DOLOČBE**17. člen**

Ostala določila obstoječega odloka, ki s tem odlokom niso spremenjena, ostajajo v veljavi.

Spremembe in dopolnitve ureditvenega načrta so stalno na vpogled vsem zainteresiranim pri Oddelku za okolje in prostor Občine Zagorje ob Savi.

Nadzor nad izvajanjem teh sprememb in dopolnitev ureditvenega načrta opravlja občinska uprava Občine Zagorje ob Savi.

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 352-5/97

Zagorje ob Savi, dne 29. marca 2007

Župan
Občine Zagorje ob Savi
Matjaž Švagan l.r.

1753. Sklep o ceni storitve vodenja in koordinacije storitve pomoč družini na domu

Na podlagi 43., 99. in 101. člena Zakona o socialnem varstvu (Uradni list RS, št. 3/07 UPB 2.), 38. člena Pravilnika o metodologiji za oblikovanje cen socialno varstvenih storitev (Uradni list RS, št. 87/06, 127/06, 8/07) ter 16. člena Statuta Občine Zagorje ob Savi (Uradni list RS, št. 109/05 – UPB) je Občinski svet Občine Zagorje ob Savi na 4. seji dne 29. 3. 2007 sprejel naslednji

SKLEP**1.**

Cena storitve vodenja in koordinacije storitve pomoč družini na domu, ki jo izvaja Center za socialno delo Zagorje ob Savi kot javno službo, znaša 1,44 € na efektivno uro.

2.

Cena storitve pomoč družini na domu na podlagi 18. člena pravilnika o metodologiji za oblikovanje cen socialno varstvenih storitev znaša 9,75 € na efektivno uro. Cena se zniža za subvencijo iz sredstev proračuna občine za 4,88 € in za subvencijo iz sredstev državnega proračuna za 2,50 € tako, da znaša končna cena za uporabnika 2,37 €.

3.

Ta sklep začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije. S sprejetjem tega sklepa preneha veljati sklep pod številko 122-3/2006, z dne 16. 2. 2006. Gene iz 1. in 2. točke tega sklepa se uporabljajo od 1. 4. 2007 dalje.

Št. 122-5/2007

Zagorje ob Savi, dne 29. marca 2007

Župan
Občine Zagorje ob Savi
Matjaž Švagan l.r.

ZAVRČ**1754. Soglasje k ceni storitve pomoči družini na domu**

Na podlagi 101. člena Zakona o socialnem varstvu (Uradni list RS, št. 3/07 – UPB2), 41. člena Pravilnika o metodologiji za oblikovanje cen socialno varstvenih storitev (Uradni list RS, št. 87/06, 127/06 in 8/07) in 15. člena Statuta Občine Zavrč (Uradni list RS, št. 64/99 in 98/04) je Občinski svet Občine Zavrč na seji dne 22. marca 2007 sprejel

SOGLASJE**k ceni storitve pomoči družini na domu**

1. Občinski svet Občine Zavrč daje Centru za socialno delo Ptuj, s sedežem Trstenjakova 5/a, Ptuj, soglasje k ceni storitve pomoči družini na domu, in sicer:

– v višini 3,96 EUR na uro.

2. Soglasje začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu RS, uporablja pa se od 1. marca 2007 dalje.

Št. 151-04-5/01

Zavrč, dne 22. marca 2007

Župan
Občine Zavrč
Miran Vuk l.r.

VLADA**1755. Uredba o spremembi Uredbe o določitvi ureditvenega območja meddržavnega mejnega prehoda Orešje**

Na podlagi 3. člena v povezavi s 5. členom Zakona o graditvi objektov na mejnih prehodih (Uradni list RS, št. 111/01, 110/02 – ZGO-1 in 14/07) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO**o spremembi Uredbe o določitvi ureditvenega območja meddržavnega mejnega prehoda Orešje****1. člen**

V Uredbi o določitvi ureditvenega območja meddržavnega mejnega prehoda Orešje (Uradni list RS, št. 21/07) se v točki a) prvega odstavka 2. člena nadomesti parc. št. »732/2« s parc. št. »723/2«.

2. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00714-14/2007/6

Ljubljana, dne 29. marca 2007

EVA 2007-3111-0027

Vlada Republike Slovenije

Janez Janša l.r.
Predsednik

MINISTRSTVA**1756. Pravilnik o vsebini upravičenosti izvedbe projekta po modelu javno zasebnega partnerstva**

Na podlagi četrtega odstavka in v zvezi s prvim odstavkom 8. člena Zakona o javno-zasebnem partnerstvu (Uradni list RS, št. 127/06) izdaja minister za finance

PRAVILNIK**o vsebini upravičenosti izvedbe projekta po modelu javno zasebnega partnerstva****1. člen**

Ta pravilnik določa vsebino ocene o upravičenosti izvedbe projekta po modelu javno-zasebnega partnerstva ter izjemo od pravila za projekte, sofinancirane iz namenskih sredstev Evropske unije.

2. člen

(1) Primerja se dokumentacija, ki jo javni partner pripravi v skladu z Uredbo o enotni metodologiji za pripravo in obravnavo investicijske dokumentacije na področju javnih financ (Uradni list RS, št. 60/06) in dokumentacija, ki jo mora predložiti zainteresirana oseba.

(2) Dokumentacija, ki jo predloži zainteresirana oseba, mora vsebovati vse elemente, ki jo vsebuje dokumentacija, ki jo pripravi javni partner, zlasti pa:

- idejne rešitve za doseg razpisanih ciljev in tehnične specifikacije,
- analizo razvojnih možnosti in sposobnosti investitorja,
- prikaz ocenjene vrednosti investicije ter predvidene finančne konstrukcije, iz katere bodo razvidna tveganja, ki bi jih zainteresirana oseba prevzela z oceno vrednosti posameznega prevzetega tveganja,
- ekonomsko oceno projekta,
- časovni načrt izvedbe,
- oceno prihodkov in stroškov v času življenjske dobe projekta.

3. člen

(1) Na podlagi predložene dokumentacije iz 2. člena tega pravilnika javni partner primerja predložene podatke in pripravi oceno upravičenosti izvedbe projekta po modelu javno-zasebnega partnerstva.

(2) Projekti se ocenjujejo na podlagi naslednjih kriterijev:

- življenjske dobe projekta,
- neto sedanje vrednosti,
- interne stopnje donosnosti,
- rezultatov in ciljev investicije, izvedene na tradicionalni način ali po modelu javno-zasebnega partnerstva (tako imenovana *value for money*),
- stroškov in koristi vloženi sredstev v projekt (tako imenovana *cost benefit analiza*).

4. člen

V primeru, ko je projekt sofinanciran iz namenskih sredstev Evropske unije in v financiranje projekta ni vključenih zasebnih sredstev, ocena upravičenosti izvedbe projekta po modelu javno-zasebnega partnerstva ni potrebna.

5. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-101/2007/10

Ljubljana, dne 26. marca 2007

EVA 2007-1611-0018

dr. Andrej Bajuk l.r.
Minister
Za finance

1757. Pravilnik o inšpekcijskem nadzoru delovnega časa pomorščakov

Na podlagi prvega odstavka 183. člena Pomorskega zakonika (Uradni list RS, št. 120/06 – uradno prečiščeno besedilo) izdaja minister za promet

P R A V I L N I K
o inšpekcijskem nadzoru delovnega časa pomorščakov

1. člen

(vsebina)

Ta pravilnik ureja v skladu z Direktivo 1999/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 1999 o uveljavljanju določb o delovnem času pomorščakov na krovu ladij, ki pristajajo v pristaniščih Skupnosti (UL L št. 14 z dne 20. 1. 2000, str. 29), inšpekcijski nadzor nad izvajanjem predpisov o razporejanju delovnega časa pomorščakov.

2. člen

(pomen izrazov)

Posamezni izrazi, uporabljeni v tem pravilniku, imajo naslednji pomen:

1. "ladja" je katero koli morsko plovilo, razen ribiškega plovila, v javni ali zasebni lasti, ki se navadno uporablja za pomorske trgovske posle;

2. "država zastave" je država, v kateri je ladja registrirana oziroma pod zastavo katere pluje;

3. "prijava" je vsakršna informacija ali poročilo člana posadke, združenja, sindikata ali katere koli osebe glede varnosti ladje ter varnosti in zdravja njene posadke.

3. člen

(priprava poročil)

(1) Če pomorski inšpektor prejme prijavo, katere ne šteje za očitno neutemeljeno, ali pridobi dokaz, da ladja, ki se prostovoljno nahaja v pristanišču Republike Slovenije, ne izpolnjuje standardov iz Konvencije o delovnem času pomorščakov in številu članov posadke na ladji (v nadaljnjem besedilu: Konvencija ILO št. 180), pripravi poročilo za državo zastave.

(2) Poveljniku ali ladjarju se ne sme razkriti identitete osebe, ki je podala prijavo.

4. člen

(pregled in podrobnejši pregled)

(1) Pomorski inšpektor mora pri opravljanju inšpekcijskega pregleda, z namenom, da ugotovi, ali ladja izpolnjuje zahteve iz Konvencije ILO št. 180, preveriti ali:

– je izdelana razpredelnica o razporeditvi dela na ladji v delovnem jeziku ali jezikih ladje in v angleščini na obrazcu iz Priloge 1, ki je sestavni del tega pravilnika, ali na drugem enakovrednem obrazcu, in je izobešena na krovu na lahko dostopnem mestu;

– je izdelana evidenca delovnega časa ali počitka pomorščakov v delovnem jeziku ali jezikih ladje in v angleščini na obrazcu iz Priloge 2, ki je sestavni del tega pravilnika, ali na drugem enakovrednem obrazcu, in se hrani na ladji ter obstaja dokaz, da je evidenco potrdil pristojni organ države zastave.

(2) Če pomorski inšpektor prejme prijavo ali če na podlagi ogledov na ladji meni, da so pomorščaki preutrujeni, mora opraviti podrobnejši pregled skladno s prejšnjim odstavkom. S podrobnejšim pregledom mora pomorski inšpektor ugotoviti, ali je zabeležen delovni čas ali počitek v skladu s standardi iz Konvencije ILO št. 180 in ali so bili ti standardi ustrezno upoštevani, pri čemer upošteva tudi vse druge zabeležke v zvezi s plovbo ladje.

5. člen

(odprava pomanjkljivosti)

(1) Če pregled ali podrobnejši pregled razkrije, da ladja ne izpolnjuje zahtev Konvencije ILO št. 180, lahko pomorski inšpektor ladji prepove izplutje iz pristanišča, dokler pomanjkljivosti niso odpravljene ali pomorščaki dovolj spočiti.

(2) Če obstajajo očitni dokazi, da je osebe za prvo stražo ali naslednje straže preutrujeno, pomorski inšpektor ladji prepove izplutje iz pristanišča, dokler ugotovljene pomanjkljivosti niso odpravljene ali pomorščaki dovolj spočiti.

6. člen

(nadaljnji postopki)

(1) Če je bilo ladji na podlagi prejšnjega člena prepovedano izplutje iz pristanišča, pomorski inšpektor obvesti poveljnika ladje, ladjarja, upravo države zastave ali konzularnega funkcionarja, v primeru njegove odsotnosti pa najbližjega diplomatskega predstavnika, o ugotovitvah pregledov iz 4. člena tega pravilnika, o izdanih odločbah in zahtevanih ukrepih.

(2) Pri opravljanju pregleda v skladu s tem pravilnikom mora pomorski inšpektor skrbeti, da ladja ni neupravičeno zadržana.

7. člen

(objava podatkov)

Podatki o ukrepih, sprejetih v skladu s 4. in 5. členom tega pravilnika, se objavijo po postopku, določenem v prvem odstavku 16. člena Pravilnika o inšpekcijskem nadzoru varnosti plovbe (Uradni list RS, št. 64/04).

8. člen

(izključitev ugodnejše obravnave)

Pri pregledu ladje, ki pluje pod zastavo države, ki ni podpisnica Konvencije ILO št. 180 ali Protokola h Konvenciji ILO št. 147 o minimalnih normativih v trgovski mornarici, mora pomorski inšpektor ravnati tako, da takšna ladja in njena posadka ni deležna ugodnejše obravnave kot ladja, ki pluje pod zastavo države, ki je pogodbenica Konvencije ILO št. 180, Protokola h Konvenciji ILO št. 147 ali obeh.

9. člen

(začetek veljavnosti)

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-11/2007/11

Ljubljana, dne 21. marca 2007

EVA 2006-2411-0028

mag. Janez Božič l.r.
Minister
za promet

Priloga 1

VZOREC OBRAZCA ZA RAZPREDELNICO O RAZPOREDITVI DELA NA LADJI⁽¹⁾

Ime ladje: _____ Zastava ladje: _____ Številka IMO (če obstaja): _____
 Name of ship: _____ Flag of ship: _____ IMO number (if any): _____

Zadnja sprememba razpredelnice: _____ () od () strani.
 Latest update of table: _____ () of () pages.

Najdaljši delovni čas ali najkrajši počitek veljata v skladu z: _____ (nacionalni predpis) izdanim v skladu s Konvencijo ILO o delovnem času pomorščakov in številu članov posadke na ladjah iz leta 1996 (št. 180) in s katero koli veljavno kolektivno pogodbo, registrirano ali odobreno v skladu s to konvencijo, ter z Mednarodno konvencijo o standardih za usposabljanje, izdajanje priročnikov in ladijsko stražarjenje pomorščakov iz leta 1978, kot je bila spremenjena (konvencija STCW)⁽²⁾.

The maximum Hours of work or minimum hours of rest are applicable in accordance with: _____ (national regulation) issued in conformity with ILO's Seafarer's Hours of Work and the Manning of Ships Convention 1996 (No. 180) and with agreement registered or authorised in accordance with that convention and with the International Convention on standards of training, certification and watchkeeping for seafarers, 1978, as amended (STCW Convention)⁽²⁾.

Najdaljši delovni čas ali najkrajši počitek⁽³⁾: _____
 Maximum hours of rest⁽³⁾: _____

Druge zahteve: _____
 Other requirements: _____

Položaj/naziv ⁽⁴⁾ Position/rank ⁽⁴⁾	Dnevni razpored delovnega časa na morju Scheduled daily work hours at sea		Dnevni razpored delovnega časa v pristanišču Scheduled daily work hours in port		Opombe Comments	Celotni dnevni delovni čas/počitek ⁽³⁾ Total daily work/rest hours ⁽³⁾	
	Stražarjenje (od-do) Watchkeeping (from-to)	Nestražarjenje (od-do) ⁽⁵⁾ Non-watchkeeping duties (from-to) ⁽⁵⁾	Stražarjenje (od-do) Watchkeeping (from-to)	Nestražarjenje (od-do) Non-watchkeeping duties (from-to)		Na morju At sea	V pristanišču In ports

Podpis poveljnika ladje: _____
 Signature of the master: _____

⁽¹⁾ Izrazi uporabljeni v tej razpredelnici morajo biti v delovnem jeziku ali jezikih ladje in v angleščini.
 The terms used in this model table are to appear in the working language or languages of the ship and in English.

⁽²⁾ Glej drugo stran za izbrane odlomke iz Konvencije ILO št. 180 in Konvencije STCW.
 See overleaf for selected extracts from the ILO Convention No. 180 and the STCW Convention.

⁽³⁾ Izbrisi, kjer ustrezno.
 Delete as applicable.

⁽⁴⁾ Za tiste položaje/nazive, ki so naštet v priročniku o najmanjšem številu članov posadke na ladjah, mora biti uporabljeno isto izrazoslovje kot v tem dokumentu.
 For those positions/ranks that are also listed in the ship's safe manning document, the terminology used should be the same as in that document.

⁽⁵⁾ Stražarsko osebje lahko razdelek za opombe uporabi za navedbo predvidenega števila ur, ki bodo porabljene za delo, ki ni na urniku, vse take ure pa je treba vključiti v ustrezni stolpec celotnega dnevnega delovnega časa.
 For watchkeeping personnel, the document section may be used to indicate the anticipated number of hours to be devoted to unscheduled work and any such hours should be included in the appropriate total daily work hours column.

IZBRANA BESEDILA IZ KONVENCIJE ILO ŠT. 180 IN KONVENCIJE STCW

Konvencija ILO št. 180

Člen 5

1. Omejitve delovnega časa ali počitka so: (a) najvišji delovni čas ne presega : (i) 14 ur v katerem koli 24-urnem obdobju; in (ii) 72 ur v katerem koli sedemdnevnem obdobju, ali (b) najnižji počitek ni krajši od: (i) 10 ur v katerem koli 24-urnem obdobju, in (ii) 77 ur v katerem koli sedemdnevnem obdobju.
2. Počitek je lahko razdeljen na največ dve obdobji, od katerih eno traja vsaj šest ur, razmik med zaporednimi obdobji počitka pa ne presega 14 ur.
6. Nič iz odstavkov 1 in 2 članici ne preprečuje, da ne bi imela nacionalnih predpisov ali postopka za pristojni organ za odobritev ali registracijo kolektivnih pogodb, ki dovoljujejo izjeme od opredeljenih omejitev. Take izjeme v največji možni meri izpolnjujejo določene standarde, vendar lahko upoštevajo pogostejša ali daljša obdobja dopusta ali odobritev nadomestnega dopusta za pomorščake na straži ali pomorščake, ki delajo na ladjah na kratkih poteh.

Člen 7

1. Nič v tej Konvenciji ne zmanjšuje pravice poveljnika ladje, da od pomorščaka zahteva, da opravi delo, potrebno za takojšnjo varnost ladje, oseb ali tovora na ladji, ali zaradi pomoči drugim ladjam ali osebam v stiski na morju.
2. Kakor hitro je možno, potem ko je bilo vzpostavljeno normalno stanje, poveljnik ladje zagotovi, da je vsem pomorščakom, ki so opravljali delo v času, predvidenem za počitek, zagotovljeno ustrezno obdobje počitka.

Konvencija STCW

Oddelek A-VIII/1 Kodeksa STCW (Obvezen)

1. Vse osebe, ki so določene za opravljanje dolžnosti častnika, zadolženega za ladijsko stražarjenje, ali pomorščaka na ladijski straži, morajo imeti na vsakih 24 ur zagotovljen najmanj 10 ur počitka.
2. Ure počitka so lahko razdeljene v največ dva dela, od katerih mora en del trajati najmanj šest ur.
3. Zahtev po razdelitvi počitka, ki so navedene v odstavkih 1 in 2, ni potrebno upoštevati v izrednih razmerah, med vajami oziroma v času, ko se opravljajo druga pomembna opravila.
4. Ne glede na določbe odstavkov 1 in 2 se minimalni čas deset ur počitka lahko zmanjša do najmanj 6 ur neprekinjenega počitka pod pogojem, da tako zmanjšanje ne traja več kot dva dni in da je na vsakih sedem dni zagotovljeno najmanj 70 ur počitka.
5. Uprave naj zahtevajo, da se sezname ladijskega stražarjenja postavijo na mesta, kjer so lahko dostopna.

Oddelek B-VIII/1 Kodeksa STCW (Smernica)

3. Pri izvajanju pravila VIII/1 je treba upoštevati:

1. da se morajo določbe za preprečevanje utrujenosti zagotavljati, da se ne opravlja pretirano dodatno in nerazumno skupno število delovnih ur. Posebej se ne smejo minimalna obdobja počitka, ki so določena v Oddelku A-VIII/1 razlagati kot, da se lahko vse druge ure posvetijo ladijskemu stražarjenju ali drugim dolžnostim;
2. da so pogostnost in dolžina dopusta, dodeljevanje nadomestnega dopusta materialni dejavniki pri preprečevanju povečane utrujenosti v določenem časovnem obdobju;
3. da se lahko določbe spremenijo za ladje na kratki obalni plovbi, pod pogojem, da je zagotovljen poseben varnostni režim.

Priloga 2

VZOREC OBRAZCA ZA EVIDENCO DELOVNEGA ČASA ALI POČITKA POMORŠČAKOV⁽¹⁾

Str. 1 od 2/Pag. 1 of 2

Ime ladje: Name of ship:	Številka IMO (če obstaja): IMO number (if any):	Zastava ladje: Flag of ship:
Pomorsčak: (polno ime) Seafarer: (full name)	Položaj/naziv: Position/rank:	
Mesec in leto: Month and year:	Stražar ⁽²⁾ : Watchkeeper ⁽²⁾	da ☐ ne ☐ yes ☐ no ☐

Evidenca ur dela/počitka⁽³⁾
Record of hours of work/rest⁽³⁾

Prosimo, označite čas dela ali počitka, kot je ustrezno, z X ali z nepretrgano črto ali puščico.
Please mark periods of work or rest, as applicable, with X, or using a continuous line or arrow.

IZPOLNITE TABELO NA DRUGI STRANI
COMPLETE THE TABLE ON THE REVERSE SIDE

Naslednji nacionalni zakoni in drugi predpisi in/ali kolektivne pogodbe, ki urejajo omejitve delovnega časa ali najnižjega počitka, se uporabljajo za to ladjo:
The following national laws, regulations and/or collective agreements governing limitations on working hours or minimum rest periods apply to this ship.

Potrujem, da ta evidenca natančno odraža ure dela ali počitka pomorščaka.
I agree that this record is an accurate reflection of the hours of work or rest of the seafarer concerned.

Ime poveljnika ladje ali osebe, ki jo je poveljnik ladje pooblastil za podpis te evidence:
Name of master or person authorised by master to sign this record:

Podpis poveljnika ladje ali pooblaščenca osebe:
Signature of master or authorised person:

Podpis pomorščaka:
Signature of seafarer:

Izvod te evidence se izroči pomorščaku.

Ta obrazec je treba pregledati in potrditi v skladu s postopkom, ki ga je določil

_____ (ime pristojnega organa)

This form is subject to examination and endorsement under procedures established by the

_____ (name of competent authority)

⁽¹⁾ Izrazi uporabljeni v tem vzorcu, morajo biti v delovnem jeziku ali jezikih ladje in v angleščini.
⁽²⁾ The terms used in this model table are to appear in the working language or languages of the ship and in English.

⁽³⁾ Odključnjakj ustrezno.

⁽⁴⁾ Tick as appropriate.

⁽⁵⁾ Izbrisi, kjer ustrezno.

⁽⁶⁾ Delete as appropriate.

**1758. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah
Pravilnika o območjih in sedežih policijskih
postaj**

Na podlagi drugega odstavka 10. člena Zakona o policiji (Uradni list RS, št. 107/06 – uradno prečiščeno besedilo in 14/07 – ZVS) izdaja minister za notranje zadeve

**P R A V I L N I K
o spremembah in dopolnitvah
Pravilnika o območjih in sedežih
policijskih postaj**

1. člen

V Pravilniku o območjih in sedežih policijskih postaj (Uradni list RS, št. 12/05, 81/05 in 42/06) se v 7. točki 2. člena za besedama »Zibiška vas« črta besedilo »in za območje:

- mejnega prehoda za mednarodni cestni promet Bistrica ob Sotli,
 - mejnega prehoda za meddržavni cestni promet Imeno,
 - mejnega prehoda za mednarodni železniški promet Imeno,
 - mejnega prehoda za obmejni promet Podčetrtek,
 - mejnega prehoda za obmejni promet Sedlarjevo «.
- Za 9. točko se doda nova 10. točka, ki se glasi:

»10. Postaja mejne policije Bistrica ob Sotli, s sedežem v Bistrici ob Sotli, za območje:

- mejnega prehoda za mednarodni cestni promet Bistrica ob Sotli,
 - mejnega prehoda za meddržavni cestni promet Imeno,
 - mejnega prehoda za mednarodni železniški promet Imeno,
 - mejnega prehoda za obmejni promet Podčetrtek,
 - mejnega prehoda za obmejni promet Sedlarjevo.«.
- Dosedanji 10. in 11. točka postaneta 11. in 12. točka.

2. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 0100-7/2007/1 (274-04)
Ljubljana, dne 2. aprila 2007
EVA 2006-1711-0052

Dragutin Mate l.r.
Minister
za notranje zadeve

**DRUGI DRŽAVNI ORGANI
IN ORGANIZACIJE**

**1759. Poročilo o rasti cen življenjskih potrebščin na
območju Slovenije za marec 2007**

Na podlagi prvega odstavka 19. člena Zakona o državni statistiki (Uradni list RS, št. 45/95 in 9/01) Statistični urad Republike Slovenije objavlja

**P O R O Č I L O
o rasti cen življenjskih potrebščin na območju
Slovenije za marec 2007**

Cene življenjskih potrebščin so bile marca 2007 v primerjavi s prejšnjim mesecem višje za 1%.

Št. 9621-47/2007/3
Ljubljana, dne 4. aprila 2007

mag. Irena Križman l.r.
generalna direktorica
Statističnega urada
Republike Slovenije

POPRAVKI

**1760. Popravek Odloka o nadomestilu za uporabo
stavbnih zemljišč za območje Mestne občine
Celje**

Na podlagi četrtega odstavka 11. člena Zakona o Uradnem listu Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 112/05 – uradno prečiščeno besedilo) uredništvo Uradnega lista RS objavlja

P O P R A V E K

V Odloku o nadomestilu za uporabo stavbnih zemljišč za območje Mestne občine Celje, objavljenem v Uradnem listu RS, št. 61-2578/06, z dne 13. 6. 2006, se tabela v petem odstavku 11. člena pravilno glasi:

»

DEJ/OBMOČJE	I	II	III	IV	SMJ
A do F	40	35	34	27	40
G	36	31	30	23	36

«.

Ljubljana, dne 6. aprila 2007

Uredništvo

VSEBINA

DRŽAVNI ZBOR			
1700.	Zakon o kazenskem postopku (uradno prečiščeno besedilo) (ZKP-UPB4)	4393	
VLADA			
1701.	Uredba o določitvi kvote za zaposlovanje invalidov	4464	
1702.	Uredba o določitvi zunanje meje priobalnega zemljišča na nekaterih zemljiških parcelah ob reki Mislinji v mestni občini Slovenj Gradec	4466	
1703.	Uredba o izvajanju Uredbe (ES) o določenih fluoriranih toplogrednih plinih	4466	
1704.	Uredba o spremembi Uredbe o pristojbini za vzdrževanje gozdnih cest	4467	
1705.	Uredba o spremembah in dopolnitvah Uredbe o upravnem poslovanju	4469	
1706.	Uredba o spremembah in dopolnitvah Uredbe o vozilih, plovilih, oborožitvi in posebni opremi policije	4471	
1707.	Uredba o spremembi Uredbe o začasnih ukrepih za zavarovanje urejanja prostora na podlagi Programa priprave državnega lokacijskega načrta za hitro cesto na odseku Jagodje–Lucija	4471	
1755.	Uredba o spremembi Uredbe o določitvi ureditvenega območja meddržavnega mejnega prehoda Orešje	4575	
MINISTRSTVA			
1708.	Pravilnik o pomembnejših koncentracijah tveganj nadzorovanih oseb v finančnem konglomeratu	4472	
1756.	Pravilnik o vsebini upravičenosti izvedbe projekta po modelu javno zasebnega partnerstva	4575	
1757.	Pravilnik o inšpekcijskem nadzoru delovnega časa pomorščakov	4576	
1709.	Pravilnik o spremembah Pravilnika o pogojih in postopku za vpis v register oseb za dajanje brezplačne pravne pomoči	4473	
1758.	Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o območjih in sedežih policijskih postaj	4581	
DRUGI DRŽAVNI ORGANI IN ORGANIZACIJE			
1759.	Poročilo o rasti cen življenjskih potrebščin na območju Slovenije za marec 2007	4581	
OBČINE			
AJDOVŠČINA			
1710.	Odlok o ustanovitvi vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Šturje, Ajdovščina	4474	
1711.	Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Danila Lokarja Ajdovščina	4478	
CANKOVA			
1712.	Statut Občine Cankova	4480	
1713.	Poslovnik Občinskega sveta Občine Cankova	4494	
1714.	Pravilnik o plačah in drugih prejemkih občinskih funkcionarjev, članov delovnih teles občinskega sveta in članov drugih občinskih organov Občine Cankova	4505	
CELJE			
1715.	Sklep o javni razgrnitvi predloga sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta Otok	4507	
DOBROVA - POLHOV GRADEC			
1716.	Sklep o začasnem financiranju Občine Dobrova - Polhov Gradec v obdobju april–junij 2007	4508	
HRPELJE - KOZINA			
1717.	Odlok o spremembi in dopolnitvi Odloka o načinu opravljanja obveznih lokalnih gospodarskih javnih služb zbiranja in prevoza komunalnih odpadkov in odlaganja ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov	4509	
KAMNIK			
1718.	Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o sofinanciranju programov na področju kulture v Občini Kamnik	4509	
1719.	Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o sofinanciranju mladinskih programov v Občini Kamnik	4509	
KRANJ			
1720.	Sklep o določitvi ekonomskih cen vzgojno-varstvenih programov v vrtcih na območju Mestne občine Kranj	4510	
1721.	Sklep o znižanju plačila staršev za programe v vrtcih za čas otrokove odsotnosti	4511	
1722.	Sklep o najmanjšem številu otrok, ko je vrtec dolžan začeti oziroma končati poslovalni čas vrtca	4511	
KRŠKO			
1723.	Odlok o opravljanju lokalne gospodarske javne službe vzdrževanje javne razsvetljave, izobešanje zastav in okraševanje v naseljih v Občini Krško	4511	
1724.	Odlok o koncesiji za opravljanje določenih lokalnih gospodarskih javnih služb v Občini Krško	4515	
KUZMA			
1725.	Odlok o spremembi in dopolnitvi Odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Kuzma	4527	
1726.	Pravilnik o enkratni denami pomoči za novorojence v Občini Kuzma	4527	
1727.	Sklep o določitvi ekonomske cene vzgojno varstvenega programa v vrtcu pri Osnovni šoli Kuzma za leto 2007	4528	
1728.	Sklep o imenovanju Občinske volilne komisije Občine Kuzma	4528	
1729.	Razveljavitev Sklepa o določitvi izvajalca javne službe odvajanja in čiščenja komunalne odpadne in padavinske vode na območju Občine Kuzma	4529	
LENDAVA			
1730.	Odlok o proračunu Občine Lendava za leto 2007	4529	
LITIJA			
1731.	Sklep o ukinitvi statusa grajenega javnega dobra	4530	
LJUBLJANA			
1732.	Program priprave Občinskega lokacijskega načrta za ureditveno območje športno-rekreativnega parka Leona Štuklja	4531	
1733.	Odlok o programu opremljanja za stanovanjsko naselje Koseze	4533	

1734.	Odlok o ustanovitvi Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu	4536	1753.	Sklep o ceni storitve vodenja in koordinacije storitve pomoč družini na domu	4574
1735.	Pravilnik o zagotavljanju pogojev in sredstev za delo svetniških klubov in samostojnih svetnikov	4537		ZAVRČ	
	NOVA GORICA		1754.	Soglasje k ceni storitve pomoči družini na domu	4575
1736.	Odlok o zaključnem računu proračuna Mestne občine Nova Gorica za leto 2006	4539		POPRAVKI	
1737.	Odlok o proračunu Mestne občine Nova Gorica za leto 2007	4543	1760.	Popravek Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnih zemljišč za območje Mestne občine Celje	4581
1738.	Odlok o proračunu Mestne občine Nova Gorica za leto 2008	4545			
1739.	Sklep o začasnem financiranju Mestne občine Nova Gorica in Občine Renče - Vogrsko v obdobju januar–junij 2007	4548			
1740.	Sklep I. o delitveni bilanci med Mestno občino Nova Gorica in Občino Renče - Vogrsko	4548			
1741.	Program priprave za občinski lokacijski načrt Mlac – sprememba	4549			
	ODRANCI				
1742.	Odlok o ravnanju s komunalnimi odpadki na območju Občine Odranci	4550			
	RENČE - VOGRSKO				
1743.	Odlok o proračunu Občine Renče - Vogrsko za leto 2007	4554			
	ROGAŠKA SLATINA				
1744.	Odlok o zaključnem računu proračuna Občine Rogaška Slatina za leto 2006	4556			
	ROGAŠOVCI				
1745.	Odlok o proračunu Občine Rogašovci za leto 2007	4557			
	SLOVENSKE KONJICE				
1746.	Sklep o ceni socialnovarstvene storitve pomoč družini na domu v Občini Slovenske Konjice	4559			
	ŠKOCJAN				
1747.	Pravilnik o plačah in delih plač funkcionarjev Občine Škocjan, članov delovnih teles občinskega sveta in župana ter nadzornega odbora	4560			
1748.	Sklep o spremembi in dopolnitvi Sklepa o določitvi cene programov v vrtcu pri Osnovni šoli Frana Metelka Škocjan	4562			
	VITANJE				
1749.	Odlok o proračunu Občine Vitanje za leto 2007	4562			
	ZAGORJE OB SAVI				
1750.	Odlok o načinu izvajanja lokalne gospodarske javne službe systemskega operaterja distribucijskega omrežja zemeljskega plina in gospodarske javne službe dobave zemeljskega plina tarifnim odjemalcem na območju Občine Zagorje ob Savi	4564			
1751.	Odlok o podelitvi koncesije za opravljanje lokalne gospodarske javne službe systemskega operaterja distribucijskega omrežja zemeljskega plina ter gospodarske javne službe dobave zemeljskega plina tarifnim odjemalcem na območju Občine Zagorje ob Savi	4568			
1752.	Odlok o spremembah in dopolnitvah ureditvenega načrta za območje ob Cesti zmage v Zagorju ob Savi	4571			

Uradni list RS – Razglasni del

Razglasni del je objavljen v elektronski izdaji št. 32/07 na spletnem naslovu: www.uradni-list.si

VSEBINA

Sodni register	2505
Sklepi o izbrisu po 33. členu Zakona o finančnem poslovanju podjetij	2505
Celje	2505
Nova Gorica	2505
Izbrisi po 35. členu Zakona o finančnem poslovanju podjetij	2505
Celje	2505
Koper	2506
Ljubljana	2506
Maribor	2506
Vpisi po Zakonu o gospodarskih družbah	2508
Ustanovitve	2508
Celje	2508
Koper	2509
Kranj	2510
Krško	2512
Ljubljana	2512
Maribor	2524
Murska Sobota	2524
Nova Gorica	2525
Novo mesto	2526
Ptuj	2526
Spremembe	2527
Celje	2527
Koper	2529
Kranj	2531
Krško	2533
Ljubljana	2533
Maribor	2548
Murska Sobota	2551
Nova Gorica	2552
Novo mesto	2555
Ptuj	2557
Slovenj Gradec	2557
Izbrisi	2558
Ljubljana	2558
Nova Gorica	2559
Preklici	2560
Potne listine in maloobmejne prepustnice preklicujejo	2560
Osebnne izkaznice preklicujejo	2560
Vozniška dovoljenja preklicujejo	2561
Zavarovalne police preklicujejo	2562
Spričevala preklicujejo	2562
Drugo preklicujejo	2562

Pravkar izšlo

1. KNJIGA **ZAKON O JAVNEM NAROČANJU**
(S KOMENTARJEM)
- IN
2. KNJIGA **ZAKON O JAVNEM NAROČANJU**
NA VODNEM, ENERGETSKEM,
TRANSPORTNEM PODROČJU
IN PODROČJU POŠTNIH STORITEV
(S KOMENTARJEM)

AVTORJI: MAG. MARGIT ČAMPA • MAG. FRANCI KODELA • SAŠO MATAS
• IGOR ŠOLTES • TADEJ ŠTULAR

Javna naročila postajajo področje, kjer se zakonodaja spreminja hitreje, kot to dopušča čas prilagajanja in oblikovanja ustaljene prakse ravnanj v postopkih naročanja. Ponovno se spreminja sistem pravil, ki usmerja delovanje javnega sektorja pri sklepanju pogodb z zasebnim sektorjem. Tudi tokrat z razlogom, zdaj kot država članica EU, prenašamo določbe novih direktiv na področju javnega naročanja v notranji pravni red. Pred nami sta nova zakona, ki bosta vplivala na spremembo prakse javnega naročanja.

ZALOŽBA
Uradni list
Republike Slovenije
www.uradni-list.si

KOMPLET KNJIG DODATNI 10% POPUST!

N A R O Č I L N I C A

Slovenska cesta 9, 1000 Ljubljana
Spletna trgovina: www.uradni-list.si
Naročite po faksu: 01/425 14 18

S tem nepreklicno naročam

• ZAKONA O JAVNEM NAROČANJU

– 1. knjiga:	cena	80 EUR – 19.171 SIT	Število izvodov
– 2. knjiga:	cena	67,50 EUR – 16.176 SIT	Število izvodov
– Komplet obeh knjig:		132,75 EUR – 31.812 SIT	Število kompletov

Podjetje _____ Oddelek _____

Ime in priimek _____

Davčna št. _____ Davčni zavezanec DA NE

Ulica in številka _____ Kraj _____

Datum _____ Podpis in žig _____

E-mail _____

Po prejemu naročilnice bomo poslali predračun za naročene knjige. Po plačilu predračuna vam bomo poslali naročene knjige in račun.

ISSN 1318-0576

9 771318 057017

Izdajatelj Služba Vlade RS za zakonodajo – direktor dr. Janez Pogorelec • Založnik Uradni list Republike Slovenije d.o.o. – direktor mag. Damjan Žugelj • Priprava Uradni list Republike Slovenije d.o.o. • Tisk Tiskarna SET, d.d., Vevče • Naročnina za leto 2007 je 110,17 EUR • 26.400 SIT (brez davka), v ceno posameznega Uradnega lista Republike Slovenije je vračunan 8,5% DDV – Naročnina za tujino je 302,95 EUR • 72.600 SIT • Reklamacije se upoštevajo le mesec dni po izidu vsake številke • Uredništvo in uprava Ljubljana, Slovenska 9 • Poštni predal 379 • Telefon tajništvo 425 14 19, računovodstvo 200 18 60, naročnine 425 23 57, telefaks 200 18 25, prodaja 200 18 38, preklici 425 02 94, telefaks 425 14 18, uredništvo 425 73 08, uredništvo (javni razpisi ...) 200 18 66, uredništvo – telefaks 425 01 99 • Internet: www.uradni-list.si – uredništvo e-pošta: objave@uradni-list.si • Transakcijski račun 02922-0011569767